R
2101

R III. 1920:5093

Ehe Luther.

pr. c. M. 6.

Sept. V.

Ed. by Luther

Gen to Rich

ΤΗΣ
ΘΕΙΑΣ ΓΡΑ
ΦΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ
ΘΗΛΑΔΗ ΚΑΙ
ΝΕΑΣ Δ.
ΠΑΝ.
ΤΑ.

DIVINAE SCRI/
pturæ ,ueteris nouæq;
omnia.

Argentorati apud Vuolphium
Cephal. An. M. D. XXVI.

Bibliotheca
Universitatis
Dorpatensis
1920: 5093.

CHRISTIA/

NO LECTORI IOHANNES LO/

nicerus in Christo χαίρειν.

VAnquam optarim, nedum cor & linguā, sed omneis uires, et omnia planè membra mea ad Omnipotentis Verbi præconia excitari, Meritide tū, quod aiunt, non iniuria stultior longe fuero, si ego sanctissimi, et nunquam satis laude cumulati uerbi, ἀποδοκιμάζειν tractare in impurum animum meum inducam. quandoquidem nulla alicuius laude indigeat, ipsum enim sese magnificæ commēdat. Porro & ij, quorū mentibus illuxit, diuini uerbi gloria. nouerunt, quàm non sit dictu effabilis ulli summa eius & præstantia & uirtus, cuius Lex & Prophetæ pleni sunt. Atqui, ut mei similes. i. rudes in sacris literis, acrius ad diuina studia incitentur, unico duntaxat loco ipsius cœlestis oraculi insignia deliniabo. Verba hominum, ut è mortali ore, & fictili uase, proferuntur, sic & originem suam imitata mortalium intercidunt more atq; labascunt. Verbum uero Dei, æternū est, æquale Deo, imò ipse Deus Verbū est, cui nihil prorsus humani accidere potest. Verbum hominum turgidum reddit, inflat, irritat, perdit, occidit Verbum Dei humiliat, conscientiam serenat, conseruat & uiuificat. Is est sermo, πανταχοῦ ἐις ἀπισήμιον σώζοντος.

ut Iosippi in Maccabæis uerbo utar · Hæc est, summam diuini uerbi maiestatem puto, aurea uereq; cœlestis cithara cuius sonore auditores uel spectatores, uel etiam cantores ipsi, qui sunt diuinarum rerum fidi interpretes permouētur, in nouas transformantur creaturas & in filios Dei adoptantur, Iohanne teste. Eat nunc Pindarus, & suam nobis fabrefactam citharam iactet. & multas eásq; præclaras eius uirtutes numeret (id quod prima Pythiorum Ode eximie molitur) & æterni ignis dirum fulmen ea restingui, Auiumq; regem, Aquilã, in Iouis sceptro residentem eadē in sōporē collocari glorietur. Huic enim nostræ comparata, uix χαλκῆ remanserit quam χρυσῆ adfirmarat Φόρμιγγα. Quid uero Homerum eruditionis principem omittam? Num is animi, corporisq; uirtutes, prudentiã & fortitudinē, in Vlysse & Achille nobis adumbrabit? atqui dementiam & imbecillitatē sanè reperies, ubi cum Verbo Dei, adcóq; Christo, sapientia & fortitudine nostra conuleris. hisce maiestatem Verbi subindicasse satis iam sit, quam uberius omnino ex ipsis Biblijs hauseris modo nō oscitanter reuoluas, relegas & mediteris.

Præterea, quom superioribus annis officinã suam græcã auspicaretur, Vol. Cephalæus, optimis atq; selectissimis eam authoribus primũ dicauit, cuius rei testimoniũ diære fidũ queũt. Nouum Testamētum, Homerus, & nũc potissimũ, πάντα τὰ κατ' ἐξοχὴν καλούμενα βιβλία quæ (communibus Ioan. Heruagij impensis adiutus) accuratissime & castigatiß. transcribi curauit, eo modulo quo officinæ suæ primitias, Nouũ Testamentũ edidit, ut quibus uideretur, totã scripturã & ueterē & nouã eodem charactere, comparare possent, cuius industriæ ip se uides quantum debeas.

RATIO PARTITIONIS.

Proinde in partitione & serie uoluminum sequuti sumus. M. Lutherum, unum illum & præstantissimum sacrarum literarũ PHOENICEM. qui cũ ordinē, quem hic uides, in Germanica sua Bibliorum uersione, obseruauit. Vnde & quos Apocryphos uocant libros, omnes ad finem in unũ fasœm collegimus, sunt enim tales, qui in hebræis Biblijs non sunt quique in ordinem redacti, in omnibus fide digni non sunt. Quos & eo consilio seiunximus, ut qui uolet in priuũ libellũ seponere queat.

Paræmias Solomonis inordinatas, ut Aldina æditio habet, reliquimus, annotatis tñ capitũ inuersiõibus. In Ezechiele, non dissimilis Labyrinthus. quantũ fieri potuit in suũ natiuum ordinem restitutus est. In Sapientia Sirach. iterum, textus inuoluchrum. ut Aldina habent exemplaria, dimißum est, indicata tamen capitũ mistura

Additus est ex uetustissimis in Græcia scriptis bibliis ἰωσίππου liber de Maccabæis. qui hactenus non est excusus. Adiectæ sunt etiã παραπομφώσεις quibus interpretum diuersa studia, subindicantur. Restat nunc, optime lector, ut Deo Opt. Max. gratiſimus, qui uerbi sui gloriã uel linguarũ dono suis reuelat, præmurq;, ut & uitam largiatur. qua præscriptam uoluntatem eius exprimamus. Amen. Tua postremo interest, ut Typographos, alioqui studijs tuis iuuandis deditissimos, ad maio-

ra inflammes, quod fiet, ubi sese non frustra exorsos tanta, senserint. In Christo Vale.

* Castigationi aduigilatū est ingēti opera. Propriorū cū hominū tū locorū, orthographica diuersitas neminē turbet, nā ut in alijs exemplaribus erāt, relicta sunt, nec restitui poßunt, nisi ad Hebræa Biblia. Quod sicubi minus accurate factū quicquā offenderis, pro tua humanitate in melius commuta, Nemo enim quisquam, tametsi Argo oculatior, omnia hic peruiderit.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

Γένεσις. 1.
Ἔξοδος. 55.
Λευιτικόν. 98.
Ἀριθμοί. 131.
Δευτερονόμιον. 177.
Ἰησοῦς Ναυῆ. 216.
Κριταί. 244.
Ρούθ. 272.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

Βασιλειῶν πρώτη. 2. ϛ'. 38.
Βασιλέων δευτέρα. 69.
Βασιλέων τρίτη. 106
Παραλειπομένων α'. 139 β' 169
Ἔσδρας. 208
Νεεμίας. 218.
Ἐσθήρ. 234.
Ἰώβ. 246.
Ψαλτήριον. 271.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Παροιμίαι Σολομῶντος. 2.
Ἐκκλησιαστής. 23
Ἆσμα ἀσμάτων. 31.
Ησαΐας. 36.
Ἱερεμίας 85.
Θρῆνοι Ἱερεμίου 137.
Ἰεζεκιήλ. 143
Δανιήλ. 196
Ὡσηέ. 213.
Ἰωήλ. 220
Ἀμώς. 223.
Ἀβδιού. 229
Ἰωνᾶς. 230
Μιχαίας 232
Ναούμ. 237.
Ἀββακούμ. 239.
Σοφονίας 241
Ἀγγαῖος 244
Ζαχαρίας 247
Μαλαχίας 255.
παρασημειώσεις 259

ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ.

Τωβίτ. 264. Ἰουδήθ. 275
Βαρούχ. 292
Ἐπιστολὴ Ἱερεμίου 296
Ὠδὴ τριῶν παίδων 299
Ἐσδρας 303
Σοφία Σολομῶντος 321

Σοφία σειραχ. 335.
Σωσάννης ἱστορία. 370.
Περὶ ἀφωσιωτοῦ τοῦ βήλ. 973.
Μακκαβαίων λόγοι. ά. 374. β. 408. γ. 431.
Ἰωσίππου εἰς μακκα. 442

Ελεγχος τῶν τοῦ τεταρτου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. 5.
Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. 39.
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. 61.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. 97.
Πρωξεις τῶν Ἀποστόλων. 124.
Παύλου τοῦ ἀποστόλου Επιστολαὶ, ἡ πρὸς ῥωμαίους. 2
Αἱ πρὸς Κορινθίους ά. 16. β'. 30.
Η πρὸς Γαλατας. 39.
Η πρὸς Εφεσίους. 44.
Η πρὸς Φιλιππησίους. 49.
Η πρὸς Κολοσσαεῖς. 53.
Αἱ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ά. 65 β. 60.
Αἱ πρὸς Τιμόθεον ά. 62 β. 66
Η πρὸς Τίτον. 70
Η πρὸς Φιλήμονα. 71.
Η πρὸς Εβραίους. 73.
Ιακώβου Επιστολή. 83
Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολαί. ά. 87 β' 91
Ἰωάννου Επιστολαὶ ά. 94. β. 98. γ. 99.
Ἰούδα τοῦ ἀποστόλου Επιστολή. 100
Αποκάλυψις. 101.

Η ΘΕΙΑ ΓΡΑΦΗ ΠΑΛΑΙΑ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑ.

ΓΕΝΕΣΙΣ.

Κεφάλ. ά. ῥ.

ΕΝ ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν. καὶ τὸ σκότος, ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω στερέωμα ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος. καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑπὸ κατω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κατω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν. καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κατω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν. καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν. καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ θεός. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ κατὰ ὁμοιότητα. καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν

σῶν καρπόν· ὃ ἐστὶ σπέρμα αὐτοῦ οὐ αὐτῷ κατὰ γένος ☞ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ κατὰ ὁμοιότητα. καὶ ξύλον καρπίμου ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οὐ αὐτῷ κατὰ γένος ☞ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη. Καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ☞ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός. καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτούς. καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ☞ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους· τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω, εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας. καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ☞ τῆς γῆς. καὶ ἄρχειν ☞ ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον ☞ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τετάρτη. Καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ☞ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετὰ ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν. καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος αὐτοῦ. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς, ὅτι καλά, καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε. καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα τῶν θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ☞ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα πέμπτη. Καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω ἡ γῆ, ψυχὰς ζώσας κατὰ γένος. τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία ☞ γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία ☞ γῆς κατὰ γένος. καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ ☞ γῆς κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλά. καὶ εἶπεν ὁ θεός. ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν

πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης ☞ γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ☞ γῆς. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον. κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης ☞ γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ☞ γῆς. καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπέρμα σπεῖρον σπέρμα ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης ☞ γῆς. καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν. καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ☞ γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα ἕκτη.

Κεφάλαιον β 2.

Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἣ ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ τὴν γῆν. καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ☞ γῆς. καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀναβῆναι. οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτὴν. πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ ☞ γῆς. καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ ☞ γῆς. καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν καὶ ἐφύτευσεν ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολάς. καὶ

ἐθεο ἐκ τ ἀνθρωπων ὃν ἔπλασε. καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐπ
τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ξ
ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ. καὶ ξύλον τοῦ εἰδέναι
γνωσὸν καλῶ καὶ πονηρόν. ποταμὸς δ ἐκπορεύετο ἐξ ἐδέμ ποτί
ζων τ παράδεισον. ἐκεθεν ἀφορίζετο εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ὄνομα
τῷ ἑνὶ, φισῶν. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τ γῆν εὐιλάτ. ἐκεῖ ἔστι
τὸ χρυσί \ τὸδε χρυσί \ τ γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἄνθραξ
καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ
γηών. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν αἰθιοπίας. καὶ ὁ ποταμὸς
ὁ τρίτος, τίγρις. οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι ἀσσυρίων. ὁ
δὲ ποταμος ὁ τέταρτος, εὐφράτης. καὶ ἔλαβε κς ὁ θεὸς τὸν ἄν
θρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ, ἐργάζεσθαι
αὐτὸν καὶ φυλάσσειν, καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ ἀδὰμ λέγων
ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. ἀπὸ δὲ
ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ αὐτοῦ. ἧ δ'
ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ εἶπε κύρι
ος ὁ θεός. οὐ καλὸν εἶναι τ ἄνδρα μόνον. ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν
κατ' αὐτόν. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς, πάντα τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς
τὸν ἀδὰμ ἰδεῖν τί καλέσῃ αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ
ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν ἀδὰμ ὀ
νόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι. καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
πᾶσι θηρίοις τ ἀγροῦ. τῷ δ' ἀδὰμ, οὐχ εὑρέθη βοηθὸς ὅμοι
ος αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλε κύριος ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν ἀδὰμ. καὶ ὕ
πνωσε. καὶ ἔλαβε μίαν τ πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρ
κα αὐτ' αὐτῆς, καὶ ᾠκοδόμησε κύριος τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀ
πὸ τοῦ ἀδὰμ εἰς γυναῖκα. καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τ ἀδὰμ. καὶ
εἶπεν ἀδὰμ. τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τ ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρ
κός μου αὕτη κληθήσε γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη
αὕτη. οὗτος καταλείψ ἄνθρωπος τ πατέρα αὐτ καὶ τὴν μητέ
ρα, καὶ προσκολληθήσε τῇ γυναικὶ αὐτ, καὶ ἔσ(ν) οἱ δύο εἰς

σάρκα μίαν. Κεφάλαιον γ'. 3.

Αἱ δὲ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὅ, τε ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτ
κ καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο. ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τ
θηρίων τ ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησε κς ὁ θεός. καὶ εἶ
πεν ὄφις τῇ γυναικί. τί ὅτι εἶπεν ὁ θεὸς οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παν
τὸς ξύλου τοῦ παραδείσου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ἀπὸ καρπὸν τοῦ ξύλου
τοῦ παραδείσου, φαγούμεθα. ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου ὅ ἐστιν ἐν
μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεὸς, οὐ φάγεσθε ἀπ αὐτοῦ οὐδ'
μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναι
κί. οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ᾔδεσ γὰρ ὁ θεὸς ὅτι ἣν ἡμέρᾳ φάγη
τε ἀπ αὐτοῦ, σχήσουσιν ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡσ
εὶ θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι κα
λὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν ταῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν. καὶ
ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε.
καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. καὶ διε
νοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τ δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοί ἦσαν.
καὶ ἔῤῥαψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. καὶ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυ τ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ
τ δείλινον καὶ ἐκρύβησαν, ὅ, τε ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προ
σώπου κυρίου τ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θε
ὸς ἐν ἀδὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀδὰμ ποῦ εἶ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. τ φω
νῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅ
τι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. τίς σοι ἀνήγγειλε
ὅτι γυμνὸς εἶ. μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου ὃ ἐνετειλάμην σοι δοῦτο μό
νω μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτ ἔφαγες. καὶ εἶπεν ὁ ἀδὰμ. ἡ γυνὴ ἣν ἔδω
κας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον. καὶ εἶ
πεν ὁ θεὸς τῇ γυναικί. τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ὁ ὄ
φις ἠπάτησέ με καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει
ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τ κτηνῶν καὶ
ἀπὸ πάντων τ θηρίων τ ἐπὶ τ γῆς. ἐπὶ τῷ στήθε σου καὶ τῇ κοι

λίᾳ πορδύσῃ, καὶ γλῶ φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου
καὶ ἐχθρὰν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναι-
κὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος αὐτῆς. αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ
τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πλήθυ-
νῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου, ἐν λύπαις τέξῃ τέ-
κνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου· καὶ αὐτός σου
κυριεύσει σοῦ δὲ ἀδὰμ εἶπεν, ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυ-
ναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι λέγων
μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔρ-
γοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου. ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τῆς
ἀγροῦ· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως
τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς
γῆν ἀπελεύσῃ, καὶ ἐκάλεσεν ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ ζωή, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζώντων. καὶ ἐποίησε κύ-
ριος ὁ θεὸς τῷ ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, χιτῶνας δερμα-
τίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἰδοὺ ἀδὰμ γέγο-
νεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μήποτε
ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ
φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ
θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐ-
λήφθη καὶ ἐξέβαλε τὸν ἀδὰμ καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ πα-
ραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ ἔταξε τὰ χερουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην
ῥομφαίαν φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Κεφάλαιον Δ'. 4

α Δὰμ δὲ ἔγνω Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦ-
σα, ἔτεκε Κάϊν· καὶ εἶπεν, ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ
τοῦ θεοῦ· καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἄβελ. καὶ ἐ-
γένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων· καὶ Κάϊν ἦν ἐργαζόμενος τὴν

γῆν, καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς
θυσίαν τῷ θεῷ· καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν
προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ θεὸς ἐπὶ
Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ
οὐ προσεῖχε, καὶ ἐλύπησε λίαν Κάϊν, καὶ συνέπεσε τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ· καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάϊν· ἵνατί περίλυπος ἐγένου· καὶ ἵνατί
συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς
ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες· ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ,
καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ· καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Δι-
ελθωμὲν εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ
καὶ ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Κάϊν· ποῦ ἐστιν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ
εἶπεν οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμὶ ἐγώ; καὶ εἶπε κύ-
ριος πεποίηκας, φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ
τῆς γῆς, καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἐπὶ τῆς γῆς· ἣ ἤνοιξε τὸ στόμα
αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῶν χειρός σου· ὅτε ἐργᾷ
τὴν γῆν καὶ οὐ προσθήσει τοῦ ἰσχύειν αὐτὴν δοῦναί σοι σίνεσθαι
καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς κύριον ὁ θεόν· μεί-
ζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με· ἐκβαλεῖς με σήμερον ἀπὸ προ-
σώπου τῆς γῆς· καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι
στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀπο-
κτενεῖ με· καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός, οὐχοὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτεί-
νας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς
σημεῖον τῷ Κάϊν τοῦ μὴ ἀναιρεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐ-
τόν. ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναΐδ
κατέναντι Ἐδέμ, καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλα-
βοῦσα, ἔτεκε τὸν Ἐνώχ, καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμα-
σε τὴν πόλιν, ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώς. ἐγεννήθη δὲ
τῷ Ἐνὼς, γαϊδάδ· καὶ γαϊδὰδ, ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ Μαλε-
λεήλ, ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα, ἐγέννησε τὸν Λὰ

μεχ· καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδᾶ· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σιλλά· καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν· Σιλλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θοβὲλ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θοβὲλ νοεμά· εἶπε δὲ λάμεχ τοῖς ἑαυτοῦ γυναιξίν· Ἀδὰ καὶ Σιλλά· ἀκούσατέ μου φωνῆς γυναικὸς λάμεχ· ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι ἄνδρα ἀπέκτανα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί· ὅτι ἑπτάκις ἐκδικεῖται ἐκ Καΐν· ἐκ δὲ λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ ἔτι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ· λέγουσα· ἐξανέστησέ μοί ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον, ἀντὶ Ἄβελ οὗ ἀπέκτεινε Καΐν· καὶ τῷ Σὴθ, ἐγένετο υἱός· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ.

Κεφάλαιον ε'. 5.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἧς ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ, κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδάμ, ἧ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς· ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ τριακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ· ἐγένοντο δὲ πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ ἃς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανεν· ἔζησε δὲ Σὴθ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς· καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνώς, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησε υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ, ἃς ἔζησε, ἐννέα καὶ ἐννακόσια ἔτη καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἐνενήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς, πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν, δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ· καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐννενήκοντα καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνὼχ· καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ, ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· εὐηρέσησε δὲ Ἐνὼχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη· καὶ εὐηρέσησεν Ἐνὼχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ εὑρίσκετο· ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· καὶ ἔζησε Μαθουσάλα, ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ· καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς ἔζησεν, ἐννέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων, οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο

κύριος ὁ θεός. καὶ ἔλησε λάμεχ μθ' ἑ γυναῖκα αὐτοῦ ἕξ
νῶς, πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱ-
ους καὶ θυγατέρας. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι λάμεχ, ἐν
πακόσια καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

Κεφ. ε. ς.

Αἰ ἦν νῶε, ἐτῶν πεντακοσίων, καὶ ἐγέννησε
π τρεῖς υἱούς. τὸν σὴμ, τὸν χάμ. τὸν ἰάφεθ. καὶ ἐγέ
νοντο ἡνίκα ἤρξαθο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γί-
νεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες
δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν
ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας, ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαθο. καὶ εἶπε κύ
ριος ὁ θεός. οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τού
τοις, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν
εἴκοσιν ἔτη. οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τ γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκ
κείναις, καὶ μετ' ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς
τὰς θυγατέρας τ ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς, ἐκεῖνοι ἦσαν
οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. ἰδὼν δὲ
κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τ
γῆς, καὶ πᾶς ὁς διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς ὅτι ἐποίησε τ
ἄνθρωπον ἐπὶ τ γῆς, καὶ διενοήθη καὶ εἶπεν. ἀπαλείψω ἐν ἀνθρώ
πον ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τ γῆς. ἀπὸ ἀνθρώπ ἕως κτή
νους. καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν, ἕως τ πετεινῶν τ οὐρανῦ, ὅτι μετεμελήθη
ὅτι ἐποίησα αὐτοὺς. νῶε, δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ.
αὗται δὲ αἱ γενέσεις νῶε. νῶε ἄνθρωπος δίκαιος. τέλειος ὢν ἐν τῇ
γενεᾷ αὐτοῦ. τῷ θεῷ εὐηρέστησε νῶε, ἐγέννησε δὲ νῶε, τρεῖς υἱ-
ους. τὸν σὴμ. τὸν χαμ. τὸν ἰαφεθ. ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. καὶ εἶδε κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν
καὶ ἦν κατεφθαρμένη ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ νῶε. καιρὸς

πὸς πάντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου. ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδι
κίας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.
ποίησον σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων. νοσσιὰς
ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν
καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν. τε
σσαράκοντα πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πή
χεων τὸ πλάτος. καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. ἐπὶ
σωάγων ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτόν. καὶ εἰς πῆχυν συντε
λέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ
πλαγίων. κατώγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐ
τήν. ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν
καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑπὸ κάτω θεοῦ
οὐρανοῦ. καὶ ὅσα ἐὰν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει. καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου πρὸς σέ. εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ
οἱ υἱοί σου. καὶ ἡ γυνή σου. καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ
σοῦ. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πε
τεινῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς
δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ
σεαυτοῦ. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων
κατὰ γένος. καὶ ἀπὸ πάντων τ κτηνῶν κατὰ γένος. καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος. καὶ ἀπὸ πάντων τ ἑρπετῶν τ
ἑρπόντων ἐπὶ τ γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων
εἰσελεύσονταί πρὸς σὲ τρέφειν μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ. σὺ
δὲ λῆψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεται. καὶ
συνάξεις πρὸς σεαυτόν. καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. καὶ ἐποίη
σε νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς, οὕτως ἐποί
ησε. Κεφ. ζ. 7

Αἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς νῶε, εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς
κ ὁ οἶκος σου εἰς τὴν κιβωτόν. ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐ
ναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. ἀπὸ δὴ τ κτηνῶν τ

καθαρῶν, εἰσάξεις πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ. ἀπὸ δὲ
τῶν κτηνῶν τῶν μὴ ὄντων καθαρῶν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ. καὶ
ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν, ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ
θῆλυ. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο
ἄρσεν καὶ θῆλυ διὰ σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ἔτι γὰρ
ἡμέρας ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάξω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέ
ρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ
ἐποίησα ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐποίησε νῶε πάν
τα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσί-
ων καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. εἰσῆλ
θε δὲ νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυ-
σμοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετε-
νῶν τῶν μὴ καθαρῶν. καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν. καὶ
ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν. καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δύο δύο εἰσῆλθον
πρὸς νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. ἄρσεν καὶ θῆλυ καθὰ ἐνετείλατο αὐ
τῷ ὁ θεὸς καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ
κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν ἑνὶ καὶ ἑξακοστῷ
ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ νῶε τοῦ δευτέρου μηνὸς. ἐβδόμῃ καὶ εἰκά-
δι τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ
τῆς ἀβύσσου. καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν.
καὶ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εἰσῆλθε νῶε. σὴμ.
χὰμ. ἰάφεθ. οἱ υἱοὶ νῶε καὶ ἡ γυνὴ νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες
τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ πάντα τὰ
θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν
ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ πᾶν πετε-
νὸν κατὰ γένος εἰσῆλθον πρὸς νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἐν ᾧ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς.

καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλ
θε. καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ νῶε. καὶ ἐκλεισε κύριος ὁ θεὸς
τὴν κιβωτὸν ἔξοθεν αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσα-
ράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπλη
θύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.
καὶ ἐκραταιώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνθη σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος. τὸ δὲ ὕδωρ ἐκραταιώ
θη σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψη
λὰ ἃ ἦν ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ. πεντεκαίδεκα πήχεις ἐπάνω ὑψώ-
θη τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, καὶ ἀπέθα
νε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτη
νῶν καὶ τῶν θηρίων. καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
πᾶς ἄνθρωπος. καὶ πάντα ὅσα ἔσχε πνοὴν ζωῆς. καὶ πᾶς ὃς ἦν
ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. καὶ ἐξηλείφθη πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπε-
τῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ κατελείφθη μόνος νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. καὶ
ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς, ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.

Κεφ. η. ς

Ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ νῶε. καὶ πάντων τῶν
κ θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν. καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν. καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, ὅσα
ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς, πνεῦμα ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ καὶ ἀπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς
ἀβύσσου καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ. καὶ συνεχώθη ὁ ὑε
τὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ
τῆς γῆς. ἐνεδίδου καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ
ἑκατὸν ἡμέρας. καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ ἑβδόμῳ.
ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ἀραράτ. τὸ δὲ ὕδωρ
πορευόμενον ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ ἑβδόμῃ ἐν-

ἑκατῷ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἀνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησε. καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεφεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ οὐχ ηὗρεν ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτοῖς, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πάσῃ προσώπου πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῆς ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν κιβωτὸν. καὶ ἐπιμείνας ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ εἰς πρὸς ἑσπέραν. καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κομφὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐπιμείνας ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐξηράνθη ἡ γῆ. καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων. ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ υἱοί σου. καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πτηνῶν ἕως κτηνῶν. καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ, καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη. καὶ πᾶν ἑρπετὸν καὶ πᾶν πτηνὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένη

καὶ αὐτῶν, ἐξῆλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ θεῷ. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν ἐς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ὠσφράνθη κύριος ὀσμὴν εὐωδίας. καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς. διανοηθεὶς, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. ὅτι ἐγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος. οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς. σπέρμα καὶ θερισμὸς, ψῦχος καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι.

Κεφάλαιον θ. 9.

Αἰ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. καὶ ὁ φόβος ὑμῶν καὶ ὁ τρόμος, ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα. καὶ πᾶν ἑρπετὸν ὃ ἔστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν. ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε. καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς παντὸς τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ, καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ, ἐκζητήσω αὐτό. ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται. ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων· καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν· ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ὅσα μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ εἶπεν ὁ θεὸς, πρὸς νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους. τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται ἐν τῷ συνεφιάζειν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἣ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα· καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ὄψομαι αὐτὴν τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἣ ἐστιν ἐν πάσῃ σαρκὶ ἣ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ νῶε· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς διατίθεμαι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς ἣ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ νῶε οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὴμ· χὰμ· ἰάφθ. χὰμ ἦν πατὴρ χαναάν. τρεῖς οὗτοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ νῶε. ἀπὸ τούτων δι ἐσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἤρξατο νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ εἶδε χὰμ ὁ πατὴρ χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω· καὶ λαβόντες σὴμ καὶ ἰάφθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ

πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς· καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. ἐξέγρθη δὲ νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος· καὶ εἶπεν· ἐπικατάρατος χαμ παῖς· οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σὴμ· καὶ ἔσται χαναὰν παῖς αὐτοῦ· πλατύναι ὁ θεὸς τῷ ἰάφθ· καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς σκηνώμασι σὴμ, καὶ γενηθήτω χαναὰν παῖς αὐτοῦ· ἔζησε δὲ νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, τριακόσια πεντήκοντα ἔτη· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν. Κεφ. ι. 10

Ὑται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν νῶε· σήμ· χάμ· καὶ ἰάφθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. υἱοὶ ἰάφθ, γαμὲρ, καὶ μαγὼγ καὶ μαδαὶ καὶ ἰωυὰν· καὶ ἐλισὰ καὶ θοβὲλ, καὶ μοσόχ· καὶ θείρας· καὶ υἱοὶ γαμὲρ, ἀσχανάζ· καὶ ῥιφὰθ, καὶ θοργαμά· καὶ υἱοὶ ἰωυάν, ἐλισὰ καὶ θάρσις· κίτιοι· δόδανιοι. ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν, ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. υἱοὶ δὲ χὰμ, χοὺς, καὶ μισραὶμ· φοὺθ καὶ χαναάν. υἱοὶ δὲ χοὺς, σαβὰ καὶ εὐϊλὰ καὶ σαβαθὰ· καὶ ῥεγμά· καὶ σαβαθακά· υἱοὶ δὲ ῥεγμά, σαβὰ καὶ δαδάν. χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς· οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν ὡς νεβρὼδ γίγας ἐναντίον κυρίου· καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ βαβυλών· καὶ ὀρὲχ καὶ ἀρχαδ· καὶ χαλάννη ἐν τῇ γῇ σενααρ· ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν ἀβὶρ, καὶ ᾠκοδόμησε τὴν νινευί· καὶ ἀνὰ μέσον χαλὰχ· αὕτη ἡ πόλις μεγάλη· καὶ μισραὶν ἐγέννησε τοὺς λουδιὶμ καὶ τοὺς νεφθαλεὶμ καὶ τοὺς ἐνεμθιὶμ καὶ τοὺς λαβιὶμ καὶ τοὺς πατροσανιὶμ καὶ τοὺς χασμωνιὶμ ὅθεν ἐξῆλθε φυλιστιὶμ· καὶ τοὺς χαφθορεὶμ· χαναὰν δὲ ἐγέννησε τὸν σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν χετταῖον· καὶ τὸν ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν ἀμορῥαῖον· καὶ τὸν γεργεσαῖον καὶ

ἐν ὑδαῖον. καὶ ἐν ἀρυκτῖον, καὶ ἐν ἀσσυριακῷ. ἐν ἀραβίᾳ.
καὶ ἐν σαμαραῖον. καὶ ἐν ἀμαθί. καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν
αἱ φυλαὶ τῶν χαναναίων. καὶ ἐγένοντο τὰ ὅρια τῶν χαναναί-
ων ἀπὸ σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν ἐς γεραρὰ καὶ γαζάν, ἕως ἐλθεῖν
ἕως σοδόμων καὶ γομόρρας. ἀδαμὰ καὶ σεβωὶμ ἕως δασσω.
οὗτοι ἦσαν οἱ χαμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν
ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν, καὶ τῷ σὴμ
ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν ἀβὲρ ἀδελφῷ ἰά-
φεθ τοῦ μείζονος. ἦσαν σὴμ, ἐλὰμ καὶ ἀσσούρ καὶ ἀρφαξάδ. καὶ
λοὺδ καὶ ἀρὰμ καὶ καϊνᾶν, καὶ υἱοὶ ἀράμ, ὡς καὶ οὖλ καὶ γατὲρ
καὶ μοσόχ. καὶ ἀρφαξάδ, ἐγέννησε τὸν καϊνᾶν. καὶ καϊνᾶν ἐγέν
νησε τὸν σαλά. σαλὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἄβερ. καὶ τῷ ἄβερ ἐγεννή-
θησαν δύο υἱοί. ὄνομα τῷ ἑνὶ, φαλὲκ. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ
τοῦ, διεμερίσθη ἡ γῆ. καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἰεκτάν. ἰεκτὰν δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλμωδὰδ καὶ σαλὴφ. καὶ τὸν σαρμώθ. καὶ ἰαράχ. καὶ
ἀδοββά. καὶ αὐβὴλ. καὶ δεκλά. καὶ ἀβιμαὴλ. καὶ σωβαὶ. καὶ οὐφὶρ.
καὶ εὐϊλά. καὶ ἰωβάβ. πάντες οὗτοι υἱοὶ ἰεκτάν. καὶ ἐγένετο ἡ κα
τοίκησις αὐτῶν ἀπὸ μασσὴ ἕως ἐλθεῖν ἐς σαφιρὰ ὄρος ἀνατο
λῶν. οὗτοι υἱοὶ σὴμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶ
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. αὗται αἱ φυ
λαὶ υἱῶν νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ ἔθνη αὐτῶν. ἀπὸ τού-
των διεσπάρησαν νήσοι ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυ
σμόν.

Κεφ. ια. 11.

Ἦν δὲ πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν εὗ-
ρον πεδίον ἐν γῇ σεναὰρ καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. καὶ
εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίν
θους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς
λίθον. καὶ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. καὶ εἶπαν. δεῦτε καὶ οἰκοδο
μήσωμεν αὐτοῖς πόλιν καὶ πύργον οὗ κεφαλὴ ἕως ἕως ἡ ὑραυοῦ.

καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ πρόσωπο
πάσης τῆς γῆς. καὶ κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον οὗ ᾠ
κοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶπε κύριος, ἰδοὺ γένος ἓν
καὶ χεῖλος ἓν πάντων, καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι. τὰ νῦν μὴ ἐκλείπῃ
ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε καὶ καταβάντες
συγχέωμεν ἐκεῖ τὰς γλώσσας αὐτῶν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὸ
φωνὴ τοῦ πλησίον. καὶ διεσπάρην αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρό
σωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν
καὶ τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῇ συγχυσις. ὅτι ἐκεῖ
συνέχεε κύριος τὰ χείλη πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐκεῖθεν διεσπάρην αὐ
τοὺς κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
σὴμ. καὶ ἦν σὴμ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν ἀρφαξάδ. δευτέρῳ
ἔτει μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, καὶ ἔζησε σὴμ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐ
τὸν τὸν ἀρφαξάδ, πέντε καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέν
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησεν ἀρφαξὰδ ἑκα
τὸν τεσσαρακοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν καϊνᾶν. καὶ ἔζησεν ἀρ
φαξὰδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν καϊνᾶν, ἔτη διακόσια διάκον
τα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε καϊ
νᾶν ἑκατὸν καὶ διάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν σαλά. καὶ ἔζησε καϊ
νᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν σαλά, ἔτη διακόσια διάκοντα,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε σαλὰ ἑ
κατὸν διάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν ἄβερ. καὶ ἔζησε σαλὰ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν ἄβερ, τετρακόσια τετράκοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησεν ἄβερ ἑκατὸν διάκοντα
τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν φαλὲκ. καὶ ἔζησεν ἄβερ μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν φαλὲκ, ἔτη τριακόσια ἐβδομήκοντα δύο ἐ
γέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε φαλὲκ διάκον
τα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν ῥαγαῦ. καὶ ἔζησε φαλὲκ μετὰ τὸ γεν
νῆσαι αὐτὸν τὸν ῥαγαῦ, ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε ῥαγαῦ ἑκατὸν διάκοντα καὶ δύο

ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Σρούχ· καὶ ἔζησε Ραγαῦ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Σρούχ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυ-
γατέρας καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε Σρούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη, καὶ
ἐγέννησε τὸν Ναχώρ. καὶ ἔζησε Σρούχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Ναχὼρ, ἔτη διακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέ-
θανε. καὶ ἔζησε Ναχὼρ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν
Θάρρα. καὶ ἔζησε Ναχὼρ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Θάρρα, ἔτη
ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέ-
θανε. καὶ ἔζησε Θάρρα ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ.
καὶ τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀρράν. Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Θάρρα. Θάρ-
ρα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ καὶ τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀρράν. καὶ Ἀρράν
ἐγέννησε τὸν Λώτ. καὶ ἀπέθανεν Ἀρρὰν ἐνώπιον Θάρρα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ γεννήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων. καὶ ἔλαβον Ἄ-
βραμ καὶ Ναχὼρ ἑαυτοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἄβραμ,
Σάρρα. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχὼρ, Μελχά· θυγάτηρ Ἀρράν·
καὶ πατὴρ Μελχὰ καὶ πατὴρ Ἰεχά. καὶ ἦν Σάρα στεῖρα καὶ οὐκ ἦν
τεκνοποιέα. καὶ ἔλαβε Θάρρα τὸν Ἄβραμ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ
υἱὸν Ἀρρὰν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ τὴν Σάρραν τὴν νύμφην αὐτοῦ
γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώ-
ρας τῶν Χαλδαίων, πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων. καὶ
ἦλθον ἕως Χαρράν· καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Θάρρα ἐν Χαρράν, διακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανε Θάρ-
ρα ἐν Χαρράν.

Κεφ. ιβ. ιγ.

Καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἄβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς
κ Σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δεί-
ξω. καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα· καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγα-
λυνῶ τὸ ὄνομά σου καὶ ἔσῃ εὐλογημένος· καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐ-
λογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι· καὶ ἐνευ-
λογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπορεύθη

Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος· καὶ ᾤχετο μετ' αὐτοῦ
Λώτ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ
Χαρράν. καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν
Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα
ἐκτήσαντο· καὶ τὰς ψυχὰς ἃς ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν, καὶ ἐξ-
ῆλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν
Χαναάν. καὶ διῆλθεν Ἄβραμ εἰς τὸν μῆκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τό-
που συχὲμ ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλήν. δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴ-
κουν τὴν γῆν. Καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ
σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄ-
βραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ. καὶ ἀπῆρεν ἐκεῖθεν
εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ. καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν
αὐτοῦ ἀνὰ Βαιθήλ, κατὰ θάλασσαν κατὰ ἀνατολάς. καὶ ᾠκοδόμη-
σεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι κυρίου τοῦ ὀφθέντι αὐτῷ. καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ καὶ πορευ-
θεὶς ἐπορεύετο τὸν νότον. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ.
καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι ἐνίσχυσεν
ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Ἄβραμ εἰσελθεῖν
εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἄβραμ Σάρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· γινώσκω ἐγὼ
ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ· ἔσται ἂν ὦσάν ἴδωσί σε οἱ Αἰγύπτιοι,
ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστιν αὕτη καὶ ἀποκτενοῦσί με· σὲ δὲ περι-
ποιήσονται. εἰπὸν δὴ ὅτι ἀδελφή αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γέ-
νηται διὰ σὲ καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα
καὶ εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες δὲ Αἰγύπτιοι τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα καὶ ἴδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
Φαραὼ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν
Φαραὼ, καὶ τῷ Ἄβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτήν. καὶ ἐγένοντο αὐ-
τῷ πρόβατα καὶ μόσχοι, ὄνοι, παῖδες, καὶ παιδίσκαι καὶ ἡμίο-
νοι καὶ κάμηλοι. καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς ἐν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγά-
λοις καὶ πονηροῖς· καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, περὶ Σάρας τῆς γυναικὸς

ἄβραμ. καλέσας δὲ φαραὼ τὸν ἄβραμ εἶπεν· τί τοῦτό ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνή σου ἐστίν· ἵνατί εἶπας ὅτι ἀδελφή μού ἐστιν, καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνή σου ἐναντί σου καὶ λαβὼν ἀπόβηχε καὶ ἐντείλατο φαραὼ ἀνδράσι περὶ ἄβραμ, συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ λὼτ μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ. 13.

Ἀνέβη δὲ ἄβραμ ἐξ αἰγύπτου αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. ἄβραμ δὲ ἦν πλουσίος σφόδρα κτήνεσι καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον, ἕως βαιθήλ· ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον· ἀνὰ μέσον βαιθὴλ καὶ ἀνὰ μέσον ἀγγαί, εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν σκηνήν· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ ἄβραμ τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ ἄβραμ, ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη καὶ ἦκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ καθοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πολλά· καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ καθοικεῖν ἅμα· καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ ἄβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ λώτ. οἱ δὲ χαναναῖοι καὶ οἱ φερεζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. εἶπε δὲ ἄβραμ τῷ λώτ· μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου· ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοί ἐσμεν· οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστί; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ· εἰ σὺ εἰς ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιά· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιά, ἐγὼ εἰς ἀριστερά· καὶ ἐπάρας λὼτ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, εἶδε πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι κύριον θεὸν σόδομα καὶ γόμορρα· ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ, ὡς ἡ γῆ αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς ζόγορα· καὶ ἐξελέξατο λὼτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἀπῆρε λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ διεχώ-

ρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἄβραὰμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ χαναάν· λὼτ δὲ κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἕως σοδόμων· οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἦσαν σοδόμοις, πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον θεοῦ σφόδρα.

Ὁ δὲ θεὸς εἶπε τῷ ἄβραὰμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι λὼτ ἀπ' αὐτοῦ, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε, ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σύ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμήσει· ἀνάστας διόδευσον τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἀποσκηνώσας ἄβραὰμ ἦλθεν κατῴκησε πρὸς τὴν δρῦν τὴν μαμβρῆ· ἣ ἦν ἐν χεβρῶν· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Κεφ. ιδ. 14.

Γένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ ἀμαρφὰλ βασιλεῖ σεννααὰρ καὶ ἀριωχ βασιλεῖ ἐλλασὰρ καὶ χοδολλογομὸρ βασιλεῖ ἐλάμ· καὶ θαργὰλ βασιλεῖ ἐθνῶν· ἐποίησαν πόλεμον μετὰ βάλλα βασιλέως σοδόμων καὶ μετὰ βαρσὰ βασιλέως γομόρρας, καὶ μετὰ σεννααὰρ βασιλέως ἀδαμὰ, καὶ μετὰ συμοβὸρ βασιλέως σεβωείμ· καὶ βασιλέως βαλὰκ αὕτη ἐστὶ σηγώρ. πάντες οὗτοι συνεφώνησαν εἰς τὴ φάραξαδὰ τὴ ἁλυκύν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν. δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ χοδολλογομόρ· τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν· καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθε χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γιγάντας τοὺς ἐν ἀσταρωθ καρνεὶν καὶ τοὺς ἐθνη ἰαχυρά· ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς ζομαίους τοὺς ἐν σαυὴ τὴν πόλιν καὶ τοὺς χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι σιηὶρ, ἕως τῆς τερμίνθου τῆς φαράν. ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως· αὕτη ἐστὶ καδης

καὶ κατέκλυσαν πάντας βοῦς ἀρχοντας ἁμαλὴκ καὶ βοῦς ἀμορραίους βοῦς καβικᾶντας ἐν ἀσανθαμάρ. ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Βαλὰμων καὶ βασιλεὺς γομόρρας, καὶ βασιλεὺς ἀδαμὰ καὶ βασιλεὺς σεβωὶμ καὶ βασιλεὺς βαλάκ. αὕτη ἐστὶ σηγὼρ, καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἁλυκῇ πρὸς χοδολλογομόρ· μὲρ βασιλεὰ ἐλάμ. καὶ θαργὰλ βασιλεὰ ἐθνῶν. καὶ ἀμαρφὰλ βασιλεὰ σεννααρ. καὶ ἀριὼχ βασιλεὰ ἐλλασάρ. δὶ τεσσαρῶν βασιλέων πρὸς βοῦς πέντε. ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ φρέατα ἀσφάλτου. ἔφυγε δὲ βασιλεὺς Βαλὰμων καὶ βασιλεὺς γομόρρας, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ. οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν, ἔφυγον. ἔλαβον δὲ τὴν ὀρεινὴν καὶ προυόμευσαν τὴν ἵππον πᾶσαν Βαλὰμων καὶ γομόρρας. καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον. ἔλαβον δὲ καὶ τὸν λὼτ ἐν υἱῷ τοῦ ἀδελφοῦ ἄβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῴχοντο. ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Βαλὰμοις. παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν ἄβραμ τῷ περάτῃ. αὐτὸς δὲ κατῴκει πρὸς τῇ δρυῒ τῇ μαμβρῇ. ἀμορραίου τοῦ ἀδελφοῦ ἐσχόλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἐὐνάν. οἵ ἦσαν συνωμόται τοῦ ἄβραμ. Ἀκούσας δὲ ἄβραμ ὅτι ἠχμαλώτευται λὼτ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ τριακοσίους δεκατρεῖς καὶ ὀκτὼ, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Ββὰ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Βαλόμων, καὶ λὼτ ἐν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψε. καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαὸν. ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Βαλόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ χοδολλογομὸρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ σαβῆ. τοῦτό ἐστι πεδίον τῶν βασιλέων. Καὶ μελχισεδὲκ βασιλεὺς σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν ἄβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ

εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε βοῦς ἐχθρούς σου ὑποχείριόν σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ λικοστὴν ἀπὸ πάντων. εἶπε δὲ βασιλεὺς Βαλόμων πρὸς ἄβραμ. δός μοι τοὺς ἀνθρώπους. τὴν δὲ ἵππον, λάβε σεαυτῷ. εἶπε δὲ ἄβραμ πρὸς τὸν βασιλέα Βαλόμων ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν ἄβραμ, πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ ἐχολ. αὐναν. μαμβρῆ. οὗτοι λήψονται μερίδα. Κεφ. ιε. 15.

Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς ἄβραμ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς λέγων. μὴ φοβοῦ ἄβραμ. ἐγὼ ὑπερασπίζω σου. ὁ μισθός σου πολὺς ἔσαι σφόδρα. λέγει δὲ ἄβραμ, δέσποτα κύριε τί μοι δώσεις. ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος, ὁ δὲ υἱὸς μασὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου οὗτος δαμασκὸς ἐλιέζερ. καὶ εἶπεν ἄβραμ. ἐπεὶ δὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. μὴ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα. οὐ κληρονομήσει σε οὗτος. ἀλλὰ ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ. οὗτος κληρονομήσει σε. ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας εἰ δύνασαι ἐξαριθμῆσαι αὐτούς. καὶ εἶπεν. οὕτως ἔσαι τὸ σπέρμα σου. καὶ ἐπίστευσεν ἄβραμ τῷ θεῷ. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. εἶπε δὲ, δέσποτα κύριε. κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν. εἶπε δὲ αὐτῷ. λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν. καὶ αἶγα τριετίζουσαν. καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν. ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα. καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσω-

παλλήλοις. τὰ δὲ ὄρνια οὐ διεῖλε. κατέβη δὲ ὄρνια ἐπὶ τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ. περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἄβραμ. γινώσκων γνῶσι ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς. καὶ κακώσουσιν αὐτούς. καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κἀγὼ. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου τραφεὶς ἐν εἰρήνῃ ἐν γήρᾳ καλῷ. τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε. οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορῥαίων ἕως τοῦ νῦν. ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμάς. φλὸξ ἐγένετο καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνίζόμενος καὶ λαμπάδες πυρὸς, αἳ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Ἄβραμ. λέγων. τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ Εὐφράτου. τοὺς Κενεύσι καὶ τοὺς Κενεξαίους. καὶ τοὺς Καδμωναίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους. καὶ τοὺς Ῥαφαείμ. καὶ τοὺς Ἀμορῥαίους. καὶ τοὺς Χαναναίους. καὶ τοὺς Εὐαίους. καὶ τοὺς Γεργεσαίους. καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους. Κεφ. ις'. 16.

Ἄρα δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἐτίκτεν αὐτῷ. ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη αἰγυπτία. ᾗ ὄνομα Ἄγαρ. εἶπε δὲ Σαρα πρὸς Ἄβραμ. ἰδοὺ συνέκλεισέμε κύριος τοῦ μὴ τίκτειν. εἴσελθε πρὸς τὴν παιδίσκην μου ἵνα τέκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας. καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη ᾤκησαν Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ, συνέλαβε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ

ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς. εἶπε δὲ Σαρα πρὸς Ἄβραμ. ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ. ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου. ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς. κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσί σου. χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοὶ ἀρεστὸν ᾖ. καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς. Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ σούρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. Ἄγαρ παιδίσκη Σάρας. πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ. καὶ εἶπεν ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου, ἐγὼ ἀποδιδράσκω. εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκουσε κύριος τῆς ταπεινώσεώς σου. οὗτος ἔσται ἄγριος ἄνθρωπος. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν. καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει. καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν. σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπισκόπῶν με. ὅτι εἶπον. καὶ γὰρ ἐνόπτιον εἶδον ὀφθέντα μοι. ἕνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ. ἐφ' ᾧ ζῶντι ὁρᾶσθαί με. ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον βαράχ. καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαήλ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταεξ, ὅτε ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ. Κεφ. ιζ'. 17.

Γέγονε δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐννενηκονταεννέα, καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου. εὐαρέστησον ἐναντίον

ἐμοῦ. καὶ γίνου ἄμεμπτος. καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα, καὶ ἔ-
πεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς
λέγων, καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκημου μετά σου, καὶ ἔσῃ πα-
τὴρ πλήθους ἐθνῶν. καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ ἀλ
λ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἄβραάμ. ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθει-
κάσε, καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα. καὶ θήσωσε εἰς ἔθνη. καὶ
βασιλεῖσ ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου
ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς
τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου θεὸς καὶ τοῦ
σπέρματός σου μετὰ σέ. καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπερματίσου,
τὴν γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν χαναὰν, εἰς κατάσχεσιν
αἰώνιον. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἄβραάμ.
σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις. καὶ τῷ σπερματί σου
μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρή-
σεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρμα[τ]ός
σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν
ἄρσενικὸν, καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυσίας ὑ
μῶν καὶ ἔσαι ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. καὶ
παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικὸν εἰς
τὰς γενεὰς ὑ μῶν. ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνη-
τος. ἀπὸ δὲ παντὸς ἀλλοτρίου ὃς οὐκ ἔσιν ἐκ τοῦ σπέρματός
σου. περιτομῇ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου καὶ
ὁ ἀργυρώνητος. καὶ ἔσαι ἡ διαθήκη μου ἐν τῆς σαρκὸς ὑμῶν
εἰς διαθήκην αἰώνιον. καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν ὃ μὴ περιτμηθή-
σεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυσίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ,
ἐξολοθρευθήσε[ται] ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν
διαθήκην μου διεσκέδασε. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἄβραάμ.
Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα. ἀλλὰ Σά
ρα ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῆς. εὐλογήσω δὲ αὐτὴν καὶ δώσω σοι ἐξ

αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτὸν καὶ ἔσαι εἰς ἔθνη καὶ βασι-
λεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσον). καὶ ἔπεσεν Ἄβραὰμ ἐπὶ πρόσω-
που αὐτοῦ καὶ ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων.
εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός. καὶ εἰ Σάρρα ἐνενηκοντα
ἐτῶν οὖσα τέξεται. εἶπε δὲ Ἄβραὰμ πρὸς τὸν θεόν. Ἰσμαὴλ οὗ
τος ζήτω. ἐναντίον σοῦ. εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἄβραάμ. ναὶ. ἰδοὺ
Σάρρα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ Ἰσαάκ. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθή-
κην αἰώνιον εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐ
τόν. περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου. καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα
αὐτὸν, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα. σφόδρα δώδεκα ἔθνη γεννήσει. καὶ
δώσω αὐτὸν, εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς
Ἰσαὰκ ὃν τέξεταί σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ τῷ ἑτέρῳ. συνετέλεσε δὲ ὁ θεὸς λαλῶν πρὸς αὐτὸ καὶ ἀ-
νέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Ἄβραάμ. Καὶ ἔλαβεν Ἄβραὰμ Ἰσμαὴλ τὸν
υἱὸν ἑαυτοῦ καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ παντὰς τοὺς
ἀργυρωνήτους. καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀ-
βραὰμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυσίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆσ
ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς. Ἄβραὰμ δὲ ἐνε-
νηκοντα ἐννέα ἦν ἐτῶν, ἡνίκα περιετέμετο τὴν σάρκα τῆσ
ἀκροβυσίας αὐτοῦ. ἐν τῇ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, περιετμή-
θη Ἄβραὰμ καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ
οἴκου αὐτοῦ. καὶ οἱ οἰκογενεῖς. καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἀλλογε-
νῶν ἐθνῶν καὶ περιέτεμον αὐτούς. Κεφ. ιή. 18.

Φθὴ δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυῒ τῇ μαμ-
βρῇ καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκη
νῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες
ἐστήκεσαν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς, προσέδραμον εἰς συ
νάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκιωῆς αὐτοῦ καὶ προσεκύνη-

σον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπε. κύριε εἰ ἄρα εὗρον χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς ἐν παιδά σου. ληφθήτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ κατανύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ λήψομαι ἄρτον καὶ φαγέσθε, καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. οὗ ἕνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπαν. οὕτω ποίησον καθὼς εἴρηκας. καὶ ἔσπευσεν ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς τὴν σάρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ. σπεῦσον καὶ φύραθρον τρία μέτρα σεμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας. καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε ἁπαλὸν μοσχάριον καλόν. καὶ ἔδωκε τῷ παιδὶ καὶ ἔσπευσε ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον.

Εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν, ποῦ σοῦ ἡ γυνή σου. ὁ δὲ, ἀπεκρίθη εἶπεν. ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπεν δὲ, ἰδοὺ ἐπανατρέφων ἥξω πρός σε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἕξει υἱὸν σάρρα ἡ γυνή σου. σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὔσα ὄπισθεν αὐτοῦ. ἀβραὰμ δὲ καὶ σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. ἐξέλιπε δὲ τῇ σάρρᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. ἐγέλασε δὲ σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα. οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν. ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἀβραάμ. τί ὅτι ἐγέλασε σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἆραγε ἀληθῶς τέξομαι, ἐγὼ δὲ γεγήρακα. μὴ ἀδυνατεῖ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπανατρέψω πρός σε εἰς ὥρας. καὶ ἔσται τῇ σάρρᾳ υἱός. ἠρνήσατο δὲ σάρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα. ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας. ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες. κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς. ὁ δὲ κύριος εἶπε. μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ ἀβραὰμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. ἀβραὰμ δὲ γινό-

μενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολύ. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ, πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. οἶδα γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν. καὶ φυλάξουσι τὰς ὁδοὺς κυρίου τοῦ ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. Εἶπε δὲ κύριος. κραυγὴ Σοδόμων καὶ γομόρρας πεπλήθυνται. πρός με καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. καταβὰς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦσι. εἰ δὲ μή ἵνα γνῶ. καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα. ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐγγίσας ἀβραὰμ εἶπε, μὴ συναπολέσεις δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. ἐὰν ὦσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων ἐὰν ὦσιν ἐν αὐτῇ; μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὥστε ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν. εἶπε δὲ κύριος. ἐὰν εὕρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω πάντα ἕνεκεν τούτων δι' αὐτούς. καὶ ἀποκριθεὶς ἀβραὰμ εἶπε. νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριόν μου. ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαράκοντα πέντε, ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε. καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν. ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα. καὶ εἶπε. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. καὶ εἶπε. μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω. ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα, καὶ εἶπεν, ἐπεὶ δὲ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον. ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν εἴκοσι. καὶ εἶπε. μή τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ. ἐὰν δὲ

ἐυρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; καὶ εἶπεν. οὐκ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. καὶ ἀπῆλθε ὁ κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Κεφ. ιθ'. 19.

Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἑσπέρας· Λὼτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πόλιν Σοδόμων. ἰδὼν δὲ Λὼτ, ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψατε τοὺς πόδας ὑμῶν· καὶ ὀρθρίσαντες, ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. καὶ εἶπαν, οὐχί· ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν. μὴ κατισχύσῃς αὐτοὺς καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πόσιν καὶ ἐψόμησε ἄζυμους ἐπέμψαν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι. καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομῖται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου· ἅπας ὁ λαὸς ἅμα καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λὼτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. ποῦ εἰσὶν οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ νύκτα. ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. ἐξῆλθε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς Σ πρόθυρον. τὴν δὲ θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. μηδαμῶς ἀδελφοὶ μὴ πονηρεύσησθε· θέσι δέ μοι θυγατέρες αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα. ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς καὶ χράσθε αὐταῖς, καθὰ ἂν ἀρέσκῃ ὑμῖν. μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ὄδικον, οὗ ἕνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. εἶπαν δὲ, ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν. νῦν οὖν σὲ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα σφόδρα. καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν. ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας, εἰσεσπάσαντο τὸν Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον· καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν. τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου. ἐπάταξαν ἀορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ

ἕως μεγάλου, καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν. εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λὼτ. ἔστι τίς σοι ὧδε γαμβροί. ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες, ἢ εἴτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου. ὅτι ἡμεῖς ἀπολλύομεν τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου· καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἵνα ἐξαποστείλῃ αὐτήν. ἐξῆλθε δὲ Λὼτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς λαμβάνοντας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν. ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν. ἦν δὲ γέλως ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λὼτ λέγοντες ἀνάστα, λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου τὰς ἔχεις μὴ ἐξέλθῃς. ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως. μὴ ἐπαράχθησαν. μὴ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μὴ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω καὶ εἶπαν. σῴζων σῷζε τὴν σαυτοῦ ψυχήν. μὴ βλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω, μηδὲ στῇς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. εἰς τὸ ὄρος σῴζου μή ποτε συμπαραληφθῇς. εἶπε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτούς. δέομαι κύριε. ἐπειδὴ εὗρον δὴ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου ᾧ ἐποίησας ἐπ' ἐμοὶ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου. ἐγὼ δὲ οὐ δύνησομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος. μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω. ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ. ἔστι μικρά. ἐκεῖ σωθήσομαι. οὐ μικρά ἐστι; καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκεν σοῦ, εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐθαύμασά σου καὶ πρόσωπον τῷ ῥήματί τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας. σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ. οὐ γὰρ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης σιγώρ. Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Λὼτ εἰσῆλθεν εἰς σιγώρ. μὴ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σό-

βδομα καὶ γ-όμορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γ-ῆς. καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός. ὤρθρισε δὲ Ἀβραὰμ τῷ πρωῒ εἰς τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας, καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γ-ῆς τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινε φλὸξ ἐκ τῆς γ-ῆς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι κύριον τοὺς τὰς πόλεις τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις ἐν αἷς κατῴκει ἐν αὐταῖς Λὼτ. καὶ ἐξῆλθε Λὼτ ἐκ Σιγὼρ, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει· καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σιγὼρ, καὶ ᾤκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδεὶς ἔστιν ἐκ τῆς γ-ῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γ-ῇ. δεῦρο οὖν ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα, ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ οὐκ ἔγνω ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι. ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον· καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσομεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ἐπότισαν δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα, ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ οὐκ ἔγνω ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι, καὶ σπέ-

λαβον αἱ δύο θυγατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ, λέγουσα ἐκ τοῦ πατρός μου· οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν· υἱὸς τοῦ γένους μου λέγουσα· οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Κεφ. κ'. 20.

Ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς
κ λίβα· καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ
μέσον Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις.
εἶπε δὲ Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, ἀδελφή μού ἐστιν. ἐφοβήθη δὲ Ἀβιμέλεχ βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν καὶ ἐσκλήθη ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς ἣν ἔλαβες· αὕτη δὲ ἐστὶ συνῳκηκυῖα ἀνδρί· Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἥψατο αὐτῆς καὶ εἶπε κύριε ἔθνος ἀγνοεῖν καὶ δίκαιον ἀποκτείνεις; οὐκ αὐτός μοι εἶπεν· ἀδελφή μού ἐστι; καὶ αὕτη μοι εἶπεν ἀδελφός μου ἐστίν· ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν, ἐποίησα τοῦτο. εἶπε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὑπνον· κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφεσάμην ἐγώ σε ἵνα μὴ ἁμάρτῃς σε εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀφῆκά σε ἅψασθαι αὐτῆς· νῦν οὖν ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρί· προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδώσεις, γνῶσι ὅτι ἀποθνήσκων ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ σά. καὶ ὤρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα· καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν· μήτι ἡμάρτομέν εἰς σε ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ καὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον ὃ οὐκ ἐποίησε ποιήσεις ἐποίησάς μοι·

εἶπε δὲ Αβιμέλεχ τῷ Αβραάμ. τί ἐνεθυμήθης ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο; εἶπε δὲ Αβραάμ. εἶπα γὰρ μή ποτε οὐκ ἔστιν φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν τόπῳ τούτῳ, καὶ ἀποκτενοῦσίν με ἕνεκεν τῆς γυναικός μου. καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μού ἐστιν ἐκ πατρός, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ μοι καὶ εἰς γυναῖκα. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἐξαγαγέ με τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ εἶπα αὐτῇ· ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμοί· εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν, ἐκεῖ εἶπον ἐμοί· ὅτι ἀδελφός μού ἐστιν· ἔλαβε δὲ Αβιμέλεχ χίλια δίδραγμα πρόβατα καὶ μόσχους παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Αβραὰμ καὶ ἀπέστρεψεν αὐτῷ, σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Αβιμέλεχ τῷ Αβραάμ. ἰδοὺ ἡ γῆ ἐναντίον σου· οὗ ἂν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει. τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν. ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελφῷ σου. ταῦτά σοι ἔσται σοι εἰς τιμὴν τῶν προσώπων σου καὶ πάσασι τοῖς μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ἀληθευσον. προσηύξατο δὲ Αβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἴασατο ὁ Θεὸς τὸν Αβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ καὶ ἔτεκον. ὅτι συγκλείων συνέκλεισε κύριος ἐξωθεν πᾶσαν τὴν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Αβιμέλεχ ἕνεκεν Σάρρας γυναικὸς Αβραάμ. Κεφ. κά. 21.

Καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν καθὰ εἶπε, καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε. καὶ συνλαβοῦσα, ἔτεκε Σάρρα τῷ Αβραὰμ υἱὸν, υἱὸς ᾧ ἐγήρασε, εἰς ὃν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἐκάλεσεν Αβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενομένου αὐτῷ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ισαάκ. περιέτεμε δὲ Αβραὰμ τὸν Ισαὰκ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεὸς. Αβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγένετο αὐτῷ Ισαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. εἶπε δὲ Σάρρα. γέλωτά μοι ἐποίησε κύριος. ὃς γὰρ ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. καὶ εἶπε. τίς ἀναγγελεῖ τῷ Αβραὰμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα. ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου. καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Αβραὰμ δοχὴν μεγάλην ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ισαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς αἰγυπτίας ὃς ἐγέννησε Αβραὰμ παίζοντα μετὰ Ισαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἶπε τῷ Αβραάμ. ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ισαάκ. σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Αβραὰμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ισμαήλ. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Αβραάμ. μὴ σκληρὸν ἔσω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης. πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάρρα, ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς. ὅτι ἐν Ισαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα. καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης, εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτὸν, ὅτι σπέρμα σόν ἐστιν. Ανέστη δὲ Αβραὰμ τὸ πρωΐ, καὶ ἔλαβε ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν Αγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον καὶ τὸ παιδίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ, ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔῤῥιψε τὸ παιδίον ὑπὸ κάτω μιᾶς ἐλάτης. ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὡσεὶ τόξου βολήν. εἶπε γὰρ οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν. ἀναβοήσασα δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν. εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἐστιν ἀγαρ; μὴ φοβοῦ. ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν. ἀνάστηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ χειρί σου αὐτό. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό. καὶ ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔπλησε τὸν ἀσκὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου. καὶ ηὐξήθη καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐγένετο δὲ τοξότης καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαραάν. καὶ ἔλα-

ὃν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐγένοντο δὲ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπον Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ Χοζὰθ ὁ νυμφα-
γωγὸς αὐτοῦ· καὶ Φιλὸχ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ, πρὸς Ἀβραὰμ λέγων· ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν ὅσα ἐὰν
ποιῇς. νῦν οὖν ὄμοσόν μοι ἐν θεῷ μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ
τὸ σπέρμα μου· μηδὲ ἐξονομάμου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῆ γῇ ᾗ σὺ
παρῴκησας ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ· ἐγὼ ὀμοῦμαι· καὶ ἤ-
λεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος
ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβι-
μέλεχ· οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐδὲ σύ
μοι ἀπήγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἢ σήμερον. μετέλαβον
Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους· καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ
διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην· καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀ-
μνάδας προβάτων μόνας· καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ·
τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μό-
νας, καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ· ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας ταύτας, λήψῃ
παρ' ἐμοῦ ἵνα ὦσί μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦ-
το· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὅρκισμοῦ
ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι· καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην
ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὅρκισμοῦ· ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ ὁ Χοζὰθ ὁ νυμ-
φαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιλὸχ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιείμ. καὶ ἐφύτευσεν Ἀβρα-
ὰμ ἄρουραν, ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὅρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ
ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ αἰῶνος. παῴκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν
τῇ γῇ τῶν Φυλιστιείμ ἡμέρας πολλάς. Κεφ. κβ'. 22.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ θεὸς
ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβρα-
ὰμ Ἀβραάμ. καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπε·
λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν σου ὃν ἠγάπησας

τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκε αὐ-
τὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ ἓν τῶν ὀρέων ὧν ἄν σοι εἴπω. ἀνα-
στὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωΐ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ
μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατέσας
ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἀναβλέ-
ψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν. καὶ
εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς
ὄνου. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ
προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβρα-
ὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐ-
πορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ· πάτερ. ὁδέ, εἶπε· τί ἐστι τέκνον· ἰδοὺ τὸ πῦρ
καὶ τὰ ξύλα, ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν· εἶπε
δὲ Ἀβραάμ· ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλοκάρπω-
σιν τέκνον, πορευθέντων δὲ ἀμφοτέρων ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν
τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβρα-
ὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας
Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐκάλε-
σεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβρα-
ὰμ Ἀβραάμ. ὁ δὲ, εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ· καὶ εἶπε· μὴ ἐπιβάλῃς τὴν
χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδὲν·
νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν θεόν· καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ
υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ· καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν
φυτῷ σαβὲκ τῷ κεράτων, καὶ πορευθὲν Ἀβραὰμ καὶ ἔλα-
βε τὸν κριὸν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαάκ

τῦ Ἰησοῦ αὐτῦ· καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεί-
νου, κύριος ὤφθη· ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤ-
φθη, μὴ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίυ ἐκ δευτέρου ἐξ οὐρανοῦ λέγων, καὶ
εἶπεν ὄμοσα λέγει κύριος· οὗ ἕνεκεν ἐ-
ποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγα-
πητοῦ· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ
σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου
τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρμα
τί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φω-
νῆς· ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτῦ· καὶ ἀναστάν-
τες ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸ φρέαρ τῦ ὅρκου, καὶ κατῴκησεν Ἀβρα-
ὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα, καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ λέγοντες· ἰδοὺ τέτοκε μελχὰ
καὶ αὐτὴ υἱοὺς ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ σου, πρῶτον ὃν ἔτεκεν καὶ
τὸν βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ τὸν καμουὴλ πατέρα σύρων· καὶ τὸν
χασὰδ καὶ τὸν ναζαῦ· καὶ τὸν φαλδᾶς· καὶ τὸν ἰεδλάφ· καὶ τὸν βα-
θουὴλ· βαθουὴλ δὲ ἐγέννησε τὴν ῥεβέκκαν· ὀκτὼ οὗτοι υἱοὶ οὓς
ἔτεκε μέλχα τῷ ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραὰμ· καὶ ἡ παλλακὶς
αὐτοῦ ἧ ὄνομα ῥεημά, ἔτεκε καὶ αὐτὴ τὸν τάβεκ καὶ τὸν ταὰμ καὶ
τὸν γοχόν· καὶ τὸν μοχά. Κεφ. κγ'. 23.

Γένεσις δὲ ἦν ζωῆς σάρρας, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσιν
ἑπτά· καὶ ἀπέθανε σάρρα ἐν πόλει ἀρβούκ· αὕ-
τη ἐστὶν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ χεβρὼν ἐν
τῇ γῇ χαναάν· ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι σάρραν καὶ πενθῆ-
σαι· καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀβρα-
ὰμ τοῖς υἱοῖς χὲτ λέγων· πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι
μεθ' ὑμῶν· δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν· καὶ θάψω
τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ χὲτ πρὸς Ἀβ-
ραὰμ λέγοντες· μὴ κύριε· ἄκουσον δὲ ἡμῶν· βασιλεὺς παρὰ
θεοῦ σὺ

θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν
νεκρόν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει ἀπό σοῦ,
τῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ· ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ, προσεκύνησε
τῷ λαῷ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ χὲτ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς
Ἀβραὰμ λέγων· εἰ ἔχετε τὴν ψυχὴν ὑμῶν ὥστε θαψαι τὸν νε-
κρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου· καὶ λαλήσατε
περὶ ἐμοῦ ἐφρὼν τῷ τοῦ σααρ καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ
διπλοῦν ὃ ἐστιν αὐτῷ, ὃ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρί-
ου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου· ἐν
δὲ ἐφρὼν ἐκάθηζε ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν χὲτ· ἀποκριθεὶς δὲ ἐφρὼν
ὁ χὲταῖος πρὸς Ἀβραὰμ, εἶπεν· ἄκουσόν μου τῶν ὑμῶν χὲτ καὶ
τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων λέγω, παρ' ἐμοὶ
γενοῦ κύριε καὶ ἄκουσόν μου· ἐν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν
αὐτῷ, σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δίδω-
μί σοι θάψον τὸν νεκρόν σου· καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναν-
τίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς καὶ τοῖς υἱοῖς τοῦ χὲτ· καὶ εἶπε τῷ ἐ-
φρὼν εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς· ἐπήδη πρὸς ἐμέ
ἔ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν
νεκρόν μου ἐκεῖ· ἀπεκρίθη δὲ ἐφρὼν τῷ Ἀβραὰμ λέγων· ἤκουσέ
μου κύριε· ἀκήκοα ἃ, ὅτι τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνὰ μέ-
σον ἐμοῦ καὶ σοῦ· τί ἂν εἴη τοῦτο· σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον· καὶ ἤκουσε
τὸν Ἀβραὰμ τῷ ἐφρὼν τὸ ἀργύριον ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν
υἱῶν χὲτ· τετρακόσια διδράχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις·
καὶ ἔστιν ὁ ἀγρὸς ἐφρὼν ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ τῷ πλαισίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ
τὰ πρόσωπα μαμβρῆ· ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ·
καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ὃ ἐστιν ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύ-
κλῳ τῷ Ἀβραὰμ, εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν χὲτ, καὶ πάν-
των τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν· μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀ-
βραὰμ σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ
τῷ διπλῷ ὃ ἐστιν ἀπέναντι μαμβρῆ· αὕτη ἐστὶ χεβρὼν ἐν τῇ γῇ

χαναάν· καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν
αὐτῷ τῷ ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τοφου παρὰ τῶν υἱῶν χετ.

Κεφάλαιον κδ'. 24.

Αἰ ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμερῶν
κ καὶ κύριος εὐλόγησε τὸν ἀβραὰμ κατὰ πάντα.

Καὶ εἶπεν ἀβραὰμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ πρεσ-
βυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ·
θὶς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου· καὶ ἐξορκίζωσε κύ-
ριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβ-
ῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν χα
ναναίων, μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς· ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου
οὗ ἐγενόμην πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλήν μου· καὶ λήψῃ γυ-
ναῖκα τῷ υἱῷ μου ἰσαὰκ ἐκεῖθεν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς·
μή ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω
εἰς τὴν γῆν ταύτην· ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν
ἐξῆλθες ἐκεῖθεν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ἀβραάμ· πρόσεχε σεα
υτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ· κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρ
ανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἐλάβε με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πα
τρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγενήθην· ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤ
μοσέ μοι λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί
σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψ
γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἰσαὰκ ἐκεῖθεν. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πο
ρευθῆναι μετὰ σοῦ ἧς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρ
κου τούτου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ· καὶ ἔθηκεν
ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν ἀβραὰμ τοῦ κυρίου αὐ
τοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. Καὶ ἔλα
βεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ
ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν ναχώρ·
καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ

ὕδατος πρὸς ὀψὲ νύκτα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι· καὶ εἶπε·
κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου ἀβραὰμ, εὐοδωθήν ἐναντίον ἐμοῦ σή
μερον, καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου ἀβραὰμ· ἰδοὺ ἐγὼ ἕστη
κα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πό
λιν ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· καὶ ἔσαι ἡ παρθένος ἣν ἂν ἐγὼ
εἴπω, ἐπίκλινον τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω· καὶ εἴπη μοι πίε σύ· καὶ
τὰς καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι· ταύτην ἡ
τοίμασας τῷ παιδίσου τῷ ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι
ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου ἀβραάμ· καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ
συντελέσαι αὐτὴν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ῥε-
βέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα βαθουὴλ υἱῷ μελχᾶς τῆς γυ-
ναικὸς ναχώρ· ἀδελφοῦ δὲ ἀβραὰμ· ἐχούσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν
ὤμων αὐτῆς· ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθέ-
νος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἐγνω αὐτήν· καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἐν
έπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη· ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συ
νάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπε· πόσον με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρί-
ας σου· ἆδε εἶπε πίε κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρί-
αν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, ἕως ἐπαύσα-
το πίνων· καὶ εἶπε· καὶ τὰς καμήλας σου ποτιῶ καὶ ὑδρεύσομαι, ἕως
ἂν πᾶσαι πίωσι· καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὰ
ποτιστήρια· καὶ ἔδραμε ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι ὕδωρ, καὶ
ὑδρεύσατο πάσας τὰς καμήλους· ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθα
νεν αὐτὴν καὶ παρεσιώπα δοῦ γνῶναι εἰ εὐώδωσε κύριος
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὔ· ἐγένετο δὲ ὡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ
καμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ
δραχμὴν ὁλκῆς· καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς,
δέκα χρυσῶν ὁλκὴ αὐτῶν· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν καὶ
εἶπε· θυγάτηρ τίνος ἔ· ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἔστι παρὰ τῷ
πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλῦσαι· ἡ δὲ, εἶπεν αὐτῷ θυ-
γάτηρ βαθουὴλ ἐμὶ τοῦ μελχᾶ· ὃν ἔτεκε τῷ ναχώρ· καὶ εἶ-

πων αὐτῷ· μὴ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, μὴ τε
πῃ βοῦ καταλῦσαι· μὴ ὑδροκήσας ὁ ἄνθρωπος, προσκύνησε
τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς βοῦ κυρίου μου
Ἀβραὰμ ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθει-
αν ἀπὸ βοῦ κυρίου μου· ἐμὲ εὐώδωκε κύριος εἰς οἶκον βοῦ ἀδελ-
φοῦ βοῦ κυρίου μου· καὶ ἀναμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλε τῇ μητρὶ
αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα· τῇ δὲ Ῥεβέκκᾳ ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄ-
νομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω τῆς
πηγῆς· ᾗ ἐνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια μὴ τὰ φίλια ἐπὶ τὰς
χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης· οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, ἦλ-
θε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς
πηγῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο εἴσελθε· εὐλογητὸς κύριος· ἵνα
τί ἕστηκας ἔξω· ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ ἐν τόπῳ ταῖς
καμήλοις. Εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέ-
σαξε τὰς καμήλους· καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς κα-
μήλοις· καὶ ὕδωρ βοῖς ποσὶν αὐβοῦ, καὶ βοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν
μετ' αὐβοῦ· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν, καὶ εἶπεν· οὐ
μὴ φάγωμαι τοῦ λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου, καὶ εἶπαν· λάλη-
σον· καὶ εἶπε· παῖς Ἀβραὰμ ἐγώ εἰμι· κύριος ὁ εὐλόγησε τὸν κύ-
ριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μό-
σχους καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον· παῖδας καὶ παιδίσκας, καμήλους
καὶ ὄνους· καὶ ἔτεκε σάρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἑαυτῇ
ἐν γήρᾳ αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ, ὅσα ἦν αὐ-
τῷ· καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου λέγων· οὐ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ
μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν
τῇ γῇ αὐτῶν· ἀλλ' ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ καὶ εἰς
τὴν φυλήν μου καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. εἶπα δὲ
τῷ κυρίῳ μου μήποτε οὐ βουλήσῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐ-
μοῦ· καὶ εἶπέ μοι κύριος ὁ θεὸς ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ

αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ· καὶ εὐοδώσει
τὴν ὁδόν σου καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς
μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου· τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς
ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλήν μου καὶ μή σοι δώ-
σωσι, καὶ ἔσῃ ἀθῷος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου· καὶ ἐλθὼν σήμε-
ρον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα, κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ
εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου ἣν νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐ-
τήν, ἰδοὺ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· καὶ αἱ θυγατέ-
ρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕ-
δωρ· καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω, ποτίσον μοι ἐκ τῆς
ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ, καὶ εἴπῃ μοι, καὶ σὺ πίε, καὶ ταῖς κα
μήλοις σου ὑδρεύσομαι, αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἡτοίμασε κύριος τῷ
ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι ὅτι πεποίη-
κας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ· καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συ-
τελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξε-
πορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων· καὶ κατέβη ἐπὶ
τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ ποτίσον με· καὶ σπεύ-
σασα καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυ-
τῆς, καὶ εἶπε· πίε σύ· καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ· καὶ ἐπιον·
καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε· καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα· θυγά-
τηρ τίνος εἶ· ἡ δὲ εἶπε· θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμὶ ἧς οὗ ναχὼρ ὃν
ἔτεκεν αὐτῷ Μιλχά, καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια ἐπὶ τὸν
βραχίονα αὐτῆς· καὶ τὰ φίλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ
ὑδροκήσασ προσεκύνησα τῷ κυρίῳ· καὶ εὐλόγησα κύριον
τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ· ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀλη-
θείας, λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην
πρὸς τὸν κύριόν μου, ἀπαγγείλατέ μοι ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δε-
ξιὰν ἢ ἀριστεράν. ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ εἶπαν·
ἀπὸ κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθά σοι

ἀντεπιῶν κακὸν καλῷ· ἰδοὺ ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου. λαβὼν ἀπόκ-
πρεχε· καὶ ἔσω γυνὴ τῷ ἠῷ τοῦ κυρίου σου καθὰ ἐλάλησε κύ-
ριος. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ ἀβραὰμ τῶν
ῥημάτων αὐτῶν, προσκύνησον ἐπὶ τὴν γῆν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξ-
ενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε
ῥεβέκκᾳ· καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
ὄντες καὶ ἐκοιμήθησαν· καὶ ἀναστὰς πρωὶ εἶπεν· ἐκπέμψατέ με εἰς
ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μή-
τηρ, μενάτω ἡ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα· καὶ με-
τὰ ταῦτα, ἀπελεύσεται. ὁ δὲ, εἶπε πρὸς αὐτούς· μὴ κατέχετέ
με· καὶ κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί· ἐκπέμψατέ
με εἰς ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. οἱ δὲ, εἶπαν, καλέσωμεν τὴν
παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. καὶ ἐκάλεσαν ῥεβέκ-
καν καὶ εἶπαν αὐτῇ· πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ,
εἶπε· πορεύσομαι. καὶ ἐξέπεμψαν ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς. καὶ τὸν παῖδα τοῦ ἀβραὰμ καὶ
τοὺς μετ' αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησαν ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀ-
δελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιοῦδας μυριάδων, καὶ κληρονο-
μησάτω τὸ σπέρμα σου, τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων. ἀναστᾶ-
σα δὲ ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς κα-
μήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἀναλαβὼν
ὁ παῖς τὴν ῥεβέκκαν, ἀπῆλθεν. ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς
ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως. αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν
τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβα. Καὶ ἐξῆλθεν ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι
εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς ἑσπέρας, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ, εἶδε καμήλους ἐρχομένας. καὶ ἀναβλέψασα ῥεβέκκα τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς, εἶδε τὸν ἰσαὰκ καὶ κατεπήλησεν ἀπὸ τῆς καμήλου, καὶ
εἶπε τῷ παιδί· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος
ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν. εἶπε δὲ ὁ παῖς· οὗτός ἐστιν ὁ

κύριός μου. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο. καὶ δι-
ηγήσατο ὁ παῖς τῷ ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐποίησεν. ἐ-
σῆλθε δὲ ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν
ῥεβέκκαν· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή· καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ
παρεκλήθη ἰσαὰκ περὶ σαῤῥᾶς τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Κεφάλαιον κε'. 25.

Ροδέμου δὲ ἀβραὰμ, ἔλαβε γυναῖκα. ᾗ ὄνομα
κετθούρα. ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν ζομβρᾶν, καὶ τὸν ἰο-
ξὰν· καὶ τὸν μαδάν· καὶ τὸν μαδιάμ· καὶ τὸν ἰε-
βόκ· καὶ τὸν σωέ. ἰεξὰν δὲ ἐγέννησε τὸν σαβὰ, καὶ τὸν δα-
μάν, καὶ τὸν δεδάν. υἱοὶ δὲ δεδὰν, ἐγένοντο ῥαγουήλ· καὶ
ναβδεήλ· καὶ ἀασουριείμ· καὶ λαβουειείμ· καὶ λοωμείμ. υἱοὶ δὲ
μαδιὰμ, γεφὲρ, καὶ ἀφεὶρ, καὶ ἐνὼχ, καὶ ἀβιδὰ, καὶ ἐλδα-
γάδ. πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ κετθούρας. ἔδωκε δὲ ἀβραὰμ
πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς
τῶν παλλακῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν ἀβραὰμ δόματα· καὶ ἐξαπέ-
στειλεν αὐτοὺς ἀπὸ ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτῷ πρὸς
ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν. ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμέρας ζωῆς
ἀβραὰμ ὅσας ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη. καὶ ἐ-
κλέψας ἀπέθανεν ἀβραὰμ ἐν γήρᾳ καλῷ πρεσβύτης καὶ
πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἰσαὰκ καὶ ἰσμαὴλ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ εἰς
τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν. εἰς τὸν ἀγρὸν ἐφρὼν τοῦ υἱοῦ σα-
ὰρ τοῦ χετταίου ὃν ἔκτησατο ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ χετ-
τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ χετ-
ταίου ὅσοι εἰσὶν ἀπέναντι μαμβρῆ· τὸν ἀγρὸν καὶ
ἐκεῖ ἔθαψαν ἀβραὰμ καὶ σαῤῥᾶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἐγέ-
νετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἀβραὰμ, εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν ἰ-
σαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁρά-
σεως. αὗται δὲ αἱ γενέσεις ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ ἀβραὰμ. ὃν ἔτεκεν
ἄγαρ ἡ παιδίσκη σαῤῥᾶς τῷ ἀβραὰμ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα

τατῶν ἡμῶν Ἰσμαὴλ κατ᾽ ὄνομα τῶν γενῶν αὐτοῦ. πρωτότο-
κος Ἰσμαὴλ Ναβαιὼθ καὶ Κηδὰρ καὶ Ναβδεὴλ καὶ Μασσὰμ καὶ
Μασμὰ καὶ Δουμὰ καὶ Μασσὴ καὶ Χοδδὰδ καὶ Θαιμάν. καὶ Ἰε-
τοὺρ, καὶ Ναφὶς καὶ Κεδμά. οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαύ-
λεσιν αὐτῶν. δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνος αὐτῶν. καὶ ταῦτα
τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαὴλ ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἐκλεί-
πων ἀπέθανε. καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ. κατῴκησε
δὲ ἀπὸ εὐϊλὰτ ἕως σούρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον αἰγύπτου ἕως
ἐλθεῖν πρὸς ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ κατῴκησε. Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. ἦν δὲ Ἰσαὰκ
ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βα-
θουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου
περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτῷ. ἐδεήθη δὲ
αὐτοῦ ὁ θεὸς καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ἐσκίρ-
των δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ. εἶπε δὲ ἐὰν οὕτως μοι μέλλει γένε-
σθαι, ἵνατί μοι τοῦτο. ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ κυρίου. καὶ εἶ-
πε κύριος αὐτῇ· δύο ἔθνη ἐν γαστρί σου εἰσί. καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς
κοιλίας σου διασταλήσονται. καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει. καὶ ὁ μείζων
δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν
αὐτήν. καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. ἐξῆλθε δὲ ὁ
εἷς ὁ πρωτότοκος πυρρὸς ἐκεῖνος. ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς. ἐπωνό-
μασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἠσαύ. καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἠσαύ. καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα,
ὅτε ἔτεκον αὐτοὺς Ῥεβέκκα. ἠδεήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι. καὶ ἦν
Ἠσαὺ ἄνθρωπος ἐπιστήμων θηρεύειν ἄγροικος. Ἰακὼβ δὲ, ἄνθρω-
πος ἄπλαστος οἰκῶν ἐν οἰκίᾳ. ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἠσαύ. ὅτι
ἄθηρα αὐτοῦ, βρῶσις αὐτῷ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

ἔψησε δὲ Ἰακὼβ ἔψημα. ἦλθε δὲ Ἠσαὺ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλελυπω-
κὼς εἶπεν Ἠσαὺ τῷ Ἰακώβ. γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος τούτου
ταύτου· ὅτι ἐκλέλυπω. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῷ, Ἐδώμ. εἶ-
πε δὲ Ἰακὼβ τῷ Ἠσαύ. ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου
ἐμοί. καὶ εἶπεν Ἠσαύ. ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν. μὴ ἵνατί
μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ. ὄμοσόν μοι
σήμερον. καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. ἀπέδοτο δὲ Ἠσαὺ τὰ πρωτοτόκια
τοῦ Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἔδωκε τοῦ Ἠσαύ, ἄρτον καὶ ἔψημα φακοῦ.
καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε. καὶ ἀναστὰς ᾠχετο, καὶ ἐφαύλισεν Ἠσαὺ τὰ πρω-
τοτόκια.

Κεφ. κς. 26.

Γένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότε-
ρον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ Ἀβραάμ. ἐπορεύθη δὲ Ἰ-
σαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα φυλιστιὶμ εἰς Γαδάρ.
ὤφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ εἶπε μὴ καταβῇς εἰς αἴγυπτον. κατοίκη-
σον δὲ ἐν τῇ γῇ ᾗ ἄν σοι εἴπω. καὶ παροικήσεις ἐν τῇ γῇ ταύτῃ
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε. σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί
σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ στήσω τὸν ὅρκον μου ὃν ὤμοσα
τῷ Ἀβραὰμ τῷ πατρί σου. καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς
ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου, πάντα τὰ
ἔθνη τῆς γῆς. ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς
φωνῆς καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ
τὰ δικαιώματά μου καὶ τοὺς νόμους μου. κατῴκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν
Γεράροις. ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. ἀδελφή μού ἐστιν. ἐφοβήθη γὰρ εἰ-
πεῖν γυνή μου ἐστί. μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ
τόπου περὶ Ῥεβέκκας ὅτι ὡραία τῇ ὄψει ἦν. ἐγένετο δὲ πολυχρό-
νιος ἐκεῖ. καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ
τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ. ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἶπεν αὐτῷ·

ἀράγε γυνή σου εἶσι; τί οὖν εἶπας ἀδελφή μου εἶναί. εἶπε δὲ αὐτῷ Ισαακ. εἶπα γὰρ μή ποτε ἀποθάνω διὰ αὐτήν. εἶπε δὲ αὐτῷ ἀβιμέλεχ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν. μικρὸν ἐνεμίνθη τις τῇ γυναικί μου καὶ ἔπεσας ἐφ' ἡμᾶς ἁμαρτίαν. συνέταξεν δὲ ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων. πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ θανατωθήσεται. ἐσπειρε δὲ Ισαακ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, ἑκατοστεύσαν κειθήν. εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν κύριος καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος. καὶ προβαίνων, μέγων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα. ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλά. ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ φυλιστιείμ. καὶ πάντα τὰ φρέατα ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ φυλιστιείμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς. εἶπε δὲ ἀβιμέλεχ πρὸς Ισαακ. ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα. καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ισαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι γεράρων, καὶ κατεσκήνωσεν ἐκεῖ. καὶ πάλιν Ισαακ ὤρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ φυλιστιείμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἀβραὰμ πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα. καὶ τὰ ὀνόματα ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ισαακ ἐν τῇ φάραγγι γεράρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. καὶ ἐμαχίσαντο οἱ ποιμένες γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ισαακ φάσκοντες, αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος ἀδικία. ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν. ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρυξε φρέαρ ἕτερον. ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐχθρία. ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον. καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐρυχωρία λέγων. διότι νῦν ἐπλάτυνε κύριος ἡμῖν καὶ ηὐξήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν εἰς φρέαρ τὸ ὅρκου. καὶ ὤφθη αὐτῷ κύ-

ριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου. μὴ φοβοῦ. μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. καὶ εὐλογήσω σε. καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ ἀβραὰμ τὸν πατέρα σου. καὶ ὡκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ ἐπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. ὤρυξαν ἐκεῖ οἱ παῖδες Ισαακ φρέαρ. καὶ ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ γεράρων. καὶ ὁ χολὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ. καὶ φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. καὶ εἶπον αὐτοῖς Ισαακ. ἵνατί ἤλθετε πρός με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἀπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν. οἱ δὲ, εἶπαν. ἰδόντες ἑωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος μετὰ σοῦ. καὶ εἴπαμεν. γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σου. καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην μὴ ποιήσειν μεθ' ἡμῶν κακόν. καθότι ἡμεῖς οὐκ ἐβλάψαμέν σε. καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης. καὶ νῦν σὺ εὐλογημένος ὑπὸ κυρίου. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχήν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ἀνασάντες τὸ πρωΐ, ὤμοσαν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ισαακ καὶ ἀπῴχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ισαακ, ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν. καὶ εἶπαν. εὕρομεν ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, ὅρκος. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει φρέαρ ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ἦν δὲ ἐτῶν τεσσαράκοντα. καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ιουδὶθ τὴν θυγατέρα Βεὴλ τοῦ Χετταίου καὶ τὴν βασεμικὰθ θυγατέρα ἐλὼν τοῦ ἰδαίου. καὶ ἔσαν ἐρίζουσαι τῷ Ισαακ καὶ τῇ ῥεβέκκᾳ. Κεφ. κζ. 27.

Γένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ισαακ καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν. καὶ ἐκάλεσεν Ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μείζονα καὶ εἶπεν αὐτῷ. υἱέ μου, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν τελευτῆς μου. νῦν οὖν λάβε τὸν σκεῦός σου τὴν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον

καὶ θήρευσόν μοι θήραν καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγὼ, καὶ ἐνεγκέ μοι ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου πρὶν ἀποθανεῖν με. ῥεβέκκα δὲ ἤκουε λαλούντος ἰσαὰκ πρὸς ἡσαὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ πορευθὴς ἡσαὺ εἰς πεδίον θηρεῦσαι θήραν τοῦ παρεγενήθη πρὸς αὐτὸν. ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. ἰδοὺ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος. ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα ἵνα φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. νῦν οὖν υἱέ μου ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι. καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλοὺς καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρί σου ὡς φιλεῖ, καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. εἶπε δὲ ἰακὼβ πρὸς ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἐὰν ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου, ἀνὴρ δασύς· ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος. μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον. μόνον ὑπάκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι. πορευθεὶς δὲ, ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ λαβοῦσα ῥεβέκκα τὴν στολὴν ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἣν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων, περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἤνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ, πατήρ. ὁ δὲ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ. τίς εἶ σύ τέκνον; καὶ εἶπεν ἰακὼβ τῷ πατρί. ἐγὼ ἡσαὺ ὁ πρωτότοκός σου ποιῶ καθὰ ἐλάλησάς μοι. ἀνάστα, κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. εἶπε δὲ ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. τί τοῦτο ταχὺ εὗρες

τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν. ὁ παρεδωκε κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου. εἶπε δὲ ἰσαὰκ τῷ ἰακώβ. ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου ἡσαὺ, ἢ οὔ. ἤγγισεν ἰακὼβ πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν. ἡ μὲν φωνὴ ἰακὼβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες ἡσαύ. καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν. ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ἡσαύ; ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ, καὶ εἶπε. προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῶν θηρῶν σου τέκνου, ἵνα εὐλογήσῃσε ἡ ψυχή μου. καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ καὶ ἔφαγε. καὶ ἐσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον. καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ ὡσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους. ὃν εὐλόγησε κύριος. καὶ δώη σοι ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου. καὶ δουλωσάτωσάν σοι ἔθνη. καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες. γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. ὁ καταρώμενός σε, ἐπικατάρατος. ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παῦσαι ἰσαὰκ εὐλογοῦντα ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξῆλθεν ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡσαὺ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ πατρὶ· ἀνασταίτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. τίς εἶ σύ; ὁ δὲ, εἶπεν. ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκός σου ἡσαύ. ἐξέστη δὲ ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε. τίς ἐστιν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἔσται. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν ἡσαὺ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ
εἶπεν· εὐλόγησόν δή κἀμὲ πάτερ· εἶπε δὲ αὐτῷ· ἐλθὼν ὁ ἀδελ
φός σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου· καὶ εἶπε· δικαίως
ἐκλήθη ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον
τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε καὶ νῦν εἴληφε τὴν εὐλογί
αν μου· καὶ εἶπεν ἠσαὺ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· οὐχὶ φυλάξω μοι εὐλο
γίαν πάτερ; ἀποκριθεὶς Ἰσαὰκ, εἶπε τῷ ἠσαύ· ἐὰν κύριον αὐτὸν
πεποίηκά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτῷ
οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτὸν, σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον·
εἶπε δὲ ἠσαὺ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· μὴ, εὐλογία μία σοί ἐστι
πάτερ; εὐλόγησόν δή κἀμὲ πάτερ· καταναχθεὶς δὲ Ἰσαὰκ
ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ ἠσαὺ καὶ ἔκλαυσεν· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσ
σαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς
γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄ
νωθεν, καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ· καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δου
λεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐ
τοῦ ἀπὸ σοῦ τραχήλου σου· καὶ ἐνεκότει ἠσαὺ τῷ Ἰακὼβ περὶ
τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ ἠ
σαὺ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους
τοῦ πατρός μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου· ἀπη
γγέλη δὲ Ῥεβέκκᾳ τὰ ῥήματα ἠσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυ
τέρου· καὶ πέμψασα, ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτε
ρον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἠσαὺ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ
ἀποκτεῖναί σε· νῦν οὖν τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀνα
στὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν
μου εἰς Χαρράν, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς, ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ
καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ, καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψο
μαί σε ἐκεῖθεν. μήποτε ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέ
ρᾳ μιᾷ· εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ· προσώχθικα τῇ ζωῇ μου

διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χὶτ· ἐὰν λάβηται Ἰακὼβ γυναῖκα
ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης· ἵνατί μοι ζῶσα

Κεφάλαιον κη'. 28.

Ροσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, εὐλόγη-
σεν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων. οὐ λή
ψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν. ἀναστὰς
ἀπόδραθι εἰς τὴν μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον βαθουὴλ τοῦ πα
τρὸς τῆς μητρός σου καὶ λοῦβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν
θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου. ὁ δὲ θεός μου εὐλογή-
σαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι σε καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐ
θνῶν· καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τῷ πατρός μου, σοὶ καὶ τῷ
σπέρματί σου· μετὰ σὲ κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροική-
σεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν
Ἰακὼβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν
Βαθουὴλ τὸν σύρον, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακὼβ καὶ ἠσαύ·
Ἰδὼν δὲ ἠσαὺ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἀπέστειλε εἰς τὴν
μεσοποταμίαν συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλο
γεῖν αὐτὸν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων, οὐ λήψῃ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυ
γατέρων Χαναάν, καὶ ἤκουσεν Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν μεσοποταμίαν συρίας. Ἰδὼν δὲ καὶ ἠσαὺ
ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πα
τρὸς αὐτοῦ. ἐπορεύθη ἠσαὺ πρὸς Ἰσμαὴλ, καὶ ἔλαβε τὴν μαελὲθ θυ
γατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ ἀδελφὴν ναβαιὼθ πρὸς ταῖς γυ
ναιξὶν αὐτοῦ γυναῖκα. Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
οὗ ὤρκωσαν καὶ ἐπορεύθη εἰς χαρρᾶν καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοι
μήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔ
θηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐ
νυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ
ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, ἀνέβαινον καὶ κατέ
βαινον ἐπ' αὐτῇ· ὁ δὲ κύριος ἐπεστήριχτο ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν·

ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ, μετ' ἐμοῦ εἶ σύ· καὶ εὐλογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου, καὶ οὐ καταλείψω αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός σου. καὶ ἀνέστη Ἰσαὰκ καὶ ἦλθεν εἰς Γεραρά, πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὤφθη αὐτῷ κύριος τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι καὶ εὐλογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ ὤρυξεν ἐκεῖ φρέαρ. καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεραρὰ καὶ Ἀχοζὰθ ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ Φικὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἰσαὰκ πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἤλθετε πρός με; ὑμεῖς δὲ ἐμίσησατέ με καὶ ἐξαπεστείλατε ἀφ' ὑμῶν. οἱ δὲ εἶπαν· ἑωράκαμεν ἑωράκαμεν ὅτι μετὰ σοῦ ἐστιν ὁ θεός· καὶ εἴπαμεν· γενηθήτω ὅρκος ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθά σοι διαθήκην, καὶ ποιήσεις μεθ' ἡμῶν ἔλεος καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν μετὰ σοῦ καλά, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· σὺ δὲ νῦν εὐλογητὸς εἶ κυρίου. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωῒ ὤμοσαν ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ, καὶ ἐπορεύθησαν μετ' εἰρήνης. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἰσαὰκ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· εὕρομεν ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος· διὰ τοῦτο ὄνομα τῇ πόλει Βηρσαβεὲ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἦν Ἡσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ὅτε ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδὶθ θυγατέρα Βεηρὶ τοῦ Χετταίου καὶ Βασεμὲθ θυγατέρα Αἰλὼν τοῦ Χετταίου· καὶ ἦσαν ἀρεστὰ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκᾳ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐγήρασεν Ἰσαὰκ καὶ ἠσθένησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱέ μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ γεγήρακα καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου· καὶ νῦν λαβὲ τὰ σκεύη σου τὴν φαρέτραν σου καὶ τὸ τόξον σου καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι βρώματα ὡς ἐγὼ ἠγάπησα, καὶ εἰσένεγκόν μοι καὶ φάγομαι, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν. Ῥεβέκκα δὲ ἤκουεν ἐν τῷ λαλεῖν Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν καὶ εἰσενεγκεῖν. καὶ Ῥεβέκκα εἶπε πρὸς Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς λέγουσα· ἰδοὺ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος· εἰσένεγκόν μοι θήραν καὶ ποίησόν μοι βρώματα καὶ φάγομαι καὶ εὐλογήσω σε ἐνώπιον κυρίου πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν. καὶ νῦν, υἱέ, ἄκουσον τῆς φωνῆς μου ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι· πορεύθητι δὴ εἰς τὴν ποίμνην καὶ λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλούς, καὶ ποιήσω αὐτὰ βρώματα τῷ πατρί σου ὡς ἐφίλησεν· καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ σε πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, κἀγὼ ἄνθρωπος λεῖος εἰμί· μήποτε ψηλαφήσει με ὁ πατήρ μου, καὶ ἔσομαι ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐμπαίζων, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμὲ κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον· μόνον ἄκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ πορευθεὶς λαβέ μοι. καὶ ἐξελθὼν ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ βρώματα ὡς ἐφίλησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε Ῥεβέκκα τὰ ἱμάτια Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὰ ἀγαθὰ τὰ παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐνέδυσε Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέβαλε περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τὰ βρώματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησε διὰ χειρὸς Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε· πάτερ μου· καὶ εἶπε· τίς εἶ σύ, τέκνον; καὶ εἶπεν Ἰακὼβ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου· ἐποίησα καθὼς ἐλάλησάς μοι· ἀνάστηθι δὴ καθίσας φάγε τῶν ἐμῶν θηρευμάτων, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή σου. καὶ εἶπεν Ἰσαὰκ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· τί ὅτι ἐτάχυνας τοῦ εὑρεῖν, τέκνον μου; καὶ εἶπεν· ὅτι παρεκάλεσε κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου. καὶ εἶπεν Ἰσαὰκ πρὸς Ἰακώβ· ἐγγίσας δὴ προσαγάγου μοι καὶ ψηλαφήσω σε, τέκνον μου, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ ἢ οὔ. καὶ ἐγγίσας Ἰακὼβ ἐψηλάφησε τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰσαάκ· ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν, ὅτι ἐγένοντο αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι. καὶ εἶπεν· προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῶν θηρευμάτων τοῦ υἱοῦ μου, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου. καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν· καὶ ἤνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐγγίσας δὴ φίλησόν με, τέκνον. καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ἐσμύρνισεν τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὀσμὴ υἱοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε κύριος ὁ θεός· καὶ δῴη σοι ὁ θεὸς ἀπὸ δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ πιότητος τῆς γῆς καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου· καὶ δουλευσάτωσάν σοι φυλαὶ καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· γίνου κύριος τῶν ἀδελφῶν σου καὶ προσκυνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τῆς μητρός σου· ἐπικατάρατος ὁ καταρώμενός σε καὶ εὐλογημένος ὁ εὐλογῶν σε. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἰσαὰκ εὐλογῶν Ἰακώβ, καὶ Ἰακὼβ ἐξῆλθεν ἔξω ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τοῦ κυνηγεσίου αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς βρώματα καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω ἀπὸ τῶν θηρευμάτων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· τίς εἶ σύ; καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. καὶ ἐθαμβήθη Ἰσαὰκ θαμβηθῆναι μεγάλα σφόδρα καὶ εἶπεν· τίς οὖν ἐστιν ὁ θηρεύσας θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ εὐλόγησα αὐτόν; καὶ εὐλογημένος ἔσται. καὶ ὡς ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ ἐπικράτητον σφόδρα καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· εὐλόγησόν με καὶ ἐμέ, πάτερ μου. καὶ εἶπεν· ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. καὶ εἶπεν· ὀρθῶς ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πτερνίσας με τοῦτο δεύτερον ἔλαβε τὰ πρωτοτόκιά μου· καὶ ἰδοὺ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου. καὶ εἶπεν· οὐκ ἀπέλιπες εὐλογίαν τῷ πατρί σου; καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσαὰκ εἶπεν τῷ Ἡσαῦ· ἰδοὺ κύριον αὐτὸν κατέστησα σοί, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔδωκα αὐτῷ εἰς δούλους, καὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν· καὶ σοὶ τί ποιήσω, τέκνον; καὶ εἶπεν Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· μὴ μίαν εὐλογίαν ἔχεις, πάτερ; εὐλόγησόν με καὶ ἐμέ, πάτερ μου. καὶ ἐπῆρεν Ἡσαῦ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν. καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσαὰκ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκτινάξῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. καὶ ἐμίσησεν Ἡσαῦ τὸν Ἰακὼβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡσαῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐγγίσουσιν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, καὶ ἀποκτενῶ Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου. καὶ ἀνηγγέλη τὰ ῥήματα Ῥεβέκκᾳ τὰ τοῦ Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὰ πρεσβυτέρου, καὶ μεταπεμψαμένη Ῥεβέκκα Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε· καὶ νῦν, τέκνον, ἄκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ ἀναστὰς φεῦγε πρὸς Λαβὰν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν, καὶ κατοικήσεις μετ' αὐτοῦ ἡμέρας μιᾶς ἕως ἂν ἀποστρέψῃ ὁ θυμὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἕως ἂν ἀποστρέψῃ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθηται ἃ ἐποίησας αὐτῷ· καὶ μεταπεμψάμενος σε ἐκεῖθεν παραλήμψομαι. ἵνα τί ἀποστερηθήσομαι καὶ ἀμφοτέρων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ; καὶ εἶπεν Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαάκ· προσώχθικα τῇ ζωῇ μου ἀπὸ προσώπου τῶν θυγατέρων Χέτ· ἐὰν λάβῃ Ἰακὼβ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χὲτ ἐκ τῶν τοιούτων τῆς γῆς, ἵνα τί μοι ζῶ; καὶ παρεκάλεσεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανάαν· ἀναστὰς πορεύθητι εἰς Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας εἰς οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Λαβὰν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου. καὶ ὁ θεὸς ὁ ἱκανώσας με καὶ εὐλογήσας με καὶ εἰπὼν αὐξάνειν με καὶ πληθύνειν καὶ ἔσομαι εἰς συναγωγὰς λαῶν καὶ δώσει μοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματί μου μετ' ἐμέ, ὅπως κληρονομήσῃς τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ. καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας πρὸς Λαβὰν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Συρίου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ· καὶ εἶδεν Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων· οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανάαν· καὶ ἐπορεύθη Ἰακὼβ εἰς Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν εἰς Μεσοποταμίαν τῆς Συρίας πρὸς Λαβὰν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Συρίου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ. καὶ εἶδεν Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ ἐνώπιον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἱ θυγατέρες Χανάαν· καὶ ἀπῆλθεν Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαὴλ καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ τὴν ἀδελφὴν Ναβαιὼθ ἐπὶ ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. καὶ ἀνέστη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὁρκισμοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. καὶ ἀπήντησεν τόπῳ καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ ὅτι ἔδυ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. καὶ εἶδεν ὄνειρον καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐφθανεν πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι θεοῦ ἀναβαίνοντες καὶ καταβαίνοντες ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἰδοὺ κύριος ἐστηριγμένος ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου· καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἡ ἄμμος τῆς γῆς· καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ λίβα καὶ βορρᾶν καὶ νότον· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἀνέστη Ἰακὼβ τὸ πρωῒ καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην· καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπ' ἄκρον αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, οἶκος θεοῦ· καὶ οὐλαμμαοὺδ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον· καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν λέγων· ἐὰν ᾖ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ, διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῷ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι· καὶ ἀποστρέψω μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ἔσται κύριός μοι εἰς θεόν· καὶ ὁ λίθος οὗτος ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῷς δεκατῶν ἀποδεκατώσω αὐτά σοι.

Κεφ. κθ. 29.

Αἰ ἐξάρας Ἰακὼβ τοὺς πόδας, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λαβὰν τὸν τοῦ Βαθουὴλ τοῦ σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ· καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λαβὰν ἦρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· ἦν γὰρ ποιμένιον αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λαβὰν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λαβὰν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακὼβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα Λαβὰν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν ἠσπάσατο Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ καὶ ἐφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί· καὶ αὐτὴ ἔδραμεν καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λαβὰν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ἐθαμβήθη καὶ ἐσπούδασεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λαβὰν τοὺς λόγους τούτους· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβάν· ἐκ τῶν ὀστῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου εἶ σύ· καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμέρας· καὶ εἶπε Λαβὰν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σου εἶ σύ. τῷ δὲ Λαβὰν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία· καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχήλ. ὀφθαλμοὶ δὲ τῆς Λείας ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ

ἓν λίθον ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπόλιζον τὰ πρόβατα μὴ ἀποκαθίσαι ἓν λίθον ἐς τὸ σῶμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ· ἀδελφοί· πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν· ἐκ Χαρρᾶν ἐσμέν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· γινώσκετε Λάβαν τὸν τοῦ Ναχὼρ οἱ δὲ εἶπαν, γινώσκομεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν, ὑγιαίνει· καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, ἔρχεται μετὰ τῶν προβάτων· καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὔπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπέλθοντες βόσκετε· οἱ δὲ εἶπαν· οὐ δυνησόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ Ῥαχὴλ ἦλθεν μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἐβόσκετο τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰακὼβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐφίλησεν Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσε· καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί· καὶ ἐθαμβήσατο, ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ἐθαμβήθη ἐς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιελαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐς ἓν οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγήσατο τῷ Λάβαν τοὺς λόγους τούτους· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ἐκ τῶν ὀστῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου ἐστί σύ· καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμέρας· καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστί. τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία· καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχήλ. ὀφθαλμοὶ δὲ τῆς Λείας ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ

τῷ εἴδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα. ἠγάπησε δὲ Ἰακὼβ τὴν Ῥαχήλ, καὶ εἶπε. δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρός σου τῆς νεωτέρας. εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν. βέλτιον δοῦναί μοι αὐτὴν σοι, ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ. οἴκησον μετ' ἐμοῦ. καὶ ἐδούλευσεν Ἰακὼβ περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν. καὶ εἶπε Λάβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα. καὶ λαβὼν Λάβαν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς Ἰακώβ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ. ἔδωκε δὲ Λάβαν Ζελφὰν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ τὴν παιδίσκην αὐτῆς. ἐγένετο δὲ πρωΐ. καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία. εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν. τί τοῦτο ἐποίησάς μοι. οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί παρελογίσω με; ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν. οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν ποιοῦσι τὴν νεωτέραν πρὶν τὴν πρεσβυτέραν. σπεῦσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοὶ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. ἐποίησε δὲ Ἰακὼβ οὕτως. καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβδομα ταύτης. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ βαλλάν τὴν παιδίσκην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχήλ. ἠγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον, ἢ Λείαν. καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι μισεῖται Λεία. ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς. Ῥαχὴλ δὲ ἦν στεῖρα. καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ. ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβίμ. λέγουσα, διότι εἶδέ μου κύριος τὴν ταπείνωσιν καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. νῦν δὴ ἀγαπήσει με ὁ ἀνήρ μου. καὶ συνέλαβε πάλιν Λεία. καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακὼβ καὶ εἶπεν. ὅτι ἤκουσε κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ συμεών. καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν. ἐν τῷ νῦν κεκροῦσθαι πρός μου ἔτεκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα

αὐτοῦ λευΐ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπε. νῦν τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ. διὰτοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰούδαν, καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.

Κεφάλαιον λ. 30.

Ἄδουσα δὲ Ῥαχὴλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακὼβ καὶ ἐζήλωσε τὴν Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ. δός μοι τέκνα. εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ. θυμωθεὶς δὲ Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ, εἶπεν αὐτῇ. μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας; εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βάλλα. εἴσελθε πρὸς αὐτὴν καὶ τεξέται ἐπὶ τῶν γονάτων μου. καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βάλλαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ. καὶ συνέλαβε Βάλλα ἡ παιδίσκη Ῥαχήλ, καὶ ἔτεκεν τῷ Ἰακὼβ υἱόν, καὶ εἶπε Ῥαχήλ. ἔκρινέ μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. διὰτοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ δᾶν. καὶ συνέλαβεν ἔτι Βάλλα ἡ παιδίσκη Ῥαχήλ. καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ. καὶ εἶπε Ῥαχήλ. συνελάβομέ μοι ὁ θεὸς καὶ συνεσχάφην τῇ ἀδελφῇ μου καὶ ἠδυνάσθην. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ νεφθαλείμ. εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ γυναῖκα. καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν. καὶ εἶπε Λεία. ἐν τύχῃ. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ γάδ. καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν δεύτερον. καὶ εἶπε Λεία. μακαρία ἐγώ· ὅτι μακαρίζουσί με αἱ γυναῖκες. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀσήρ. ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὶμ αὐ ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν, καὶ εὗρε μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς. δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. εἶπε δὲ Λεία. οὐχ ἱκανόν σοι ὅτι ἔλαβές μου τὸν ἄνδρα. μὴ, καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήψῃ;

εἶπε δὲ ῥαχήλ· ἀχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην, ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. καὶ εἰσῆλθεν ἰακὼβ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας· καὶ ἐξῆλθε λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε· πρὸς ἐμὲ ἐλεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς λείας· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ ἰακὼβ υἱὸν πέμπτον. καὶ εἶπε λεία· ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἰσσάχαρ. ὃ ἐστι μισθός. καὶ συνέλαβεν ἔτι λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν τέκτον τῷ ἰακώβ. καὶ εἶπε λεία· ἐδώρησατό με ὁ θεός μου δῶρον καλόν· ἐν τῷ νῦν καιρῷ αἱρεθήσεταί μου ὁ ἀνὴρ μου πρὸς αὐτὸν ἑξ υἱοὺς ἓξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζαβουλών. καὶ μετὰ τοῦτο, ἔτεκε θυγατέρα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς δεῖνα. ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς ῥαχήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ ἰακὼβ υἱόν. εἶπε δὲ ῥαχήλ· ἀφεῖλεν ὁ θεός μου τὸ ὄνειδός. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωσήφ. λέγουσα· προσθέτω ὁ θεός μοι υἱὸν ἕτερον. ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε ῥαχὴλ τὸν ἰωσὴφ, εἶπεν ἰακὼβ τῷ λάβαν· ἀπόστειλόν με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου. ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παιδία περὶ ὧν ἐδούλευσά σοι ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι. εἶπε δὲ αὐτῷ λάβαν· εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνίσθην· εὐλόγησε γάρ με ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ. διάστειλον ἥντινα μισθὸν ἂν ἀποδῶ σοι πρός με καὶ δώσω. εἶπε δὲ ἰακὼβ· σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ· μικρὰ γὰρ ἦν ἃ ἦν σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἠυξήθη εἰς πλῆθος· καὶ εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεὸς τῷ ποδί μου· νῦν οὖν πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον· καὶ εἶπεν αὐτῷ λάβαν· τί σοι δῶ· εἶπε δὲ αὐτῷ ἰακώβ· οὐ δώσεις μοι οὐθέν· ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω· παρελθέτω πάντα

τὰ πρόβατά σου σήμερον· καὶ διαχωρίσω ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνασι· καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥανὸν ἐν τοῖς αἰγάσι καὶ ἐν ταῖς αἰξὶν ἔσαι μοι μισθός· καὶ ἔσαι μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐναντί μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον· ὃν ἐὰν ἔλθῃ ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥανὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶ καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνασι, κεκλεμμένον ἔσαι παρ' ἐμοί. εἶπε δὲ αὐτῷ λάβαν· ἔσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ διέστελλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τοὺς τράγους τοὺς ῥαντοὺς, καὶ τοὺς διαλεύκους· καὶ πάσας τὰς αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ διαλεύκους· καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐθίσι· καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἀρνασι· καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον ἰακώβ. ἰακὼβ δὲ ἐποίμαινε τὰ πρόβατα λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα. ἔλαβε δὲ αὐτῷ ἰακὼβ λεπίσματα λευκοῦ· καὶ πεπασύρωσε λευκὸν, ἐφαίνετο τοῖς ῥάβδοις λευκὸν ὃ ἐλέπισε· ὠικίλωσε· καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους ἃς ἐλέπισεν ἐν ταῖς λεκάναις τῶν ὑδρευτηρίων τοῦ ὕδατος· ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι, ἐγκατήσωσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους· καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ὠικίλα καὶ ἀποδοσθὲν ῥαντά. τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστελλεν ἰακὼβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον· καὶ πᾶν ὠικίλον ἐν οἷς ἀμνοῖς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ἐμίξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα λάβαν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσων τὰ πρόβατα τὰ ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν ἰακὼβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς λεκάναις τοῦ ἐγκατῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους· ἐνίκα δ' ἂν ἔτικτε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει. ἐγένετο δὲ τὰ ἄσημα τοῦ λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ ἰακώβ. καὶ ἐπλουτήσεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες· παῖδες, παιδίσκαι· καὶ μηλοι καὶ

Κεφάλαιον λά. 31.

Καὶ ἤκουσε Λαβὰν τοὺς λόγους τῶν υἱῶν Λείας λεγόντων, λέγοντα· Ἔλαβεν Ἰακὼβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν περιποιήσατο πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην. καὶ εἶδεν Ἰακὼβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσὲι χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἰακώβ· ἀπόστρεφε εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ ἐκάλεσε Λείαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ τὰ ποίμνια, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμὲ ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ. καὶ αὐταὶ οἴδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρακρούσατό με. καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνάδων. καὶ οὐκ ἐφῆκεν αὐτῷ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου κακοποιῆσαί με. ἐὰν οὕτως εἶπε τὰ ποικίλα, ἔσαι σου μισθὸς, καὶ τίκτοι πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα. ἐὰν δὲ εἶπε τὰ λευκὰ ἔσαι σοι μισθὸς, καὶ τίκτοι πάντα τὰ πρόβατα λευκά. καὶ ἀφείλετο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά, καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνυκίαινον τὰ πρόβατα καὶ εἶδον ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ ποικίλας καὶ ἀποδοεδηῖς φαυλί. καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ κατ' ὕπνον· Ἰακώβ. ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἐστι. καὶ εἶπεν· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ ἀποδοεδηῖς φαυλύς. ὡράκα γὰρ ὅσα ποιεῖ Λαβὰν Ἰακώβ· ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς σου ὁ ὀφθεὶς σοι ἐν τῷ τόπῳ θεοῦ· οὗ ἤλειψάς μοι λίθον καὶ εὔξω μοι εὐχὴν· νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπέλθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. καὶ ἀποκριθεῖσα Ῥαχὴλ καὶ Λεία

εἶπαν αὐτῷ· μὴ ἔτι ἡμῖν ἐστὶ μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; οὐχὶ ὡς ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς καὶ κατανωτίσεται κατέφαγε καὶ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. πάντα τὰ ἐν πλούτῳ μὴ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλετο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσαι καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. νῦν οὖν ὅσα εἶρηκεν ὁ θεὸς ποίει. ἀναστὰς δὲ Ἰακὼβ, ἐλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους· καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ· καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν ἐποίησεν ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ· καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπῆλθεν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν χαναάν· Λαβὰν δὲ ᾤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς· ἔκρυψε δὲ Ἰακὼβ λάβαν τὸν σύρον τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι διαφεύγει· καὶ ἀπέφυγε αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα, καὶ διέβη τὸν ποταμόν· καὶ ὥρμησεν εἰς ὄρος γαλαάδ· ἀνηγγέλη δὲ Λαβὰν τῷ σύρῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέφυγε Ἰακώβ, καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά. καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν ὄρει ὄρει γαλαάδ. ἦλθε δὲ ἄγγελος πρὸς Λαβὰν τὸν σύρον κατ' ὄνειρον τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ· φύλαξαι σαυτὸν μή ποτε λαλήσῃς πρὸς αὐτὸν πονηρά. καὶ κατέλαβε Λαβὰν τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν ὄρει· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει γαλαάδ. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· τί ἐποίησας. ἵνα τί ἐκρύβη ἀπέφυγας, καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ οὐκ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρας; καὶ ἐν ἀπήγγειλάς μοι, ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ κιθάρας· καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδία μου καὶ τὰς θυγατέρας μου· νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας. καὶ νῦν ἰσχύϊ ἡ χείρ μου κακοποιῆσαί σε. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρός σου χθὲς εἶπε πρός με λέγων· φύλαξαι σαυτὸν μὴ ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ κακὸν πονηρόν. νῦν οὖν

πιπόριυσαι. ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπιλθᾷν εἰς ἐν οἶκῳ τῦ πατρός σου. ἵνατί ἐκλεψας τοὺς θεούς μου. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν. εἶπα γὰρ μήποτε ἀφέλῃ τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά. μὴ εἶπον Ἰακὼβ, παρ' ὧν ἂν εὕρῃς τοὺς θεούς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ' ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λάβε. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν. εἰσῆλθε δὲ ἡ σκηνὴ Ἰακὼβ ὅτι ἔβαχήλ ἡ γυνὴ αὐτῦ ἔκλεψεν αὐτούς. εἰσελθὼν δὲ Λάβαν ἠρεύνησεν ὡς πρὸ οἴκου Λείας καὶ οὐχ εὗρεν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῦ οἴκου Λείας καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακὼβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ. Ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἴδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν. καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς. μὴ βαρέως φέρε κύριε. οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι κατ' ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν. ἠρεύνησε Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα. ὠργίσθη δὲ Ἰακὼβ καὶ ἐμαχέσατο Λάβαν. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν. τί ἐδικαίωσά με καὶ τί ἐξαμάρτημά με ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου. καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τῦ οἴκου μου. τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τῦ οἴκου σου. θὲς ὧδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου. καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν ταῦτα μοι. εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ. τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ ἄιγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν. κεφοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον. θηριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι. ἐγὼ ἀπεστίνυον παρ' ἐμαυτῦ κλίμματα ἡμέρας καὶ κλίμματα νυκτός. ἐγενόμην τῇς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι καὶ τῷ πάγετῷ τῆς νυκτὸς, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. ταῦτά μοι. εἴκοσι ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου. ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου. καὶ ἓξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου. καὶ παρελογίσω μὲν μισθόν μου δέκα ἀμνάδων. εἰ μὴ

ὁ θεὸς τῦ πατρός μου Ἀβραὰμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας. τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἤλεγξέ σε χθές. ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ. αἱ θυγατέρες, θυγατέρές μου. καὶ οἱ υἱοί, υἱοί μου. καὶ τὰ κτήνη μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς ἐμοί ἐστι καὶ τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον; νῦν οὖν δεῦρο διαθῶμαι διαθήκην ἐγὼ καὶ σύ. καὶ ἔσαι εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σῦ. εἶπε δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν. ἴδε ὁ θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. λαβὼν δὲ Ἰακὼβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην. εἶπε δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῦ. συλλέγετε λίθους. καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βωμόν. καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τῦ βωμοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν. ὁ βωμὸς οὗτος μαρτυρᾷ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ σοῦ μικρόν. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, βωμὸς τῆς μαρτυρίας. Ἰακὼβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βωμὸς μάρτυς. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ὁ βωμὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σῦ, μαρτυρᾷ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρᾷ ἡ στήλη αὕτη. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα, βουνὸς μαρτυρᾷ. καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν ἐπίσοι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ὅτι ἀποστήσομέθα ἕτερος ἀπὸ ἑτέρου. ἐὰν ταπεινώσῃς τὰς θυγατέρας μου. ἐὰν λάβῃ γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσι μου. ὅρα οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστίν. ὁρᾷν θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σῦ. καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ὁ σωρὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη. ἐάντε γὼ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μήτε σὺ διαβῇς πρὸς με ἐν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ναχὼρ, κρινοῦσι ἀνὰ μέσον ἡμῶν. καὶ ὤμοσεν Ἰακὼβ κατὰ τῦ φόβου Ἰσαὰκ πατρὸς αὐτῦ ἰσαάκ. καὶ ἔθυσεν Ἰακὼβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωΐ, κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς αὐτῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἀπῆ-

σραφὶς λάβαν, ἀπῆλθεν εἰς γῆν τόπον αὐτ. Κεφ. λβ. 32

Αἰ ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτῦ ὁδόν. καὶ ἀναβλέ-
κ ψας, εἶδε παρεμβολὴν θεῦ παρεμβεβληκῦαν. καὶ συ-
νήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ ἰακὼβ
ὅτε εἶδεν αὐτούς. παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τῦ τόπου ἐκείνε παρεμβολαί. ἀπέστειλε δὲ ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πρὸς ἠσαῦ ἐν ἀδελφὸν αὐθῦ εἰς γῆν σηὶρ εἰς
χώραν ἐδῶμ. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων. οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυ-
ρίῳ με ἠσαῦ. οὕτως λέγει ὁ παῖς σου ἰακώβ. μετὰ λάβαν πα-
ρῴκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τε νῦν. καὶ ἐγένοντό μοι βόες καὶ ὄνοι
καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖ-
λαι τῷ κυρίῳ μου ἠσαῦ, ἵνα εὕρω ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον
θυ. καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς ἰακὼβ λέγοντες. ἤλθομεν
πρὸς τὸν ἀδελφόν θυ ἠσαῦ. καὶ ἰδοὺ ἄνεισιν εἰς συνάντη-
σίν θυ. καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. ἐφοβήθη δὲ ἰακὼβ
σφόδρα καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διῆλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτε καὶ τὰ
βόας καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. καὶ εἶπεν ἰακώβ.
ἐὰν ἔλθῃ ἠσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ ἐκκόψῃ αὐτὴν, ἔσαι ἡ
παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. εἶπε δὲ ἰακώβ. ὁ θεὸς
τῦ πατρός με ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἰσαάκ, κύρι
ὁ θεὸς ὁ εἰπάς μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς θυ καὶ
εὖ σε ποιήσω, ἐλάχιστός εἰμι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πά-
σης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί θυ. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ με
διέβην τὸν ἰορδάνην τοῦτον. νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς.
ἐξελοῦμαί με ἐκ χειρὸς τ ἀδελφῦ μου ἠσαῦ, ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐ-
τόν. μή ποτε ἐλθὼν παλάξῃ με καὶ μητέρας ἐπὶ τέκνοις. σὺ δὲ
εἶπας καλῶς. εὖ σε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμ-
μον τ θαλάσσης ἣν οὐκ ἀριθμηθήσε ἀπὸ τ πλήθους. καὶ ἐκοιμή-
θη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ ἔλαβεν ὧν ἤρσεν ἐν χειρὶ αὐτ δῶ-

ρα. καὶ ἐξαπέστειλεν ἠσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτ, αἶγας διακοσίας. τρά-
γους ἐκατὸν. πρόβατα διακόσια. κριοὺς ἑκατὸν. καμήλους θηλα-
ζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτ τριάκοντα. βόας τεσσαράκοντα. ταύ-
ρους δέκα. ὄνους ἑκατὸν. καὶ πῶλους δέκα. καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς
τῶν παισὶν αὐτ ποίμνιον κατὰ μόνας. εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
προπορεύεσθε ἔμπροσθεν με. καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον
ποίμνης καὶ ποίμνης. καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων. ἐάν σοι συ-
ναντήσῃ ἠσαῦ ὁ ἀδελφός με καὶ ἐρωτᾷσε λέγων τίνος εἶ καὶ ποῦ
πορεύῃ, καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σε, ἐρεῖς. τ παιδός
σου ἰακώβ. δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου ἠσαῦ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
ὀπίσω ἡμῶν. καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ
τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων λέ-
γων. κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε ἠσαῦ ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς
αὐτόν. καὶ ἐρεῖτε. ἰδοὺ ὁ παῖς σου ἰακὼβ παραγίνε ὀπίσω ἡ-
μῶν. εἶπε γάρ. ἐξιλάσομαι τ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς
προπορευομένοις αὐτῦ. καὶ μετὰ τοῦτο, ὄψομαι τ πρόσωπον
αὐτ. ἴσως ἀ προσδέξῃ τ πρόσωπόν μου. καὶ προεπορεύοντο
τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτ. αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐ-
κείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ. ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς
δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία
αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ ἰακὼβ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ
διέβη ἐν χειμάῤῥοις καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτ. ὑπελείφθη
δὲ ἰακὼβ μόνος. καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ.
εἶδε δὲ ὅτι οὐ δύνα πρὸς αὐτὸν, καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μη-
ροῦ αὐτοῦ. καὶ ἐνάρκησε τ πλάτος τοῦ μηροῦ ἰακώβ. ἐν τῷ πα
λαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀπόστελόν με. ἀνέβη
γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν. οὐ μή σε ἀποστείλω, ἐὰν μή με εὐλογή-
σῃς. εἶπε δὲ αὐτῷ. τί τ ὄνομά σε εἶπεν. ὁ δὲ εἶπεν ἰακώβ. καὶ εἶπεν
οὐ κληθήσεταί ἔτι τ ὄνομά σε ἰακώβ. ἀλλ' ἢ ἰσραήλ ἔσαι τ ὄνομά
σε ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεῦ, καὶ μετὰ ἀνῶν δυνατός. ἠρώτησε

δὲ Ἰακὼβ πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου· καὶ εἶπεν· ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου ὅ ἐστι θαυμαστόν· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, εἶδος θεοῦ· εἶδον γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή· ἀνέτειλε δὲ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπίσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ· ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ ἱερεῖς Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον τὸ ἐνάρκησεν ὃ ἐστιν ἐπὶ τὸ πλατὺ τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι ἥψατο τοῦ πλατους τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ τοῦ νεύρου καὶ ἐνάρκησεν. Κεφ. λγ'. 33.

Ναβλίψας δὲ Ἰακὼβ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἥσαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος· καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπισκάλων Ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ λείαν καὶ πᾶσαν ἀγέλην καὶ βόας δύο παιδίσκας καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐν πρώτοις· καὶ λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ἔπισω· καὶ ἀγέλην καὶ ἐωσιν ἐαυτῷ ἐκεῖ· καὶ οἰκίας· καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διατοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου σκηναί, καὶ ἦλθον Ἰακὼβ εἰς σαλὴμ πόλιν Σικιμιτῶν ἣ ἐστιν ἐν γῇ Χανάαν ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας συρίας, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ ἐμμὼρ πατρὸς συχὲμ ἑκατὸν ἀμνῶν· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπ' αὐτῷ θεὸν Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον λδ'. 34.

Ἐξῆλθε δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων· καὶ εἶδεν αὐτὴν συχὲμ ὁ υἱὸς ἐμμὼρ ὁ χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ ἔτεκε καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν· καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακὼβ· καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον· καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ· εἶπε συχὲμ ὁ υἱὸς ἐμμὼρ ἐν πρὸς πατέρα αὐτοῦ λέγων· λάβε μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα· Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς ἐμμὼρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πε-

ὑλογίας μὴ ἂς ἤνεγκάθι ὅτι ἠλίησέ με ὁ θεὸς καὶ ἐβίασατο αὐτὸν καὶ ἔλαβε· καὶ εἶπεν· ἀπάραντες πορευσώμεθα εἰς Βαθήλ· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παιδία ἁπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες χωλεύουσι ἐπ' ἐμέ· ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη· προηλθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐνιαχύσω ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀχολὴν τῆς πορυίσεως τῶν ἐν αὐτοῖς μου, καὶ κατὰ πόδας τοῦ παιδαρίου, ἕως ἂν ἔλθω μὴ πρὸς αὐτὸν κύριόν μου εἰς σηείρ. εἶπε δὲ ἥσαυ· καταλείψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ· ὁ δὲ εἶπεν· ἵνατί τοι ἱκανόν ὅτι εὗρον χάριν ἐναντίον σου κύριε· ἀπέστρεψε δὲ ἥσαυ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς σηείρ· καὶ Ἰακὼβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας· καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διατοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου σκηναί, καὶ ἦλθον Ἰακὼβ εἰς σαλὴμ πόλιν σικίμων ἣ ἐστιν ἐν γῇ χανάαν ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς μεσοποταμίας συρίας, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ ἐμμὼρ πατρὸς συχὲμ ἑκατὸν ἀμνῶν· καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπ' αὐτῷ θεὸν Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον λδ'. 34.

Ἐξῆλθε δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων· καὶ εἶδεν αὐτὴν συχὲμ ὁ υἱὸς ἐμμὼρ ὁ χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ ἔτεκε καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν· καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακὼβ· καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον· καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ· εἶπε συχὲμ ὁ υἱὸς ἐμμὼρ ἐν πρὸς πατέρα αὐτοῦ λέγων· λάβε μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα· Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς ἐμμὼρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πε-

διὰ παρισώπησιν δὲ ἰακὼβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς. ἐξῆλθε δὲ
ἐμμὼρ ὁ πατὴρ συχὲμ πρὸς ἰακὼβ λαλῆσαι αὐτῷ. οἱ δὲ υἱοὶ
ἰακὼβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου. ὡς δὲ ἤκουσαν κατενύγησαν οἱ ἄν-
δρες καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν
ἐν ἰσραὴλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς ἰακώβ. καὶ οὐχ οὕτως
ἔσται καὶ ἐλάλησεν ἐμμὼρ αὐτοῖς λέγων. συχὲμ ὁ υἱός μου
προσέκειται τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν. δότε οὖν αὐτὴν αὐ-
τῷ γυναῖκα. ἐπιγαμβρεύσατε ἡμῖν. τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε
τε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν. καὶ ἐν ἡ
μῖν κατοικεῖτε. καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν. κατοικεῖτε καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ. εἶπε δὲ συχὲμ
πρὸς ἔμ πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς. εὕροι-
μι χάριν ἐναντίον ὑμῶν. καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε, δώσομεν. πληθύνατε
τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι. καὶ δώσε
τέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ
ἰακὼβ τῷ συχὲμ καὶ ἐμμὼρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ
ἐλάλησαν αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν δεινᾶν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ
εἶπαν αὐτοῖς σὺν ιῶν χ λεῦι οἱ ἀδελφοὶ δείνᾶσ οἱ υἱοὶ λείᾶς.
οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι ῥῆμα τοῦτο δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡ-
μῶν ἀνδρὶ ὃς ἔχει ἀκροβυσίαν. ἐστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν. ἐν τού
τῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν. καὶ κατοικήσωμεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένη-
σθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικὸν
καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
ὑμῶν λημόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐν
σόμεθα ὡς γένος ἕν. ἐὰν δὲ ἐσακηύσητε ἡμῶν τὸ περιτμεῖ
σθαι, λαβόντες τὰς θυγατέρας ὑμῶν ἀπελευσόμεθα. καὶ ἤρεσαν
οἱ λόγοι ἐναντίον ἐμμὼρ καὶ ἐναντίον συχὲμ τοῦ ἐμμώρ.
καὶ οὐκ ἐχρόνισαν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο.
τῷ γὰρ θυγατρὶ ἰακὼβ. αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν

ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἦλθε δὲ ἐμμὼρ καὶ συχὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας
τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες. οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, εἰρηνικοί εἰσι μεθ' ἡ
μῶν. οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν. καὶ ἡ γῆ
ἰδοὺ πλατεῖα. ἐναντίον αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς
θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσον-
ται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕ
να. ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ τὸν αὐτὸν περι-
τόμιον. καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχον-
τα αὐτῶν, οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ
οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν. καὶ ἐσήκουσαν ἐμμὼρ συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
καὶ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ. καὶ περι-
έτμηνε πᾶν ἀρσενικὸν τοὺς ἐκπορευομένους τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτοῦ.
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ
ἰακὼβ συμεὼν καὶ λευὶ ἀδελφοὶ δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρ-
σενικόν. τόν τε ἐμμὼρ καὶ συχὲμ ἐν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέκτειναν ἐν τῷ
στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν δείνᾶν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ συχὲμ καὶ
ἐξῆλθον. οἱ δὲ υἱοὶ ἰακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ ἁρπά
σαντο τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἐμίαναν δείνᾶν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν
τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον. καὶ πάντα τὰ σώμα
τα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐ
τῶν ᾐχμαλώτευσαν καὶ ἁρπάσαν. ὅσά τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ
ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. εἶπε δὲ ἰακὼβ πρὸς συμεὼν καὶ λευΐ.
μισητόν με ποιεῖτε ὥστε πονηρόν με εἶναι τοῖς κατοι
κοῦσι τὴν γῆν, ἔν τε τοῖς χαναναίοις καὶ τοῖς φερεζαίοις. ἐγὼ
δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ. καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ, συγ-
κόψουσί με καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου. οἱ δὲ, οὐκ
ἔσται ταῦτα. ὥσει πόρνῃ χρήσεται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;

Εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἰακώβ· ἀναβὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τό-
πον Βαιθήλ, καὶ οἴκει ἐκεῖ· καὶ ποίησον ἐκεῖ θυσιαστή-
ριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου Ησαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ· ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους
ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθαρίσθητε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν·
καὶ ἀνασάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσι-
αστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὃς ἦν
μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορευόμην. καὶ ἔδωκαν
τῷ Ἰακὼβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν· καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν, καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ
Ἰακὼβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν Σικίμοις, καὶ ἀπώλεσαν αὐ-
τὰ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σικίμων· καὶ
ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατε-
δίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. ἦλθε δὲ Ἰακὼβ εἰς Λυζὰ ἥ ἐστιν
ἐν γῇ Χαναάν· ἥ ἐστι Βαιθήλ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ' αὐ-
τοῦ· καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἀποδρᾶ-
σκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ησαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἀπέθα-
νε δὲ Δεβώρρα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθήλ
ὑπὸ τὴν βάλανον· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, βάλα-
νος πένθους. ὤφθη δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἰακώβ· ἔτι ἐν Λουζᾷ ὅτε παρε-
γένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας· καὶ εὐλόγησεν αὐ-
τὸν ὁ θεός· καὶ εἶπον αὐτῷ ὁ θεός· τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, οὐ κληθήσε-
ται ἔτι Ἰακώβ· ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ἐγὼ ὁ θεός σου· αὐ-
ξάνου καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ καὶ
βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται· καὶ τὴν γῆν ἣν δέδω-
κα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, σοὶ δέδωκα αὐτὴν καὶ σοὶ ἔσται καὶ
τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην

τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην ἐς τὰς γενεὰς
αὐτῶν. ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ. καὶ
ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ· στήλην λι-
θίνην· καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαι-
ον· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου οὗ ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ
θεὸς Βαιθήλ. ἀπάραντες δὲ Ἰακὼβ ἐκ Βαιθήλ, ἔτι τὴν σκηνὴν αὐ-
τοῦ ἐπήξαντα τῷ πύργου Γαδέρ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισαν εἰς
Χαφραθά· τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ῥαχήλ καὶ ἐδυσό-
κησεν οὖ τοῦ θλεῖν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν
εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα· θάρσει μὴ γὰρ οὗτός σοι ἔσται υἱός· ἐγένετο
δὲ ὡς τοῦ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχήν, ἀπέθνησκε γάρ, ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βε-
νιαμίν· ἀπέθανε δὲ Ῥαχὴλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ ἐφραθᾶ· αὕτη
ἐστὶ Βηθλεέμ· καὶ ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕ-
τη ἐστὶ στήλη μνημείου Ῥαχὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἀπῆρεν
Ἰσραὴλ καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γα-
δέρ· ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησαν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπο-
ρεύθη Ῥουβὶμ καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βάλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ ἤκουσεν Ἰσραήλ, καὶ πονηρὸν ἔφανη ἐναντίον
αὐτοῦ. ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ, δώδεκα. υἱοὶ Λείας, Ῥουβὶμ ὁ πρω-
τόγονος Ἰακώβ. συμεὼν. Λευΐ. Ἰούδας. Ἰσσάχαρ. Ζαβουλών. υἱοὶ
δὲ Ῥαχήλ, Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. υἱοὶ δὲ Βάλλας παιδίσκης Ῥα-
χήλ. Δάν. καὶ Νεφθαλείμ. υἱοὶ δὲ Ζελφὰς παιδίσκης Λείας, Γάδ
καὶ Ἀσήρ. οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ
τῆς Συρίας. ἦλθε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμ-
βρῆ εἰς πόλιν τοῦ Πενθίρ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν
τῇ γῇ Χαναάν· οὗ παῴκησεν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. ἐγένοντο δὲ
αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν
πέντε ἀπέθανε. καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ
πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ησαῦ καὶ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κεφ. λς. 36.

Υται δὲ αἱ γενέσεις ἡσαύ· αὐτός ἐστιν Ἐδώμ. ἡσαὺ δὲ
& ἔλαβε γυναῖκας αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανα
ναίων. τὴν Ἀδὰ θυγατέρα Αἰλὼμ τοῦ Χεταίου. καὶ τὴ
Ὁλιβαμὰ θυγατέρα Ανὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ υἱοῦ Ευαίου. καὶ τὴν βασεμ
μὰθ, θυγατέρα Ισμαὴλ ἀδελφὴν Ναβαιώθ. ἔτεκε δὲ ἡ Ἀδὰ τῷ
ἡσαὺ τὸν Ἐλιφάς. καὶ βασεμμὰθ ἔτεκε τὸν Ραγουήλ. καὶ Ὁλιβαμὰ ἔ
τεκε τοὺς Ἰεούς, καὶ τὸν Ἰεγλόμ. καὶ τὸν Κορέ. οὗτοι υἱοὶ ἡσαὺ οἱ γε
νονὸς αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν. ἔλαβε δὲ ἡσαὺ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ
πάντα ὅσα ἐκτήσατο. καὶ ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν. καὶ
ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου Ιακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐ
τοῦ. ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα. καὶ οὐκ ἠ
δύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν, φέρειν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ πλή
θους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. κατῴκησε δὲ ἡσαὺ ἐν τῷ ὄρει Σει
ὶρ. ἡσαὺ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ. αὗται δὲ αἱ γενέσεις ἡσαὺ πατρὸς
Ἐδὼμ ἐν τῷ ὄρει Σειὶρ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἡσαύ·
Ἐλιφὰς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς ἡσαύ· καὶ Ραγουὴλ υἱὸς Βασεμμὰθ
γυναικὸς ἡσαύ· ἐγένοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοὶ Θαιμάν. Ὠμάν. Σωφὰρ
Γοθόμ. καὶ Κενέζ. Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ ἡσαύ. καὶ
ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ. οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναικὸς ἡσαύ.
οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ. Ναὰχ. Ζαρέ. Σομέ. καὶ Μοζέ. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ
Βασεμμὰθ γυναικὸς ἡσαύ. οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὁλιβαμὰς θυγατρὸς Ανὰ
τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν γυναικὸς ἡσαύ. ἔτεκε δὲ τῷ ἡσαὺ, τοὺς Ἰεούς. καὶ
τὸν Ἰεγλόμ. καὶ τὸν Κορέ. οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ ἡσαὺ. υἱοὶ Ἐλιφὰς
πρωτότοκος ἡσαύ· ἡγεμὼν Θαμάν. ἡγεμὼν, Ὠμὰρ. ἡγεμὼν Σω
φάρ. ἡγεμὼν Κενέζ. ἡγεμὼν Κορέ. ἡγεμὼν Γοθόμ. ἡγεμὼν Ἀ
μαλήκ. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ, οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀ
δὰς. καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουὴλ υἱοὶ ἡσαύ. ἡγεμὼν Ναχώθ. ἡγεμὼν

Ζαρέ. ἡγεμὼν Σομέ. ἡγεμὼν Μοζέ. ἡγεμόνες Ραγουὴλ ἐν γῇ Ἐ
δώμ. οὗτοι υἱοὶ Βασεμμὰθ γυναικὸς ἡσαύ, οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὁλιβαμὰς
γυναικὸς ἡσαύ· ἡγεμὼν Ιούλ. ἡγεμὼν Ιεγλόμ. ἡγεμὼν Κορέ.
οὗτοι ἡγεμόνες Ὁλιβαμὰς θυγατρὸς Ανὰ γυναικὸς ἡσαύ. οὗτοί
εἰσιν υἱοὶ ἡσαὺ καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἐδώμ.
οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηὶρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν Λωτὰν
καὶ Σωβὰλ. καὶ Σεβεγὼν. Ανὰ. καὶ Δησών. καὶ Ἀσάρ. καὶ Ρισών. οὗτοι ἡγε
μόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηὶρ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ
Λωτὰν Χορρεὶ καὶ Ὠμάν. Ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν, Θαμνά. οὗτοι δὲ υἱοὶ
Σωβὰλ. Γαλαὼμ. καὶ Μανααχὲθ. καὶ Γαιβήλ. Σωφὰρ. καὶ Ὠμάν. καὶ
οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών. Ἀΐε. καὶ Ωνάν. οὗτός ἐστιν Ωνὰν ὃς εὗρε τοὺς Γί
γαντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτε ἐνέμετο τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. οὗτοι δὲ υἱοὶ Ανὰ, Δησών, καὶ Ὁλιβαμὰ θυγάτηρ Ανά. οὗτοι
δὲ υἱοὶ Δησών. Ἀμαδὰ καὶ Ἀσβάν. καὶ Ἰεσβράν. καὶ Χαρβάν.
οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ. Βαλὰμ καὶ Ζωκάμ. καὶ Ἰωυκάν. καὶ Οὐκάμ. οὗ
τοι δὲ υἱοὶ Ρισών. Ὠς καὶ Ἀράν. οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρεὶ ἡγεμὼν
Λωτάν. ἡγεμὼν Σωβάλ. ἡγεμὼν Σεβεγών. ἡγεμὼν Ανά. ἡγε
μὼν Δησών. ἡγεμὼν Ἀσάρ. ἡγεμὼν, Ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες
Χορρεὶ οἱ ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ. καὶ οὗτοι οἱ βασι
λεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν γῇ Ἐδώμ. πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασι
λέα ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλὰκ υἱὸς τοῦ Βε
ὼρ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δεννάβα. Ἀπέθανε δὲ Βαλαὰκ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἰωβὰκ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόρας. Ἀπέθανε
δὲ Ἰωβὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἀσὼμ ἐκ τῆς γῆς Θαμανών.
Ἀπέθανε δὲ Ἀσὼμ ὁ ἐκ τῆς Θαμανών, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ
Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ. καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαίμ. Ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευ
σεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαμαδὰ ἐκ Μασεκκὰς, Ἀπέθανε δὲ Σαμαδὰ, καὶ ἐ
βασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ροβωὼθ τοῦ παρὰ ποταμόν. Ἀπέ
θανε δὲ Σαοὺλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ Βαλλαεωὴν υἱὸς Ἀχοβώρ

ἀπέθανε δὲ Βαλλαεὼν υἱὸς Ἀχοβώρ. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀρὰδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ. ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μεταβεὴλ θυγάτηρ Ματραὶθ τῆς Μαιζοάβ. Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ· αὗται φυλαὶ αὐτῶν κατὰ τόπους αὐτῶν ἐν ὀνόμασιν αὐτῶν· ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμὼν, Θαμνὰ ἡγεμών, Γωλὰ ἡγεμὼν Ἐθάρ. ἡγεμὼν Ὀλιβαμά. ἡγεμὼν Ἠλὼδ. ἡγεμὼν Φινών. ἡγεμὼν, Κενέζ. ἡγεμὼν Θαμάρ. ἡγεμὼν Μαζάρ. ἡγεμὼν Μαγδιήλ. ἡγεμὼν Ἰαφωὶ, οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ ἐν ταῖς κατῳκημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν. οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδώμ. κατῴκει δὲ Ἰακὼβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρῴκησεν Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν. αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ.

Κεφ. λζ'. 37.

Ωσηφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὢν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλὰς καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφὰς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κατήνεγκαν δὲ κατὰ Ἰωσηφ λόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. Ἰακὼβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσηφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι υἱὸς γήρους ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον. ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ εἰρηνικόν. ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσηφ ἐνύπνιον, ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούσατε τὸ ἐνυπνίον τοῦτο οὗ ἐνυπνιάσθην. ὑμῶν δεσμεύοντων δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ. καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη. περιεστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν, προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα. εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις, ἢ ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. εἶπε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον. καὶ διηγήσατο τοῖς πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον. ὡς πρὸ δὲ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης; ἆρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι τὴν γῆν; ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, διετήρησε τὸ ῥῆμα. ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ. καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραήλ. πορευθεὶς ἴδε εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ. ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων. τί ζητεῖς; ὁ δὲ, εἶπε. τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ. ἀπάγγειλόν μοι. ποῦ βόσκουσιν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος. ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν. ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων. πορευθῶμεν εἰς Δωθαείμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωσὴφ κατόπισθε τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαείμ. προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν. εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται. νῦν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓν τῶν λάκκων. καὶ ἐροῦμεν. θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν. καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. ἀκούσας δὲ Ρουβὴμ, ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν. οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχήν. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ρουβήμ. μὴ ἐκχύσητε αἷμα. ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον ἐν τῇ ἐρήμῳ. χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ. ἵνα ἐξέλητα αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς

φους αὐτοῦ, ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν· καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον. ὁ δὲ λάκκος κενὸς· ὕδωρ οὐκ εἶχε. ἐκάθησαν δὲ φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον· καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ἰσμαηλῖται ἦρχοντο ἐκ Γαλαάδ· καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν, ἔγεμον θυμιάματων καὶ ῥητίνης καὶ σακτ. ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς αἴγυπτ. εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. τί χρήσιμον ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ. δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ γένωνται ἐπ' αὐτὸν ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστιν· ἦκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ παρεπορεύοντο δὲ ἄνθρωποι δὲ μαδιηναῖοι ἔμποροι· καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο αὐτὸν τοῖς Ἰσμαηλίταις εἰκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσὴφ εἰς αἴγυπτον. ἀναστρέψας δὲ Ῥουβὴμ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπε. τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι. λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσὴφ, ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι, καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ ἐσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν. τοῦτον εὕρομεν. ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν, ἢ οὔ. καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπε. χιτὼν τοῦ υἱοῦ μου ἐστὶ θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν. θηρίον ἥρπασε τὸν Ἰωσήφ. διέῤῥηξε δὲ Ἰακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθει ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς. συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι. λέγων, ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ᾅδου. καὶ ἐκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. οἱ δὲ μαδιηναῖοι, ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ εἰς αἴγυπτον τῷ Πωτιφρῇ τῷ σπαδόντι Φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ.

Κεφάλαιον λϑ. 38.

Γίνεται δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινὰ ὀδολαμίτην ᾧ ὄνομα ἐιρὰς· καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου χαναναίου· ᾧ ὄνομα σαβᾶ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἤρ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνάν. καὶ προσθεῖσα ἔτι, ἔτεκεν υἱὸν ἕτερον τρίτον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σηλώμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς· καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα ἩΡ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ. ᾗ ὄνομα θάμαρ. ἐγένετο δὲ ἦρ πρωτότοκος Ἰούδα. πονηρὸς ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ κύριος, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός. εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Ὀνὰν. εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμβρευσον αὐτὴν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου, γνοὺς δὲ Ὀνὰν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἐξέχεεν εἰς τὴν γῆν τὸ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, πονηρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐναντίον τοῦ θεοῦ· ὃν ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον. εἶπε δὲ Ἰούδας θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ. μεῖνον χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως μέγας γένηται σηλὼμ ὁ υἱός μου. εἶπε γὰρ τὴν διανοίαν αὐτοῦ μή ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε σαυὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα, καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς. καὶ κατέβη ἔρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ ὀδολαμίτης εἰς θαμνὰ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπηγγέλη θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες. ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς θαμνὰ κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς, περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις αἰνὰν ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ θαμνά. ἴδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε σηλὼμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν

αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. μὴ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτῇ πόρνην εἶναι· κατεκεκάλυφατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, μὴ γνῷ αὐτήν. ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἔασόν με εἰσελθεῖν πρός σε· οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν. ἡ δέ, εἶπεν· τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρός με; ὁ δέ, εἶπεν· ἐγὼ ἀποστέλλω ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου. ἡ δέ, εἶπεν· ἐὰν δῷς ἀρραβῶνα ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε, ὁ δέ, εἶπε· τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δῶ; ἡ δέ, εἶπε· τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν δρμίσκον καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου. καὶ ἔδωκεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀνασᾶσα ἀπῆλθε καὶ περιείλετο τὸ ἱμάτιον αὐτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ ὁδολομίτου κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀρραβῶνα, καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν. ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γινομένη ἐν ἀνοίγμασι τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν· οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη. καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν καὶ εἶπεν· οὐχ εὗρον. καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ ἔστιν ὧδε πόρνη. εἶπε δὲ Ἰούδας· ἐχέτω αὐτά, ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν· ἰδοὺ ἐγὼ μὲν ἀπέστειλα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὗρες. ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον, ἀπηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ λέγοντες· ἔδε ἐπόρνευσε θάμαρ ἡ νύμφη σου. καὶ εἶπε Ἰούδας· ἐξαγάγετε αὐτὴν καὶ κατακαυθήτω. αὐτὴ δὲ ἀγομένη, ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα· ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω. καὶ εἶπεν· ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὕτη. ἐπίγνω δὲ Ἰούδας καὶ εἶπε· δεδικαίωται θάμαρ ἢ ἐγὼ οὗ ἕνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν σηλὼμ τῷ ἑαυτοῦ μὲν καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτε καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, δὸς προεξένεγκε τὴν χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα, ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον·

λέγουσα· οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος· ὡς δὲ ἐπισωμήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ δέ, εἶπε· τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές. καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ᾽ ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.

Κεφάλαιον λθ. 39.

1 Ὡσὴφ δὲ κατηνέχθη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν Πωτιφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ ὁ ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἐκ χειρῶν Ἰσμαηλιτῶν οὗ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ. καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ. ὁρᾷ δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ κύριος ἦν μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εὗρεν Ἰωσὴφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὑπηρέτει αὐτῷ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ· ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ οὐκ ᾔδει τὸν οὐδὲν εἰ μὴ τὸν ἄρτον οὗ ἤσθιεν αὐτός. καὶ ἦν Ἰωσὴφ καλὸς τῷ εἴδει καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπίβαλον ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσὴφ καὶ εἶπεν αὐτῷ κοιμήθητι μετ᾽ ἐμοῦ. ὁ δέ, οὐκ ἤθελεν· εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι᾽ ἐμὲ οὐδὲν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῷ, δέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου· καὶ οὐκ ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐκτὸς ἐμοῦ· διὰ δὲ σὲ οὐκ ἐξῆρη ἀπ᾽ ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, πῶς ποιήσω ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ; ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσὴφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ

οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ, καθεύδων μετ' αὐτῆς συγγενέσθαι αὐτῇ· ἐγένετο δὲ τοιαύτης τῆς ἡμέρας· εἰσῆλθεν Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἔργα αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω· καὶ ἐπιτάσσει σκεῦος αὐτῷ ἱματίων λέγουσα· κοιμήθητί μετ' ἐμοῦ· ὁ δὲ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε· καὶ ἐξῆλθεν ἔξω· καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ· ὡς ἴδεν ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔπεσεν αὐτοῖς λέγουσα· ἴδετε εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα ἑβραῖον ἐμπαίξαι ἡμῖν· εἰσῆλθε πρός με λέγων· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ· ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω· καὶ κατέλιπεν τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῇ, ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς Ἄρ οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα· εἰσῆλθε πρὸς μὲ ὁ παῖς ὁ ἑβραῖος ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαίξαί μοι καὶ εἶπέ μοι· κοιμήθηθι μετὰ σοῦ· ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω· ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ, τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα, οὕτως ἐποίησε μοι ὁ παῖς σου, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ· καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσὴφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα εἰς ὃν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχουσι· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι· καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ· καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος· καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ· καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν· οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμωτήριον γινώσκων οὐ αὐτὸν οὐδέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, κύριος εὐώδωσεν ἐν χερσὶν αὐτοῦ.

Γένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἥμαρτον ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτοῦ βασιλεῖ Αἰγύπτου· καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ· καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐτοὺς καὶ παρέστησεν αὐτοὺς αὐτῷ· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου οὗ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη· εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσὴφ τὸ πρωΐ, καὶ εἶδον αὐτοὺς καὶ ἦσαν τεταραγμένοι· καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραὼ οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ, παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων· τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον οἱ δὲ, εἶπαν αὐτῷ· ἐνύπνιον εἴδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ· οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ αἱ διασάφησις αὐτῶν ἐστι; διήγησάσθε οὖν μοι· καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν· ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου· ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνεβλάστησε βλαστούς, καὶ πεπέφεροι οἱ βότρυς αὐτῆς· καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον Φαραώ· καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραώ· εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ· τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ· οἱ τρεῖς πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου· καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τῆς ἀρχιοινοχοείας σου· καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· κατὰ τὴν ἀρχήν σου τὴν πρότερον ὡς ἤθελες οἰνοχοῶν· ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὐ γένηταί σοι· καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ οἰκήματος τούτου· ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων·

μὴ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδένι, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς ἀγλακκην βαθύ-
τον. καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς σωύκευε, μὴ εἶπε τῷ
ἰωσήφ. κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον. μὴ ᾠμωμοτρία καινὰ χονδρίτων αἴ-
ρειν ἐκ τῆς κεφαλῆς μου. ἐν δὲ τῷ καινῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων
τῶν γενῶν ὧν ὁ βασιλεὺς φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ, καὶ τὰ
πετεινὰ κατήσθιον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
μου. ἀποκριθεὶς δὲ ἰωσὴφ, εἶπεν αὐτῷ. αὕτη ἡ σύγκρισις αὐ-
τοῦ. τὰ τρία καινὰ, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. ἔτι τριῶν ἡμερῶν ἀφελεῖ
φαραὼ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ. καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου.
καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας ἀπὸ σοῦ. ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ γενέσεως ἦν φαραὼ καὶ ἐποίει
πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνο-
χόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐ-
τοῦ. καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. καὶ
ἔδωκε ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα φαραὼ. τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν
ἐκρέμασεν, ἐξύλα καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς ἰωσήφ. οὐκ ἐμνή-
σθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

Κεφαλαιον μά. 41.

Γένετο δὲ μετὰ δύο ἡμέρας, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον.
ἔδοξε στάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰδοὺ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ
ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶ καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῇ ἄχθῃ. ἄλλαι δὲ ἑπτὰ
βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ τῷ εἴδει καὶ
λεπταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖ-
λος τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λε-
πταὶ ταῖς σαρξὶ, τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἴδει καὶ τὰς ἐκ-
λεκτὰς ταῖς σαρξί. καὶ ἰδοὺ ἄφηλθοι ἐγένοντο. ὅτι εἰσῆλθον εἰς
τὰς κοιλίας αὐτῶν, ἠγνοήθη δὲ φαραὼ καὶ ἐνυπνιάσθη δεύ-
τερον. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἑνὶ ἐκ-
λεκτοὶ καὶ καλοί. ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθο-

ροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς. καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λε-
πτοὶ, τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. ἠγέρθη
δὲ φαραὼ καὶ ἦν ἐνύπνιον. ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ. καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς αἰγύπτου,
καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς. καὶ διηγήσατο αὐτοῖς φαραὼ τὸ
ἐνύπνιον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ φαραώ. καὶ ἐλάλη-
σεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς φαραὼ λέγων. τὴν ἁμαρτίαν μου ἀ-
ναμιμνήσκω σήμερον. φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ
ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου ἐμέ τε καὶ
τὸν ἀρχισιτοποιόν. καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ
μιᾷ ἐγὼ καὶ αὐτός. ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν. ἦν
δὲ ἐκεῖ μετ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου
καὶ ἀφηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν. ἐγνώσθη δὲ καὶ
καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη. ἐμέ τε ἀπεκατέστησαν
ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι. ἀποστείλας δὲ φαραὼ
ἐκάλεσε τὸν ἰωσὴφ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος καὶ
ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς φα-
ραώ. εἶπε δὲ φαραὼ πρὸς ἰωσήφ. ἐνύπνιον ἑώρακα καὶ ὁ συγ-
κρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων. ἀκοῇ
σαντά σε ἐνυπνια συγκρῖναι αὐτά, ἀποκριθεὶς δὲ ἰωσὴφ τῷ
φαραὼ εἶπεν. ἄνευ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀποκριθήσεται σωτήριον
φαραώ. ἐλάλησε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσὴφ λέγων, ἐν τῷ ὕπνῳ μου
ᾠμην ἑστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀνέβαινον, ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ
ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἄχθῃ. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτε-
ραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰ-
σχραὶ τῷ εἴδει σφόδρα. καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν, οἵας οὐκ εἶ-
δον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ αἰγύπτου αἰσχροτέρας. μὴ κατέφαγον
ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ, τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τὰς
πρώτας καὶ ἐκλεκτὰς καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ

οὖ διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ
ἔλεγεν αὐτῶν αἱ χεῖρες καθὰ καὶ τὴν ἀρχήν· ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοί-
μήθω· καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐπὶ
κάχυδυ ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ, πλήρεις καὶ καλοί· ἄλλοι
δὲ ἑπτὰ κάχυδυ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἐφύοντο ἐκ μέσου
αὐτῶν, καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ κάχυδυ οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμό-
φθοροι, τοὺς ἑπτὰ κάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. ἔπεσεν
οὖν βοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό. καὶ εἶπεν
ἰωσὴφ τῷ φαραώ· τὸ ἐνύπνιον φαραώ, ἓν ἐστιν· ὅσα ὁ θεὸς ποι-
ήσει, ἔδειξε τῷ φαραώ· αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ, ἑπτὰ ἔτη εἰσί·
καὶ οἱ ἑπτὰ κάχυδυ οἱ καλοὶ, ἑπτὰ ἔτη εἰσί· τὸ ἐνύπνιον φαραὼ
ἓν ἐστι. καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν
ἑπτὰ ἔτη εἰσί· καὶ οἱ ἑπτὰ κάχυδυ οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι, ἑπτὰ
ἔτη εἰσί· καὶ ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ· τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶπα πρὸς
ὁ θεὸς ποιήσει, ἔδειξε τῷ φαραὼ, ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχε-
ται εὐθηνία
πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐπιλήσονται πάσης τῆς εὐσομένης ἐν ὅλῃ αἰγύπτῳ· καὶ
ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία τῆς
τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα, ἰσχυρὸς γὰρ
ἔσται σφόδρα. περὶ δὲ τοῦ ἐνυπνιῶσαι τὸ ἐνύπνιον φαραὼ δὶς, ὅτι
ἀληθὲς ἐστι τὸ ῥῆμα παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτό· νῦν οὖν σκέψαι ἄνδρα φρόνιμον καὶ σωετὸν, καὶ κα-
τάστησάτω αὐτὸν ἐπὶ γῆς αἰγύπτου· καὶ ποιησάτω φαραὼ καὶ
κατασησάτω σπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀποπεμπέτωσαν πάν-
τα τὰ γενήματα γῆς αἰγύπτου τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, καὶ συ-
ναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομέ-
νων τῶν καλῶν τούτων· καὶ σωαχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα φαραὼ,
καὶ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω· καὶ ἔσται τὰ βρώμα
τα τὰ πεφυλαγμένα ἐν τῇ γῇ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσον-
ται ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐκ τοῦ λιμοῦ.

εἶπε δὲ ῥῆμα ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παί-
δων αὐτοῦ· καὶ εἶπε φαραὼ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· μὴ εὑρήσομεν
ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ; εἶπε δὲ φαραὼ
τῷ ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἔδειξέν σοι ὁ θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν
ἄνθρωπος φρονιμώτερός σου καὶ σωετώτερος σου· σὺ δὲ ἔσῃ ἐπὶ τῷ
οἴκῳ μου· καὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου
πλὴν τοῦ θρόνου ὑπερέξω σου ἐγώ. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ·
ἰδοὺ καθίσημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς αἰγύπτου· καὶ περιελό-
μενος φαραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· περιέθηκεν
αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσ-
σίνην· καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον τὸ αὐτοῦ· καὶ ἐ-
κήρυξεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν, ἐφ' ὅλης
γῆς αἰγύπτου. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσήφ· ἐγὼ φαραώ· ἄνευ σοῦ οὐκ
ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς αἰγύπτου· καὶ ἐκά-
λεσε φαραὼ τὸ ὄνομα ἰωσήφ, ψονθομφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ τὴν ἀσενὲθ θυγατέρα πετεφρῆ ἱέρεως ἡλιοπόλεως αὐτῷ
εἰς γυναῖκα. ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον φα-
ραὼ βασιλέως αἰγύπτου. ἐξῆλθε δὲ ἰωσὴφ ἐκ προσώπου φαρα-
ὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν γῆν αἰγύπτου. καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς
ἑπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα· καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώ
ματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ αἰγύπτου· καὶ ἔθηκε
τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως
τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν αὐτῇ· καὶ συνήγαγεν ἰωσὴφ σῖτον
ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο
ἀριθμῆσαι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός. τῷ δὲ ἰωσήφ, ἐγένοντο υἱοὶ
δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ· οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἀσε-
νὲθ ἡ θυγάτηρ πετεφρῆ ἱέρεως ἡλιοπόλεως. ἐκάλεσε δὲ ἰωσὴφ
τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, μανασσῆ λέγων· ὅτι ἐπιλαθέσθαί με
ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός

μου. ⁂ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου, ἐκάλεσεν Ἐφραὶμ λέγων ὅτι αὔξησέ με ὁ θεὸς, ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου. παρῆλθον δὲ τὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἤρξαντο τὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου οὐκ ἦσαν ἄρτοι, καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου. ἐκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ ἄρτων. εἶπε δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν, ποιήσατε. καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ἀνέῳξε δὲ Ἰωσὴφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ. ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Κεφ. μβ'. 42.

Δῶν δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς ἰδίοις αὐθις. ἵνατί ῥαθυμεῖτε. ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ. καταβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν ἐκεῖθεν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν. κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. τὸν δὲ Βενιαμὶν ἐν ἀδελφὸν Ἰωσὴφ, οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε γὰρ μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ. ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων. ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν. Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς. οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν. ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγνω καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πόθεν ἥκατε; οἱ δὲ, εἶπον. ἐκ γῆς Χαναὰν ἀγοράσαι βρώματα. ἐπέγνω δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ ὧν εἶδεν αὐτός. καὶ εἶπεν αὐθις. κατάσκοποί ἐστε. κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε. οἱ δέ, εἶπαν. οὐχὶ κύριε. οἱ παῖδές σου ἦλθομεν πρὸς ἀγορασμὸν τροφῶν. πάντες γάρ ἐσμεν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου. εἰρηνικοὶ ἐσμεν. οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι. εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὐχί. ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἦλθετε ἰδεῖν. οἱ δὲ, εἶπαν. δώδεκα ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναὰν καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος ἡμῶν μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον. ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. τοῦτό ἐστιν ὃ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, ὅτι κατάσκοποί ἐστε. ἐν τούτῳ φανεροῦσθε. νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε. ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ. εἰ δὲ μὴ, νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, ἢ μὴν κατάσκοποί ἐστε. καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς. εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε. τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι. εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν καταχθήτω ἐν τῇ φυλακῇ. αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ παραγγείλατε ἐν ἀγορασμὸν σιτοδοσίας ὑμῶν. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρός με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν. εἰ δὲ μὴ, ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως. καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ναὶ ὄντως ἐν ἁμαρτίᾳ γὰρ ἐσμὲν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλῖψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ ἐσηκούσαμεν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν τοῦτον ἀπαλλαθεῖν ἡμᾶς ἡ θλῖψις αὕτη. ἀποκριθεὶς δὲ ῥουβὴμ εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἁδικήσητε ⁂ παιδάριον καὶ οὐκ ἐσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ ⁂ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητᾶται. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. ὁ γὰρ ἑρμηνευτής, ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν. ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε ⁂ συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισι-

τισμὸν ἐς πλησμονήν ἐς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως·
καὶ ἐπιθέντες ἐπὶ σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν·
λύσας δὲ εἷς ἐν μάρσιππον αὐτῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶ οὗ κατέλυσαν, εἶδε τὸν ἀργυρίον αὐτῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τῦ στόματος τῦ μαρσίππου, καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἀπεσῶθημοι ὁ ἀργύριον· καὶ ἰδοὺ τῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου· καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί τῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν; ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες· ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν· εἴπαμεν δὲ αὐτῷ· ἀληθινοὶ ἐσμέν· οὐκ ἐσμὲν κατάσκοποι· δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμὲν υἱοὶ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἷς οὐκ ὑπάρχει· ὁ δὲ μικρὸς, μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν· εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τῷ γνώσθαι ὅτι ἀληθινοί ἐστε· ἀδελφὸν ὑμῶν ἀφετε ἕνα ὧδε μετ' ἐμοῦ· ἔλθη δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν, λαβὼν τις ἀπέλθητε καὶ ἀγάγητε πρός με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἵνα γνῶτε ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε· ἀλλ' ὅτι ἀληθινοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῆς γῆς ἐμπορεύεσθε· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κενοῦσθαι αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν· εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν· ἐμὲ ἠτεκνώσατε· Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι· συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν βενιαμὶν λήψεσθε· ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα· εἶπε δὲ Ῥουβὴμ τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων· τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν ἐς τὴν χεῖρά μου κἀγὼ ἀναξω αὐτὸν πρὸς σέ, ὁ δὲ, εἶπεν· οὐ καταβήσει ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε· καὶ αὐτὸς μόνος κατελεί-

λειπται· καὶ συμβήσεται ἀνὴν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐὰν πορεύησθε· καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης ἐς ᾅδου.

Κεφάλαιον μγ'. 43.

Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐγένετο δὲ ἡνίκα συντέλεσαν καταφαγεῖν ἐν σῖτον ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν· πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα· εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας λέγων· διαμαρτυρίᾳ διεμαρτύρατο ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς λέγων, οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἔλθῃ· εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις ἐν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα· εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν· οὐ πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων, οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ· εἶπε δὲ Ἰσραὴλ· τί ἐκακώσατέ με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστι ὑμῖν ἀδελφός· οἱ δὲ, εἶπαν· ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν λέγων, εἰ ζῇ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἢ· εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός, καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· μὴ ἤδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν; εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀνασάντες πορευσόμεθα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθνῄσκωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ, καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν· ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν· ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτὸν, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμάρτηκα εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας· εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς· εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν· εἰ οὕτως ἐστὶ, ἔτι ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν· καὶ κατάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τοῦ ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος θυμιάματος καὶ σακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κώδυα· καὶ ἀργύριον δύο σὺν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἀργύριον ἀποσταφὲν

ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μήποτε ἀγνοημά ἐστι. καὶ ἐν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε, καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ θεός μου δῴη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμίν. ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι. λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. εἶδε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς καὶ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῶν οἰκίας αὐτοῦ· εἴσαγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ σφάξον θύματα καὶ ἑτοίμασον· μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν. ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσὴφ καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ, καὶ ἰδόντες οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ, εἶπαν· διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, τὴν ἀρχὴν ἠνέχθημεν εἰσαγόμεθα· ἵνα συκοφαντήσας ἡμᾶς καὶ ἐπιθέμενος ἡμῖν τοὺς παῖδας εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν προσκυλήσῃ. καὶ προσελθόντες πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῇ πυλῶνι τοῦ οἴκου λέγοντες· δεόμεθα κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ κατάλυσαι, καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σάγῃ τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ, ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα. οὐ γὰρ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλεν ἡμῖν μετὰ χεῖρας τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν (μὴ φοβεῖσθε) ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν· τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν ἐδοκιμάσθη πρὸς ἐμέ. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών. καὶ εἰσήγαγεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἡτοίμασαν τὰ

δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ἰωσὴφ μεσημβρίας. ἤκουσαν δὲ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀρίστειν. εἰσῆλθε δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς πῶς ἔχετε. καὶ εἶπαν αὐτῷ· ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης ὃν εἴπατε· ἔτι; οἱ δὲ εἶπαν· ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ· καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ. καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσὴφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν· οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· ὁ θεός ἐλεήσαι σε τέκνον. ἐταράχθη δὲ Ἰωσὴφ σπλάγχνα· ἐσπούδασε γὰρ τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἔσπευσε κλαῦσαι. εἰσῆλθε δὲ εἰς ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ· καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξῆλθε καὶ ἐνεκρατεύσατο καὶ εἶπε· παράθετε ἄρτους. καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτούς· καὶ τοῖς αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ αἰγύπτιοι συνευωχεῖσθαι μετὰ τῶν ἑβραίων ἄρτους. βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων· ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρωτοβόλια αὐτοῦ, καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ· ἐξίσαντο δὲ οἱ ἄνθρωποι, ἕκαστος πρὸς ἕν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. μδ'. 44.

Ἀνετείλατο δὲ Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ κ λέγων· πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων, βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται· ἆρα, καὶ ἐμβάλετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτοῦ μαρσίππου. καὶ τὸ κύλικιόν μου τὸ ἀργυροῦν, ἐμβαλεῖτε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου. καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσὴφ καὶ ἐποίησαν·

εἶπε. Ἐπροῖ δὲ ἐφαυσε καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξεπυλλησαν αὐτοῖ
καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀυτῶν ἐξελθόντων δὲ ἀυτῶν τὴν πόλιν, οὐκ
ἀπέχον μακράν. καὶ ἰωσὴφ εἶπε τῷ ⸗ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέ-
γων. ἀναστὰς ἐπισάξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταμέμφη
αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ κα-
λῶν, ἵνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ ⸗ ἀργυροῦν. οὗ τοῦτο ἐστιν
ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζ⸗ ἐν αὐτῷ.
πονηρὰ σωτελέσατε ἃ πεποιήκατε. ἐυρὼν δὲ αὐτοὺς ὁ ἄνθρω-
πος εἶπον αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἵνα
τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. μὴ γένοιτο τοῖς παισὶ
σου ποιῆσαι κατὰ ῥῆμα ⸗το. ἃ γὰρ μὴν ἀργύριον ὃ εὕρομεν ἐν
τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς χαναάν,
πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ ⸗ οἴκου σου κύριε σου ἀργύριον ἢ χρυσί-
ον. παρ᾽ ᾧ ἂν εὑρῆς ⸗ κόνδυ ⸗ παίδων σου, ἀποθνησκέτω, καὶ
ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ὁ δὲ εἶπε. καὶ νῦν ὡς
λέγεις οὕτως ἔσαι. ὃ ἄνθρωπος παρ᾽ ᾧ ἂν εὑρεθῇ ⸗ κόνδυ, αὐ-
τὸς ἔσαι μοι παῖς. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί. καὶ ἔσπευσαν καὶ κατέ-
βαλον ἕκαστος ἐν μαρσίππιον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος
ἐν μαρσίππιον αὐτ⸗. ἠρεύνα δὲ ἀπὸ ⸗ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος,
ἕως ἦλθεν ⸗ ἐν νεώτερον. καὶ σωτελέσας εὗρε ⸗ κόνδυ ἐν
τῷ μαρσίππῳ ⸗ βενιαμίν. καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐ⸗. καὶ
ἐπέθηκαν ἕκαστος ἐν μαρσίππιον αὐτοῦ ⸗ ἐν ὄνον αὐτῦ, καὶ ἐπε-
στρεψαν εἰς τὴν πόλιν. εἰσῆλθε δὲ ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ πρὸς ἰωσὴφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ. καὶ ἔπεσεν ἐναντίον αὐ⸗
⸗ τὴν γῆν. εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσὴφ. τί ⸗ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιή-
σατε. οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνίζ⸗ ὁ ἄνθρωπος οἷος ⸗ ἐγὼ;
ἔφη δὲ ἰούδας. τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ
τί δικαιωθῶμεν. ὁ θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου.
ἰδοὺ ἐσμὲν οἰκέ⸗ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς καὶ παρ᾽ ᾧ εὑρέθη
⸗ κόνδυ. εἶπε ⸗ ἰωσήφ. μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι ⸗ ῥῆμα τοῦτο·

ἄνθρωπος παρ᾽ ᾧ εὑρέθη ⸗ κόνδυ, αὐτὸς ἔσαι μου παῖς. ὑμεῖς
δὲ ἀναβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς ⸗ πατέρα ὑμῶν. ἐγγίσας ⸗
αὐτῷ ἰούδας εἶπε. δέομαι κύριε λαλησάτω ὁ παῖς σου ἐναντίον
σου καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ φαραώ. κύριε
σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέγων εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελ-
φόν, καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ ὅμ⸗ ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος.
καὶ παιδίον ἐκ γήρους νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀ-
πέθανεν. αὐτὸς δὲ μόνος ⸗ ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ πα-
τὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν. εἶπας δὲ σοῖς παισίν σου. κατάγαγε αὐ-
τὸν πρός με καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ. οὐ
δυνήσεται ὁ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα. ἐὰν δὲ καταλί-
πη τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται. σὺ δὲ εἶπας σοῖς παισίν σου ὅτι
ἐὰν μὴ κατα⸗ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾽ ὑμῶν, οὐ
προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν ⸗ πρόσωπόν μου. ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀ-
νέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν
αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου. εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ πατὴρ ἡμῶν, βαδί-
σατε πάλιν ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ἡμεῖς δὲ εἴπο-
μεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ
νεώτερος καταβαίνει μεθ᾽ ἡμῶν, καταβησόμεθα. οὐ γὰρ δυνησό-
μεθα ἰδεῖν ⸗ πρόσωπον ⸗ ἀνθρώπου, ⸗ ἀδελφοῦ ⸗ ἡμετέ-
ρου μὴ ὄντ⸗ μεθ᾽ ἡμῶν. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ παῖς σου
πρὸς ἡμᾶς. ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή. καὶ ἐξ
ἦλθεν ὁ εἷς ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ εἶπατέ μοι ὅτι θηριοβρωτος ἐγένετο καὶ
οὐκ εἶδον αὐτὸν ἕως ἄρτι καὶ νῦν. ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ ⸗
προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατά-
ξετε μου ⸗ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύω
μαι πρὸς ⸗ παῖδά σου, πατέρα ⸗ ἡμῶν, καὶ ⸗ παιδίον μὴ ᾖ
μεθ᾽ ἡμῶν, ⸗ δὲ ⸗ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,
καὶ ἔσαι ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄντ⸗ παιδίου μεθ᾽ ἡμῶν, τελευ-
τήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές σου ⸗ γῆρας τοῦ παιδός σου

πατρὸς δὲ ἡμῶν μου δούνης ἐς ἄδυ. ὁ γὰρ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐκάλεσεν παιδίον παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ αὔριον. ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σε, καὶ ἁμάρτηκα εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας. νῦν οὖν παραμεῖνον παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου. καὶ τὸ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν. πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μετ' ἐμοῦ; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὑρήσει ὁ πατήρ μου.

Κεφ. με'. 45.

Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· καὶ εἶπεν· ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παρεστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ ἰωσὴφ, ὅτε ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ αἰγύπτιοι καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὴν οἰκίαν φαραώ. εἶπε δὲ ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι ἰωσήφ. ἦλθε ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ. ἐταράχθησαν γάρ. εἶπε δὲ ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἐγγίσατε πρός με καὶ ἤγγισαν. καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν ἀπέδοσθε εἰς αἴγυπτον. νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε. μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε. εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι λιμὸς πέντε ἔτη οὐ οἷς θὲρος ἔσται οὐδὲ ἀμητός. ἀπέστειλε γάρ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐκβρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ θεός· καὶ ἐποίησέ με ὡσπατέρα φαραὼ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς αἰγύπτου. σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἴπατε αὐτῷ· τάδε λέγει ὁ υἱός σου ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς αἰγύπτου. κατάβηθι οὖν πρός

με καὶ μὴ μείνῃς καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ γεσὲμ ἀραβίας καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοι ἐστί. καὶ ἐκβρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σοι. ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μού ἐστι λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν αἰγύπτῳ καὶ ὅσα οἴδατε. καὶ τάχυναντοῦ, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. καὶ ἐπέπεσων ἐπὶ τὸν τράχηλον βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ βενιαμὶν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐλαλήσασιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· καὶ ἠκούσθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ. λέγοντος ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ. ἔχαρη δὲ φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ. εἶπε δὲ φαραὼ πρὸς ἰωσήφ. εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου· τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ σώματα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἥκετε πρός με. καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰγύπτου. καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. σὺ δὲ ἐντεῦθεν ταῦτα λαβὲ αὐτοῖς ἐξ αἰγύπτου ἁμάξας τοῖς παιδίοις ὑμῶν. καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν. καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε. καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν. τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραήλ. ἔδωκε δὲ ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ ἐρημένα φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ πᾶσιν ἔδωκε διπλᾶς στολάς. τῷ δὲ βενιαμὶν, ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς· καὶ πέντε ἑξαλλαγοῦσας στολάς. καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ κατὰ τὰ αὐτά. καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ παντὸς τοῦ καλοῦ αἰγύπτου. καὶ δέκα ἡμιόνους αἴροντας ἄρτους

τῆς θῦ πατρὶ αὐτῦ εἰς τὴν ὁδόν. ἐξαπέστειλε δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῦ καὶ ἐπορεύθησαν μὴ ἔλπων αὐθῖς. μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακὼβ ἔρ πατέρα αὐτῶν. καὶ ἀνήγγειλαν αὐθῖς λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου Ἰωσὴφ ζῇ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης Αἰγύπτου. καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ ὁ Ἰακώβ. ἠ γὰρ ἐπίστευσαν αὐτοῖς. ἐλάλησαν δὲ αὐθῖς πάντα τὰ ῥήματα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῦ, εἶπε δὲ Ἰσραὴλ. μέγα μοί ἐστιν ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ. πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. Κεφ. μς. 46.

Ἆρας δὲ Ἰσραὴλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. καὶ ἔθυσε θυσίαν θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. εἶπε δὲ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπών. Ἰακὼβ Ἰακώβ. ὁ δὲ, εἶπε τί ἐστιν. ὁ δὲ λέγει αὐθῖς. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου. μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε ἐστέλεσε. καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου. καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἄποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας εἰς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν. καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, ἦλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτῦ, ἤγαγον εἰς Αἴγυπτον. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὶ αὐτῶν. οὗτοι δὲ εἰσιν υἱοὶ Λευΐ. ὁ πρωτότοκος Ἰακώβ. Ῥουβὶμ.

υἱοὶ δὲ Ῥουβὶμ, Ἐνὼχ. καὶ Φαλλούς. Ἀσρών. καὶ Χαρμί. υἱοὶ δὲ Συμεών. Ἰεμουήλ. καὶ Ἰαμείν. καὶ Ἀώδ. καὶ Ἰαχείν. καὶ Σαάρ. καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χαναανίτιδος. υἱοὶ Λευΐ, Γηρσών. Καάθ. καὶ Μεραρί. υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἤρ καὶ Ὀνὰν καὶ Σηλώμ, καὶ Φάρες. καὶ Ζαρά. ἀπέθανον δὲ Ἤρ καὶ Ὀνὰν οὐ γῇ Χαναάν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φάρες, Ἀσρὼν καὶ Ἰεμουήλ. υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ, Θωλὰ καὶ Φουὰ καὶ Ἰὼβ καὶ Ζαμβράν. υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν, Σέρεδ καὶ Ἀλλών. καὶ Σαοὺλ. οὗτοι υἱοὶ Λείας οὓς ἐγέννησε τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας καὶ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτῦ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ οἱ καὶ θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς. υἱοὶ δὲ, Γάλ, Σαφὼν καὶ Ἀγγεῖς καὶ Σαννείς. καὶ Θασσοβών. καὶ Ἀηδείς. καὶ Ἀορηδείς. καὶ Ἀρηλείς. υἱοὶ δὲ Ἀσήρ, Ἰεμνά. Ἰεσουὰ, καὶ Ἰεουὶ, καὶ Βαριά. καὶ Σαρὰ ἀδελφοὶ αὐτῶν. υἱοὶ δὲ Βαριὰ, Χοβὸρ καὶ Μελχίλ. οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς ἣν ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτῦ, ἃ ἔτεκε Ἰούτους τῷ Ἰακὼβ δεκαεξ ψυχάς. υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακὼβ, Ἰωσὴφ καὶ Βενιαμίν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν γῇ αἰγύπτου οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγατηρ Πετεφρῆ ἱερέως ἡλιουπόλεως, Μανασσῆ καὶ Ἐφραίμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα Μαχείρ. Μαχεὶρ δὲ ἐγέννησε Γαλαάδ. υἱοὶ δὲ Ἐφραὶμ ἀδελφῦ Μανασσῆ, Σουταλαὰμ καὶ Ταάμ. υἱοὶ δὲ Σουταλαὰμ, Ἐδέμ. υἱοὶ δὲ Βενιαμὶν, Βαλὰ, καὶ Χοβόρ. καὶ Ἀσφθὶλ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ, Γηρὰ καὶ Νοεμὰν καὶ Ἐχεμ. καὶ Ῥὼς. καὶ Μαμφείν. καὶ Ὀφιμείμ. Γηρὰ δὲ ἐγέννησε Ἄρδ. οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκατρεῖς. υἱοὶ δὲ Δὰν, Ἀσιμ. καὶ υἱοὶ Νεφθαλὶμ, Ἀσιήλ. καὶ Γωυνί. καὶ Ἰσὰχαρ καὶ Συλλήμ. οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς ὃν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτῦ ἃ ἔτεκε ταῦτα τῷ Ἰακὼβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτῦ χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακὼβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑξηκοντακτὼ. υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ αἰ

γυ῎πλ῾ πᾶσαι ψυχαὶ οἵκ῾ ἰακὼβ αἱ ἐσελθοῦσαι μετὰ ἰακὼβ
εἰς αἰγυπ῾τον, ψυχαὶ ἐβδομηκονταπέντε· τὰ δὲ ἰούδᾳ ἀπέσει-
λεν ἰμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς ἰωσηὴφ σημαντῆσαι αὐτῷ κατὰ πρό-
σωπον πόλιν εἰς γῆν γεσεμ. ζευξας δὲ ἰωσηὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ,
ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἰσρᾶηλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ κατὰ πρόσω-
πον· καὶ ὀφθεὶς αὐτῷ, ἐπέπεσον ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ ἔκλαυ-
σε κλαυθμῷ πλείονι· καὶ εἶπεν ἰσρᾶηλ πρὸς ἰωσηὴφ· ἀποθανοῦ-
μαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι σὺ ζῇς; εἶπε
δὲ ἰωσηὴφ πρὸς ὺὸς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἀναβὰς ἀπαγγελῶ τῷ φαραὼ
καὶ ἐρῶ αὐτῷ· ὗὲ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατός μου, ἦσαν ἐν
γῇ χαναάν· νῦν δὲ εἰσὶν πρός με, οἱ δὲ ἄνδρες ἐσὶ ποιμένες
ἀνδρῶν· γεωργοί γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν καὶ τὰ κτήνη καὶ ὺοὺς βόας καὶ πάν-
τα τὰ αὑτῶν ἀγηόχασιν· ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς φαραὼ καὶ εἴπῃ
ὑμῖν, τί ἐργον ὑμῶν, ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖ-
δες σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν· καὶ ἡμᾶς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἵνα κα-
θίσητε ἐν γῇ γεσεμ ἀραβίας· βδέλυγμα γάρ ἐσιν αἰγυπτίοις
πᾶς ποιμὴν προβάτων. Κεφ. μζ'. 47.

Ἐλθὼν δὲ ἰωσηὴφ, ἀνήγγειλε τῷ φαραὼ λέγων· ὁ πα-
τήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες
καὶ αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν, ἦλθον ἐκ γῆς χαναάν·
καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν τῇ γῇ γεσεμ. ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, παρέ-
λαβε πέντε ἄνδρας καὶ παρέστησεν αὐτοὺς ἐναντίον φαραὼ, καὶ εἶ-
πε φαραὼ πρὸς ἀδελφοὺς ἰωσηὴφ· τί ἐργον ὑμῶν· οἱ δὲ εἶπον τῷ
φαραὼ· ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου καὶ ἡμᾶς καὶ οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν, ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν· εἶπαν δὲ τῷ φαραὼ· παροικῆ-
σαι ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν· διὰ γάρ ἐσι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου·
ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσωμεν οἱ παῖ-
δές σου ἐν γῇ γεσεμ. εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰωσηὴφ λέγων· ὁ πατήρ
σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι πρὸς σε· ἰδοὺ ἡ γῆ αἰγυπτίων ἐνα-
τίον σου ἐσίν· ἐν τῇ βελτίσῃ γῇ κατοίκιζε τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς

ἀδελφούς σου· κατοικείτωσαν ἐν γῇ γεσεμ· ἐάν τε ἐπίσασαι ὅτι
ἔσιν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ, κατάσηθι αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν
ἐμῶν κτηνῶν· ἦλθε δὲ καὶ εἰσήγαγεν ἰωσηὴφ ἰακὼβ τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ ἔστησε φαραὼ· καὶ ηὐλόγησεν ἰακὼβ τὸν φαραώ· εἶπε δὲ φαραὼ τῷ ἰακώβ· πό-
σα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου· καὶ εἶπεν ἰακὼβ τῷ φαραώ· αἱ ἡμέ-
ραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἃς παροικῶ, ἐκατὸν τριάκοντα ἔτη·
μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου
οὐκ ἀφίκοντο ἐς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων
μου ἃς ἡμέρας παρῴκησαν· καὶ εὐλογήσας ἰακὼβ τὸν φαραὼ
ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ κατῴκισεν ἰωσηὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ αἰ-
γυπτῳ ἐν τῇ βελτίσῃ γῇ ἐν γῇ ῥαμεσσῆ καθὰ προσέταξε φαρα-
ὼ· καὶ ἐσιτομέτει ἰωσηὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ὺοῖς ἀδελφοῖς αὐ-
τοῦ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σώμα-
τα· σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφό-
δρα· ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ χαναὰν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ· συ-
νήγαγε δὲ ἰωσηὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ
ἐν γῇ χαναὰν τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον καὶ ἐσιτομίζετο αὐτοῖς· καὶ
εἰσήνεγκεν ἰωσηὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον φαραώ· καὶ ἐξέ-
λιπε τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς χαναάν· ἦλθον δὲ
πάντες οἱ αἰγύπτιοι πρὸς ἰωσηὴφ λέγοντες· δὸς ἡμῖν ἄρτους· καὶ
ἵνατί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου· ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύ-
ριον ἡμῶν· εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσηὴφ· φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν· καὶ δώσω ὑ-
μῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν· ἐὰν ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον· ἤ-
γαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς ἰωσηὴφ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἰω-
σηὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν
βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων, καὶ ἐξεβίβασεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων
τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ· ἐξῆλθε δὲ ἐνι-

Ex bibliotheca Dorp.

κεῖνο καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ ἐνυπνίου, καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ ποτε ἐκτρίβωμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; ἐὰν γὰρ ἐκλείπῃ τὸ ἀργύριον καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς τὸν κύριον καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, ἵνα ὕνν μὴ ἀπο-
θάνωμεν ἐναντίον σου μὴ ἡ γῆ ἐρημωθήσεται κτῆσαι ἡμᾶς καὶ
τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων· καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν
παῖδες τοῦ φαραώ. δὸς σπέρμα ἵνα σπείρωμεν καὶ ζήσωμεν
καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται· καὶ ἐκτήσα-
το Ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν αἰγυπτίων τοῦ φαραώ. ἀπέδοντο
γὰρ δι αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τοῦ φαραώ· ἐπεκράτησε γὰρ
αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τοῦ φαραώ. καὶ τὸν λαὸν κα-
τῴκισεν αὐτοὺς, ἐκ πείρας ἀπ' ἄκρων ὁρίων αἰγύπτου, ἕως
ὧν τῶν ἄκρων. χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνων οὐκ ἐκτήσατο
Ἰωσήφ. ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε φόμα ὅτις ἱερεύσι φαραώ. καὶ ἤσθι
ον τὴν δόσιν ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς φαραώ. διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο
τὴν γῆν αὐτῶν. εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις. ἰδοὺ κέ
κτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τοῦ φαραώ. λαβὲτε
ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπείρατε τὴν γῆν· καὶ ἔσται τὰ γενήματα
αὐτῆς, καὶ δώσετε πέμπτον μέρος τοῦ φαραώ. τὰ δὲ τέσσα-
ρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρματα τῇ γῇ καὶ εἰς βρῶσιν ὑ
μῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν· καὶ εἶπαν· σέσωκας ἡ
μᾶς· εὕροιμεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν· καὶ ἐσόμεθα
παῖδες τοῦ φαραώ· καὶ ἔθετο αὐτοῖς εἰς πρόσαγμα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆς αἰγύπτου τοῦ φαραὼ ἀποπεμπόμεν·
χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνων ἣν ἦν τοῦ φαραώ· κατῴκησε
δὲ ἰσραὴλ ἐν αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς γεσὲμ· καὶ ἐκληρονομήθησαν
ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· ἐπέζησε
δὲ ἰακὼβ ἐν γῇ αἰγύπτου, ἐνιαυτοὺς ἑπτακαίδεκα ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέ-
ραι ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ

κτη. ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλε-
σε τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἰωσὴφ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ εὕρηκα χάριν ἐ-
ναντίον σου, ὑπόθου τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τὸν μηρόν μου· μὴ ποι
ήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι αὐ
αἰγύπτου· ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς
με ἐξ αἰγύπτου, καὶ θάψεις με αὐ τοῦ τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ, ἔ-
φη. ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. εἶπε δὲ αὐτῷ. ὄμοσόν μοι
καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· καὶ προσεκύνησεν ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆ
ῥάβδου αὐτοῦ. Κεφ. μϑ. 48.

Γένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τοῦ
Ἰωσὴφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἠσθένηκε. καὶ ἀναλαβὼν δύο
δύο υἱοὺς αὐτοῦ τ μανασσῆ καὶ τὸν ἐφραὶμ ἦλθε πρὸς τ
ἀκώβ. ἀπηγγέλη δὲ τοῦ ἰακὼβ λέγοντες. ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ
ἔρχε πρὸς σέ. καὶ ἐνισχύσας ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.
καὶ εἶπεν ἰακὼβ τοῦ Ἰωσὴφ. ὁ θεός μου ὤφθη μοι ἐν λουζᾶ ἐν γῇ
χαναάν. καὶ ηὐλόγησέ με καὶ εἶπέ μοι. ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶσε καὶ
πληθυνῶσε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν. καὶ δώσω σοι τ
γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν αἰώ-
νιον. νῦν οὖν δύο υἱοί σου οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ αἰγύπτῳ πρὸ
μὲ ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς αἴγυπτον, ἐμοί εἰσιν ἐφραὶμ καὶ μανασ-
σῆς. ὡς ῥουβὶμ καὶ συμεὼν ἔσονταί μοι. τὰ δὲ ἐκγονα ἃ ἐὰν γεν-
νήσῃς μετὰ ταῦτα. σοί ἔσονται. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τ ἀδελφῶν αὐτ
κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κλήροις. ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ με
σοποταμίας συρίας. ἀπέθανε ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ χα-
ναὰν ἐπὶ ἱππου τάχους μικρὰ κατὰ τὴν ἱππόδρομον χαβραθὰ τ γῆς ἐλ-
θεῖν ἐφραθά, καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἱπποδρόμου.
αὕτη ἐστὶ βηθλεέμ. ἰδὼν δὲ ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς ἰωσὴφ, εἶπε. τίνες
οἱ οὗτοί. εἶπε δὲ ἰωσὴφ τοῦ πατρὶ αὐτοῦ. υἱοί μου ἐστὶν οὓς ἔ-
δωκέ μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν ἰακώβ. προσάγαγέ μοι
αὐτοὺς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτ ἐβεβαρυώπησαν

ἀπὸ τῆς γ-ῆρως καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν. καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς
αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς καὶ περιέλαβεν αὐτούς, καὶ εἶπεν Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. ἰδοὺ τὸ πρόσωπόν σου οὐκ ἐστερήθην. καὶ
ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς
Ἰωσὴφ ἐκ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ τῷ προ-
σώπῳ τῇ γ-ῇ. λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν τε Ἐ-
φραὶμ αὐτῷ τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ μανασσῆ ἐν τῇ
ἀριστερᾷ, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. ἐκτεί-
νας δὲ Ἰσραὴλ τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ, ἐπέλαβεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Ἐφραὶμ. οὗτος δὲ ἦν νεώτερος καὶ τὴν ἀριστερὰν, ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν μανασσῆ. ἐναλλάξ τὰς χεῖρας εὐλόγησεν αὐτούς· οὐ γὰρ ἔπεσεν.
ὁ θεὸς ᾧ εὐηρέσησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον αὐτοῦ Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ, ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητός μου ἕως τῆς ἡμέρας τα-
ύτης, ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογή-
σαι τὰ παιδία ταῦτα. καὶ ἐπικληθήσεται ἐπ' αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου
καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ. καὶ πληθυν-
θείησαν εἰς πλῆθος ἐπὶ τῆς γ-ῆς. ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ ὅτι ἐπίκειται
ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῇ χειρὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη. καὶ ἀντελαβετο Ἰωσὴφ τῆς χει-
ρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μανασσῆ. εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. οὐχ
οὕτως πάτερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν δεξιάν σου
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀλλ' εἶπεν. οἶδα τέ-
κνον οἶδα καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν. καὶ οὗτος ὑψωθήσεται. ἀλλ'
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος, μείζων αὐτοῦ ἔσται. καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ λέγων. ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες.
ποιήσαι σε ὁ θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς μανασσῆ. καὶ ἔθηκε τὸν
Ἐφραὶμ ἔμπροσθεν τοῦ μανασσῆ. εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσὴφ. ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν. καὶ ἀποστρέψει ὑ-

μᾶς ὁ θεὸς ἐκ τῆς γ-ῆς ταύτης εἰς τὴν γ-ῆν τῶν πατέρων ὑμῶν. ἐγ-
ὼ δὲ δίδωμί σοι σίκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ὃ ἔ-
λαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κεφ. μθ'. 49.

Καλέσας δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε. συνά-
χθητε ἵνα ἐγὼ ἀναγγείλω ὑμῖν τί ἀπαντήσει ὑμῖν
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. συνάχθητε καὶ ἀκούσατε
υἱοὶ Ἰακὼβ. ἀκούσατε πρὸς τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Ῥουβὶμ πρωτότο-
κός μου σὺ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρῶς φέρειδαι
καὶ σκληρῶς αὐθαδίσης ἐξύβεισας ὡς ὕλωρ μὴ ἐκλείσης. ἀνέβης
γὰρ τὴν κοίτην τοῦ πατρός σου. τότε ἐμίανας τὴν στρωμνήν
οὗ ἀνέβης. συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοί, σκευοτέλεσαι ἀδικίαν,
ἐξ αἱρέσεως αὐτῶν. εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου καὶ
τῇ συσάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσατω τὰ ὑπατά μου. ὅτι ἐν τῷ θυ-
μῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν,
ἐνευροκόπησαν ταῦρον. ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτοῦ ὅτι αὐθάδης·
καὶ ἡ μῆνις αὐτοῦ ὅτι ἐσκληρύνθη. διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακὼβ καὶ δι-
ασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ. Ἰούδα σὲ αἰνέσωσαν οἱ ἀδελφοί σου
καὶ χεῖρες σου τοὺς νώτους τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ
τοῦ πατρός σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης. ἀν-
απεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν. οὐκ
ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν
ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ. καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. δεσμεύ-
ων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ κλήματι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐ-
τοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν πρε-
βολὴν αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα. ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς
παρ' ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως σιδῶνος. Ἰσάχαρ πρὸ
λόγου ἐπιθυμήσεν. ἵνα παυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, καὶ ἰδὼν
τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων, ὑπέθηκε τὸν ὦμον

αὐτ̃ ἐς ⸗ ωνε᷑ν μὴ ἐγ-ενήθη ἀνὴρ γ-ωργός. ⸗ δὰν κεινε᷑ ⸗ ην λαὸν
αὐτ̃ ὡσεὶ μὴ μία φυλὴ ἐν ἰηλ. μὴ ἐγ-ενήθη τῷ ⸗ δὰν, ὅφις ἐφ' ὁδῷ
ἐγ-καθήμενος ⸗ ῥίβυ ⸗ δάκνων πτ̃ερναν ἵππυ. καὶ πεσε᷑ται ὁ ἱππ-
πεὺς εἰς τὰ ὀπίσω διατ̃ σωτηρίαν πεπεμένων κυρίε. γ-λὰ, πέρα-
τήσει πεπερατεύσῃ αὐτόν. αὐ ⸗ ὁ πεπερατεύσῃ αὐτῷ κατὰ πό-
δας. ἀσηὴρ. πίων αὐτ̃ ὁ ἄρτος, μὴ αὐ ⸗ διαδώσῃ βοφ̃ ἀρχό-
πεφθαλείμ. σιλεχος ἀνεμεί) ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γ-νήμαῖ κάλλος
ἰωσήφ. ἡδὸς ἠυξημένος βλωσὲς ἡδσμε νεωτάτος. πρός με ἀνάστη-
φον εἰς ὃν διαβαλωώμμοι ἐλοιδόρουν, μὴ ἐνέχον αὐτῷ κύριοι
ξυμάτων. μὴ σωνρίβη μ ⸗ ἀκράτος τὰ τ ⸗ ξα αὐτ̃. καὶ ἐξιλύθη
τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτ̃ διὰ χ ⸗ ρὰς δωώσεν ἰακώβ. ἐκεῖ
θεν ὁ ποιμὴν ὑσας ἰσραὴλ παρὰ θεῦ τὸ παρὸς σε καὶ ἐβοήθησέ
βιδ θεὸς ὁ ἐμὸς, μὴ εὐλόγησέ σε εὐλογίαι ὑρανοῦ ἄνωθεν. καὶ
εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα εἵνεκεν εὐλογίας μασῶν μὴ μόνας
εὐλογίας πατρός σε μὴ μητρός σε. ὑπερίσχυσεν ἐπ' εὐλογίας τῶ-
ρέων μονίμων μὲ ἐπ' εὐλογίας θεμῶν ὠδωνίων δαὶ ἐβν ⸗ ⸗ κεφα-
λὴν ἰωσήφ. μὴ ⸗ κεφυφῆς ὧν ἠγ-ήσαβ ἀδελφῶν. Βενιαμὶν, λύ-
κος ἅρπαξ πρωῒ νὸν ἐδε᷑ται μὴ εἰς ⸗ ἑσπέρας διαδώσει τρο-
φὴν. πάντβ οὖβ ἡοὶ ἰακὼβ δώδεκα. μὴ ταῦτα ἐλάλησεν αὐ-
βῖς ὁ πατὴρ αὐτ̃. μὴ εὐλόγησεν αὐβύς. ἕκασεν κατὰ τ̃ εὐλογί-
αν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτ̃ς μὴ εἶπον αὐβῖς. ἐγ-ὼ προστίθεμαι
πρὸς τ̃ ἐμὸν λαόν. θάψατέ με μ ⸗ ὰ τ̃ πατέρων μ ⸗ ὰ ἐν τῷ σπη-
λαίῳ ὅ ἐστι οὐ τῷ ἀγρῷ ἐφρὼν ⸗ χιτ̃αίε οὐ τῷ σπηλαίῳ τῷ
διπλῷ τοῦ ἀπέναντι μαμβρὴ ἐν τῇ γ-ῇ χαναὰν ὃ ἐκτήσαβ ἀ-
βρᾶαμ ⸗ σπήλαι) παρὰ ἐφρὼν ⸗ χιτ̃αίε οὐ κτήσῃ μνημεῖο.
ἐκε᷑ ἐθάφαν ἀβρᾶαμ μὴ σάῤῥαν τ̃ γ-υαῖκα αὐτ̃. καὶ ἐκε᷑ ἐθά-
φαν ἰσὰακ μὴ ῥεβέκκαν τ̃ γ-υαῖκα αὐτ̃. μὴ ἐκε᷑ ἐθαφ-ην λεΐαν
ἐν τῇ κτήσῃ ⸗ ἀγρῷ μ ⸗ σπηλαίῳ τῷ ὄβῳ ἐν αὐτῷ παρὰ ⸗ ἡ-
ῶν χετ. μὴ κατέπαυσον ἰακὼβ ἐπιτάσσων υἱοῖς ἡοῖς αὐτ̃. μὴ ἐξέ-
βας ἰακὼβ βῦς πόδας ⸗ τὴν κλίνω, ἐξέλιπε. καὶ προσετέθη

πρὸς ⸗ν λαὸν αὐτ̃. Κεφ. ν 50.

Αἰ ἐπιπεσὼν ἰωσήφ ⸗ πρόσωπον τῷ πατ̃ὸς αὐτοῦ
ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐ ⸗. καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
καὶ προσέταξεν ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἰα-
ταφιασταῖς. ἐνταφιάσαι ⸗ν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐνετάφιασαν
οἱ ἐνταφιασταὶ ⸗ν ἰσραήλ. καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαρά-
κοντα ἡμέρας. οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς τα-
φῆς. καὶ ἐπένθησεν αὐτ̃ν αἴγυπ ⸗ ἑβδομήκοντα ἡμέρας.
ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν ἰωσήφ
εἰς τοὺς θεωμένους φαραὼ λέγων. εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑ-
μῶν, λαλήσατε εἰς τὰ ὦτα φαραὼ λέγοντες. ὅτι ὁ πατήρ μ
ὥρκισέ με πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐ ⸗ν, λέγων ἐν τῷ μνημείῳ
ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ⸗ν γ-ῇ χαναὰν, ἐκεῖ με θάψεις. νῦν οὖν ἀνα-
βὰς θάψω ⸗ν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι. εἶπον οὖν τῷ
φαραὼ κατὰ τὰ ἐρημένα ὑπὸ τοῦ ἰωσήφ, καὶ εἶπε φαραὼ τῷ
ἰωσήφ. ἀναβηθι θάψον ⸗ν πατέρα σου καθὼς ὥρκισέ σε.
καὶ ἀνέβη ἰωσήφ θάψαι ⸗ν πατέρα αὐτοῦ. καὶ συναπέβησαν
μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες φαραὼ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆ
οἴκου αὐτοῦ. καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γ-ῆς αἰγύπτου. καὶ
πᾶσα οἱ παροικία ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ πᾶσα ἡ
οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ. καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα
καὶ τοὺς βόας, ὑπελείποντο ⸗ν τῇ γ-ῇ γ-ώσεμ. καὶ συναπέβη-
σαν μετ' αὐτοῦ ἅρματα καὶ ἱππεῖς. καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβο-
λὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ παρεγένοντο ἐφ' ἅλωνα ἀτ̃δ. ὅ ἐσ-
τιν πέραν τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν
καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε ⸗ πένθ ⸗ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γ-ῆς χαναὰν ⸗ πέν-
θος ἐπὶ ἅλωνι ἀτ̃δ μὴ εἶπαν. πένθ ⸗ μέγα οὗτο ἐσ τοῖς αἰγυ-
πτίοις. διὰ τοῦ ἐκάλεσαν ⸗ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πένθος αἰγύ-
πτ̃ου ὅ ἐσ πέραν ⸗ ἰορδάνου. μὴ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτ̃ οἱ υἱοὶ αὐτ̃

καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς· καὶ οὐ διελάβοσαν αὐτὴν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἐθάψαν αὐτὴν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρὼν τὸν Χετταίου κατέναντι Μαμβρῆ· καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶπαν· μήποτε μνησικακήσει ἡμῖν Ἰωσὴφ καὶ ἀνταποδώσει ἀνταποδοῦναι ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐνεθυμήθημεν αὐτῷ· καὶ παρηγορήσω πρὸς Ἰωσὴφ εἶπαν· ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων, οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ, ἄφες δὴ τὴν ἀδικίαν τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεθυμήθησαν· καὶ νῦν δὸς ἄφεσιν τῇ ἀδικίᾳ τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός σου· καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν· καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν· οἵδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ, μὴ φοβεῖσθε· μὴ θεὸς ἐμὶ ἐγώ· ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά· ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά· ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον ἵνα διαθρέψῃ λαὸς πολύς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα· καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἐφραὶμ παιδία ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ μαχὶρ τοῦ Μανασσῆ, ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσὴφ· καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· λέγων· ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ἡμῶν· Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἐπισκέψῃ ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ συναναβήσεσθε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ὢν ἐτῶν ἑκατὸν δέκα καὶ ἐθάφη αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Κεφάλαιον α. 1.

Αὗται τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος παροικίᾳ αὐτῶν εἰσῆλθοσαν· Ῥουβὴμ· Συμεών· Λευὶ· Ἰούδας· Ἰσαάχαρ· Ζαβουλὼν· Βενιαμίν· Δὰν· καὶ Νεφθαλεὶμ· Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ· ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑξήκοντα δύο, πέντε μὴ ἐβδομήκοντα· ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐχυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυσαν σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς· ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἰγύπτου· ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ· εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· ἰδοὺ τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, μεῖζον πλῆθος· καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν καταφρισώμεθα αὐτοὺς μήποτε πληθυνθῇ· καὶ γένηται ἂν ἡμῖν συμβῇ πόλεμος, προστεθέντα καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους· καὶ ἐκπολεμήσαντές ἡμᾶς, ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπισκόπους φορολογίας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς οὐ τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραώ· τήν τε Πιθὼ καὶ Ῥαμεσσῆ· καὶ τὴν Ὧρ· ἥτις ἐστὶν Ἡλιούπολις· καθότι δὲ αὐτοὺς ἐτάπεινουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον· σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ κατεδυνάστευον δὲ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις· κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας, καὶ εἶπεν ὁ

βασιλεὺς τ αἰγυπ]ίων ταῖς μαίαις τ ἑβραίων τῇ μιᾷ αὐτ τ ὄ,
νομα σ]πφόρᾳ. καὶ τὸ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ φουᾶ. καὶ εἶπεν αὐταῖς
ὅταν μαιοῦσθε τὰς ἑβραίας καὶ ἴδητε τὸν τόκον, ἐὰν μὲν ἄρσεν
ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό. ἐὰν δὲ θῆλυ, πεποιθέτω αὐτό. ἐφοβήθη
σαν δὲ αἱ μαῖαι τ θεὸν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐ
ταῖς ὁ βασιλεὺς αἰγύπ]ου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα. ἐκάλεσε
δὲ ὁ βασιλεὺς αἰγύπ]ου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς. τί ὅτι ἐποιή
σατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα. εἶπαν δὲ αἱ μαῖ
αι τῷ φαραὼ. οὐχ ὡς γυναῖκες αἰγύπ]ου αἱ ἑβραῖαι. τίκτουσιν γὰρ
πειναὶ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας καὶ τέκωσι. καὶ ἐποίησεν ὁ
θεὸς ταῖς μαίαις, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυσε σφόδρα. ἐπει
δὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τ θεόν. ἐποίησαν ὁ ταύταις οἰκίας.
συνέταξε δὲ φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτ λέγων. πᾶν ἄρσεν
ὃ ἐὰν ἀποτέχθητε τοῖς ἑβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε. καὶ πᾶν
θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό. Κεφ. β.

Ν δὲ ὡς ἐκ τ φυλῆς λευὶ ὃς ἔλαβεν ἐκ τ θυγατέ,
ρων λευὶ καὶ ἔχουσα αὐτὴν. καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔ
τεκεν ἄρσεν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸ ἀσφαλὲς, ἐκρύπτασκεν αὐ
τὸ μῆνας τρεῖς. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐδύνατο αὐτὸ ἔτι κρύπ]ειν, ἔλαβεν αὐ
τῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίβιν παπύρου. καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσ
φάλτῳ πίσσῃ. καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐ
τὴν εἰς τὰ ἕλη πρὸ τ ποταμοῦ, καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ
αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί ἀποβήσεται αὐτῷ. κατέβη δὲ
ἡ θυγάτηρ φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν. καὶ αἱ ἄβραι αὐτ
παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν
τῷ ἕλει, ἀπορείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλκυσε αὐτὴν. ἀνοίξασα δὲ
ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγά
τηρ φαραὼ καὶ ἔφη. ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν ἑβραίων τοῦτο. καὶ
εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραώ. θέλεις καλέσω σοι
γυναῖκα προφύσασαν ἐκ τῶν ἑβραίων. καὶ θηλάσασά σοι τὸ παι

δίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ φαραώ. πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ
ἡ ναῖς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. εἶπε δὲ πρὸς αὐ
τὴν ἡ θυγάτηρ φαραώ. διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ
θήλασόν μοι αὐτό. ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν σου. ἔλαβε δὲ
ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ἀνεβιώθη τε δὲ τοῦ
παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα φαραὼ, καὶ ἐγέ
νήθη αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωϋσῆν λέ
γουσα, ἐκ τοῦ ὕδατ αὐτὸν ἀνελόμην. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡ
μέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος μωϋσῆς, ἐξῆλ
θε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἑαυτοῦ ἰσραήλ. κατανοήσας
δὲ ἐν πόνοις αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνδρα αἰγύπ]ιον τύπ]οντα τινὰ
ἑβραῖον τ ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τ ἑαυτοῦ ἰσραήλ. περιβλεψάμενος δὲ
ὧδε καὶ ὧδε, ἴδεν ὅτι οὐδεὶς ἦν. καὶ πατάξας τὸν αἰγύπ]ιον, ἔκρυψεν
αὐτὸν τῇ ἄμμῳ. ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο
ἀνδρας ἑβραίους διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. διὰ
τί σὺ τύπ]εις τὸν πλησίον. ὁ δὲ, εἶπε. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα
καὶ δικαστὴν ἐφ᾽ ἡμᾶς. μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες
χθὲς τ αἰγύπ]ιον; ἐφοβήθη δὲ μωϋσῆς καὶ εἶπεν. ἐὰ οὕτως ἐμφανὲς
γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ἤκουσε δὲ φαραὼ τὸν ῥῆματοῦτο, καὶ ἐζήτ ἀνε
λεῖν μωϋσῆν. ἀνεχώρησε δὲ μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου φαραὼ, καὶ
κατῴκησεν ἐν γῇ μαδιάμ. ἐλθὼν δὲ ἐς γῆν μαδιάμ, ἐκάθι
σεν ἐπὶ φρέατος. τῷ δὲ ἱερεῖ μαδιάμ, ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποι
μαίνουσαι τὰ πρόβατα τ πατρὸς αὐτ ἰωθώρ. παραγενόμεναι δὲ
ἔντλησαι ἕως ἐπλησαι τὰς ἀξαμβδας ποτίσαι τὰ πρόβατα τῷ
πατρὸς αὐτ ἰωθώρ. παραγενόμεναι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐ
τὰς. ἀναστὰς δὲ μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτὰς καὶ ἤντλησεν αὐταῖς καὶ
ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτ. παραγενόμεναι δὲ πρὸς ῥαγουὴλ τὸν πα
τέρα αὐτ. ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς. τί ὅτι ἐτάχυνατε τοῦ παραγενέ
σθαι σήμερον; αἱ δὲ, εἶπαν. ἀνὴρ αἰγύπ]ιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τ ποιμένων καὶ ἤντλησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισε τὰ πρό-

βατα ἡμῶν. ὁ δὲ, εἶπε τοῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. καὶ ποῦ ἐστὶν
καὶ ἵνατὶ οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε αὐτὸν
ὅπως φάγῃ ἄρτον. κατῳκίσθη δὲ μωϋσῆς πρὸς τὸν ἀνθρώπον,
καὶ ἐξέδοτο σεμφόραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ μωϋσῇ γυ-
ναῖκα· ἡ δὲ τεκοῦσα ἤγαγεν υἱόν. καὶ ἐπωνόμασεν
μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ γηρσὶμ. λέγων· ὅτι πάροικός εἰμι ἐν
γῇ ἀλλοτρίᾳ. ἔτι δὲ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον. καὶ ἐκά-
λεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐλιέζερ. λέγων· ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου,
βοηθός μου· καὶ ἐῤῥύσατό με ἐκ χειρὸς φαραώ. μετὰ δὲ τὰς
ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου.
καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων· καὶ ἀνεβόησαν·
καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων. καὶ ἐσώ-
σωσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης
αὐτοῦ τῆς πρὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, καὶ ἐπέβλεψεν ὁ θε-
ὸς ἐπὶ υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Κεφάλαιον γ. ζ.

Αἰ μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα ἰωθὼρ τοῦ
κ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως μαδιάμ. καὶ ἤγαγε τὰ πρό-
βατα ὑπὸ τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ
χωρὴβ· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ
βάτου. καὶ ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί· ἡ δὲ βάτος οὐ κα-
τακαίεται. εἶπε δὲ μωϋσῆς παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα
τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. ὡς δὲ εἶδε κύριος ὅτι προσ-
αγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τῆς βάτου λέγων. μω-
ϋσῆ μωϋσῆ. ὁ δὲ, εἶπε· τί ἐστι κύριε; ὁ δὲ εἶπε· μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦ-
σον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστη-
κας, γῆ ἁγία ἐστί. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός
σου. ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ. ἀπέ-
στρεψε δὲ μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠυλαβεῖτο γὰρ κατανοῆ-
σαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν· ἰδὼν εἶδον

τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν
ἤκουσα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,
καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων. καὶ ἐξ
αγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης. καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν
ἀγαθὴν καὶ πολλὴν. εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον
τῶν χαναναίων. καὶ χετταίων καὶ ἀμορῥαίων. καὶ φερεζαίων.
καὶ γεργεσαίων. καὶ ἰεβουσαίων. καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱ-
ῶν ἰσραὴλ ἦκε πρός με. κἀγὼ ἑώρακα τὴν θλιμμὸν ὃν οἱ αἰγύ-
πτιοι θλίβουσιν αὐτούς. καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλλω σε πρὸς φαραὼ
βασιλέα αἰγύπτου. καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ
γῆς αἰγύπτου. καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν· τίς εἰμι ἐγὼ ὅτι
πορεύσομαι πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς
υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου. εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ μωϋσῇ λέ-
γων ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ. καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε
ἀποστέλλω ἵνα τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ αἰγύπτου. καὶ
λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. μὴ εἶπε μωϋσῆς πρὸς
τὸν θεόν. ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ
πρὸς αὐτούς· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑ-
μᾶς καὶ ἐρωτήσουσί με τί ἐστὶν ὄνομα αὐτῷ, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς μωϋσῆν· ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. καὶ εἶπεν· οὕτως
ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς, καὶ εἶπεν
ὁ θεὸς πάλιν πρὸς μωϋσῆν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· κύριος
ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς ἀβραὰμ· καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ
θεὸς ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. οὗτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώ-
νιον· καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς. ἐλθὼν δὲ συνάξεις τὴν
γερουσίαν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν ὤφθαί μοι· ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ
ὁ θεὸς ἰακώβ λέγων· ἐπισκοπῇ ἐπεσκεμμαι ὑμᾶς· καὶ ὅσα συνε-
βήκασιν ὑμῖν ἐν αἰγύπτῳ· καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώ-
σεως τῆς αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων καὶ χετταίων καὶ ἀμορ-

ἐν καὶ ἀμορραίων καὶ φερεζαίων · καὶ γεργεσαίων · καὶ ἰε-
βουσαίων · εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι · μὴ εἰσακούσονται θυ
μοῦ φωνῆς τ ἐμῆς · μὴ εἰσπλεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία ἰσραὴλ πρὸς
φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν · κύριος ὁ θεὸς τ
ἑβραίων, προσκέκληκε ἡμᾶς · πορευσόμεθα δὴ ὁδὸν τριῶν ἡμε
ρῶν εἰς τ ἔρημον ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν · ἐγὼ δὲ οἶδα
ὅτι οὐ προσήσεται ὑμᾶς φαραὼ βασιλεὺς αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐ
ὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς · καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, πατά
ξω δὲ αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐ
τοῖς · καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς · καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ
τούτῳ ἐνώπιον τ αἰγυπτίων · ὅταν δὲ ἀποστέλλητε, οὐκ ἀπολεύσε
σθε κενοί · αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτ σκεύη
ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν · καὶ ἐπιθήσετε τοὺς υἱοὺς ὑ
μῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν · καὶ συσκευάσετε τοὺς αἰγυπτί
ους.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀποκριθεὶς δὲ μωϋσῆς καὶ εἶπεν · ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι,
μηδὲ εἰσακούσωσι τ φωνῆς μου, ἐροῦσι μοι ὅτι οὐκ ὤφθαί
σοι ὁ θεὸς, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς · εἶπε δὲ αὐτῷ κ̄ς · τί ἐ
στιν ἐν τῇ χειρί σου · ὁ δὲ εἶπε · ῥάβδος · καὶ εἶπεν αὐτῷ βάλον
τὴν γῆν · καὶ ἔρριψεν αὐτὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφις · καὶ ἔφυ
γεν μωϋσῆς ἀπ αὐτ · καὶ εἶπε κ̄ς πρὸς μωϋσῆν, ἔκτεινον τὴν χεῖ
ρα καὶ ἐπιλαβοῦ τ κέρκου καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο τ κέρ
κου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτ · καὶ εἶπεν αὐτῷ · ἵνα πι
στεύσωσί σοι ὅτι ὤφθαί σοι κ̄ς ὁ θεὸς τ πατέρων αὐτ ὁ θεὸς Α
βραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακὼβ · εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πά
λιν · εἴσενεγκαι τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου, καὶ εἰσήνεγκε τὴν
χεῖρα αὐτ εἰς τ κόλπον αὐτ · καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τ κόλπου
αὐτ, καὶ ἐγεγόνει ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών · καὶ εἶπεν αὐ
τῷ κ̄ς πάλιν · εἰσένεγκαι τὴν χεῖρά σου εἰς τ κόλπον σου, καὶ εἰσή
νεγκε τὴν χεῖρα αὐτ εἰς τ κόλπον αὐτ · καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τ

κόλπου αὐτ · καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τ σαρκὸς αὐτ
ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τ φωνῆς τ σημεί
ου τ πρότου · πιστεύσουσί σοι τ φωνῆς τ σημείου τ δευτέρου · καὶ ἐὰν
ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακού
σωσι τ φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τ ὕδατος τ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς εἰς
τ ξηρόν · καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τ ποταμοῦ, αἷμα εἰς τ
ξηρὸν ἔσται · εἶπε δὲ μωϋσῆς πρὸς κύριον · δέομαι κύριε οὐχ ἱκανός εἰμι
πρὸ τ χθες οὐδὲ πρὸ τ τρίτης ἡμέρας · οὐδὲ ἀφ οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ
δούλῳ σου · ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι · εἶπε δὲ
κύριος πρὸς μωϋσῆν · τίς ἐδωκε στόμα ἀνθρώπῳ · καὶ τίς ἐ
ποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν · βλέποντα καὶ τυφλόν · οὐκ ἐ
γὼ κύριος · ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ
συμβιβάσω σε ἃ μέλλεις λαλῆσαι · καὶ εἶπε μωϋσῆς · δέομαι κύ
ριε πρόχειρόν σου ἄλλον δωσάμενον · ὃν ἀποστελεῖς · καὶ θυμωθεὶς ὁ
γῆ κ̄ς μωϋσῆν εἶπεν · οὐκ ἰδοὺ ἀδελφός σου ὁ λευ
της; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι · καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξε
λεύσεται εἰς συνάντησίν σοι · καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν αὐτῷ καὶ ἐ
ρεῖς πρὸς αὐτόν · καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς στόμα αὐτ · καὶ
ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς τὰ
ποιήσετε · καὶ αὐτὸς σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαὸν · καὶ αὐτὸς ἔ
σται σου στόμα · σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τ θεόν · καὶ τὴν ῥάβδον
ταύτην λαβὼν τ σραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου ἐν ᾗ ποιή
σεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα · ἐπορεύθη δὲ μωϋσῆς καὶ ἀνέστρεψε πρὸς
Ἰοθὸρ τ πενθερὸν αὐτ · καὶ λέγει αὐτῷ · πορεύομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς
τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν αἰγύπτῳ · καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσι · καὶ εἶ
πεν Ἰοθὸρ πρὸς μωϋσῆν, βάδιζε εἰρηνικῶς · μετὰ δὲ τὰς ἡμέ
ρας ταύτας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου · εἶ
πε δὲ κ̄ς πρὸς μωϋσῆν ἐν γῇ μαδιάμ · βάδιζε ἀπελθὲ εἰς αἴγυ
πτον · τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν · ἀναλα
βὼν δὲ μωϋσῆς τ γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία, ἀνεβίβασεν

αὐτὰ ⸗ τὰ ὑποζύγια καὶ ἀπέστρεψεν εἰς αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ
μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν περὶ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ
κύριος πρὸς μωϋσῆν. πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς
αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου,
ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον φαραὼ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ αὐτοῦ τὴν
καρδίαν, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ φαραὼ.
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων. ἡ ὸς πρωτότοκός μου ἰσραὴλ. εἶπα δέ σοι ἐξαποστείλαν τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ. σὺ δὲ
οὐκ ἠβούλου ἐξαποστεῖλαι αὐτόν. ὅρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν
σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συ-
νήντησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ ἔλεγε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ λα-
βοῦσα σεπφώρα ψῆφον, περιέτεμε τὴν ἀκροβυσίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς,
καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἔση μοι αἷμα τῆς
περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς ἀαρών. πορεύθητι
εἰς συνάντησιν μωϋσῇ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήντη-
σεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. καὶ ἀνήγ-
γειλε μωϋσῆς τῷ ἀαρὼν, πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστει-
λεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ μωϋσῆς καὶ
ἀαρὼν, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ
ἐλάλησεν αὐτοῖς ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλη-
σεν ὁ θεὸς πρὸς μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ,
καὶ ἐπίστευσαν αὐτοῖς ὁ λαός. καὶ ἤκουσαν ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ
θεὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλῖψιν. κύψας δὲ
ὁ λαὸς προσεκύνησε. Κεφ. ε'. ς.

Αἰ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν πρὸς φα-
ραὼ καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ.
ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ. καὶ εἶπε φαραὼ. τίς ἐστιν οὗ ἐσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. οὐκ οἶδα τὸν κύριον καὶ
τὸν ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω. καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ὁ θεὸς τῶν

ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν.
μή ποτε σωαντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. ἵνατί μωϋσῆ καὶ ἀαρὼν διασκίδνατε τὸν
λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων. ἀπέλθετε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. καὶ εἶπεν ὁ φαραώ. ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαὸς οὗτος ⸗
τῆς γῆς. μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων. σωνέ-
ταξε δὲ φαραὼ τοῖς ἐργοδιώκταις ⸗ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι
λέγων. οὐκέτι προστιθήσετε διδόναι ἄχυρα τῷ λαῷ ἐστὶν
πλινθουργίαν. καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν χ᾽ ὑ τῆς σήμε-
ρον. ἀλλ᾽ αὐτοὶ συρωνίσασθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς τὰ
ἄχυρα, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθουργίας ἣν αὐτοὶ ποιοῦσι,
ποιήσουσι. καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖτε αὐτοῖς καὶ οὐκ
ἀφελεῖτε οὐδὲν ἀπ᾽ αὐτῶν. ἀχολάζουσι γάρ. διὰ τοῦτο κεκράγα-
σι λέγοντες, πορευθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. βαρυνέσθω
τὰ ἔργα ⸗ ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ με-
ριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς. καὶ ἐπαισχύνθη δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργο-
διῶκται ⸗ τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγον-
τες. τάδε λέγει φαραώ. οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα. αὐτοὶ θε-
μᾶς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὕρητε.
οὐ γὰρ ἀφαιρεθήσεται ⸗ ἀπὸ ⸗ σωτωλείας ὑμῶν οὐθέν. καὶ διεσπάρη
ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ αἰγύπτου συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα.
οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατεπαυλουν αὐτοὺς λέγοντες. συντελεῖ-
τε τὰ ἔργα ὑμῶν τὰ καθ᾽ ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε
ἐδίδοτο ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν. καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τῶ-
νιοι ⸗ τῶν ἰσραὴλ οἱ καθεσταθέντες ἐπ᾽ αὐτοὺς ὑπὸ ⸗ ἐπισα-
⸗ τοῦ φαραὼ λέγοντες. διατί οὐ συντελίσατε τὰς συντάξεις ὑ-
μῶν ⸗ πλινθουργίας καθάπερ καὶ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ ⸗ τῆς
σήμερον. εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, κα-
τεβόησαν πρὸς φαραὼ λέγοντες. ἵνατί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς

θῖς οἰκέτας· ἄχυρον οὐ δώσουσι θῖς οἰκέτας θυ, καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν; μὴ ἰδοὺ οἱ παῖδες θυ μεμασίγωνται· ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀφολάγητε. ἀφολασαί ἐστε διὰ τοῦτο λέγετε· πορευθέντες θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. νῦν οὖν ἀπελθόντες ἐργάζεσθε· ἄχυρον ὑμῖν οὐ δοθήσεται· καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε. εἶδον δὲ οἱ γραμματεῖς Φ ἡμῶν ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες· οὐκ ἀπολεῖψ Δ ἀπὸ Σ πλινθείας ἀφ' ἡμέρας ἐφ' ἡμέρᾳ. Σαμμύητσαν δὲ μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν ἐρχομένους εἰς συνάντησιν αὐτοῖς· ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ φαραὼ, καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἐπίδοι ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι· ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὀσμὴν ὑμῶν ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐναντίον Φ θεράποντ Φ αὐθῦ δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτ Φ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. Κεφ. ς'. 6.

Ἐπέστρεψε δὲ μωϋσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπε· κύριε διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς με; καὶ ἀφ' οὗ εἰσεπορεύμην πρὸς φαραὼ λαλῆσαι ἐπ' τῷ ὀνόματί σου, ἐκάκωσε τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν λαόν θυ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· νῦν ὄψῃ ὃ ἐροῦσί σοι φαραὼ· ἐν γὰρ χερὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτούς· καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς μωϋσῆν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐγὼ κύριος· καὶ ὤφθω πρὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ θεὸς ὢν αὐτῶν· καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς· καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν χαναναίων· τὴν γῆν ἣν παρῴκησαν ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἐγὼ ἐσήκουσα ἐν στεναγμοῖ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὃν οἱ αἰγύπτιοι καταδυναστεύουσιν αὐτούς· καὶ ἐμνήσθην Δ διαθήκης μου. εἶπον οὖν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων· ἐγὼ κύριος ὁ θεός· καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῶν δουλείων αὐτῶν καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ

καὶ κρίσει μεγάλῃ καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐμαυτῷ ὑμᾶς εἰς λαὸν ἐμοί· καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός. καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῶν καταδυναστείας τῶν αἰγυπτίων· καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ· καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κληρῷ ἐγὼ κύριος. ἐλάλησε δὲ μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ· καὶ οὐκ ἐσήκουσαν μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· εἴσελθε λάλησον πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ θῦς ἡμῶν τοὺς ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτ Φ. ἐλάλησε δὲ μωϋσῆς ἐναντίον κυρίου λέγων· ἰδοὺ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ ἐσήκουσάν μου, καὶ πῶς ἐσακούσονταί μου φαραώ· ἐγὼ δὲ ἀλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρών· καὶ συνέταξεν αὐτοῖς θῦ ἐσιλθεῖν πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ὥστε ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου· καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτ Φ. υἱοὶ ῥουβὶμ πρωτότοκοι ἰσραὴλ ἐνὼχ καὶ φάλλους. ἀσρὼν καὶ χερμεί· αὕτη ἡ συγγένεια ῥουβὶμ καὶ υἱοὶ συμεὼν ἰεμουὴλ καὶ ἰαμὶν καὶ ἀὼδ καὶ ἰαχείν· καὶ σαοὺλ ὁ ἐκ Σ φοινίσσης. αὕτη αἱ πατριαὶ Φ υἱῶν συμεών· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα Φ υἱῶν λευὶ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτ Φ· γηρσὼν καὶ μαὰθ καὶ μεραρί· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς λευὶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτά· καὶ οὗτοι υἱοὶ γηρσών· λοβνὶ καὶ σεμεί· οἱ κατὰ πατριὰς αὐτῶν· καὶ υἱοὶ καὰθ ἀβραὰμ· καὶ ἰσαάρ· χεβρὼν καὶ ὁ ὑζιὴλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς καὰθ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· καὶ υἱοὶ μεραρί, μοολὶ καὶ ὑμουσί· οὗτοι οἱ κατὰ πατριὰς λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν ἀμραὰμ τὴν ἰωχάβεδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ, τότε ἀαρὼν καὶ τὸν μωϋσῆν καὶ μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς ἀμραὰμ, ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη· καὶ υἱοὶ ἰσαὰρ

ἀρ κορὲ καὶ νεφὲκ καὶ ϛεχρέ· καὶ ὁμοῖ ὄϛιηλ, μισακὴλ καὶ ἐλι-
σαφὰν μὴ σιγρέ· ἐλαβε δ᾽ ἀαρὼν τὴν ἐλισάβετ θυγατέρα ἀμμι-
ναδὰμ ἀδελφὴν ναασσὼν αὐτῷ γωαῖκα· μὴ ἔτεκον αὐτῷ, τὸν
τιναδὰμ μὴ ἀβιούδ, καὶ ἐλεάζαρ· καὶ ἰωθάμαρ· ἦσαν δὲ κορέ-
ασιρ καὶ ἐλκανὰ· καὶ ἀβιάζαρ· αὗται αἱ γενέσεις κορέ· μὴ ἦν
λεάζαρ ὁ τῶ ἀαρών· ἐλαβε δὲ ἐκ τῶν θυγατέρων φουτιὴλ αὐτῷ
γωαῖκα, καὶ ἔτεκον αὐτῷ τὸν φινεὲς· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριῶν
λευιτῶν, κατὰ γενέσεις αὐτῶν· οὗτος ἀαρὼν μὴ μωϋσῆς οἷς εἶπεν
ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐξαγαγεῖν υἱοὺς ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου σὺν στρα-
μιαῖς αὐτῶν· οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες πρὸς φαραὼ βασιλέα
αἰγύπτου, ὥστε ἐξαγαγεῖν υἱοὺς ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου· αὐτὸς ἀ-
αρὼν μὴ μωϋσῆς ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος μωϋσεῖ ἐν γῇ αἰγύ-
πτου. Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων· ἐγὼ κύρι-
ος· λάλησον πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ὅσα ἐγὼ λέγω
πρὸς σέ, καὶ εἶπε μωυσῆς ἐναντίον κυρίου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφω-
νός εἰμι, καὶ πῶς ἐπακούσεταί μου φαραώ. Κεφ. ϛ΄ τ

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· ἰδοὺ ἐγὼ δέ-
δωκά σε θεὸν φαραώ· καὶ ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔ-
σται σου προφήτης· σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅ-
σα ἐντέλλομαί σοι· ὁ δὲ ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς
φαραὼ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αὐτοῦ· ἐγὼ
δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραώ· μὴ πληθυνῶ τὰ σημεῖα μου
καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ οὐκ ἐπακούσε⟨ται⟩ ὑμῶν φα-
ραώ· καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν
στρατιαῖ μου τὸν λαόν μου υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου,
σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ· καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι ὅ-
τι ἐγώ εἰμι κύριος ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ᾽ αἴγυπτον, καὶ
ἐξάξω υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ἐποίησε δὲ μωϋ-
σῆς καὶ ἀαρών· καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ κύριος· μωϋσῆς
δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ἀαρὼν δὲ ὀγδοήκοντα πρὸς ἐτῶν· κύ-

ριος ἐλάλησεν πρὸς φαραώ· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν μὴ
ἀαρὼν λέγων· καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς φαραὼ λέγων, δότε
ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· λαβὲ
τὴν ῥάβδον μὴ ῥῖψον αὐτὴν τὴν γῆν ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐ-
ναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσται δράκων· εἰσῆλθε δὲ μω-
υσῆς μὴ ἀαρὼν ἐναντίον φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος· καὶ ἔῤῥιψεν
ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θε-
ραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων· συνεκάλεσε δὲ καὶ σο-
φιστὰς αἰγύπτου ὁ φαραὼ καὶ οἱ φαρμακοὶ· καὶ ἐποίησαν
καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡ-
σαύτως· καὶ ἔῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο
δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους·
καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία φαραὼ καὶ οὐκ ἐσήκουσεν αὐτῶν κα-
θάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος· εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν·
βεβάρυνται ἡ καρδία φαραὼ τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι, τὸν λαόν· βάδι-
σον πρὸς φαραὼ τοπρωΐ· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ
καὶ στήσῃ σιωαντῶν αὐτῷ ἐπὶ χείλους τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν
ῥάβδον τὴν γραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λάβῃ ἐν τῇ χειρί σου καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτόν· κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σὲ
λέγων· ἐξαπόστειλον ἐν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐσήκουσας ἕως τούτου· καὶ νῦν τάδε λέ-
γει κύριος· ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγώ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω
τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου, τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ· καὶ
μεταβαλεῖ εἰς αἷμα· καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσ-
ουσι καὶ διαφθαρήσεται ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ αἰγύπτιοι πι-
εῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ. Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν· ἐ-
πὶ πᾶσαν ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου· λαβὲ τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτει-
νον τὴν χεῖρά σου τὰ ὕδατα αἰγύπτου καὶ τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυχας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς ἕλη αὐτῶν·

καὶ ἐπὶ πᾶν συνεσηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσαι αἷμα ἐν πάσῃ γῇ
αἰγύπτῳ ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕ-
τως μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ
ἐπάρας ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ
ποταμῷ ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐ-
τοῦ. καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ
οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν. καὶ ἐπώζεσεν ὁ πο-
ταμὸς καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ·
καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως
καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν. καὶ
ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαραὼ, καὶ οὐκ ἐσήκουσεν αὐτῶν καθά
περ εἶπε κύριος. ἐπισραφεὶς δὲ φαραὼ, ἐσῆλθεν εἰς ἐν οἴκῳ
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέσησε τὴν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ὧδε τοῦτο. ὤρυξαν δὲ
πάντες οἱ αἰγύπτιοι κύκλῳ τὸν ποταμοῦ ὅστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ
ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀνεπληρώθησαν
ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον ἐν ποταμῷ.

Κεφάλαιον η. ς.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν. εἴσελθε πρὸς φαραὼ
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἐξαπόστελλον
τὸν λαόν μου ἵναμοι λατρεύσωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ
ἐξαποστέλλαι αὐτὸν, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅρια σου βατρα-
χοις. καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους. καὶ ἀναβάντες οἱ βά-
τραχοι εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν
κοιτώνων σου. καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θε-
ραπόντων σου καὶ τὸ λαοῦ σου. καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου καὶ
ἐν τοῖς κλιβάνοις σου. καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. καὶ ἐπὶ τοὺς
θεράποντάς σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
μωϋσῆν. εἶπον ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου. ἔκτεινον τῇ χειρί σου
τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυχας
καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη. καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν αἰ-

γύπτου. καὶ ἐξέτεινεν ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα αἰγύ-
πτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ
ἀνεβίβασθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύ-
πτου. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυ-
πτίων τῇ ἐπαοιδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατρά-
χους ἐπὶ γῆν αἰγύπτου. ἐκάλεσε δὲ φαραὼ μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν
καὶ εἶπεν. εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον. καὶ περιελέτω τοὺς βα-
τράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ. καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λα-
όν καὶ θύσουσι κυρίῳ. εἶπε δὲ μωϋσῆς πρὸς φαραώ. τάξαι πρόσ-
μοι. πότε εὔξωμαι περί σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου
ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν
οἰκιῶν ὑμῶν. πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολφθήσονται. ὁ δὲ εἶ-
πεν. εἰς αὔριον. εἶπεν οὖν. ὡς εἴρηκας. ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλ-
λος πλὴν κυρίου. καὶ ἀποστραφήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων. καὶ ἀπὸ τῶν θερα-
πόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου. πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολ-
λειφθήσονται. ἐξῆλθε δὲ μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν ἀπὸ φαραώ. καὶ ἐ-
βόησε μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὄρισμοῦ τῶν βατρά-
χων ὡς ἐποίησατο φαραώ. ἐποίησε δὲ κύριος καθὰ εἶπε μωϋ-
σῆς. καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύ-
λεων. καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημω-
νίας καὶ ἐπώζεσεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ φαραὼ ὅτι γέγονεν ἀνά-
ψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐσήκουσεν αὐτῶν
καθάπερ ἐλάλησε κύριος. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν.
εἶπον ἀαρών. ἔκτεινον τῇ χειρί τὴν ῥάβδον σου καὶ πάτα-
ξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται σκνῖπες ἔντε τοῖς ἀνθρώ-
ποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι καὶ ἐπὶ φαραώ. καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
καὶ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντας αὐτοῦ. καὶ ἐν πα-
τὶ τῷ χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνῖπες ἐν πάσῃ γῇ
αἰγύπτου. ἐξέτειναν δὲ ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον καὶ

ἐπολταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο δι σκνίπδ ἔντε
ϑῖς ἀνϑρώποις ἔντε κῆς τετράποσοι καὶ ἐν παντὶ χώματι τῆς
ἐγένοντο οἱ σκνίπδ ἐν πάσῃ γῇ αἰγυπτίου. ἐποίησαν δὲ ὧν
αὐτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὰ
σκνίπα, καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίπδ ἔντε ϑῖς ἀν
ϑρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. ἔπαν δὲ οἱ ἐπαοιδοὶ τοῦ φα
ραὼ δάκτυλον ϑεοῦ ἐστι τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαρα
ὼ, καὶ οὐκ ἐσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησε κύριος. εἶπε
δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν. ὄρθριζον δὲ πρωὶ καὶ στῆθι ἐναντίον φα
ραώ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐὰν δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν
μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ϑεράποντάς σου
ϑυ, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους σου, κωμόμυιαν
καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν αἰγυπτίων τῆς κωμόμυιας, καὶ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐφ ἧς ἐσὶν ἐπ αὐτῆς μὴ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν γοσέμ. ἐφ ἧς ὁ λαός μου ἐπισή ἐπ αὐτῆς. ἵ
φ ἧ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ ἡ κωμόμυια. ἵνα ἐδῆς ὅτι ἐγώ ἐμι κύριος
κυριεύων πάσης τῆς γῆς. καὶ λώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ
μοῦ λαοῦ, μὴ ἀνὰ μέσον σοῦ λαοῦ. ἐν ᾗ τῇ αὔριον ἔσαι σημεῖ
ἐπὶ γῆς. ἐποίησε ὁ κύριος οὕτως. καὶ παρεγένοντο ἡ κωμόμυια
πλῆϑος ἐς ϑὺς οἴκους φαραὼ μὴ ἐς ϑὺς οἴκους τῶν ϑεραπόντων
αὐτοῦ, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν αἰγύπτου. καὶ ἐξωλεϑρεύϑη ἡ γῆ ἀπὸ
τῆς κωμόμυιας, ἐκάλεσε δὲ φαραὼ μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων, ϑύ
ϑόντες ϑύσατε κυρίῳ τῷ ϑεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ἔπε μω
ϋσῆς. οὐ δυνατὸν γενέσϑαι οὕτως. τὰ γὰρ βδελύγματα αἰγυπτίων
ϑύσομεν κυρίῳ τῷ ϑεῷ ἡμῶν. ἐὰν γὰρ ϑύσωμεν τὰ βδελύγματα
τα τῶν αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιϑοβοληϑησόμεϑα. ὁδὸν τρι
ῶν ἡμερῶν πορευσόμεϑα εἰς τὴν ἔρημον καὶ ϑύσομεν κυρίῳ
τῷ ϑεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν ἡμῖν. καὶ εἶπε φαραώ, ἐγὼ ἐξα

ποστελῶ ὑμᾶς καὶ ϑύσετε κυρίῳ τῷ ϑεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
ἀλλ οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευϑῆναι. εὔξασϑε οὖν περὶ ἐμοῦ
πρὸς κύριον. εἶπα δὲ μωϋσῆς. ὡς ἐὰν ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ
καὶ εὔξομαι πρὸς ϑεὸν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κωμόμυια ἀπὸ
φαραὼ καὶ ἀπὸ τῶν ϑεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ αὔριον. μὴ προσθῇς ἔτι φαραὼ ἐξαπατῆσαι τὸ μὴ ἐξαπο
στεῖλαι τὸν λαὸν ϑῦσαι κυρίῳ. ἐξῆλϑε δὲ μωϋσῆς ἀπὸ φαρα
ὼ, καὶ εὔξατο πρὸς τὸν ϑεόν. ἐποίησε δὲ κύριος καϑάπερ εἶπε
μωϋσῆς καὶ περιεῖλε τὴν κωμόμυιαν ἀπὸ φαραὼ καὶ ἀπὸ τῶν
ϑεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφ
ϑη οὐδὲ μία. καὶ ἐβάρυνε φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Κεφ. ϑ'. 9

Ιπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν. εἴσελϑε πρὸς φαραὼ
καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. τοῦδε λέγει κύριος ὁ ϑεὸς τῶν ἑ
βραίων. ἐξαπόστειλον ἐν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσί
μοι. εἰ μὴ οὖν μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλα ἔτι
ἐγκρατὴς αὐτοῦ, ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἔσαι ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῦ
ἐν πεδίοις. καὶ ἔντε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις.
μὴ ταῖς καμήλοις, καὶ ϑανάσι μὴ προβάϑις ϑωνατος μέγας σφό
δρα. καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον
τῶν κτηνῶν τῶν αἰγυπτίων. καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἡμῶν
ἰσραὴλ, καὶ ϑ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἡμῶν τῶν
ἰσραὴλ ῥητόν. μὴ ἐλάκων ὁ ϑεὸς ὅρον λέγων. ἐν τῇ αὔριον ποι
ήσει κύριος τὸ ῥῆμα τοῦϑ ἐποίησε τοῦϑ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐποίησε κύριος τὸ
ῥῆμα τοῦϑο ἐπαύριον, καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν αἰ
γυπτίων. ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν ἡμῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν
οὐδέν. ἰδὼν δὲ φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτη
νῶν τῶν ἡμῶν ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν μὴ ἀαρὼν λέ

γῆν, λοιβὴν ὑμᾶς πλήσῃς τὰς χεῖρας αἱθάλης καμινιαίας, καὶ
πασάτω μῶυσῆς εἰς τὸν ἠρανὸν, ἐναντίον φαραὼ καὶ ἐναντίον π
θραπόντων αὐτῦ. καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύ
πλου. καὶ ἔσαι ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕ
λκη φλυκτίδων ἀναβλύουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς
τετράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπλου. καὶ ἔλαβον τὴν αἰθά
λην τῆς καμινιαίας ἐναντίον φαραὼ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν μῶῦ
σῆς εἰς τὸν ὐρανόν. καὶ ἐγένοντο ἕλκη φλυκτίδες ἀναβλύσαι ἐν
τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι καὶ οὐκ ἠδύναντο δι φαρμα
κοὶ σῆναι ἐναντί\ μῶῦσῆ διὰ τὰ ἕλκη. ἐγένετο γὰ ἐν τοῖς ἕλκη ἐν
τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπλου. ἐσκλήρυνε δὲ κύε\
τὴ καρδίαν φαραὼ, καὶ οὐκ ἐσήκουσεν αὐτῶν καθὰ σωέταξε
κύε\ τῷ μῶῦσῆ. εἶπε δὲ κύε\ πρὸς μῶῦσῆν ὄρθρισον
τὸ πρωῒ καὶ στῆθι ἐναντίον φαραὼ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε
λέγει κύε\ ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα λατρύσωσί μοι. οὐ γὰρ τῷ νῦν καιρῷ, ἐγὼ ἐξαποστελῶ
πάντα τὰ σωαντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου. καὶ τῶν
θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου. ἵνα ᾖς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς
ἐγὼ ἄλλ\ ἐν πάσῃ τῇ γῇ. νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρά
μου πατάξω σὲ καὶ τὸν λαόν σου θανάτῳ. καὶ ἐκτριβήσῃ ἀ
πὸ τῆς γῆς. καὶ ἕνεκεν τούτου διετηρήθης ἕως τοῦ νῦν ἵνα σὲ
δείξωμαι σὺ σοὶ τὴν ἰσχύν μου καὶ ὅπως διαγγέλλη τὸ ὄνομά
μου ὡ πάσῃ τῇ γῇ. ἔτι δῶ σὺ ἐμπόδιῃ τοῦ λαοῦ μου. τοῦ μὴ
ἐξαποστεῖλαι αὐτούς; ἰδοὺ ἐγὼ ὕω τὴν ὥραν ταύτην αὔριον,
χάλαζαν πολλὴν σφόδρα. ἣ τις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν αἰ
γύπλῳ ἀπ᾽ ἧς ἡμέρας ἔκτισαι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. νῦν οὖ
κατάπεμψον σωαγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοι ἐστὶν
ὡ τῷ πεδίῳ. πάντα γὰρ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ κτήνη ὅσα
ἂν ἐυρεθῇ ὡ τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πίσω
ἐπ᾽ αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει. ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρί
ου τῶν θεραπόντων φαραὼ, σωήγαγε τὰ κτήνη αὐτῦ εἰς τοὺς

οἴκους. ὃς δὲ μὴ πρόσεχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου, ἀφῆ
κε τὰ κτήνη ὡ τοῖς πεδίοις. Εἶπε δὲ κύε\ πρὸς μῶῦ
σῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔσαι χάλα
ζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπλου, ἐπί τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ
τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς. ἐξέτεινε δὲ
μῶῦσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κύε\ ἔδωκε φωνὰς
καὶ χάλαζαν καὶ διῆλθε πῦρ εἰς τῆς γῆς καὶ ἔβρεξε κύ
ε\ χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπλου. ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ
τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ. ἡ δὲ χάλαζα ἔπαιε σφό
δρα σφόδρα. ἣ τις οὐ γέγονε τοιαύτη ἐν αἰγύπλῳ ἀφ᾽ οὗ γε
γένηται ἐπ᾽ αὐτῆς ἔθνος. ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ὡ πάσῃ
γῇ αἰγύπλου ἀπὸ ἀνθρώπου, ἕως κτήνους. καὶ πᾶσαν βοτά
νην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ
ξύλα τὰ ὡ τοῖς πεδίοις συέτριψε. πλὴν ὡ γῇ γεδεμοῦ ἦ
σαν δι ἡοὶ ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα. ἀπόστειλας δὲ
φαραὼ, ἐκάλεσε μῶῦσῆν καὶ ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
ἡμάρτηκα τὸν νῦν. ὁ κύριος δίκαιος. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσε
βεῖς. εὔξασθε οὖν πρὸς κύριον τὸν θεὸν μοῦ, καὶ παυσάσθω τὸ γένε
σθαι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ εἰς τῆς γῆς, καὶ ἐξαποστε
λῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστεθήσεσθε μένειν. ἔπε δὲ αὐτῷ μωῦ
σῆς. ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν
κύρι\ αἱ φωναὶ παύσονται. καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὗε
ς θέκ ἔσαι ἔτι. ἵνα γνῶς ὅτι κύε\ ἡ γῆ. καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου
ἐπίσαμαι ὅτι οὔ θεὸν πρόβηθε ἐν κύε\. σὺ δὲ καὶ ὁ λίνον καὶ ἡ κρι
θὴ ἐπλήγη. ἡ γὰ κριθὴ παρεσυκῶτο καὶ ὁ λίνον ἀπρματίζ\. ὁ δὲ πυ
ρὸς καὶ ἡ ὀλύρα θκ ἐπλήγη. ὄψιμα γὰ ἦν. ἐξῆλθε δὲ μῶῦσῆς ἀπὸ
φαραὼ ἔκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐξεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῦ πρὸς
κύ. καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὗες οὐκ ἔσαξεν ἔτι
ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδὼν δὲ φαραὼ ὅτι πέπαυ\ ὁ ὗες καὶ ἡ χάλαζα καὶ
αἱ φωναὶ, προσέθετο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ ἐβαρυνε κύ.

πάσι μὴ προβάζῃς καὶ θυσίν ἡμῶν. ἑσα ἀ ἑορτὴ κυρίῳ τοῦ
θεοῦ ὑμῶν. μὴ ἔλθῃ φαρᾶὼ πρὸς αὐτοὺς. ἑσω οὕτω κύριος μεθ' ὑ-
μῶν, καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς. μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἵδη
τε ὅτι πονηρία πρόκειται ὑμῖν. μὴ οὕτως. ἀλλὰ πορευέσθωσαν
οἱ ἄνδρες, καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ. τοῦτο γὰρ αὐτὸ ζητοῦτε. ἐξε-
βαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου φαρᾶώ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
μωϋσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ γῆν αἰγύπτου. καὶ ἀναβήτω
ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέδῃ πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς. καὶ πάν-
τα τὰ ἐν καρπῷ τῶν ξύλων ἃ ὑπελείφθη ἡ χάλαζα. καὶ ἐπῆρε μωϋ-
σῆς τὴν ῥάβδον ἐπὶ ἐν οὐρανὸν, καὶ κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νό-
τον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. τὸ
πρωὶ ἐγένετο ὁ ἄνεμος ὁ νότος. ἐνέβαλε τὴν ἀκρίδα ἐπὶ πάν-
των ἀνθρώπων ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου. καὶ κατέπαυσαν ἐπὶ πάν-
τα τὰ ὅρια αἰγύπτου σφόδρα. πρότερα αὐτῆς οὐ γέγονε
τοιαύτη ἀκρὶς. καὶ μετὰ ταύτην οὐκ ἔσαι οὕτως. καὶ ἐκά-
λυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς. καὶ ἐφάνη ἡ γῆ. καὶ κατέφαγε πᾶσαν
τὴν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα ἐν καρπῷ τῶν ξύλων ὃς ὑπελεί-
φθη ἀπὸ τῆς χαλάζης. οὐ κατελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύ-
λοις. καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. καὶ
ἐκάλεσε δὲ φαρᾶὼ καλέσας μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων. ἡμάρ-
τηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐς ὑμᾶς. προσθέξασθε
οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν, καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν
θεὸν ὑμῶν, καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ ἐν θανάτῳ τοῦτον. ἐξῆλθε
δὲ μωϋσῆς ἀπὸ φαρᾶὼ, καὶ ηὔξατο πρὸς κύριον. καὶ μετέβαλε
κύριος ἀπὸ θαλάσσης ἄνεμον σφοδρὸν λίαν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν, καὶ οὐκ ὑ-
πελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. καὶ ἐσκλήρυνε κύριος
τὴν καρδίαν φαρᾶὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ.
εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρα-
νὸν. καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς αἰγύπτου. φιλαφήσει σκότος.

τοῦ τὴν παρρησίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐσκληρύνθη
ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε
τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καθάπερ ἐλάλησε κύριος τῷ μωϋσῇ.

Κεφάλαιον ι. ιο.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. εἴσελθε πρὸς
φαρᾶώ. ἐγὼ γὰρ ἐβάρυνα τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῇς ἐπίλοιθ τὰ σημεῖα ταῦτα
ἐπ' αὐτούς. ὅπως διηγήσηθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ
τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαικα τοῖς αἰγυπτί-
οις, καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος. εἰσῆλθε δὲ μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν ἐναντίον φα-
ραώ. καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων.
ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναί με. ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα λατρεύσωσί μοι. ἐὰν δὲ μὴ θελήσῃς ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν
μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάξω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον, ἀκρίδα πολ-
λὴν ἐπὶ πόντα τὰ ὅρια σου. καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ
δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν, καὶ κατέδῃ πᾶν τὸ περισσὸν ὃ κα-
τελείφθη ὑμῖν ἡ χάλαζα. καὶ κατέδῃ πᾶν ξύλον ὃ φυόμενον ὑμῖν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλησθήσονται οἱ οἶκοί σου καὶ οἱ οἰ-
κίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πά-
σῃ γῇ αἰγύπτου, ὃ οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδὲ
οἱ πρόπαπποί σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως
σήμερον ἡμέρας. καὶ ἐκκλίνας, ἐξῆλθεν ἀπὸ φαρᾶώ. λέγουσι δὲ
οἱ θεράποντες φαρᾶὼ πρὸς αὐτόν. ἕως τίνος τοῦτο ἔσαι ἡμῖν σκάν-
δαλον. ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θύσωσι κυρίῳ τῷ θεῷ αὐ-
τῶν. ἢ οὐκ οἶδας ὅτι ἀπόλωλεν αἰγυπτος. καὶ ἐπέστρεψαν τῷ
τε μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν πρὸς φαρᾶώ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς φαρᾶώ. πο-
ρεύεσθε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. τίνες δὲ καὶ τίνες
ἐστὶν οἱ πορευόμενοι. καὶ λέγει μωϋσῆς. σὺν παισὶ καὶ σὺν γυναι-
μῶν καὶ τοῖς πρεσβύταις πορευσόμεθα σὺν βουσὶ ἡμῶν καὶ

ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐγένετο
σκότος, γνόφος θύελλα, ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας· καὶ
οὐκ εἶδον οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς
κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἦν φῶς, ἐν
πᾶσιν οἷς κατῴκουν. καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλὴν τῶν προ-
βάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεται καὶ αἱ ἀποσκευαὶ ὑμῶν ἀπορευ-
κέτω μεθ ὑμῶν, καὶ εἶπε Μωϋσῆς, οὐ· ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν
μῖν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡ-
μῶν· καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ ἡμῶν· καὶ οὐχ ὑπολεί-
φομεθα ὁπλήν· ἀπ᾽ αὐτῶν γὰρ ληφόμεθα λατρεύσαι κυρίῳ τῷ
θεῷ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ
ὑμῶν ἕως ἂν ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ· ἐσκλήρωσε δὲ κύριος τὴν καρδίαν
Φαραὼ, καὶ οὐκ ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς· καὶ λέγει αὐτῷ
Φαραὼ· ἀπελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ· πρόσεχε σαυτῷ μὴ προσθεῖναί σοι
ἔτι μου καὶ πρόσωπον· ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανεῖ·
λέγει δὲ Μωϋσῆς· καθὼς εἴρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρό-
σωπον.

Κεφ. ια'. 11.

Ἔτι δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἔτι μίαν πληγὴν ἐγὼ
ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ᾽ Αἴγυπτον· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ ἐξαποστείλῃ ὑ-
μᾶς σὺν πάσῃ ἐκβολῇ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς· λαλήσον οὖν κρυφῇ εἰς
τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον κ᾽
γυνὴ παρὰ τῆς πλησίον αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ
ἱματισμόν. κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναν-
τίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωϋ-
σῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναν-
τίον Φαραὼ· καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐν ὀ-
φθαλμοῖς πάντος τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπε Μωϋσῆς· τάδε λέγει κύ-
ριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ διαπορεύσομαι εἰς μέσον Αἰγύ-
πτου· καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρω-

τοτόκου Φαραὼ ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕως τοῦ πρωτο-
κου τῆσ θεραπαίνης τῆσ παρὰ μύλον καὶ ἕως πρωτοτό-
κου πάντος κτήνους· καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν
Αἰγύπτου. οἵτις τοιαύτη οὐ γέγονε, καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστε-
θήσεται. ἐν δὲ πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσ-
σῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ὅπως εἰδῆτε ὅσα παρα-
δοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες οὗτοι πρόσ-
μοι καὶ προσκυνήσουσί μοι λέγοντες· ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός
σου οὗ σὺ ἄρχῃ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι· ἐξῆλθε δὲ
Μωϋσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ-
σῆν· οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ· ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖά
μου καὶ τὰ τέρατά μου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Μωϋσῆς δὲ καὶ
Ἀαρὼν, ἐποίησαν τὰ σημεῖα καὶ πάντα τὰ τέρατα ταῦτα
ἐναντίον Φαραὼ· ἐσκλήρωσε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαρα-
ὼ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆσ
Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ἔτι δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰ-
γύπτου λέγων· ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν,
πρῶτος ὑμῖν ἔστω ἐν τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ· λαλή-
σατε πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἑαυτοῖς πρόβατον κατ᾽ οἴκους
πατριῶν πρόβατον κατ᾽ οἰκίαν· ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ, ὥστε μὴ ἱκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλήψεται μετὰ τὸν
τοῦ ἐγγίτονα ἐν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκα-
στος ἀρχῆς αὐτῷ συναγθήσεται εἰς πρόβατον· πρόβατον
τέλειον, ἄρσεν, ἄμωμον, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀμνῶν
καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε· καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον, ἕως
τῆσ τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐ-
τὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν, καὶ
λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν

καὶ ἐπὶ τῆς φλιᾶς ἐν ταῖς οἰκίαις, ἐν οἷς φάγωσιν αὐτὸ ἐν αὐταῖς, καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα μετὰ πικρίδων ἔδονται. οὐκ ἐδεσθε ἐπ' αὐτοῦ ὠμὸν οὐδὲ ἡψημένον οὐδὲ ὕδατι ἀλλ' ὀπτὰ πυρί· κεφαλὴν σὺν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς ἐν- δοθίοις. καὶ οὐ καταλείψετε ἀπ' αὐτοῦ εἰς πρωΐ· καὶ ὃ ἂν περιλειφθῇ ἀπ' αὐτοῦ, τὰ δὲ κατάλοιπα ἀπ' αὐτοῦ εἰς πρωὶ ἐν πυρὶ κατακαύσετε. οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἐστὶ κυρίῳ. καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτου τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγύπτου ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν. ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐσται ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν μνημόσυνον· καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν. ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα· ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀφανιεῖτε ζύμωμα ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμωμα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε οὐ αὐτάς· πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν· καὶ φυλάξεσθε τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως ἑσπέρας· ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμωμα, ἐξολο-

θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραήλ· ἔντε- χνος γεώρας καὶ αὐτόχθονος τῆς γῆς, πᾶν ζύμωμα οὐκ ἔδεσθε· ἀλλ' ἐν πάντι κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα· ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν Ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπελθόν- τες, λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατα κατὰ συγγενείας ὑμῶν· καὶ θύσατε τὸ πάσχα· καὶ λήψεσθε δέσμην ὕσσωπον καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν καθήξετε ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐν τῇ θύρᾳ· καὶ ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωΐ· καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξας τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι· καὶ φυ- λάξεσθε τὸ ῥῆμα τοῦτο, νόμιμον αἰώνιον σεαυτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως τοῦ αἰῶνος. ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῷ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην· καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, τίς ἡ λατρεία αὕτη καὶ ἱερὰ τὰ αὐτοῖς· θυσία δὲ πάσχα τοῦτο κυρίῳ· ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἰ- κους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰ- γυπτίους· τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προ- σεκύνησε· καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετεί- λατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν· ἐγενήθη δὲ μεθ' ἡμέρας τῆς νυκτὸς, καὶ κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότο- κον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλώτιδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ πᾶν πρωτότοκον κτήνους· καὶ ἀνέστη Φαραὼ νυ- κτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύ- πτιοι· καὶ ἐγένετο κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκός· καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μω- υσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς καὶ εἶπον αὐτοῖς· ἀναστὰντες καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου· καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ βαδίζετε λατρεύ-

τε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε, καὶ τὰ πρόβατα μὴ ἔστω
βόες ὑμῶν ἀναλαβόντος πορεύεσθε. ὑλογήσατε δὲ κἀμέ. καὶ
κατεβίαζοντο οἱ αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπεύδειν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ
πόλεως γῆς. εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. ἀνέλα
βε δὲ ὁ λαὸς τὸ σάιας αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
αὐτῶν, ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων. οἱ δὲ
υἱοὶ ἰσραὴλ ἐποίησαν, καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς μωυσῆς. καὶ ἦ
τησαν παρὰ τῶν αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱμά
τια. καὶ κύριος ἔδωκε τὴν χάριν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐναντί
ον τῶν αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν βοῦς αἰ
γυπτίους. ἀπῆραν δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ ῥαμεσσοῦ εἰς σοκχὼθ εἰς ἑξ
ακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες πλὴν τῶν ἀποσκευῶν. καὶ ὁ
ἐπίμικτος πολὺς συναναβὰς αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ
κτήνη πολλὰ σφόδρα. καὶ ἐπέμειναν εἰς αἴγυπτον ἔτη τετρακόσια
τριάκοντα. καὶ ἐγένετο ἐκ τέλους ἐτῶν τετρακοσίων τριάκοντα
καὶ ἐγένετο αὐτὸ τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐξῆλθε πᾶσα ἡ στρα
τιὰ κυρίου ἐκ γῆς αἰγύπτου. νυκτὸς προφυλακὴ ἔσται τῷ κυρίῳ
ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προ
φυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐ
τῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρών. οὗτος ὁ νόμος
τοῦ πάσχα. πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔσται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ πάντα οἰ
κέτην ἀνὸς καὶ ἀργυρώνητον, περιτεμεῖς αὐτὸν, καὶ τότε φα
γέται ἀπ' αὐτοῦ. πάροικος καὶ μισθωτὸς οὐκ ἔσται ἀπ' αὐ
τοῦ. ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται. οὐ καταλείψεις ἀπὸ τῶν κρεῶν
ἔσω τὸ πρωΐ. οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω. καὶ
ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. πᾶσα συναγωγὴ τῶν ἡβδο

δομὰς ποιήσει τοῦτο. ἐὰν δ' ἔτις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς πρόσ
ηλυτος καὶ ποιήσῃ τὸ πασχα κυρίῳ, περιτμηθήσεται αὐτοῦ πᾶν
ἀρσενικὸν, καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό. καὶ ἔσται ὡσ
περ αὐτόχθων τῆς γῆς πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐ
τοῦ. νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσ
ηλύτῳ ἐν ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο
κύριος τῷ μωυσεῖ καὶ ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν. καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγε κύριος τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰ
γύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Κεφάλαιον ιγ'. 13.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων. ἁγίασόν μοι
πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς καὶ ἀνοῖγον πᾶσαν μή
τραν ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοί
ἐστιν. εἶπε δὲ μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. μνημονεύετε τῆς ἡμέ
ρας ταύτης ἣ ἐξήλθετε ἐξ αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν ἰσχύ
ϊ χρατεραῖ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν, καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη
ον. σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. καὶ ἔσται ἐ
ὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων καὶ
χετταίων καὶ ἀμορῥαίων. καὶ εὐαίων καὶ ἰεβουσαίων. καὶ γεργεσαίων
καὶ φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ
ἐξ ἡμέρας ἑπτὰ ἄζυμα. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου.
ζύμωμα ἑπτὰ ἡμέρας φαγεῖν τοὺς ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ὀφθήσεταί σοι ζύμωμα
σαι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἀναπεπταμένοις τῷ ὑμᾶς σε ἐν τῇ ἡ
μέρᾳ ἐκείνῃ λέγων. διατάγματι ἐποίησε κύριος ὁ θεός μοι ὡς, ἐξεπορευ
όμην ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἔσται σοι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνη
μόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν
τῷ στόματί σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε κύριος ἐξ αἰ
γύπτου. καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ἡμέρας ἀφ' ἡμέ
ρας εἰς ἡμέρας. καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ κύριος ὁ θεός

Ου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων, ὃν πρόπων ὤμοσε τοῖς πατρά-
σι σου καὶ δώσει αὐτὴν · καὶ ἀφορεῖς πᾶν διανοῖγον μήτρας
τὰ ἀρσενικὰ τῷ κυρίῳ. πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων
ἢ αὐ τοῖς κτήνεσί σου. ὅσα ἂν γένηται βιτὰ ἀρσενικὰ ἀγιά-
σεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ. πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου, ἀλλοξεῖς αὐ
τὸ προβάτῳ. ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό. καὶ πᾶν πρω-
τόβκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃσε σὲ
ὁ υἱός σε μβὰ ταῦτα λέγων, τί τοῦβ, ἐρεῖς αὐτῷ. ὅτι ἐν χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
λείας. ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτει
νε πᾶν πρωτόβκον ἐν γῇ αἰγύπτου ἀπὸ πρωβτοτόκου ἀνθρώπου
ἕως πρωτοτόκου κτήνων διὰ τοῦβ ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγ
μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ κυρίῳ καὶ πᾶν πρωτόβκον τῶν υἱῶν
μου λυτρώβμαι. καὶ ἔσαι εἰς σημᾶον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσά-
λευτ πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν ᾗ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε κύ-
ριος ἐξ αἰγύπτου. ὡς δὲ ἐξαπέστειλε φαραὼ τὸν λαὸν, οὐ χὼδήγ
γησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστείμ. ὅτι ἐγγὺς ἦν. εἶπε γὰρ
ὁ θεός. μήποτε μβαμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀ
ποστρέψῃ εἰς αἴγυπτον. καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν
τῇ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. πέμπτῃ δὲ γενεᾷ
ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἐλαβε μωϋσῆς τὰ
ὀστᾶ ἰωσὴφ μεθ᾽ ἑαυτοῦ. ὅρκῳ γὰρ ὥρκισεν ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς ἰσ
ραὴλ λέγων. ἐπισκεπῇ ἐπισκέψεται κύριος ὑμᾶς, καὶ συνα
νοίσβε μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ᾽ ὑμῶν. ἐξαραντόβ δὲ οἱ υἱοὶ
ἰσραὴλ ἐκ βκχωθ, ἐστραβπέδευσαν οἰ βθωμ παρὰ τὴν ἔρη
μον. ὁ δὲ θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν, οὐ σύλῳ νεφέλης δὲ
ξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν. τὴν δὲ νύκτα ἐν σύλῳ πυρὸς · τοῦ φαίνε
σθαι δὲ αὐτοῖς βκ ἐξέλιπεν ὁ σύλος τ νεφέλεις ἡμέρας, καὶ ὁ σύλος
τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντόβ, στραβπιδυ-
σάτωσαν ἀπέναντι τ ἐπαύλεως ἀνὰ μέβον μαγδώλ
καὶ ἀνὰ μέβον τ θαλάσσης ἐξεναντίας βειλσεφῶν. ἐναντίον αὐ-
τῶν στραβπιδύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐρεῖ φαραὼ τῷ λαῷ
αὐτοῦ περὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. ὅτι πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ. συγ-
κέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τ καρδίαν
φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐνδοξαβήβομαι
ἐν φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατείᾳ αὐτοῦ. καὶ γνώβονται πάν
τβ οἱ αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος. καὶ ἐποίησαν οὕτως.
καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός.
καὶ μετεστράφη ἡ καρδία φαραὼ καὶ τ θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν λαὸν καὶ εἶπον. τί τοῦβ πεποιήκαμεν ἐξαποστείλαντόβ βὺς
τοὺς ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; ἔζευξε δὲ φαραὼ τὰ ἅρ
ματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ᾽ ἑαυτοῦ. καὶ
ἔλαβεν ἑξακόσια ἅρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν αἰ
γυπτίων. καὶ τεσσάρας ἐπὶ πάντων. καὶ ἐσκλήρυνε κύριος τὴν
καρδίαν φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τ
υἱῶν ἰσραήλ. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. καὶ κα
τεδίωξαν οἱ αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὗρον αὐτοὺς παρεμβε
βληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἅρ
ματα φαραὼ, καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατεία αὐτοῦ, ἀπέναντι τ ἐπαύ
λεως ἐξεναντίας βειλσεφῶν. καὶ φαραὼ προσῆγε. καὶ ἀναβλέ
ψαντόβ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι. καὶ ἰδοὺ οἱ αἰγύ-
πτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα. ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κν καὶ εἶπαν πρὸς μωϋ
σῆν. παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα οὐ αἰγύπτῳ. ἐξήγαγες ἡ
μᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦβ ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν
ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου. οὐ τοῦβ ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν οὐ αἰγύπτῳ
πρός σε λέγοντες, πάρβ ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς αἰγυ-

πποις. κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. εἶπε δὲ μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν. θαρσεῖτε
στῆτε. καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ἣν ποιήσει
ὑμῖν σήμερον. ὃν τρόπον γὰρ ἑωράκατε τοὺς αἰγυπτίους σήμε-
ρον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. κύρι-
ος πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. εἶπε δὲ κύριος
πρὸς μωϋσῆν. τί βοᾷς πρός με. λαλήσατω τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ
ἀναζευξάτωσαν. καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σου ⸗ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτὴν καὶ εἰσελθέ-
τωσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ
δοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραὼ, καὶ τὸν αἰγυπτίων πάν-
των, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν φαρα-
ὼ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἱπ-
πεῦσιν αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύρι-
ος ἐνδοξαζομένου μου ἐν φαραὼ καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἱπ-
πεῦσιν αὐτοῦ. ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς πα-
ρεμβολῆς τοῦ ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τοῦ ὄπισθεν. ἐξῆρε δὲ καὶ
ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τοῦ ὄπισθεν αὐ-
τῶν. καὶ ἐστάθη ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνό-
φος. καὶ διῆλθον ἡ νὺξ. καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύ-
κτα. ἐξέτεινε δὲ μωϋσῆς τὴν χεῖρα ⸗ τὴν θάλασσαν. καὶ ὑπήγα-
γε κύριος τὴν θάλασσαν, ἐν ἀνέμῳ νοτίῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα
καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν. καὶ διεχίσθη τὸ ὕδωρ. καὶ εἰσῆλ-
θον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μέσον ⸗ θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδ-
ωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. κατεδίωξεν
δὲ οἱ αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶ. πᾶσα ἡ ἵππος φαραὼ.
καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον ⸗ θαλάσσης. ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἐπέβλεψε κύριος εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν τῶν αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετά-

ραξε τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν. καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμά-
των αὐτῶν, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς μετὰ βίας. καὶ εἶπαν οἱ αἰγύπτιοι.
φύγωμεν ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ. ὁ δὲ κύριος πολεμεῖ ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς
αἰγυπτίοις. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
⸗ τὴν θάλασσαν. καὶ ἀποκατάστητω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυπτάτω
τοὺς αἰγυπτίους ἐπί τε τὰ ἅρματα καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναβάτας. ἐξέτει-
νε δὲ μωϋσῆς τὴν χεῖρα ⸗ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατέστη τὸ ὕδωρ
πρὸς ἡμέραν ⸗ χώρας. οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ. καὶ
ἐξετίναξε κύριος τοὺς αἰγυπτίους εἰς μέσον ⸗ θαλάσσης, καὶ ἐπε-
κάλυψεν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν φαραὼ τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς
τὴν θάλασσαν. οὐκ ἀπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ
ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. τὸ ὕδωρ αὐ-
τοῖς, τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. καὶ ἐῤῥύσατο κύ-
ριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων.
καὶ εἶδον οἱ ἰσραὴλ τοὺς αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος
τῆς θαλάσσης. εἶδε δὲ ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην ἃ ἐποί-
ησε κύριος τοῖς αἰγυπτίοις, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν κύριον, καὶ
ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ μωϋσεῖ τῷ θεράποντι αὐτοῦ. Τότε
ᾖσε μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ κυρίῳ
καὶ εἶπαν. τῷ λέγειν.

Κεφάλαιον κ. ις.

ἌΙσωμεν τῷ κυρίῳ ἐν δόξῃ γὰρ δεδόξασται ἵπ-
πον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. βοη-
θὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ
ὑψώσω αὐτόν. κύριος συντρίβων πολέμους κύριος ὄνομα αὐ
τῷ. ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασ-
σαν. ἐπιλέκτους ἀναβάτας τεισσάρτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ. πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡς

σὺ λίθῳ· ἡ λεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ λεξιά σου
χεὶρ κύριε ἔθραυσαν ἐχθρούς· καὶ ᾧ πλήθει τῆς δόξης σου
συνέκλασας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὸν ὀργήν σου· κατέφαγεν
αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ
ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν
μέσῳ τῆς θαλάσσης· εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι
μεριῶ σκῦλα· ἐμπλήσω τὴν ψυχήν μου· ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ
μου· κυριεύσει ἡ χείρ μου· ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου· ἐκάλυ-
ψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφο-
δρῷ· τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε τίς ὅμοιός σοι· δεδόξασμέ-
νος ἐν ἁγίοις· θαυμαστὸς ἐν δόξαις· ποιῶν τέρατα· ἐξέτεινας
τὴν δεξιάν σου· κατέπιεν αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαιοσύ-
νῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ
ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου· ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθη-
σαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας φυλιστιείμ· τότε ἐταράχθη-
σαν· ἐμόνοι δὲ ἐδῶμ· καὶ ἄρχοντες μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρό-
μος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν· ἐπιπέσοι
ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπο-
λιθωθήτωσαν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε ἕως ἂν παρέλ-
θῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω· εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐ-
τοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου· εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου
κατειργάσω κύριε· ἁγίασμα κύριε ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου·
κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν
ἵππος φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν· καὶ ἐπή-
γαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· ἔλαβε δὲ Μα-
ριὰμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν, τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς
καὶ ἐξῆλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων
καὶ χορῶν· ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριὰμ λέγουσα· ᾄσωμεν τῷ κυ-
ρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην

ἔβαλεν εἰς θάλασσαν· ἐξῆρε δὲ μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσ-
σης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον σούρ· καὶ ἐπο-
ρεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε
πιεῖν· ἦλθον δὲ εἰς μερρὰν καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ μερ-
ρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διατοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου πικρία· καὶ διεγόγγυζον ὁ λαὸς κατὰ μωϋσῆ λέγοντες·
τί πιόμεθα· ἐβόησε δὲ μωϋσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐδείξεν αὐτῷ
κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλον αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ
ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις· καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε·
καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου
καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντο-
λὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν
νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω σοί· ἐγὼ γάρ
εἰμι κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθοσαν εἰς ηλιμ· καὶ ἦσαν
ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων
παρώκησαν δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Κεφάλαιον ις'. 16.

α Πᾶσαν δὲ ἐξῆλθεν, καὶ ἦλθον πᾶσα συναγωγὴ
υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον σίν. ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον
ηλιμ καὶ ἀνὰ μέσον σινᾶ· τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἐξελιλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς
αἰγύπτου, διεγόγγυσε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐπὶ μωϋ-
σῆν καὶ ἀαρών· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ὄφελον
ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ αἰγύπτου ὅτε ἐκαθίσα-
μεν τῶν λεβήτων καὶ ἀρτοις ἐνεπιμπλάμεθα· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν
τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν·
ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλ-
λέξουσι τὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν· ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσε-
ται τῷ νόμῳ μου ἢ οὔ· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, καὶ ἑτοιμάσει

σιν δ' ἂν ἀσινεῖς κωσι. μὴ ἦσαι δ' ἐπὶ πλοῦν δ' ἂν σωαγάγωσι δ' καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. εἶπε δ' μωϋσῆς πρὸς πᾶσαν σωναγωγὴν υἱῶν ἰηλ. ἐπ' ἐρας γνώσεσθε ὅτι κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ πρωὶ ὄψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ ἐισακοῦσαι κύριον τ γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ. ἡμεῖς δ' τί ἐσμεν ὅτι γογγύζετε καθ' ἡμῶν, καὶ εἶπε μωϋσῆς. ἐν τῷ δίδόναι κύριον ὑμῖν ἐπ' ἐρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους πρωὶ εἰς πλησμονήν, διὰ τ ἐισακοῦσαι κύριον τ γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν. οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστιν ἀλλ' ἢ κατὰ τ θεῶ. εἶπε δ' μωϋσῆς πρὸς ἀαρών. εἰπὸν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν ἰηλ. προσέλθετε ἐναντίον τοῦ θεοῦ. ἐισακήκοε γὰρ τ γογγυσμὸν ὑμῶν. ἡνίκα δ' ἐλάλει ἀαρὼν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν ἰσραηλ μὴ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων. ἐισακήκοα τὸν γογγυσμὸν τ υἱῶν ἰηλ. λαλήσον πρὸς αὐτοὺς λέγων. τοπρὸς ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τοπρωὶ πλησθήσεσθε ἄρτων. καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐγένετο δὲ ἑσπέρας καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα, καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν. καὶ πρωὶ ἦν ἐγένετο κατάπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκὸν ὡσεὶ πάχνη ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ. τί ἐστι τοῦτο. οὐ γὰρ ἤδεισαν τί ἦν. εἶπε δὲ μωϋσῆς πρὸς αὐτούς. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκε κύριος ὑμῖν φαγεῖν. καὶ ἔστι ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος. συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς βοῦς καθ' ἡμέραν τοὺς γομόρ. κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν. ἕκαστος ἐν τοῖς συσκήνοις ὑμῶν συλλέξατε. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν ὁ μὲν πολὺ καὶ ὁ ἔλαττον. καὶ ἐμέτρησαν τ γομόρ. καὶ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν. ἕκαστος εἰς βοῦς καθ' ἡμέραν παρ' ἑκάστῳ συνέλεξαν. εἶπε δ' μωϋσῆς πρὸς αὐτούς. μηδεὶς

λίπῃ εἰς τ πρωὶ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἤκουσαν μωϋσῆ. ἄλλοι δὲ κατέλιπον τινὲς ἀπ' αὐτοῦ εἰς τ πρωΐ. καὶ ἐξέλυσε σκώληκας καὶ ἐπώζησε. καὶ ἐπικράνθη μωϋσῆς ἐπ' αὐτούς. μὴ συνέλεξαν αὐτ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τ καθ' ἡμέραν αὐτῷ. ἡνίκα δὲ διετέρμανεν ὁ ἥλιος. ἐτήκετο. ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ. συνέλεξαν τὰ διπλᾶ διπλᾶ δύο γομὸρ τῷ ἑνί. ἐσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ μωϋσεῖ. εἶπε δὲ μωϋσῆς πρὸς αὐτούς. τοῦτό ἐστιν ὃ ἐλάλησε κύριος. σαββατισμὸς τ ἁγιάσματι κυρίῳ αὔριον. ὅσα ἂν πέσητε πέσατε καὶ ὃ ἂν ἑψητὸν ἑψήσητε. καὶ πᾶν τ πλεονάζον καταλείπετε αὐτ εἰς ἀποθήκην τοπρωΐ. καὶ κατέλιπον ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς μωϋσῆς, καὶ οὐκ ἐπώζεσεν. ἦν δὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ. εἶπε δὲ αὐτοῖς μωϋσῆς. φάγετε σήμερον ἔστι γὰρ σάββατα ἀναπαύσεις τῷ κυρίῳ. σήμερον οὐχ εὑρήσετε ἐν τῷ πεδίῳ. ἓξ ἡμέρας συλλέξετε. τῇ δ' ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ὅτι οὐχ εὑρήσετε ἐν αὐτῇ. ἐγένετο δὲ ἐβδόμη ἡμέρα. καὶ ἐξῆλθον τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὗρον. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν. ἕως τίνος οὐ βούλεσθε ἐισακοῦσαι τὰς ἐντολάς μου. καὶ ἐν νόμοις μου. ἴδετε. ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην. διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν. καθίσασθε ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ εἰς βοῦς οἴκους ὑμῶν. μηδεὶς ὑμῶν ἐκπορευέσθω ἐκ τοπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. μὴ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. μὴ ἐπονόμασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ ἰηλ τ ὄνομα αὐτοῦ, μάννα ἦν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν. ἡ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι. εἶπε δὲ αὐτοῖς μωϋσῆς. τοῦτό ἐστιν ὃ ῥῆμα ὃ συνέταξεν ὁ κύριος πλήσατε ἡ γομὸρ τοῦ μάν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἵνα ἴδωσιν οἱ ἄρτοι οὓς ἐφάγετε ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς ἀαρών. λάβε σάμινον χρυσῆν. καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὴν πλῆρες ἡ γομὸρ

τοῦ μὰν· καὶ ἀπωθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τῦ θεοῦ, ἐς διατέρημμ
ἐς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῆ·
μὴ ἀπέθηκεν ἀᾶρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου ἐς διατήρησιν· οὗ
ὃ ἡοὶ ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μὰν ἔτη τεσσαρακοντα, ἕως ἦλθομ ἐς
γῆν οἰκουμένην τὸ μὰν ἔφαγον ἕως παρεγένοντο ἐς μέρος τῆς
φοινίκης. Ἡ δὲ γομὸρ, τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κεφ. ιζ. 17.

Α Ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρή
μου· σὶν· κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος θεῦ·
καὶ παρενέβαλον οὐ ῥαφιδεῖν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ
λαῷ πιεῖν· καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς μωϋσῆν καὶ εἶπεν· δὸς
ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πίωμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς μωϋσῆς· τί λοιδορεῖ
σθέ μοι καὶ τί πειράζετε κύριον· ἐλίμψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατος·
καὶ διεγόγγυζον ὁ λαὸς ἐπὶ μωϋσῆν λέγοντες· ἵνατί τοῦτο ἀνε
νεβίβασας ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου· ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν τῷ δίψει· ἐβόησε δὲ μωϋσῆς πρὸς κύριον λέ
γων· τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ· ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσου
σί με· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· προπορεύου ἔμπροσθεν λαοῦ τούτου· λάβε
δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥάβδον σου ἣν
ἐπάταξας ἐν ποταμοῖς, λάβε ἐν τῇ χειρί σου καὶ πορεύσου· ὡ
ἐγὼ ἕξομαι πρὸ προσώπου σου ἐκεῖ ἐν τῇ πέτρᾳ ἐν χωρὴβ· καὶ πα
τάξεις τὴν πέτραν καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λα
ὸς· καὶ ἐποίησε μωϋσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ· καὶ ἐπωνό
μασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, πειρασμὸς καὶ λοιδόρησις· διὰ τὴν
λοιδορίαν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράσαι κύριον λέγοντας·
εἰ ἔστι κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὔ· ἦλθε δὲ ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει ἐν ἐ
ῥαφιδείν· εἶπε δὲ μωϋσῆς τῷ ἰησοῦ· ἐπίλεξαι σεαυτῷ ἄνδρας· καὶ
ἐξελθὼν παράταξαι τῷ ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἕξομαι ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρί μου· καὶ
ἐποίησεν ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ μωϋσῆς· καὶ παρετάξα

το τῷ ἀμαλὴκ· καὶ μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ ὼρ ἀνέβησαν ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ· καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε μωϋσῆς τὰς χεῖ
ρας αὐτοῦ κατίσχυεν ἰσραήλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατι
σχυεν ἀμαλήκ· αἱ δὲ χεῖρες μωϋσῆ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον
ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἀαρὼν καὶ ὼρ
ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐ
γένοντο αἱ χεῖρες μωϋσέως ἑστηριγμέναι, ἕως δυσμῶν ἡλίου· καὶ
ἐπέστησε ἰησοῦς τὸν ἀμαλὴκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν φό
νῳ μαχαίρας· εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν κατάγραψον τοῦ
το εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ, καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα ἰησοῦ· ὅτι ἀλει
φὴν ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον ἀμαλὴκ, ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν οὐρανῶν
καὶ ὠκοδόμησε μωϋσῆς θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ· καὶ ἐπωνόμα
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κύριός μου καταφυγή· ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ
πολεμεῖ κύριος ἐπὶ ἀμαλὴκ, ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κεφ. ιη. 18.

Β Κουσε δὲ ἰοῦθωρ ἱερεὺς μαδιὰμ ὁ πενθερὸς μωϋσῆ
πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῷ ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ· ὅ
ξήγαγε κύριος τὸν ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου· ἔλαβε δὲ ἰω
θὼρ ὁ πενθερὸς μωϋσῆ, σεπφώραν τὴν γυναῖκα μωϋσῆ μετὰ τὴν
ἀφεσιν αὐτῆς· καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ ἑνὶ γηρσὰμ λέ
γων· πάροικος ἤμην ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ· καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ ἐλιέζερ
λέγων, ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου καὶ ἐξείλετό με ἐκ
χειρὸς φαραώ, καὶ ἦλθεν ἰοῦθωρ ὁ πενθερὸς μωϋσῆ καὶ οἱ υἱοὶ
καὶ ἡ γυνὴ πρὸς μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐκεῖ
τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ· ἀνήγγειλε δὲ μωϋσῆ λέγοντες· ἰδοὺ ἰοῦθωρ ὁ πενθε
ρός σου παραγίνεται πρὸς σέ· καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ' αὐτοῦ·
ἐξῆλθε δὲ μωϋσῆς εἰς συνάντησιν τῷ πενθερῷ αὐτοῦ καὶ προ
σεκύνησεν αὐτῷ· καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ ἠσπάσαντο ἀλλή
λους, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνήν, καὶ διη
γήσατο μωϋσῆς τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, πάντα ὅσα ἐποίησε κύ

ειῶ τῷ φαραῶ καὶ τοῖς αἰγυπτίοις ἵνικεν τοῦ ἰσραήλ· καὶ
πάντα ἐν μόχθον ἐν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὅτι ἐξ
είλετο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς φαραὼ καὶ ἐκ χειρὸς αἰγυπτί
ων· ἐξέστη δὲ ἰωθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς εἰς ἐποίησε κύριος
αὐτοῖς· ὅτι ἐξείλετο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων
καὶ ἐκ χειρὸς φαραώ· καὶ εἶπεν ἰωθὼρ· εὐλογητὸς κύριος ὅτι
ἐξείλετο ἐν λαοῦ αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς
φαραώ· νῦν ἔγνων ὅτι μέγας κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεούς·
ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθοντο αὐτοῖς· καὶ ἔλαβεν ἰωθὼρ ὁ πενθε
θερὸς μωϋσῆ, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ· παρεγένε
το δὲ ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ
τοῦ πενθεροῦ μωϋσῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ· καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύσα
σθαι, σωκκάθισε μωϋσῆς κρίνειν τὸν λαόν· παρέστη δὲ πᾶς ὁ λαὸς
μωϋσῆ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας· καὶ ἰδὼν ἰωθὼρ πάντα ὅσα
ἐποίει τῷ λαῷ, λέγει τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ· διατὶ κάθη
σαι μόνος· πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἕως σήμε
λης; καὶ λέγει μωϋσῆς τῷ πενθερῷ· ὅτι παραγίνεται ὁ λαὸς
πρός με ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ· ὅταν γὰρ γένηται αὐ
τοῖς ἀντιλογία ἥξῃ πρός με, διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβι
βάζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ· εἶπε
δὲ ὁ πενθερὸς μωϋσῆ πρὸς αὐτόν· οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα
τοῦτο· φθορᾷ καθαφθαρήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὃς ἐστὶ
μετὰ σοῦ βαρύ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐ δυνήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος· νῦν
οὖν ἄκουσόν μου καὶ συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ·
γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς ἐν θεόν· καὶ ἀνοίσεις σὺ τοὺς λόγους αὐτῶν
πρὸς τὸν θεόν· καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ
καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ· καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς οὗ πορεύ
σονται ἐν αὐταῖς· καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι· καὶ σὺ σκέψαι
ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ θεοσεβεῖς
ἄνδρας δικαίους μισοῦντας ὑπερηφανίαν· καὶ καταστήσεις αὐ

τοὺς ἐπ' αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκον
τάρχους· καὶ δεκαδάρχους· καὶ γραμματοεισαγωγεῖς· καὶ
κρινοῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· ἔσται δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον, ἀνοί
σουσιν δὲ σέ· τὰ δὲ βραχύτατα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ,
καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήψονται σοι· ἐὰν δὲ ῥῆ
μα τοῦτο ποιήσῃς, καὶ ἰσχύσει ὁ θεός· καὶ δυνήσῃ παρασῆ
ναι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ἥξει εἰς χώραν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρή
νης· ἤκουσε δὲ μωϋσῆς τῆς φωνῆς τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐποίη
σε πάντα ὅσα εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἐπέλεξε μωϋσῆς ἄνδρας δυνα
τοὺς ἀπὸ παντὸς ἰσραὴλ· καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιά
ρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους· καὶ δεκαδάρ
χους· καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, καὶ ἐκείνους ἐν λαὸν πᾶσαν
ὥραν· ὃ δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον, ἀνέφερον εἰς μωϋσῆν· πᾶν δὲ ῥῆ
μα ἐλαφρὸν, ἐκείνοι αὐτοί· ἐξαπέστειλε δὲ μωϋσῆς ἐν πενθερὸν
αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Κεφ. ιθ' ιθ'.

Οὗ δὲ μὴν ὁ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσρα
ὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἦλθον εἰς τὴν
ἔρημον σινᾶ· καὶ ἐξῆραν ἐκ ῥαφιδεὶν καὶ ἦλθον εἰς
τὴν ἔρημον τοῦ σινᾶ· καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ
ὄρους· καὶ μωϋσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν
ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων· τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ ἰακὼβ καὶ ἀνα
γγελεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς αἰ
γυπτίοις· καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡς ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν· καὶ προ
σηγαγόμην ὑμᾶς πρός ἐμαυτόν· καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε
τῆς φωνῆς μου καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λα
ὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμοὶ γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ·
ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον·
ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· ἦλθε δὲ μωϋσῆς καὶ
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν καὶ παρέ
θηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς συνέταξεν αὐ

τοῖς ὁ θεός. ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν· πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσομεν. καὶ ἀνήγγειλε Μωϋσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεόν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρός σε ἐν νεφέλῃ γνοφώδει, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σέ, καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀνήγγειλε δὲ Μωϋσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κύριον. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν· κατάβας διαμαρτύρασαι τῷ λαῷ καὶ ἁγνίσεις αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον· καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια καὶ ἑτοιμοὶ ἔστωσαν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται κύριος ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ἀφορίσεις τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων· προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει· οὐ χεὶρ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κεντηθήσεται· ἐάντε κτῆνος ἐάντε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται. ὅταν δὲ αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται εἰς τὸ ὄρος. κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ εἶπε τῷ λαῷ· γίνεσθε ἕτοιμοι πρὸς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικὶ ἐν ἐνόχῳ ὄντες. τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντες πρὸς ὄρθρου, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι γνοφώδεις ἐπὶ τὸ ὄρος σινά· φωνὴ τῆς σαλπιγγος ἤχει μέγα. καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. τὸ ὄρος δὲ σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρὶ τὸν θεόν· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότερα σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει· ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινά· καὶ ἐκάλεσε κύριος Μωϋσῆν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς αὐτὸν λέγων· καταβὰς διαμαρτύρασαι τῷ λαῷ μήποτε ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος. οἱ δὲ ἐγγίζοντες ἱερεῖς κυρίῳ τῷ θεῷ, ἁγιασθήτωσαν· μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν· οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι εἰς τὸ ὄρος τὸ σινά· σὺ γὰρ διεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων· ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἁγίασαι αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος· βάδιζε καταβηθι καὶ ἀναβήθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιασάσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν· μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. κατέβη δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Κεφάλαιον κ'. 20.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς Μωϋσῆν λέγων· ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν ταῖς ὕδασιν ὑπὸ κάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς. οὐ δὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου. θεὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με· καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ματαίως· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ματαίως. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον· σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· καὶ ἡ θυγάτηρ σου. ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου. ὁ βοῦς σου καὶ ὁ ὑποζύγιόν σου. καὶ πᾶν κτῆνός σου. καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν

ποίησεν γὰρ ἐξ ἡμέρας ἐποίησε κύριος τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἀγαθῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ· οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ· οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ· οὔτε τοὺς βοῦς αὐτοῦ· οὔτε τοὺς ὄνους αὐτοῦ· οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ· οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστι. πᾶς δὲ ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας· καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν· καὶ εἶπε πρὸς μωϋσῆν· λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεὸς μήποτε ἀποθάνωμεν. καὶ λέγει αὐτοῖς μωϋσῆς· θαρσεῖτε· ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς· ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ἡμῖν ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε. εἱστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς μακρόθεν. μωϋσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ θεός. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν· τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς ἐμοῖς ἰσραήλ· ὑμεῖς ἑωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς. οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς· καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς· θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσατέ μοι· καὶ θύσετε ἐπ' αὐτῷ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν· τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν· ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ καὶ ἥξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε. ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιήσῃς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τετμημένους· ἐὰν γὰρ ἐπιβάλῃς ἐπὶ αὐτὸ μάχαιραν σου ἐμίανας αὐτό· οὐκ ἀναβήσῃ ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· ὅπως

μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

Κεφάλαιον κά. 21.

Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις αὐτοῖς. ἐὰν κτήσῃ παῖδα ἑβραῖον ἓξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἐξελεύσεται αὐτὸς ἐλεύθερος δωρεάν. ἐὰν δὲ αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται. ἐὰν δὲ γυνὴ σωματοποιήσῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ συνεξελεύσεται μετ' αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ὁ κύριος λάβῃ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκνοις αὐτῷ ἔχοις καὶ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτῆς, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται μετ' αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ἀποκεκλεισμένος εἴπῃ ὁ παῖς, ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία μου· οὐκ ἀποστέλλω ἐλεύθερος, προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ· καὶ τότε προσάξει αὐτὸν πρὸς τὴν θύραν καὶ στηρίσει αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ ὠτίον τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλώσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν δέ τις ἀποστέλλῃ τὴν θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται ὡσπερεὶ ἀποστέλλουσιν αἱ δοῦλαι. ἐὰν μὴ εὐαρεστῇ ἐν ὀφθαλμοῖς τῷ κυρίῳ αὐτῆς οὐ καθωμολογήσατο αὐτήν, ἀποστρώσει αὐτήν. ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριος ἐξουσιάσει αὐτήν, διότι ἐξουθένησεν ἐν αὐτῇ. ἐὰν δὲ τῷ ἰδίῳ υἱῷ αὐτῆς καθομολογήσηται αὐτήν, κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ. ἐὰν δὲ ἄλλας λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα μὴ ἐλαττώσει τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς καὶ ἀποστερήσει. ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου. ἐὰν δέ τις πατάξῃ τινὰ μὴ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατωθήσεται. ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβουλεύσας ἀποκτείνῃ αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώματι, καὶ αὐτὸς φεύξεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἀποστείλῃ ὁ θεός σοι. ἐὰν δέ τις ἐπιθῇ τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ, καὶ ἀφ' ἑστίας μου ἀποσπάσεις αὐτὸν θανάτῳ θανατώσεις αὐτόν. ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ τελευτάτω.

Ο. ἐὰν κλέψῃ τις ὑπὲρ τῶν ἡμῶν ἱερεῖον καὶ καταθύσῃ αὐτὸν ἢ πωλήσῃ, βουσὶν ἀντὶ τοῦ βοὸς καὶ προβάτοις ἀντὶ τοῦ προβάτου τὸν ἀποδώσει τετραπλοῦν. ἐὰν δὲ διορυχθῇ καὶ πληγεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος. ἐὰν δὲ ἥλιος ἀνατείλῃ ἐπ' αὐτῷ, φόνος ἐστὶν αὐτῷ. ἀνταποδόσει ὁ κλέπτων· ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ, πραθήσεται ἀντὶ τῆς κλοπῆς αὐτοῦ. ἐὰν δὲ καταληφθῇ ἡ κλοπὴ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζῶσα, ἀπὸ βοὸς ἕως προβάτου ζῶντα διπλᾶ αὐτὰ ἀποδώσει. ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ καταβοσκῆσαι, ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ. ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποδώσει. Ἐὰν δὲ ἐξελθὼν πῦρ εὕρῃ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἅλωνας ἢ σωρὸς ἢ παιδίον, ἀποδώσει ὁ πῦρ ἐκκαύσας. Ἐὰν δὲ τις δῷ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποδώσει διπλοῦν. ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ

κλέψας, ἀποδώσει ὁ ταῦρος τῷ θεῷ καὶ ἐπὶ παντὸς ἀδικήματος, ἐπὶ μόσχου, ἐπὶ ὄνου, ἐπὶ προβάτου, ἐπὶ ἱματίου, ἐπὶ παντὸς ἀπολωλότος, ὃ ἐὰν εἴπῃ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ἕως τοῦ θεοῦ ἥξει ὁ λόγος τοῦ πράγματος· ὃν ἂν κατακρίνῃ ὁ θεὸς τοῦτον ἀποτίσει διπλᾶ τῷ πλησίον. Ἐὰν δέ τις παραθῆται τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι, καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποδώσει διπλοῦν. ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέψας, προσελεύσεται ὁ κύριος τοῦ οἴκου τῷ θεῷ, εἰ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀδικήματι τοῦ πλησίον. Περὶ παντὸς ἀδικήματος, ἐπὶ μόσχου, ἐπὶ ὄνου, ἐπὶ προβάτου, ἐπὶ ἱματίου, ἐπὶ παντὸς ἀπολωλότος, ὃ ἐὰν εἴπῃ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ἕως τοῦ θεοῦ ἥξει ὁ λόγος τοῦ πράγματος· ὃν ἂν κατακρίνῃ ὁ θεὸς τοῦτον ἀποτίσει διπλᾶ τῷ πλησίον. Ἐὰν δέ τις παραθῆται τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι

κλέψασ, προσκλυσεται ὁ κυριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θε
οῦ καὶ ὁμεῖται ἢ μὴν μὴ αὐτὸς πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς πα
ραικαταθήκης τοῦ πλησίον κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα περὶ τε
μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβατου καὶ ἱματίου καὶ πάσης
ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης. ὅτι ἐὰν ὁμῆ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,
ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων. καὶ ὃν ἀλεῖ διὰ τοῦ θεοῦ, ἀπ
οτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον. ἐὰν δὲ ὡς δῶ τῷ πλησίον ὑ
ποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον, ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι, καὶ
σωτερθῆ ἢ τελωτήσῃ ἢ αἰχμαλώτου γένηται μὴ μηδεὶς γνῷ,
ὅρκῳ ἔσαι ἐκ τοῦ θεοῦ ἀνὰ μέρος ἀμφοτέρων ἢ μὴν μὴ αὐτὸς
πεπονηρεῦσθαι μεθ' ἁχὰν καθόλου τῆς παραικαταθήκης τοῦ πλη
σίον, καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτὸ καὶ οὐ μὴ ἀποτί
σῃ. ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. ἐὰν δὲ θη
ρίαλωβον γένηται, ἀξει αὐτὸν τὴν θήραν καὶ οὐκ ἀποτίσει.
ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον καὶ σωτερθῇ ἢ ἀποθάνῃ
ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ' αὐτὸ, ἀποτίσει.
ἐὰν δὲ ὁ κύριος αὐτὸ ἦ μετ' αὐτὸ, οὐκ ἀποτίσει. ἐὰν δὲ μισθωτὸς
ᾖ, ἔσαι αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρ'
θένον ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν ἑ
αυτῷ εἰς γυναῖκα. ἐὰν δὲ ἀναινεύων ἀναινεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ
πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτί
σει αὐτὸς τῷ πατρὶ, κατὰ ὅσον εἰσὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων. φαρ
μακοὺς οὐ περιβιώσεται. πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους, θανατώ
τῳ ἀποκτενᾶτε. ὁ θυσιάζων θεοῖς, ἐξολοθρευθήσεται πλὴν
κυρίῳ μόνῳ. καὶ προσήλυτον οὐ κακώσεται οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐ
τὸν, ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφα
νὸν οὐ κακώσετε. ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτούς, καὶ κεκράξωνται
τοῦ καταβοήσασι πρός με, ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν
καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ. καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ. καὶ ἔσονται
αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρφανοί.

Ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ σου τῷ
παρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτῷ κατεπάγων. οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τό
κον. ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ
δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ. ἔσι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐ
τῷ. μόνον τοῦτο ἐν ἱματίῳ δικαιοσύνης αὐτῷ. ἐντίνι κοιμηθή
σεται. ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρός με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ. ἐλεή
μων γάρ εἰμι. θεοὺς οὐ κακολογήσεις. καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ
σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. ἀπαρχὰς ἅλωνός σου καὶ ληνοῦ, οὐ καθυστερή
σεις. τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου, δώσεις ἐμοί. οὕτω ποιήσεις.
ἐν μόσχου σου καὶ προβάτου σου καὶ ὑποζυγίου σου, ἑπτὰ ἡ
μέρας ἔσαι ὑπὸ τὴν μητέρα. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἀποδώ
σεις μοι αὐτό. καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ μοι. καὶ κρέας θηριά
λωβον οὐκ ἔδεσθε. τῷ κυνὶ ἀποβρίψατε αὐτό.

Κεφάλαιον κγ. 23.

Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν. οὐ συγκατατεθήσῃ
μετὰ τοῦ ἀδίκου, γενέσθαι μάρτυς ἄδικος. οὐκ ἔσῃ
μετὰ πλεόνων εἰς κακίαν. οὐ προσθήσῃ μετὰ πλή
θους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλεόνων ὥς τε ἐκκλῖναι κρίσιν. μὴ πέ
νητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει. ἐὰν δὲ σωαυτήσῃς τοῦ βοὸς ἐχθροῦ
σου, ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις
αὐτῷ. ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ
τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτὸ ἀλλὰ σωσυγκρίσεις αὐτὸ μετ'
αὐτοῦ. οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ. ἀπὸ παν
τὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποσῇ. ἀθῷον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς
καὶ ὃ δικαιώσεις ἐν ἀσεβεῖ ἐνώπιον δώρων. καὶ δῶρα οὐ μὴ λή
ψῃ. τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων, καὶ λυμαί
νεται ῥήματα δίκαια. καὶ προσήλυτον οὐ κακώσεις ὑμεῖς δὲ μὴ
θλίψετε. ἐπεὶ ὑμεῖς οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου. ἀυτοὶ
γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν
γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς. τῷ δὲ

λόμῳ ἄφεσιν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν. καὶ ἔσονται σοι πάν-
τες οἱ τοῦ ἔθνους σου. τὰ δὲ ὑπολελειμμένα, ἔσονται τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ. οὕτω ποιήσεις τὴν ἀμπελῶνά σου καὶ τὴν ἐλαιῶνά σου. ἓξ
ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἀνα-
παύσῃ· ἵνα ἀναπαύσηται ὁ βοῦς σου, καὶ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. καὶ ὁ προσήλυτος. πάντα ὅ-
σα λελάληκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε. καὶ ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ
ἀναμνησθήσεται. οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. τρεῖς καιρούς· τοῦ ἑορτάσαί μοι. τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ. ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα καθάπερ ἐνετειλάμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων. ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. καὶ ἑορτὴν τῶν θερισμῶν πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῷ ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου. καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου. τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐθεὶς τὴν γῆν σου. Οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ, αἷμα θυσιάσματός μου. οὐδὲ μὴ κοιμηθήσεται ἕως πρωΐ. τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ. τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου, εἰσοίσεις εἰς οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. οὐ χυ-
θήσεται ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. καὶ εἶδον ἐγὼ ἀποστέλλω
ἐν ἀγγέλου μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ. ὅ-
πως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι. πρόσεχε σοὶ καὶ
ἄκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει. οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε, ὅτι γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ. ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἀντικεῖμαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι. πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον. καὶ Χαναναῖον. καὶ Γεργεσαῖον. καὶ Ἰε-

βουσαῖον. καὶ ἐξολεθρεύσω αὐτούς. οὐκ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς. οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. ἀλλὰ καθαιρῶν καθελεῖς αὐτοὺς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν. καὶ λατρεύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου. καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου. καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. οὐκ ἔσται ἄτεκνος οὐδὲ στεῖρα ἐν τῇ γῇ σου. τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω, καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγουμόν σε καὶ ἐκχεῶ πάντα τὰ ἔθνη ἐν οἷς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς. καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου, φυγάδας. καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σε καὶ ἐκβαλῶ τοὺς ἀμορραίους καὶ τοὺς εὐαίους. καὶ τοὺς χαναναίους. καὶ τοὺς χετταίους ἀπὸ σοῦ. οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἑνί. ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος. καὶ πολλὰ γένηται τὰ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς. κατὰ μικρὸν μικρόν, ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ. ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης τῶν φυλιστιείμ. καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου. καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ. οὐ συγκατάθησῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκῃ. καὶ οὐ συγκατάθησονται ἐν τῇ γῇ σου ἵνα μὴ ἁμαρτάνειν σε ποιήσωσι πρός με. ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, σοὶ ἔσονται εἰς πρόσκομμα.

Κεφάλαιον κδ'. 24.

Καὶ τῷ Μωϋσῇ εἶπον. ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ
Ααρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ. καὶ ἑβδομήκοντα
τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ προσκυνήσουσι μα-
κρόθεν τῷ κυρίῳ. καὶ ἐγγιεῖ Μωϋσῆς μόνος πρὸς κύριον.
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτοῦ. ἀ-
πήγγειλε δὲ Μωϋσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ

θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα. ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς, φωνῇ μιᾷ λέ-
γοντες. πάντας ὅσους λόγους οὓς ἐλάλησε κύριος ποιήσομεν καὶ
ἀκουσόμεθα. καὶ ἔγραψε μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου. καὶ
βρίσας ὄρθριος μωυσῆς τοπρωΐ, ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος
καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς
νεανίσκους τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα. καὶ ἔθυ-
σαν θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ τοῦ θεῷ μοσχάρια. λαβὼν δὲ μωυσῆς
τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος, ἐνέχεεν εἰς κρατῆρα. τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος
προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον. καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθή-
κης, ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπαν, πάντα ὅσα ἐλάλησε κύ-
ριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. λαβὼν δὲ μωυσῆς τὸ αἷμα, κα-
τεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν. ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθε-
το κύριος πρὸς ἡμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. καὶ ἀνέβη μω-
ϋσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ ναδὰβ, καὶ ἀβιούδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρε-
σβυτέρων ἰσραήλ, καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ
ἰσραήλ. καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπ-
φείρου καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαρειότητι,
καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ ἰσραήλ. οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς. καὶ ὤ-
φθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς μωϋσῆν. ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ.
καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα. καὶ νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς
ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. καὶ ἀναστὰς μωϋσῆς καὶ ἰησοῦς
ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις εἶπον. ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς
ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἀαρὼν καὶ ὡρ μεθ' ὑμῶν. ἐάν τινι συμβῇ κρίσις
προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. καὶ ἀνέβη μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος. καὶ
ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ
τὸ ὄρος τὸ σινᾶ. καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας. καὶ ἐκάλε-
σε κύριος τὸν μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. ἡ δὲ
ὄψις τῆς δόξης κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄ-

ρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ εἰσῆλθε μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον
τῆς νεφέλης. καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὄρους τεσ-
σαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κεφ. κε'. 25.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. εἰπὸν τοῖς
υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν μοι ἀπαρχὰς πα-
ρὰ πάντος, οὗ ἂν δοξῇ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. λήψεσθε τὰς
ἀπαρχάς μου. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν.
χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν. ὑάκινθον, πορφύραν. κόκκινον δι-
πλοῦν. βύσσον κεκλωσμένην. τρίχας αἰγείας. δέρματα κρι-
ῶν ἠρυθροδανωμένα. καὶ δέρματα ὑακίνθινα. καὶ ξύλα ἀ-
σηπτα. καὶ λίθους σαρδίους. καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φαῦσιν. θυμιά-
ματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως. καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιά-
ματος. καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸν λο-
γεῖον. καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν. καὶ ποιή-
σεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ δείκνυσί σοι ἐν τῷ ὄρει τὸ παρά-
δειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν
αὐτῆς. οὕτω ποιήσεις. καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύ-
λων ἀσήπτων. δύο πήχεων καὶ ἡμίσεως τὸ μῆκος. καὶ πήχεος καὶ
ἡμίσους τὸ πλάτος. καὶ πήχους καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος. καὶ καταχρυ-
σώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ. ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐ-
τήν. καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ σριπτὰ κύκλῳ. καὶ ἐλοῦ-
σεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς. καὶ ἐπιθήσεις τὰ
τέσσαρα κλίτη αὐτῆς, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἕν. καὶ
δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον. ποιήσασθε δὲ ἀ-
ναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς
χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ εἰσοίσεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυ-
λίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν
αὐτοῖς. ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς διαθήκης ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς οὐκ ἐ-
κβήσονται. καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶσω σοι.

ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο πήχεις
μῆκος, καὶ ἡμίσους πλάτος. καὶ ποιήσεις δύο χερουβεὶμ χρυσᾶ τορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου. ποιήσεται δὴ χερουβεὶμ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ ἱλαστηρίου. καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβεὶμ, ἐπὶ τὰ δύο κλίτη ἔσονται οἱ δύο χερουβεὶμ, ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνω θεν συσκιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα· εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβεὶμ. καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν· καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια ἃ δώσω σοι. καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου· ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβεὶμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. καὶ ποιήσεις βάπτισμα ξύλου ἀσήπτου· δύο πήχεων τὸ μῆκος· καὶ πήχεως τὸ εὖρος· καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος· καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ· καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην κυματίαν χρυσᾶν κυκλῳ· καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις στεφάνην κυματίου τῇ στεφάνῃ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην· καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι ἐσθήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν ὥστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὴν παστοφορίαν· καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ παστοφορία· καὶ ποιήσεις τὰ ψυκτήρια αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπείσεις ἐπὶ τούτοις· ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά· καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν βάπτισαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διαπαντός. καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ· τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι, ἡ ὀλκὴ αὐτῆς καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσονται, ἐξ ἑξαπλῶν ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων· τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἑνὸς αὐτῆς· καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου καὶ τρεῖς καλαμίσκοι ἐκτετυπωμένοι καρυίσκοισ· ἐν καλαμίσκῳ ἑνὶ σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον· οὕτω τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας· καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκοις· ἐν καλαμίσκῳ ἑνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς· ὁ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· καὶ σφαιρωτὴρ ὑπὸ δύο τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας· ἡ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκοις· οἱ σφαιρωτῆρες ἡ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔσονται· ὅλη τορευτὴ ἐξ ἑνὸς χρυσίου καθαροῦ· καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτά· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου· καὶ ἐν ἐπαυσῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις, τάλαντον χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις, πάντα τὰ σκεύη ταῦτα. ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει. Κεφ. κς'. 26.

Αἱ δὲ σκηνὴ ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας· καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου· χερουβὶμ ἐργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς· μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων· καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων· ἡ αὐλαία ἡ μία ἴσα μέτρον· καὶ αἱ ἴσαι πάσαις ταῖς αὐλαίαις· πέντε αἱ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας· καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνηγμέναι ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας· καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ

ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολήν. καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ πεντήκοντα δὲ ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ. καὶ ποιήσεις πεντήκοντα ἀγκύλας ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας. ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἑκάστη ἑαυτῇ. καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς. καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις. καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία. καὶ ποιήσεις δέρριν τρίχινας σκέπην, ἐπὶ τὴν σκηνῆς. ἕνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτούς. τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, ἔσαι τριάκοντα πήχεων. καὶ τεσσάρων πήχεων ἔσαι τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς. μέτρον δὲ αὐτὸ ἔσαι ταῖς ἕνδεκα δέρρεσι. καὶ συναψεῖς τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ τὰς ἓξ δέρρεις. ἐπὶ δὲ αὐτό. καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς. καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ τὴν συμβολήν. καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης τῇ δευτέρᾳ. καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν τῶν κιφαλίδων. καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ ἔσαι ἕν. καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον οὐ ταῖς δέρρεσι τῆς σκηνῆς. τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον ἀποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς. ἐπικαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς πῆχυν ἕνα ἐκ τοῦδε, καὶ πῆχυν ἐξ ἑκείνου. ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων τοῦ μήκους ἐκ τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς. καὶ ἔσαι συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ἵνα καλύπτῃ. καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐποίνωθεν. καὶ ποιήσεις σύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων. δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν σύλον τὸν ἕνα. καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ σύλου τοῦ ἑνὸς. δύο ἀγκωνίσκους

τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ ἀντιπίπτοντας, ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. οὕτω ποιήσεις ἐπὶ πᾶσι τοῖς σύλοις τῆς σκηνῆς. καὶ ποιήσεις κύσσυλους τοὺς σκηνῆς, πέντε ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν. καὶ τεσσαρακοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις δύο εἴκοσι σύλοις. δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ κλίτος δὲ δεύτερον πρὸς νότον. εἴκοσι σύλους καὶ τεσσαρακοντα βάσεις αὐτοῖς ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ, εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ δὲ μέρος πρὸς θάλασσαν, ποιήσεις ἓξ σύλους. καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων. καὶ ἔσονται ἐξ ἴσου κάτωθεν. καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονταί σοι ἐκ τῶν κιφαλίδων εἰς σύμβλησιν μίαν οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρας ταῖς δυσὶ γωνίαις. ἴσαι ἔσαι καὶ ἴσονται ὀκτὼ σύλοι. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δεκαέξ. δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἑνὶ, εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων. πέντε μοχλοὺς τῷ ἑνὶ σύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς. καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ σύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ. καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ σύλῳ τῷ ὀπισθίῳ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν. καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν σύλων, διϊκνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος. καὶ ξύσεις σύλους καὶ χρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς. καὶ χρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει. καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου γεγνησμένης ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβίμ. καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων σύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κιφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ.

καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρσιν ἀργυραῖς. καὶ θήσεις τὸ κατακάλυμμα ἐπὶ τοῦς στύλους. καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐνδότερον τὸ κατακάλυμμα καὶ διοριεῖ τὸ κατακάλυμμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. καὶ καταπετάσματι κρύψεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διαστελεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης κατὰ μέρος τῆς σκηνῆς πρὸς νότον. καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς πρὸς βορρᾶν. καὶ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς θύρας ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικίλου. καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους ἀσήπτους. καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ. καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κεφάλαιον κζ'. 27.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων. πέντε πήχεων τὸ μῆκος. μὴ πέντε πήχεων τὸ εὖρος. τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπ' αὐτοῦ τέσσαρα γωνιῶν. ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ. καὶ ποιήσεις τὰ φιάλας αὐτοῦ τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τὴν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ποιήσεις χαλκᾶ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν. καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν. ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους. καὶ ἔσονται οἱ φορεῖς κατὰ τὰ δύο πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἴρειν αὐτό.

τὸ. κοίλην σανιδωτὴν ποιήσεις αὐτό. κατὰ δὲ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις. καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ ἐπὶ κλίτος δὲ πρὸς νότον. ἱσία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἑνὶ κλίτει, καὶ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ φαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ οὕτως τῷ κλίτει δὲ πρὸς βορρᾶν. ἱσία ἑκατὸν πήχεων μῆκος καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ φαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις περιήργυρωμέναι ἀργυρίῳ. τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν, ἱσία πεντήκοντα πήχεων. οἱ στύλοι αὐτῶν δέκα καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἱσία πεντήκοντα πήχεων, στύλοι αὐτῶν, δέκα καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱσίων τῷ κλίτει τῷ ἑνί. στύλοι αὐτῶν τρεῖς. καὶ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἱσίων τὸ ὕψος. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα. εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησμένης τῇ ποικιλίᾳ γραφιδωτόν. στύλοι αὐτῶν τέσσαρες. καὶ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες. πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ τὸ εὖρος πεντήκοντα πεντήκοντα. καὶ τὸ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ τῆς πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ, καὶ ποιήσεις ἱματία ὑακίνθινα καὶ πορφύραν καὶ κόκκινα τοῦ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαῶν ἄπτυστον καθαρὸν κεκαυμένον εἰς φῶς, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντὸς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ διαθήκῃ. καύσει

ἐκυκλωσαν ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτ ἀρ ἐαπέρας ἕως πρωΐ. ἐναντίον κυ
ρίου νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ. Κεφ. κή. 28.

Αἰ σὺ προσάγαγε πρὸς σεαυτὸν, τὸν ἀαρὼν ἀδελ
κ φὸν σε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτ. μ' ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἱερα
τεύειν μοι ἀαρὼν καὶ νεδὰβ καὶ ἀβιοὺδ καὶ ἐλιάζαρ
καὶ ἰθάμαρ υἱοὺς ἀαρὼν καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν ἀαρὼν τῷ
ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. καὶ σὺ λαλήσον πᾶσι τοῖς σοφοῖς
τῇ διανοίᾳ οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ ἀδήσουσι τὰ
ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν ἀαρὼν εἰς ἁγιασμὸν ἱερα
σθαι μοι. καὶ αὗται αἱ στολαὶ ἃς ποιήσουσι, λόγιον καὶ ἐφὼδ
πωμίδα καὶ ἐν ποδήρη. καὶ χιτῶνα κεκαμμένον καὶ κίδαριν καὶ
ζώνην. καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
εἰς ἱερατεύειν μοι. καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον καὶ τὴν ὑ
ακινθον, καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον. καὶ
ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὑφα
ντὸν ποικίλτου. δύο ἐπωμίδες ἔσονται αὐτῷ συνέχουσαι αὐτὸ
ἑτέραν τὴν ἑτέραν τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρτημένα καὶ τὸ ὑ
φασμα τῶν ἐπωμίδων ὃ ἔσται ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν τῆς
αὐτῆς, ἔσται ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου δισανθεσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης. καὶ λήψε
σθε δύο λίθους, λίθους σμαράγδου. καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνό
ματα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. ἓξ ὀνόματα ἐπὶ λίθον ἕνα. καὶ τὰ
ἓξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ λίθον ἕνα δεύτερον κατὰ τὰς γε
νέσεις αὐτῶ. ἔργον λιθουργικῆς τέχνης. γλύμμα σφραγίδος υἱοῦ
γλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.
καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος, λί
θοι μνημοσύνου ἔσονται τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ. καὶ ἀναλήψεται ἀαρὼν
τὰ ὀνόματα τ υἱῶν ἰσραὴλ, ἐναντι κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων
αὐτοῦ μνημόσυνον ἔσται αὐτῶν. καὶ ποιήσεις ἀσπίδας ἐκ χρυ

σίου καθαροῦ. καὶ ποιήσεις δύο χρυσᾶς ἐκ χρυσίου καθαροῦ καὶ
μιγμένα ἐν ἀνθεσιν ἔργον πλοκῆς, καὶ ἐπιθήσεις τὰ χρυσᾶ
πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας καὶ τὰς παρωμίδας αὐτῆ, ἐκ
τ ἐμπροσθίων. καὶ ποιήσεις λόγιον τ κρίσεων ἔργον ποικίλ
τὰ κατὰ γυθμὸν τ ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθ
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένην. καὶ βύσσου κεκλωσμέ
νης. ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον. ἔσται διπλοῦν ποιήσεις αὐτὸ
σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. καὶ καθοφανεῖς ἐν αὐτῷ ὑφάσματα καὶ λίθον
τετράστιχον. στίχος λίθων ἔσται σάρδιος. τοπάζιος. σμάραγδος ὁ στί
χος ὁ εἷς. καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις.
καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, ἀρτύρεος καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος. καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ ὀνυχίνος. καὶ ὀνύχιον πλῆκτα κεκαλυμμένα
χρυσίῳ καὶ σεσιδηρωμένα ἐν χρυσίῳ ἔσονται κατὰ τὸν στί
χον αὐτῶν. καὶ οἱ λίθοι ἔσονται ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱ
ῶν ἰσραὴλ δώδεκα κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἐναντι κυρίου. ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐ
τοῦ δώδεκα κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. κατὰ τὰς γενέσεις αὐ
τῶν γλυφαὶ σφραγίδων ἑκάστου κατὰ τὸ ὄνομα ἔσονται ἐπ
τὰς δώδεκα φυλάς. καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λόγιον κρίσεως
συμπεπλεγμένους ἔργον ἀλυσιδωτὸν χρυσίου καθαροῦ, καὶ
λήψεται ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογί
ου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους ἐσιοῦσι εἰς τὸ ἅγιον μνημό
συνον ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λόγιον τῆς κρί
σεως δύο χρυσοῦς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλι
τῶν τοῦ λογίου ἐπιθήσεις, καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθή
σεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρό
σωπον. καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λόγιον τῆς κρίσεως, τὴν δή
λωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους ἀαρών. ὅ
ταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἐναντι κυρίου. καὶ θήσει ἀα
ρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐναντι κυρί
ου διαπαντός. καὶ ποιήσεις ὑποδύτην τῆς ἐφὼδ ὑακίνθου.

καὶ ἔσα ἀ περισσόμιον ἐξ αὐτῦ μίζον. ὧαν ἔχον κύκλῳ ⸗ περὶ
σομίου. ἔργον ὑφάντου τὴν συμπλοκὴν σωυφασμένῳ ἐξ αὐ
τοῦ, ἵνα μὴ ῥηχῇ. καὶ ποιήσεις ⸗ ἀ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάλ
τωθεν ὡσεὶ ἐξ ἀνθούσης ῥοᾶς ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύ
ρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ⸗
⸗ λώματος ⸗ ὑποδύτου κύκλῳ. καὶ ἐξ αὐ ⸗ ⸗ ῥοΐσκους χρυ
σοῦς κ' κώδωνας ἀνὰ μίζον τούτων περὶ κύκλῳ. παρὰ ῥοΐσκον
χρυσοῦν κώδωνα καὶ ἄνθινον ⸗ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ. καὶ ἔσται ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουσὴ ἡ φωνὴ αὐτῦ
εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου. καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρόν. καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐ
τῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγίασμα κυρίου. καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ
⸗ ὑακίνθου κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας. κατὰ πρόσω
πον τῆς μίτρας ἔσται. καὶ ἔσται ⸗ τοῦ μετώπου ἀαρὼν. καὶ ἐξ
αρεῖ ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα ⸗ ἁγίων ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ
υἱοὶ Ισραὴλ πάντες δώματα ⸗ ἁγίων αὐτῶν. καὶ ἔσται ἐπὶ ⸗ με
τώπου ἀαρὼν διαπαντὸς δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου. καὶ οἱ κά
συμβοι τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου. καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσί
νην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον ποικίλου. καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν
φὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας. καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐ
τοῖς εἰς ἀμὴν καὶ δόξαν. καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ ἀαρὼν τὸν ἀδελ
φόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῦ μετ' αὐτῦ. καὶ χρίσεις αὐτοὺς καὶ
τελιεῖς τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἁγιώσεις αὐτοὺς ἵνα ἱερα
τεύωσί μοι. καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύπτειν
χημοσύνην χρεῶν αὐτῶν ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται καὶ
ἄξει ἀαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅταν προσπορεύωνται λειτουρ
γεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου. καὶ οὐκ ἐπαξοῦσιν ἐφ'
ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν αἰώνιον αἰῶνι αὐτῷ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

Κεφάλαιον

Κεφάλαιον κθ. 29.

Αὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς. ἁγίασαι αὐτοὺς
κ ὥς τι ἱερατεύειν μοι αὐτούς. λήψη μοσχάριον ἐκ βο
ῶν ἓν καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο. καὶ ἄρτους ἀζύμους
πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ. καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐ
λαίῳ. σεμιδάλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
⸗ κανοῦν ἕν. οἴσεις μὴ προσθήσεις αὐτὰ ἐπὶ ⸗ κανῷ μὴ δὲ μο
σχάριον μὴ δύο κριούς. μὴ ἀάρωνα μὴ δύο ἡνούς αὐτῦ προσά
ξεις ⸗ τὰς θύρας ⸗ σκηνῆς τῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν
ὕδατι. καὶ λαβὼν τὰς στολὰς, ἐνδύσεις ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λόγιον
καὶ συμπλέξεις αὐτὸ ⸗ λόγιον πρὸς τὴν ἐπωμίδα. καὶ ἐπιθή
σεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ. καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέ
ταλον τὸ ἁγίασμα ⸗ τὴν μίτραν. καὶ λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ
χρίσματος. καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
χρίσεις αὐτόν. καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις
αὐτοὺς χιτῶνας. καὶ ζώσεις αὐτ ους ταῖς ζώναις. καὶ περιθήσεις
αὐτοῖς τὰς κιδάρεις. καὶ ἔσται αὐτοῖσ ἱερατεία ἐμοὶ εἰς νόμι
μα. καὶ τελειώσεις τὰς χεῖρας ἀαρὼν καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ προσάξεσ ἐν μόσχον, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπιθήσουσιν ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ⸗ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἐναντι κυρίου παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ σφάξεις ἐν μόσχον
ἐναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ
λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τῶν κε
ράτων τοῦ θυσιαστηρίου ⸗ δακτύλῳ σου. τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν
αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ λήψη πᾶν
τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ ἐν λοβὸν τοῦ ἥπατος. καὶ δύο
νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσια
στήριον. τὰς δὲ κρέατα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατα

καυσὶς πυρὶ, ἐξω δ παρεμβολῆς· ἁμαρτίας γάρ ἐστι. μὴ ᾖ ἐν κειὸν
λήψη ἵνα μὴ ἐπιθήσουσιν ἀᾶρὼν καὶ οἱ ἱοὶ αὐτῦ, τὰς χεῖρας αὐ
τῦ, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῦ κειῦ, καὶ σφάξεις τὸν κειόν. καὶ λαβὼν δ αἷ
μα προσκεχεῖς ἐπὶ δ θυσιαστήειον κύκλω. καὶ τὸν κειὸν δήχετο
μήσεις καὶ τὰ μέλη· καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας καὶ
λατι, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ δηχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ· καὶ ὁ
νοίσεις ὅλον τὸν κειὸν ὅλον ἐπὶ δ θυσιαστήειον ὁλοκαυτώματα τῷ κῷ
ἐς ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίασμα κῷ ἐστί. καὶ λήψη τὸν κειὸν δεύτε
ρον καὶ ἐπιθήσει ἀᾶρὼν καὶ οἱ ἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κειοῦ, καὶ σφάξεις αὐτόν. καὶ λήψη τοῦ
αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς ἀρι
στεροῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ δ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς· καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν
ὤτων ἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν· καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐ
τῶν τῶν δεξιῶν· καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δε
ξιῶν· καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐλαίου τῆς χρίσεως· καὶ ῥανεῖς ἐπὶ ἀᾶρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ
ἐπὶ τοὺς ἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν ἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἱοὶ αὐτοῦ καὶ
αἱ στολαὶ τῶν ἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. τὸ δὲ αἷμα τοῦ κειοῦ περο
σχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήειον κύκλω· καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ κειοῦ τὸ
στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ τὸ καταστάλυπτον τὴν κοιλίαν αὐτῦ καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ὑπ' αὐτῶν· καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη· καὶ ἄρτον
ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λοῦμανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν
προτεθειμένων ἐναντι κυρίου· καὶ ἐπὶ θήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς
χεῖρας ἀᾶρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν ἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀφορι
εῖς αὐτοὺς ἀφόεισμα ἐναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα
τὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἀᾶρὼν. καὶ δ ἐξῆ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐ
τῶν. καὶ ἀνήσεις ἐπὶ δ θυσιαστήειον ἐπὶ τὴν ὁλοκαυτώσιν ὀσ

σμὴν εὐωδίας ἐναντι κυρίου κάρπωμά ἐστι κυρίῳ. καὶ λήψη
δ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κειοῦ τῆς τελειώσεως ὃ ἐστιν ἀᾶρὼν· καὶ ἀ
φορίσεις αὐτὸ ἀφόεισμα ἐναντι κυρίου καὶ ἔσαι σοὶ ἐν μερίσι.
καὶ ἁγιωσεις δ στηθύνιον ἀφόεισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀ
φαιρέματος, ὃ σ ἀφώρεισαι καὶ ὃς ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ κειοῦ τῆς
τελειώσεως ἀπὸ τοῦ ἀᾶρὼν καὶ ἀπὸ τῶν ἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἔσαι
ἀᾶρὼν καὶ τοῖς ἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν ἱῶν Ι
σραήλ. ἔστι γὰρ ἀφαίρημα τοῦτο καὶ ἀφόεισμα ἔσαι παρὰ τῶν
ἱῶν Ισραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων ἀφαίρημα τῷ κυ
ρίῳ. καὶ ἡ στολὴ τῦ ἁγίου ἥ ἐστιν ἀᾶρὼν, ἔσαι τοῖς ἱοῖς αὐτῦ μετ'
αὐτόν· χριθήναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ τελῶσαι τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ ἡμέρας. ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀντ' αὐ
τῦ ἐκ τῶν ἱῶν αὐτῦ. ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκιὴν τοῦ μαρ
τυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ ἐν κειὸν τῆς τελειώσεως
λήψη καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ. καὶ φάγονται ἀᾶρὼν
καὶ οἱ ἱοὶ αὐτοῦ, τὰ κρέα τοῦ κειοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν
τῷ κανῷ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου φάγονται
αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἁγιάσαι αὐτούς. καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν· ἔστι γὰρ
ἅγια. ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελει
ώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωΐ, καὶ κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυ
ρί, ἃ βρωθήσεται. ἁγίασμα γάρ ἐστι. καὶ ποιήσεις ἀᾶρὼν καὶ
τοῖς ἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι. ἐπὶ τὰ
ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ δ μοσχάριον δ τῆς
ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαερισμοῦ· καὶ καθαεῖς τὸ
θυσιαστήειον ὡς ἂν ἁγιάσῃς σε ἐπ' αὐτῷ· καὶ χρίσεις αὐτὸ ὅς
τι ἁγιάσαι αὐτόν. ἐπὶ ἡμέρας καθαεῖς δ θυσιαστήειον καὶ ἁ
γιάσεις αὐτό· καὶ ἔσαι τὸ θυσιαστήειον, ἅγιον τῶν ἁγίων. πᾶς ὁ
ἅπτόμενος τῦ θυσιαστηρίου, ἁγιασθήσεται· καὶ ταῦτά ἐστι ὅσα ποι
ήσεις τῦ θυσιαστηρίου· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν

ἡμέραν ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ· τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα
ποιήσεις ἐπὶ τοῦ πρωΐ· καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις πρὸς δείλη
νόν· καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμέ
νῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ ἡνός· καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἡνὸς τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνί· καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις πρὸς δείλη
νον κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ
ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ θυσίαν ἐνδελεχι
σμοῦ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σκη
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντι κυρίου· ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ τοῦ
τι λαλῆσαί σοι· καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ· καὶ ἁγιασθήσεται
ἐν δόξῃ μου· καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήρι
ον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπικλη
θήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός· καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύ
πτου ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν θεός.

Κεφάλαιον λ. 30.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων
ἀσήπτων· καὶ ποιήσεις αὐτὸ, πήχεως καὶ μῆκος
πήχεως τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐ
τοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ κατακρυσώσεις αὐτὸ χρυσίῳ καθαρῷ
τὴν ἐσχαρίδα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ·
καὶ ποιήσεις αὐτῷ στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ· καὶ δύο δακτυ
λίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις αὐτῷ ὑπὸ τὴν στεφάνην αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐπὶ τοῖς δυσὶ πλευροῖς, καὶ
ἔσονται φαλίσθρα τοῖς σκυτάλαις ὥστε αἴρειν αὐτὸ ἐν αὐ
ταῖς· καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ κατα
χρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ· καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ κατα
πετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων,

ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ· καὶ θυμιάσει Ἀαρὼν ἐπ' αὐ
τοῦ θυμίαμα σύνθετον λιπτὸν τοπρωΐ ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς
λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ὅταν ἅπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύ
χνους δείλης θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διαπα
ντὸς ἐναντι κυρίου εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ οὐκ ἀνοίσετε
ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον· καὶ κάρπωμα καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν
οὐ προσοίσετε ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐξιλάσεται Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κερά
των αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρι
σμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ καθα
ρισθήσεται ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ κυρίῳ· καὶ ἐλά
λησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· ἐὰν λαμβάνῃς τὴν συλλογὴν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν
ἕκαστος λύτρα περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ· καὶ οὐκ ἔσται
ἐν αὐτοῖς πληγὴ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν· καὶ τοῦτο δώσου
σιν πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν· ἥμισυ
τοῦ διδράχμου κατὰ τὸ δίδραχμον ἅγιον εἰκοσι βολοὶ τὸ
δίδραχμον· τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου, εἰσφορὰ κυρίῳ,
πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν, ἀπὸ εἰκοσα
ετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ· ὁ πλουτῶν
οὐ προσθήσει· καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμι
σεως τοῦ διδράχμου τοῦ δοῦναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ
περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν Ἰσραήλ· ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν·
καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ
δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κατεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔ
σται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἐναντι κυρίου, ἐξιλάσασθαι
περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέ
γων· ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν· καὶ βαθμὸν αὐτοῦ χαλκοῦν εἰς
τὸ νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ
τυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐκχεεῖς ἐπ αὐτὸ

ὕδωρ καὶ νίψασθαι ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν· ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι ὅπως μὴ ἀποθάνωσιν· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τοῖς σπέρμασιν αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα ἀπὸ πρώτων σμύρνης ἐκλεκτῆς, πεντακοσίους σίκλους· κιννάμωμον εὐώδες ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα· καλάμην εὐώδη διακοσίους πεντήκοντα· καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν ἕξεις· καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσματος ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσματος ἅγιον ἔσται καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς· καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς· καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος· καὶ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη· καὶ τὴν πρόπλυσιν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ ἁγιάσεις αὐτὰ καὶ ἔσται ἅγια ἁγίων· πᾶς ὁ ἅπτων αὐτῶν, ἁγιασθήσεται· καὶ ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι· καὶ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· ἔλαιον ἅλιμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χυθήσεται· καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιον ἔσται καὶ ἅγιον ἔσται ὑμῖν· ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὃς τε ἐμφραίνεται ἐν αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κεφ. λά. 31.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· ἰδοὺ ἀνακέκληκα ἐξ ὀνόματος τὸν βεσελεὴλ ἐν τῷ οὐρὶ υἱοῦ ὡρ, ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα, καὶ ἀνέπλησα αὐτὸν πνεύματος θεοῦ σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ δια νοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονεῖν ἐργολαβεῖ τὸ χρυσίον καὶ τὸν ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν καὶ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην καὶ τὰ λιθουργικὰ εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτῷ καὶ τὸν ἐλιὰβ τὸν ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς δὰν· καὶ παντὶ σοφῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν καὶ ποιήσουσι καὶ ποιήσουσι πάντα ὅσα σοὶ ἐτέταξα σοι· τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς· καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς· καὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὴν πρόπλυσιν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὴν λυχνίαν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι· καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς σωθίσεως τῷ ἁγίου κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλμαί σοι, ποιήσουσι· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων· ὁρᾶτε καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξασθε· ἔστι γὰρ σημεῖον παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς· καὶ φυλάξασθε τὰ σάββατα ὅτι ἅγιον τοῦτο κυρίῳ καὶ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὰ, θανάτῳ θανατωθήσεται,

πᾶς ὃς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον, ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία τῷ κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· θανάτῳ θανατωθήσεται· καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· διαθήκη αἰώνιος ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ σημεῖόν ἐστι αἰώνιον· ὅτι ἓξ ἡμέρας ἐποίησε κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσε, καὶ ἔδωκε Μωϋσεῖ ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ.

Κεφ. λβ'. 32

Ἰδὼν δὲ ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωϋσῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνῆλθεν ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος ὁ ἀνὴρ ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρών· περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ τῶν θυγατέρων, καὶ ἐνέγκατε πρός με, καὶ περιεῖλεν πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκεν πρὸς Ἀαρών, καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτόν· καὶ εἶπαν· οὗτοι οἱ θεοί σου Ισραηλ οἳ ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν λέγων· ἑορτὴ κυρίου αὔριον· καὶ ὀρθρίσας, τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· βάδιζε τάχος κατάβηθι ἐντεῦθεν· ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν τάχος ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν· οὗτοί σου θεοί Ισραηλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ ἐξ αὐτοὺς ἐκρίψω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα. καὶ ἐδεήθη Μωϋσῆς κατέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἵνατί κύριε θυμοῖ ὀργῇ ἐξ τὸν λαόν σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονί σου ὑψηλῷ· μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες διὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐξαλεῖψαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς· παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου μνήσθητι Ἀβραὰμ καὶ Ισαὰκ καὶ Ιακὼβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἷς ὤμοσας αὐτοῖς καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν, ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν· καὶ καθίξουσιν αὐτὴν εἰς ἀεὶ αἰῶνα, καὶ ἐλάλησε κύριος περὶ τῆς κακίας ἧς εἶπε ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀποστρέψας Μωϋσῆς, κατέβη ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι κατεγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν· ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν κατεγεγραμμέναι· καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ ἐστι κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί· καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων, λέγει πρὸς Μωϋσῆν· φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ λέγει Μωϋσῆς οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύν· οὐ δὲ φωνὴ ἐξ ἀρχόντων πεπωκότων ἀλλὰ φωνὴν ἐξ ἀρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω· ἡνίκα δὲ ἤγγισε τῇ παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς, καὶ ὠργίσθη θυμῷ Μωϋσῆς· ἐρρίψατο ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν πυρὶ, καὶ κα-

τήλεσον αὐτὸν λιπὸν καὶ ἔπαφεσον αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ·
καὶ ἐποτίσον αὐτὸ βοῦς ὑμῶν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε μωϋσῆς
πρὸς τὸν ἀφεῖρ. τί ἐποίησε βιὸ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπή-
γαγες ἐπ αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ εἶπεν ἀφεῖρ
πρὸς μωϋσῆν. μὴ ὀργίζου κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τοῦ λαοῦ τοῦ
τοῦ τὴ ὁρμημα· λέγουσι γάρ μοι· ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προ-
πορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ μωϋσῆς οὗτος ὁ ἀνδρίσας ἡμᾶς ἐξή-
γαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ· καὶ
εἶπα αὐτῖς· τίνι ὑπάρχει χρυσία· περίελεσθε· καὶ περιέλοντο·
ἔλαβόν μοι· καὶ ἐρρίψα αὐτὰ εἰς πῦρ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος
οὗτος· καὶ ἰδὼν μωϋσῆς ἐν λαὸν ὅτι διεσκέδασεν (διέσκε-
δασεν γὰρ αὐτοὺς ἀαρὼν ἐπίχαρμα εἰς ὑπεναντίοις αὐτ) ἔστη
μωϋσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε· τίς πρὸς κύ-
ριον· ἴτω πρός με· συνήλθοσαν οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ
οἱ λευι, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ·
θέσθε ἕκαστος τὴ ἑαυτῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸ μηρῶν· καὶ διέλθετε καὶ
ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ
ἀποκτείνατε ἕκας ὃν ἀδελφὸν αὐτῦ· καὶ ἕκας τὸν πλη-
σίον αὐτῦ· καὶ ἕκας ὃν ἐγγίσα αὐτῦ· μὴ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ λευ
υἱ, καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς μωϋσῆς· καὶ ἔπεσον ἐκ τῦ λαοῦ ἐν τῇ
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς χιλίους ἄνδρας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς μωϋσῆς·
ἐπλήρωσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ ἕκας ὃν ἐν τῷ
υἱῷ αὐτ καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτῦ· δοθήναι ἐφ ὑμᾶς εὐλογίαν·
καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἶπε μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· ὑ-
μεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς
τὸν θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν· ὑπέστρεψεν
δὲ μωϋσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπε· δέομαι κύριε· ἡμάρτηκεν
ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς
χρυσοῦς· καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφῆς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ
μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου ἣν ἔγραψας· καὶ εἶπε κύριος πρὸς

μωϋσῆν, ὃς ἁμάρτησόν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς
βίβλου μου· νυνὶ δὲ βάδιζε καὶ κατάβηθι· καὶ ὁδήγησον τὸν λα
ὸν τοῦτον εἰς ὃν τόπων οὓς εἶπά σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπο-
ρεύσεται πρὸ προσώπου σου· ἡ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέψωμαι,
ἐπάξω ἐπ αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν· μὴ ἐπάταξε κύριος τὸν
λαὸν, περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου οὗ ἐποίησαν ἀαρών.

Κεφ. λγ'. 33

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· προπορεύου, ἀναβὰς
ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰ-
γύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ
καὶ ἰακὼβ λέγων, τῷ σπέρματί σου δώσω αὐτήν· καὶ σω-
στελῶ πρὸ προσώπου σου τὸν ἄγγελόν μου· καὶ ἐκβαλεῖς τὸν
χαναναῖον καὶ ἀμορῥαῖον καὶ χετταῖον καὶ φερεζαῖον· καὶ γεργεσαῖ-
ον καὶ εὐαῖον· καὶ ἰεβουσαῖον· καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γά-
λα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ σωπανθῶ σοῦ διὰ τὸ τὸν λαόν
σκληροτράχηλον εἶναι· ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀ-
κούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησαν ἐν πέν-
θεσι· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· λάλησον πρὸς υἱοὺς ἰσρα-
ήλ· ὑμᾶς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε μὴ πλὴν ἓν ἄλλω ἐγὼ ἐ-
πάξω ἐφ ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς· νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς σο-
λὰς τ δοξῶν ὑμῶν μὴ ἐν κόσμον· καὶ δείξω σοι ποίησόν μοι· μὴ πε-
ριέλῃ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περισολὴν
ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ χωρήβ· καὶ λαβὼν μωϋσῆς τὴν σκηνὴν αὐ
τῦ, ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς,
καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζητῶν κύριον
ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἡνίκα δ' ἂν
εἰσπορεύετο μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἱ-
στήκει πᾶς ὁ λαὸς σκεπτόμενος ἕκας ὃν, παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενόουν ἀπίοντα μωϋσῆν, ἕως τοῦ εἰσελ
θεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν· ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε μωϋσῆς εἰς τὴν

σκηνὴν, κατέβαινεν ὁ σύλος τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο τῶν θυ-
ρῶν τ σκηνῆς καὶ ἐλάλει μωϋσῆ· καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὴν στύ-
λην τ νεφέλης ἑστῶτα τῶν θυρῶν τ σκηνῆς· καὶ ἀνίστατο πᾶς ὁ
λαὸς προσκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τ θύρας τῆς σκηνῆς αὐτ. καὶ ἐ-
λάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ· ὡς εἴ τις λαλή-
σαι πρὸς ἑαυτ φίλον καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δ θε-
ράπων ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυὴ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς· καὶ
εἶπε μωϋσῆς πρὸς κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· ἀνάγαγε τὸν λα-
ὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐξαπέστειλάς μετ ἐμοῦ
σὺ δέ μοι εἶπας· οἶδά σε παρὰ πάντας· καὶ χάριν εὗρες παρ
ἐμοί· εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν
γνωσῶ σε ἵνα σοι εὕρω χάριν ἐνώπιόν σου· καὶ ἴδε
γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τοῦτο· καὶ λέγει· αὐτός σοι προπορεύσο-
μαί σου καὶ καταπαύσω σε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ σὺ αὐτὸς
συμπορεύσῃ μεθ ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν· καὶ πῶς γνω-
σθήσεται ἐμοὶ καὶ τῷ λαῷ σου ἐὰν μὴ συμπορεύσῃ μεθ ἡμῶν· καὶ ἐνδοξασθήσο-
μαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς
γῆς ἐστίν· εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν· καὶ τοῦτόν σοι λό-
γον ὃν εἴρηκας ποιήσω· εἴρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου καὶ οἶ-
δά σε παρὰ πάντας· καὶ λέγει· δόξον μοι τὴν σεαυτ δόξαν·
καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότρός σου τῇ δόξῃ μου· καὶ κα-
λέσω τῷ ὀνόματι κυρίῳ ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλε-
ῶ καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω· καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ
πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ
ζήσεται· καὶ εἶπε κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ ἐμοί καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς
πέτρας· ἡνίκα δ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν
τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἕως ἂν παρέλ-
θω καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου· καὶ ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου· τὸ
δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Κεφάλαιον λδ'. 34.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· λάξευσον σεαυτῷ δύο
πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται· καὶ ἀνάβηθι
πρός με εἰς τὸ ὄρος· καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥή-
ματα ἃ ἦν ἐπὶ ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις ἃς συνέτριψας· καὶ γί-
νου ἕτοιμος εἰς τὸ πρωΐ· καὶ ἀναβήσῃ εἰς τὸ ὄρος τὸ σινᾶ· καὶ στή-
σῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρᾳ τοῦ ὄρους· καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ· καὶ
μηδεὶς ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ οἱ βόες
μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου· καὶ ἐλάξευσε δύο πλά-
κας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας μωϋσῆς τὸ πρωΐ,
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ κύριος· καὶ ἔλα-
βε μωϋσῆς μεθ ἑαυτοῦ τὰς λύο πλάκας τὰς λιθίνας· καὶ κατέ-
βη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ· καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀ-
νόματι κυρίῳ· καὶ παρῆλθε κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐκά-
λεσε κύριος· κύριος ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς καὶ δικαιοσύνην τηρῶν· καὶ πο-
ιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας· ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρ-
τίας· καὶ ἐν ἐνοχῇ οὐ καθαριεῖ· ἐπάγων ἁμαρτίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν·
καὶ σπεύσας μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε καὶ εἶπεν·
εἰ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω κύριος μεθ ἡμῶν· ὁ λαὸς
μὲν σκληροτράχηλός ἐστι· καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρ-
τίας καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθά σοι· καὶ εἶπε κύριος
πρὸς μωϋσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην· ἐνώπιον παντὸς
λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν παση τῇ γῇ· καὶ
ἐν παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς ἐν οἷς εἶσι τὰ ἔργα κυρίου
ὅτι θαυμαστά ἐστιν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι· πρόσεχε σὺ πάντα ὅ-
σα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν τὸν ἀμορραῖον καὶ τὸν χαναναῖον, καὶ τὸν χετταῖον, καὶ τὸν
φερεζαῖον· καὶ τὸν εὐαῖον, καὶ τὸν γεργεσαῖον, καὶ τὸν ἰεβουσαῖον.

προσεχε σεαυτῷ μή ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐς πορεύη ἐς αὐτήν. μή ποτε γένη πρόσκομ-
μα ἐν ὑμῖν. τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε. καὶ τὰς στήλας αὐτῶν
συντρίψετε. καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε. καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν
θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί. οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεῷ
ἑτέρῳ. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα. θεὸς ζηλωτής ἐστι. μή
ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκπορ-
νεύσασιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν. καὶ θύσασι τοῖς θεοῖς αὐτῶν
καὶ καλέσασί σε καὶ φάγῃς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ λάβῃς τῶν
θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου. καὶ τῶν θυγατέρων σου λάβωσι
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσασιν αἱ θυγατέρες σου, ἐπι-
σπάσωνται τοὺς υἱούς σου ὀπίσω
τῶν θεῶν αὐτῶν. καὶ ἐκπορνεύσασι τοὺς υἱούς σου ὀπίσω
τῶν θεῶν αὐτῶν. καὶ θεοὺς χωνευτοὺς, οὐ ποιήσεις σεαυτῷ, καὶ
τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ. ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα καθ-
ὰ σοι ἐνετειλάμην σοι κατὰ καιρὸν ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων. ἐν
γὰρ τῷ μηνὶ τῶν νέων, ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. πᾶν διανοῖγον μή-
τραν ἐμοί τὰ ἀρσενικὰ πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον
προβάτου καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου, λυτρώσῃ πρόβατον. ἐὰν
δὲ μὴ λυτρώσῃ, τιμὴν δώσεις αὐτοῦ. πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν
σου λυτρώσῃ, οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμή-
τῷ καταπαύσεις. καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι ἀρχὴ
θερισμοῦ πυρῶν. καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ
καιροῦ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικὸν σου ἐνώπιον κυρίου
τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ. ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου
καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, καὶ οὐκ ἐπιθυμήσῃ γῆς σου ἀνα-
βαίνοντος σου ὀφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιασμάτων μου
καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωὶ θῦμα ἑορτῆς τοῦ πάσχα. τὰ πρω-
τογενήματα τῆς γῆς σου, εἰσοίσεις εἰς οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ

σου. οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπε κύριος
πρὸς Μωϋσῆν. γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· κατὰ γὰρ τῶν
λόγων τούτων, τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραήλ. καὶ ἦν ἐκεῖ
κατὰ Μωϋσῆν ἐναντι κυρίου, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαρά-
κοντα νύκτας. ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε. καὶ ἔγραψεν
ἐπὶ τὰς πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης τοὺς δέκα λό-
γους. ὡς δὲ κατέβαινε Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους σινᾶ, καὶ ἰδοὺ αἱ πλάκες
τῶν χειρῶν Μωϋσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ὄρους καὶ Μωϋσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρῶτος
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ. καὶ ἐπέβλε-
ψαν ἡ ὄψις τοῦ χρῶτος τοῦ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐφοβήθη
ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ ἦλθον δεδο-
ξασμένην ἡ ὄψις τοῦ χρῶτος τοῦ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ ἀπεστρά-
φησαν πρὸς αὐτὸν ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγω-
γῆς. καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα προσ-
ῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἡγούμενοι Ἰσραήλ. καὶ ἐνετείλατο αὐ-
τοῖς πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει σινᾶ.
καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτούς, ἐπέθηκεν κάλυμμα ἐπὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. νίκα δ' ἂν εἰσπορεύηται Μωϋσῆς ἐν-
ώπιον κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκ-
πορεύεσθαι. καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. ὅσα ἐνε-
τείλατο αὐτῷ κύριος. καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον
Μωϋσέως ὅτι δεδόξασται, καὶ περιέθηκε Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Κεφάλαιον λέ. 35.

Αἱ συναγόμεναι Μωϋσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰ-
σραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπε
κύριος ποιῆσαι αὐτοὺς ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα.
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καταπαύσεις. ἅγια σάββατα ἀνά-
παυσις τῷ κυρίῳ. πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ, τελευτάτω. οὐ

καυσ[ι]ν πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
ὧν ἱσραὴλ λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων. λά-
βετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ. πᾶς ὁ καταδεχόμενος
ἐν τῇ καρδίᾳ, οἷς συνεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ. χρυσίον. ἀργύριον.
χαλκόν. ὑάκινθον. πορφύραν. κόκκινον διπλοῦν βύσσον. τρίχας αἰγείας.
νον. καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα. καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἀσή-
πα[τ]α. καὶ λίθους σαρδίους καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπω-
μίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον. καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν
ἐργάσασθω πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος τὴν σκηνὴν καὶ τὰ
παρεμβύματα καὶ τὰ καλύμματα. καὶ τὰ διατόνια. καὶ τοὺς μο-
χλοὺς καὶ τοὺς σύλους. καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ μαρτύριον. καὶ τοὺς ἀνα-
φορεῖς αὐτῆς. καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς καὶ καταπέτασμα. καὶ τὰ
ἐδώλια αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμά-
ράγδου. καὶ τὰ θυμιάματα καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα
τὸ φῶς. καὶ ἀρώματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ εἰς τὸ θυμίαμ-
μα τῆς συνθέσεως. καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
τῆς. καὶ τὴν λυχνίαν τὸ φῶς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ ἐπί-
λαιον τῆς χρίσεως. καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως. καὶ τὸ θυσια-
στήριον τῆς θυσίας τὸ σκεῦος καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύ-
νη αὐτῶ. καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας ἀαρὼν τῶ ἱερέως καὶ τὰς στολὰς
ἵνα οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ τοὺς χιτῶνας
τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τῆς ἱερατείας. καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
ισραὴλ ἀπὸ μωυσέως. καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν αὐτῶν. καὶ οἷς ηὐδόκησεν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ.
εἰς πᾶν ἔργον τῆς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τῶ μαρτυρίου. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς. καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τῶ ἁγίου. καὶ ἤνεγκαν
οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ὃ ηὐδόκησε τῇ διανοίᾳ καὶ
γχιν. σφραγῖδας καὶ ἐνώτια, καὶ δακτυλίους καὶ ἔμπλοκια. καὶ
περισκέλη-

πλεξία. πᾶν σκεῦος χρυσοῦν, καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαί-
ρεματα χρυσίου κυρίῳ. καὶ πᾶς ὃς εὑρέθη βύσσου παρ' αὐτοῦ.
καὶ πᾶς ὃς εὑρέθη παρ' αὐτοῦ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα
ἤνεγκαν καὶ δέρματα ὑακίνθινα. πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα
ἀργύριον καὶ χαλκὸν, ἤνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ. καὶ παρ'
οἷς εὑρέθη ξύλα ἀσηπτα, εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς
ἤνεγκαν. καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν ἠθέλη-
ἤνεγκαν νοημένα. τὴν ὑακίνθον καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ
κόκκινον καὶ τὴν βύσσον. καὶ πᾶσα αἰγωνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ αἷς εὐδόκησε τῇ
διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.
καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς μαράγδου. καὶ ὅλους
λίθους κοὺς τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα. καὶ εἰς τὸ λόγιον
καὶ εἰς τὰς σωθίσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως. καὶ τὴν
σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος. καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερεν
ἡ διανοία αὐτῶν εἰσελθόντας ποιῆν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέ-
ταξεν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
ἀφαίρεμα κυρίῳ. καὶ εἶπε μωυσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἀνε-
κλήθη ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος ἐν βασιλεὶ τὴν τοῦ οὐρὶ υἱοῦ
ὡρὶ ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεύματι θεοῦ σο-
ας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων ἀρχιτεκτονῆσαι πάν-
τα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας ποιῆν ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργύ-
ῳ καὶ τὸν χαλκὸν, καὶ λιθουργῆσαι ἐν λίθοις καὶ κατεργά-
ξεσθαι τὰ ξύλα. καὶ ποιῆν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας καὶ προσ
βάσεως. ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ ὁλιὰβ τῷ
τοῦ ἀχισαμὰχ ἐκ τῆς φυλῆς δαν. καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σο-
φίας συνέσεως διανοίας, πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα
τοῦ ἁγίου τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικίλτα ὑφαναι ὁλ κοκκίνῳ καὶ
τῇ πορφύρᾳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιῆν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποι
κιλίας.

κ Κεφ. λε. 36.

Αἰ ἐποίησε βεσελεὴλ καὶ ὁλιὰβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ

διανοίᾳ αὐτοῦ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη αὐτοῖς τοῦ συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἄγια καθήκοντα· κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος· καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιάβ καὶ πάντας τοὺς ἀρχοντας τὴν σοφίαν οἷς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσορμίσασθαι πρὸς τὰ ἔργα ὥστε ποιεῖν αὐτά· καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων πρωΐ πρωΐ· καὶ παραγενόμενοι πάντες οἱ σοφοὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ ἐποίουν, καὶ ἔλεγον πρὸς Μωυσῆν· ὅτι πλήθει φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι· καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων· ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν· καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι· καὶ προσκατέλιπον· ἦν γὰρ ἱκανὰ πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὰς σολὰς τῶν ἁγίων· αἵ ἐσιν ἄπαρχαὶ τοῦ ἱερέως κατὰ συνταξιν κύριος τοῦ Μωυσῆ· καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· καὶ ἐτυπώθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσίου πίλους ὥστε σωυφάναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τοῦ κοκκίνῳ τοῦ διανενησμένῳ καὶ σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον ὑφάντου ἐποίησαν αὐτὴν εἰς αὐτό· ἐπωμίδας σωειχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τὰ μέρη αὐτῆς ἔργον ὑφάντου εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένα καθ' ἑαυτό· ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὴν κατὰ τὴν αὐτὴ ποίησιν· ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένης καὶ βύσσου κεκλωσμένης καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορπημένους καὶ πεπερισσαλωμένους

χρυσίῳ γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκαλαμμένους ἐγκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς δύο ὤμους τῆς ἐπωμίδος πίλους μνημοσύνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐποίησαν λόγιον ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσίου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λόγιον· σπιθαμῆς μῆκος καὶ σπιθαμῆς εὖρος αὐτοῦ διπλοῦν· καὶ σωυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· σίχος λίθων, ὁ ἄρδιον καὶ τοπάζιον· καὶ σμάραγδος ὁ σίχος ὁ εἷς· καὶ ὁ σίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις· καὶ ὁ σίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος· καὶ ὁ σίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος· καὶ βηρύλλιον· καὶ ὀνύχιον πεπερισσωμένα χρυσίῳ καὶ σωδεδεμένα ἐν χρυσίῳ· καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· δώδεκα κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐγκεκαλαμμένα σφραγῖσιν ἕκαστος ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος, εἰς τὰς δώδεκα φυλάς· καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λόγιον κροσσοὺς συμπεπλεγμένους ἔργον ἐκπλεκτὸν ἐκ χρυσίου καθαροῦ· καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς· καὶ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἐπὶ ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογίου· καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δύο δακτυλίους ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογίου· καὶ ἐπὶ τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς δύο ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξωκαντίας κατὰ πρόσωπον αὐτῆς· καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια τῆς ἐπωμίδος ἐπὶ ἄκρου τοῦ λογίου ἐπὶ τὸ ὑποδύτην ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον· καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτῆς κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς σωφῆς τῆς ἐπωμίδος· καὶ συνέσφιγξε τὸ λόγιον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπὶ

αὐβὺς ἐς βὺς δακτυλίυς τῆς ἐπωμίδ☉. σωιεχομένυς ἐκ
ὑακίνθ. συμπιπλιμένους ἐς τ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδ☉. ἵνα
μὴ χαλᾶτ τ λόγιον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδ☉ καθὰ σωίταξε κύ
ε☉ τῷ μῶϋσῇ. καὶ ἐποίησαν τὰ ὑποδύτ ὑπὸ τὴν ἐπωμί
δ' ἔργον ὑφανὲν ὅλον ὑακίνθινον. τ δὲ πεῖσόμιον τ ὑποδύτ
ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκὲν ὥσαν ἔχον κύκλῳ ἐπί
σόμιον ἀσπίλυτον. καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τ λώμασ τὰ ὑποδύτ κὲ
τοθεν ὡς ἐξ ἀνθούσης τῆς βύας, βρύσκυσ ἐξ ὑακίνθ καὶ πορφύ
ρας καὶ κοκκίνυ νεωσμένυ, καὶ βύσσ κεκλωσμένης. καὶ ἐποίη
σαν κώδωνας χρυσᾶς. καὶ ἐπέθηκαν αὐβὺς ἐν τ λώμασ τ ὑπο
δύτ κύκλῳ ἀνὰ μέσον τ βοΐσκων κώδων χρυσᾶς καὶ βοΐσκυς
ἐν τ λώμασ τ ὑποδλίτ κύκλῳ ἐς λειτυργ-ἓν καθὰ σωίτα
ξε κ'ς τῷ μῶϋσῇ, καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνυς ἔργον ὑφα
ντ ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτ. καὶ κιδάρεις ἐκ βίσσ καὶ τὴν
μίτραν ἐκ βύσσ καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσσ κεκλωσμένης.
καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσ καὶ ὑακίνθ καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου διανενησμένου ἔργον ποικιλτοῦ ὃν τρόπον σωίτα
ξε κύε☉ τῷ μῶϋσῇ. καὶ ἐποίησαν τ πέταλον τ χρυσῆν ἐκ
φόεισμα τοῦ ἁγίου. χρυσίου καθαροῦ. καὶ ἐγραψαν ἐπ' αὐτοῦ
γράμματα ἐκ τ γλυπωμένα σφραγῖδ☉ ἁγίασμα κυρίῳ. καὶ
ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῷ, λῶμα ὑακίνθινον ὥς τε ἐπικεῖσθαι τ μί
τραν ἄνωθεν. ὃν τρόπον σωίταξε κύε☉ τῷ μῶϋσῇ. καὶ
ἐποίησαν τὴν σκλωὴ δίπλα αὐλάς. ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆ
κος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς. τ δὲ αὐτ ἦσαν πᾶσαι. καὶ τεσσάρων πή
χεων τ εὖρ☉ τ αὐλαίας τῆς μιᾶς. καὶ ἐποίησαν τ κατακάλυμμα
σμα ἐξ ὑακίνθ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνυ νεωσμένυ, καὶ βύσ
σ κεκλωσμένης ἔργον ὑφανὲν χαρβίμ. καὶ ἐπέθηκαν αὐτ ἐπὶ
τέσσαρας σύλυς ἀσήπ[τ]ους κατακεχρυσωμένας ἐν χρυσίῳ. καὶ
αἱ κιφαλίδ☉ αὐτῶν χρυσαῖ. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
ἀργυραῖ. καὶ ἐποίησαν τ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκη

νῆς τ μαρτυρίυ, ἐξ ὑακίνθ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνυ νεωσ
μένυ. καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὑφανὲν χερουβίμ. καὶ ζυ
σὰς αὐτῶν πέντε. καὶ τοὺς κίονας αὐτῶν. καὶ τὰς κιφαλί
δας αὐτῶν καὶ τὰς φαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυ
σίῳ. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ. καὶ ἐποίησαν τὴν
αὐλὴν τὰ πρὸς νότον λισία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμέ
νης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ σὺν αὐτῶν εἴκοσι. καὶ αἱ βάσεις
αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ τὸ κλίτ☉ τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκα
τὸν πρὸς ἑκατόν. καὶ οἱ σὺν αὐτῶν εἴκοσι. καὶ αἱ βάσεις αὐ
τῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ τὸ κλίτ☉ τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν
ἐφ' ἑκατόν. καὶ οἱ σὺν αὐτῶν εἴκοσι. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι
χαλκαῖ. καὶ τὸ κλίτ☉ τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πεντήκοντα πή
χεων. σὺν αὐτ δέκα. καὶ αἱ βάσεις αὐτ δέκα. καὶ τὸ κλίτ☉ τὸ
πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων. λισία πεντεκαιδέκα πή
χεων τὸ κατὰ νότ. καὶ οἱ σὺν αὐτ τρεῖς. καὶ αἱ βάσεις αὐτ τρεῖς.
καὶ τὸ νότ δωτέρυ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, κατὰ τὴν πύλω τῆς αὐ
λῆς, αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων. καὶ οἱ σὺν αὐτ τρεῖς καὶ αἱ
βάσεις αὐτῶν τρεῖς. πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκλωῆς ἐκ βύσσ κε
κλωσμένης. καὶ αἱ βάσεις τῶν σύλων αὐτῶν χαλκαῖ. καὶ αἱ ἀγ
κύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ. καὶ αἱ κιφαλίδ☉ αὐτῶν περιηργυρω
μέναι ἀργυρίῳ καὶ οἱ σὺν αὐτῆς περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
πάντ☉ οἱ σὺν τῆς αὐλῆς, καὶ ἐ κατακαλυμμα τῆς πύλης
τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκ
κίνου νεωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τ
μῆκος καὶ ἐ ὕψ☉. καὶ τ εὖρ☉ πέντε πήχεων ἐξισούμενον
ἰσίοις τῆς αὐλῆς. καὶ οἱ σὺν αὐτῶν τέσσαρες. καὶ αἱ βάσεις
αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ. καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτ ἀργυραῖ. καὶ αἱ κι
φαλίδ☉ αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ. καὶ πάντ☉ οἱ πά
σκλοι τ αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ. καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τ σκλωῆς
τοῦ μαρτυρίου, καθὰ σωίταξε κύε☉ τῷ μῶϋσῇ, τὴν λει

τεργίαν ἐν τ λευιτ διὰ ἰθάμαρ τὸν υἱὸν ἀᾶρὼν τὸν ἱερέως. καὶ
ἐσελεύσ ὁ τὸν θρί, ἐκ τ φυλῆς ἰούδᾶ, ἐποίησε καθὰ σωίταξε
κύριος ϖρὸ μῶϋσῆ. καὶ ἐλάβ ὁ τοῦ ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς δᾶν
ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδωτὰ καὶ ϖοικίλτικὰ
ὑφάναι ϖρὸ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσῳ. καὶ ἐποίησε βασιλεὺ τὴν
κιβωτὸν καὶ κατεχύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔ
ξωθεν. καὶ ἐποίησεν αὐτῇ κυμάτιον χρυσοῦν κύκλῳ, καὶ ἐχώνευ
σεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς ἐϖὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτ. δύο ϖὲ κλίτες ἐ᾽ν, καὶ δύο ἐϖὶ κλίτος ἀ δευτέρου. ὑϖὸ τοὺς
κύκλους καὶ ἐϖοίησε τοὺς μοχλοὺς ξύλινους καὶ κατεχύσωσε
τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. καὶ ἐϖοίησε τὸ ἱλαστήριον χρυσοῦν κα
θαρόν, δύο ϖῆχεις καὶ ἥμισυ τὸ μῆκος αὐτ. καὶ δύο κερουβὶμ
χρυσοῦς. χειροβὶμ ἕνα ἐϖὶ τὸ ἄκρον τὸ ἱλαστηρίου ἐνθεν. καὶ
χερουβὶμ ἕνα ἐϖὶ τὸ ἄκρον ἀ δευτέρου τὸ ἱλαστηρίου συσκιάζοντα τὸν
ϖτέρυξιν αὐτ ἐϖὶ τὸ ἱλαστήριον. καὶ ἐϖοίησε τὴν τράπεζαν τὴν
κεκμένην ἐκ χρυσίου καθαροῦ. καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δα
κτυλίους χρυσοῦς. δύο δακτυλίους ἐϖὶ τὸ κλίτος ἑνὸς, καὶ δύο
δακτυλίους ἐϖὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρου εὐρᾷ, ὥστε αἴρειν τοὺς
δι᾽ αὐτῆς ἐν αὐτοῖς. καὶ διαῤῥῆξαι τὴς κιβωτὸν καὶ τὴς ϖαπέτης
ἐποίησε. καὶ κατεχύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ. καὶ ἐϖοίησε τὰ
σκεύη τ ϖαπέτης τάτε φιάλας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰς κύαθους καὶ
τὰ ϖασπάλια ἐν οἷς ϖασπένδᾶ ἐν αὐτοῖς, χρυσᾶ, καὶ ἐϖοίησε τὸν λυ
χνίαν ἢ φωτίζῃ χρυσῆν σφυρὰν ἡ καυλὸν καὶ τοὺς καλαμίσκους αὐ
ἀμφοτέρων τ μερῶν αὐτ, ἐκ τ καλαμίσκου αὐτ οἱ βλάστοι αὐ
χνοειδεῖς ἐκ κύτε, καὶ βδὲ ἐκ τούτε ἐξιβούμενοι ἀλλήλοις, καὶ
τὰ λαμπάδια αὐτῶν, ἄτινά ἐσιν ἐϖὶ τῶν ἄκρων αὐτῶν κερουβὶμ
τὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἀνθέμια ἐξ αὐτῶν. ἵνα ὦσιν οἱ λύχνοι ἐϖὶ
αὐτῶν. καὶ ἀνθέμιον τὸ ἐβδομον τὸ ἐϖὶ ἄκρε τὰ λαμπάδια αὐ
τῆς χερυβὶμ ἀνωθεν σφυρὸν ὅλον χρυσοῦν. καὶ ἐϖὶ τὰ λύχνους αὐ
τῆς καὶ τὰς θυίσκας αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς. καὶ τὰς ἐ
παρυσρίδας αὐτῆς χρυσᾶς. οὗτος πᾶς κόπος χρυσοῦ τ ἀϖαρχῆς ἐγένε

καὶ ἐχώνευσε ζῖς σύλοις δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐχώνευσε καὶ
ἐχύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. καὶ κατεχύσωσε τοὺς σύλους
τὸ κατακαλύμματος χρυσίῳ. καὶ ἐϖοίησε τὰς ἀγκύλας χρυ
σᾶς. οὕτως ἐϖοίησε καὶ ζῦς χρίκους τῆς σκλωῆς χρυσοῦς. καὶ τοὺς
χρίκους δ αὐλῆς. καὶ χρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακαλύμμα
ϖωθεν χαλκοῦς. οὕτως ἐχώνευσε τὰς φιάλας τὰς ἀργυρᾶς δ σκη
νῆς. καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς δ θύρας δ σκλωῆς, καὶ τὴν
πύλην δ αὐλῆς. καὶ ἀγκύλας ἐϖοίησεν ἀργυρᾶς ἐϖὶ τῶν σύ
λων. οὕτως πεφιηργύρωσεν αὐτούς. οὕτως ἐϖοίησε τοὺς ϖασσά
λους δ σκλωῆς καὶ τὸν ϖασσάλους δ αὐλῆς χαλκοῦς. οὕτως ἐϖοίη
σε θυσιασήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν ϖυρείων τῶν χαλκῶν ἃ ἤ
σαν ζῖς ἀναβάσι τοῖς κατασασιάσασι μῶϋσῆ δ χερὶ συναγω
γῆς. οὕτος ἐϖοίησε ϖάντα τὰ σκεύη δ θυσιασηρίᾳ καὶ τ βάσιν
αὐτοῦ καὶ τὸ ϖυρεῖον αὐτ καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλ
κᾶς. οὕτως ἐϖοίησε τῷ θυσιασηρίῳ ϖερίθεμα ἔργον δικτυω
τὸν κατωθεν τοῦ ϖυρείου ὑϖὸ τὸ αὐτὸ ὡς τοῦ ἡμίσεως αὐτ. καὶ ἐ
ϖέθηκεν αὐτῷ, τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν
δ ϖαραθέματος δ θυσιασηρίᾳ χαλκοῦς, εἰσφέρειν ζῖς μοχλοῖς τοῦ
τοὺς αἴρειν τὸ θυσιασήριον ἐν αὐτοῖς οὕτως ἐϖοίησε τὸ ἔλαιον τ χρί
σεως τὸ ἅγιον. καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον
μυρεψοῦ. οὕτος ἐϖοίησε τ λυτῆρα τ χαλκᾶν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
χαλκᾶν ἐκ τ κατόπτρων τῶν νησευσασῶν. αἳ ἐνήσευσαν ϖαρὰ
τὰς θύρας δ σκηνῆς δ μαρτυρίου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐϖῆξεν αὐτήν. καὶ
ἐϖοίησε τὴν λουτῆρα ἵνα νίϖτωνται ἐξ αὐτοῦ, μῶϋσῆς καὶ ἀα
ρὼν καὶ οἱ ὑοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς ϖόδας εἰς ϖο
ρευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκλωὴν δ μαρτυρίου. ἢ ὅταν ϖροσϖο
ρεύωνται ϖρὸς τὸ θυσιασήριον λειτουργεῖν, ἐνίϖτοντο ἐξ αὐτ, κα
θὰ συνέταξε κύριος ϖρὸς μῶϋσῆ. ϖᾶν δ χρυσίον ὃ κατειρ
γάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ ϖᾶσαν τὴν ἐργασίαν δ ἀϖαρχῆς δ χρυσίου ὃ ἀϖαρχῆς ἐγένε
ἀργίας, ἐγένε

τα μὴ ἑπτακόσιοι μὴ οἰκοδομησι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
μὴ ἀργυρίου ἀφαιρέματα παρὰ τῶν ἐπισκεμμένων ἀνδρῶν τ
σωαγωγῆς, ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα
τα πέντε σίκλοι. δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου κα
τὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπισκο
ψιν ἀπὸ ἐνιαυσιαίων μὴ ἐπάνω ἐπὶ τὰς ἑξήκοντα μυριάδας, μὴ
πλείους πεντακόσιοι πεντήκοντα. καὶ ἐγένηθη τὰ ἑκατὸν
τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων
τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν
τὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα· τάλαντον τῇ κεφαλίδι·
μὴ γὰρ χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομηκοντα πέντε σίκλους, ἐποίη
σεν εἰς τὰς ἀγκύλας τῶν στύλων. καὶ κατεχύσωσε τὰς κεφαλί
δας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς. καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαι
ρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ δισχίλιοι τριακόσιοι σί
κλοι. καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ, τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκη
νῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ. καὶ τὰς βά
σεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς. καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς. καὶ
τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ. καὶ τὰ πρασπάσματα τοῦ χαλκοῦ
κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ
πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ συνταξιν κυρίου τῷ Μωϋσῇ, οὕτως ἐποί
ησαν. τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος, ἐποίησαν σκεύη εἰς
λειτουργίαν ἐν αὐλῇ ἐναντι κυρίου. καὶ τὴν καταλοφὰδα τὴν
κιβωτὸν καὶ τὰ περφύραν καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον ἐποίησαν σο
λὰς λειτουργικὰς ἀαρὼν ὡς τε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῇ αὐλῇ
τῷ. καὶ ἔνεγκαν τὰς σολὰς πρὸς Μωϋσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς. καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὰς
βάσεις αὐτῆς καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς μοχλοὺς
φας αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ
ἔλαιον τοῦ χρίσεως. καὶ τὸ θυμίαμα τοῦ συνθέσεως. καὶ τὴν λυ

χνίαν τὴν καθαρὰν. καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τοῦ καύσε
ως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὴν πρόθεσιν τῆς προθέσεως.
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους.
καὶ τὰς σολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ ἦσαν ἀαρών. καὶ τὰς σολὰς τῶν υἱ
ῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν. καὶ τὰ ἱσία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στ
ύλους καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς. καὶ τὸ κατάπετασμα τῆς θύ
ρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλης τῆς αὐλῆς. καὶ πάντα τὰ σκεύη
τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς. καὶ τὰς ὑφθείρας
ἐρίων ἠρυθροδανωμένα. καὶ τὰ καλύμματα δέρ
ματα ὑακίνθινα. καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα. καὶ τοὺς
παραπλοκους. καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου ὅσα συνετάξε κύριος τῷ Μωϋσῇ. οὕτως ἐ
ποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν. καὶ εἶδε Μωϋ
σῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον
συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτά. καὶ εὐλό
γησεν αὐτοὺς Μωϋσῆς. Κεφ. λζ' 37

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. ἐν ἡμέρᾳ
κ μιᾷ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ. στήσεις τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου. καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρί
ου. καὶ συνπάσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ καταπετάσματι. καὶ ἐσοῖ
σεις τὴν τράπεζαν. καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς. καὶ ἐξοί
σεις τὴν λυχνίαν. καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς. καὶ θήσεις τὸ
θυσιαστήριον τοῦ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ἐπιθήσεις τὸ καλυμμα τοῦ καταπετασ
ματος, καὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσι
αστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. καὶ πλυθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῇ ἁγιάσεις κύκλῳ. καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος
καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. καὶ ἁγιάσεις
αὐτὴν. καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. καὶ ἔσται ἁγία καὶ χρίσις

θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ.
καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον
τῶν ἁγίων, καὶ προσωξεῖς ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὰς θύ-
ρας σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι. καὶ ἐνδύσεις
τὸν ἀαρὼν, τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρίσεις αὐτὸν. καὶ ἁγιάσεις
αὐτὸν καὶ ἱερατεύσει μοι, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις
αὐτοὺς χιτῶνας. καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρόπον ἠλείψας τὸν πατέρα
αὐτῶν. καὶ ἱερατεύσουσί μοι. καὶ ἔσται σοι εἰς γενεὰς αἰωνίους. καὶ
ἐτελείωσε μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, οὕτως ἐποίησε. καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐν τῇ εἰκάδι μηνὸς ἀνε-
βλήθη ἡ σκηνή. καὶ ἔστησε μωϋσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἔθηκε τὰς κρεμάθρας
τῆς σκηνῆς καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας αὐτῆς. καὶ ἔστησε τοὺς στύ-
λους καὶ ἔστησε τοὺς σύλους αὐτῆς καὶ ἐξέτεινε
τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν. καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα
τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μωϋ-
σεῖ. καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια, ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ
ὑπέθηκε τοὺς δισκῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπήνεγκε τὴν
κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκε τὸ κάλυμμα τῆς κατα-
πετάσ-
ματος. καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ὃν τρόπον συνέ-
ταξε κύριος τῷ μωϋσεῖ. καὶ ἐπέθηκε τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. πρὸς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ μαρτυρί-
ου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς, καὶ
προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐναντίον κυρί-
ου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μωϋσεῖ. καὶ ἐπέθηκε τὴν λυ-
χνίαν, εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς
τὸ πρὸς νότον. καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἐναντίον κυρί-
ου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μωϋσεῖ, καὶ ἐπέθηκε τὸν θυ-
σιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ κατα-
πετάσματος, καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα συνθέσεως

καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσεῖ. καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
καρπωμάτων, ἐπέθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου. καὶ συνετέλεσε μωϋσῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἐκάλυψε νε-
φέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη
ἡ σκηνή. καὶ οὐκ ἠδυνήθη μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν
μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη. καὶ δόξα
κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή. νηνίκα δὲ ἀνέβη ἡ νεφέλη
ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
σὺν τῇ παρατίᾳ αὐτῶν. εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη,
οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως
τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη.
ἡ νεφέλη γὰρ ἦν τῆς σκη-
νῆς ἡμέρας καὶ πῦρ
ἦν ἐπ' αὐτῆς νυ
κτὸς ἐναν
τίον
παντὸς ἰσρα-
ὴλ, ἐν πάσαις ταῖς
ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

Τέλος τῆς ἐξόδου.

Κεφαλαιον α. ι.

Καὶ ἐκάλεσε κύριος μωϋσῆν, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσάξῃ δῶρα τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, προσάξετε τὰ δῶρα ὑμῶν. ἐὰν ὁλοκαυτώματα, δῶρον αὐτὸ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προθήσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν ἀυτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐναντίον κυρίου. καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ διέρραντοῦ τὸ ὁλοκαύτωμα, μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη. καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς, πῦρ τὸ θυσιαστήριον. καὶ συβαλοῦσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ. καὶ συβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτμήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σέαρ τὰ ξύλα ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ τοῦ θυσιαστηρίου. τὰ δὲ ἔγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καρπωμοῦ ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἀπὸ ὄϊδος ἢ ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντίον κυρίου καὶ προσχοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς

τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη. καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σέαρ αὐτοῦ, ἐπιτιθάσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὰ ἔγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καρπωμοῦ ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν πριστερίδιων τὸ δῶρον αὐτοῦ. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁ ἱερεύς. καὶ σραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀφελεῖ τὴν πρόβολην σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὰ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ᾽ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποδοῦς. καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ. καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός. καρπωμά ἐστι θυσία, ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.

Κεφ. β΄ 2.

Ἀν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμιδάλεως ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ. καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ᾽ αὐτὸ ἔλαιον. καὶ ἐπιθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ λίβανον θυσία ἐστὶ καὶ ὀφεξάμενος ἀπ᾽ αὐτῆς πλήρη τὴν ὀφάκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς. καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου. ἐὰν δὲ προσφέρῃς δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ. ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμιδάλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμα ἔσται. καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα. καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ᾽ αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ κυρίῳ. ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ χαρᾶς τὸ δῶρόν σου, σεμιδάλις ἐν ἐλαίῳ

ποιηθήσεται. καὶ προσίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσίσει πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσοίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς. καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καρπωμα. ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρητε κυρίῳ. οὐ ποιήσετε ζυμωτόν. πᾶσαν γὰρ ζύμωμα καὶ πᾶν μέλι, οὐ προσίσετε ἀπ' αὐτῶν καρπῶσαι τῷ κυρίῳ δῶρον ἀπ' ἀρχῆς προσίσετε αὐτὰ κυρίῳ. ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ ἁλισθήσεται. καὶ οὐ διαπαύσεται ἅλας διαθήκης κυρίου. ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς δώρου προσοίσετε ἅλας. ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων κυρίῳ, νέα πυρὶ μίνα χίβδα ἑλικτὰ τῷ κυρίῳ. καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων. καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον. καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον. θυσία ἐστί. καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίβδων σὺν τῷ ἐλαίῳ. καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, κάρπωμα ἐν πυρί. Κεφαλ. γ'. 3.

Ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσάγῃ ἐάντε ἄρσεν ἐάντε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει ἐναντι κυρίου. καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου. καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου. καρπωμα κυρίῳ πρὸς τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν. καὶ πᾶν στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρῶν. καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὁλοκαυτώματα τὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς, καρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων ἡ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό. ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ ἡ δῶρον αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸ ἐναντι κυρίου. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ. καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καρπωμα τῷ κυρίῳ. τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφῦν ἄμωμον σὺν ταῖς φύσαις περιελεῖ αὐτό. καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον. καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρῶν. καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ, ἀναισει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀσμὴν εὐωδίας καρπωμα τῷ κυρίῳ. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν ἡ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, καὶ προσάξει ἐναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐναντι κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καρπωμα τῷ κυρίῳ ὀσμὴ στέαρ ὀσμὴ καταλύπτον τὴν κοιλίαν. καὶ πᾶν στέαρ ὀσμὴ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ ἐπὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ πᾶν στέαρ ὀσμὴ ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν μηρῶν. καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα, ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ. πᾶν στέαρ τῷ κυρίῳ νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα, οὐκ ἔδεσθε.

Κεφαλαιον Λ'. 4.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάλησον
κ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ λέγων· ψυχὴ ἐὰν ἁμάρτη
ἐναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων τ προσαγομέν-
των κυρίῳ ὧν οὐ δεῖ ποιῆν, καὶ ποιήσῃ ἑνὶ ἀπ' αὐτῶν, ἐὰν μὲν
ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμάρτῃ, ᾧ ἐν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ
προσάξῃ περὶ τ ἁμαρτίας αὐτῦ ἧς ἥμαρτε μόσχον ἐκ βοῶν ᾧ
μωμον τῷ κυρίῳ, περὶ τ ἁμαρτίας· καὶ προσάξει ἐν μόσχου
παρὰ τὴν θύραν τ σκιωῆς τῦ μαρτυρίου, ἐναντι κυρίου· καὶ ἐπι-
θήσει τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῦ μόσχου· καὶ σφάξει
μόσχον ἐνώπιον κυρίου· καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χρισὸς ἐκ τοῦ
λεομένους τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τῦ μόσχου· καὶ ἐβίσει
αὐτὸ εἰς τὴν σκιωὴν τῦ μαρτυρίου· καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς ἐν δακτύ-
λῳ ἐναντι κυρίου, κατὰ τ καταπέτασμα τ ἁγίων· καὶ ἐπιθή-
σει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῦ αἵματος ἐπὶ τὰ κέρατα τῦ θυσια-
σηρίου τῦ θυμιάματος τ σωθέισεως τῦ ἐναντι κυρίου· ὃ ἐστιν
ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, ἐκχεεῖ
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιασηρίου τ ὁλοκαρπώσεως, ὃ ἐστιν
ρὰ τὰς θύρας τ σκιωῆς τ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ σέαρ τοῦ μό-
χου τοῦ τ ἁμαρτίας, περιελεῖ ἀπ' αὐτῦ τὸ σέαρ τ ἐπικαλύπ-
τὰ ἐνδόθια· καὶ πᾶν τὸ σέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοθίων καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς καὶ τὸ σέαρ τὸ ἀπ' αὐτῶν ὃ ἐστιν τῶν μιρίων καὶ τὸν λο-
βὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτὸν, ὃν τρό-
πον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τῦ τῆς θυσίας τῦ σωτηρίου· καὶ
ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιασήριον τ καρπώσεως· καὶ τὸ σέαρ
μα τοῦ μόσχου, καὶ πᾶσαν αὐτῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ
τῷ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ· καὶ ἐξοῦ-
σιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τ παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν
ᾧ ἐκχέουσι τὴν ἀποδιάν· καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων

ἐν πυρὶ ᾧ τῆς ἐκχύσεως τ ἀποδιᾶς κατακαήσεται· ἐὰν δὲ πᾶσα
συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἀγνοήσῃ, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλ-
μῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντο-
λῶν κυρίου, ἃ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι καὶ γνωθῇ
αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγω-
γὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξ-
αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπιθή-
σουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ᾧ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, ἐναντι κυρίου· καὶ σφαξουσι τὸν μό-
σχον ἐναντι κυρίου· καὶ ἐβίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χρισὸς ἀπὸ τοῦ αἵμα
τ τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκιωὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ βαψει ὁ
ἱερεὺς τὸν δάκτυλον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματ τοῦ μόσχου καὶ
ραντεῖ ἑπτάκις ἐναντι κυρίου κατεναντίον τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ἁγίου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ᾧ τὰ κέ-
ρατα τοῦ θυσιασηρίου τ θυμιάματος τ σωθέισεως ὃ ἐστιν ἐνώ-
πιον κυρίου· ὃ ἐστιν ἐν τῇ σκιωῇ τὸ μαρτυρίου· καὶ πᾶν αἷμα
ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιασηρίου τῶν καρπώσεων τοῦ
ντος πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν σέ-
αρ αὐτοῦ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ᾧ θυσιασήσειον καὶ
ποιήσει ὃν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τῆς ἁμαρ
τίας· οὕτω ποιηθήσεται καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεύς,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία· καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον
ξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν
τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἁμαρτίας συνα
γωγῆς ἐστιν· ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πα
σῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἃ οὐ ποιηθήσεται ἀ
κουσίως καὶ πλημμελήσῃ καὶ γνωθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥ-
μαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ᾧ δῶρον αὐτῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἄρσεν ἄμωμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ᾧ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ

σφάξουσι τὰ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου, ὑπὲρ ἁμαρτίας ἐστὶ· καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ τὸ πᾶν σίαρ αὐτοῦ ἀφελεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὥσπερ τὸ σίαρ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἃ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτον ᾗ, αὐτῇ, καὶ οἶστρος αὐτῇ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν. θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ. καὶ σφάξουσι τὴν χίμαιραν τὴν περὶ ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ οὗ σφάξουσι τὰ ὁλοκαυτώματα. καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. τῶν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν τὸ σίαρ αὐτῆς ἀφελεῖ πρὸς αὐτὸν τρόπον περιελεῖ τὸν σίαρ περιαρεῖται σίαρ ἀπὸ θυσίας τοῦ σωτηρίου. καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας. καὶ σφάξουσι αὐτὸ περὶ ἁμαρτίας. οὗ σφάξουσι τὰ ὁλοκαυτώματα ἐν τῷ τόπῳ οὗ γίῳ. καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, ἐπιθήσει τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. τῶν ὁλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν τὸ σίαρ περιελεῖ πρὸς τὸν τρόπον περιαρεῖται σίαρ προβάτου ἀπὸ θυσίας τοῦ σω-

τηρίου· καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁλοκαύτωμα κυρίῳ. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Κεφάλαιον ε. ς.

Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς, ἢ ἑώρακεν, ἢ συνοίδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θηρίου ἀκαθάρτου, ἢ θηριαλώτου, ἀκαθάρτου, ἢ τοῦ θηνσιμαίου βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θηνσιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ λάθῃ αὐτὸ καὶ ἀκάθαρτος αὐτὸ ἔσται καὶ πλημμελήσει, ἢ ἅψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἀκάθαρτος μιανθῇ, καὶ λάθῃ αὐτόν· μετὰ δὲ τοῦτο γνῷ καὶ πλημμελήσει ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος ἢ διασείλυσα βαῖς χείλεσι καλοδωιῆσαι ἢ καλοδωιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διασείλῃ ὁ ἄνθρωπος μηδ' ὅρκῳ μὴ λάθῃ αὐτῷ, καὶ οὗτος γνῷ καὶ ἁμάρτηται τούτων, καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ἧς ἡμάρτηκε κατ' αὐτό, καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐνεγκεῖν ἐς πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἥμαρτε δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ. ἵνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἵνα ἐς ὁλοκαύτωμα. καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσοίξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ. καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου. τὸ δὲ καταλειφθὲν τοῦ αἵματος κατα-

περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς ἧς ἥμαρτε καὶ ἀφεθή-
σεται αὐτῇ. ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἱκανὸν προβάτου
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρ
τε τὸ δέκατον τοῦ ὑφί, σεμιδάλιν περὶ ἁμαρτίας, οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ'
αὐτῆς ἔλαιον. οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῇ λίβανον. ὅτι περὶ ἁμαρ
τίας ἐστί. καὶ οἴσει αὐτὴν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ δραξάμενος ὁ ἱε
ρεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δρᾶκα αὐτοῦ, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐ
πιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τῶ ὁλοκαυτωμάτων κυρίῳ. ἁμαρ
τίας ἐστί. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ ἧς ἥμαρτεν ἀφ' ἑνὸς ζύγου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἃ δὲ καὶ
ταλεφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως. Καὶ ἐλά
λησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. ψυχὴ ἣ ἂν λάθῃ αὐτὴν λό
θη, καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου, καὶ οἴσει τὴν πλημμ
λείας αὐτῆς τῷ κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων ἀπὸ τῆς ἀργυ
ρίου σίκλων τῷ σίκλῳ τοῦ ἁγίου περὶ οὗ ἐπλημμέλησε. καὶ τὸ ἥμαρ
τον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει, καὶ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ'
αὐτό. καὶ δώσει αὐτὸ τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ
κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἁ
μάρτῃ, καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὧν οὐ
δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσει καὶ λήμψεται τὴν ἁμαρ
τίαν αὐτοῦ, καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀρ
γυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ
αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς
οὐκ ᾔδει. καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμε
λείᾳ πλημμέλησιν ἐναντι κυρίου.

Κεφάλαιον 5. 6.

Αἰ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶυσῆν λέγων. ψυχὴ ἣ
ἂν ἁμαρτῃ καὶ ἀκουσθῶν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς κυ
ρίου καὶ φύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν πα
ραθήκῃ, ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἁρπαγῆς, ἢ ἐὰν

κακώσῃ τὸν πλησίον, ἢ εὗρον ἀπώλειαν καὶ φεύσηται περὶ αὐτῆς
καὶ ὀμόσῃ ἀδίκως περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἂν ποιήσῃ ἄνθρω
πος ὥστε ἁμαρτάνειν ἐν τούτοις, καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἁμάρτῃ καὶ
πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῶ ἃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκη
μα ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην ἣν παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὸ ἀ
πώλειαν ἣν ἂν εὗρεν ἀπὸ πάντων πραγμάτων οὗ ὤμοσεν περὶ αὐτῆς
ἀδίκως καὶ ἀποτίσει αὐτὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίμπτον αὐ
τοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, τίνος ἐστίν. αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἂν ἡμέ
ρᾳ ἐλεγχθῇ ἢ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἷσαι τῷ κυρίῳ κριὸν ἄ
πὸ τῶν προβάτων ἀμωμον ἀπὸ τῶν ἐπλημμέλησεν καὶ ἐξιλάσε
ται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἑ
νὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτοῖς.
Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶυσῆν λέγων. ἐντειλαι τοῖς ἀαρ
ὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων. οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυτώσε
ως. αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
ὅλην τὴν νύκτα καυθήσεται ἕως τοπρωΐ. καὶ σβεσθήσεται ἐπ' αὐτῆς πῦρ τὸ
θυσιαστηρίου αὐτοῦ. καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν. καὶ περι
σκελῆ λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἀφελεῖ τὴν κατα
κάρπωσιν ἣν ἂν κατανα λώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου. καὶ παραθήσει αὐτὴν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην. καὶ ἐξοι
σει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν
καὶ πῦρ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ σβεσθήσεται.
καὶ καύσει ἐπ' αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ξύλα τοπρωΐ πρωΐ. καὶ ἐπιβάσει ἐπ'
αὐτῆς τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῆς, τὰ στέαρ τῶν σω
τηρίων. καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται τὸ θυσιαστήριον. οὐ σβε
σθήσεται. οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσοίσουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ
ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς, ἀπέναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀφελεῖ
ἐπ' αὐτῆς ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας.
σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς. καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς

θυσίας μὴ ἀνοίσει ⸗ ἐ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας
τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ · καὶ ὁ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς,
φάγεται Ἀαρὼν μὴ δὶ ἰσοὶ αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ⸗ ἐν τόπῳ ἁγίῳ
ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου φάγονται αὐτήν. οὐ πεφθήσε-
ται ζυμωμένη· μερίδα αὐτοῖς αὐτὴν δέδωκα ἀπὸ τῶν καρπωμά-
των κυ· ἁγία ἁγίων ἐστὶν, ὥσπερ καὶ ἡ ἁμαρτίας μὴ ὥσπερ καὶ τὸ
πλημμελείας· πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων βρώσεται αὐτήν. νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυ· πᾶς ὃς ἂν
ἅψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται, καὶ ἐλάλησε κς πρὸς μωϋσῆν
λέγων· τοῦτο δέ ἐστιν ἄρων μὴ τῶν ἱερέων αὐτοῦ· ὁ προσφέρων
τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἃ ἂν χρίσῃ αὐτόν· καὶ δέκατον τοῦ ἐφὶ
μιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός· ἐ ἥμισυ αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρωΐ καὶ τὸ
ἥμισυ αὐτῆς, ἐ δείλινόν· ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ πεπιεσμένη
φυραμένην οἷον αὐτὴ, ἐλικτά· θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ· ὁ ἱερεὺς ὁ χριόμενος ἀντ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν
ἐξ ἀνδρὸς αὐτοῦ, ποιήσει αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον ἅπαν ἐπιτελεσθή-
σεται· καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται· οὐ μὴ βρωθήσε-
ται· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλησον πρὸς ἄρωνὰ μὴ
τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ λέγων· οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν
τόπῳ οὗ σφαγήσεται τὸ ὁλοκαύτωμα· σφαγήσεται καὶ ἐ τῆς
ἁμαρτίας ἐναντι κυρίου· ἁγία, ἁγίων ἐστίν· ὁ ἱερεὺς ὁ ἁμαρ-
τίαν φέρων αὐτὴν, φάγεται αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται· ἐν αὐ-
λῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· πᾶς ὁ ἅψόμενος τῶν κρεῶν αὐ-
τῆς ἁγιασθήσεται· καὶ ὧν ἐὰν ἐπιῤῥανθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐν
αὐτῆς ⸗ ἱμάτιον ὃ ἂν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ, πλυνθήσεται ἐν
τόπῳ ἁγίῳ· καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἑφθῇ ἐν αὐτῷ
συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἑφθῇ, ἐκτριβή-
σεται καὶ πλυθήσεται ἐν ὕδατι· πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσι φαγέται
αὐτό· ἅγια ἁγίων ἐστὶ τῷ κυρίῳ· καὶ πᾶν τὰ περὶ τῆς ἁ-
μαρτίας ὧν ἂν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, εἰς τὴν σκηνὴν

τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυ-
ρὶ κατακαυθήσεται· καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς
πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν· ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὁλο-
καυτώματα, σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἐναντι κυρίου
μὴ τὸ αἷμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ· μὴ πᾶν
τὸ σιαρ αὐτοῦ, προβίσει ἀπ' αὐτοῦ, μὴ τὴν δοφῦνα καὶ τὸ σιαρ, τὸ
κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια· καὶ πᾶν τὸ σιαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδο-
σθίων καὶ τοὺς δύο νεφροὺς· καὶ τὸ σιαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τὰ
μηρίων, καὶ ἐν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς πε-
ριελεῖ αὐτό· μὴ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον), κάρπω-
μα ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ· πρὸ πλημμελείας ἐστί· πᾶς ἄρσην ἐκ
τῶν ἱερέων, φάγεται αὐτά· ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται ἅγια ἁγίων
ἐστίν. ὡσαύτως δὲ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω μὴ δὲ τὸ πλημμελείας νό-
μος· τῆς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅσους ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται·
μὴ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνδρὸς τινος· ἐ δέρματος τῆς
ὁλοκαυτώσεως ἧς προσάγει αὐτὸς, αὐτῷ ἔσται· μὴ πᾶσα θυσία
ἥτις ποιηθήσεται ⸗ ἐν κλιβάνῳ μὴ πᾶσα ἥτις ποιηθήσεται ⸗ ἐπὶ ἐχά-
ρας ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτοῦ
ἔσται· καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπε-
ποιημένη, πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀδρῶν ἔσται ἑκάστῳ ⸗ ἴσον.

Κεφάλαιον ζ'.

Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἣν προσοίσουσι κυ-
ρίῳ, ἐὰν μὲ περὶ αἰνέσεως προσφέρη αὐτήν, μὴ προσοί-
σει ⸗ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμέ-
να ἐν ἐλαίῳ· καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ἐπ' ἄρτοις
ἀλυμίτοις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σω-
τηρίου αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἀπ' αὐτοῦ, ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώ-
ρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σω-
τηρίου αὐτοῦ ἔσται· καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου,

αὐτῷ ἔσαι· καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ προσφέρεται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ· καὶ ἐὰν ὑπολειφθῇ ἐκούσιον θυσιάσῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ προσάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται καὶ τῇ ἐπαύριον· καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας, ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ λογισθήσεται τῷ προσφέροντι αὐτό· οὐ λογισθήσεται αὐτῷ· μίασμα γάρ ἐστιν· καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται. καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἅψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. καὶ ἡ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστι κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ παντὸς ἑρπετοῦ τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστι τοῦ κυρίου, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων· πᾶν σέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε. πᾶν λέγων· πᾶν σέαρ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται· πᾶς ὁ ἐσθίων σέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν προσάξετε ἀπ᾽ αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν· πᾶσα ψυχὴ ἐὰν φάγῃ αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· καὶ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα κυρίῳ· σέαρ τοῦ στήθους, ἵνα λάβῃ τὸ στῆθος ἐναντίον κυρίου· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ σέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ στῆθος ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν· καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων ὑμῶν· ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ σέαρ ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῷ ἔσαι ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς εἰς μερίδιον· τὸ γὰρ στήθυνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων ὑμῶν· καὶ ἔδωκα αὐτὰ ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ· αὕτη ἡ χρίσις ἀαρὼν καὶ ἡ χρίσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων τοῦ κυρίου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ προσηγάγοσ αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν κυρίῳ· καθότι ἐνετείλατο κύριος λοῦσαι αὐτοὺς τοῦ ἱερατεύειν ἀπὸ τῶν υἱῶν παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· οὗτος ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ μωϋσῆ· ἐν τῷ ὄρει σινᾶ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ.

Κεφαλαιον. ιε. ς.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λαλῆσον πρὸς ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριούς· καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων· καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίας, ὃ ἐστι τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐποίησε μωϋσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος· καὶ ἐξεκκλησίασε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ εἶπε μωϋσῆς τῇ συναγωγῇ· τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι· καὶ προσήγαγε μωϋσῆς ἐν ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐ-

τους ὕδατι, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα· καὶ ἔζωσεν
αὐτὸν τὴν ζώνην· καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὴν ὑποδύτην· καὶ
ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν κατὰ
τὴν ὡραίσιν τῆς ἐπωμίδος· καὶ συνέσφιγξεν αὐτὴν ἐν
αὐτῷ. καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λόγιον· καὶ ἐπέθηκεν
κύριος τὸ λόγιον· τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἐπέθηκεν
τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς μίτρας
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγια-
σμένον ἅγιον, ὃν πρόσταγμα συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσεῖ· καὶ
ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἔρραναν ἐπ'
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις· καὶ ἔχρισεν ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐ-
τοῦ, καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν
σεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύ-
η αὐτῆς· καὶ ἡγίασεν αὐτήν. καὶ ἐπέχεε Μωϋσῆς ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρών. καὶ
ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτόν. καὶ προσήγαγε Μω-
ϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας,
καὶ ἔζωσεν αὐτὴν, ζώναις· καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κι-
δάρεις, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσεῖ· καὶ προ-
σήγαγε Μωϋσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας,
καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔ-
σφαξεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δα-
κτύλῳ αὐτοῦ· καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷ-
μα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν
αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς πᾶν
τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος

καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὰ στέατα τὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωϋσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ
τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ
καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς, ὃν πρόσταγμα συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσεῖ· καὶ
προσήγαγε Μωϋσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ
ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· καὶ ἔσφαξε Μωϋσῆς τὸν κρι-
όν· καὶ προσέχεε Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον κύκλῳ· καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη αὐτοῦ·
καὶ ἀνήνεγκε Μωϋσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ
στέαρ καὶ τὴν σπλῆνα καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι·
καὶ ἀνήνεγκε Μωϋσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον· ὁλοκαύτωμα ἐστὶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· κάρπωμά
ἐστι κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσεῖ· καὶ
προσήγαγε Μωϋσῆς τὸν κριόν· τὸν δεύτερον κριὸν τε-
λειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· καὶ ἔσφα-
ξεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξι-
οῦ· καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς· καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ· καὶ προσή-
γαγε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, καὶ ἐπέθηκε Μωϋσῆς
ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων αὐτῶν τῶν
δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν δεξιῶν· καὶ
ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσ-
έχεε Μωϋσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ·
καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφῦν· καὶ τὸ
στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος
καὶ τοὺς δύο νεφροὺς· καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν·

καὶ ἐν βραχίονα ἐν δεξιόν· ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν τελιώσεως μιᾶς
ἐναντίον τοῦ κυρίου· καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ·
καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ αἵματος ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὴν ὑπερκειμένην ἐπὶ
αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸν μόσχον ἐξάξει ἔξω τῆς
παρεμβολῆς· καὶ ἐμπρήσει ὁλοκαύτωμα· καὶ προσεύξονται οἱ
ἱερεῖς τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὃν κύκλῳ· καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσοίσουσιν αὐτῷ καὶ τὰ

Κεφάλαιον θ'. 9.

Α Ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωϋσῆς
Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν γερουσίαν Ισ-
ραήλ· καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε σεαυτῷ
μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα
ἄμωμα· καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἐναντι κυρίου· καὶ τῇ γερουσίᾳ
Ισραὴλ λαλήσεις λέγων· λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἵνα περὶ ἁ-
μαρτίας· καὶ κριὸν καὶ μοσχάριον καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὁλο-
κάρπωσιν ἄμωμα· καὶ μόσχον ἐκ βοῶν· καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σω-
τηρίου ἐναντίον κυρίου· καὶ σεμίδαλιν ἀναπεφυραμένην ἐν ἐ-
λαίῳ· ὅτι σήμερον κύριος ὤφθη σοι ἐν ὑμῖν· καὶ ἔλαβον κα-
θότι ἐνετείλατο Μωϋσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ προσῆλθον πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἐναντι κυρίου· καὶ
εἶπε Μωϋσῆς· τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος, ποιήσατε καὶ ὀ-
φθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα κυρίου· καὶ εἶπε Μωϋσῆς τῷ Ἀαρών·
πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποίησον τὰ περὶ τῆς ἁμαρ-
τίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου· καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ
καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ· καὶ ἐξίλα-
σαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος· καὶ προσῆλθεν
Ααρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρὼν τὸ αἷμα πρὸς
αὐτὸν· καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἐπέθη-
κεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεε παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς
καὶ τὸν λοβὸν ἀπὸ τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀνήνε-
γκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μω-
ϋσῇ· καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσε πυρὶ, ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς· καὶ ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ
Ααρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
κύκλῳ· καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτῷ καὶ τὰ

καὶ ἐν βραχίονα ἐν δεξιόν· ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν τελιώσεως μιᾶς
ἐναντίον τοῦ κυρίου· καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ·
καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ αἵματος ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὴν ὑπερκειμένην ἐπὶ
αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸν μόσχον ἐξάξει ἔξω τῆς
παρεμβολῆς· καὶ ἐμπρήσει ὁλοκαύτωμα· καὶ προσεύξονται οἱ
ἱερεῖς τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὃν κύκλῳ· καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσοίσουσιν αὐτῷ καὶ τὰ

μίλη αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν, ἐπέθηκεν ⸂αὐ⸃τὸ θυσιαστήριον. καὶ
ἔπλωνε τὴν χιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. καὶ ἐπέθηκε τὸ ὁ-
λοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον
λαοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ,
καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἐκαθάρισεν αὐτὸν καθὰ καὶ τὸν πρῶ-
τον. καὶ προσήνεγκε τὸ ὁλοκαύτωμα. καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς κα-
θήκει. καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ⸂αὐ⸃τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὁλοκαυτώ-
ματος τοῦ πρωϊνοῦ. καὶ ἔσφαξεν μόσχον καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ
θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ. καὶ προσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὸ
ἄρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτὸν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύ-
κλῳ. καὶ τὸ σέαρ ⸂τὸ⸃ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ κεισοῦ τὴν ὀσφύ-
ν καὶ τὸ σέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας. καὶ τοὺς δύο νε-
φροὺς καὶ τὸ σέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν. καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ⸂ἥ⸃πατος
καὶ ἐπέθηκε τὰ σέατα ἐπὶ τὰ σηθύνια, καὶ ἀνήνεγκε τὰ σέατα ⸂τὰ⸃
τὸ θυσιαστήριον. καὶ τὸ σηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα ἐξεῖλεν ἀφ᾽
λον ἀρῶν ἀφαίρεμα ἐναντίον κυρίου ὃν τρόπον συνέταξε μωϋσῆ.
σῆς. καὶ ἐξάρας ἀρῶν τὰς χεῖρας ⸂αὐ⸃τὸν λαὸν, ηὐλόγησαν αὐ-
τοὺς. καὶ κατέβη ποιῆσαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐσῆλθε μωϋσῆς καὶ ἀρὼν εἰς τὴν
σκλωὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξελθόντες, ηὐλόγησαν πάντα τὸν λα-
όν. καὶ ὤφθη δόξα κυρίου, παντὶ τῷ λαῷ. καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ
κυρίου καὶ κατέφαγε τὰ ⸂τοῦ⸃ θυσιαστηρίου. τά, τε ὁλοκαυτώ-
ματα καὶ τὰ σέατα. καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστησαν ⸂καὶ⸃
πρόσωπον.

Κεφ. ι.

Αἱ λαβόντες οἱ δύο ἱεροὶ ἀρῶν ναδὰβ καὶ ἀβιοὺδ
κ ἔδωκαν πυρίον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ᾽ αὐτὰ θυμίαμα. καὶ προσήνεγκαν ἐνα-
ντίον κυρίου πῦρ ἀλλότριον ὃ οὐ προσέταξε κύριος αὐτοῖς. καὶ
ἐξῆλθε πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ ἀπεθάνοσαν

ἐναντίον κυρίου. καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς ἀρῶν. τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπε
κύριος λέγων. ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθήσομαι. καὶ ἐν παν-
τὶ σωαγωγῇ δοξασθήσομαι, καὶ κατενύχθη ἀρὼν καὶ ἐ-
κάλεσε μωϋσῆς ἐν μισαὴλ καὶ ἐν ἐλισαφὰν υἱοὺς ὀζιὴλ, υἱοὺς
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς ἀρῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. προσέλθε-
σθε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω
τῆς παρεμβολῆς. καὶ προσῆλθον καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶ
σιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον εἶπε μωϋσῆς. καὶ
εἶπε μωϋσῆς πρὸς ἀρῶν καὶ ἐλεάζαρ καὶ ἰθαμὰρ τοὺς υἱοὺς αὐ
τοῦ τοὺς καταλελειμμένους. τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκεφα-
λίσετε. καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε.
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑ-
μῶν πᾶς οἶκος ἰσραὴλ κλαύσονται περὶ ἐμπυρισμὸν ὃν ἐνέπυ
ρίσησαν ὑπὸ κυρίου. καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκλωῆς τοῦ μαρ-
τυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε. ἵνα μὴ ἀποθάνητε. τὸ γὰρ ἔλαιον χρί-
σεως τὸ παρὰ κυρίου, ἐφ᾽ ὑμῖν ἐστι. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ
ῥῆμα μωϋσῆ. καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ ἀρῶν λέγων. οἶνον καὶ
σίκερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ὅταν εἰσπο-
ρεύησθε εἰς τὴν σκλωὴν τοῦ μαρτυρίου. ἢ προσωρινομένων ὑ-
μῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον. καὶ οὐ μὴ, ἀποθάνητε. νόμι-
μον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν
ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων. καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν. καὶ συμβιβάσεν τοὺς υἱοὺς ἰσρα-
ὴλ πάντα τὰ νόμιμα ὅσα ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ
χειρὸς μωϋσῆ. καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς ἀρῶν καὶ πρὸς ἐλεά-
ζαρ καὶ πρὸς ἰθαμὰρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειφθέντας.
λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπω-
μάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον. ἁγία
ἁγίων ἐστί. καὶ φάγεσθε αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ. νόμιμον γὰρ σοὶ
ἐστί. καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου.

οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι κύριος· καὶ τὸ σηδύνιον τῶ ἀφορίσμα
θος· καὶ ἐν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγί
σῦ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ
νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐστὶν θη. ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ τὸ σπλῆν
τῶ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στάτων προσοί
σιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου· καὶ ἔσα σοὶ καὶ τοῖς υἱ
οῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον· πᾶς
ὢν σωὶ ταξει κύει σοῦ μῶϋσεῖ· καὶ ἐν χίμαρον ἐν πυρί
ἁμαρτίας, ἧτῶν ἐξεζήτησε μῶϋσῆς· καὶ ὡσὶ ἐνεπεπύεσο· καὶ
ἐθυμώθη μῶϋσῆς ἐπὶ ἐλιάζαρ καὶ ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς ἀαρὼν τοὺς
καταλελειμμένους λέγων· διατὶ οὐκ ἐφάγετε τὸ πρὶ τῆς ἁμαρ
τίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὅτι ἅγια ἁγίων ἐστί, τοῦτο δέδωκεν ὑμῖν
φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξιλά
σηται περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου· οὐ γὰρ εἰσήνεχθη τὸ αἷμα τοῦ
αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον κατὰ πρόσωπον ἔσω· φάγεσθε αὐτὸ ἐν τῷ
πῳ ἁγίῳ ὃν τρόπον συνετάγη μοι. καὶ ἐλάλησεν ἀαρὼν πρὸς
μῶϋσῆν λέγων· εἰ σήμερον προσανήνεχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρ
τίας αὐτῶν· καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου· καὶ
συμβέβηκέ μοι θιαῦτα· καὶ φάγομαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σή
μερον· μὴ ἀρεσὸν ἔσαι τῷ κυρίῳ; καὶ ἤκουσε μῶϋσῆς καὶ ἤρε
σον αὐτῷ.

Κεφ. ια'. 11.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶϋσῆν καὶ πρὸς ἀαρὼν λέγον
λαλήσατε τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγοντός· ταῦτα τὰ κτή
νη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· πᾶν κτῆνος ὃ διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχισῆρας ὀνυχισμὸν
χηλῶν καὶ ἀνάγων μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε·
πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν μὴ ἀναγόντων μηρυκι
σμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν μὴ διχηλούντων τὰς ὁπλάς· καὶ ὀνυχίσῃς
ὀνυχισῆρας· τὸν κάμηλον ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο

ὁπλὴν δὲ διχηλεῖ· ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· καὶ ἐν δασύποδα
ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλᾷ, ἀκά
θαρτον τοῦτο ὑμῖν· καὶ ἐν χοιρογρύλλιον ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκι
σμὸν τοῦτο καὶ ὁπλὴν δὲ διχηλᾷ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· καὶ
πᾶν ὃ ἐὰν διχηλᾷ ὁπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς, καὶ
τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν
κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε· καὶ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
οὐχ ἅψεσθε· ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν· καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύ
για καὶ λεπίδας ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ οὐ
βῆς χειμάρροις, ταῦτα φάγεσθε, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐστιν αὐτοῖς
πτερύγια δὲ καὶ λεπίδας οὐ βῆς ὕδασιν οὐ ταῖς θαλάσσαις καὶ
ἐν τοῖς χειμάρροις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, καὶ
ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆ ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι καὶ βδέ
λυγμα ἔσονται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε· καὶ τὰ
θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐστιν αὐτοῖς
πτερύγια οὐδὲ λεπίδας τῶν οὐ βῆς ὕδασι, βδέλυγματά τοῦτό
ἐστιν ὑμῖν· καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρω
θήσεται, βδέλυγμά ἐστι· τὴν ἀετὸν καὶ τὴν γρῦπα καὶ ἁλιά
ετον καὶ γύπα, καὶ τὴν ἱκτῖνον καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῖς καὶ κορω
νῆν καὶ τὴν στρουθὸν καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια
αὐτοῖς, καὶ νυκτικόρακα καὶ κατα[illegible]ράκτην· καὶ ἶβιν καὶ πορφυ
ρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα· καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶ
πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τετραπόδων βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν·
ἀλλ' ἢ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν πάντων τῶν πετεινῶν
ἃ πορεύεται ἐπὶ τετράρων ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν
αὐτῶν πηδᾶν οὐ αὐβῆς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐ
τῶν ἡ βροῦχον κατὰ τὸ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἐν ἀττάκω κατὰ τὸ ὅμοια
αὐτῷ, καὶ ὀφιομάχῳ κατὰ τὸ ὅμοια αὐτῷ· καὶ τὴν ἀκρίδα κατὰ τὸ

ἅμοια αὐτῇ· καὶ πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πτερυγῶν οἷς ἐσὶ τί ἀκάθαρ-
τον ποδῶν, βδέλυγμα ὑμῖν ἐσι καὶ οὐ τούτοις μιανθήσεσθε·
πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσαι, ἕως
ἑσπέρας· καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνῶ τὰ ἱ-
μάλια αὐτᾶ· καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· οὐ πᾶσι τοῖς
κτήνεσιν ὃ ἐσι δίχηλον ὄπλην καὶ ὀνυχίσηρας ὀνυχίᾳ, καὶ
μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁ-
πτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέ-
ρας· καὶ πᾶς ὃς ποριεῖται ἐκ χαρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ὃς πο-
ρεύεται ἐπὶ τεσάρων, ἀκάθαρτά ἐσιν ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ
αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνῶ τὰ ἱμάλια αὐτοῦ, καὶ ἀ-
κάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτα ἔσαι ὑμῖν· καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς·
ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος μεγάλη
χαμαλιῶν· καὶ καλαβώτης· καὶ σαύρα καὶ ἀσάλαξ, ταῦτα ἀ-
κάθαρτά ἐσιν ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ
τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος
ἔσαι ἕως ἑσπέρας· καὶ πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπὶ τι,
τεθνηκότων αὐτῶν ἀκάθαρτον ἔσαι ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου, ἢ δέρματος· ἢ σακκευ, πᾶν σκεῦος ἐφ᾽ ὃ ἂν ποιηθῇ ἔρ-
γον ἐν αὐτοῖς εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ ἀκάθαρτον ἔσαι ἕως
ἑσπέρας· καὶ μετὰ ταῦτα καθαρὸν ἔσαι· καὶ πᾶν ἀγγεῖον ὀστρά-
κινον εἰς ὃ ἂν ἐμπέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἂν ἔνδον ᾖ, ἀκά-
θαρτα ἔσαι· καὶ αὐτὸ σωτριβήσεται· καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἐσθίε-
ται εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσαι ὑμῖν· καὶ πᾶν
ποτὸν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ, ἀκάθαρτον ἔσαι· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐ-
πέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσαι· κλίβα-
νοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐσι καὶ
ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λακκου

καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσαι καθαρόν· ὃ δὲ ἁπτόμενον τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσαι· ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ παν σπέρμα σπόριμον ὃ σπείρεται, κα-
θαρὸν ἔσαι· ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ παν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ, ἀκάθαρτόν ἐσιν ὑμῖν· ἐὰν δ᾽ ἀ-
ποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἐσιν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο, ὁ ἁπτόμενος τῶν
θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· ὁ δὲ ἐσθίων ἀ-
πὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάλια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρ-
τος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· ὁ δὲ αἴρων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν,
πλυνεῖ τὰ ἱμάλια αὐτοῦ, καὶ λουσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσαι ἕως ἑσπέρας· καὶ πᾶν ἑρπετὸν ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέ-
λυγμά ἐσι, τοῦτο ὑμῖν οὐ βρωθήσεται· καὶ πᾶς ὁ πορευόμε-
νος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τεσάρων διὰ
παντὸς ὁ πολυπλήθης ποσὶν οὐ πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς ὅσα ἕρπει
ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ φάγεσθε αὐτό· ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐσι· καὶ οὐ
μιανθήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρ-
πουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις· ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· καὶ
ἁγιασθήσεσθε· καὶ ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν· καὶ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπε-
τοῖς, οἷς κινεῖται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑ-
μᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν θεός· καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγι-
ος εἰμι ἐγώ· οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν
καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν ὕδατι, καὶ πάσης ψυ-
χῆς ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀκαθάρτου καὶ
ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν· καὶ συμβιβάσῃ τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ
ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐδώδιμα, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
ζωογονούντων, τὰ μὴ ἐδώδιμα.

Κεφάλαιον ιβ. ιβ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, λάλη-

τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ · καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων· γυνὴ ἐὰν σπερματίσῃ καὶ τέκνα ἄρσενα, καὶ ἀκαθαρτισθήσεται ἑπτὰ ἡμέρας· κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. καὶ τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι καθαρᾷ αὐτῆς. πᾶσαν ἁγίαν οὐχ ἅψεται καὶ εἰς τὰ ἅγια οὐκ εἰσελεύσεται ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθαρισμοῦ αὐτῆς. ἐὰν δὲ θῆλυ τέκνα, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δύο ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἀφεδρῶνα αὐτῆς, καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεδεῖται ἐν αἵματι καθαρᾷ αὐτῆς. καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθαρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρί προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ὁλοκάρπωμα· καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει αὐτὸν ἐναντι κυρίου · καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ. ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς ἱκανὸν, εἰς ἀμνὸν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται.

Κεφαλαιον ιγ'. 13.

Αἱ ἐλεπρωσεις κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων. ἄνθρωπος ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ φλεγμονὴ ἢ ψώρα ἢ στίγμα, καὶ γένηται ἐπὶ τοῦ δέρματος χρωτὸς αὐτοῦ ὡς πληγὴ λέπρας, καὶ ἀχθήσεται πρὸς ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ πρὸς ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ τρίχες ἐν τῷ ἁφῇ μεταβεβληκυῖαι λευκαὶ · καὶ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ λέπρας ἐστί. καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ μιανεῖ αὐτόν. ἐὰν δὲ καὶ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ, καὶ

τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ τρίξ αὐτοῦ ἐμεβαλε λευκὴ. αὐτὴ δὲ ἐστιν ἀμαυρωσις · καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ. οὐ μεγεπισσει ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι · καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας δευτερον. καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ δευτερον· καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἁφή· καὶ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι. καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· σημασία γάρ ἐστι· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱματια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται. ἐὰν δὲ μεγαβαλῶν μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ὀφθῆναι τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτὸν καὶ ὀφθήσεται δευτερον τῷ ἱερεῖ. καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστί. καὶ ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἀχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐλκὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐλκὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ ἐλκῇ λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐὰν ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν αὐτῆς, καθ' ὅλην τὴν ὅρασιν τοῦ ἱερέως, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς αὐτῆς καθαριεῖ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ὅλη πᾶν μετέβαλε λευκὸν, καθαρόν ἐστι. καὶ ἡ ἂν ἡμέρα ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν, μιανθήσεται. καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ χρῶτα ἐν ὑγιᾳ καὶ μιανεῖ αὐτόν. ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, ἀκάθαρτός ἐστι. λέπρα ἐστίν. ἐὰν δὲ ἀποκατασταθῇ ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, καὶ μεταβάλῃ λευκὸν, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἁφὴ εἰς τὸ λευκὸν καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν. καθαρός ἐστι. καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται

τῷ δ'ερματι αὐτοῦ ἑλικ⊖, μὴ ὑγ·ιασθῇ μὴ γ·ένητ⊐ ἐν τῷ τόπῳ
ἑλκυς ψλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγ·ὲς, λευκαίνουσα ἢ πυρρ⊐ίζουσα, μὴ δ'ε-
φθήσεται τῷ ἱρεῖ· καὶ θ'ψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα
τῶν δ'ερματος καὶ ἡ θρὶξ αὐτ⊐ μετέβαλεν εἰς λευκήν· καὶ μιανεῖ αὐ-
τὴν ὁ ἱερεύς· ἀφὴ λέπρας ἐστίν· ἐν τῷ ἑλκει ἐξήνθησεν· ἐὰν δ' ἑστὼς
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν οὐ αὐτ⊐ θρὶξ λευκὴ καὶ ταπείνωσις
μὴ ἢ ἀπὸ τῶν δ'ερματος τὸ χρῶς καὶ αὐτὴ ἠμαυρὰ· μὴ ἀφορισεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέητ⊐ οὐ τῷ
δ'ερματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἀφὴ λέπρας ἐστίν· οὐ τῷ δ'ερ-
κει ἐξήνθησεν· ἐὰν δ' κατὰ χώραν αὐτῶν μείνῃ ἑστηλαυγ·ημα καὶ
μὴ διαχέητα, ψλὴ τοῦ ἑλκους ἐστί· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς·
καὶ σὰρξ ἐὰν γ·ένητα ἐν τῷ δ'ερματι αὐτῶν κατάκαυμα πυρὸς
καὶ γ·ένητα ἐν τῷ δ'ερματι αὐτοῦ τῶν ἀσθενούντων ὑγ·ιασθέν τὸ
καταικαύματ⊐ αὐγ·άζον τηλαυγ·ὲς λευκὸν ἢ πυρρ⊐ίζον· ἢ ἑλκυ-
σθὲν· μὴ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλε τὴν ἰσχὰν λευκὴν εἰς
τὸ αὐγ·άζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δ'ερματος, λέ-
πρα ἐστίν· οὐ τῷ καταικαύματι ἐξήνθησεν· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱε-
ρεύς· ἀφὴ λέπρας ἐστίν· ἐὰν δὲ ἴδῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ αὐγ·άζοντι θρὶξ λευκὴ, μὴ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ λοι-
μαθῇ, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν· μὴ ἀφορισεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας·
καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύ-
σει διαχέητα οὐ τῷ δ'ερματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἀφὴ λέπρας ἐστίν· ἐν τῷ ἑλκει ἐξήνθησεν· ἐὰν δ' κατὰ χώραν μεί-
νῃ καὶ αὐγ·άζον μὴ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δ'ερματι, αὐτὴ δ' ἠμαυρω-
μένη, οὐλὴ γ·ὰρ καταικαύματός ἐστι· μὴ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἢ γὰρ λέ-
πρακτήρ τῶν καταικαύματός ἐστι· καὶ ἀνεβὶ ἢ γ·υναικὶ, ἢ ἐὰν γέ-
νηται ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας οὐ τῇ κεφαλῇ, ἢ ἐν τῷ πώγωνι·
μὴ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν, μὴ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς χοιλοτέρα τοῦ
δ'ερματος· καὶ θρὶξ ξανθὴ λεπτὴ· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἀφὴ λέπρας ἐστὶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἢ τῷ πώγωνι·

πώγωνός ἐστι· μὴ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος καὶ
ἰδοὺ οὐχὶ ὄψις ἐγ·κοιλοτέρα τοῦ δ'ερματ⊐ · καὶ θρὶξ ξανθὴ
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύ-
ματ⊐ · ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἰδοὺ οὐ διαχύθη τὸ θραῦσμα· καὶ θρὶξ ξανθὴ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματ⊐ οὐκ
ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δ'ερματ⊐ · καὶ ξυρηθήσεται τὸ δ'ερμα· τὸ
δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται· καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα
ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἰδοὺ οὐ διαχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δ'ερ-
ματι μᾶλλον τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν· καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δ'ερματ⊐· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς·
καὶ πλυνεῖ μ⊐ τὰ ἱμάτια, καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δὲ διαχύσει
διαχέητα τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δ'ερματι μᾶλλον καθαριοῦν
αὐτὸν· καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦ-
σμα ἐν τῷ δ'ερματι· οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς πρὸς τρι-
χὸς ξανθὸν ὄντος· ἀκάθαρτός ἐστιν· ἐὰν δὲ ἐνώπιον αὐτοῦ μὴ
ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα καὶ θρὶξ μέλαινα ἀνατείλῃ οὐ αὐ-
τῷ, ὑγ·ίακε τὸ θραῦσμα· καθαρός ἐστι· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ
ἱερεύς· καὶ ἀνεβὶ ἢ γ·υναικὶ ᾧ ἂν γ·ένηται ἐν δ'ερματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτῆς αὐγ·άσματα αὐγ·άζοντα λευκανθίζοντα· καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐν δ'ερματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγ·άσματα-
αὐγ·άζοντα λευκανθίζοντα· ἀδελφός ἐστιν· ξανθεῖ οὐ τῷ
δ'ερματι τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καθαρός ἐστιν· ἐὰν δὲ τινι μαδίσῃ ἡ
κεφαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστιν· καθαρός ἐστιν· ἐὰν δὲ κατὰ πρό-
σωπον μαδίσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστι· καθαρός ἐστιν·
ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαν-
τώματι αὐτοῦ ἀφὴ λευκὴ ἢ πυρρ⊐ίζουσα, λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν
ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ,
καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ

ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι ἢ ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτῆ
ὡς εἶδε λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς, ἀνθρώπου λεπρός
ἐστι, μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἡ ἀφὴ ἐστι
τοῦ· καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστιν, ἡ ἀφὴ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔσται περι
λελυμένα καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακαλυπ[illegible]· καὶ περὶ τὸ
στόμα αὐτοῦ περιβαλλέσθω· καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται πά
σας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ᾽ αὐτὸν ἡ ἀφή· ἀκάθαρτος ὢν,
ἀκάθαρτος ἔσται· κεχωρισμένος καθήσεται· ἔξω τῆς παρεμβο
λῆς ἔσται αὐτῷ, ἡ διαβιβή· καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἀφὴ ἐν αὐ
τῷ λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρεῷ· ἢ ἐν ἱματίῳ σιπτίνῳ· ἢ ἐν στήμο
νι· ἢ ἐν κροκῇ· ἢ ἐν τοῖς λινοῖς· ἢ ἐν τοῖς ἐρεοῖς· ἢ ἐν δέρματι,
ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι, καὶ γένηται ἡ ἀφὴ χλωρίζουσα
σα ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ
στήμονι, ἢ ἐν τῇ κροκῇ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος
ἀφὴ λέπρας ἐστὶ καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀ
φὴν καὶ ἀφορίει ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὄψεται ὁ ἱ
ερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀ
φὴ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κροκῇ ἢ ἐν τῷ δέρ
ματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ,
λέπρα ἐμμονός ἐστιν· ἡ ἀφὴ ἀκάθαρτός ἐστι· κατακαύσει τὸ ἱμά
τιον ἢ ἐν στήμονα· ἢ τῇ κροκίῳ ἢ ἐν δοῖς ἐρεοῖς, ἢ ἐν παντὶ λί
νῳ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφὴ ὅτι λέ
πρα ἐμμονός ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς
μὴ διαχέηται ἡ ἀφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν
τῇ κροκῇ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν
πλυνεῖ ἐφ᾽ οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ᾽ αὐτῷ ἡ ἀφὴ· καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς μιᾷ καὶ
ἑπτὰ ἡμέρας δεύτερον· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μιᾷ καὶ ἑπτὰ ἡμέραις
αὐτῷ τὴν ἀφὴν καὶ ἴδε μὴ μεταβάλῃ ἡ ἀφὴ τὴν ὄψιν αὐτῆς,
καὶ ἡ ἀφὴ οὐ διαχεῖται, ἀκάθαρτόν ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθή
σεται· ἐσήρικται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρ

κῇ· καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ ἁμαυρὰ ἡ ἀφὴ μιᾷ καὶ πλυθῇναι
αὐτὸ, καὶ ἀποῤῥήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ στήμο
νος ἢ ἀπὸ τῆς κροκῆς ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος· ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι
ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει
δερματίνῳ, λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐν
ᾧ ἐστιν ἡ ἀφή· καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ ἡ κροκὴ ἢ πᾶν σκεῦος
δερμάτινον ὃ πλυθήσεται, καὶ ἀποστήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀφὴ,
καὶ πλυθήσεται δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται· οὕτως ὁ νό
μος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρεᾶ ἢ σιπτίνου, ἢ στήμονος ἢ κρό
κης, ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶ
σαι αὐτό.

Κεφ. ιδ. 14.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· οὗτος ὁ
νόμος τοῦ λεπροῦ ἧς ἂν ἡμέρας καθαρισθῇ καὶ προ
σαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς
ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἴαται ἡ ἀ
φὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ· καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς μὴ λή
ψονται τῷ καθαριζομένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύ
λον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον· καὶ προ
σάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστρά
κινον ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι· καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό· καὶ
τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὴν ὕσσω
πον· καὶ βαψεῖ αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ
ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι· καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ
τὸν καθαριζόμενον ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ
ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον· καὶ πλυνεῖ ὁ καθα
ριζόμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ξυρήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρί
χα· καὶ λουσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦ
τα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ διατρίψει ἔξω τῆς οἰ
κίας αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ξυρή
σεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν

πωγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς· καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσε-
ται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται
δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους· καὶ πρόβατον ἓν ἄμωμον ἐνι-
αύσιον, καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμέ-
νης ἐν ἐλαίῳ· καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν· καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ κα-
θαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον· καὶ ταῦτα ἐναντι κυ-
ρίου ☧ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ λήψεται ὁ ἱε-
ρεὺς ἕν ἀμνὸν καὶ προσάξει αὐτὸν εἰς πλημμέλειαν·
καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου· καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἀφόρισμα
ἐναντι κυρίου· καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι
τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὅτι
γὰρ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τοῦ
ἱερέως· ἅγια ἁγίων ἐστί· καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ τῆς πλημμελείας· καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠ-
τὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ· καὶ ☧ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς
αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς· καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δε-
ξιοῦ· καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου, ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν
χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν· καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυ-
λον αὐτοῦ τὸν δεξιὸν, ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς· καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ δακτύλου
αὐτοῦ τοῦ ἑπτάκις ἐναντι κυρίου· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ στόμα λοβὸν τοῦ ὠ-
τὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ· καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς· καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ
τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ ἐν τῶν τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελεί-
ας· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπι-
θήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζόντος καὶ ἐξι-
λάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου· καὶ ποιήσει ὁ ἱε-
ρεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ
καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ ταῦτα

σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύ-
τωμα, καὶ τὴν θυσίαν ☧ τὸ θυσιαστήριον ἐναντι κυρίου· καὶ ἐξι-
λάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται· ἐὰν δὲ πένης
ᾖ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὑρίσκει, λήψεται ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἐναν-
τι ὁ ἱερεὺς ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐ-
τοῦ· καὶ δέκατα σεμιδάλεως ἐμπεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν· καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν· καὶ δύο τυγόνας ἢ δύο νεοσ-
σοὺς περιστερῶν ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ· καὶ ἔσται ἡ μία, περὶ ἁ-
μαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ προβήσεται αὐτὰ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ ὀγδόῃ· εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς ἐνώπιον ☧ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς ☧ τοῦ μαρτυρίου ἐναντι κυρίου· καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν
ἀμνὸν ἓν τὸ πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθή-
σει αὐτὰ ἐπίθεμα ἐναντι κυρίου· καὶ σφάξει ἓν ἀμνὸν ἐν τῆ
πλημμελείας· καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος ☧ τοῦ τῆς
πλημμελείας· καὶ ἐπιθήσει ☧ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθα-
ριζομένου τοῦ δεξιοῦ· καὶ ☧ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δε-
ξιᾶς· καὶ ☧ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐ-
λαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ἀριστεράν· καὶ βά-
ψει ὁ ἱερεὺς ☧ δακτύλῳ αὐτοῦ τῷ δεξιῷ· ἀπὸ τοῦ ἐλαίου πάλιν
ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς ἑπτάκις ἐναντίον κυρίου· καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ☧ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ ἓν λοβὸν
τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ· καὶ ☧ τὸ ἄκρον τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς· καὶ ☧ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξι-
οῦ ἐπὶ ἓν τῶν τοῦ αἵματος ἐκ τῆς πλημμελείας· τὸ δὲ καταλει-
φθὲν ἔλαιον ἐπὶ ☧ τῆς χειρὸς ἐκ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν ἐκ καθαριζόμενος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναν-
τι κυρίου· καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν
τῶν περιστερῶν καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὴν μίαν περὶ ἁμαρτί-
ας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται
ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἐναντι κυρίου· οὗτος ὁ νό-

μος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφὴ τ λέπρας, καὶ τὰ μὴ ὑρίσκοντες τὴ χεὶρ
αὐτοῦ εἰς τ καθαρισμὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋ
σῆν καὶ ἀαρὼν λέγων· ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν χαναα
ων ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ λώσει ἁφὴν λέπρας ἐν
ταῖς οἰκίαις τ γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν· καὶ ἥξει τινὸς αὐτοῦ οἰ
κία· καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων· ὥσπερ ἁφὴ ὤφθαταί μοι ἐν
τῇ οἰκίᾳ· καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τ
εἰσελθόντα κρῖναι ἰδεῖν τὴν ἁφήν· καὶ οὐ μὴ, ἀκάθαρτα γένη
ται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς
καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφήν· καὶ ἰδοὺ ἡ
ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τ οἰκίας· κοιλάδας χλωρίζουσας ἢ πυῤῥου
ζούσας· καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν, ταπεινοτέρα τῶν τοίχων, καὶ ἐξελθὼν
ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τ οἰκίας, καὶ ἀφοεῖ ὁ ἱε
ρεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν· καὶ ἰδοὺ διεχύθη ἡ ἁφὴ ἐν
τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας· καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσι τοὺς
λίθους ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἁφὴ· καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως
εἰς τόπον ἀκάθαρτον· καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύσουσιν ἔξωθεν κυ
κλῳ· καὶ ἐκχοῦσι τὸν χοῦν ὃν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς
τόπον ἀκάθαρτον, καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους·
καὶ ἀνθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων· καὶ χοῦν ἕτερον λήψονται καὶ
ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν· ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἁφὴ καὶ ἀνα
τείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ τ ἐξελθεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τ ἀ
ποξυθῆναι τὴν οἰκίαν· καὶ μετὰ τ ἐξαλειφθῆναι· καὶ εἰσελεύ
σεται ὁ ἱερεύς· καὶ ὄψεται· ἰδοὺ διακέχυται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ· λέπρα
ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἀκάθαρτός ἐστι· καὶ καθελοῦσι τὴν οἰ
κίαν καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς· καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ πάντα τὸν
χοῦν τῆς οἰκίας ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρ
τον· καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, πάσας τὰς ἡμέρας ἐν
κρυσμένη ἐστὶν, ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ κοιμώ

μενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀκάθαρτος ἕως
ἑσπέρας· καὶ ὁ ἐσθίων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
καὶ ἀκάθαρτος ἕως ἑσπέρας· ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλ
θῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἁφὴ ἐν
τῇ οἰκίᾳ μετὰ τ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὴν οἰκίαν ὅτι ἰάθη ἡ ἁφὴ καὶ λήψεται ἀφανίσαι τὴν οἰκίαν,
δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ· καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμέ
νον κόκκινον καὶ ὕσσωπον· καὶ σφάξει τ ὀρνίθιον τ ἓν εἰς σκεῦος
ὀστράκινον ἐφ ὕδατι ζῶντι· καὶ λήψεται τ ξύλον τ κέδρινον καὶ τ
κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὴν ὕσσωπον· καὶ τ ὀρνίθιον τ ζῶν,
καὶ βάψει αὐτὰ εἰς τ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τ ἐσφαγμένου ἐφ ὕ
δατι ζῶντι· καὶ περιρανεῖ ἐν αὐτοῖς τ τὴν οἰκίαν ἑπτάκις· καὶ ἀφα
νιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι
τῷ ζῶντι· καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι· καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κε
δρίνῳ· καὶ ἐν τῇ ὑσσώπῳ· καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ· καὶ ἐξ
αποστελεῖ τ ὀρνίθιον τ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τ πεδίον· καὶ
ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται· οὗτος ὁ νόμος
κατὰ πᾶσαν ἁφὴν λέπρας καὶ θραύσματος· καὶ τῆς λέπρας
ἱματίου καὶ οἰκίας καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας· καὶ τοῦ αὐγάσ
ματος· καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἡμέρᾳ ἀκαθάρτου, καὶ ἡμέ
ρᾳ καθαριεῖ ἡ σία, οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κεφάλαιον ις. ιε.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων,
λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ἀνὴρ ἀ
νὴρ, ὃς ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύ
σις αὐτοῦ, ἀκάθαρτός ἐστι· καὶ οὕτως ὁ νόμος τ ἀκαθαρσίας αὐ
τοῦ, ῥύσεως γόνορ ἐκ τ σώματος αὐτοῦ· ἐκ τ ῥύσεως ἧς σωίσηκε τὸ
σῶμα αὐτ· διὰ τ ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτ· ἐν αὐτοῖς· πᾶ
σα αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτ αἷς συνέσηκε τὸ σῶμα αὐ
τοῦ διὰ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστι· πᾶσα κοίτη

ἐφ' ᾧ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ γονορρυής, ἀκάθαρτος ἔσαι· καὶ πᾶν
σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτον ἔσαι·
καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι· καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι
ἕως ἑσπέρας, καὶ ὃ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ
ἐπ' αὐτὸ γονορρυής, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι
καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ σώματος
τοῦ γονορρυοῦς, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι,
καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. ἐὰν δὲ προσαναλίσκῃ ὁ
γονορρυὴς ἐν καθαρῷ, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι
καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ γονορρυής, ἀκάθαρτον ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος ἀπὸ πάντων ὅσα ἂν ᾖ ὑπὸ κατα
αὐτὸ, ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ, πλυνᾷ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέ
ρας. καὶ ὅσον ἅψηται ὁ γονορρυὴς, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐ νι
ψεται ὕδατι, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ λούσεται τὸ σῶμα
ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ σκεῦος ὀστράκι
νον, οὗ ἂν ἅψηται ὁ γονορρυὴς, συντριβήσεται. καὶ σκεῦος
ξύλινον νιφθήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσαι. ἐὰν δὲ καθαρισθῇ
ὁ γονορρυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμήσεται ἑαυτῷ
ἑπτὰ ἡμέρας εἰς ἐν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνᾷ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ζῶντι καὶ καθαρὸς
ἔσαι· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας
ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ ἐναντίον κυρίου ἐπὶ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ δώσει αὐτὰ ὁ ἱερεύς, μίαν εἰς
καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς, μίαν περὶ ἁμαρτίας· καὶ μίαν εἰς
ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντίον κυ
ρίου ἀπὸ περὶ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπου ᾧ ἂν ἐξέλθῃ
ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος· καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν σῶ

μα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας· καὶ πᾶν ἱμά
τιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἂν ᾖ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος,
καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτον ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ
γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ
λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας. καὶ γυ
νὴ ἐὰν ᾖ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσαι ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ
σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσαι ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, πᾶς ὁ ἅ
πτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ πᾶν ἐφ' ὃ
ἂν κοιτάσῃ ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσαι. καὶ
πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσαι. καὶ πᾶς ὃς ἂν
ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. καὶ πᾶς
ὁ ἁπτόμενος παντὸς σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, πλυ
νᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι
ἕως ἑσπέρας. ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους
οὗ ἂν αὐτὴ καθήσηται ἐπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν αὐτὸ,
ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. ἐὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ μετ'
αὐτῆς, καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσαι
ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκά
θαρτος ἔσαι· καὶ γυνὴ ἐὰν ῥύσιν ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους,
οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἐὰν καὶ ῥύσει μετὰ τὴν ἀφέδρον
αὐτῆς, πᾶσα αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ
ἡμέραι τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἔσαι ἀκάθαρτος. καὶ πᾶσα κοί
τη ἐφ' ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως
αὐτῆς, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἔσαι αὐτῇ· καὶ
πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσαι κατὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφέδρου αὐτῆς. πᾶς ὁ ἁπτόμενον αὐτῶν, ἀ
καθάρτου ἔσαι· καὶ πλυνᾷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ
σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσαι ἕως ἑσπέρας. ἐὰν δὲ κα
θαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτῆς καὶ ἐξαριθμήσεται ἑαυτῇ ἑπτὰ

ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῇ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστε-
ρῶν καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς ἐν ἱερεῖα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ
τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωσιν. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς
ἐναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς. καὶ ἐναλλεῖς
ποιήσεται τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν. καὶ
οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαί-
νειν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου τὴν ἐν αὐτοῖς. οὗτος ὁ
νόμος τοῦ γονορρυοῦς. ἐὰν ἐκπορεύηται ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρμα
τος, ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν αἱμορροοῦσαν ἐν τῇ ἀφέ-
δρῳ αὐτῆς, καὶ ἐὰν γονορρυήσῃ ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἐν
τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀκαθαρσίας.

Κεφάλαιον ις. 16.

Αἱ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν μετὰ τὸ τελευτῆ-
σαι τοὺς δύο υἱοὺς ἀαρὼν ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς
πῦρ ἀλλότριον ἐναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν καὶ εἶπε
κύριος πρὸς μωϋσῆν. λάλησον πρὸς ἀαρὼν ἐν ἀδελφὸν σου καὶ
μὴ εἰσπορευέσθω πάσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ
τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ
τοῦ ἱλαστηρίου. οὕτως εἰσελεύσεται ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ
ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας. καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ χιτῶνα
λινοῦν ἁγιασμένον ἐνδύσεται. καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ
τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ. καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν λινῆν
περιθήσεται. ἱμάτια ἅγιά ἐστι. καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ
σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐνδύσεται αὐτά. καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ λήψεται δύο τράγους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρ-
τίας. καὶ κριὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ προσάξει ἀαρὼν τὸν
μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ

ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ λήψεται τοὺς δύο τράγους καὶ
παραστήσει αὐτοὺς ἐναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπιθήσει ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο τράγους
κλήρους, κλῆρον ἕνα τῷ κυρίῳ. καὶ κλῆρον ἕνα τῷ ἀποπομ-
παίῳ. καὶ προσάξει ἀαρὼν τὸν τράγον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐ-
τὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ, καὶ ποιήσει περὶ ἁμαρτίας. καὶ τὸν
τράγον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου
στήσει αὐτὸν ζῶντα ἐναντι κυρίου ὥστε ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥσ-
τε ἐξαποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν. καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς
τὴν ἔρημον. καὶ λήψεται ὁ τράγος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀνομίας αὐ-
τῶν, εἰς γῆν ἄβατον. καὶ προσάξει ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς
ἁμαρτίας τὸν ἑαυτοῦ. καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴ-
κου ἑαυτοῦ. καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν ἑαυ-
τοῦ. καὶ λήψεται πλήρωμα πυρεῖον πυρὸς ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου, καὶ πλήρωσει τὰς χεῖρας θυμιά-
ματος συνθέτου λεπτοῦ. καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπε-
τάσματος. καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐναντι κυρίου. καὶ
καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυ-
ρίων καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μό-
σχου καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολάς.
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος
τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ. καὶ σφάξει τὸν τράγον τὸν περὶ ἁμαρτίας
τὸν παρὰ τοῦ λαοῦ ἐναντι κυρίου. καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ ἐσώτερον καταπετάσματος. καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ
ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ
τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐξιλάσεται
τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀ-
δικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ οὕτως ποιή-
σει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκλεγομένῃ αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῶν
ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν. καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ

νῇ τοῦ μαρτυρίου ἐσωπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγ-
γίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ περὶ οἴκου τ
αὐτοῦ· καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἰσραήλ· καὶ ἐξιλάσεται ἐ
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὂν ἀπέναντι κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐ
τοῦ καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τράγου· καὶ ἐπιθήσει τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
κύκλῳ, καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δακτύλου αὐτοῦ
ἑπτάκις· καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσι
ῶν τῶν υἱῶν ἰσραήλ· καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον κα
καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ περὶ τῶν ἱερέων κα
θαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν τράγον τὸν ζῶντα καὶ ἐπιθήσει ἀαρὼν τὰς
δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου τοῦ ζῶντος· καὶ ἐξαρεῖ
σεται ἐπ' αὐτὸν πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς
ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσει
αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου τοῦ ζῶντος· καὶ ἐξαποστε
λεῖ διὰ χειρὸς ἀνδρὸς ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον καὶ λήψεται ὁ
τράγος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀνομίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ ἐξ
αποστελεῖ τὸν τράγον εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἰσελεύσεται ἀαρὼν
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λι
νῆν ἣν ἐνεδύσατο εἰσπορευόμενος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· καὶ λού
σεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ θήσει τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύ
σεται καὶ ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ
λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ περὶ τοῦ
λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων· καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοί
σει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ ἐξαποστείλας τὸν τράγον τὸν
διεσκεδασμένον εἰς ἄφεσιν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμ
βολήν· καὶ ὁ ἐν μόσχον τὸν περὶ τῶν ἁμαρτίας καὶ ὁ τράγος τὸ περὶ
ἁμαρτίας ὧν τὸ αἷμα αὐτῶν εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ

ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτ
τὰ ἐν πυρὶ καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν
κόπρον αὐτῶν· ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσε
λεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώ
νιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ταπεινώσε
τε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε, ὁ αὐτόχθων
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν· ἐν γὰρ τῇ ἡμέ
ρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν
τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου· καθαρισθήσεσθε· σάββατα
σαββάτων ἀνάπαυσις ἔσται αὕτη ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυ
χὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσω
σιν αὐτῶν· καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν
αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν
αὐτοῦ στολὴν τὴν ἁγίαν· καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου·
καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται
καὶ περὶ τῶν ἱερέων· καὶ περὶ παντὸς τῆς συναγωγῆς ἐξιλάσε
ται· καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν
υἱῶν ἰσραήλ· ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυ
τοῦ ποιῆσαι, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῇ.

Κεφάλαιον ιζ'. 17.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλη
σον πρὸς ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς
πάντας τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τοῦτο
τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων· ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ, καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν
σφάξῃ, μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς
ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ τῆς θύρας τοῦ σκηνῆς τοῦ μαρ
τυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτή
ριον κυρίῳ ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω,

κὴ τῆ θύραν τ σκηνῆς τ μαρτυρίε μὴ ἐνέγκη αὐτὸ ὅστε πρό
σωπον αὐτε ἐνώπιον κυρίε, ἀπέναντι τ σκηνῆς τε μαρτυρίε
αἷμα λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ. αἷμα ἐξέχεεν· ἐξολο
θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τε λαε αὐτ. ὅπως ἂν φέρωσιν
οἱ ἰησοὶ ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτ ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζωσιν ἐν τῆ
πεδίοις κὴ οἴσουσιν αὐτὰ τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τ σκηνῆς
τε μαρτυρίε πρὸς ἐνί ρέα· κὴ θύσουσι θυσίαν σωτηρίε τῷ κυ
ρίῳ αὐτά· καὶ προσχεεῖ ὁ ἱρεὺς ἔαῖμα τ̄ τ θυσιαστηρίου κύκλῳ
ἀπέναντι κυρίε παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τε μαρτυρίε· καὶ
ἀνοίσει ἔ ἔναρ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ καὶ ἡ θύσουσιν
ἔλη τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπί
σω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· κὴ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἄνθρωπος ἀνὴρ ἀπὸ τῶν ἠῶν ἰσραὴλ κὴ ἀπὸ
τῶν ἠῶν τ προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν. ὃς ἂν πο
ήσῃ ὁλοκάυτωμα ἢ θυσίαν, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τ σκηνῆς τ μαρ
τυρίε μὴ ἐνέγκη ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· κὴ ἄνθρωπος ἄνὴρ ἀπὸ τῶν ἠῶν
ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν
φάγῃ πᾶν αἷμα κὴ ἐπιστήσω τ πρόσωπόν με ἐπὶ τὴν ψυχὴν τ
ἐσθιόσαν τ αἷμα κὴ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τε λαε αὐτῆς· ἡ γὰρ ψυχὴ
πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστ· καὶ ἐγὼ εἶπα αὐτ ὑμῖν ἐπὶ
τῆ θυσιαστηρίῳ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τ γὰρ αἷμα
αὐτοῦ, ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται· διὰ τῆτο εἴρηκα τοῖς ἠοῖς ἰσρα
ὴλ· πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν ἢ φάγεται αἷμα· κὴ ὁ προσήλυτος ὁ
προσκείμενος ἐν ὑμῖν, οὐ φάγεται αἷμα· καὶ ἄνθρωπος ἄνὴρ
ἐὰν θήρᾳ ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἠῶν ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκει
μένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίου ἢ πετεινὸν ὃ ἔσθεται
καὶ ἐκχεεῖ τ αἷμα αὐτ καὶ κατακαλύψει αὐτὸ ἡ γῆ· ἡ γὰρ ψυχὴ
πάσης σαρκὸς, αἷμα αὐτοῦ ἐστ· καὶ εἶπα τοῖς ἠοῖς ἰσραὴλ· αἷ
μα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε· ὅτι ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷ

μα αὐτοῦ ἐστ. πᾶς ὁ ἐδίων αὐτὸ, ἐξολοθρευθήσεται. καὶ πᾶ
σα ψυχὴ ἥτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς
αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
καὶ λούσεται ἔ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκαθαρτ ἕως ἑσπέ
ρας· καὶ καθαρὸς ἔσται. ἐὰν ὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ τ
σῶμα αὐτ μὴ λούσηται ὕδατι, κὴ λήψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.

Κεφάλαιον ιη. 18.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλη θ
ἠοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρᾶς πρὸς αὐτούς· ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς αἰγύπ
του ἣ παῴκησατε ἐπ' αὐτ οὐ ποιήσετε· κὴ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ
ματα γῆς χαναὰν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε· κὴ
ἠοῖς νομίμοις αὐτ οὐ πορεύσεσθε· τὰ κρίματά με ποιήσετε· κὴ
τὰ προσάγματά με φυλάξεσθε· κὴ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύ
ριος ὁ θεὸς ὑμῶν· καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προσάγματά με
κὴ πάντα τὰ κρίματά με· κὴ ποιήσετε αὐτά· ἃ ποιήσας αὐ
τὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν·
ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προ
σελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ κύριος· ἀσχημο
σύνην τοῦ πατρός σε καὶ ἀσχημοσύνην τῆς μητρός σε οὐκ ἀπο
καλύψεις· μήτηρ γάρ σε ἐστίν· οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύ
νην αὐτῆς· ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σε οὐκ ἀποκαλύψεις·
ἀσχημοσύνη πατρός σε ἐστίν· ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σε ἐκ
πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρός σε ἐγγενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ
ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν· ἀσχημοσύνην θυγατρὸς
ἠοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρός σε, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημο
σύνην αὐτ· ὅτι σή ἀσχημοσύνη ἐστίν· ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυ
ναικὸς πατρός σε, οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφή σε ἐστίν·
οὐκ ἀποκαλύψεις τῆ ἀσχημοσύνην αὐτ· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς
πατρός σε, οὐκ ἀποκαλύψεις· οἰκεία ἢ πατρός σε ἐστίν· ἀσχημοσύ

νῶν ἀδελφῆς μητρός σου, ὅτι ἀποκαλύψεις οἰκείαν μητρός σου ἐστίν·
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις. καὶ πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γάρ σου ἐστίν. ἀσχημο-
σύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις· γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν· οὐκ ἀ-
ποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ἀσχημοσύνην γυναικὸς
ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σού ἐστιν.
ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς, οὐκ ἀποκαλύψεις,
τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς, οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν· οἰκεῖαί
σου εἰσίν· ἀσέβημά ἐστι γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς ἐν λήψῃ ἀν-
τίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῆς, ἐν ζω-
σης αὐτῆς. καὶ πρὸς γυναῖκα οὐ χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς,
οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. καὶ πρὸς
γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτῳ σπέρματός σου τοῦ
ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν. καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώ-
σεις λατρεύειν ἄρχοντι· καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν
μου ἐγὼ κύριος. καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτῳ γυναικὸς
ἄρν. βδέλυγμα γάρ ἐστι. καὶ πρὸς πᾶν τετράποδον οὐ δώσεις τὴν
κοίτῳ σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό. καὶ γυνὴ
οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράποδον βεβαθῆναι· μυσαρόν ἐστι. μὴ μι-
αίνεσθε. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν· καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ καὶ ἐπεσκε-
ψάμην ἀδικίαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν· καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς
καθημένοις ἐπ' αὐτῆς. καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου
καὶ τὰ προστάγματά μου· καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν
βδελυγμάτων τούτων, ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσ-
κείμενος ἐν ὑμῖν· πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα, ἐποίησαν οἱ ἄν-
θρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ· καὶ ἵνα
μὴ προσχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον
προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν. ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ

ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολεθρευθήσον-
ται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν. καὶ φυλά-
ξασθε τὰ προστάγματά μου ὅπως μὴ ποιήτε ἀπὸ πάντων τῶν
νομίμων τῶν βδελυγμένων ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς. καὶ οὐ
μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κεφάλαιον. κβ'. 19

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάλησον πά-
σῃ τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐ-
τούς· ἅγιοι ἔσεσθε· ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σάββατά
μου φυλάξεσθε· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐκ ἐπακολουθήσε-
τε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυ-
ρίῳ δεκτὴν ὑμῶν θύσητε· ἢ ἂν ἡμέρᾳ θύσητε, βρωθήσεται, καὶ
τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλιφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατα-
καυθήσεται· ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, βδέλυ-
γμά ἐστι, οὐ δεκτωθήσεται. ὁ δὲ ἐσθίων αὐτὸ, ἁμαρτίαν λήψεται
ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυ-
χαὶ αἱ ἐσθίουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν
θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν· οὐ συντελίσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν
τῷ ἀγρῷ σου ἐκθερίσαι· καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου
οὐ συλλέξεις· καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπαναστυφήσεις· οὐδὲ
τὰ βότρυα τοῦ ἀμπελόνος σου συλλέξεις, ἕως πτωχῷ καὶ τῷ
προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ κλέ-
ψετε καὶ οὐ ψεύσεσθε· οὐ δὲ συνθήσεσθε ἕκαστος τὸν πλησί-
ον· μὴ ὀμεῖσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, μὴ βεβηλώσητε
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐκ ἀδι-
κήσεις τὸν πλησίον, οὐδὲ μὴ ἁρπάσεις, μὴ κοιμηθήσεται ὁ μι-
σθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ. οὐ κακῶς ἐρεῖς
κωφόν· καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ, οὐ προσθήσεις σκοῦδαλον

καὶ φοβήσῃ τὸν θεόν σου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ ποιήσετε
τι ἀδικον ἐν κρίσει. οὐ λήψῃ πρόσωπον πλουσίου. οὐ δὲ μὴ θαυ-
μάσῃς πρόσωπον δυνάστου. ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον
σου. οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου. οὐκ ἐπιστήσῃ ἐπὶ αἷ-
μα τοῦ πλησίον σου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ μισήσεις τὸν
ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου. ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου
καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν. μὴ οὐκ ἐκδικήσεις ἢ μνησι-
κακήσεις τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησί-
ον σου ὡς ἑαυτόν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. τὸν νόμον μου φυ-
λάξεσθε, καὶ τὰ κτήνη σου οὐ κατοχύσεις ἑτέρῳ χωρίς, καὶ τὸν
ἀγρόν σου οὐ καταστερεῖς διφόρου. καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο
ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σαυτῷ. καὶ ἐὰν ᾖ κοι-
μηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὕτη οἰκέτις ἀνε-
πιφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύτραται, ἢ ἐλ-
ευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῆς. οὐκ ἀποθανοῦν-
ται ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη. καὶ προσάξει τὴν πλημμελείας αὐ-
τοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κρι-
ὸν πλημμελείας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κρι-
ῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ
ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἥμαρ-
τεν. ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δί-
δωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσητε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περι-
καθαιρεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ, ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσ-
ται ὑμῖν ἀπερικάθαρτον οὐ βρωθήσεται. καὶ τῷ ἔτει τῷ τε-
τάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ. ἐν δὲ
τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτοῦ. προσθήσει τὰ
γενήματα αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. μὴ ἐσθίετε ἐπὶ
τῶν ὀρέων οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε. οὐ ποιή-
σετε σισσύρωμα ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐ δὲ φθερεῖτε
τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. καὶ ἐγχαράγματα στικτὰ οὐ ποιήσε-

ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσε-
τε ἐν ὑμῖν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέ-
ρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ. καὶ πλη-
σθήσεται ἡ γῆ ἀνομίας. τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. καὶ ἀπὸ
τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ κύριος. οὐκ ἐπακολουθήσε-
τε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκ
μιασθῆναι ἐν αὐτοῖς, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἀπὸ προσώπου πο-
λιοῦ, ἐξαναστήσῃ. καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου. καὶ φο-
βηθήσῃ ἀπὸ θεοῦ σου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐὰν δέ τις προσέλ-
θῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν. ὡς ὁ αὐ-
τόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσελθὼν, ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑ-
μᾶς. καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σαυτόν. ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ ποιήσετε ἀδικίαν ἐν
κρίσει ἐν μέτροις, καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς. ζυγὰ δίκαια καὶ
μίτρα δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν. ἐγὼ κύριος ὁ θε-
ὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ φυλάξεσθε πάν-
τα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου. καὶ ποιήσε-
τε αὐτά. ἐγὼ κύριος.

Κεφ. κ'. 20.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, καὶ σοῖς υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων. ἀνὴρ ἀνὴρ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς
ἂν δῷ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω. ὁ
λαὸς τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω
τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι εἶναι μιαίνειν τὰ
ἅγιά μου. καὶ βεβηλώσει τὸ ὄνομα τῶν ἁγιασμένων μοι. ἐὰν δὲ
ἐπιπαρόψηται ὑπερίδωσιν ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐ-
τοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἐκείνου τῷ δοῦναι αὐτὸ ἐκ τοῦ σπέρματος
αὐτοῦ, ἄρχοντι τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρό-
σωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ.

καὶ ἀπολῶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ, ὅστε ἐκ
πορνεύειν αὐτοὺς ἐς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. καὶ ἡ
ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς ὥστε ἐκ
πορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ ἁγι-
άσθητε ἅγιοι. ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ φυλάξεσθε
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων
ὑμᾶς. ἀνθρώπου ἀνθρώπου ὃς ἂν κακῶσῃ πατέρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω. πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα
αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται. ἀνθρώπου ὃς ἂν μοιχεύσηται
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη καὶ
ὃς ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς πατρὸς αὐτοῦ, ἀκαθαρσίαν πατρὸς
αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν. ἀμφότεροι
ἔνοχοί εἰσι. καὶ ἀνὴρ ὃς ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμφότεροι. ἀκάθαρτα ἐποίησαν. ἔνοχοί εἰσιν. καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ
μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότε-
ροι. θανάτῳ θανατούσθωσαν. ἔνοχοί εἰσιν. ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ
τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν. ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται
καὶ αὐταὶ, καὶ οὐκ ἔσται ἀνόμημα ἐν ὑμῖν, καὶ ὃς ἂν δῷ κοίτασίν
αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀπο-
κτενεῖτε. καὶ γυνὴ ἥτις προσελεύσεται πρὸς παν κτῆνος βεβη-
ναι αὐτῷ ὑπ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος. θανά-
τῳ θανατούσθωσαν. ἔνοχοί εἰσιν. ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ
ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ, ὄνειδός ἐστιν. ἐξολε-
θρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν. ἀκαθαρσίαν ἀδελφῆς ἑαυτοῦ
ἀπεκάλυψεν. ἁμαρτίαν αὐτὸς λήψονται. καὶ ἀνὴρ ὃς
ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης, καὶ ἀπεκάλυψε τὴν
ἀκαθαρσίαν αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε. καὶ αὐτὴ ἀπεκάλ-

λυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολεθρευθήτωσαν ἀμφό-
τεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. καὶ ἀκαθαρσύνην ἀδελφῆς πατρός
σου καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις. τὴν ἀκαθαρσίαν
αὐτῆς ἀπεκάλυψεν. ἁμαρτίαν ἀποίσουσι. ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀκαθαρσίαν τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυ-
ψεν. ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. καὶ ἀνὴρ ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν. ἀκαθαρσύνην τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν. ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. καὶ φυλάξασθε
πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου. καὶ
ποιήσετε αὐτά. καὶ οὐ μὴ, προσβλύσῃ ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν εἰ-
σάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς. καὶ οὐχὶ πορεύσεσθε ἐν τοῖς νο
μίμοις τῶν ἐθνῶν οὓς ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι ταῦτα πάν
τα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην αὐτοὺς καὶ εἶπα ὑμῖν. ὑμεῖς κλη-
ρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτή
σει. γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
ὃς διέστειλα ὑμᾶς ἀπὸ παντῶν τῶν ἐθνῶν. καὶ ἀφορίεῖτε ἀνὰ μέσον
ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρ-
των. καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων.
καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν θηρίοις κτήνεσι καὶ ἐν θη-
ρίοις καὶ ἐν πᾶσι θηρίοις τῆς γῆς. ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑ-
μῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ. καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι. ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ παντῶν τῶν ἐθνῶν εἶναί μοι.
καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδός,
θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι. λίθοις λιθοβολήσετε αὐ-
τούς. ἔνοχοί εἰσι.

Κεφ. κά. 21.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν. εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
υἱοῖς ἀαρών. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ
μιανθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι αὐτῶν. ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ
γένει αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρί. καὶ ἐπὶ υἱοῖς καὶ θυ-
γατράσιν ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ παρθένῳ. τῇ ἐγγι-

θύσῃ αὐτῷ· τῇ μὴ ἐκβαλομένῃ ἀναβήσ. ⸗ βούτοις μιανθήσ.
οὐ μιανθήσεις ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτῦ· ἐὰς βεβηλώσιν αὐτ.
καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσ. τὴν κεφαλήν ⸗ γενρᾷ· μὴ τὴν
ὄψιν ✝ πώγωνος οὐ ξυρήσ. καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν, οὐ
κατατεμοῦσιν ἐνθυμίδας. ἅγιοι ἔσον τῷ θῷ αὐτῶν. καὶ οὐ
βεβηλώσ. τὸ ὄνομα τῦ θεοῦ αὐτῶν· τὰς ✝ θυσίας κυρίου σῖ
ρα τῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι καὶ ἔσονται ἅγιοι· γυ
ναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται· μὴ γυναῖκα ἐκβε
βλημένην ὑπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ λήψονται. ὅτι ἅγιός ἐσ κυρίῳ
τῷ θῷ αὐτῦ· καὶ ἁγιάσεις αὐτόν· τὰ δῶρα κυρίου ✝ θεοῦ ὑ
μῶν οὗτος προσφέρει. ἅγιος ἔσαι· ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἁγιάζων αὐτούς. καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βε
βηλωθῇ τῷ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα ✝ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβη
λοῖ. ⸗ πυρὸς κατακαυθήσ. καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀ
δελφῶν αὐτῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ✝ ἐλαίου ✝
χρισθῆ καὶ τελειωθῆναι ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν
οὐκ ἀποκαλύψ. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, οὐ διαρρήξ. ✝ ἐπὶ
πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ, οὐκ εἰσελεύσ. ⸗ πατρὶ αὐτοῦ,
οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτῦ οὐ μιανθήσ. καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξε
λεύσ. καὶ οὐ βεβηλώσ. τὸ ὄνομα τὸ ἡγιασμένον ✝ θεοῦ αὐ
τῦ. ὅτι ✝ ἅγιον ἔλαιον ✝ χρισμοῦ ✝ θεοῦ αὐτῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ κυ
ριος. οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ ✝ γένους αὐτοῦ λήψ. γυναῖκα
χήραν καὶ ἐκβεβλημένην καὶ πόρνην, ταύτας
οὐ λήψ. ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ ✝ λαοῦ αὐτοῦ λήψ. γυναῖκα·
καὶ οὐ βεβηλώσ. τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτῦ· ἐγὼ κύ
ριος ὁ θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτόν. μὴ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν
λέγων. εἶπον πρὸς ἀαρὼν λέγων. ἄνθρωπος ἐκ ✝ γένους σου ἐς
τὰς γενὰς ὑμῶν. ἐάν τινι ἢ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσ.
τὰ προσφέρειν τὰ δῶρα ✝ θεοῦ αὐτοῦ. πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ
ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσ. ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς

ἢ κολοβόδυν. ἢ ὠτότμητος. ἢ ἄνθρωπος. ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ σύντριμ
μα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδὸς ἢ κυρτός. ἢ ἐφηλ⊙. ἢ πτυλὸς
τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία. ἢ
λειχὴν ἢ μονόρχις. πᾶς ᾧ ἐὰν ἐν αὐτῷ μῶμος, ἐκ ✝ σπέρμα
τος ἀαρὼν ✝ ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ
θῷ αὐτοῦ, ὅτι μῶμ⊙, ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα ✝ θεοῦ, οὐ προσελεύσ
τα προσενεγκεῖν· τὰ δῶρα ✝ θεοῦ αὐτῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. μὴ
ἀπὸ τῶν ἁγίων φαγε⊙. πλὴν πρὸς ✝ καταπέτασμα οὐ προσ
ελεύσ. καὶ πρὸς ✝ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι μῶμον ἔχε.
καὶ οὐ βεβηλώσ. τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ✝ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ κύρι
ος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. καὶ ἐλάλησε μωϋσῆς πρὸς ἀαρὼν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, μὴ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλη
σε κύρι⊙ πρὸς μωϋσῆν λέγων. εἶπον ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐ
τοῦ. καὶ προσέχετωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ
οὐ βεβηλώσ. τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσί
μοι· ἐγὼ κύρι⊙. εἶπον αὐτοῖς. εἰς τὰς γενὰς ὑμῶν. πᾶς ἄνθρω
πος ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματ⊙ ὑμῶν πρὸς
τὰ ἅγια ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ, μὴ ἡ ἀ
καθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἐξολοθρευθήσ. ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ'
ἐμοῦ· ἐγὼ κύρι⊙. καὶ ἄνθρωπος ἐκ ✝ σπέρματος ἀαρὼν τοῦ
ἱερέως, καὶ οὗτ⊙ λεπρᾷ ἢ γονορρυῇ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται,
ἕως ἂν καθαρισθῇ. καὶ ὁ ἁπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς
ἢ ἀνθρώπου ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματ⊙, ἢ ὅς τις ἂν
ᾖ πάντες ἑρπετοῦ ἀκαθαρτοῦ ὁ μιανεῖ αὐτὸν ἢ ἀπὸ ἀνθρώπου
ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ, ψυχὴ ἥτις ἐὰν
ἅψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτ⊙ ἔσαι ἕως ἑσπέρας. οὐκ ἔδεται ἀπὸ
τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσ. τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δύῃ ὁ ἥλι
ος καὶ ἀκάθαρτ⊙ ἔσαι. καὶ τότε φαγεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ὅτι
ἄρτ⊙ αὐτοῦ ἐστι. θυσιαστήριον καὶ θηριάλωβον οὐ φαγε⊙ μιανθή
ναι αὐτῷ ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύρι⊙. καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα

τά μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν ἐν
αὐτά· ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως καὶ μίσθιος
οὐ φάγεται ἅγια. ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἐγκτητὴν ἀργυ-
ρίου, οὗτος φάγεται τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ
καὶ οὗτοι φαγόντες τῶν ἄρτων αὐτοῦ μὴ θυγάτηρ ἀνδρὸς ἀπο-
ως, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ, αὕτη τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων
οὐ φάγεται. καὶ θυγατὴρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλη-
μένη, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῇ, ἐπανατρέψει εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς. ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς φάγεται. καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.
καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοιαν, καὶ προσθήσει
τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό· καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὰ ἅγια
καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἃ ἀφορίσουσι
φοῦσι τῷ κυρίῳ καὶ ἐπάξουσιν ἐπ' αὐτοὺς ἀνομίαν πλημμε-
λείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁ-
γιάζων αὐτούς, μὴ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάλησον
ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν
προσενέγκῃ δῶρα κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶ-
σαν αἵρησιν αὐτῶν ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ κυρίῳ εἰς ὁλο-
καύτωμα δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἀρσενικὰ ἐκ τῶν βοσκημάτων ἐκ
τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν. πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν
αὐτῷ, οὐ προσάξετε κυρίῳ. διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. καὶ ὃς ἐὰν
ᾖ προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διασκεδάσαι
εὐχὴν καὶ αἵρησιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βοσκημάτων ἢ ἐκ
τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτόν· πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν
αὐτῷ. τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκιῶν
τὰ ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχῆνας ἔχοντα, οὐ προσάξετε τούτων τῷ

κυρίῳ. καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν θυσιαστήριον τῷ
κυρίῳ. καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον. ἢ κνηθρόκερκον, σφά-
για ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ. εἰς δὲ εὐχὴν οὐ θέλητε θῦσαι
θύσιαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκθλιβίαν καὶ ἀπεστασμένον, οὐ προ-
σάξετε αὐτὰ τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὐ ποιήσεσθαι. καὶ
ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς, οὐ προσίσεσθε δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν ἀπὸ
παντων τούτων. ὅτι φθάρματα ἐστιν ἐν αὐτοῖς. μῶμος ἐν αὐ-
τοῖς. οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋ-
σῆν λέγων. μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὡς ἂν τεχθῇ καὶ ἔσαι
τὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα καρπωμα τῷ κυρίῳ. καὶ
μόσχον καὶ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὸ παιδίον αὐτῆς, οὐ σφάξετε
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ἐὰν δὲ θύσητε θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ,
εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτῷ. αὕτη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσε-
ται. οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωΐ. ἐγὼ κύριος. καὶ φυ
λάξεσθε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς. ἐγὼ κύριος. καὶ οὐ
βεβηλώσετε τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον. καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν
υἱῶν. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύ-
πτου. ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός. ἐγὼ κύριος. Κεφ. κβ'. 22.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάλησον
πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. αἱ ἑορταί κυ
ρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας, αὗταί εἰσιν αἱ
ἑορταί μου. ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία πᾶν ἔργον οὐ ποιή-
σετε. σάββατα ἐστὶ τῷ κυρίῳ. ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν αὕτη αἱ
ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κλητοὶ ἅγιοι ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν ταῖς καιρ-
οῖς αὐτῶν. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν, πάσχα τῷ κυρίῳ. καὶ τῇ
πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων
τῷ κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα φαγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν

θάξε ὁλοκαυτώματα τοῦ κυρίῳ ἐπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ ἡμέρα
ἡ ὀγδόμη κλητὴ ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιή-
σετε. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶϋσῆν λέγων. εἶπον πρὸς
υἱοὺς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε ἐν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ
δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ἀφέ-
σει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν. τῇ ἐπαύριον τῆς
τῆς. τῶν σαββάτων ἀφήσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιο-
ον, εἰς ὁλοκαύτωμα τοῦ κυρίῳ. καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέ-
κατα σεμιδάλεως ἀναπεπλησμένης ἐν ἐλαίῳ θυσία τοῦ κυ-
ρίῳ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας τοῦ κυρίῳ. καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρ-
τον ἓν οἴνου. καὶ ἄρτον καὶ πύρυγμένα χίβατα νέα οὐ φάγε-
σθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσαγάγητε
ὑμεῖς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ ἧς ἡμέρας ἂν προσενέγκητε
δράγματα θυσίας ἐπὶ θέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους ἀρι-
θμήσεις ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἑβδόμης ἑβδόμης ἀριθμήσετε
πεντήκοντα ἡμέρας καὶ προσάξετε θυσίαν νέαν τοῦ κυρίου
ἀπὸ τῶν κατοικιῶν ὑμῶν προσάξετε ἄρτους ἐπίθεμα δύο ἀπὸ
ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσαι ὁ ἄρτος ὁ εἷς. ζυμωθήσε-
πεφθήσονται πρωτογενημάτων τοῦ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ
τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους. καὶ μόσχον
ἕνα ἐκ βουκολίου. καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους. καὶ ἔσονται ὁλοκαυτώ-
μα τοῦ κυρίῳ. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, θυ-
σία ὀσμῆ εὐωδίας τοῦ κυρίῳ. καὶ ποιήσετε χίμαρον ἐξ αἰ-
γῶν. ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν
σωτηρίου καὶ τῶν ἄρτων τοῦ προσγενήματος. καὶ ἐπιθήσε-
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ προσγενήματος ἐπὶ

ναντίος κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν. ἅγιοι ἔσονται τοῦ κυρίῳ
τοῦ ἱερεῖ τοῦ προσφέροντι αὐτά, αὐτοῦ ἔσαι. καὶ καλέσετε αὐ-
τὴν τὴν ἡμέραν κλητὴ ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ
ποιήσετε ἐν αὐτῇ. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πά-
σῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑ-
μῶν, σωτελεῖτε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ
θερίζειν σε. καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου, οὐ συλλέ-
ξεις. τοῦ πτωχοῦ καὶ τοῦ προσηλύτου καταλείψεις αὐτοῦ. ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κεφάλαιον κγ. 23.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶϋσῆν λέγων. λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων. τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ
μίᾳ τοῦ μηνὸς ἔσαι ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον
σαλπίσαν. κλητὴ ἁγία τοῦ κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιή-
σετε. καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς μῶϋσῆν λέγων. καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου
ἡμέρα ἐξιλασμοῦ κλητὴ ἁγιασμοῦ ἔσαι ὑμῖν. καὶ ταπεινώσετε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν. καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ἐξιλασμὸς γάρ ἐστι ἡμέρα ἐξι-
λασμοῦ αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν. πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέ-
ρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πᾶσα ψυ-
χὴ ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεται. νόμι-
μον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις
ὑμῶν, σάββατα σαββάτων ἔσαι ὑμῖν. καὶ ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν. ἀπὸ ἐννάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπέρας, ἕως δεκά-
της τοῦ μηνὸς ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλά-
λησε κύριος πρὸς μῶϋσῆν λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέ-
γων. τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἑορ-

τὴ σκιωῶν. ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη, κλη
τὴ ἁγία ἔσται. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ἑπτὰ ἡμέρας
προσάξετε ὁλοκαυτώματα κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη, κλη
τὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. ἐξό
διόν ἐστι. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. αὗται αἱ ἑορταὶ κυρίου
ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας ὥστε προσφέρειν καρπώ
ματα τῷ κῷ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶ
καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. πλὴν τῶν σαββάτων κυρίου. καὶ πλὴν τῶ
μάτων ὑμῶν. καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν. καὶ πλὴν τῶ
ἑκουσίαν ὑμῶν ἃς ἂν δῶτε τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ πεντεκαι
δεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συνα
γάγητε τὰ γενήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡ
μέρας. τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀναπαυσις. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ ἀναπαυσις. καὶ λήψεσθε ἑαυτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
καρπὸν ξύλου ὡραῖον καὶ κολλυβρα φοινίκων. καὶ κλάδους
ξύλου δασέος. καὶ ἰτέας, καὶ ἄγνα κλάδους ἐκ χειμάρρου, καὶ
φρανθήσεσθε ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἑπτὰ ἡμέρας τῷ
αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑ
βδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν οὐ σκιωῖς. κατοικήσετε ἑπτὰ ἡ
μέρας. πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν ἰσραὴλ, κατοικήσει ἐν σκιωῖς ἑ
πως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκιωῖς κατῴκισα τοὺς υἱ
οὺς ἰσραὴλ. ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε μωϋσῆς τὰς ἑορτὰς κυρί
ου τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς ἰσραήλ.

Κεφάλαιον κδ'. 24.

Αἱ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. ἔντειλαι
πρὸς τοὺς ἰσραὴλ. καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλαίνον κα
θαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι λύχνον διὰ παν
ὃς, ἐξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ κατα
στήσουσιν αὐτὸ ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ

νιον κυρίου ἐνδελεχῶς νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον κυ
ρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐ
τὴν δώδεκα ἄρτους. δυοδεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος. καὶ ἐπι
θήσετε αὐτοὺς, δύο θέματα. ἓξ ἄρτος ἓν θέμα ἐπὶ τὴν πρά
τραπεζαν τὴν καθαρὰν ἐναντι κυ. καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὴν θέμα λίβα
νον καθαρὸν καὶ ἅλα. καὶ ἔσονται οἱ ἄρτοι εἰς ἀνάμνησιν προκεί
μενοι τῷ κυρίῳ. τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσετε ἐναντι
κυρίου διὰ παντὸς παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. διαθήκη αἰώνιον. καὶ
ἔσται ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ φαγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁ
γίῳ. ἔστι γὰρ ἅγια ἁγίων τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιασμάτων
τῷ κυρίῳ νόμιμον αἰώνιον. καὶ ἐξῆλθεν ὁ υἱὸς γυναικὸς ἰσρα
ηλίτιδος. καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἀνθρώπου αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐμα
χέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς ἰσραηλίτιδος. καὶ ὁ ἄνδρ ὁ
ἰσραηλίτης, καὶ ἐκατονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς ἰσραηλίτιδος
τὸ ὄνομα κατηράσατο. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς μωϋσῆν. καὶ τὸ ὄνο
μα τῆς μητρὸς αὐτοῦ σαλωμὶθ θυγάτηρ δαβρὶ ἐκ τῆς φυλῆς
δαν. καὶ ἀπέθετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διὰ κρίναι αὐτὸν διὰ προ
στάγματος κυρίου. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων.
ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐπιθήσου
σιν πάντες οἱ ἀκηκοότες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή. καὶ τοῖς υἱ
οῖς ἰσραὴλ λαλήσεις. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐὰν καταράσηται θεὸν αὐτοῦ ἁμαρτίαν λήψεται. ὀνομάζων δὲ
τὸ ὄνομα κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω. λίθοις λιθοβολείτω αὐ
τὸν πᾶσα ἡ συναγωγή. ἐάν τε προσήλυτος ἐάν τε αὐτόχθων
ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου. τελευτάτω. καὶ ἄνθρω
πος ὃς ἂν πατάξῃ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθανεῖται, θα
νάτῳ θανατούσθω. καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος ἀποθανεῖται, ἀπο
δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, καὶ ἐάν τις δῷ μῶμον τῷ πλησίον

ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀνταποιηθήσεται αὐτῷ. σύντριμμα
ἀντὶ συντρίμματος. ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. δόντα ἀντὶ ὀδόν
τος. καθότι ἂν δῶ μῶμον ἀνθρώπῳ. οὕτω δοθήσεται αὐτῷ. ὃς ἂν
πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. ὁμοίως
ὡσεὶ μία ἔσται ὑμῖν ἡ προσήλυτος καὶ ὁ ἐγχώριος. ὅτι ἐγώ κύ
ριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε μωυσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. καὶ
ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐλίθο
βόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγή. καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐ
ποίησαν, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῇ.

Κεφάλαιον κε. 25.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν ἐν τῷ ὄρει σι
κ νᾶ λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτούς. ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ
κυρίῳ, ἓξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου. καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπε
λόν σου, καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς. τῷ δὲ ἑβδόμῳ
σάββατα. ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ σάββατα κυρίῳ. τὸν ἀγρόν
σου οὐ σπερεῖς. καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς. καὶ τὰ αὐτόματα
ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις. καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ
ἀκρο ιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις. ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ
γῇ. καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι. καὶ τῷ παιδί σου καὶ
τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκε
μένῳ πρὸς σέ. καὶ τοῖς κτήνεσί σου. καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς οὖ
σιν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν. καὶ ἀριθμή
σεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν. ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις. καὶ
ἔσονταί σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐνιαυτῶν. καὶ τεσσαράκοντα
τὰ ἔτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγι φωνῆς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν
μῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς. τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ ἐξιλασμοῦ, διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ ἁ
γιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτόν. καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν

ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σή
μασίας αὕτη ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ἀφέσε
ως σημασίας αὕτη ἔσται ὑμῖν. ἔτος δὲ πεντηκοστὸν, ἐνιαυτὸς
ἔσται ὑμῖν. οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ μὴ ἀμήσητε τὰ αὐτόματα τὰ ἀνα
βαίνοντα αὐτῆς. καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἠγιασμένα αὐτῆς. ὅτι ἀ
φέσεως σημασία ἐστίν. ἅγιον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν πεδίων φάγε
σθε τὰ γενήματα αὐτῆς. ἐπανελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐ
τοῦ. ἐὰν δὲ ἀπὸ
σθε πράσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσησθε παρὰ τοῦ πλη
σίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. κατὰ ἀριθμὸν ἐν
τῶν κατὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον. κατὰ ἀρι
θμὸν τῶν γενημάτων ἀποδώσεταί σοι. καθότι ἂν πλέον τῶν
ἐτῶν, πληθυνεῖς τὴν ἐγκτησιν αὐτοῦ. καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐ
τῶν, ἐλαττονήσει τὴν ἐγκτησιν αὐτοῦ. ὅτι ἀριθμὸν γενημάτων αὐ
τὸς ἀποδώσεταί σοι. μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. καὶ φο
βηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ποιή
σεσθε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου. καὶ
φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτά. καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πε
ποιθότες. καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς. καὶ φάγεσθε εἰς
πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῆς. ἐὰν δὲ λέ
γητε τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ὅτῳ, ἐὰν μὴ σπεί
ρωμεν καὶ μὴ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν, καὶ ἀποστέλ
λω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσῃ τὰ
γενήματα αὐτῆς εἰς τρία ἔτη, καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ἔνατον,
καὶ ἔσεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων παλαιά, ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως
ἂν ἔλθῃ τὰ γενήματα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν. καὶ ἡ
γῆ οὐ προσθήσει εἰς ἐκβολήν. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ. διότι πρό
σήλυτοι καὶ παροικοῦντες ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον ἐμοῦ. καὶ κατὰ πᾶσαν
γῆν κατασχέσεως ὑμῶν, λύτρα δώσετε τῆς γῆς. ἐὰν δὲ πέ

νηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετ᾽ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατ᾽
οχέσεως αὐτοῦ καὶ ἔλθοι ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἀπίσω αὐτῷ, καὶ λυτρώ
σεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐὰν μὴ ἡ χεὶρ ὁ ἀγχιστεύων
καὶ εὑρηθῇ τῇ χειρὶ καὶ ὑρισθῇ αὐτῷ ἱκανὸν λυτρώσασθαι
καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει
οὗπερ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ᾧ ἀπέδοτο αὐτὸν ἑαυτῷ, καὶ ἐπα
λύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ. ἐὰν δὲ μὴ εὑρηθῇ αὐτοῦ
ἡ χεὶρ, ὥστε ἱκανὸν ὥς τε ἀποδοῦναι αὐτῷ, ἦ ἔσαι ἡ πρᾶσις τῷ
κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως. καὶ ἐξελεύ
σεται οὐ τῇ ἀφέσει. καὶ ἐπανελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν
αὐτοῦ. ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τειχε
σμένῃ, καὶ ἔσαι ἡ λύτρωσις αὐτῆς ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμέ
ρῶν ἔσαι ἡ λύτρωσις αὐτῆς. ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ, ἕως ἂν πληρωθῇ
αὐτῷ ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν τῇ πόλει τῇ ἐχού
σῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει. αἱ δὲ οἰκίαι αἱ οὐ ἔπαυλα
σίν εἰσιν οὐκ ἔσιν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ πρὸς ἓν ἀγρὸν τῆς γῆ
γενήσονται. λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται αὗται καὶ ἐν τῇ ἀφέ
σει ἐξελεύσονται. καὶ αἱ πόλεις τῶν λευιτῶν οἰκίαι τῶν λευιτῶν
κατασχέσεως αὐτῶν λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς λευίταις.
καὶ ὃς ἂν λυτρώσηται παρὰ τῶν λευιτῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ
πρᾶσις οἰκίων πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει.
ὅτι αἱ οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν λευιτῶν κατοχὴ αὐτῶν ἐσί
μέσῳ υἱῶν ἰσραήλ. καὶ οἱ ἀγροὶ οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν, οὐ πραθήσονται. ὅτι κατάσχεσις αἰώνιος τοῦτο αὐ
τῶν ἐσιν. ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετ᾽ σοῦ καὶ ἀδυ
νατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου
καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετ᾽ σοῦ. οὐ λήψῃ
παρ᾽ αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει. καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου
καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετ᾽ σοῦ. τὸ ἀργύριόν σου

σεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμοῦ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ
βρώματά σου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν χαναὰν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός.
ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῇσοι, οὐ
δουλώσεσαι σοι δουλείαν οἰκέτου. ὡς μισθωτὸς ἢ πωλοικῶν
ἔσαι σοι. ἕως ἔτους ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοὶ, καὶ ἐξε
λύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπε
λύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πα
τρικὴν αὐτοῦ ἀναβαμεῖται. διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι
οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς αἰγύπτου. οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέ
του. οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ. καὶ φοβηθήσῃ κύριον
τὸν θεόν σου. καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνταί σοι
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλῳ σου εἰσὶν ἀπ᾽ αὐτῶν, κτήσεσθε δοῦ
λον καὶ δούλην. καὶ ἀπὸ πάντων ὧν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν
ἀπὸ τούτων κτήσεσθε. καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν
γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔσονται ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν. καὶ κατα
μεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ᾽ ὑμᾶς. καὶ ἔσονται ὑμῖν
κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα. τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν ἰδίων ἰσρα
ήλ, ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν βίᾳ μόχθοις
ἐὰν δὲ ὑφῇ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ
καὶ ἀποστηθεὶς ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ πα
ροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ μετὰ τὸ πραθῆναι
αὐτὸν, λύτρωσις ἔσαι αὐτῷ. εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.
ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λυτρώσε
ται αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῶν σαρκῶν ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ
λυτρώσεται αὐτόν. ἐὰν δὲ εὑρηθεὶς ταῖς χερσὶ λυτρώσεται
ἑαυτὸν καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον ἑαυτὸν, ἀπὸ
τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ, ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέ
σεως. καὶ ἔσαι τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ. ὡς ἡμέρας μισθω
τοῦ ἔτους ἔσαι μετ᾽ αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ὦσι πλέονες τῶν ἐτῶν

πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς
πράσεως αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν ἕως
τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ
τῆ αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς μισθωτὸς ἐνιαυτὸν
ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσαι μετ' αὐτοῦ, ὃ κατατυγὶς αὐτὸν οὐ ζῳ μό-
χθῳ ἐνώπιόν σου. ἐὰν δὲ μὴ λυτῶται ταῦτα, καὶ ἐξελεύσεται
ἐν ζῳ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτ-
τοῦ· ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ, οἰκέται παιδες μου αὐτοί εἰσιν
οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς αἰγύπτου.

Κεφάλαιον κς'. 26

Γὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χ
ροσοίητα οὐδὲ γλυπτὰ. οὐ δὲ σήλην ἀναστήσετε ὑμῖν
οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆ
σαι αὐτῷ. ἐγὼ ἐμὶ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. τὰ σάββατά μου φυλά
ξασθε. καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ ἐμὶ κύριος. ἐὰν
πορεύησθε ἐν τοῖς προσάγμασί μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσ
ἦτε καὶ ποιήσητε αὐτὰς, καὶ δώσω ὑετὸν ὑμῖν ἐν ζῳ καιρῷ
καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ πε
αὐτῆ. καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς· καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀ
λίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀ
λωὼς τὸν τρυγητὸν. καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. καὶ
φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν· καὶ κατοικήσετε μετὰ
ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται
διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· καὶ κοιμηθή
σεσθε καὶ οὐκ ἔσαι ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ
ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς
ὑμῶν· καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται ἐνώπιον
ὑμῶν φόνῳ· καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν
τῶν ὑμῶν, διώξονται μυρίους· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν
ἐνώπιον ὑμῶν, μαχαίρᾳ· καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς· καὶ στήσω τὴν

διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν, καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαι-
ωθήσεται. καὶ πάλαια ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. καὶ θήσω τὴν
διαθήκην μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς·
καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός· καὶ ὑμᾶς ἔσε
σθέ μοι λαός. Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ συνέτριψα τὰ δεσμὰ
τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν· καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας. ἐὰν δὲ μὴ ὑ
πακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προσάγματά μου ταῦτα
ἀλλὰ ἀπιθήσετε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασί μου προβδελύσεται ἡ ψυχή
ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διαθ
σκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ
ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τὴν τε φθόραν καὶ τὴν ἴκτερον
φθαλμολίζοντα ζῶς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτή
κουσαν. καὶ σπερεῖτε διακενῶς τὰ σπέρματα ὑμῶν· καὶ φάγον-
ται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς·
καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ διώξονται ὑμᾶς
οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε, οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς. καὶ
ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω παιδεῦ-
σαι ὑμᾶς πληγαῖς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. καὶ συν-
τρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρα-
νὸν ὑμῖν ὡς σίδηρον. καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν. καὶ ἔσα
ἐς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν. καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν ἐν ἀσφορον αὐ
τῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν, οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτ. μὴ ἐ
ὰν ματαῦτα παροινεῖτε πλάγιοι καὶ μὴ βουληθῆτε ὑπακοῦσαι
μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν·
καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατ
τέλεται ὑμᾶς· καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς
ποιήσω ὑμᾶς· καὶ ἔρημοι ἔσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν. καὶ ἐπὶ τούτ
τοις ἐὰν μὴ παραινεθῆτε ἀλλὰ παροινεῖτε πρός με πλάγιοι, κα
γὼ ἔσομαι καὶ ἐγὼ μετ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ. καὶ παιδεύσω ὑμᾶς

καὶ ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτὴ τὰ ἁμαρτιῶν ὑμῶν· καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς
μάχαιραν, ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης· καὶ καταφευξεσθε εἰς
τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐπαποστελῶ θάνατον ἐφ' ὑμᾶς, καὶ παραδο
θήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἐν ᾧ θλίψει ὑμᾶς σπά
σεῖς ἄρτον· καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν
κλιβάνῳ ἑνί· καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ καὶ
φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε. ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπα
κούσητέ μου, ἀλλὰ πορεύησθε πρός με πλάγιοι, καὶ αὐτὸς πο
ρεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ παιδεύσω ὑμᾶς καὶ
ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν· καὶ φάγεσθε τὰς σάρ
κας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν
φάγεσθε· καὶ ἐρημώσω τὰς πόλεις ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
ξύλινα χαροποίητα ὑμῶν· καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν, ἐπὶ τὰ κῶ
λα τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ
ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν· καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς
τῶν θυσιῶν ὑμῶν· καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ θαυ
μάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν· οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ· καὶ
διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη· καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς ἐπισπουδῇ ὑμῶν
καὶ ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος· καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν
ἔσονται ἔρημοι καὶ ὑμᾶς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε
σαββατιεῖ ἡ γῆ καὶ εὐλογήσει τὰ σάββατα αὐτῆς, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν
ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν· ἡνίκα κατῳκεῖτε αὐτὴν· καὶ οἱς κατα
λειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν
τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου
φερομένου καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου· καὶ πε
σοῦνται οὐθενὸς διώκοντος· καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς ἐν ἀδελ
φῷ ὡσεὶ ἐν πολέμῳ μηθενὸς καταδιώκοντος· καὶ οὐ δυνή
σεσθε ἀντισταθῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν· καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνε
σι· καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· καὶ οἱ καταλειφθέν

τες ὑμῶν, καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν· ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν τακήσονται· καὶ ἐξομολογήσονται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν,
καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπε
ρεῖδόν με· καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλαγίοις· καὶ
ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν, ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ ἀπολῶ αὐ
τοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐν ταπεινώσει ἡ καρ
δία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος· καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρ
τίας αὐτῶν· καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακὼβ καὶ τῆς διαθή
κης Ἰσαὰκ καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς
μνησθήσομαι· καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν· τότε προσ
δέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν ᾗ ἐρημωθήσεται αὐτὴν δι'
αὐτούς· καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς ἑαυτῶν ἀνομίας· ἀνθ' ὧν τὰ
κρίματά μου ὑπερεῖδον· καὶ τοῖς προσάγμασί μου προσώχθι
σαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν· καὶ οὐδὲ ὡς ὄνταν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐ
χθρῶν αὐτῶν οὐκ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς
ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου
τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν· καὶ μνη
σθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντίον τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐ
τῶν θεός· ἐγὼ κύριος· ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγμα
τα· καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωϋσῆ.

Κεφάλαιον. κζ'. 27.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἄν-
θρωπος ὃς ἂν εὐξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τῷ
κυρίῳ ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἑξηκοντα
ἐτῶς· ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ
σταθμῷ τῷ ἁγίῳ· τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ σωτίμησις τριάκοντα

δίδραχμα. ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς, ἕως εἴκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος, εἴκοσι δίδραχμα· τῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραχμα· ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου· τῆς δὲ θηλείας, τρία δίδραχμα ἀργυρίου. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρρεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου· τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα· ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ αὐτοῦ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως· καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθὼς περ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ ἐυξαμένου, οὕτω τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ὑπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, ὅς ἂν δῷ ἀπὸ βούτων τῷ κυρίῳ, ἔσται ἅγιον· οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸ κτῆνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλαγμα ἅγιον· ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ στήσει τὸ κτῆνος ἐναντίον τοῦ ἱερέως· καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πονηροῦ· καθὼς ἂν τιμήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεύς, οὕτω στήσεται· ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσηται αὐτὸ, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πλεῖον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ· καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἁγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ, κρινεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ μέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσῃ αὐτὴν ὁ ἱερεύς, οὕτω σταθήσεται· ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται· ἐὰν δὲ ἔτι μᾶλλον ἀφῇ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ,

προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἐτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως ἔους ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως· καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς σωτιμήσεως αὐτοῦ· καὶ ἐὰν λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτὸν, προσθήσει ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ· καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσηται αὐτόν· ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξηλημμένος τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ· ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφορισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν κτήται ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ κλήρου ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀναλήψεται τῷ κυρίῳ, λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως· καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ κυρίῳ· καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως, ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ, παρ' οὗ ἐκτήσατο αὐτὸν οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς· καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σαθμοῖς ἀγίοις· εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον· καὶ πᾶν πρωτόγονον ὃ ἐὰν γένηταί τι ἐν βοῖς κτήνεσιν ἢ προβάτοις, ἔσται τῷ κυρίῳ καὶ οὐ καθαγιώσει αὐτὸ οὐδὶς, ἐάν τε μόσχος ἐάν τε πρόβατον τοῦ κυρίῳ ἐστίν· ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθήσει ἐπίπεμπτον αὐτοῦ πρὸς αὐτὸ καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθήσεται κατὰ τίμημα αὐτοῦ· πᾶν δὲ ἀνάθημα ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ πάντων τῶν, ὅσα αὐτῷ ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ οὐκ ἀποδοθήσεται, οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθημα· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται τῷ κυρίῳ· καὶ πᾶν ἀνάθημα ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται· ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς· καὶ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τοῦ κυρίῳ ἐστίν, ἅγιον τοῦ κυρίῳ· ἐὰν δὲ λυτρούμενος

λυτρῶῃ ἄνθρωπος τὴν δικάτην αὐτοῦ, ἢ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτῷ καὶ ἔσται αὐτῷ. καὶ πᾶσα δικάτη βοῶν καὶ προβάτων. καὶ πᾶν ὃ ἂν διέλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ. οὐκ ἀλλαξεῖς αὐτὸ καλὸν πονηρῷ. οὐδὲ πονηρὸν καλῷ. ἐὰν δὲ ἀλλαγῶν ἀλλάξῃς αὐτὸ, καὶ ἀλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται. αὗται αἱ ἐντολαὶ ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Τέλος τοῦ Λευιτικοῦ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

Κεφάλαιον α'. 1.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾶ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς. τοῦ δευτέρου ἔτους. καὶ ἐπεσκέπησαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν. κατὰ πατριὰς αὐτῶν. κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. ὁ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπεσκέψασθε αὐτούς. καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἄνδρες ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης. ἕκαστος κατὰ φυλήν. ἑκάστου ἀρχόντων κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἔσονται. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ

στήσονται μεθ' ὑμῶν. τῶν φυλῆς Ῥουβήν. Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιοὺρ. τῶν συμεών, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουσισαδαί. τῶν Ἰούδα. Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ. τῶν Ἰσσάχαρ. Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. τῶν Ζαβουλών. Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών, τῶν υἱῶν Ἰωσήφ. τῶν Ἐφραὶμ. Ἐλισαμὰ υἱὸς Σαμιούδ. τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φασσούρ. τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδαιώνι. τῶν Δαν. Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί. τῶν Ἀσήρ, Φαγαιὴλ. υἱὸς Ἐχράν. τῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ. τῶν Νεφθαλείμ, Ἀχίρε υἱὸς Αἰνάν. οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν χιλίαρχοί Ἰσραὴλ εἰσι. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος, καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους. καὶ ἐπεσκέπησαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν. κατὰ πατριὰς αὐτῶν. κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. ὡς προσέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆ. καὶ ἐπεσκέπησαν αὐτοὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ. καὶ ἐγενήθη υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν. κατὰ δήμους αὐτῶν. κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβήν. ἑξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. καὶ τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει. ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεών, ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν. κατὰ δήμους αὐτῶν. κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν. κατὰ κεφαλὴν αὐ-

τῶν, πάντα ἀρσενικὰ, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. πᾶς ὁ ἐκ-
πορευόμενος ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις αὐτῶν. ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
οἵδε οἱ ἐσταλμένοι κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐ-
τῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐ-
τῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις αὐ-
τῶν. ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσαχὰρ, τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιά-
δες καὶ τετρακόσιοι. οἵδε οἱ ἐσταλμένοι κατὰ συγγενείας, κατὰ
δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνο-
μάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰ-
κοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος, ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐ-
πίσκεψις αὐτῶν, ἐπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
κόσιοι. οἵδε οἱ ἐσταλμένοι κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δή-
μους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. κατὰ ἀριθμὸν ὀνο-
μάτων αὐτῶν. κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰ-
κοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος, ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ
ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς ἐφραὶμ, τεσσαράκοντα χιλιά-
δες καὶ πεντακόσιοι. οἵδε οἱ ἐσταλμένοι κατὰ συγγενείας αὐ-
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀρι-
θμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ
ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ στρατιᾷ,
καὶ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς μανασσῆ, δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. οἵδε οἱ ἐσταλμένοι κατὰ
συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν

αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐ-
πάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις
αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς γάδ. πέντε καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες,
καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα τοῖς ἡγουμένοις κατὰ συγγενεί-
ας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσε-
νικὰ αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς δάν. δύο
καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες, καὶ ἑπτακόσιοι. τοῖς ἡγουμένοις κα-
τὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐ-
πάνω. πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις
αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς ἀσήρ. μία καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι. τοῖς ἡγουμένοις, κατὰ συγγενείας αὐτῶν,
κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν
ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ αὐ-
τῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
στρατιᾷ, καὶ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλείμ. πᾶς ὁ
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ὧν
ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραήλ.
δώδεκα ἄνδρες. ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν. κατὰ φυλὴν οἴκων
πατριᾶς αὐτῶν ἦσαν. καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις
ὧν ἐσκέψαντο υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ στρατιᾷ αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπά-
νω. πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατεταγμένος ἐν Ἰσραὴλ, ἑξακό-
σιαι χιλιάδες, καὶ τρεῖς χίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκον-
τα. οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν, οὐ συνεπισκέπη-
σαν μετὰ υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέ-
γων. ὅρα τὴν φυλὴν τοῦ Λευί. οὐ συνεπισκέψῃ. μὴ δὲ ἀριθμὸν

αὐτ῀ ἐν μέσῳ τ῀ ἡμῶν ἱκλ. καὶ σὺ ἐπίσκοπον τῶν λευιτῶν
ἐπ῀ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπ῀ πάντα τὰ σκεύη αὐτ῀ῆς.
καὶ ἐπὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτ῀ῆ. ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτ῀ῆς. καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν αὐτ῀ῆ. καὶ
κύκλῳ τ῀ς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι. καὶ οὐ θεὸς ἐξαίρουσιν τὴν σκη-
νὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ λευῖται. καὶ οὐ θεὸς παρεμβαλοῦσιν τὴν
σκηνὴν, ἀναστήσουσι. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ὃς
ἂν θανάτῳ. καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐπ῀ τῇ ἰδίᾳ
τοῦ τάξει, καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμεσι
αὐτῶν. οἱ δὲ λευῖται, παρεμβαλίσουσιν ἐναντίοι κύκλῳ τ῀ σκη-
νῆς τὸ μαρτυρίου, μὴ θυμὸς ἔσται ἐπὶ πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ
λάξουσιν οἱ λευῖται αὐτὴ, τὴν φυλακὴν τ῀ σκηνῆς τ῀ μαρτυρίου.
καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο κ῀ς θεὸς
Μωϋσῇ μὴ ἀφῆρεν, οὕτως ἐποίησαν. Κεφ. ϛ.

Αἱ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν μὴ ἀφῆρεν λέγων
κ. ἄνθρωπος ἐὰν ποιήσῃ ἐξ ὑμῶν κατὰ τάγμα αὐτοῦ. μὴ κατὰ
τὰς σημαίας. κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. παρεμ-
βαλοῦσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐναντίον κύκλῳ. κύκλῳ τ῀ς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ ἰούδα. καὶ οἱ παρεμβάλλοντες
πρῶτοι κατὰ ἀναβολὰς τάγμα παρεμβολῆς ἰούδα σὺν δυνάμει
αὐτ῀. μὴ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν ἰούδα ναασσὼν υἱὸς ἀμιναδάβ. δυνά-
μεις αὐτ῀ οἱ ἐπισκεμμένοι τέσσαρες μὴ ἑβδομήκοντα χιλιά-
δες μὴ ἑξακόσιοι. μὴ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενα φυλῆς ἰσσα-
χαρ. καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν ἰσσαχαρ ναθαναὴλ υἱὸς σωγάρ. δυ-
νάμεις αὐτ῀ οἱ ἐπισκεμμένοι τέσσαρες μὴ πεντήκοντα χιλιά-
δες καὶ τετρακόσιοι. μὴ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενα φυλῆς ζα-
βουλών, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν ζαβουλὼν, ἐλιὰβ υἱὸς χαιλών.
δυνάμεις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑπτὰ μὴ πεντήκοντα χιλιά-
δες μὴ τετρακόσιοι. πάντες οἱ ἠριθμημένοι ἐκ τ῀ παρεμβολῆς
ἰούδα ἑκατὸν. καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι

καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν, πρῶτοι ἐξαροῦσι τάγμα
τα παρεμβολῆς. ῥουβὴν πρὸς νότον σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν υἱῶν ῥουβὴν ἐλιζοὺρ υἱὸς σεδιοὺρ, δυνάμεις αὐτοῦ οἱ
ἐπισκεμμένοι ἐξ μὴ τεσσαράκοντα χιλιάδες, μὴ πεντακόσιοι
μὴ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς συμεών. μὴ ὁ ἄρ
χων τ῀ υἱῶν συμεὼν σαλαμιὴλ υἱὸς σουσισάδαι. δυνάμεις αὐ
τῆ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἐννέα μὴ πεντήκοντα χιλιάδες μὴ τεσσακό
σιοι. μὴ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτῆ, φυλὴ γάδ. μὴ ὁ ἄρ
χων τ῀ υἱῶν γάδ, ἐλισὰφ υἱὸς δαγουήλ. δυνάμεις αὐτῆ οἱ ἐπι
σκεμμένοι, πέντε μὴ τεσσαράκοντα χιλιάδες, καὶ ἑξακόσιοι
μὴ πεντήκοντα. πάντες οἱ ἠριθμημένοι τ῀ παρεμβολῆς ῥουβὴν
μία μὴ πεντήκοντα μὴ ἑκατὸν χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ
πεντήκοντα σὺν δυνάμει αὐτῶν, σκύτροι ἐξαροῦσι. μὴ ἀρθήσε
ται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν λευιτῶν, μέ
σον τ῀ παρεμβολῶν ὡς παρεμβαλοῦσιν, οὕτω καὶ ἐξαροῦσιν
κατὰ χεῖρα ἐχόμενοι κατὰ τάγμα αὐτῶν. τάγματα παρεμβολῆς
ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν
υἱῶν ἐφραὶμ, ἐλισαμὰ υἱὸς ἀμιούδ. δυνάμεις αὐτῆ οἱ ἐπισκεμ
μένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες μὴ πεντακόσιοι. μὴ οἱ παρεμ-
βάλλοντες ἐχόμενοι φυλὴ μανασσῆ, μὴ ὁ ἄρχων τ῀ υἱῶν μανασ
σῆ, γαμαλιὴλ υἱὸς φασδασσούρ. δυνάμεις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμ
μένοι δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. μὴ οἱ παρ-
εμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλὴ βενιαμείν, μὴ ὁ ἄρχων τ῀ υἱῶν βεν
ιαμείν, ἀβιδάν. υἱὸς γαδωνί. δυνάμεις αὐτῆ οἱ ἐπισκεμμένοι
πέντε μὴ τεσσαράκοντα χιλιάδες μὴ τετρακόσιοι. πάντες οἱ ἠριθμη
μένοι τ῀ παρεμβολῆς ἐφραὶμ, ἑκατὸν χιλιάδες μὴ ὀκτακισχίλιοι
μὴ ἑκατόν. σὺν δυνάμει αὐτ῀. βʹ. ἐξαροῦσι, τάγμα παρεμβο-
λῆς δὰν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτ῀. μὴ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν
δὰν ἀχιέζερ υἱὸς ἀμισαδαί. δυνάμεις αὐτῆ οἱ ἐπισκεμμένοι
δύο μὴ ἑξήκοντα χιλιάδες μὴ ἑπτακόσιοι. μὴ οἱ παρεμβάλλον

τοῦ, ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγαιὰλ υἱὸς Ὀχράν. Λιωάμεις αὐτῶν οἱ ἐπισκεμμένοι μία καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. καὶ οἱ παρεμβάλλοντες, ἐχόμενοι φυλὴ νεφθαλείμ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν νεφθαλείμ, Ἀχιρέ, υἱὸς Αἰνάν. Διωάμεις αὐτῶν οἱ ἐπισκεμμένοι, ἕξ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. πάντες οἱ ἠριθμημένοι τῆς παρεμβολῆς δύο, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. σὺν δυνάμει αὐτῶν, ἡγούμενοι ἐξαρεῖσι κατὰ τάγμα αὐτῶν ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν, πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῆς παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν. ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα. οἱ δὲ λευῖται οὐ συνεπισκέπησαν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῇ. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ. οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξῆρεν ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

Κεφάλ. γ'.

Αἱ δὲ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆ ἐν ἡμέρᾳ ἐλάλησε κύριος τῷ Μωϋσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών. πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ. καὶ Ἐλεάζαρ. καὶ Ἰθάμαρ. ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών. οἱ ἱερεῖς οἱ τελεσθέντες οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν τοῦ ἱερατεύειν. καὶ ἐτελεύτησαν Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐναντίον κυρίου ὅτε προσέφερόν αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἐναντίον κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ υἱοὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ, μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάβε τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. καὶ δώσεις τοὺς λευίτας Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου. καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἐκδοθεῖσι δόμασι δεδομένοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν. καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμόν, καὶ τὰ ἔσω τοῦ καταπετάσματος. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος, ἀποθανεῖται. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λύτρα αὐτῶν ἔσονται. καὶ ἔσονταί μοι οἱ λευῖται. ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον ἐν ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἡγίασα σαι μοι, πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραήλ. ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται. ἐγὼ κύριος. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ λέγων. ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. κατὰ δήμους αὐτῶν. κατὰ συγγενείας αὐτῶν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἐπισκέψῃ αὐτούς. καὶ ἐπισκέψατο αὐτοὺς Μωϋσῆς κατὰ ἄρρων διὰ φωνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύριος. καὶ ἦσαν οὗτοι υἱοὶ Λευὶ, ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν, Γεδσών, Καάθ. καὶ Μεραρί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν. Λοβνὶ καὶ Σεμεΐ. καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν. Ἀμβρὰμ καὶ Ἰασάαρ. Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ. καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν. Μοολεί. καὶ Μουσί. οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. Τῷ Γεδσών δῆμος Λοβνὶ καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ. οὗτοι δῆμοι τῷ Γεδσών. ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πάντες ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι κατὰ θάλασσαν. καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τῶν Γεδσὼν Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ. καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου

ου. ἡ σκιὴ καὶ ἡ κατακάλυμμα αὐτῆς. καὶ ἡ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς· καὶ ἡ κατάπτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆ σκιωῆ· καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. ΤΟΤ κατὰ ΦΥΛΗΝ ΔΑΝ ὁ ἀμβρὰμ ΙΣ. καὶ ΦΥΛΗ ΔΑΝ ὁ οἰσσὰρ ΙΣ. καὶ ΦΥΛΗ ΔΑΝ ὁ χεβρὼν ΙΣ. καὶ ΦΥΛΗ ΔΑΝ ὁ ὀζιὴλ ΙΣ. οὗτοι ἐσὶν οἱ ΦΥΛΟΙ τοῦ κατὰ τὰ ἀριθμόν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. οἱ ΦΥΛΟΙ τῶν υἱῶν κααὰθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ νόθον καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν ΦΥΛΩΝ τῶν κααὰθ ἐλισαφὰν υἱὸς ὀζιήλ. καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα. καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἁγία, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ ἄρχων ὁ ΤΩΝ ἀρχόντων τῶν λευιτῶν ἐλεαζὰρ υἱὸς ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. καθεσταμμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. ΤΟΤ μεραρὶ ΦΥΛΗ ΔΑΝ ὁ μοολὶ καὶ ΦΥΛΗ ΔΑΝ ὁ μουσεί. οὗτοί εἰσι ΦΥΛΟΙ τοῦ μεραρί. ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, κατὰ ἀριθμόν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα. καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ ΦΥΛΗ ΔΑΝ τοῦ μεραρὶ, σουριὴλ υἱὸς ἀβιχαία ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς βορρᾶν. ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς ἡμῶν μεραρὶ, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. καὶ τοὺς σύλους αὐτῆς. καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς. καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆ. καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ τοὺς σύλους ΤΗΣ αὐλῆς κύκλῳ. καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν. καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῶν. μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν ἡμῶν ἰσραήλ. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανεῖται. πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν λευιτῶν οὓς ἐπεσκέψατο μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν

διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσενα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. καὶ λήμψῃ ἐν ἀριθμῷ αὐτῶν ἐξ ὀνόματος, καὶ λήμψῃ τοὺς λευίτας ἐμοί· ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ· καὶ τὰ κτήνη τῶν λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐπεσκέψατο μωϋσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ. πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο πάντα τὰ πρωτότοκα ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν. δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάβε τοὺς λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ τὰ κτήνη τῶν λευιτῶν, ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν. καὶ ἔσονταί μοι οἱ λευῖται. ἐγὼ κύριος. καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων. οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς λευίτας, ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ λήμψῃ πέντε σίκλους, κατὰ κεφαλήν· κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήμψῃ. εἴκοσι ὀβολοὶ ὁ σίκλος. καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐκ τῆς ἐξιλάσεως τῶν λευιτῶν, παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ· ἔλαβε τὸ ἀργύριον πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακοσίους καὶ χιλίους σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸ ἅγιον. καὶ ἔδωκε μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἀαρὼν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ φωνῆς κυρίου. ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ μωϋσῆ.

Κεφ. δ'. 4

Αἰ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων, λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν κααὰθ ἐκ μέσου υἱῶν λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν. κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω. ἕως πενταήκοντα ἐτῶν.
πᾶς ὁ ἐφορεύομενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῆ
σκηνῆ τῆς μαρτυρίου. καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν κατὰ γένος
τῶν υἱῶν λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν. κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν
ἐν τῆ σκηνῆ τοῦ μαρτυρίου. ἄγιον τῶν ἁγίων. καὶ ἐσονται
ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν ἐξαίρη ἡ παρεμβολή. καὶ κα-
θελοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον. καὶ καταλύψουσιν ἐν
αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὴν
τακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱ-
μάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἀνωθεν. καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφο-
ρεῖς. καὶ ἐπὶ τὴν τραπεζαν τὴν προκειμένην, ἐπιβαλοῦσιν ἐπ'
αὐτὴν ἱμάτιον ὅλοπόρφυρον. καὶ τὰς θυίσκας. καὶ
τοὺς κυάθους. καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει. καὶ οἱ ἄρτοι οἱ
διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπὶ αὐτὴν ἱ-
μάτιον κόκκινον. καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δέρματι
ὑακινθίνῳ. καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς. καὶ λή-
ψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσι τὴν λυχνίαν τῆς
φωτίζουσαν. καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς. καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς.
καὶ τὰς ἐπαρυσρίδας αὐτῆς. καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου
αὐτῆς. ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δέρματος ὑακίνθινον
καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων. καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χρυσοῦν ἐπιθήσουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον. καὶ ἐπικαλύψουσιν
αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ. καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς
ἀναφορεῖς αὐτοῦ. καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργι-
κὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ ἐμβαλοῦσιν
εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον. καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δέρματι
ὑακινθίνῳ. καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς. καὶ ἐν καλύπτρα
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ
ἱμάτιον ὅλον πορφυροῦν. καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη

αὐτοῦ οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ τὰ πυρεῖα. καὶ τὰς κρε-
άγρας. καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα. καὶ πάντα τὰ σκεύη
τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερ-
ματινον ὑακίνθινον. καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ,
καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν. καὶ συγκαλύψουσι τὸν λου-
τῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ. καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμ-
μα δερμάτινον ὑακίνθινον. καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' ἀναφορεῖς. καὶ
σωτελοῦσιν ἄαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντος τὰ ἅγια καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν. καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ κααθ αἴρειν. καὶ οὐχ ἅψον-
ται ἁγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. ταῦτα ἀρεῖσιν οἱ υἱοὶ κααθ ἐν τῇ
σκηνῇ τῆ μαρτυρίου. ἐπίσκοπος ἐλεάζαρ υἱὸς ἀαρὼν ἱερέως.
ἔλαιον τῶ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς σωθίσεως. καὶ ἡ θυσία
καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως. ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς
σκηνῆς. καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἱε-
ροῖς. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων. μὴ
ἐξολεθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν κααθ ἐκ μέσου τῶν λευ-
ιτῶν. τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθά-
νωσι προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰσπορευέσθωσαν. καὶ κατασήσουσιν αὐτοὺς
ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξαί-
φνης τὸ ἅγιον καὶ ἀποθανοῦνται. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μω-
ϋσῆν λέγων. λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν γεδσών, καὶ τούτους κα-
τ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ πέντε καὶ
εἴκοσιτοῦς καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκοντατοῦς ἐπισκέψασθε
αὐτούς. πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιῆσαι τὰ ἔργα
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τῶν
γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἴρειν, καὶ ἀρεῖσι τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς
καὶ τὴν σκηνὴν τὴ μαρτυρίου. καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς. καὶ τὸ κα-
τακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐπ' αὐτῇ ἄνωθεν. καὶ τὸ κατα-

κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὰ ἱστία τῆς
αὐλῆς καὶ τὸ ἐπίπαστρον τῆς θύρας τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς
σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ· καὶ τὰ
πρὸς τὰ αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ αὐτῶν·
καὶ πάντα ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι κατὰ
σῶμα ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐὰν πᾶσα ἡ λειτουργία τῶν
υἱῶν γεδσων κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν· καὶ κατὰ
πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνομάτων
πάντα τὰ ἔργα τὰ δὲ αὐτῶν· αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου
υἱῶν γεδσων, ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ φυλακὴ
αὐτῶν, ἐν χειρὶ ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· οἱ δὲ υἱοὶ μεραρὶ κα
τὰ δήμους αὐτῶν· κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· ἐπισκέψασθε αὐ
τοὺς ἀπὸ πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκονταετῶν
πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐπισκέψασθε αὐτούς· πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔρ
γα τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν
αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν, κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν, ἐν τῇ
σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκιωῆς καὶ τοὺς
μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ βῆς σύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς,
καὶ τὸ κατακάλυμμα· καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν· καὶ οἱ σύλοι αὐ
τῶν· καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκιωῆς· καὶ τοὺς σύ
λους τῆς αὐλῆς κύκλῳ· καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν· καὶ τοὺς σύλους τῆ
καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν,
καὶ τοὺς παστάλους αὐτῶν· καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν· καὶ πάν
τα τὰ σκεύη αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν
ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς· καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν· αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου
υἱῶν μεραρὶ οὗ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν· οὗ τῇ σκιωῇ τοῦ μαρ
τυρίου οὗ χειρὶ ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ ἐπε
σκέψατο μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες ἰσραὴλ τοὺς υἱ
θὺς κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν· κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν·

ἀπὸ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκονταετῶν·
πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα τῆς
σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δή
μους αὐτῶν· δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα· αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
δήμου κααθ· πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· καθὼς
ἐπεσκέψαθο μωϋσῆς· καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ μωϋ
σῆ· καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ γεδσῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἀπὸ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως
πεντηκονταετῶν· πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν
τὰ ἔργα ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν· κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δισχίλιοι
ἑξακόσιοι τριάκοντα· αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν γεδσῶν·
πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου οὓς ἐπεσκέψατο
μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ μωϋσῆ· ἐπε
σκέπησαν δὲ καὶ δήμου υἱῶν μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν·
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπά
νω, ἕως πεντηκονταετῶν· πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς
τὰ ἔργα τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις
τῆς συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν· κατ' οἴκους πατρι
ῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι· αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
υἱῶν μεραρὶ οὓς ἐπεσκέψαθο μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυ
ρίου ἐν χειρὶ μωϋσῆ· πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὓς ἐπεσκέ
ψαθο μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες υἱῶν ἰσραὴλ οὓς ἐπεσκέ
ψαντο, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἀπὸ πέν
τε καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκονταετῶν· πᾶς ὁ ἐμ
πορευόμενος πρὸς ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αὐ
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· ἀπὸ πέν
τε καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκονταετῶν· πᾶς ὁ ἐμ
πορευόμενος πρὸς ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αὐ
τῶν· καὶ ἐγένετο οἱ ἐπεσκεμμένοι κατὰ δήμους αὐτῶν· δισχίλιοι
πεντακόσιοι πεντήκοντα· οὗτοι ἐπεσκέψαθο ὑπὸ μωϋσῆ καὶ ἀαρὼν
διὰ φωνῆς κυρίου· καὶ ἐγένετο οἱ ἐπεσκεμμένοι υἱῶν μεραρὶ
κατὰ δήμους αὐτῶν· κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ
ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἕως πεντηκονταετῶν· πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος
λειτουργεῖν ἐν τῇ σκιωῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο οἱ ἐπεσκεμμένοι
κατὰ δήμους αὐτῶν· τρισχίλιοι διακόσιοι· οὗτοι ἐπεσκέψαθο ὑπὸ μω
ϋσῆ καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου· καὶ ἐγένετο οἱ ἐπεσκεμμένοι
υἱῶν γεδσων καὶ μεραρὶ καὶ ἀνδρας καὶ ἀνδρας
τῶν ἔργων αὐτῶν· καὶ ἐπὶ ὧν αἱροῦσιν αὐτοὶ, καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν

πρόσωπον σωϊταξει κύριος τῷ μωϋσῇ. Κεφ. ε. ς.

Λάλησον κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. προσάξον
x ϐῖς ἡοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐξαποστελάτωσαν ἐκ παρεμ-
ϐολῆς πᾶν λεπρὸν καὶ πάντα γονορρυῆ. καὶ πᾶσα
ἀκάθαρτος ψυχῇ ἀπὸ ἄρσενος ἕως θηλυκοῦ. ἐξαποστελεῖτε
ἔξω τῆς παρεμϐολῆς. καὶ οὐ μιανοῦσι τὰς παρεμϐολὰς αὐτῶν,
ἐν οἷς ἐγὼ κατασκηνοῦμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ ἡοὶ
ἰσραήλ. καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμϐολῆς. καθὰ ἐλά-
λησε κύριος τῷ μωϋσεῖ, οὕτως ἐποίησαν οἱ ἡοὶ ἰσραήλ. καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον ϐῖς ἡοῖς ἰσρα-
ὴλ λέγων. ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς τις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρ-
τιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ ἐν κυρίῳ, καὶ πλημ-
μελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν ἐποίησε.
καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν ἣ κεφάλαιον. καὶ ἐπίπεμ-
πτον αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ᾽ αὐτό. καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλη-
σεν αὐτό. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ, ὁ ἀγχιεύων ὃς τε ἀπο-
δοθῆναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα τὸ αὐτοῦ. τὸ πλημμέλημα
ποθὲν ὁμόσῃ τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται. πλὴν κριοῦ ἱλα-
σμοῦ, ᾧ οὐ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ, καὶ
πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν ἡοῖς ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν προσφέρωσι
κυρίῳ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται. καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ
ἔσται. καὶ ἀνὴρ ὅς ἂν δῷ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται. καὶ ἐλάλησε
κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον ϐῖς ἡοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς. ἀνὴρ ἀνὴρ ἐὰν παραϐῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑ-
περιδοῦσα παρίδῃ αὐτὸν, καὶ κοιμηθῇ τις μ᾽ αὐτῆς κοί-
την σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
κρύφῃ, αὐτὴ δὲ ἡ μεμιασμένη καὶ μάρτυς μὴ ἡ κατ᾽ αὐ-
τῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ᾖ σωπλημμένη, καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζη-
λώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμίανται, ἢ ἐ-
πέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

αὐτὴ δὲ μὴ ἡ μεμιασμένη, καὶ ἀξει ὁ ἀνθρωπος τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προϐίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δωρο-
δοκῆσαν ὑπὲρ αὐτῆς ἄλευρον κριθινον, οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ᾽ αὐτὸ ἔλαιον. οὐ δὲ
ἐπιθήσει ἐπ᾽ αὐτὸ, λίϐανον. ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας. θυσία
μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν. καὶ προσάξει αὐ-
τὴν ὁ ἱερεύς. καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου καὶ λήψεται ὁ ἱε-
ρεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρακίνῳ. καὶ τῆς γῆς τῆς οὔ-
σης τῆ σκηνῆ λήψεται ὁ ἱερεὺς μαρτυρίου. καὶ λαϐὼν ὁ ἱε-
ρεὺς ἐμϐαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι
κυρίου. καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς τῆς γυναικὸς, καὶ θή-
σει τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν μνημοσύνου. τὴν θυσίαν
ζηλοτυπίας. ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως, ἔσται τὸ ὕδωρ τὸ ἐλεγμὸν
ἐπικαταρώμενον τοῦτο. καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῇ
γυναικί. ἐὰν μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, καὶ μὴ παραϐέβηκας μι-
σθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα σου σαυτῆς, ἀθῴα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. ἐὰν δὲ σὺ παραϐᾶσα
καὶ ὑπανδρος οὖσα ἡ μεμίανσαι καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην
αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου. καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυ-
ναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης. καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυ-
ναικί. δώσει κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
σου. ἐν τῷ δοῦναι κύριον μηρὸν σου διαπεπωκότα καὶ
τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην. καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ
ἐπικαταρώμενον τοῦτο, εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα
καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου. καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ, γένοιτο γένοιτο.
καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιϐλίον. καὶ ἐξαλεί-
ψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου. καὶ ποτιεῖ
τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τὸ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον. καὶ εἰσε-
λεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τὸ ἐλεγμοῦ. καὶ
λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς, τὴν θυσίαν τὴν ζηλοτυπί-
ας, καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου. καὶ προϐίσει αὐτὴν

ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἀφάξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον. καὶ μετὰ ταῦτα, ὅτι οὐ τὴν γυναῖκα ὕδωρ, μὴ ἔσται ἐπ' αὐτῇ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς αὐτῆς, καὶ ἐρυθήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἢ ἂν ἡμέρᾳ καθαριεῖ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται τὴν ὀφρύν, οἵσει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς ἐν ἱερεῖα, εἰς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς, μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς. καὶ ἀγιώσει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡγιάσθη τῷ κυρίῳ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον, εἰς πλημμέλειαν. καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἀλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτῷ. μὴ ἐὰν ὁ νόμος τῆς ἐκχυσίας ᾧ ἂν ἐκχυθῇ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ σήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς ἐναντι κυρίου καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς, πάντα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον. καὶ ἀθῷος ἔσται ὁ ἀνὴρ ἀπὸ ἁμαρτίας. καὶ γυνὴ ἐκείνη, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφάλαιον σιʹ. ϛ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὃς ἂν μεγάλως εὐξηται εὐχὴν ἀφορνίσασθαι ἀγνείαν κυρίῳ, ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται. καὶ ὄξους ἐξ οἴνου. καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται. καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς, οὐ πίεται. καὶ σταφυλὴν προσφάγῃ, καὶ σταφίδα, οὐ φάγεται πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ. ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου. οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ πίεται οὐδὲ μὴ φάγῃ ἐξ αὐτῶν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς προσευχῆς ἀγνισμοῦ αὐτοῦ ξυρὸς οὐκ ἐπελεύσεται τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ηὔξατο τῷ κυρίῳ. ἁγία ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ. ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ, οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρί, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ μὴ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ ἐπ'

τοῦ ἐπ' αὐτῷ. καὶ κεφαλῆς αὐτῆς ἀφαλεῖται τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτῆς, ἀγία ἔσται τῷ κυρίῳ. ἐὰν δέ τις θανατῷ ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτῆς, καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἢ ἂν ἡμέρᾳ καθαριεῖ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται τὴν ὀφρύν, οἵσει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς ἐν ἱερεῖα, εἰς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς, μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς. καὶ ἀγιώσει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡγιάσθη τῷ κυρίῳ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον, εἰς πλημμέλειαν. καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτῷ. μὴ ἐὰν ὁ νόμος τῆς ἐκχυσίας ᾧ ἂν ἐκχυθῇ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ σήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς ἐναντι κυρίου καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς, πάντα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον. καὶ ἀθῷος ἔσται ὁ ἀνὴρ ἀπὸ ἁμαρτίας. καὶ γυνὴ ἐκείνη, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κεφάλαιον σιʹ. ϛ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὃς ἂν μεγάλως εὐξηται εὐχὴν ἀφορνίσασθαι ἀγνείαν κυρίῳ, ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται. καὶ ὄξους ἐξ οἴνου. καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται. καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς, οὐ πίεται. καὶ σταφυλὴν προσφάγῃ, καὶ σταφίδα, οὐ φάγεται πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ. ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου. οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ πίεται οὐδὲ μὴ φάγῃ ἐξ αὐτῶν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς προσευχῆς ἀγνισμοῦ αὐτοῦ ξυρὸς οὐκ ἐπελεύσεται τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ηὔξατο τῷ κυρίῳ. ἁγία ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ. ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ, οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρί, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ μὴ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ ἐπ'

τῦ· καὶ προσθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶθυμα ἐναντι κυρίου. ἀγιᾳ
ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς τὸ σηθωτὸν καὶ ὡς ἐπιθυμα τὸ καὶ ὡς τὸ βραχίο
νος ἀφαιρέματος· καὶ μετὰ ταῦτα, πίεται ὁ ἡγούμενος οἶνος
οὕτως ὁ νόμος ὃς ἂν ὑξήνῃ. ὃς ἂν ὑξήνῃ τῷ κυ
ρίῳ περὶ τῆς ὐχῆς χωρὶς ὧν ἂν ὑξήνῃ ἡ χεὶρ αὐτῦ κατὰ τὴν
ναμιν τῆς ὐχῆς αὐτῦ, ὃς ἂν ὑξήνῃ κατὰ τὸν νόμον ἀγνίας. καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον πρὸς τὰ
ἡοῖς αὐτῦ λέγων. οὕτως ὐλογήσετε τοὺς ἡοὺς ἰσραὴλ λέγοντες
αὐτοῖς. καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς ἡοὺς ἰσραὴλ.
ἐγὼ κύριος ὐλογήσω αὐτούς, λέγοντος αὐτοῖς. ὐλογήσαι
κύριος καὶ φυλάξαισε. ἐπιφωναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐπὶ
σε καὶ ἐλεήσαισε. ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐπὶ σε καὶ
δῶήσοι εἰρήνην. καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς ἡοὺς ἰσ
ραὴλ. καὶ ἐγὼ κύριος ὐλογήσω αὐτούς. Κεφ. ζ'. π.

Αἱ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἧ σωτελέσε μῶϋσῆς τὸ
σκηνᾶσαι τὴν σκιωνήν. καὶ ἔχρισεν αὐτὴν. καὶ ἡγίασ
σεν αὐτὴν. καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. καὶ τὸ θυσιαστή
ριον. καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῦ. καὶ ἔχρισεν αὐτά. καὶ ἡγίασ
σεν αὐτὰ. καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες ἰσραὴλ δώδεκα ἄρ
χοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν. οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν. οὗτοι οἱ
παρεστηκότες τῆς ἐπισκοπῆς. καὶ ἤνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν
ἐναντι κυρίου ἓξ ἁμάξας λαμπηνικὰς καὶ δώδεκα βόας. ἅμαξαν
παρὰ δύο ἀρχόντων. καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου. καὶ προσήνεγκαν
ἐναντίον τῆς σκιωνῆς. καὶ ἔπε κύριος πρὸς μῶϋσῆν λέγων. λάβε
παρ' αὐτῶν καὶ ἔσον πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκιωνῆς
καὶ μαρτυρίου. καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς λευίταις ἑκάστῳ κατὰ τὴν
αὐτῦ λειτουργίαν. καὶ λαβὼν μῶϋσῆς τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς βό
ας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς λευίταις. τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσα
ρας βόας ἔδωκε τοῖς ἡοῖς γεδσῶν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐ
τῶν. καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας, ἔδωκε τοῖς

ἡοῖς μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν διὰ ἰθάμαρ τῦ ἡοῦ ἀ
ρῶν τῦ ἱερέως. καὶ τοῖς ἡοῖς καὰθ οὐ δέδωκεν. διὰ τὰ λειτουργή
ματα τῦ ἁγίου ἔχουσιν. ἐπ' ὤμων αἴρουσιν αὐτῶ. καὶ προσήνεγ
καν δὲ οἱ ἄρχοντες εἰς ἐγκαινισμὸν τῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ ἔχρισεν αὐτό. καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐ
τῶν ἐναντίον τῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἔπε κύριος πρὸς μῶϋσῆν. ἄρχον
τας καθ' ἡμέραν. ἄρχων πρὸς ἡμέραν, προσθίσουσι τὰ δῶρα αὐ
τῶν, εἰς ἐγκαινισμὸν τῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἦν ὁ προσφέρων
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ δῶρον αὐτῦ, ναασσὼν ἡὸς ἀμιναδάβ, ἀρ
χων τῆ φυλῆς ἰούδα. καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτῦ, πυξλίον
ἀργυροῦν ἓν. τελάκοντα ἡ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτῦ. φιάλη μίαν ἀργυ
ρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφότε
ρα πλήρη. σεμιδάλεως ἀναπεπεμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
θυίσκλον μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος. μόσχον ἕνα
ἐκ βοῶν. κριὸν ἕνα. ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ χί
μαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας. καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δά
μαλεις δύο. κριοὺς πέντε. τράγους πέντε. ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν
τε. τοῦτο δῶρον ναασσὼν ἡὸς ἀμιναδάβ. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ
προσήνεγκε ναθαναὴλ. ἡὸς σωγαρ. ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς ἰσσα
χάρ, καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτῦ, πυξλίον ἀργυροῦν ἓν. φιάλην
τα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σί
κλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀ
ναπεπεμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. θυίσκλον μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος. μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν. κριὸν ἕνα. ἀμνὸν ἕνα ἐ
νιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα. καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο. κριοὺς πέντε. τράγους
πέντε. ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον ναθαναὴλ ἡὸς σω
γαρ. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄρχων τῶν ζαβυλῶν ἐλιὰβ ἡὸς
δαιλῶν. καὶ δῶρον αὐτῦ, πυξλίον ἀργυροῦν ἓν. φιάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὁλκὴ αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων,

κατὰ ἓν σίκλον τὸ ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπωιημένης
πεπωιημένης οὐ ἐλαίῳ· εἰς θυσίαν θυίσκω μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν
ἕνα· ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο· κριοὺς
πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
ἐλιάβ υἱοῦ χαλών. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἄρχων τῶν
υἱῶν ῥουβὴν ἐλισοὺρ υἱὸς σεδιούρ, τὸ δῶρον αὐτοῦ, πυβλίον
ἀργυροῦν ἕν· τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλη μία
ἀργυρᾶ ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπωιημένης οὐ ἐλαίῳ εἰς
θυσίαν· θυίσκω μίαν, δέκα χρυσῆν, πλήρη θυμιάματος·
μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλο-
καύτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς
σωτηρίου δαμάλεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας
ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον ἐλισοὺρ υἱοῦ σεδιούρ. Τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πέμπτῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν συμεὼν· σαλαμιὴλ υἱὸς σουρισα-
δαΐ, τὸ δῶρον αὐτοῦ· πυβλίον ἀργυροῦν ἕν· τεσσαράκοντα καὶ
ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλη μία ἀργυρᾶ, ἑβδο-
μήκοντα σίκλων· κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεπωιημένης οὐ ἐλαίῳ· εἰς θυσίαν θυίσκω μίαν
δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν·
κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμά-
λεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε· τοῦτο τὸ δῶρον σαλαμιὴλ υἱοῦ σουρισαδαΐ. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ,
ἄρχων τῶν υἱῶν ἐλιασὰφ υἱὸς δαγουήλ· τὸ δῶρον αὐτοῦ, πυβλίον ἀργυροῦν ἕν·
τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ φιάλη μία ἀργυρᾶ,
μήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλή-
ρη σεμιδάλεως ἀναπεπωιημένης οὐ ἐλαίῳ· εἰς θυσίαν θυί-

σκω μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ
βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμα-
ρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου, δα-
μάλεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον ἐλισὰφ υἱοῦ δαγουήλ. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕ-
βδόμῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν ἐφραὶμ ἐλισαμὰ υἱὸς σεμιούδ, τὸ δῶ-
ρον αὐτοῦ, πυβλίον ἀργυροῦν ἕν· τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ
αὐτοῦ· φιάλη μία ἀργυρᾶ, ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπωιημέ-
νης οὐ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· θυίσκω μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη
θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύ-
σιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε· τρά-
γους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον ἐλισαμὰ
υἱοῦ σεμιούδ. Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν μανασσῆ γα-
μαλιὴλ υἱὸς φεδασαοὺρ· τὸ δῶρον αὐτοῦ, πυβλίον ἀργυροῦν ἕν·
πτήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλη μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδο-
μήκοντα σίκλων· κατὰ ἓν σίκλον ἓν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεπωιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· θυίσκω μί-
αν δέκα χρυσῶν· πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν·
κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου· δαμα-
λεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε· τοῦτο τὸ δῶρ) γαμαλιὴλ υἱοῦ φεδασαοὺρ Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐννά
τῇ ἄρχων τῶν υἱῶν βενιαμὶν, ἀβιδὰν υἱὸς γαδεωνί· τὸ δῶρ) αὐτοῦ
πυβλίον ἀργυροῦν ἓν τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλη μί-
αν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸ σίκλον τὸ ἅγιον· ἀμ-
φότερα πλήρη σεμιδάλεως, ἀναπεπωιημένης οὐ ἐλαίῳ εἰς θυσί-
αν· θυίσκω μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· μόσχ) ἕνα
ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσι) εἰς ὁλοκαύ)ωμα· καὶ χίμα-

ρον ἐξ αἰγῶν ἵνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου. δαμάλεις δύο. κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίους πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον ἀσ πέντε τοῦ Ἐλιάβ υἱοῦ Χελών· τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ, ἔδωκε δῶρον αὐτοῦ, ῥυβλίον ἀργυροῦν ἕν· πριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα, πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· θυΐσκλον μίαν δέκα χρυσᾶν, πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου· δαμάλεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίους πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαΐ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγιὴλ υἱὸς Ὀχρὰν, τὸ δῶρον αὐτοῦ, ῥυβλίον ἀργυροῦν ἕν· πριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· θυΐσκλον μίαν δέκα χρυσᾶν· πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν· κριὸν ἕνα· ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου· δαμάλεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας ἐνιαυσίους πέντε· τοῦτο δὲ δῶρον ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαΐ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ, ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλεὶμ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐνάν· δῶρον αὐτοῦ· ῥυβλίον ἀργυροῦν ἕν· πριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· θυΐσκλον μίαν δέκα χρυσᾶν πλήρη θυμιάματος· μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάυτωμα· καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο· κριοὺς πέντε· τράγους πέντε· ἀμνάδας

ἐνιαυσίους πέντε· τοῦτο δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Ἐνάν. Οὕτως ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ἐχρίσθη αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ῥυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα· φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα· θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα· πριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ ῥυβλίον ἕν· καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἑκάστη· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι, οὗ ἕνεκα σίκλῳ ἕνεκα ἁγίῳ· θυΐσκαι χρυσαῖ, δώδεκα πλήρεις θυμιάματος δέκα χρυσῶν ἡ θυΐσκη οὗ ἕνεκα σίκλῳ τῷ ἁγίῳ· πᾶν δὲ χρυσίον τῶν θυϊσκῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σίκλοι· πᾶσα αἱ βόες, εἰς ὁλοκάυτωσιν, μόσχοι δώδεκα· κριοὶ δώδεκα· ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας· πᾶσαι αἱ βόες, εἰς θυσίαι σωῦ· δαμάλεις ἑξήκοντα τέσσαρες· κριοὶ ἑξήκοντα τράγοι ἑξήκοντα· ἐνιαύσιοι· ἀμνάδες ἐνιαύσιοι ἑξήκοντα· αὕτη ἡ ἐγκαίνισις τοῦ θυσιαστηρίου· μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ μετὰ τὸ χρίσαι αὐτὸ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι μωϋσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ· καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν, ἀνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου· ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου, ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβείμ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

Κεφάλαιον ἡ. ς.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλησον τὸν ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὅταν ἐπιθῇς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας, φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι· καὶ ἐποίησεν οὕτως ἀαρών· ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῇ· καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας σιρὰ χρυσῆ ὁ καυλὸς αὐτῆς· καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς σιρὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε κύριος τῷ μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν· καὶ ἐλάλησε κύ-

ει & πρὸς μῶϋσῆν λέγων. λαβὲ τοὺς λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτοὺς. καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τοῦ ἁγνισμοῦ αὐτῶν. πιεῖ ῥᾴνας ὕδωρ ἁγνισμοῦ. καὶ ξυρήσονται ξυρὸν, ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται. καὶ λήψονται μόσχον ἐκ βοῶν. καὶ τούτῳ θυσίαν σεμιδάλιν ἀναπεπεμμένην ἐλαίῳ. καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας. καὶ προσάξεις τοὺς λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ προσάξεις τοὺς λευίτας ἔναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν τοὺς λευίτας, καὶ ἀφοριεῖ ἀᾶρὼν τοὺς λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου, παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ὡς τὰ ἔργα κυρίου. οἱ δὲ λευῖται, ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας, καὶ φαλάξεις τῶν μόσχων. καὶ ποιήσεις ἓν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν. καὶ στήσεις τοὺς λευίτας ἔναντι κυρίου. καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα κυρίου. καὶ διαστελεῖς τοὺς λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἔσονταί μοι, καὶ μετὰ ταῦτα, εἰσελεύσονται οἱ λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς. καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου. ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἐλήφα αὐτοὺς ἐμοί. ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐξ υἱῶν ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον, ἁγίασα αὐτοὺς ἐμοί, καὶ ἔλαβον τοὺς λευίτας ἀντὶ πάντων πρωτοτόκων ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκα τοὺς λευίτας δόματα δεδομένους ἀᾶρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἐκ μέσου υἱῶν ἰσραὴλ τοῦ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια. καὶ ἐποίησε μῶϋσῆς καὶ ἀᾶρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν ἰσραὴλ τοῖς λευίταις, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος & τῷ μῶϋσῆ περὶ τῶν λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ ἠγνίσαντο οἱ λευῖται. καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς ἀᾶρὼν, ἀπόδομα ἐναντι κυρίου. καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν ἀᾶρὼν, ἀφαγνίσαθαι αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα, εἰσήλθοσαν οἱ λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐναντι ἀᾶρὼν. καὶ ἐναντι τῶν υἱῶν αὐτῦ, καθὰ συνέταξε κύριος & τῷ μῶϋσῆ περὶ τῶν λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. καὶ ἐλάλησε κύριος & πρὸς μῶϋσῆν λέγων. τοῦτό ἐστι περὶ τῶν λευιτῶν. ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, εἰσελεύσονται, λειτουργεῖν λειτουργίαν ἐν ἔργοις ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας. καὶ οὐ λειτουργήσουσιν ἔτι. καὶ λειτουργήσουσι ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσεσθαι φυλακάς. ἔργα δὲ οὐκ ἐργάσονται. οὕτως ποιήσεις τοῖς λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9

Ἐλάλησε κύριος & πρὸς μῶϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων. ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ πάσχα κατὰ καιρὸν αὐτῷ, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν. κατὰ πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιρὸν αὐτῷ. κατὰ πάντα νόμον αὐτῷ. καὶ κατὰ πᾶσαν σύγκρισιν αὐτοῦ, ποιήσεις αὐτό. καὶ ἐλάλησε μῶϋσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα. καὶ ἐποίησαν τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ σινᾶ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος & τῷ μῶϋσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

καὶ προσῆλθον ἐναντίον μωϋσῆ καὶ ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτούς· ἡμεῖς ἀκαθαρσίᾳ ἐπὶ
ψυχῇ ἀνθρώπου· μὴ οὖν ὑστερήσωμεν ὥστε τοῦ προσενεγκεῖν
τὸ δῶρον κυρίου κατὰ καιρὸν αὐτοῦ, ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραὴλ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς μωϋσῆς· στῆτε καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύ-
ριος περὶ ὑμῶν· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάλησον
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκά-
θαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν, ἢ ἐν ὑμῖν, ἢ ἐν
ταῖς γενεαῖς ὑμῶν· καὶ ποιήσει πάσχα τῷ κυρίῳ ἐν τῷ μηνὶ
τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ἑσπέραν
ποιήσουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγον αὐτό. οὐκ
ἀπολείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, ἕως τὸ πρωῒ· καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψουσ-
σιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ πάντα νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό· καὶ
ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἦσαν καὶ ὃς
ἐὰν παρῇ τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτῆς· ὅτι δῶρον κυρίου οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν
καιρὸν αὐτοῦ· ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· ἐὰν
δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ποιή-
σῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸ νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν
αὐτοῦ, οὕτω ποιήσει αὐτό· νόμος εἷς ἔσται ἐν ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύ-
τῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκά-
λυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴ καὶ τὸ οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἑσπέρας
ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρός· ἕως πρωῒ οὕτως ἐγίνετο
πάντοτε· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας· καὶ εἶδος πυρὸς τὴν
νύκτα, καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦ-
τα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· καὶ οὗ ἂν τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέ-
λη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· διὰ προσταγματος κυρί-
ου παρενέβαλον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· καὶ διὰ προσταγματος κυ-
ρίου ἀπαροῦσι πάσας τὰς ἡμέρας ὧν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ
τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· καὶ ὅταν ἐφίλιασ-

ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ
ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι· καὶ ἔσται
ὅταν σκιάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φω-
νῆς κυρίου παρεμβαλοῦσι· καὶ διὰ προσταγματος κυρίου ἐξα-
ροῦσι· καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως τὸ πρωῒ·
καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη ὀρθρινὸν καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός·
καὶ ἐὰν ἀναβῇ ἡ νεφέλη, ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ μηνὸς ἡμέρας πλεί-
ους ἐπισκιάσῃ τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτοῖς· παρεμβαλοῦ-
σιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ· καὶ οὐ μὴ ἀπαρῶσιν· οὐ δὲ ἀνακινήσουσι
αὐτήν, ἕως ἂν· ὅτι διὰ προσταγματος κυρίου παρεμβαλοῦσι
καὶ διὰ προσταγματος κυρίου ἐξαροῦσι· τὴν φυλακὴν κυρίου
ἐφυλάξαν διὰ προσταγματος κυρίου ἐν χειρὶ μωϋσῆ.

Κεφ. ι. 10

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· ποίησον
σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς· ἐλατὰς ποιήσεις
αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι εἰς ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ
ἐξαίρειν τὰς παρεμβολὰς καὶ σαλπίσεις ἐν αὐταῖς· καὶ
συναχθήσεται πρὸς σὲ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· ἐὰν δὲ σὺ μιᾷ σάλπιγγι σαλ-
πίσῃς, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ
χιλίαρχοι ἰσραὴλ· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν· καὶ ἐξαροῦσιν
αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἐντολάς· καὶ σαλπιεῖ-
τε σημασίαν δευτέραν· καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ πα-
ρεμβάλλουσαι νότον· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην·
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσα παρὰ θά-
λασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην καὶ ἐξαροῦσιν αἱ
παρεμβολαὶ, αἱ παρεμβάλλουσα πρὸς βορρᾶν· σημασίᾳ
σαλπιοῦσιν ἐπὶ τῇ ἐξάρσει αὐτῶν· καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν
συναγωγὴν σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ· καὶ οἱ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ
ἱερεῖς σαλπιοῦσιν ἐν ταῖς σάλπιγξι· καὶ ἔσαι ὑμῖν νόμιμον αἰώ-

γὴν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν
πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν καὶ σαλπιεῖτε
τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ σωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς
ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε σάλπιγξιν ἐπὶ ταῖς ὁλοκαυτώ-
μασι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑ-
μῖν ἀνάμνησις ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῷ νεφελῇ τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ σινᾶ. καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ φαράν.
καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ μωϋσῆ. καὶ ἐξῆραν
τάγματα παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐ-
τῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ναασσὼν υἱὸς ἀμιναδάβ. καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν ἰσσάχαρ. ναθαναὴλ υἱὸς σογάρ.
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν ζαβουλών. ἐλιὰβ υἱὸς χε-
λῶν. καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνήν. καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ γεδ-
σών, καὶ οἱ υἱοὶ μεραρὶ οἱ αἴροντες τὴν σκηνήν. καὶ ἐξῆραν
τὸ τάγμα παρεμβολῆς ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐλιοὺρ υἱὸς σεδιούρ. καὶ ἐπὶ τῆς δυ-
νάμεως φυλῆς υἱῶν συμεών, σαλαμιὴλ υἱὸς σουρισαδαΐ. καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν γάδ, ἐλισὰφ ὁ τοῦ ῥαγουὴλ. καὶ ἐξα-
ροῦσιν οἱ υἱοὶ καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια. καὶ ἵστουσι τὴν σκη-
νὴν ἕως παραγένωνται. καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς ἐφραὶμ
σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐλισα-
μὰ υἱὸς σεμιούδ. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν μανασσῆ, γα-
μαλιὴλ ὁ τοῦ φασσασούρ. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
βενιαμὶν, ἀβιδὰν υἱὸς γαδεωνί. καὶ ἐξαροῦσι τὰ γλυπτὰ
παρεμβολῆς υἱῶν δαν. ἐχόντων πάντων τῶν παρεμβολῶν σὺν

δυνάμει αὐτῶν καὶ ἦν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἀχιεζὴρ ὁ τοῦ ἀμι-
σαδαΐ. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν ἀσήρ, φαγουὴλ υἱὸς
ὀχρὰν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν νεφθαλεὶμ, ἀχιρὲ υἱὸς
αἰνάν. αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἐξῆραν σὺν δυνά-
μει αὐτῶν. καὶ εἶπε μωϋσῆς τῷ ἰωβὰβ υἱῷ ῥαγουὴλ τοῦ μαδια
πενθερῷ μωϋσῆ. ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε κύ-
ριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν. πορεύου μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν
ὅτι κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ ἰσραήλ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. οὐ
πορεύσομαι. ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. καὶ
εἶπε. μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὗ ἕνεκεν οἶδας μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης. καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡ-
μῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ κύριος ἡ-
μῖν, καὶ ἀγαθοποιήσομεν. καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου ὁδὸν τριῶν
ἡμερῶν. καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο πρότε-
ρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυ-
σιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπε μωϋσῆς.
ἐξεγέρθητι κύριε. καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου. φυ-
γέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε. καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπε
πον. ἐπίστρεψον κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ
ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαί-
ρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κεφάλαιον ιά. 11.

Αἰ δὲ ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἐναντίον κυρίου. καὶ ἤκουσε
κ κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ
παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβο-
λῆς καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς μωϋσῆν. καὶ ἠύξατο μωϋσῆς
πρὸς κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου ἐμπυρισμός. ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ κυρίου καὶ
ὁ ἐπίμικτος ὃς ἦν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν. καὶ καθίσαντες
καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ εἶπαν. τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα.

ἡμιόνους βοῦς ἰχθύας οὖς ἡλίσκεται ἐν γῇ αἰγύπτου σκορόδα
καὶ βοῦς σικύους. μὴ βοῦς πίνωνας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμ-
μυα καὶ τὰ σκόροδα. νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος. οὐδὲν
πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. τὸ δὲ μάννα, ὡσεὶ κόρι-
μα κορίου, ἐστί. καὶ ἡ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος κρυσάλλου. μὴ δι-
ρύσῃ ὁ λαὸς μὴ συνέλεγον, καὶ ἤλεσαν αὐτὸ ἐν τῷ μύλαυι. μὴ
ἔπτισαν ἐν τῇ θυείᾳ μὴ ἤψησαν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ. καὶ ἐποίησαν
τὸ ἐγκρυφίας. καὶ ἦν ἡ δύναμις αὐτοῦ, ὡσεὶ γοῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου.
μὴ ὅταν κατέβαινε ἡ δρόσος ἐπ' τὴν παρεμβολὴν νυκτὸς, κατέβαινε
τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἤκουσε μῶϋσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ
τὰ πατριὰς αὐτῶν. ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύρι-
ος σφόδρα. μὴ ἐναντίον μῶϋσῆ ἦν πονηρόν. μὴ εἶπε μῶϋσῆς πρὸς
κύριον. ἵνατί ἐκάκωσας ἐν θεράποντά σου καὶ ἵνατί οὐκ εὗρον
χάριν ἐνώπιόν σου ἐπιθεῖναι τὴν ὀργὴν παντὸς λαοῦ τούτου ἐπ'
ἐμέ. μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον ἐν παντὶ λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ τέ-
κνωσα αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λάβε αὐτοὺς εἰς τὸν κόλπον σου ὡσεὶ
ἄραι τιθηνὸς ἐν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατρά-
σιν αὐτῶν; πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι
κλαίουσιν ἐπ' ἐμὲ λέγοντες. δὸς ἡμῖν κρέα ἵνα φάγωμεν. οὐ
δύναμαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον. ὅτι βαρύ μοί
ἐστι ῥῆμα τοῦτο. εἰ δὲ οὕτω σύ ποιεῖς μοι, ἀποκτεινόν με ἀπα-
ρέσει εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοί. ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου.
καὶ εἶπε κύριος πρὸς μῶϋσῆν. συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα
ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἰσραὴλ οὓς σὺ οἶδας ὅτι
οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ στή-
σεις αὐτοὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ σύνδεσαι ἐκεῖ μετὰ
σοῦ καὶ καταβήσομαι. καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ. καὶ ἀφελῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ σοῦ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συν-
αντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ. καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς
σὺ μόνος. καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς. ἁγιάσασθε εἰς τὴν αὔριον καὶ φά-

γεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντίον κυρίου. λέγοντος, τίς ἡμᾶς
φαγεῖται κρέα. ὅτι καλὸν ἦμιν ἐστιν ἐν αἰγύπτῳ. καὶ δώσει κύριος
ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα οὐκ ἡμέραν μίαν φάγε-
σθε. οὐ δὲ δύο οὐ δὲ πέντε ἡμέρας. οὐ δὲ δέκα ἡμέρας. οὐ δὲ
ἕκοσι ἡμέρας ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ
τῶν μυκτήρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἠπειθήσατε
κυρίῳ ὃς ἐστιν ἐν ὑμῖν. καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες.
ἵνατί ἡμῖν ἐξελθὲν ἐξ αἰγύπτου. καὶ εἶπε μῶϋσῆς. ἑξακόσιαι
χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς, ἐν οἷς ἐγώ εἰμι. ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας, κρέα
δώσω αὐτοῖς καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν; μὴ πρόβατα καὶ βόες
σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς. ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θα-
λάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς μῶϋσῆν. μὴ ἀχεὶρ τοῦ κυρίου οὐχὶ ἐξαρκέσει; νῦν ἴδῃ
σοι ἐπὶ καταλήψεταί σε ὁ λόγος μου. καὶ ἐξῆλθε μῶϋσῆς
καὶ ἐλάλησε πρὸς ἐν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου. καὶ συνήγαγε
ἑβδομήκοντα ἄνδρας, ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. καὶ ἔστη
σεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. καὶ παρέλαβε ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ'
αὐτῷ. καὶ ἐπέθηκεν τοῖς ἑβδομήκοντα ἀνδράσι τοῖς πρε-
σβυτέροις. ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἐπροσθέντο, καὶ κατελείφθησαν δύο ἀν-
δρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ, ἐλδάδ. καὶ ὄνομα τῷ
δευτέρῳ μωδάδ. καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοῖς τὸ πνεῦμα.
καὶ αὐτοὶ ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν
σκηνήν. καὶ προεφήτευον ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ προσέδραμεν
ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ μῶϋσῇ. καὶ εἶπε λέγων. ἐλδὰδ
καὶ μωδὰδ, προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἀποκριθεὶς
ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυὴ ὁ παρεστηκὼς μῶϋσῇ ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ εἶπε. κύ-
ριέ μου μῶϋσῆ. κώλυσον αὐτούς. καὶ εἶπε μῶϋσῆς αὐτῷ. μὴ
ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας.

ὅταν δῶ κύριος ⸗ πνεῦμα αὐτῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπῆλθε μωϋσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ· καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ κυρίου, καὶ ἐξέπεμψεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ⸗ τὴν παρεμβολὴν, ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν· καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς· ὡσεὶ δίπηχυν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀνέστη ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν· ὁ μὲν ὀλίγον, συνῆγαγον δέκα κόρους· καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμούς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς· τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἐκλείπειν· καὶ κύριος ὠργίσθη σφόδρα ἐν λαῷ· καὶ ἐπάταξε κύριος ἐν λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, μνήματα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμήτην· ἀπὸ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς ἀσηρώθ· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν ἀσηρώθ.

Κεφάλαιον. ιϛ'. ιβ.

Αἰ ἐλάλησε μαριὰμ καὶ ἀαρὼν κατὰ μωϋσῆ ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε μωϋσῆς· ὅτι γυναῖκα αἰθιόπισσαν ἔλαβε· καὶ εἶπαν· μὴ μωϋσῆ μόνῳ ἐλάλησε κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε κύριος· καὶ ὁ ἄνθρωπος μωϋσῆς πραΰς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ⸗ τῆς γῆς· καὶ εἶπε κύριος παραχρῆμα πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν καὶ μαριάμ· ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκλήθησαν ἀαρὼν καὶ μαριὰμ καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι· καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ· οὐχ οὕτως ὡς ὁ θεράπων μου μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός

ἐστι· στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων· καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδε· καὶ διατὶ οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου μωϋσῆ· καὶ ὠργίσθη θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπῆλθον καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ ἰδοὺ μαριὰμ λελεπρωμένη, ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν ἀαρὼν πρὸς μαριὰμ, καὶ ἰδοὺ λελεπρωμένη· καὶ εἶπεν ἀαρὼν πρὸς μωϋσῆν· δέομαί σου κύριε, μὴ στήσῃς ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἠνοήσαμεν καὶ ὅλη ἡμωρτόμεθα· μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκπτωμα ἐκτετρωμένον ἐκ μήτρας μητρός· καὶ κατέφαγε τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς· καὶ ἐβόησε μωϋσῆς πρὸς κύριον λέγων· ὁ θεὸς δέομαί σου, ἴασαι αὐτήν· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐκ ἐντραπήσεται; ἑπτὰ ἡμέρας ἀφορισθήτω ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται· καὶ ἀφωρίσθη μαριὰμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη μαριάμ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ ἀσηρὼθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τῦ φαράν· καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν χαναναίων ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ εἰς κατοχήν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν καὶ τὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτοὺς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς μωϋσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου φαρὰν διὰ φωνῆς κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν ἰσραὴλ οὗτοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, τῆς φυλῆς ῥουβὴν· σαμμὺλ υἱὸς ζακχούρ· τῆς φυλῆς συμεὼν, σαφὰτ υἱὸς ὠρεί· τῆς φυλῆς ἰούδα, χαλὲβ, υἱὸς ἰεφοννέ· τῆ φυλῆς ἰσσάχαρ· ἰγὰλ υἱὸς ἰωσήφ· τῆς φυλῆς ἐφραὶμ, αὐσῆς υἱὸς ναυή· τῆς φυλῆς βενιαμὶν, φαλτὶ υἱὸς ῥαφοῦ· τῆς φυλῆς ζαβουλῶν, γοδιὴλ υἱὸς σουδί· τῆς φυλῆς ἰωσὴφ τῶν υἱῶν μανασσῆ, γαδδὶ υἱὸς σουσί· τῆ φυλῆς δαν· ἀμιὴλ υἱὸς γαμαλί· τῆ φυλῆς ἀσὴρ

Βαθουήλ, υἱὸς Μιχαήλ· τῆς φυλῆς Νεφθαλείμ, Ναβί· υἱὸς Σαβδί· τῆς φυλῆς Γὰδ, Γουηὴλ υἱὸς Μαχί· ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλε Μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ ἐπεκάλεσε Μωϋσῆς τὸν Ναυὴ, Ἰησοῦν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωϋσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν, κατασκέψασθαι τὴν γῆν Χαναάν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀναβῆτε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος· καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐπ' αὐτῆς εἰ ἰσχυρός ἐστιν ἢ ἀσθενής· εἰ ὀλιγοί εἰσιν ἢ πολλοί· καὶ τίς ἡ γῆ ἐν ᾗ οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· εἰ ἀγαθή ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πόλεις ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς· εἰ ἐν τειχίσεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις· καὶ τίς ἡ γῆ· ἡ πίων ἢ παραμάλη· εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερήσατε, καὶ λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος πρωϊμοι σταφυλῆς· καὶ ἀναβάντες κατασκέψασθε τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου σὶν· ἕως Ῥοὼβ· εἰς τὸν ἐρχόμενον Ἐμάθ· καὶ ἀνέβησαν καὶ κατασκέψασθε τὴν ἔρημον καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρών· καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν καὶ Σεσὶ, καὶ Θελαμεὶ γενεαὶ Ἐνὰκ καὶ Χεβρὼν ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδόμηται πρὸ Τανὶν Αἰγύπτου· καὶ ἦλθοσαν ἕως Φάραγγος Βότρυος· καὶ κατασκέψασθε αὐτὴν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορῶν δύο ἀπὸ τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν· καὶ ἔστρωσαν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν βότρυν ἐκεῖνον ἐπὶ φάραγγος Βότρυος, διὰ τὸν βότρυν ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκέψασθαι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθον πρὸς Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν κάδης, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ· καὶ ἔδειξαν αὐτοῖς τὸν καρπὸν τῆς γῆς· καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν· ἤλθομεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπεστείλατε ἡμᾶς· γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς· ἀλλ' ἢ ὅτι βραχὺ ἔθνος κατοικοῦν τὴν γῆν· καὶ αἱ πόλεις ἐχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα· καὶ τὴν γενεὰν τῶν Ἐνὰκ ἑωράκαμεν ἐκεῖ· καὶ Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον· καὶ ὁ Χετταῖος· καὶ ὁ Εὐαῖος· καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος· καὶ ὁ Ἀμορῥαῖος, κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν· καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην τὸν ταμιόν· καὶ κατισχύσατε χαλκεῖς τὸν λαὸν πρὸς Μωϋσῆν καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐχί· ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησώμεθα καὶ κατακληρονομήσωμεν αὐτήν· ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς· μὴ δι' ἀνδρὸς τοῦ δι σωναναβάντος μετ' αὐτοῦ, εἶπαν· ὃν ἀναβαίνομεν· ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον· καὶ ἐξήνεγκαν ἔκσασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες· τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι, γῆ κατεσθίουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἀνδρὸς ὑπερμήκεις· καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς γιγάντας· καὶ ἦμεν ἐναντίον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ μὴ οὕτως ἦμεν ἐναντίον αὐτῶν.

Κεφάλ. ιδ'. 13.

Καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἔδωκε φωνὴν· καὶ ἔκλαιον ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγή· ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐὰν ἀπεθάνομεν· καὶ ἵνατί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἡμῶν, ἔσονται εἰς διαρπαγήν· νῦν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον· καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ· δῶμεν ἀρχηγὸν, καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔπεσε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ· Ἰησοῦς δὲ τοῦ Ναυὴ καὶ Χαλὲβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ ἐκ τῶν κατασκεψαμένων τὴν γῆν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες· ἡ γῆ ἣν

κατεσκιρτήσαμεν αὐτήν, ἀγαθὴ λίαν σφόδρα σφόδρα· ἐὰν θέλῃ
ἡμᾶς κύριος, εἰσαξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ δώσει
αὐτὴν ἡμῖν· γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι· ἀλλὰ ἀπὸ
τοῦ κυρίου μὴ ἀποστατα γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν
λαὸν τῆς γῆς· ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ κύριος μεθ' ἡμῶν· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.
καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις
καὶ ἡ δόξα κυρίου, ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πρὸς
μωϋσῆν· ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος· καὶ ἕως τίνος
οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐ-
τοῖς· πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ καὶ ἀπολῶ αὐτούς· καὶ ποιήσω σὲ
εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο· καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς κύριον· καὶ ἀκούσονται Αἰγύπτιοι· ὅτι ἀνήγαγες ἐν ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν· καὶ εἰποῦσι πρὸς
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκοασιν, ὅτι σὺ εἶ κύριος
ἐν τῷ λαῷ τούτῳ· ὃς εἰς ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ κύ-
ριε· καὶ ἡ νεφέλη σου ἑφέστηκεν ἐπ' αὐτούς· καὶ σὺ νεφέλης
σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύ-
κτα· καὶ ἐκβιβάσεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἀνθρωπον ἕνα· καὶ ἐρεῖσι τὰ
ἔθνη ὅτι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου λεγόντων· παρὰ δὲ μὴ δύνασθαι
κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς,
κατέσφαξεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου
κύριε, ὃν τρόπον εἶπας λέγων· κύριος μακροθυμῶν καὶ πολυέ-
λεος καὶ ἀληθινός· ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας·
καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον· ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πα-
τέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς· ἀφέλε τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ λαοῦ τούτου κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καθάπερ ἐλέησας τὸν
λαὸν αὐτοῖς ἀπ' αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋ-
σῆν· ἵλεως αὐτοῖς ἐμὶ κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ

ζῶν τὸ ὄνομά μου· καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν·
ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα
ἃ ἐποίησα ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπείρασάν
με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ ἐσήκουσαν τῆς φωνῆς μου· εἰ μήν γε ὄψονται
τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα
αὐτῶν, ἃ εἶπε μὴ ἐμοῦ ὄντα· ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν ἢ κακόν
πᾶς νιὸς ἀπέρχεται, οὗτοι δώσω τὴν γῆν· πάντες δὲ ὅσοι παρ-
οξύναντές με, οὐκ ὄψονται αὐτήν· ὁ δὲ παῖς μου χάλιβ ὅτι ἐ-
γενήθη πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, καὶ
εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
κληρονομήσει αὐτήν· ὁ δὲ ἀμαλὴκ καὶ ὁ χαναναῖος κατοικεῖ
ἐν τοῖς πεδίοις· αὔριον ἐπιστραφέντες καὶ ἐπάρατε ὑμεῖς
ἑαυτοῖς τὴν ἔρημον· ὁδὸν θαλάσσης ἐρυθρᾶς·

Κεφάλαιον ιδ. 14.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων·
ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἐκ
αὐτοῦ γογγύζουσιν ἐναντίον μου· τὴν γογγυσιν ἣν υἱῶν
ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν πρὸς ὑμᾶς ἀκήκοα, εἰπὸν αὐτοῖς· ζῶ ἐγὼ λέ-
γει κύριος ἢ μὴν ὃν τρόπον ἐλαλήσατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω
ποιήσω ὑμῖν· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, πτώματα τὰ κῶλα ὑμῶν· καὶ
πᾶσα ἡ ἐπισκεπὴ ὑμῶν· κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὑμῶν, ἀπὸ ἐνιαυ-
σιαίου καὶ ἐπάνω ὅτι ἐγόγγυσατε ἐπ' ἐμοί· εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσε-
σθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑ-
μᾶς ἐπ' αὐτῇ, ἀλλ' ἢ χάλιβ υἱὸς ἰεφθοννὴ, καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυὴ κατα-
πολεμήσατε εἰσπατε εἰς διαρπαγὴν ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ'
αὐτῆς· καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πτώματα οὐ τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ·
οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαρα-
κοντα ἔτη· καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξανα-
λωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν οὐ τῇ ἐρήμῳ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν

ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψαδε τὴν γῆν, τεσσαρακοντα ἡμέρας
ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεδε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαρακο-
κοντα ἔτη· καὶ γνώσεδε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. ἐγὼ κύριος
ος ἐλάλησα ὑμῖν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ τῇ
τῇ ἐπισυνεσταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλω-
θήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. καὶ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπέστει-
λε μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενηθέντες δὲ
γόγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξανέγκαι ῥῆμα
τα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς· καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνδρες οἱ κατε-
πόντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου. Ἰη-
σοῦς δὲ ναυὴ καὶ χαλὲβ ἦσαν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν
πων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν. καὶ
λάλησε μωϋσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς
σραήλ· καὶ ἐπένθησαν ὁ λαὸς σφόδρα. καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωΐ,
ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες. ἰδοὺ οἵδε ἡμεῖς ἐ
ναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε κύριος. ὅτι ἡμάρτομεν. καὶ εἶ
πε μωϋσῆς. ἵνατί ὑμεῖς παραβαίνετε ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ εὐο
δωσεν ὑμῖν. μὴ ἀναβαίνετε· οὐ γὰρ ἔστι κύριος μεθ' ὑμῶν. μὴ πεσεῖ
σθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ὅτι ὁ ἀμαληκ καὶ ὁ χανα
ναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὐ γὰρ ἠκο
ἀπεστράφητε, ἀπεθοῦντος κυρίου. καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν.
καὶ διαβησόμενοι, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ἡ δὲ κι
βωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ μέσου
παρεμβολῆς. καὶ κατέβη ἀμαληκ καὶ ὁ χαναναῖος ὁ ἐγκαθή
μενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐπέπληξαν αὐτοῖς. καὶ κατέκοψαν αὐ
τοὺς, ἕως ἕρμα, καὶ ἀπεστράφησαν ἐπὶ τὴν παρεμβολήν.

Κεφάλαιον ιε'. 15.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλη
σον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ὑ
μεῖς εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ

δίδωμι ὑμῖν καὶ ποιήσητε κάρπωμα τῷ κυρίῳ ὁλοκαύτω
ἢ θυσίαν, μεγαλύνων εὐχὴν ἢ καθ' ἑκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἑορ
ταῖς ὑμῶν ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ἐκ μὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀ
πὸ τῶν προβάτων, καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτ
κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τὸ οἶφι πεφυραμένης ἐν τῷ
τετάρτῳ ἵν ἐν ἐλαίῳ· μὴ οἶνον εἰς σπονδήν. ἕτερτον ἵν
ποιήσεις δὲ ὁλοκαρπώσεως. ἢ εἰς τὴν θυσίας τῷ ἀμνῷ τῷ
ἑνὶ ποιήσεις κριῷ. κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ. μὴ τῷ
καὶ ὅταν ποιήσητε αὐτὴν εἰς ὁλοκάρπωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιή
σεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεφυραμένης ἐν ἐ
λαίῳ. τρίτον τοῦ ἵν. καὶ οἶνον εἰς σπονδήν. τρίτον τὸ ἵν, προ
σοίσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ἐὰν δὲ ποιήσητε ἀπὸ τῶν
βοῶν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύναι εὐχήν, ἢ εἰς σω
τήριον τῷ κυρίῳ μὴ προσοίσεις τῷ μόσχῳ θυσίαν σεμιδά
λεως τρία δέκατα ἀναπεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἵν μὴ
οἶνον εἰς σπονδήν. προσοίσεις ἥμισυ τὸ ἵν. κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας κυ
ρίῳ. οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ
ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν
ὃν ἐὰν ποιήσητε οὕτως ποιήσεις τῷ ἑνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐ
τῶν κατὰ ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως ποιήσεται προσωνὴ καὶ κατ
πώματος εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν
προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γε
νεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, ὃν τρό
ποιήσετε ὑμεῖς. οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ κυρίῳ. νόμος εἷς ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προκειμένοις ἐν ὑμῖν. νόμος αἰώνιος ἐν
ταῖς γενεαῖς ὑμῶν. ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυ. νό
μος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ
προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων
λήσῃ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. ἐν τῷ εἰσπορεύ
σθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ ἔσται

ὅταν ἔλθητε ὑμεῖς εἰς τὸν ἄρτον τῆς γῆς. ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα
ἀφόρισμα τῷ κυρίῳ ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν. ἀφορίσατε
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ὅταν ἀφαίρεμα ἀφορίσητε ἀπὸ ἄλλων. οὕτως ἀφορι-
λεῖτε αὐτὸν ἀφόρισμα ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν. καθὼς ἀφορίζετε
ἀφαίρεμα ἐν τοῖς γενεαῖς ὑμῶν. ὅταν δὲ διαμάρτητε, καὶ μὴ ποι-
ήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν
καθὰ συνέταξε κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν ἐν χειρὶ μωϋσῆ. ἀπὸ ἧς ἡμέ-
ρας συνέταξε κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεάς
ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκου-
σίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ὁλο-
καύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, καὶ θυσίαν αὐτοῦ. καὶ
σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύναξιν αὐτοῦ. καὶ χίμαρρον ἐξ αἰγῶν ἓν
περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγω-
γῆς υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς, ὅτι ἀκουσίως ἐστί, καὶ
αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν ἔναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν. καὶ ἀφεθήσεται πάσῃ
συναγωγῇ υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσπορευο-
μένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκουσίου. Ἐὰν δὲ ψυ-
χὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως, προσάξει αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ
ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκου-
σης καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐ-
τῆς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῇ, τῷ ἐγχωρίῳ οἱ υἱοῖς ἰσραὴλ. καὶ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ οἱ αὐτοῖς. νόμος εἷς ἔσται ἐν αὐ-
τοῖς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀκουσίως. καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ χερσὶν
πονηφανίας ἀπὸ τοῦ αὐτοχθόνου ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν θεὸν
οὗτος παροξύνει. καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτῆς. ὅτι λόγον κυρίου ἐφαύλισε, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διέ-
σκέδασεν. ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη. ἡ ἁμαρτία
αὐτῆς ἐν αὐτῇ. καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εὗρον
ἄνθρωπα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ προσήγαγον

αὐτὸν οἱ εὑρόντες αὐτὸν συλλέγοντα τὰ ξύλα πρὸς μωϋσῆν καὶ
ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἀπέθεντο
αὐτὸν ἐν φυλακῇ. οὐ γὰρ σαφὲς ἦν τί ποιήσουσιν αὐτῷ.
καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. θανάτῳ θανατούσθω
ἀνὴρ ἐκεῖνος. λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα συναγω-
γή. καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐν λίθοις ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, καθὰ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν. καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ. καὶ ἐροῦς
πρὸς αὐτούς. καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα, ἐπὶ τὰ πτε-
ρύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσετε
ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον, καὶ ἔσαι
ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις. καὶ ὄψεσθε αὐτά. καὶ ἀναμνησθήσε-
σθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου. καὶ ποιήσετε αὐτάς. καὶ οὐ διε-
φθαρήσεσθε ἔτι ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν. καὶ ὀπίσω τῶν ὀ-
φθαλμῶν ὑμῶν ἐν οἷς ὑμᾶς ἐκπορνεύσετε ὀπίσω αὐτῶν. ὅπως ἂν
μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου. καὶ ἔσεσθε ἅ-
γιοι τῷ θεῷ ὑμῶν, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
ἐκ γῆς αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κεφ. ιε', ις'.

κ Καὶ ἐλάλησε κορὲ υἱὸς ἰσσὰρ υἱοῦ καὰθ. ἐξ υἱῶν λευὶ καὶ
δαθὰν καὶ ἀβειρὼν υἱοὶ ἐλιάβ. καὶ αὐὰν υἱὸς φαλὲθ
υἱοῦ ῥουβήν. καὶ ἀνέστησαν ἔναντι μωϋσῆ καὶ ἀνδρῶν τῶν
υἱῶν ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγ-
κλητοι βουλῆς. καὶ ἀνδρῶν ὀνομαστοὶ συνέστησαν ἐπὶ μωϋσῆν καὶ
ἀαρὼν. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς. ἐχέτω ἐν ὑμῖν ὅλα πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος. καὶ διατί κατανίσασθε
ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου. καὶ ἀκούσας μωϋσῆς, ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ ἐλάλησε πρὸς κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
συναγωγὴν λέγων. ἐπέσκεπται κύριος ὁ θεὸς ὄντας αὐ-

τὴν πᾶσαν αὐτοῦ σωαγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ.

Κεφ. ιζ'. 17.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων. Ἀ
κ ποχωρίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης· καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς ἐν ἀπαρτῇ. καὶ ἐπιπίπτουσιν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν, θεὲ θεὲ τῶν πατέρων καὶ πνευμάτων σαρκός· εἷς ἄνθρωπος ἥμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν, ἡ ὀργὴ κυρίου. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λαλήθητι τῇ συναγωγῇ λέγων. ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών. καὶ ἀνέστη Μωϋσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών. καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων. ἀποχωρίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν. καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκιωῆς κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν κύκλῳ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, ἐξῆλθον καὶ ἕστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκιωῆς αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν. καὶ εἶπε Μωϋσῆς. ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα. ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ. εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι. καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ κύριος ἀπέσταλέ με; ἀλλ' ἢ ἐν χάσματι ἀνοίξει κύριος. καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς. καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ τὰς σκιωὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς. καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾅδου. καὶ γνώσονται ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κύριον. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους

ἡ, καὶ ζῶντας κατήγαγον εἰς ᾅδου. καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ ὁ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν. ὅτι εἶπαν, μὴ καταποντισθῶμεν καὶ ἡμεῖς. καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. εἰπὸν Ἐλεαζὰρ τῷ τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως λαβεῖν τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τὸ πῦρ ἔξω διασκορπίσαι· ὅτι ἡγιάσθησαν τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτησάντων ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ πέταλα ἐλάσματα περιβλήματα τῷ θυσιαστηρίῳ· ὅτι προσήνεγκαν αὐτὰ ἐναντίον κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἔσονται εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. καὶ ἔλαβεν Ἐλεαζὰρ ὁ ἱερεὺς τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακαέντες, καὶ ἐσφυρηλάτησαν αὐτὰ πέταλα περιβλήματα τῷ θυσιαστηρίῳ· σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἵνα μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενὴς ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ θυμιᾶσαι θυμίαμα ἐναντίον κυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὡς Κορὲ καὶ ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. καὶ ἐγόγγυσεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγοντες. ὑμεῖς ἀπεκτείνατε τὸν λαὸν κυρίου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συστῆναι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη, καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου. καὶ εἰσῆλθεν Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν κατέναντι τοῦ μαρτυρίου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. ἐξάρατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς ἐν ἀπαρτῇ. καὶ ἐπιπίπτουσιν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Ἀαρὼν. λάβε τὸ θυμιατήριον καὶ ἐπίθες ἐπὶ αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίθες θυμίαμα καὶ ἐξελθὼν ταχὺ ἀπόδος τὸ ἱλαστήριον περὶ τοῦ λαοῦ· ὅτι ἐξῆλθεν ὀργὴ ἀπὸ κυρίου, ἤρξατο ἡ πληγή. καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθὰ ἐλάλησε Μωϋσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς μέσον τῆς συναγωγῆς· καὶ ἰδοὺ ἤρξατο ἡ πληγὴ ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἔθηκε τὸ θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ. καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐστάθη ἡ πληγή. καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι ἄνδρες, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κορέ. καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωϋσῆν εἰς τὴν θύραν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐστάθη ἡ πληγή. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ λαβὲ παρ' αὐτῶν ῥάβδους κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους· καὶ τὸ ὄνομα ἑκάστου γράψεις ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν γράψεις ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί· ὅτι ῥάβδος μία ἔσται κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι τοῦ μαρτυρίου, οὗ γνωσθήσομαι ὑμῖν ἐκεῖ. καὶ ἔσται ἡ ῥάβδος τοῦ ἀνδρὸς οὗ ἂν ἐκλέξηται κύριος αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἀναπαύσω ἀπὸ ὑμῶν τὰς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὓς αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἄρχοντες κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ῥάβδους δώδεκα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἐν μέσῳ τῶν ῥάβδων αὐτῶν. καὶ ἔθηκε Μωϋσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν τοῦ οἴκου Λευὶ, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθος καὶ ἐβλάστησεν ἀμύγδαλα. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶδον καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἔναντι τοῦ μαρτυρίου εἰς φυλακὴν σημείου υἱοῖς ἀπειθείας, καὶ ἀποστρέψει τὰς γογγυσμοὺς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν. καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, οὕτως ἐποίησε. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες. ἰδοὺ ἐξολωλέκαμεν, ἐκλελοίπαμεν, πάντες ἐκλελοίπαμεν. πᾶς ὁ προσεγγίζων τῇ σκηνῇ κυρίου ἀποθνήσκει· ἕως τοῦ ἐξολωλέναι ἡμᾶς;

Κεφ. ιη'. 18.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀαρών. σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου μετὰ σοῦ λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἁγιάσματος, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερωσύνης ὑμῶν. καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ τὴν πατρικήν σου προσάξεις μετὰ σοῦ, καὶ προσκολληθήσονται σοι καὶ λειτουργήσουσιν σοι· σὺ δὲ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ φυλάξουσιν τὰ φυλάγματά σου καὶ τὰ φυλάγματα πάσης τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς σκεύη τοῦ ἁγιάσματος καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς. καὶ προσκολληθήσονται σοι καὶ φυλάξουσιν τὰ φυλάγματα τῆς σκηνῆς εἰς πᾶσαν λατρείαν τῆς σκηνῆς· καὶ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς. καὶ φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα τοῦ ἁγιάσματος καὶ τὰ φυλάγματα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι ὀργὴ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δεδομένους δόμα σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, τοῦ λειτουργεῖν τὴν λειτουργί

τοὺς ὄντας μετὰ κορέ. καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ κατέβησαν αὐ-
τοί. καὶ πάντα ὅσα ἦσαν αὐτοῖς, ἔλαβον ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ ἐκάλε-
σεν αὐτοὺς ἡ γῆ μὴ ἀπόλησθε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. μὴ πασ-
σραηλ. μὴ οἱ κύκλῳ αὐτῶν, φύγετον ἀπὸ τῶν φωνῶν αὐτῶν. ὅτι
πᾶν λέγουσιν. μή ποτε κατακλίνῃ ἡμᾶς ἡ γῆ. μὴ πῦρ ἐξέλθῃ παρὰ
κυρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄν-
δρας θύοντας τὸ θυμίαμα. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μω-
ϋσῆν καὶ πρὸς ἐλιάζαρ υἱὸν ἀαρὼν τὸν ἱερέα. ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα
τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων. καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄλλο
σπεῖρον. ἔστω ἁγίασμα. ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν
τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. καὶ ποίησον αὐτὰ ἐλπίσματα ἐ-
λατὰς περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν ἐναντίον κυ-
ρίου καὶ ἡγιάσθησαν. καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. καὶ
ἔλαβεν ἐλιάζαρ υἱὸς ἀαρὼν τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ὅσα
προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι. καὶ περιέθηκαν αὐτὰ περίθε-
μα τῷ θυσιαστηρίῳ μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ὅπως μὴ
προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενὴς ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος ἀ-
αρὼν ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἐναντίον κυρίου. καὶ οὐκ ἔσται ὡς περὶ κο-
ρέ. καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ μω-
ϋσῆ. καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ μωϋσῆν
καὶ ἀαρὼν λέγοντες. ὑμεῖς ἀπεκτάνατε τὸν λαὸν κυρίου. καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ μωϋσῆν καὶ ἀα-
ρὼν. καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὴν μὲν ἐκά-
λυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου. καὶ εἰσῆλθε μω-
σῆς καὶ ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων. ἐκχωρεῖ-
σατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης. καὶ ἐξανταλώσω αὐτοὺς
ἐν σολπαξ. καὶ ἐπιπεσὼν πρόσωπον αὐτῶν. καὶ εἶπε μωϋσῆς πρὸς
ἀαρὼν, λάβε τὸ πυρεῖον. καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσια-

στηρίου. καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε ταχὺς εἰς
τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν. ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ
ἀπὸ προσώπου κυρίου. ἤρκται θραύειν ἐν λαῷ. καὶ ἐλαβεν
ἀαρὼν καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ μωϋσῆς. καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν
συναγωγήν. καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἐπέβαλε
θυμίαμα καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ. καὶ ἔστη ἀνὰ μέσον τῶν
τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐγέ-
νοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει, τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες
καὶ ἑπτακόσιοι. χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνεκεν κορέ. καὶ ἐπέστρε-
ψεν ἀαρὼν πρὸς μωϋσῆν εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἡ μαρτυρίου.
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέ-
γων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ λαβὲ παρ' αὐτῶν ῥάβδον
ῥάβδον παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. κατ' οἴκους πατρι-
ῶν αὐτῶν. δώδεκα ῥάβδους καὶ κάστου ὄνομα αὐτοῦ, ἐπιγράψεις
ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. καὶ τὸ ὄνομα ἀαρὼν, ἐπιγράψεις ἐπὶ τῆς
ῥάβδου λευΐ. ἔστω γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλήν. οἴκου πατριῶν
αὐτῶν δώδεκα. καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ. καὶ ἔσται
ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλα-
στήσει. καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ ἐν γογγυσμοὺς ἡμῶν ἰσραὴλ ὅσα
αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ἐλάλησε μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβ-
δον. τῷ ἄρχοντι τῷ ἑνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. καὶ ἡ ῥάβδος ἀαρὼν, ἀνὰ μέ-
σον τῶν ῥάβδων αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκε μωϋσῆς τὰς ῥάβδους ἔναν-
τι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύρι-
ον, καὶ εἰσῆλθε μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος ἀαρὼν εἰς οἶκον λευΐ. καὶ ἐξήνε-
γκε βλαστὸν, καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη. καὶ ἐβλάστησε κάρυα. καὶ
ἐξήνεγκε μωϋσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυ-

ριοῦ· πρὸς πάντας θυς ἡοὺς ἰσραὴλ καὶ ἔσον· καὶ ἐλαβον ὕσα-
σος τὴν ῥάβδον αὐτῦ· καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν· ἀπόδος
τὴν ῥάβδον ἀᾶρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν· εἰς
σημεῖον θῖς ἡοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ παυσωλῶ ὁ γογγυσμὸς αὐ-
τῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ, ἀποθωνασι· καὶ ἐποίησε μωϋσῆς
καὶ ἀᾶρὼν, ὅσα συνίταξε κύριος τῷ μωϋσεῖ, οὕτως ἐποίη-
σαν· καὶ εἶπαν οἱ ἡοὶ ἰσραὴλ πρὸς μωϋσῆν λέγοντες· ἰδοὺ ἐξε-
ψυχόμεθα· ἀποθνήσκομεν· παρανηλώμεθα· πᾶς ὁ ἀπ' ὁμοῦ
τῆς σκηνῆς κυρίου, ἀποθνήσκει, ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

Κεφάλαιον ιή. 18.

κ Αἰ εἶπε κύριος πρὸς ἀᾶρὼν λέγων· σὺ καὶ οἱ ἡοί σου καὶ
καὶ ὁ οἶκος πατρός σου μετὰ σοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτί-
παρχὰς τῶν ἁγίων· καὶ σὺ καὶ οἱ ἡοί σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτί-
ας τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν λευὶ δῆ-
μον πατρός σου, προσαγάγου πρὸς σεαυτόν· καὶ προσθήτω
σάν σοι· καὶ λειτουργείτωσαν σοι· καὶ σὺ καὶ οἱ ἡοί σου μετὰ
σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς μαρτυρίου· καὶ φυλάξουσι τὰς φυλα-
κάς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη
τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον, οὐ προσελεύσονται· καὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι μετὰ σοῦ. καὶ προσθήσομαι πρὸς σέ· καὶ
φυλάξουσι τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς μαρτυρίου κατὰ πάσας
τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς, οὐ προσελεύσε-
ται πρὸς σέ· καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς
φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι θυμὸς ἐν θῖς ἡοῖς ἰ-
σραὴλ· καὶ ἐγὼ εἴληφα θῦς ἀδελφοὺς ὑμῶν θῦς λευίτας ἐκ μέ-
σου τῶν ἡῶν ἰσραὴλ· δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς
λειτουργίας, τῆς σκηνῆς θῦ μαρτυρίου· καὶ σὺ καὶ οἱ ἡοί θυ
μετὰ θῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ παντὸς τοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐνδοθεν θῦ καταπετάσματος· καὶ
λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόματος ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλ-

λογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανεῖται· καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς ἀᾶρών· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν
ἀπαρχῶν μου ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν ἡῶν
ἰσραὴλ· θῖ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας· καὶ θῖς ἡοῖς σου μετὰ σε
νόμιμον αἰώνιον· καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων
τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν· καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν· καὶ ἀπὸ πάσης τῆς πλημμελείας αὐτῶν·
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ
πάντων τῶν ἁγίων, θῖ ἔσται καὶ θῖς ἡοῖς θυ· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν
ἁγίων, φάγεσθε αὐτό· πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά· σὺ καὶ οἱ
ἡοί σου· ἅγια ἔσται θι, καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων
αὐτῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθυμάτων τῶν ἡῶν ἰσραὴλ, θῖ δέδω
κα αὐτὰ καὶ θῖς ἡοῖς θυ καὶ ταῖς θυγατράσι θυ μετὰ σοῦ νό
μιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου, ἔδεται αὐτό· πᾶ-
σα ἀπαρχὴ ἐλαίου· καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ τοῦ οἴνου καὶ σίτου ἀπαρ-
χὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ θι δέδωκα αὐτά· τὰ πρω
τογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ὅσα ἂν ἐνέγκωσι κυ
ρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά· πᾶν
ἀνάθεμα ἰσμένον ἐν ἡοῖς ἰσραὴλ σοὶ ἔσται· καὶ πᾶν διανοῖγον
πᾶσαν μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκὸς ὅσα προσφέρουσι κυρίῳ
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθή-
σεται πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτη-
νῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ· καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ, ἀπὸ μη-
νιαίου· ἡ σωτίμησις, πέντε σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,
εἴκοσι ὀβολοί εἰσι· πλὴν πρωτότοκα μόσχων, καὶ πρωτότοκα
προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν, οὐ λυτρώσῃ· ἁγιά ἐστι· καὶ τὸ
αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις
καρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ· καὶ τὰ κρέα ἔσται σοὶ, κα-
θὼς καὶ τὸ στηθύνιον τῆς ἐπιθυματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν
δεξιόν, σοὶ ἔσται· πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἀφέλωσιν

οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κυρίῳ, δ᾽ ἔδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ τοῖς θυγατράσι σου μεθ᾽ σοῦ. νόμιμον αἰώνιον. διαθήκη ἁλὸς ἔσται ἐνώπιον κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μεθ᾽ σὲ, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ἀαρών. ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις. καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς. ὅτι ἐγὼ μερὶς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ τοῖς υἱοῖς λευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῆς λατρείας αὐτῶν ἣν ἐγὼ λατρεύω τὴν λατρείαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον, καὶ λατρεύσει λευίτης αὐτὸς λατρείαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν. ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὅσα ἂν ἀφορίσωσι κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς λευίταις ἐν κλήρῳ. διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραὴλ, οὐ κληρονομήσουσι κληρον. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. καὶ τοῖς λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τὰ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ᾽ αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὸ ἀφαίρεμα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀφ᾽ ἅλωνος, καὶ ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ, οὕτως ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ δώσετε ἀπ᾽ αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ. ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ. ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ. ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν ἐξ ἡγιασμένου ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς λευίταις, ὡς γένημα ἅλω καὶ ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν. καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτός ὑμῖν ἐστιν ἀντὶ τῶν λατρευριῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ οὐ λήψεσθε διὰ αὐτὸ ἁμαρτίαν. ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρὼν λέγων. αὕτη ἡ διαταγὴ τοῦ νόμου ὅσα συνέταξε κύριος λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ.

Κεφάλαιον θ΄. 19.

Αἰ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον. καὶ οὐκ ἐπιβλήθη ἐπ᾽ αὐτὴν ζυγός. καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξαξοῦσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν. καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ λήψεται ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἑπτάκις. καὶ κατακαύσουσι αὐτὴν, ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ τὸ δέρμα αὐτῆς καὶ τὰ κρέα καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς, σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται. καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς, ξύλον κέδρινον. καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως. καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεύς. καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεύς, ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι. καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ σωάξει καθαρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἁγνισμός ἐστι. καὶ ὁ συναγαγὼν τὴν ἀποδοχὴν τῆς δαμάλεως, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται, ἕως ἑσπέρας. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν

μέσῳ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον, ὁ ἀπτόμενος τῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου, ἀκάθαρτος ἑπτὰ ἡμέρας. οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καθαρὸς ἔσται. ἐὰν δὲ μὴ ἁφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. πᾶς ὁ ἁπτόμενος τεθνηκότος ἀπὸ πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἁγνισθῇ, τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραήλ. ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερράντισθη ἐπ' αὐτόν· ἀκάθαρτός ἐστιν. ὅτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ ἐστι· καὶ οὗτος ὁ νόμος. ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐκ ἔστι σύνδεσμα ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτόν ἐστι. καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ παιδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ, ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου, ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται. καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς κατοσιάσεως τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ· καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος· καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρός· καὶ περιῤῥανεῖ ἐν οἴκῳ καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ· καὶ ἐπὶ ἓν μέμνον τοῦ ὀστέου ἢ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ παιματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος. καὶ περιῤῥανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἁφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι· καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ καὶ μὴ ἁφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς· ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐμίανεν. ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερράντισθη ἐπ' αὐτόν· ἀκάθαρτός ἐστι· καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον. καὶ ὁ περιῤῥαίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ,

ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ πᾶς οὗ ἐὰν ἅψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ ψυχὴ ἡ ἁπτομένη, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κεφάλαιον κ. 20.

κ Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σὶν οὐ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ· καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριὰμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ· καὶ συνεθροίσθησαν ἐπὶ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ ἐλοιδορήθη ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες· ὄφελον ἀπωλόμεθα ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου. καὶ ἵνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. καὶ ἵνατί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον; τόπος οὗ ἢ σπείρεται οὐ συκαῖ οὐ δὲ ἄμπελοι οὐ ῥοαὶ οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν. καὶ ἦλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν. καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς· καὶ ἐξοίσεις αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖς τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθὰ συνέταξε κύριος. καὶ ἐξεκκλησίασε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατέ μου δὴ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξαξόμεν ὑμῖν ὕδωρ; καὶ ἐπῆρας Μωϋσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπαίτασε τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δίς· καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών· ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν

ων Ἰσραὴλ, διὰ τοῦδε οὐκ εἰσάξεσθε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύ-
την εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς. τοῦτο ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι
ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐ-
τοῖς. καὶ ἀπέστειλε μωϋσῆς ἀγγέλους ἐκ κάδης πρὸς βασιλέα
Ἐδωμ λέγων. τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ. σὺ ἐπίστη
πάντα τὸν μόχθον ὃν εὑρόντα ἡμᾶς. καὶ κατέβησαν οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον. καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέ-
ρας πλείους. καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πα-
τέρας ἡμῶν. καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον, καὶ ἐσήκουσεν κύ-
ριος τῆς φωνῆς ἡμῶν. καὶ ἀποστείλας ἄγγελον, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ
Αἰγύπτου. καὶ νῦν ἐσμεν ἐν κάδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὁρίων
σου. παρελευσόμεθα διὰ γῆς σου. οὐ διελευσόμεθα διὰ ἀγρῶν
οὐδὲ διὰ ἀμπελώνων. οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου. ὁδῷ
βασιλικῇ πορευσόμεθα. οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα
ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅρια σου. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδωμ, οὐ
διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ μή, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάν-
τησίν σοι. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. παρὰ δ' ὁδὸν πο-
ρευσόμεθα. ἐὰν δὲ ἐγὼ καὶ τὰ κτήνη
μου, δώσω ὑμῖν τοι. ἀλλὰ πρᾶγμα οὐδὲν ἔσται παρὰ τὸ ὁδὸν πο-
ρευσόμεθα. ὁ δ', εἶπεν. οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν αὐτῷ
εἰς συνάντησιν Ἐδωμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ. καὶ οὐκ ἤ-
θελησεν Ἐδωμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ
καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀπῆραν ἐκ κάδης. καὶ παρε-
γένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς ὄρος τὸ ὄρος.
κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ἀαρών. ἐν ὄρει τῷ ὄρει τῷ ὁρίῳ γῆς
Ἐδωμ λέγων, προστεθήτω ἀαρὼν πρὸς ἐν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐν κατα-
σεισθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐν κατα-
σει, λίστι παροξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας. λαβὲ
δὲ ἐν ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου. καὶ ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἀ-
ναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὄρος τὸ ὄρος, ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς

καὶ ἐκδυσον ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ ἔνδυσον ἐλεάζαρ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἀαρὼν προστεθήτω, ἀποθανέτω ἐκεῖ. καὶ ἐποίησε
μωϋσῆς, καθὰ συνέταξε κύριος. καὶ ἀνέβησαν αὐτοὺς
εἰς ὄρος τὸ ὄρος. ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς. καὶ ἐξέδυσε μωϋσῆς
ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. καὶ ἀπέθανεν ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ
κατέβη μωϋσῆς καὶ ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συ
ναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη ἀαρών. καὶ ἐκλαυσαν τὸν ἀαρὼν τριάκον
τα ἡμέρας, πᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον κά. 21.

Α Ἰ ἤκουσεν ὁ χαναναῖος βασιλεὺς ἀραδ ὁ κατοικῶν κα
τὰ τὴν ἔρημον ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν ἀθαρείμ, καὶ
ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ. καὶ κατεπροσωπήσατο ἐξ αὐ
τῶν αἰχμαλωσίαν. καὶ ηὔξατο Ἰσραὴλ εὐχὴν κυρίῳ καὶ εἶπεν.
ἐὰν μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον ὕδωρ χέσιον, ἀναθεματιῶ αὐτὸ καὶ
τὰς πόλεις αὐτῶν. καὶ ἤκουσε κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ πα
ρέδωκε τὸν χαναναῖον ὕδωρ χέσιον αὐτῷ. καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸ
καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεί
νου, ἀνάθεμα. καὶ ἐπάραντες ἐξ ὄρους ὁδὸν θάλασσαν
ἐρυθρᾶν, περιεκύκλωσαν τὴν Ἐδωμ. καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λα
ὸς ἐπὶ τῇ ὁδῷ, καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ
μωϋσῆ λέγοντες, ἵνατί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖ
ναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ. ἡ ψυ
χὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ
καὶ ἀπέστειλε κύριος εἰς τὸν λαὸν, ὄφεις καῦστας, καὶ
ἐθανάτουν τὸν λαὸν καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ
παρεγενόμεθα ὁ λαὸς πρὸς μωϋσῆν ἐλεγον. ἡμαρτήκαμεν
ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ. εὖξαι ὅπως
πρὸς κύριον καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ηὔξατο μωϋσῆς
πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν. ποίη

σον σιαυτῷ ὄφιν. καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου. καὶ ἔσται ἐὰν βλέ-
κη ὁ ὄφις ἀνθρωπον, πᾶς ὁ δηδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.
καὶ ἐποίησε μωϋσῆς ὄφιν χαλκοῦν. καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐπὶ σημεί-
ου. καὶ ἐγένετο ὅταν ἔλαβεν ὄφις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη, καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, καὶ
παρενέβαλεν ἐν ὠβώθ. καὶ ἐξάραντες ἀπ' ὠβὼθ, παρενέβαλον
ἐν ἀχελγαὶ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον μω
ὰβ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου. καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆραν καὶ παρενέβαλον
εἰς φάραγγα ζαρέδ. καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ
πέραν ἀρνῶν ὃ ἐστι τῇ ἐρήμῳ. ὃ ἐξέρχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν ἀμορ
ῥαίων. ἐστι γὰρ ἀρνῶν ὅρια μωάβ. ἀνὰ μέσον μωὰβ καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ ἀμορῥαίου. διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πολέμου τοῦ κυ
τὴν ζοὸβ ἐφλόγισε. καὶ τοὺς χειμάῤῥους ἀρνῶν κατέσησε κατοι
κίαν ὕδρ. καὶ προσκειται εἰς ὁρίοις μωὰβ καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ
ῥοῦτο ἐστι φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς μωϋσῆν. συνάγαγε τὸν λα
όν. καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. τότε ᾖσεν ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν
τοῦτο τοῦ φρέατος. ἐξάρχου αὐτῷ φρέαρ. ὤρυξαν αὐτὸ ἄρ
χοντες. ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλῆς ἐθνῶν οἱ τῇ βασιλείᾳ αὐ
τῶν. ἐν τοῖς κυκλώσαι αὐτὸ. μὴ ἀπὸ φρέατος εἰς μανθαναείλ, καὶ
ἀπὸ μανθαναεὶλ εἰς ναασιήλ, μὴ ἀπὸ ναασιήλ, εἰς βαμὼθ, μὴ ἀπὸ
τοῦ βαμὼθ, εἰς νάπιν, ἥ ἐστιν ἐν τοῖς πεδίῳ μωὰβ, ἀπὸ κορυφῆς
τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. καὶ ἀπὸ
τῶν μωϋσῆς πρίσβεις πρὸς σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορῥαίων λέγοις
ῥησωμεν. οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν, οὔτε εἰς ἀμπελῶνας
οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατός σου. ὁδῷ βασιλικῇ πορευ
σόμεθα ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου. καὶ οὐκ ἔδωκε σῆ
ων τοῦ ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ συνήγαγε
σηὼν, πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ ἰσραὴλ εἰς
τὴν ἔρημον. καὶ ἦλθεν εἰς ἰασὰ καὶ παρετάξατο τοῦ ἰσραὴλ. καὶ ἐπάτα

ξεν αὐτὸν ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας. καὶ κατεκυρίευσαν τῆς
γῆς αὐτοῦ, ἀπὸ ἀρνῶν, ἕως ἰαβόκ. ἕως υἱῶν ἀμμὰν ὅτι ἀσθε-
νὴς υἱῶν ἀμμὰν ἐστι. καὶ ἔλαβεν ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύ
τας. καὶ κατῴκησεν ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν ἀμορ
ῥαίων ἐν ἐσεβών, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις, αὐταῖς. ἐν
σεβὼν γὰρ ἐστι πόλις σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν ἀμορῥαίων. καὶ οὗ
τος ἐπολέμησε βασιλέα μωὰβ τὸ πρότερον. καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν
γῆν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀρωὴρ, ἕως ἀρνῶν. διατοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγμα
τισταὶ, ἔλθετε εἰς ἐσεβών, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις
σηών. ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ ἐσεβών. καὶ φλὸξ ἐκ πόλεως σηών,
καὶ κατέφαγεν ἕως μωάβ. καὶ κατέφαγε σήλας ἀρνῶν. οὐαί
σοι μωάβ. ἀπόλου λαὸς χαμώς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν δι
ασωθῆναι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, αἰχμάλωτοι τοῦ βασιλέως
τῶν ἀμορῥαίων σηών. καὶ ὃ σπέρμα αὐτῶν, ἀπολεῖται ἕως ἐσεβὼν
ἕως δαιβών. καὶ γυναῖκες αὐτῶν ἕως προσεκαυσαν πῦρ μω
άβ. κατῴκησε δὲ ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν ἀμορῥαί-
ων καὶ ἀπέστειλε μωϋσῆς κατασκέψασθαι τὴν ἰαζὴρ καὶ κατελάβον
το αὐτὴν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ ἐξέβαλεν τὸν ἀμορῥαῖον τὸ
ὄντα ἐκεῖ. καὶ ἐπιστρέψαντες, ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς βασάν. καὶ
ἐξῆλθεν ὼγ βασιλεὺς τῆς βασὰν, εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ
πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς ἐδραεΐν, καὶ εἶπε κύριος πρὸς
μωϋσῆν. μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ
ποιήσεις αὐτοῖς, καθὼς ἐποίησας τοῖς σηὼν βασιλεῖ τῶν ἀμορ
ῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν ἐσεβών. μὴ ἐπάταξεν αὐτὸν μὴ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ
ἐμφύσημα. καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφάλαιον κβ'. 22.

Αἱ ἀπάραντες δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐν δυ
σμαῖς μωὰβ παρὰ τὸ ἰορδάνου κατὰ ἰεριχώ. καὶ ἐδὼν

βαλὰκ υἱὸς σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ ἀμορραίῳ, καὶ ἐφοβήθη μωὰβ ἐν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν· καὶ προσώχθισε μωὰβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ εἶπε μωὰβ τῇ γερουσίᾳ μαδιὰμ· νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν· ὡσεὶ ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πυρός. καὶ βαλὰκ υἱὸς σεπφὼρ βασιλεὺς μωὰβ, ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βαλαὰμ υἱὸν βεὼρ φαθουρὰ ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ καλέσαι αὐτὸν λέγων· ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ αἰγύπτου· καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὴν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχυρότερός μού ἐστι· ἐὰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτοὺς καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὓς ἂν εὐλογήσῃς, εὐλόγηται καὶ οὓς ἂν καταράσῃ σύ, κεκατήραται. καὶ ἐξεπορεύθη ἡ γερουσία μωὰβ καὶ ἡ γερουσία μαδιὰμ καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς βαλαὰμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα βαλὰκ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πρᾶγμα ὃ ἂν λαλήσῃ κύριός μοι· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες μωὰβ παρὰ βαλαὰμ· καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί· καὶ εἶπε βαλαὰμ πρὸς τὸν θεόν· βαλὰκ υἱὸς σεπφὼρ βασιλεὺς μωὰβ, ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρός με λέγων· ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ αἰγύπτου καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς· καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς· καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαὰμ· οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· εὐλογημένος ἐστὶ γὰρ εὐλογημένον· καὶ ἀναστὰς βαλαὰμ πρωῒ, εἶπε τοῖς ἄρχουσι βαλάκ· ἀπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ κύριος ὑμῶν· οὐκ ἀφίησί με ὁ θεὸς πορευθῆναι μετ' ὑμῶν· καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες μωὰβ, ἦλθον πρὸς βαλὰκ καὶ εἶπον αὐτῷ· οὐ θέλει βαλαὰμ πορευθῆναι μετ' ὑμῶν, καὶ προσέθετο

ἔτι βαλὰκ ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων· καὶ ἦλθον πρὸς βαλαὰμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ· τάδε λέγει βαλὰκ ὁ τοῦ σεπφώρ· ἀξιῶσε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρός με· ἐν τίμιος γάρ τιμήσω σε· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς μοι, ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον· μὴ ἀπειθήσῃ βαλαὰμ, μὴ εἶπε τοῖς ἄρχουσι βαλάκ· ἐὰν δῶμοι βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διαβολῇ μου· καὶ νῦν ὑποστήσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα ταύτην καὶ δεύτερον καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλῆσαι πρός με· καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαὰμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ καλέσασε σε ἄρεσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσω πρός σε, τοῦτο ποιήσεις· καὶ ἀναστὰς βαλαὰμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων μωάβ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύετο αὐτὸς πρὸς αὐτόν· καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν αὐτόν· ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ· καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐπασπίζουσαν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος, ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ ὠθῆσαι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐξ ἀμπελώνων· φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος ἄγγελον τοῦ θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν· καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ἀπῆλθεν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, οὗ οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰ ἢ ἀριστερά· καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος ἄγγελον τοῦ θεοῦ, συνεκάθισεν ὑποκάτω βαλαὰμ· καὶ ἐθυμώθη βαλαὰμ καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ· καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου· καὶ λέγει

γε τῷ Βαλαὰμ· τί πεποίηκά σοι ὅτι πεπαικάς με τρίτον τοῦτο;
καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ· ὅτι ἐμπέπαικάς μοι· καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρί μου, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε· καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ· ἒκ ἐγώ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ γενετῆς σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑποροῶσά σοι ὑποροῶσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί. ἀπεκάλυψε δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Βαλαὰμ, καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος θεοῦ· ἵνατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου ὅτι οὐκ ἀσεβὴς ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου· καὶ νῦν εἰμὶ ἀποκτείνων σε, σὲ δὲ ζωγρῶν· καὶ εἶδεν ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἑστῶτα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐσπασμένη· καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν ὁδόν. καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν τόπῳ στενῷ, οὗ οὐκ ἦν ὁδὸς ἐκκλίναι ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἰδοὺ ἡ ὄνος ἐθλίβη πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἔθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ ἔτυπτεν αὐτήν. καὶ προσθεὶς ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι παρῆλθε καὶ ἔστη

φος τί αὐτῷ ὅλῃ. πάντας ὃ οὐ μή, ἴδῃς. καὶ κατάρασαί μοι αὐτὴ
ἐκεῖθεν. καὶ παρέλαβον αὐτὴν εἰς ἀγρὸν σκοπιᾶς. ὃ κορυφὴν λε-
λαξευμένου, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ, ἐπὶ βωμούς. καὶ ἀνεβίβασεν
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ ἓν βωμόν. καὶ εἶπε βαλαὰμ πρὸς βαλάκ.
παρασταθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου. ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπαντῆ-
σαι ἓν θεόν. καὶ σωήντησεν ὁ θεὸς τῷ βαλαάμ. καὶ ἐνέβα-
λεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἀποστράφηθι πρὸς βαλὰκ
καὶ τάδε λαλήσεις. καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ δὲ, ἑστή-
κει ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ. καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες μω-
αβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπον αὐτῷ βαλάκ. τί ἐλάλησε κύριος. καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν. ἀνάστηθι βαλὰκ καὶ
ἄκουε. ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς σεπφώρ. οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ
θεὸς διαρτηθῆναι. οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι. αὐτὸς
εἶπας, οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ; ἰδοὺ εὐλογίαν
παρείλημμαι. εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. οὐκ ἔστι μό-
χθος ἐν ἰακὼβ. οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν ἰσραήλ. κύριος ὁ θε-
ὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ. ὁ θεὸς ὁ ἐξαγα-
γὼν αὐτὸν ἐξ αἰγύπτου. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. οὐ γὰρ ἔστι οἰ-
ωνισμὸς ἐν ἰακώβ. οὐδὲ μαντεία ἐν ἰσραήλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσε-
ται ἰακώβ. καὶ τῷ ἰσραήλ, τί ἐπιτελέσει ὁ θεός. λαὸς ἀνὴρ
ὡς σκύμνος ἀναστήσεται. καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται. οὐ κοιμη-
θήσεται ἕως φάγῃ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται. καὶ εἶπε
βαλὰκ πρὸς βαλαάμ. οὔτε καταράσῃ καταράσῃ μοι αὐτὴν οὔ-
τε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσῃς αὐτόν. ἀποκριθεὶς δὲ βαλαὰμ, εἶπε
τῷ βαλὰκ. οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θε-
ὸς τοῦτο ποιήσω; καὶ εἶπε βαλὰκ πρὸς βαλαάμ. δεῦρο παρα-
λάβωσε εἰς τόπον ἄλλον ἐὰν ἀρέσῃ τῷ θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι
αὐτὴν ἐκεῖθεν. καὶ παρέλαβε βαλὰκ. καὶ βαλαάμ, ἐπὶ τὴν κορυφὴν
τοῦ φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον καὶ εἶπε βαλαὰμ πρὸς
βαλὰκ. οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς. καὶ ἑτοίμασόν

μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς. καὶ ἐποίησε βαλὰκ κα-
θάπερ εἶπεν αὐτῷ βαλαάμ. καὶ ἀνήνεγκε μόσχον, καὶ κριὸν ἐπὶ
ἓν βωμόν. Κεφαλ. κδ'. 24.

Αἰ ἰδοὺ βαλαὰμ ὅτι καλόν ἐστιν ἐναντίον κυρίου εὐ-
λογεῖν με ἰσραήλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐ-
τῷ, εἰς συναντησιν ὄρεσιν οἰωνοῖς. καὶ ἀτενίσας τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐξάρας βαλαὰμ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ ἐν ἰσραὴλ ἰσραηλιτικὰ κατὰ φυλάς. καὶ
ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ, εἶπε, φησὶ βαλαὰμ υἱὸς βεώρ. φησὶν ὁ ἀνὴρ ὁ ἀληθινὸς. φη-
σὶν ἀκούων λόγια ἰσχυρά. ὁρῶν ὃς ὑπὲρ ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ.
ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ὡς καλαὶ οἱ οἶκοί σου ἰακὼβ
καὶ σκηναί σου ἰσραήλ ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ
παράδεισοι ποταμῶν καὶ ὡσεὶ σκηναὶ ἃς ἔπηξε κύριος. καὶ
ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρμα-
τος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. καὶ ὑψωθήσεται ἡ γω-
βασιλεία αὐτοῦ. καὶ αὐξηθήσεται. ὁ θεὸς ὃς ἐξήγαγεν αὐ-
τὸν ἐξ αἰγύπτου. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. ἐσθίεται ἔθνη ἐχθρῶν
αὐτοῦ. καὶ τὰ παχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ. καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ
καταξύσει ἐχθρόν. κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς
σκύμνος. τίς ἀναστήσει αὐτόν. οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλογημένοι
καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήραται. καὶ ἐθυμώθη βαλὰκ ἐπὶ
βαλαὰμ, καὶ συνεχρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εἶπε βα-
λὰκ πρὸς βαλαὰμ. καταρωσάσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκλη-
κά σε. καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτὸν τρίτον. νῦν οὖν φύγε
εἰς τὸν τόπον σου. εἶπα τιμήσωσε. καὶ νῦν ὑστέρηκέ σε κύριος
τῆς δόξης. καὶ εἶπε βαλαὰμ πρὸς βαλάκ. οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέ-
λοις σου οἷς ἀπέστειλας πρός με ἐλάλησα λέγων; ἐὰν μοι δῷ
βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνή-
σομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου, ποιῆσαι αὐτὸ κακὸν ἢ πο-

ηρὸν παρ' ἐμαυτῷ. ὅσα ἂν εἴπωσί μοι ὁ θεὸς, ταῦτα ἐρῶ. καὶ
νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου. δεῦρο συμβουλεύσω σοι
τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.
καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε. φησὶ Βαλαὰμ ὁ υἱὸς
Βεὼρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινὸς ὁρῶν ἀκουόντων λόγια θεοῦ,
ἐπισταμένου ἐπιστήμῃ ὑψίστου. καὶ ὅρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ.
ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. δείξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ
νῦν μακαρίζω. καὶ οὐκ ἐγγίζει. ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἀνα-
στήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ. καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας Μωάβ,
καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς, σήθ. καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρο-
νομία καὶ ἔσται κληρονομία ἔσαυ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ ἐν
ποιήσει ἐν ἰσχύι. καὶ ἐξεπορεύθησαν ἐξ Ἰακὼβ. καὶ ἀπολεῖ σωζό-
μενον ἐκ πόλεως, καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλὴκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παρα-
βολὴν αὐτοῦ, εἶπεν. ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλήκ. καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ
ἀπολεῖται. καὶ ἰδὼν τὸν Κενναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν
αὐτοῦ εἶπεν. ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου. καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν
νοσσιάν σου. καὶ ἐὰν γένηται τοῦ Βεὼρ νοσσιὰ πανουργίας, ἀσ-
σύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε, καὶ ἰδὼν τὸν Ὠγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν
παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν. ὦ ὦ· τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός.
καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρὸς κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσυρίους καὶ
κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτὸς ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται. καὶ
ἀναστὰς βαλαὰμ ἀπῆλθεν ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ
Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν. Κεφ. κε. 25.

Αἱ κατέλυσαν Ἰσραὴλ ἐν σατείμ. καὶ ἐβεβηλώθη ὁ
λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ. καὶ ἐκά-
λεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν.
καὶ ἔφαγον ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἐκ
εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρ. καὶ ὠργίσ-
θη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. λάβε
πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς τῷ κυ-

ρίῳ, κατέναντι τοῦ ἡλίου. καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ κυρίου
ἀπὸ Ἰσραήλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ. ἀποκτείνατε
κατὰ κόσμους ἀνὴρ οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τελισμένον τῷ Βελφεγώρ.
καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀν-
διανὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν μαδιανίτιν ἐναντίον Μωϋσῆ, καὶ ἐναν-
τίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ. αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἰδὼν φινεὲς υἱὸς ἐλεά-
ζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. καὶ
ἀναλαβὼν σειρομάσην ἐν τῇ χειρὶ, εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνδρὸς
τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν καμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους
τοὺς ἀνθρώπους τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μή-
τρας αὐτῆς. καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ
ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τεσσαρες καὶ εἴκοσι χι-
λιάδες. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. φινεὲς υἱὸς
ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, κατέπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἐξ
ἐμοῦ ἐξῆλασα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου. οὕτως εἶπον. ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην μου εἰρήνης, καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. διαθήκην ἱερατείας αἰωνίας
ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ. καὶ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπλη-
γότος τὴν πεπληγυῖαν μετὰ τῆς μαδιανίτιδος ζαμβρὶ υἱὸς σαλὼ ἄρ-
χων οἴκου πατριᾶς συμεών. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ μαδια-
νίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ, χασβί. θυγάτηρ Σοὺρ ἀρχοντος ἐθνους σε
μεὼ οἴκου πατριᾶς ἐν τοῖς μαδιαμ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς
Μωϋσῆν λέγων. λοιμᾶσθε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων. ἐχθραίνε-
τε μαδιηναῖοι καὶ πατάξατε αὐτοὺς ὅτι ἐχθραίνουσιν
ὑμῖν αὐτοὶ ἐν δολιότητι. ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ φογώρ
καὶ διὰ χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν
τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ φογώρ.

Κεφάλαιον κς. 26.

κ Αἱ ἐγένοντο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἐνιαυσαίου καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς μετ' αὐτῶν ἐν ταῖς παρεμβολαῖς κατὰ ἡγεμόνα πατριᾶς αὐτῶν πρὸς πᾶν πρόσωπον συναγωγῆς λέγων ἀπὸ ἐνιαυσαίου καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου ἐνιαύσιοι πρωτόκτοκοι Ἰσραήλ. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Ἰούδα Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Ἰσσαχὰρ Ναθαναὴλ υἱὸς Σουάρ. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χελών. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ πεντήκοντα καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Ἐφραὶμ Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἀμιούδ. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Μανασσῆ Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τριάκοντα καὶ δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνεί. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Δὰν Ἀχιὴρ υἱὸς Ἀμισαδαΐ. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ ἑξήκοντα καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Ἀσὴρ Φαγιὴλ υἱὸς Ὀχράν. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ τεσσαράκοντα καὶ μία χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ἡγοῦ δὲ φυλῆς Νεφθαλὶ Ἀχιρὰ υἱὸς Ἐναάν. καὶ ἐγένοντο ἐπίσκεψις αὐτῶν πρὸς, καὶ πεντήκοντα καὶ τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. οὗτοι ἀριθμοὶ ἐξ ὧν ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἐπισκέψεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἀπὸ ἐνιαυσαίου καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν παρεμβολῇ πάσῃ, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἐπισκέψεις ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων. τοῖς πολλοῖς πληθυνεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ τοῖς ὀλίγοις ὀλιγοστεύσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ δοθήσεται αὐτοῖς. ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν δοθήσεται ἡ κληρονομία. ἕκαστος κατὰ φυλὴν πατριᾶς αὐτοῦ κληρονομήσει. καὶ ἐπεσκέψατο τὴν φυλὴν Λευὶ κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν. Γεδσὼν, Καάθ, καὶ Μεραρί. καὶ οὗτοι ἀριθμοὶ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. Λοβενεί, καὶ Χεβρωνί, καὶ Μοολεί, καὶ Μουσεί, καὶ Κορεί. καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμβράμ. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἀμβρὰμ Ἰωχαβὲδ θυγάτηρ Λευὶ, ἣ ἔτεκε τῷ Ἀμβρὰμ Ἀαρὼν καὶ Μωϋσῆν καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ ἐγένοντο τοῖς Ἀαρὼν Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθαμάρ. καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐνώπιον κυρίου προσενεγκόντων πῦρ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτοῖς. καὶ ἐλειτούργουν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθαμὰρ ἐνώπιον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. ἐγγίσατε τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ στήσατε αὐτὴν ἐνώπιον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ. καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς συναγωγῆς πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου φυλάξουσι τὰ ἔργα τῆς λατρείας τῆς σκηνῆς. καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσουσι τὰ ἔργα τῆς λατρείας τῆς σκηνῆς. καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ δεδομένοι δεδόμενοί εἰσιν αὐτῷ. καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καταστήσεις ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην αὐτῶν. καὶ ὁ ἐγγίζων ἐγγιεῖται εἰς θάνατον. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονταί μοι οἱ Λευῖται. ὅτι ἐμοί εἰσι πᾶν πρωτότοκον. ἐν ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἡγίακα ἐμαυτῷ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται. ἐγὼ κύριος. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ λέγων. ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπίσκεψαι αὐτούς. καὶ ἐπεσκέψατο Μωϋσῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὡς προσετάγη αὐτῷ. καὶ ἦσαν οἱ γεγενημένοι υἱοὶ Λευὶ κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Γεδσὼν, καὶ Καάθ, καὶ Μεραρί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν. Λοβενεί, καὶ Σεμεεί. καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν. Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσοὺρ, καὶ Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ. καὶ ἀριθμὸς πάντων τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. οἱ δὲ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. Μοολεὶ καὶ Μουσεί. καὶ ἀριθμὸς πάντων τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι καὶ διακόσιοι. ἡγούμενος τῶν πατριῶν Ἐλισαφὰν υἱὸς Ὀζιήλ. καὶ ἐπὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσοὺρ, καὶ Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ. καὶ ἀριθμὸς πάντων τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξ

Φανάχ. δῆμος ὁ Φανα χί. οὗτοι ἡσὶ. Φυθάλ. τοῦ ἐστὶν, δῆμος ὁ ἐδωνί. οὗτοι δῆμοι ἐφράιμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι δῆμοι τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν. ἡσὶ βαϊαμίν, κατὰ δήμους αὐτῶν. τοῦ βάλε, δῆμος ὁ βαλεί. τοῦ ἀσυβήρ, δῆμος ὁ ἀσυβηρί. τοῦ ἀχιρὰν, δῆμος ὁ ἀχιραΐ. τοῦ σαφὰν, δῆμος ὁ σαφαί. καὶ ἐγένοντο ἡσὶ βαλὲ, ἀδὲρ καὶ νοομὰν, τοῦ ἄδερ, δῆμος ὁ ἀδερί. καὶ τοῦ νοομὰν, δῆμος ὁ νοομανί. οὗτοι ἡσὶ βαϊαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. καὶ ἡσὶ λὰκ κατὰ δήμους αὐτῶν. τοῦ σαμὲ, δῆμος ὁ σαμεί. οὗτοι δῆμοι σὰκ κατὰ δήμους αὐτῶν. τοῦ πολυτὸς οἱ δῆμοι σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ἡσὶ νεφθαλεὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν. τοῦ ἀσιήλ, δῆμος ὁ ἀσιηλί. τοῦ γωυνὶ. δῆμος ὁ γωυνί. τοῦ ἰεσρὶ, δῆμος ὁ ἰεσρί. τοῦ σελλὲμ, δῆμος ὁ σελλημί. οὗτοι δῆμοι νεφθαλεὶμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. αὕτη ἡ ἐπίσκεψις ἡῶν ἰσραὴλ. ἑξακόσια χιλιάδες, καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. τούτοις μεριωθήσετ ἡ γῆ κληρονομιᾶν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων. τοῖς πλείοσι, πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν. καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. ἑκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσετ ἡ κληρονομία αὐτῶν. διὰ κλήρων μεριωθήσετ ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσι. ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων. καὶ ἡσὶ λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν. τοῦ γεδσωνὶ, δῆμος ὁ γεδσωνί. τοῦ κααθ, δῆμος ὁ κααθί. τοῦ μεραρὶ, δῆμος ὁ μεραρί. οὗτοι δῆμοι ἡῶν λευὶ. δῆμος ὁ λοβενὶ, καὶ δῆμος ὁ χεβρωνὶ. καὶ δῆμος ὁ μουσεί. καὶ δῆμος ὁ κορέ. καὶ κααθ ἐγέννησε τὸν ἀμράμ. τοῦ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς ἀμραμ ἰωχαβὲθ θυγατὴρ

λευὶ. ἣ ἔτεκε τούτους τοῦ λευὶ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ ἔτεκε τῷ ἀμράμ, τὸν ἀαρὼν καὶ τὸν μωϋσῆν, καὶ μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. καὶ ἐτέχθησαν τοῦ ἀαρὼν. ὅ, τε ναδὰβ καὶ ἀβιοὺδ, καὶ ἐλεαζὰρ καὶ ἰθάμαρ. καὶ ἀπέθανε ναδὰβ καὶ ἀβιοὺδ, ὅτε προσέφερεν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ. καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν τοῖς ἡοῖς ἰσραήλ. ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ ἡῶν ἰσραήλ. καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις μωϋσῆ. καὶ ἐλεαζὰρ τοῦ ἱερέως. οἳ ἐπεσκέψαντο τοὺς ἡοὺς ἰσραὴλ ἐν ἀρωβὼθ μωαβ. ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἱεριχώ. καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ μωϋσῆ καὶ ἀαρὼν οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς ἡοὺς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ. ὅτι εἶπε κύριος αὐτοῖς θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς πλὴν καλὲβ ὑὸς ἰεφθοννὶ, καὶ ἰησοῦς ὑὸς ναυή.

Κεφάλ. κζ. 27.

Καὶ προσῆλθον αἱ θυγατέρες σαλπαὰδ ὑοῦ ὄφερ ὑοῦ γαλαὰδ ὑοῦ μαχὶρ τοῦ δήμου μανασσῆ τῶν ὑῶν ἰωσὴφ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, μαελὰ, καὶ νουὰ. καὶ αἰγλὰ. καὶ μελχὰ. καὶ θερσὰ. καὶ σάσα ἐναντίον μωϋσῆ καὶ ἐναντίον ἐλεαζὰρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκιωῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν. ὁ πατὴρ ἡῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυναγομένης ἐναντι κυρίου, ἐν τῇ συναγωγῇ κόρε. ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ ὑοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ. μὴ δὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὑός. δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν. καὶ

προσήγαγε Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἐναντι κυρίου. καὶ ἐλά-
λησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. ὄρθρος θυγατέρες Σαλ-
πάδ λαλοῦσι καλῶς· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κλήρου
ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν. καὶ μεταβήσεται τὸν
κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς. καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λα-
λήσεις λέγων. ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ,
μεταβήσεται τὴν κλῆρον αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ
θυγάτηρ αὐτῷ, δώσουσι τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ. ἐὰν μὴ ὦσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσουσι τὴν κληρονομίαν
τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, δώσουσι τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἐγγὺς
αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ. καὶ ἔσται
τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, δικαίωμα κρίσεως καθὰ συνέταξε κύ-
ριος τῷ Μωϋσῇ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. ἀναβᾶθι εἰς
ὄρος τὸ Ἀβαρὶμ καὶ ὄψῃ τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐν αὐτῇ. καὶ ὄψῃ αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σὺ καθὰ προσ-
τέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὧρ τῷ ὄρει. διότι παρέβητε τὸ
ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ σὶν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγω-
γὴν τοῦ ἁγιάσαι με. οὐχ ἡγιάσθη μου ἐν ὕδατι ἐναντι αὐ-
τῶν. ἔστι δὲ ἐστὶ τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ σὶν. καὶ
εἶπε Μωϋσῆς πρὸς κύριον. ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν
πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς
ταύτης ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσ-
λεύσεται καὶ ὅς τις ἐξάξει αὐτούς. καὶ ὅστις εἰσάξει καὶ οὐκ ἔ-
σται ὡσεὶ πρόβατα, οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν. καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰη-
σοῦν υἱὸν Ναυή. ἄνθρωπον ὅς τις ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ. καὶ
ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντι
ἐλιάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐντελῇ αὐτῷ ἐναντίον πάσης τῆς συνα-

γωγῆς, καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσεις τὴν
δόξαν σου ἐπ᾽ αὐτὸν ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐναντι ἐλιάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται. καὶ ἐπερωτήσουσιν
αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἐναντι κυρίου. ἐν τῷ στόματι αὐ-
τοῦ ἐξελεύσεται. καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσεται αὐτὸς,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδόν. καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή. καὶ ἐ-
ποίησε Μωϋσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. καὶ λα-
βὼν Ἰησοῦν, ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον ἐλιάζαρ τοῦ ἱερέως. καὶ ἐ-
ναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ συνέτεσεν αὐτὸ καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

Κεφάλαιον κή. 28.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων. ἔντει-
λαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων. τὰ
δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν μοι ἐν ταῖς ἑορταῖς μου. καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταῦτα τὰ καρπώματα ἃ προσάξετε κυρίῳ.
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἐν
διὰ παντὸς ἀμνὸν ἓν ἀμνὸν ἓν ποιήσετε πρωΐ. καὶ ἀμνὸν ἓν δεύ-
τερον ποιήσετε πρὸς ἑσπέραν. καὶ ποιήσεις ἐπὶ δέκατον τῷ οἴ-
φι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν, ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρ-
τῳ τοῦ ἵν. ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἡ γινομένη ἐν τῷ ὄρει σι-
νᾶ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τέταρτον τοῦ
δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα κυ-
ρίῳ. καὶ ἐν ἀμνὸν ἓν δεύτερον, ποιήσεις πρὸς ἑσπέραν κα-
τὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὀ-
σμὴν εὐωδίας κυρίῳ. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, προσά-
ξεις δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους, καὶ δύο δέκατα σεμι-
δάλεως εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ σπον-
δὴν ὁλοκαυτώματος σαββάτου ἐν τοῖς σαββάτοις τῆς
ὁλοκαυτώσεως τοῦ διαπαντὸς καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

μὴ ἐν ταῖς νουμιῶις προσάξε. ὁλοκαύτωμα κ᾽ῷ μόχους ἓξ
βοῶν δύο. μὴ κριὸν ἕνα ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ῥίπτε δὲ
κατα σεμιδάλις ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόχῳ τῷ ἑνὶ
μὴ δύο δέκατα σεμιδάλις ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ
τῷ ἑνὶ δέκατ) σεμιδάλις ἀναπεπεισμένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ
τῷ ἑνὶ θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας. κάρπωμα κ᾽ῳ ἡ σπονδὴ αὐτ-
ῶ ἥμισυ τοῦ ἑνὸς, ἔσαι τοῦ μόχῳ τῷ ἑνί. μὴ δ᾽ρίτον τοῦ ἑνὸς, ἔσαι
τῷ κριῷ τοῦ ἑνί. μὴ δ᾽τέταρτον τοῦ ἑνὸς ἔσαι τοῦ ἀμνῷ τῷ ἑνί. οἶ-
νον τοῦτο δ᾽ ὁλοκαύτωμα. μῆνα ἐκ μηνὸς ἐς ἐνιαυτὸν μῆνας ἕνα τοῦ
μὴ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας κυρίῳ ☉ ☽ ὁλοκαυτ-
τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ♂ μηνὸς, πάσχα κυρίῳ
μὴ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου, ἑορτὴ, ἑπτὰ ἡμέ-
ρας ἄζυμα ἔδεσθε. μὴ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἁγία ἔσαι ὑ-
μῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσε καὶ προσάξε ὁλοκαυτώ-
ματα κάρπωμα κυρίῳ. μόχους ἓξ βοῶν δύο κριὸν ἕνα. ἑπτὰ ἀ-
μνοὺς ἐνιαυσίους. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν. καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σε-
μιδάλεως ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ. τρία δέκατα τοῦ μόχῳ
τοῦ ἑνὶ. καὶ δύο δέκατα τοῦ κριοῦ τοῦ ἑνί. δέκατον δέκατον τοῦ ἀμνῷ τοῦ ἑνὶ. καὶ δύο δέκατα τοῦ κριοῦ τοῦ ἑνί. ποιήσε δέκατον
δέκατον ποιήσεις τοῦ ἀμνῷ τοῦ ἑνί. τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς, καὶ χί-
μαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.
πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς τῆς πρωϊνῆς, ὃ ἐποίη-
καύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ποιήσε ταῦτα. κατὰ ταῦτα ποιή-
σε τὴν ἡμέραν ἐς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας σῖτον κάρπωμα ἐς ὀ-
σμὴν εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὁλοκαυτώματ☉ τοῦ διαπαντὸς
ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη, ἐπίκλη-
τ☉ ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν, οὐ ποιήσε ἐν αὐ-
τῇ. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυ-
ρίῳ τῶν ἑβδομάδων ἐπίκλητ☉ ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσε. μὴ προσάξε ὁλοκαύτωμα ἐς ὀσμὴν

εὐωδίας κυρίῳ. μόχους ἐκ βοῶν δύο. κριὸν ἕνα. ἀμνοὺς ἐνι-
αυσίους, ἑπτὰ ἀμώμους. ἡ θυσία αὐτῶν, σεμίδαλις ἀναπε-
ποιημένη ᾧ ἐλαίῳ τρία δέκατα τοῦ μόχῳ τοῦ ἑνὶ, καὶ δύο
δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί. δέκατ) δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, πᾶς
ἑπτὰ ἀμνοῖς. καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλά-
σασθαι περὶ ὑμῶν. πλὴν τοῦ ὁλοκαυτώματ☉ τῆς νουμιῶ-
ος. καὶ ἡ θυσία αὐτῶν, καὶ ὁ ὁλοκαύτωμα τοῦ διὰ παντ-
ὸς. καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσε μοι. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν μὴ
ἀπονδαὶ αὐτῶν.

Κεφάλαιον κθ. 29.

Καὶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐπίκλη-
τ☉ ἁγία ἔσαι ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποι-
ήσε. ἡμέρα σημασίας ἔσαι ὑμῖν. καὶ ποιήσε-
τε ὁλοκαυτώματα ἐς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. μόχον ἕνα ἐκ
βοῶν. κριὸν ἕνα. ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ἡ θυσία
αὐτῶν, σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ᾧ ἐλαίῳ. τρία δέκατα
τοῦ μόχῳ τοῦ ἑνί. καὶ δύο δέκατα τοῦ κριοῦ τοῦ ἑνί. δέ-
κατον δέκατον τοῦ ἀμνῷ τοῦ ἑνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. καὶ χί-
μαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.
πλὴν τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς νουμιῶας. καὶ αἱ θυσίαι αὐ-
τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα ἐ διαπαν-
τὸς. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, κατὰ τὴν σύ-
κεισιν αὐτῶν ἐς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τούτου, ἐπίκλητ☉ ἁγία ἔσαι ὑμῖν καὶ κακώσε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν. καὶ πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσε, καὶ προ-
σάξε ὁλοκαύτωμα ἐς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ κοῦρον
μόχον ἐκ βοῶν ἕνα. κριὸν ἕνα. ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά. ἄμω-
μοι ἔσονται ὑμῖν. ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη
ᾧ ἐλαίῳ. τρία δέκατα τοῦ μόχῳ τοῦ ἑνὶ, καὶ δύο δέκα-
τα τοῦ κριοῦ τοῦ ἑνί. δέκατον δέκατον τοῦ ἀμνῷ τοῦ ἑνὶ ἑπ-

τοὺς ἑπτὰ ἀμνοὺς· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξι-
λάσασθαι περὶ ὑμῶν· πλὴν τῆς περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἐξιλάσασθαι,
καὶ ἡ ὁλοκαύτωσις ἡ διαπαντός· ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ·
καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἅγιος
κλητὸς ἀρεῖσθε ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· καὶ
ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ προσάξετε ὁλο-
καυτώματα· κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ· μόσχους ἐκ βοῶν δύο
τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ κριὸν ἕνα· ἀμνοὺς ἑπτὰ
ἐνιαυσίους, ἀμώμους ἔσονται ὑμῖν· καὶ θυσία αὐτῶν, σεμιδάλεως ἀναπεπλησμένην ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ
μόσχῳ τῷ ἑνὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί, δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ
ἑνὶ, ἑπτὰ τοὺς ἑπτὰ ἀμνούς· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός·
καὶ θυσία αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσαρά-
κοντα, μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσα-
ράκοντα δύο· καὶ δέκα ἀμώμους, ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν
τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐ-
τῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, μόσχους ἕνδεκα·
κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κρι-
οῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς
ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν· τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, μόσχους δέκα· κριοὺς δύο·
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς

κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν· κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· καὶ
χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσε-
ως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν·
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἕνδεκα· κριοὺς δύο· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
τεσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐ-
τῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, μόσχους ὀκτὼ· κριοὺς
δύο· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσαρεσκαίδεκα ἀμώμους· αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς
ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· καὶ χί-
μαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς
διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ· κριοὺς δύο· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τεσσα-
ρας· καὶ δέκα ἀμώμους· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κα-
τὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτί-
ας πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν,
πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ· καὶ προσάξετε ὁλο-
καύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ· μόσχον ἕνα· κριὸν ἕνα· ἀμ-
νοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐ-
τῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· καὶ χίμαρον ἓξ αἰγῶν ἕνα περὶ
ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι
καὶ αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· ταῦτα ποιήσετε τῷ κυρίῳ
ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν· πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν· καὶ τῶν ἐκουσίων ὑ-
μῶν· καὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων ὑμῶν· καὶ τῶν θυσιῶν ὑμῶν· καὶ τῶν
σπονδῶν ὑμῶν· καὶ τῶν σωτηρίων ὑμῶν.

Κεφ. λ'. 30

Αἰ ἐλάλησε μῶϋσῆς πρὸς τοὺς ἰσραὴλ, κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ μῶϋσῇ· καὶ ἐλάλησε μῶϋ-
σῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν ἰσραὴλ λέγων
τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος. ἀνὴρ ἀνὴρ ὃς ἂν εὔξηται εὐ-
χὴν κυρίῳ· ἢ ὁμόσῃ ὅρκον, ἢ ὁρίσηται δεσμῷ περὶ τῆς ψυ-
χῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν ἐξέλθῃ
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει. ἐὰν δὲ εὔξηται γυνὴ εὐχὴν κυ-
ρίῳ, ἢ ὁρίσηται δεσμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νε-
ότητι αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς
δεσμοὺς αὐτῆς οὓς ὥρισαι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρα-
σιωπήσῃ αὐτῇ ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,
καὶ πᾶν δεσμὸς ὁρισμοῦ οὗ ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
μονοῦσιν αὐτῇ. ἐὰν δὲ ἀναπεύων ἀναπαύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἐν
ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς δεσμοὺς οὓς
ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ κύριος
ἀφήσει αὐτήν, ὅτι ἀνέπαυσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς. ἐὰν δὲ γενομένη γυ-
ναὶ ἀνδρί, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διάθεσιν
τῶν χειλέων αὐτῆς ὅσα ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ
κούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκού-
σῃ, καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ δεσμοὶ
αὐτῆς οὓς ὥρισαι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται. ἐὰν δὲ ἀνα-
πεύων ἀναπαύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐ-
χαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, ὑμολογοῦσιν. ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνέπαυσεν ἐπ' αὐτῆς· καὶ κύριος
ἐξιλάσεται αὐτήν. ἡ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἐὰν
εὔξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς, ἢ ὁ δεσμὸς ὁ κατὰ τῆς ψυχῆς αὐ-
τῆς μετ' ὅρκου, καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ·
καὶ μὴ ἀναπεύσῃ αὐτῇ· καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πᾶν

δεσμὸς ὁρισμοῦ οὗ ὥρισαι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται
κατ' αὐτῆς. ἐὰν δὲ παραπεύων παύσῃ αὐτὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἂν
ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πολλὰ ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐ-
τῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς
τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς παρε-
λυσε, καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν. πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δε-
σμοῦ κακῶσαι ψυχήν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς παρελυσε. ἐὰν δὲ παρασιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέρας
ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ δύο δε-
σμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς, στήσει αὐτῇ. ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡ-
μέρᾳ ᾗ ἤκουσεν. ἐὰν δὲ παραπεύων παύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ
τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. ταῦτα τὰ
δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ μῶϋσῆ, ἀνὰ μέσον ἀν-
δρὸς καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνὰ μέσον παιδὸς καὶ θυ-
γατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

Κεφ. λα'. 31.

Αἰ ἐλάλησε κύριος πρὸς μῶϋσῆν λέγων· ἐκδίκησον
τὴν ἐκδίκησιν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ τῶν μαδιανιτῶν· καὶ
ἐπισυναχθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἐλάλησε μῶ-
ϋσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων· ἐξοπλίσατε τοὺς ἀνδρας ἐξ ὑμῶν καὶ
παρατάξασθε ἐναντι κυρίου ἐπὶ μαδιὰμ ἀποδοῦναι ἐκδίκη-
σιν παρὰ κυρίου τῇ μαδιάμ. χιλίους ἐκ φυλῆς, καὶ χιλίους ἐκ
φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάξα-
σθαι, καὶ ἐξηριθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων ἰσραὴλ χιλίους ἐκ
φυλῆς δώδεκα χιλιάδας ἐνοπλισμένους εἰς παράταξιν. καὶ ἀ-
πέστειλεν αὐτοὺς μῶϋσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς καὶ χιλίους ἐκ φυ-
λῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ τὸν φινεὲς υἱὸν ἐλεάζαρ υἱοῦ ἀ-
ρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν
σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ παρετάξαντο ἐπὶ μαδι-
μ καὶ ἐνετείλατο κύριος τῷ μῶϋσῆ· καὶ ἀπέκτειναν πᾶν

ἄρσενικὸν, καὶ τοὺς βασιλεῖς μαδιὰμ, ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς βα-
ματίταις αὐτῶν· καὶ τὸν νοῦν καὶ ἐν βοκὸμ, καὶ τὴν σοὺρ, καὶ
τὴν οὐρ, καὶ τὴν βοβὸκ· πάντων βασιλεῖς μαδιάμ· καὶ τὴν βαλαὰμ
υἱὸν βεὼρ, ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐ-
τῶν· καὶ προνομεύσαν τὰς γυναῖκας μαδιὰμ καὶ τὴν ἄποσκευ-
ὴν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ ὑπάρκτα αὐτῶν·
καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν προενόμευσαν, καὶ πάσας τὰς πό-
λεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐ-
τῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί· καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτ-
ῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ
ἤγαγον πρὸς μωϋσῆν καὶ πρὸς ἐλιαζὰρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πᾶ-
σαν συναγωγὴν υἱῶν ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴ
προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς ἀραβὼθ μωὰβ τὴν ἐπὶ τοῦ
ἰορδάνου κατὰ ἱεριχώ· καὶ ἐξῆλθε μωϋσῆς καὶ ἐλιαζὰρ ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ὠργίσθη μωϋσῆς ἐπὶ τοὺς ἐπι-
σκόπους τῆς δυνάμεως χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις
τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς μωϋσῆς· ἵνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ· αὗται γὰρ ἔσαν
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ κατὰ ῥῆμα βαλαὰμ τοῦ ἀποστατῆσαι μὴ ἐν
περιδρᾷν ἐ ῥῆμα κυρίου, ἵνα καὶ φοὺρ· καὶ ἐγένετο ἡ πλη-
γὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου· νῦν ἀποκτένατε πᾶν ἄρσενικὸν, ἐν πά-
σῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, καὶ πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἔγνωκοίτην ἄρσενος
ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ· καὶ πάσας γυναῖκας, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἄρσενος
ἀποκτένατε· καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ ἔγνω
ἐν κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς· καὶ ὑμεῖς παρεμβαλεῖτε
τὸ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ ἀναιρῶν ψυχὴν καὶ
πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ τετραωμένου, ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
τῃ· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὑμεῖς καὶ αἱ αἰχμαλωσίαι ὑμῶν·
καὶ πᾶν περίβλημα, καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ πᾶσαν
ἐργασίαν ἐξ αἰγείας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε· καὶ

εἶπεν ἐλιάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρ-
χομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· τοῦτο τὸ δικαίωμα
τοῦ νόμου, οὗ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῇ· πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ
τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ καττίτερυ
πᾶν πρᾶγμα ὃ διελύσετε ἐν πυρὶ καὶ οὐ καθαρισθήσεται, ἀλ-
λ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα μὴ
διακαυθήσεται διὰ πυρὸς, διελύσετε διὰ ὕδατος· καὶ πλυ-
νεῖτε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε·
καὶ μετὰ ταῦτα, εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ἐλάλησε
κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων· λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύ-
λων τῆς ἁρπαλωσίας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ ἐ-
λιάζαρ ὁ ἱερεὺς· καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγω-
γῆς· καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμισῶν, τῶν ἐκ-
πορευομένων εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συνα-
γωγῆς· καὶ ἀφελεῖτε ἐ τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμισῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν
ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τ κτηνῶν
καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν λήψεσθε· καὶ δώσεις ἐλιάζαρ τῷ ἱερεῖ
τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ
λήψῃ ἕνα ἀπὸ πεντήκοντα· ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν
βοῶν· καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· καὶ ἀπὸ πάν-
των τῶν κτηνῶν· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς λευίταις τοῖς φυλάσσου
σι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου· καὶ ἐποίησε μωϋσῆς καὶ ἐ-
λιάζαρ ὁ ἱερεὺς, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μωϋσῇ, καὶ ἐγενή-
θη ἡ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ
πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσια χιλιάδες καὶ ἑβδο-
μήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακισχίλια· καὶ βοῶν δύο καὶ ἑβδομή-
κοντα χιλιάδες· καὶ ὄνων, μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες· καὶ
ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τ γυναικῶν αἳ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδ-

φρός. πᾶσα ψυχὴ λύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. καὶ ἐγενήθη
ἡ ἡμίσυμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, τριακόσια χιλιάδες. καὶ βιάκοντα
χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. καὶ ἐγένετο ὁ τέλ-
λος κυρίῳ, ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσια καὶ ἑβδομήκοντα πέν-
τε. καὶ βόες ἓξ καὶ βιάκοντα χιλιάδες. καὶ ὁ τέλος κυρίῳ,
δύο καὶ ἑβδομήκοντα. καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντα-
κόσιοι. καὶ ὁ τέλος κυρίῳ, εἷς καὶ ἑξήκοντα. καὶ ψυχαὶ ἀνθρώ-
πων, ἓξ καὶ δέκα χιλιάδες. καὶ ὁ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δύο καὶ
τριάκοντα ψυχαί. καὶ ἔδωκε Μωϋσῆς ὁ τέλος κυρίῳ ὃ ἀπο-
φαίρεμα τῷ θεοῦ ἐλάβοσαν τοῖς ἱερεῦσι, καθάπερ συνέταξε κύριος
τῷ Μωϋσεῖ. ἀπὸ τῶν ἡμισυμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὓς ἐξέλε-
μωϋσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιῶν. καὶ ἐγένετο ὁ ἡμί-
συεμα ὁ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσια χι-
λιάδες. καὶ βιάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντα-
κόσια. καὶ βόες ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ὄνοι βιάκοντα
χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἓξ καὶ δέκα
χιλιάδες. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τὰ ἡμισύματα τῶν υἱῶν Ἰ-
σραὴλ, ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ
τῶν κτηνῶν. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς λευίταις τοῖς φυλάσσουσι
τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξε κύριος
τῷ Μωϋσεῖ. καὶ προσῆλθον πρὸς Μωϋσῆν πάντες οἱ κε-
καμένοι ἐπὶ τὰς χιλιαρχίας καὶ ἑκατοντάρχους, χιλίαρχοι καὶ ἑκα-
τόνταρχοι. καὶ εἶπαν πρὸς Μωϋσῆν· οἱ παῖδές σου ἐλήφασι τὸ
κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν. καὶ οὐ
διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς. καὶ προσηνέγκαμεν τὰ
δῶρα κυρίῳ· ἀνὴρ ὃ εὗρε σκεῦος χρυσοῦν. καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλ-
λιον. καὶ δακτύλιον. καὶ περισκέλιον καὶ ἐμπλόκιον ἐξιλάσα-
σθαι περὶ ἡμῶν ἐναντι κυρίου. καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς καὶ ἐλεά-
ζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν, πᾶν σκεῦος εἰργασμένον. καὶ ἐ-

γένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφῆλαν κυρίῳ ἑκατὸν
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν
χιλιάρχων, καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πο-
λεμισαὶ προσωμόσαν ἕκαστος αὐτῶν ἑαυτῷ. καὶ ἔλαβε Μωϋ-
σῆς καὶ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιαρχῶν καὶ
παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὰ εἰς τὴν σκιὰν
τοῦ μαρτυρίου μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι κυρίου.

Κεφάλαιον λβ'. 32.

Καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς
Γὰδ πλῆθος πολὺ σφόδρα, καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰα-
ζὴρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος, τόπος κτήνεσι.
καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, εἶπαν πρὸς
Μωϋσῆν καὶ πρὸς Ἐλιάζαρ ἐν ἱερεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς
συναγωγῆς λέγοντες· ἀτάρ θ καὶ Δαιβών· καὶ Ἰαζὴρ· καὶ Ναμ-
βρά· καὶ Ἀσεβών· καὶ Ἐλεαλῆ· καὶ Σεβαμά· καὶ Ναβαβ καὶ Βαιλιάρ
τὴν γῆν ἣν παρέδωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτη-
νοτρόφος ἐστί· καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει· καὶ εἶποσαν·
εἰ εὕρομεν χάριν ἐναντίον σου, δοθήτω ἡμῖν ἡ γῆ αὕτη τοῖς
παισὶν σου εἰς κατάσχεσιν· καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν
Ἰορδάνην, καὶ εἴπερ Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν·
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον· καὶ ὑμεῖς καθίσα-
τε αὐτοῦ· καὶ ἵνατί διασοφίζετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος δίδωσιν αὐτοῖς· οὕτως
ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης βαρ-
νή κατανοῆσαι τὴν γῆν· καὶ ἀνέβησαν ἕως Φαραγγα βότρυος καὶ
κατενόησαν τὴν γῆν· καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ ὥστε μὴ εἰσέλθοσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς κύριος·
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὤμοσε λέγων·
εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ ἐτῶν
ἑκατὸν καὶ ἐπάνω οἱ ἐπισάμβιοι ἐν ἀγαθὸν καὶ ἐν κακὸν τὴν

γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. οὐ δύ-
σωνικολουθήσαν ὀπίσω μου πλὴν Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφθοννὴ ὁ Κε-
κενεσμένος· καὶ ἴδωσι ὁ τόπος ὃν ἐπάτησεν ὁ πούς σου ἐν αὐτῷ
πίσω κυρίου, καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ἰσραὴλ· καὶ κατῴ-
κησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. ἕως ἐξανη-
λώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντι κυρίου. καὶ
σου ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν συστρεμμα ἀνθρώπων ἁ-
μαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐν Ἰ-
σραὴλ ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ᾽ αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι κατακα-
πῆν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν σωαγω-
γὴν ταύτην· καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ εἶπαν· ἐπλάνησε προσθῶ-
των, οἰκοδομήσωμεν ὧδε οἶκος κτήνεσιν ὑμῶν, καὶ πόλεις τοῖς
ἀποσκευαῖς ὑμῶν, καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι παρελευσόμεθα
προφυλακῇ, πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐ-
τοὺς εἰς ἑαυτοὺς τόπον· καὶ καθίκηται ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πό-
λεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· οὐ μὴ ἀπο-
σραφῶμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκέτι κληρονομή-
σομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα· ὅτι ἀπέκλη-
ρωμεν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς·
ὅτι τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωϋσῆς· ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο,
ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον καὶ παρελεύσονται
ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης ἐν Ἰορδάνῃ ἔναντι κυρίου ἕως πολεμοῦ ἕως
ἂν ἐκριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ κατακυ-
ευωθῇ ἡ γῆ ἔναντι κυρίου· καὶ μετὰταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ
ἔσεσθε ἀθῷοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη
τὴ ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου, ἕως ἂν ἐκριβῇ ὁ ἐχθρὸς
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ κατακυευωθῇ ἡ γῆ ἔναντι κυ-
ρίου. ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως ἁμαρτήσεσθε ἔναντι κυρίου
καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς κατάλαβῃ τὰ

κακά· καὶ οἰκοδομήσατε ὑμῖν ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ
ὑμῶν, καὶ αὐλεῖς τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν· καὶ ὃ ἐκπορευόμενον
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε· καὶ ἔπαρχοι οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ
οἱ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες· οἱ παῖδές σου ποιήσουσι
καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέταλται· αἱ ἀποσκευαὶ ἡμῶν καὶ αἱ γυ-
ναῖκες ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν, ἔσονται ἐν ταῖς πό-
λεσι Γαλαάδ. οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἔνο-
πλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον ὃν
τρόπον κύριος λέγει καὶ σωίσησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς ἐλεάζαρ
ἐν ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν
τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωϋσῆς· ἐὰν διαβῶ-
σιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ᾽ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην
πᾶς ἔνοπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου, καὶ κατακυ-
ευωθήσεται ἡ γῆ ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν
γῆν Γαλαάδ ἐν κατασχέσει· ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἔνοπλισμέ-
νοι μεθ᾽ ὑμῶν εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου, καὶ διαβιβάσε-
ται τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν· καὶ συγκατακληρονο-
μήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, καὶ ἀποκρίθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες· ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς
δούλοις ἡμῶν οὕτω ποιήσομεν ὑμῖν· διαβησόμεθα ἔ-
νοπλισμένοι ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν
κατάσχεσιν ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐμοὶ καὶ
αὐτοῖς Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τῷ ἡμί-
σει τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκεν Ἰωσὴφ τὴν βασιλείαν σηὼν βασι-
λέως Ἀμορραίων· καὶ τὴν βασιλείαν ὼγ βασιλέως τῆς βασάν·
τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτοῖς πόλεις τῆς γῆς κύ-
κλῳ· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼθ καὶ τὴν Ἀτα-
ρώθ· καὶ τὴν Ἀροὴρ, καὶ τὴν σωφὰν καὶ τὴν Ἰαζήρ· καὶ Ὑλω-
σαμ αὐτῶν· καὶ τὴν Ἀμραὴν καὶ τὴν Βαιθαρὰν πόλεις

ὄχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων. καὶ ἦλθοι ῥουβὴν ὡκοδόμησε
τὴν ἐσεβὼν, καὶ ἐλεαλή· καὶ περιεθαίμ. καὶ τὴν ναβώ· καὶ τὴν βα-
ελμεὼν περικεκυκλωμένας καὶ τὴν σεβαμα. καὶ ἐπωνόμασαν
κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς ἐπωκο-
δόμησαν. καὶ ἐλαβον αὐτὴν καὶ ἀπῴκησεν ἐν ἀμορραίοις ἐν καθὼς ἐ-
τα ἐν αὐτῇ· καὶ ἔδωκε μωϋσῆς τὴν γαλαάδ τῷ μαχὶρ υἱῷ
μανασσῆ καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. καὶ ἰαὶρ ὁ τὲ μανασσῆ, ἐπορεύθη
καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύ-
λεις ἰαϊρ. καὶ ναβὰν ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν κενὰθ καὶ τὰς κώ-
μας αὐτῆς. καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ναβὼθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐ-
τοῦ.

Κεφαλαιον λγ. 33.

Αἱ οὗτοι οἱ σαθμοὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὡς ἐξῆλθον ἐκ
γῆς αἰγύπτου σὺν δυναμει αὐτῶν ἐν χειρὶ μωϋσῆ
καὶ ἀαρών. καὶ ἔγραψε μωϋσῆς τὰς ἀπαλλαγὰς αὐτῶν
καὶ τοὺς σαθμοὺς αὐτῶν. διὰ ῥήματος κυρίου. καὶ οὗτοι οἱ σαθμοὶ
τῆς πορείας αὐτῶν. ἀπῆραν ἐκ ραμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ
τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ
πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων
τῶν αἰγυπτίων. καὶ οἱ αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν ὃν ἐπάταξεν
κότας πάντας ὅσους ἐπάταξε κύριος. πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
αἰγύπτου καὶ ἐν οἷς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν κύριος.
ος. ἀπαραντοβὲ δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ ραμεσσῆ παρενέβαλον ἐν
σοκχώθ. καὶ ἀπάραντοβὲ ἐκ σοκχὼθ, παρενέβαλον ἐν
ὅ ἐστι μέρος τι τ ἐρήμου. καὶ ἀπῆραν ἐκ βοὺθαν καὶ παρενε-
βαλον ⸗ ε σομα ἐρωθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι βελσεπφών. καὶ παρεμ-
βαλον ἀπέναντι μαγδώλου. καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι ἐρωθ, καὶ δι-
ῆσαν ἀνὰ μέσον τ θαλασσης ἐις τὴν ἐρημον. καὶ ἐπορεύθησαν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τ ἐρήμου αὐθὶ καὶ παρενέβαλον ἐν
πικρίαις. καὶ ἀπῆραν ἐκ πικρίων καὶ ἦλθον ἐις ἐλείμ. καὶ ἐν ἐλείμ

δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων. καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων. καὶ
παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ. καὶ ἀπῆραν ἐξ ἐλείμ, καὶ παρε-
νέβαλον ⸗ θάλασσαν ἐρυθρᾶν. καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυ-
θρᾶς καὶ παρενέβαλον ἐς τὴν ἔρημον σίν. καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς
ἐρήμου σίν, καὶ παρενέβαλον ἐις ῥαφῖδὰ καὶ ἀπῆραν ἐκ ῥαφῖ-
δὰ, καὶ παρενέβαλον ἐν ἀλσύς. καὶ ἀπῆραν ἐξ ἀλσύς, καὶ παρε-
νέβαλον ἐν ῥαφῖδείν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ ⸗ λαῷ πιεῖν, καὶ ἀ-
πῆραν ἐκ ῥαφῖδείν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ σινᾶ. καὶ ἀ-
πῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου σινᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν μνήμασι τῆς ἐ-
πιθυμίας. καὶ ἀπῆραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, καὶ παρε-
νέβαλον ἐν ἀσηρώθ. καὶ ἀπῆραν ἐξ ἀσηρὼθ, καὶ παρενέβαλον
ἐν ῥαθαμᾶ. καὶ ἀπῆραν ἐκ ῥαθαμᾶ. καὶ παρενέβαλον ἐν ῥεμ-
μὼν φαρές. καὶ ἀπῆραν ἐκ ῥεμμὼν φαρὲς. καὶ παρενέβαλον
ἐς λεμβωνᾶ. καὶ ἀπῆραν ἐκ λεμβωνᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐς ῥισ-
σὰν, καὶ ἀπῆραν ἐκ ῥισσὰν, καὶ παρενέβαλον ἐς μακηλάθ. καὶ
ἀπῆραν ἐκ μακηλάθ. καὶ παρενέβαλον ἐν ἀρσαφάθ. καὶ ἀπῆραν
ἐξ ὄρους ἀρσαφὰθ, καὶ παρενέβαλον ⸗ χαραδάθ. καὶ ἀπῆ-
ραν ἐκ χαραδὰθ, καὶ παρενέβαλον ἐς μακηδώθ. καὶ ἀπῆραν
ἐκ μακηδὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐς κατακάθ. καὶ ἀπῆραν ἐκ κα-
τακάθ, καὶ παρενέβαλον ἐς θαρμωθ. καὶ ἀπῆραν ἐκ θαρακάθ, καὶ
παρενέβαλον ἐς μαθηκκά. καὶ ἀπῆραν ἐκ μαθηκκὰ, καὶ πα-
ρενέβαλον ἐς ἀσεμωνά. καὶ ἀπῆραν ἐξ ἀσεμωνὰ, καὶ πα-
ρενέβαλον ἐς μασοῦρούθ. καὶ ἀπῆραν ἐκ μασοῦρούθ, καὶ πα-
ρενέβαλον ἐς βανακκάν. καὶ ἀπῆραν ἐκ βανακκὰν, καὶ πα-
ρενέβαλον ἐις τ ὄρος ⸗ γαδγαδ. καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους ⸗ γαδ
γὰδ, καὶ παρενέβαλον ἐις ἰετεβαθά. καὶ ἀπῆραν ἐξ ἰετεβα-
θὰ, καὶ παρενέβαλον ἐις ἐβρωνά, καὶ ἀπῆραν ἐξ ἐβρωνὰ, καὶ
παρενέβαλον ἐις γασιὼν ⸗ γαβέρ. καὶ ἀπῆραν ἐκ γασιὼν ⸗ γα-
βὲρ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ σίν. καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς
ἐρήμου σίν, καὶ παρενέβαλον ἐις τ ἔρημον φαράν. αὕτη ἐστὶ κά-

ϑης · καὶ ἀπῆραν ἐκ καδης , καὶ παρενέβαλον εἰς ὦρ τὸ ὄρος
πλησίον τῆς γῆς ἐδώμ. Καὶ ἀνέβη ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
ὄρος διὰ προσταγματος κυρίου , καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ αὐτὸ
τεταρανθοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν ἡμῶν ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύ
που τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ . μιᾷ τοῦ μηνός. καὶ ἀαρὼν ἦν ἐτῶν
ὧν καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησκεν αὐτὸ ὧρ τὸ ὄρ
ρει . καὶ ἀκούσας ὁ χανανίτης βασιλεὺς ἀράδ , καὶ οὗτος κατῴ
κει αὐτῇ χανάαν ὅτι ἐρχονται οἱ ἡμῶν ἰσραὴλ , καὶ ἀπῆ
ραν ἐξ ὦρ τοῦ ὄρους, καὶ παρενέβαλον εἰς σελμωνα . καὶ ἀπῆ
ραν ἐκ σελμωνᾶ , καὶ παρενέβαλον αὐτῷ φινών . καὶ ἀπῆραν ἐκ
φινὼν, καὶ παρενέβαλον αὐτῷ ὠβὼθ . καὶ ἀπῆραν ἐξ ὠβὼθ, καὶ
παρενέβαλον αὐτῷ γαὶ αὐτῷ τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων μωάβ . καὶ
ἀπῆραν ἐκ γαί , καὶ παρενέβαλον εἰς δαιβὼν γὰδ , καὶ ἀπῆ
ραν ἐκ δαιβὼν γὰδ , καὶ παρενέβαλον εἰς γελμὼν δεβλαθαίμ.
καὶ ἀπῆραν ἐκ γελμὼν δεβλαθαίμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ
ὄρη τὰ ἀβαρὶμ ἀπέναντι ναβαυ . καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων ἀβα
ρὶμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν μωὰβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου
κατὰ ἱεριχῶ, καὶ ἀπῆραν ἀπὸ δυσμῶν μωὰβ καὶ παρενέβαλον
ἐπὶ ἰορδάνῳ ἀνὰ μέσον βαιμὼθ ἕως βελσατὶμ κατὰ δυσμὰς
μωὰβ. Κεφάλαιον λδ. 34.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. λάλησον
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς διαβαίνον
τες τὸν ἰορδάνην εἰς γῆν χανάαν καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦν
τας τὴν γῆν πρὸ προσώπου ὑμῶν . καὶ ἐξαρεῖτε τὰς στηλὰς
αὐτῶν. καὶ πάντα τὰ εἰδώλατα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν, ἀπολεῖτε
αὐτοὺς . καὶ πάσας τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν ἐξαρεῖτε . καὶ ἀπολεῖτε
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν . καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ . ὑμῖν
γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ . καὶ κατακληρονομή
σετε τὴν γῆν αὐτῶν κληρωτὶ κατὰ φυλὰς ὑμῶν . τοῖς πλέο

σι πληθυνεῖτε τὴν κατοχὴν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλατ
τώσετε τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἐν ᾧ ἂν ἐξέλθῃ τὸ κλῆρος αὐτοῦ ,
εἰς αὐτὸ ἔσται. κατὰ φυλὰς πατέρων ὑμῶν κληρονομήσετε. ἐὰν
δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας τῆς γῆς ἀπὸ προσώ
που ὑμῶν , καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν σκό
λοπας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδας ἐν ταῖς πλευ
ραῖς ὑμῶν . καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὑμεῖς κα
τοικεῖτε ἐν αὐτῇ . καὶ ἔσται καθότι διενοήθην ποιῆσαι αὐτοῖς, ποιή
σω ὑμῖν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. ἔντειλαι
τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς . ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς
τὴν γῆν χανάαν. αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν. γῆ χανάαν
σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς. καὶ ἔσται ὑμῖν ἡ κλίτος ἡ πρὸς λίβα ἀ
πὸ τῆς ἐρήμου σὶν, ἕως ἐχόμενον ἐδώμ. καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια
πρὸς λίβα, ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατο
λῶν . καὶ κυκλώσει ἡμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀναβασιν ἀ
κραβέιν. καὶ παρελεύσεται ἐννάλκ. καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ πρὸς λίβα καδης τοῦ βαρνή , καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἐ
παύλεις ἀρᾶδ . καὶ παρελεύσεται ἀσελμωνὰ . καὶ κυκλώσει
τὰ ὅρια ἀπὸ ἀσελμωνὰ χειμαῤῥουν αἰγύπτου . καὶ ἔσαι διέ
ξοδος ἡ θαλασσα ἡ μεγάλη καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσαι ὑ
μῖν. ἡ θαλασσα ἡ μεγάλη καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσαι ὑ
μῖν τὰ ὅρια πρὸς βοῤῥᾶν. ἀπὸ τῆς θα
λάσσης τῆς μεγάλης, καταμερίσεται ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τοῦ ὄρ
ους ἀπὸ τοῦ ὄρους, εἰς ὃ ὄρος καταμερίσεται αὐτοῖς . διαπορευομέ
νων εἰς ἐμαθ. καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτῆς, τὰ ὅρια σεδαδα. καὶ ἐ
ξελεύσεται τὰ ὅρια ζιφρωνά . καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτῆς ἀρσε
νάδαμ. τοῦτο ἔσαι ὑμῖν τὰ ὅρια ἀπὸ βοῤῥᾶ. καὶ καταμετρήσετε
ὑμῖν ἑαυτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν. ἀρσεναεὶν ἕως ἀπὸ σεπφᾶμά.
καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ σεπφᾶμὰρ βῆλα ἀπὸ ἀναελῶν ἐ
πὶ πηγασ. καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια βῆλα . καὶ συγκρού

σα ἐπὶ νώτου θαλάσσης χωρεῖθ, ἀπὸ ἀναβλῶν. καὶ καταβήσε-
τε τὰ ὄρεα τῦ ἀνιορδάνου. καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀ
λυκή. αὕτη ἔσαι ὑμῖν ἡ γῆ κατὰ τὰ ὅρεα αὐτῆς κύκλω. καὶ ἐνετεί
λατο μωϋσῆς τοῖς ἰοῖς ἰσραὴλ. λέγων αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακλη
ρονομήσε αὐτὴν μετὰ κλήρε. ὃν πρόπων σωήταξε κύριος δο
θῆναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς μανασ
σῆ ὅτι ἔλαβε φυλὴ ἰῶν ῥουβὴν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, ἀπέλαβον τοὺς
κλήρους αὐτῶν δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλή
ρους αὐτῶν, πέραν τῦ ἰορδάνε κατὰ ἱερειχὼ ἀπὸ νότε πρὸς ἀν
ατολάς. Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν λέγων. τάδε
τα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ κληρονομήσεσιν ὑμῖν τὴν γῆν.
ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυή. καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυ
λῆς λήμφεσθε κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν. καὶ ταῦτα τὰ ὀ
νόματα τῶν ἀνδρῶν. τῆς φυλῆς ἰούδα, χάλεβ ἰὸς ἰφοννή.
τῆς φυλῆς συμεών, σαλαμιὴλ ἰὸς σεμεϊοῦδ. τῆς φυλῆς βενια
μίν. ἐλδὰς ἰὸς χασλών. τῆς φυλῆς δὰν, ἄρχων βοκκὸρ ἰώ
ὸς ἰόκλι. τῶν ἰῶν ἰωσὴφ φυλῆς ἰῶν μανασσῆ. ἄρχων ἀνιὴλ
ἰὸς σοῦφι. τῆς φυλῆς ἰῶν ἰφραὶμ, ἄρχων καμοϋὴλ ἰὸς σαφ
τὰν. τῆς φυλῆς ζαβοῦλων, ἄρχων ἐλισάφαν ἰὸς χαρνάχ. τῆς
φυλῆς ἰῶν ἰσσάχαρ, ἄρχων φαντιὴλ ἰὸς ὀζά. τῆς φυλῆς ἰῶν
ἀσὴρ, ἄρχων ἀχιὼρ ἰὸς σελλεμί. τῆς φυλῆς νεφθάλι, ἄρχων
φαδδιὴλ, ἰὸς ἀμιούδ. οὗτοι οἷς ἐνετείλατο κύριος καταμερί
σαι τοῖς ἰοῖς ἰσραὴλ ἐν γῇ χαναάν.

Κεφάλαιον λέ. 35.

Αἱ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν ἐπὶ δυσμῶν
μωάβ, παρὰ τ ἰορδάνε κατὰ ἰεριχὼ λέγων. συν
ταξον τοῖς ἰοῖς ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τῆς λευίτας ἀ
πὸ τ κλήρων καταχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικᾶν. καὶ τὰ πρά
σεα τ πόλεων κύκλω αὐτῶν δώσουσι τοῖς λευίταις. καὶ ἔσον
ται αἱ πόλεις αὐτῶν κατοικᾶν. καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν, ἔ
σαι τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν. καὶ
τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἃς δώσουσι τοῖς λευίταις, ἀπὸ τεί
χους τῆς πόλεως καὶ ἔξω διαχιλίους πήχεις κύκλω. καὶ μετρή
σεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς, διαχιλίους πή
χεις. καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα διαχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλί
τος τὸ πρὸς θάλασσαν, διαχιλίους πήχεις. καὶ τὸ κλίτος τὸ
πρὸς βορρᾶν. διαχιλίους πήχεις. καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου
ἔσαι ὑμῖν καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων. καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσε
τε τοῖς λευίταις τὰς ἓξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς δώσε
τε φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεύσαντα. καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα
καὶ δύο πόλεις. πάσας τὰς πόλεις ἃς δώσετε τοῖς λευίταις,
τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις. ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν
καὶ τὰς πόλεις, ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν ἰῶν ἰ
σραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλά. καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, ἐ
λάττω ἔσαι κατὰ τὰ κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κατακληρονομήσε
σι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς λευίταις. καὶ ἐλάλησε κύ
ριος πρὸς μωϋσῆν λέγων λάλησον τοῖς ἰοῖς ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ἰορδάνην εἰς γῆν χαναάν. καὶ
διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς, πόλεις φυγαδευτήρια ἔσαι ὑμῖν, φεύ
γειν ἐκεῖ τὸν φονευτήν. πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως. καὶ ἔσον
ται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ
αἷμα. καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων, ἕως ἂν στῇ ἐναντίον τῆς συνα
γωγῆς εἰς κρίσιν. καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε τὰς ἓξ πόλεις φυ
γαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν. τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε οὐ τῷ πέ
ραν τῦ ἰορδάνε. καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε οὐ γῇ χαναάν. φυ
γαδεῖον ἔσαι πᾶσι τοῖς ἰοῖς ἰσραὴλ. καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ πα
ροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν, ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον
φυγεῖν ἐκεῖ πᾶς πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. ἐὰν δὲ ἐν σκεύ
ει σιδήρου πατάξῃ αὐτὸν καὶ τελευτήσῃ, φονευτής ἐστι. θα

νάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής· ἐὰν δὲ οὐ λίθῳ ἐκ χειρὸς οὗ ἔ
ἀποθανεῖται οὐ αὐτῷ πατάξῃ αὐτὸν μὴ ἀποθάνῃ, φονευτής
ἐστι· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής· ἐὰν δὲ οὐ σκεύει ξυλί
νῳ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθανεῖται πατάξῃ αὐτὸν καὶ ἀποθάνῃ,
φονευτής ἐστι· θανάτῳ ἀποθανεῖται ὁ φονευτής· ὁ ἀγχιστεύων
τοῦ αἵματος, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντή
σῃ αὐτῷ οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν· ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐ
τὸν, μὴ ἐπιβρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξενέγκας, μὴ ἀποθάνῃ,
ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρὶ μὴ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θα
νατούσθω· ὁ πατάξας φονευτής ἐστι· θανάτῳ θανατούσθω φονεύων
ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συ
ναντήσῃ αὐτῷ· ἐὰν δὲ ἐξαπίνης ἢ δι' ἔχθραν ὥσῃ αὐτὸν, ἢ ἐ
πιβρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξενέγκας, ἢ παντὶ λίθῳ, οὗ
ὡς ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ· ἐκ ἑωρᾶς, μὴ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτὸν μὴ ἀπο
θάνῃ, αὐτὸς δὲ ἐκ ἐχθρὸς αὐτῷ ἦν, ἢ δὲ ζητῶν κακῶσαι αὐτὸν
μὴ κενὰ ἡ σωαγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα· κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα· καὶ ἐξε
λεῖται ἡ σωαγωγὴ ἐν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷ
μα· καὶ ἀποκατασήσει αὐτὸν ἡ σωαγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ
φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ, ἕως
ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγί
ῳ· ἐὰν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως
εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, καὶ εὕρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω
τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχι
στεύων τὸ αἷμα ἐν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔπρε
πεν τῆς καταφυγῆς αὐτοῦ κατοικεῖτο· ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱε
ρεὺς τῆς καταφυγῆς αὐτοῦ κατοικείτω· ἕως δὲν ἀποθάνῃ ὁ ἱε
ρεὺς ὁ μέγας· καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐν ἱερέα ἐν μέγαν, ἐπα
ναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατοχέσεως αὐτοῦ·
καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν, εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. πᾶς πατάξας

ψυχὴν διὰ μαρτύρων, φονεύσει τὸν φονεύσαντα· μὴ μάρ
τυς εἷς, οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν· καὶ οὐ λήψε
ται λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἔνοχον ὄν
τος ἀναιρεθῆναι· θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται· οὐ λήψεσθε
λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων τοῦ πάλιν κα
τοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ οὐ
μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν ἐφ' ἧς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆ· ἐ
γὼ αἷμα τοῦτο, φονοκτονεῖ τὴν γῆν· μὴ οὖν ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ,
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς· ἀλλ' ἐπὶ τῷ αἵματος
τοῦ ἐκχέοντος· καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ'
αὐτῆς· ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ οὐ ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ ἐμὶ κύριος
ὁ κατασκηνῶν οὐ μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. λς'. 36

ΑΙ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῆς υἱῶν γε
λαὰδ υἱοῦ μαχὶρ υἱοῦ μανασσῆ, ἐκ τῶν φυλῶν
υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντι μωϋσῆ, καὶ
ἐναντι ἐλεαζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων
πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπαν. τῷ κυρίῳ ὑμῶν ἐνετεί
λατο κύριος, ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ τῷ κυρίῳ, ὑμῶν συνέταξε κύριος,
δοῦναι τὴν κληρονομίαν σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυ
γατράσιν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ
γυναῖκες· καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν, ἐκ τῆς κλη
ρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ προσεθήσεται εἰς τὴν κλη
ρονομίαν τῆς φυλῆς· ἧς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ
κλήρου τῆς κληρονομίας ὑμῶν ἀφαιρεθήσεται· ἐὰν δὲ γένη
ται ἡ ἀφαίρεσις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ καὶ προσεθήσεται ἡ κλη
ρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς ἧς ἂν γένωνται
γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ὑμῶν ἀ
φαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν· καὶ ἐνετείλατο μωϋ

σῆς ϕυῖς ἡμῶν ἰσραὴλ, διὰ προσάγματος κυρίου λέγων· οὗτος ϕυλὴ ἡμῶν ἰῶσηϕ λέγουσι· τοῦτο δὲ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος ταῖς θυγατράσι σαλπαὰδ λέγων· οὗ ἂν ἀρέσκῃ ἐναντίον αὐτῶν γ ἔσωσαν γυναῖκας, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔσωσαν γυναῖκας· καὶ οὐ χὶ περιαφήσεται κληρονομία υἱῶν ἰσραὴλ, ἀπὸ ϕυλῆς ἐπὶ ϕυλὴν ἑτέραν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς ϕυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ, προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ ἰσραήλ· καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ ϕυλῶν ἡμῶν ἰσραὴλ, ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσται γυναῖκα· ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ· καὶ οὐ περιαφήσεται κλῆρος ἐκ ϕυλῆς, ἐπὶ ϕυλὴν ἑτέραν· ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος πρὸς μωϋσῆν· οὕτως ἐποίησαν θυγατέρες σαλπαὰδ, καὶ ἐγένοντο μαάλα καὶ θερσὰ καὶ αἴγλα καὶ μελχὰ καὶ νοὰ θυγατέρες σαλπαὰδ, τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν, ἐκ τοῦ δήμου μανασσῆ ἡμῶν ἰῶσηϕ, ἐγενήθησαν γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν ϕυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ μωϋσῆ ἐπὶ δυσμῶν μωὰβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου ἰεριχώ.

Τέλος τῶν ἀριθμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

Κεφάλαιον α.

Υτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε μωϋσῆς παντὶ ἰσραὴλ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀνὰ μέσον φαρὰν καὶ φολὸν· καὶ λοβὸν· καὶ αὐλῶν· καὶ κατὰ τὰ χρύσια· ἕνδεκα ἡμερῶν ἐκ χωρὴβ ὁδὸς ἐπὶ ὄρος σηὶρ ἕως κάδης βαρνή· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει, αὐ τῷ ἐνδεκάτῳ μηνί· μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε μωϋσῆς, πρὸς πάντας ἡμᾶς ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς· μετὰ τὸ πατάξαι αὐτὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, τὸν καθίσαντα ἐν ἐσεβών· καὶ ὢγ βασιλέα τῆς βασὰν τὸν καθίσαντα ἐν ἀσαρώθ· καὶ ἐν ἐδραὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἐν γῇ μωάβ· ἤρξατο μωϋσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν χωρὴβ λέγων· ἱκανούσθω ὑμῖν καθίζειν αὐ τῷ ὄρει τούτῳ· ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς· καὶ πορεύεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ ἀμορραίων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς πλησίους ἄραβα· εἰς ὄρος καὶ πεδίον· καὶ πρὸς νότον λίβα· καὶ παραλίαν γῆν χαναάν· καὶ ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ εὐφράτου· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κατακληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα κυρίῳ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ ἰσαὰκ καὶ τῷ ἰακὼβ δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς· καὶ ἔπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων·

ἢ δωνήσθαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐπληθύνει ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τοῦ πλήθει. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστε χιλιοπλασίως. καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν. καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν, καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν. δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπισήμονας καὶ σωφρονοῦντας εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν. καὶ κατασήσω αὐτοὺς ἐφ' ὑμῶν, ἡγουμένους ὑμῶν. καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἴπατε, καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσας ποιῆσαι. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν, ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπισήμονας καὶ σωτοὺς. καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους. καὶ γραμματεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων. διακούσατε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως. ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστι. καὶ ὃ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμὲ καὶ ἀκούσομαι αὐτό. καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πάντας τοὺς λόγους. οὓς ποιήσετε. καὶ ἀπάραντες ἐκ χωρὴβ, ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἴδετε. ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορῥαίου. καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν, ἡμῖν. καὶ ἤλθομεν ἕως καδὴς βαρνή. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. ἤλθετε ἕως ὄρους τοῦ Ἀμορῥαίου. ὃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ἰδοὺ ἔπραδισωκε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν. ἀναβάντες κληρονομεῖτε. ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὑμῖν. μὴ φοβεῖσθε μὴ δειλιάσητε. καὶ προσήλθετέ μοι πάντες καὶ εἴπατε. ἀποστείλωμεν

ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν. καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀποκρισιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ. καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς. καὶ ἤρεσεν ἐνώπιόν μου τὸ ῥῆμα. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας. ἄνδρα ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλήν. Καὶ ἐπιστραφέντες, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἦλθοσαν ἕως φάραγγος βότρυος. καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν. καὶ ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἔλεγον. ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. καὶ οὐκ ἠθέλησατε ἀναβῆναι. ἀλλ' ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. Καὶ διεγογγύσατε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἴπατε. διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμορῥαίων ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς. ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν, ἀπέκλεισαν τὴν καρδίαν ὑμῶν λέγοντες. ἰσχὺς μεγάλα καὶ ψηλὰ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν. καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι, ἕως τοῦ οὐρανοῦ. ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑωράκαμεν ἐκεῖ. καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. μὴ πτήξητε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν. κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν. αὐτὸς συμπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν. κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ αἰγύπτου. καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἣν εἴδετε. ὡς ἐτροφοφόρησέ σε κύριος ὁ θεός σου. ὡς εἴτις προφορήσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐπορεύθητε. ἕως ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου. καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐπιστεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὃν ἡτοιμάσῃ ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας. Καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν. καὶ παροξυνθείς, ὤμοσε λέγων. εἰ ἔστι καὶ εἷς τῶν ἀνδρῶν τούτων τῆς γενεᾶς τῆς πονηρᾶς ταύτης ἣν

ἐγὼ ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν χάλαζ ἡ ὸς ἐφθάνη
οὗτος ὄψετε αὐτήν. καὶ οὕτω λώσω τὴν γῆν ἐφ ἣς ἐπίβη καὶ
τοῖς ἡμῖς αὐτοῦ διὰ τ προσεύξα αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον. Καὶ
εἶμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι ὑμᾶς λέγων. οὐ δὲ σὺ οὐ μὴ ἐσέλθης
ἐκεῖ. Ἰησοῦς ἡ ὸς ναυὴ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ. αὐ
τὸν ἰσχυρὸν. ὅτι αὐτὸς κατακληροδοτήσει αὐτὴν, τοῦ ἰσρα
ὴλ. καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, καὶ πᾶν
παιδίον νέον ὃς τις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσ
ελεύσονται ἐκεῖ. καὶ τούτοις δώσω αὐτήν. καὶ αὐτοὶ κατακληρονο
μήσουσιν αὐτόν. Καὶ ὑμᾶς ἐπιστραφέντος, στρατοπεδεύσατε
εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν τοῦ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. καὶ ἀπῆρε
θητε καὶ εἴπατέ μοι. ὑμοῦ ρωμὴ ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν
μᾶς. ἀναβαντος πολεμήσωμεν κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλτο
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡμῖν. καὶ ἀναλαβόντος ἕκαστος τὰ σκεύη
τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σωαθροισθέντος, ἀναβαίνετε εἰς ὄρος.
καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἔστω αὐτοῖς. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐ δὲ μὴ
πολεμήσητε. οὐ γάρ εἰμι μεθ ὑμῶν. καὶ οὐ μὴ σωπριβῆτε ἐναν
τίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐσηκούσα
τέ μου. καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ παραβιασάμενοι, ἀνέ
βητε εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἀμορῥαῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει
ἐκείνῳ εἰς συναντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὡσεὶ πολεί
σασαν αἱ μέλισσαι. καὶ ἐτίπτωσκον ὑμᾶς ἀπὸ σηείρ, ἕως ἕρ
μᾶ. καὶ καθίσαντος ἐκλαίετε ἐναντίον κυρίου, καὶ οὐκ ἐσήκου
σε κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν, οὐ δὲ προσέσχεν ὑμῖν. καὶ ἐνεκάθη
σθε ἐν κάδης ἡμέρας πολλάς. ὅσας ποτε ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κεφάλαιον ϛ'. ιϛ'.

Αἰ ἐπιστραφέντος, ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θά
λασσαν ἐρυθρὰν ὃν τρόπον ἐλάλησε κύριος πρός με.
καὶ ἐκυκλώσαμεν τ ὄρος Σηείρ ἡμέρας πολλάς. καὶ εἶπε κύ
ριος πρός με. ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τ ὄρος τοῦτο. ἐπιστράφητε

οὖν τὸ βορρᾶν. καὶ τῷ λαῷ σου τάδε ἐντεῖλαι λέγων. ὑμεῖς παρα
πορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἡμῶν ἡσαῦ, οἱ κα
θοικοῦσιν ἐν σηείρ. καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς, καὶ ἐυλαβηθήσονται
σφόδρα. μὴ συμπλακῆτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον. οὐ γὰρ μὴ δῶ
ὑμῖν ἀπὸ τ γῆς αὐτῶν, οὐδὲ βῆμα ποδός. ὅτι ἐν κλήρῳ δέ
δωκα τοῖς ἡσαῦ τ ὄρος τὸ σηείρ. ἀργυρίου βρώματα ἀγορά
σατε παρ αὐτῶν καὶ φάγεσθε. καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ
αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλόγη
σέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου. σὺ γινώσκει πῶς διῆλθες
τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ταύτην. ἰδοὺ τεσσα
ράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ. οὐκ ἐπεδεήθης ῥήμα
τος. καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἡσαῦ τοὺς κατοι
κοῦντας ἐν σηείρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄραβα. ἀπὸ ἐλὼν, καὶ ἀπὸ
γασιὼν γάβερ. καὶ ἐπιστραφέντος παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον
μωαβ. καὶ εἶπε κύριος πρός με. μὴ ἐχθραίνετε τοῖς μωαβίταις.
καὶ μὴ συμπλακῆτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον. οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ. τοῖς γὰρ υἱοῖς λὼτ δέδωκα τὴν
ἀροὴρ κληρονομεῖν. οἱ ὀμμὶν τοπρότερον ἐνῳκήθησαν ἀπ' αὐ
τῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχυρὸν, ὡς περ οἱ ἐνακείμ. καὶ οἱ μωα
βῖται λεγόμενοι καὶ οὗτοι. ζαμζαμμεὶν καὶ οἱ ἐνακείμ καὶ οἱ μωα
βῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς ὀμμείν. καὶ ἐν σηὶρ ἐνῳκήθησαν ὁ
χορραῖος τοπρότερον. καὶ οἱ υἱοὶ ἡσαῦ, ἀπώλεσαν αὐτοὺς. καὶ
ἐξέκλιναν αὐτοὺς, ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ κατῳκίσθησαν
αὐτ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονο
μίας αὐτοῦ, ἣν ἔδωκε κύριος αὐτοῖς. νῦν οὖν ἀνάστητε. καὶ ἀπά
ρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα ζαρέθ. μὴ αἱ ἡμέ
ραι ὑμᾶς παρεπορεύθημεν ἀπὸ κάδης βαρνή, ἕως οὗ παρήλθομεν
τὴν φάραγγα ζαρέθ τριακοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεσε
πᾶσα ἡ γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι
ὤμοσε κύριος ὁ θεὸς αὐτοῖς. καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς τ

ἐξαναλῶσαι αὐτούς, ἐκ τ παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέλθωσιν. καὶ ἐγέ-
νετο ἐπειδὴ ἐπεσον πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμικοὶ ἀπὸ τῆς
σκηνῆς ἐκ μέσου τ λαοῦ, καὶ ἐλάλησε κύριος πρός με λέγων·
σὺ παραπορεύῃ σήμερον, τὰ ὅρια Μωὰβ τὴν Ἀρ, καὶ προσάξεις
ἐγγὺς ἡμῶν ἀμμάν· μὴ ἐχθραίνῃς αὐτοῖς καὶ μὴ συμμάχου
τοῖς εἰς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῶν ἀμμὰν
σοὶ ἐν κλήρῳ· ὅτι τοῖς ἡσὼ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ· γῆ
Ῥαφαὶν λογισθήσεται· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς οἱ Ῥαφαὶν κατῴκουν
τὸ πρότερον· καὶ οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομοῦσιν αὐτοὺς Ζομμούρ·
ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχυρόν. ὥσπερ καὶ οἱ ἐνακείμ· καὶ
ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ κατελά-
βοντο αὐτοὺς καὶ κατῴκισθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της, ὥσπερ ἐποίησε τοῖς ἡσαῦ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν σηείρ,
ὃν πρόσωπον ἐξέτριψαν ἐν χορραίῳ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς· καὶ κατῴκισθησαν ἀντ' αὐτῶν, ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ οἱ εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ἀσηρὼθ,
ἕως γάζης, καὶ οἱ καππάδοκες οἱ ἐκπορευθέντες ἐκ καππα-
δοκίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς, καὶ κατῴκισθησαν ἀντ' αὐτῶν· νῦν οὖν
ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παέλθετε ὑμᾶς τὴν φάραγγα Ἀρνών·
ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖρας σου, τὸν σηὼν βασιλέα Ἐσε-
βὼν τ ἀμορῥαίων· καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου κληρονομεῖν· σύναι-
ρε πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου λοιμὸν
ἐν τρόμον σου καὶ ἐν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν
ἐθνῶν, τ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά
σου, ταραχθήσονται, καὶ ὠδινοῦσιν ἐξουσιν ἀπὸ προσώπου σου· καὶ
ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου κεδεμὼθ πρὸς σηὼν βασι-
λέα Ἐσεβὼν, λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων· παρελεύσομαι διὰ τ γῆς
σου· ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι· οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά·
βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσεις μοι καὶ φάγομαι· καὶ ὕδωρ ἀρ-
γυρίου ἀποδώσεις μοι καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς

ποσί μου καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν
σηείρ· καὶ οἱ μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀρ, ἕως ἂν πα-
έλθω ἐν Ἰορδάνῃ εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδω-
σιν ἡμῖν. καὶ οὐκ ἠθέλησε σηὼν ὁ βασιλεὺς Ἐσεβὼν παρ-
ελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ· ὅτι ἐσκλήρωκε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ
εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· καὶ εἶπε κύριος πρός
με ἰδοὺ ἤρξαμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου ἐν σηὼν βα-
σιλέα Ἐσεβὼν τ ἀμορῥαίων καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἄρξαι κλη-
ρονομεῖν τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συ-
νάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασά-
δ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, πρὸ προσώπου ἡμῶν·
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,
καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τ πόλεων
αὐτοῦ, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν
ἀπὸ τῶν γυναικῶν καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. οὐ κατελίπο-
μεν ἐμβρίαν. πλὴν τὰ κτήνη προνομεύσαμεν ἑαυτοῖς, καὶ τὰ
σκῦλα τ πόλεων ἐλάβομεν ἐξ ἀροήρ, ἣ ἐστι παρὰ τὸ χεί-
μαῤῥουν ἀρνῶν· καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι· καὶ ἐ-
ως ὄρους τοῦ γαλαάδ· οὐκ ἦν πόλις ἥτις ἐδιέφυγε ἡμᾶς· τὰς
πόλεις παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν,
πλὴν εἰς γῆν υἱῶν ἀμμὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυ-
ροῦντα χειμαῤῥου ἰαβὼκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ· κα-
θότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Κεφάλαιον γ'. 3.

Αἱ ἐπισταφίντες, ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν,
καὶ ἐξῆλθεν ὠγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συναντησιν
ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ μ' αὐτοῦ εἰς πόλε-
μον εἰς Ἀφαίρ. καὶ εἶπε κύριος πρός με· μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι
εἰς τὰς χεῖράς σου παραβέβωκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·

καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ ποιήσεις αὐτοῖς, ὥσπερ ἐποίησας
τοῖς σηοῖν τοῖς βασιλεῦσι τῶν ἀμορῥαίων, οἳς κατῴκει ἐν ἑσεβών·
καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν
καὶ πάντα ὡς βασιλέα βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπα-
τάξαμεν αὐτὴν, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτῶν σπέρμα. καὶ ἐκρατή-
σαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐκ ἦν
πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἑξήκοντα πόλεις. πάντα
τὰ περίχωρα ἀργόβ. βασιλείας ὡγ ἐν τῇ βασάν. πᾶσαι αἱ πό-
λεις ὀχυραὶ τείχη ὑψηλά· πύλαι καὶ μοχλοί· πλὴν τῶν πόλεων
τῶν φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα. ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτοὺς
ὥσπερ ἐποιήσαμεν ἐν σηὼν βασιλεῖ ἑσεβών. καὶ ἐξωλοθρεύ-
σαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκ-
να καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων προ-
νομεύσαμεν ἑαυτοῖς. καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν
γῆν, ἐκ χειρῶν τῶν δύο βασιλέων τῶν ἀμορῥαίων, οἳ ἦσαν πέραν
τοῦ ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάῤῥου ἀρνῶν, καὶ ἕως ὄρους ἀερμών. οἱ
φοίνικες ἐπονομάζουσι σ ἀερμὼν, σανιὼρ. καὶ ὁ ἀμορῥαῖος
ἐπονόμασεν αὐτὸ σανιήρ. πᾶσα πόλις μισώρ. καὶ πᾶσα γα-
λαάδ. καὶ πᾶσα βασὰν ἕως ἐλχὰ καὶ ἐδρεΐ. πόλεις βασιλέ-
ως τοῦ ὠγ ἐν τῇ βασάν. ὅτι πλὴν ὡγ βασιλεὺς βασὰν κατελεί-
φθη ἀπὸ τῶν ῥαφαείν. ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ· ἰδοὺ αὕτη
ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν ἀμμὰν ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ
τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός. καὶ τὴν
γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ ἀρόη
ἧς, ἥτις παρὰ τὸν χειμάῤῥουν ἀρνῶν. καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους
γαλαάδ. καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ, ἔδωκα τοῖς ῥουβὴν καὶ τοῖς γαδδί-
καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ γαλαάδ. καὶ πᾶσαν τὴν βασὰν βασιλείας
ὡγ, ἔδωκα τοῖς ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ. καὶ πᾶσαν τὴν περίχω-
ρον ἀργόβ. πᾶσαν τὴν βασὰν ἐκείνην· γῆ ῥαφαεῖν λεγομένη
καὶ ἰαὶρ υἱὸς μανασσῆ, ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον ἀργόβ, ἕως τῶν

ὁρίων γαργασή· καὶ ὁ μαχεῖ ἐπονόμασεν αὐτὸ
τοῖς ὀνόματι αὐτοῦ τὴν βασὰν ἀβὼθ ἰαὶρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της. καὶ τῷ χεμοὰρ ἔδωκα τὴν γαλαάδ. καὶ τοῖς ῥουβὴν καὶ
τοῖς γάδ, ἔδωκα ἀπὸ τῆς γαλαάδ ἕως χειμοὰρ ῥοὸν ἀρνῶν μέ-
σον τοῦ χειμοὰρ ῥοὸν ὅριον καὶ ἕως τοῦ ἰαβὸκ ὁ χειμοὰρ ῥοὸς ὅρι-
ον τοῖς υἱοῖς ἀμμάν. καὶ ἡ ἀραβᾶ καὶ ὁ ἰορδάνης ὅριον ἀπὸ
μαχαναρέθ, καὶ ἕως θαλάσσης ἀραβοθ· θαλάσσης ἁλυκῆς ἀπὸ
ἀσηδὼθ τὴν φασγὰ ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, δέδωκεν ὑ-
μῖν τὴν γῆν ταύτην ὡς κλῆρον. ἐνοπλισάμενοι, προπορεύεσθε
πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν ἰσραὴλ πᾶς σωτός·
πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν. καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν,
οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν κατοικεῖται ἐν ταῖς πόλεσιν ὑ-
μῶν· αἷς δέδωκα ὑμῖν ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὡσπερ καὶ ὑμᾶς. καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ
αὐτοὶ τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς, ἐν τῷ
πέραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἐπανασταθήσεσθε ἕκαστος ἐς τὴν κλη
ρονομίαν αὐτοῦ, ἣν δέδωκα ὑμῖν· καὶ τῷ ἰησοῦ ἐνετειλά-
μην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωρακα
σι πάντα, ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, τοῖς δυσὶ βα-
σιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσαις
ταῖς βασιλείαις ἐφ' αἷς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ· οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ'
αὐτῶν· ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, αὐτὸς πολεμήσει ὑπὲρ ὑ-
μῶν· καὶ ἐδεήθην κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· κύριε
κύριε, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντί τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν
δύναμίν σε· καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα ἐν ὑ-
ψηλῷ· τίς γὰρ ἐστι θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὃς τὰ
ποιήσει, κατὰ τὰ ποιήσας σύ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου· διαβὰς
δὴ ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ ἰορ
δάνου· τὸ ὄρος τοῦτο ἀγαθὸν καὶ ἐν ἀνθρίβανον. καὶ ὑπερῆρεν κύ-

θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου· καὶ εἶπε κύριος πρός με· ἱκανούσθω σοι· μὴ προσθῇς ἔτι λαλῆσαι περὶ τούτου. ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου· καὶ ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀπηλιώτην· καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον· καὶ ἐντεῦθεν ὄψῃ καὶ κατίσχυσον αὐτόν, καὶ παρακάλεσον αὐτόν· ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου λαοῦ τούτου, καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὄψῃ καὶ ἐνισχύσει καὶ ἐνκραθήσεται ἐν νάπῃ· σύνεσις οἴκου φοβερός.

Κεφάλαιον ϛ.

Αἰ νῦν ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κειμένων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν ἵνα ζῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ· ὃ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν· καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον· ὅτι ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τῷ Βεελφεγώρ· ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγώρ, ἐξεπρίσατο αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον· ἰδοὺ δέδεικα ὑμῖν, δικαιώματα καὶ κρίσεις· καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός μου ποιῆσαι, οὕτως ὑμᾶς ἐν τῇ γῇ ἐς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ κληρονομῆσαι αὐτὴν καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε. ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν οἳ ἀκούσονται πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα· καὶ ἐροῦσιν ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα οἷς αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα· καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ὅ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐγὼ

δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον· πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχήν σου σφόδρα· μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου ἡμέραν ἣν ἔστης ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας· ὅτι εἶπε κύριος πρός με· ἐκκλησίασον πρός με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαί με πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσι· καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος γνόφος θύελλα· φωνὴ μεγάλη· καὶ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, φωνὴν ῥημάτων ὑμᾶς ἠκούσατε· καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἴδετε, ἀλλ' ἢ φωνήν· καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας· καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, καὶ φυλάξασθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ὅτι οὐκ εἴδετε πᾶν ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐκ μέσου τοῦ πυρός· μὴ ἀνομήσητε καὶ μὴ ποιήσητε ὑμῖν αὐτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα· πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἄρσενικοῦ ἢ θηλυκόν· καὶ ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν· ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑπὸ κοίτην τῆς γῆς· μήποτε ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, πλανηθεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς· ἃ ἀπένειμε κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ

νοῦ. ὑμᾶς δὲ ἔλαβε κύριος ὁ θεὸς, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν κληρονομίας, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ κύριος ὁ θεὸς ἐνετείλατο μοι τότε διδάξαι ὑμᾶς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ λεγόμενα ἐν ὑμῖν. καὶ ὅμοσεν ἵνα μὴ διαβῇ Ἰορδάνην καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ. καὶ ἵνα μὴ πίπτῃ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην σὺ δὲ διαβαίνεις καὶ κληρονομήσεις τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην. προσέχετε ὑμῖν μήποτε ἐπιλάθησθε τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ μὴ ποιήσητε ὑμῖν ἄνεσιν γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξε κύριος ὁ θεός σοι. ὅτι κύριος ὁ θεός σου, πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν ὁ θεός ζηλωτής. ἐὰν δὲ γεννήσητε υἱοὺς καὶ υἱοὺς υἱῶν σου, καὶ χρονίσητε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξε κύριος ὁ θεὸς ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν, μαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπολεῖσθε ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκριζωθήσεσθε, καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἀπάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ. καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις. οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν. οὔτε μὴ ὀσφραντῶνται οὐδὲ μὴ φάγωσιν. οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν. καὶ ἐκζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὑρήσετε αὐτόν. ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου. καὶ εὑρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ ἐπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ὅτι θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει σε. οὐδὲ μὴ ἐκτρίψῃ σε καὶ οὐ μὴ ἐπιλήσηται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς. ἐπερωτήσατε ἡμέρας πρωτέρας τὰς γενομένας πρὸ σοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ ῥῆμα μέγα τοῦτο. ἢ ἤκουσαι τοιοῦτον. ἢ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας. εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος, ἐκ μέσου ἐθνῶν ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι. καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. καὶ ἐν δράμασι μεγάλοις. κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντός σου. σὺ δὲ ἐδείχθης σοι ἵνα γνῷς ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἔστι θεὸς ἔτι πλὴν αὐτοῦ. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουτίσαι σε ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ παιδεῦσαί σε. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξε σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα. καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς διὰ παντὸς ἀγαπῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς. καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ αἰγύπτου ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου ἀπὸ προσώπου σου. εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν καθὼς ἔχεις σήμερον. καὶ γνώσῃ σήμερον, καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ. καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ. ὅπως μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας. τότε ἀφώρισε μωϋσῆς τρεῖς πόλεις πέραν Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεύοντα τὸν ὃς ἂν φονεύσῃ ἐν πλησίον οὐκ εἰδὼς. καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τρίτης. καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται τὴν βόσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβην καὶ τὴν ῥαμὼθ ἐν γαλαὰδ τῷ Γαδδι καὶ τὴν γαυλὼν ἐν τῇ βασὰν τῷ μανασσῆ. οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθηκε μωσῆς

ὑσῆς ἐνώπιον ὑμῶν ἰσραήλ· ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώ-
ματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησε μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσρα-
ήλ οὐ τῇ ἐρήμῳ ἐξελθόντων αὐτῶν, ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐ τῇ
πέραν τοῦ ἰορδάνου οὐ φαραγγι ἐγγὺς οἴκου φογωρ οὐ τῇ
γῇ σηὼν βασιλέως τῶν ἀμορῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν ἑσεβὼν ὃν ἐ-
πάταξε μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς αἰ-
γύπτου καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ τὴν γῆν ὡγ βα-
σιλέως τῆς βασὰν δύο βασιλέων τῶν ἀμορῥαίων οἳ ἦσαν πέ-
ραν τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ἀπὸ ἀροὴρ ἥ ἐστιν ἐπὶ
τοῦ χείλους χειμάῤῥου ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ ὄρους τοῦ σηὼν ὅ ἐστι ἑ
ρμών· πᾶσαν τὴν ἀραβα πέραν τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς
ἡλίου ὑπὸ ἀσηδὼθ τὴν λαξευτήν.

Κεφάλαιον ε.

Καὶ ἐκάλεσε μωϋσῆς πάντα ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς, ἄκουε ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίμα
τα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ· καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά. κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν, διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν χωρὴβ· καὶ οὐχὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἢ
πρὸς ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον, πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον ἐλάλησε κς πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός·
κἀγὼ εἱστήκειν ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ἀνὰ μέσον ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου· ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ
προσώπου τοῦ πυρός, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος· λέγων· ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου
δουλείας, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου, ὃ ποιή
σεις σεαυτῷ γλυπτόν· οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν
ὑπὸ κάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λα-
τρεύσῃς αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου θεὸς ζηλωτὴς

ἀποδιδοὺς ἁμαρτίαν πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τε-
τάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με· καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλι-
άδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προσόδγμα
τά μου· οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ
γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ ἐπὶ ματαίῳ. φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιά-
ζειν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου. ἓξ ἡμέ
ρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑ
βδόμῃ, σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν
ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου· ὁ παῖς σου καὶ ἡ παι-
δίσκη σου· ὁ βοῦς σου καὶ ὁ ὑποζύγιόν σου· καὶ πᾶν κτῆνός σου
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐντὸς τῶν πυλῶν σου· ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς
σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ ὑποζύγιόν σου ὡσπερ καὶ σύ·
καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγέ σε
κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑ
ψηλῷ· διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσ
σεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι
κύριος ὁ θεός σου· ἵνα εὖ σοι γένηται· καὶ ἵνα μακροχρόνιος γέν
ῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. οὐ φονεύσεις· οὐ μοι
χεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
σου μαρτυρίαν ψευδῆ· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησί
ον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ· οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ· οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ· οὔτε
τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ· οὔτε παντὸς κτήνους
αὐτοῦ· οὔτε παντὸς ὅσα τοῦ πλησίον σού ἐστι. ταῦτα, τὰ ῥή-
ματα ἐλάλησε κύριος πρὸς πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ
ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σκότος· νεφέλη· θύελλα· φωνὴ μεγά
λη· καὶ οὐ προσέθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθί-
νας καὶ ἔδωκέ μοι· καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέ

Θυ τοῦ πυρὸς, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ· καὶ προσήλθετε πρός
με πάντες, οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ οἱ γερουσίαι ὑ-
μῶν καὶ ἐλέγετε· ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐγνώμεν ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον
καὶ ζήσεται· καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν· ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ
τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμᾶς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι καὶ ἀποθανούμεθα. τίς γὰρ σὰρξ ἥτις ἤκουσε
φωνὴν θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ὡς ἡμεῖς καὶ ζῇ
σεται· πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον ὅσα ἂν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡ-
μῶν πρὸς σὲ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν· καὶ ἤκουσε κύρι
ος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρός με καὶ εἶπε κύριος
πρός με· ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦτο, ὅσα ἐλά
λησαν πρὸς σε, ὀρθῶς πάντα ἐλάλησαν. τίς δώσει ἐὰν οὕτω
τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσ
εσθαι τὰς ἐντολάς μου, πάσας τὰς ἡμέρας· ἵνα εὖ αὐτοῖς γένηται
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἕως αἰῶνος· βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς· ἐπα-
νάβητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν· σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ
καὶ λαλήσω πρὸς σὲ τὰς ἐντολὰς πάσας, καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτούς· καὶ ποιήσουσιν, οὕτως ἐν
τῇ γῇ ᾗ ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς αὐ κληρῷ· καὶ φυλάξεσθε ποιῆσαι
ᾗ ἔταξεν ἐντείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἐκκλινεῖς δεξιὰ
οὔτε ἀριστερὰ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐντείλατό σοι κύριος
ὁ θεός σου, πορεύσῃ ἐν αὐτῇ· ὅπως καταπαύσῃς καὶ εὖ σοι γέ-
νηται· καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν κατακληρονομή-
σετε.

Κεφ. ε'. 6

Αἱ αὗται ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα
α τὰ ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διδάξαι ὑ-
μᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ ἐσθ' ἣν διαπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν· ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν· φυλάσ

σεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἃς ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον· σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε· καὶ ἄκου
σον Ισραηλ καὶ φύλαξον ποιεῖν ὅπως εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα πλη
θυνθῆτε σφόδρα, καθὼς ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέ
ρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ταῦτα τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς
Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἄκου
σον Ισραηλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστι· καὶ ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου καὶ ἐξ ὅλης δυνάμεώς σου· καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα
ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐπὶ τῆς καρδίας σου·
καὶ οὐ τῇ ψυχῇ σου· καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σου
καὶ λαλήσεις οὐ αὐτοῖς καθήμενος οὐ οἴκῳ, καὶ πορευ
όμενος οὐ ὁδῷ· καὶ κοιταζόμενος, καὶ ἀνιστάμενος·
καὶ ἁψάλλεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου· καὶ ἔ-
σται ἀσάλευτα πρὸ ὀφθαλμῶν σου· καὶ γράψεις αὐτὰ ἐπὶ
τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν· καὶ ἔσται
ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε
τοῖς πατράσι σου, τῷ Αβραὰμ καὶ τῷ Ισαὰκ καὶ τῷ Ιακὼβ δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας·
οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας· λάκκους λε
λατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας· ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶ
νας, οὓς οὐκ ἐφύτευσας· καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς, πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ σου ἡ καρδία καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ
θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐξ οἴκου δουλεί
ας· κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·
καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· οὐ
μὴ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν
τῶν περικύκλῳ ὑμῶν· ὅτι ὁ θεὸς ζηλωτὴς κύριος ὁ θεός σου ἐν

σοί. μὴ ὀργισθῇ θυμῷ, κύριος ὁ θεός σε ἐν σοί· καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Οὐκ ἐκπράσεις κύριον τὸν θεόν σε ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν Χωρὴβ πειρασμῷ. φυλάσσων, φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐνετείλατό σοι· καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ εἰσελθὼν κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐκκλίνας πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος· καὶ ἐὰν ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σε αὔριον λέγων· τίνα ἐστὶ τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου· οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἐκ Φαραὼ ἐν γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· ἔδωκε κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ· ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ Λιωὰμ αὐτοῦ· ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκεῖθεν ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν· καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἵνα εὖ ἡμῖν ᾖ πάσας τὰς ἡμέρας· ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον. καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ νόμου τούτου, ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

Κεφ. ΙΖ'. ζ'.

ΑΝ εἰσαγάγῃ σε κύριος τὸν θεόν σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, καὶ ἐξαρῇ ἔθνη μεγάλα καὶ πολλὰ ἀπὸ προσώπου σου· τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἀμορῥαῖον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον· καὶ τὸν Εὐαῖον· ἑπτὰ ἔθνη μεγάλα καὶ πολλὰ ἰσχυρότερα ὑμῶν· καὶ παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου, εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ παλεῖς αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην οὐ δὲ μὴ ἐλεήσῃς αὐτούς· οὐ δὲ μὴ γαμβρεύσῃς πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου, οὐ δώσεις τῷ ἰῷ αὐτοῦ· καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, οὐ λήψῃ τῷ ἰῷ σου· ἀποστήσει γὰρ τὸν ἰόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος ἐς ὑμᾶς· καὶ ἐξολεθρεύσει σε ταχύ. ἀλλ' οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε· καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψεις· καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψεις· καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί· ὅτι λαὸς ἅγιός ἐστι κυρίῳ τῷ θεῷ σου· καὶ σὲ προείλετο κύριος ὁ θεός σου, εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη προσέλητο κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο κύριος ὑμᾶς· ὑμεῖς γὰρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριος ὑμᾶς καὶ διατηρεῖν τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· καὶ ἐλυτρώσατό σε ἐξ οἴκου δουλείας· ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου· καὶ γνώσῃ, ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεός· ὁ θεὸς ὁ πιστὸς ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, εἰς χιλίας γενεάς· καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ· τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς· καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν· καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτά· καὶ διαφυλάξει κύριος ὁ θεός σου, σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος καθὼς ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ ἀγαπήσασε καὶ εὐλογήσασε καὶ πληθυνεῖ σε

καὶ εὐλογήσω, τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου. σὺ σῖτόν σου καὶ σὺ οἶνόν σου καὶ σὺ ἔλαιόν σου. τὰ βοῦν κόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου. ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι. καὶ εὐλογηθήσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στεῖρα. καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου. καὶ περιελεῖ κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους αἰγύπτου τὰς πονηρὰς, ἃς ἑώρακας. καὶ ὅσα ἔγνως οὐκ ἐπιθήσει σὲ ἐπ' αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε, καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς. καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτό ἐστί σοι. ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, οὗτοι πολλὰ ἔθνη οὗτοί εἰσιν ἐξ ἐμοῦ· πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, μὴ φοβηθήσῃ αὐτούς. μνείᾳ μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις τοῖς παράσμοις οὓς εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου. τὰ σημεῖα ἐκεῖνα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα. τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα ἐν ὑψηλόν. ὡς ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου, οὕτω ποιήσῃ κύριος ὁ θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτήν· ἕως ἂν ἐκπιεσθῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ. οὐ πτοηθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί· θεὸς μέγας καὶ κραταιὸς καὶ παραλώσεται κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, κατὰ μικρόν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τάχος· ἵνα μὴ γένηται σου τὸ θηρίον τῆς γῆς ἔρημος. καὶ πληθυνθεῖ σε τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ παραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς, καὶ σε αὐτὴν ἀπολεῖς μεγάλῃ ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς. καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἀπολεῖς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. οὐκ ἀνθέξεται ἄνθρωπος πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς. τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσεις πυρί. καὶ οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν λαβεῖν σεαυτῷ. μή ποτε παγίδευθῇς διὰ τοῦτο, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σού ἐστι. καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἀναθεμα ἔσῃ ὥσπερ καὶ αὐτὸ προσχθίσματι προσοχθιεῖς. καὶ βδελύγματι βδελύξῃ. ὅτι ἀναθεμά ἐστι.

Κεφ. ιγ. s.

Πᾶσας τὰς ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε. καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν ἀγαθήν, ἣν ὤμοσε κύριος ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ μνησθήσῃ πάσας τὰς ὁδοὺς ἃς ἦγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ. καὶ ἐκάκωσέ σε. καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα. ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου. ἵνα ἀναγγείλῃ σοι. ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ, ζήσεται ἄνθρωπος. τὰ ἱμάτιά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ. οἱ πόδες σου οὐκ ἐλυτρώθησαν, ἵνα σὺ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἴ τις ἀνθρωπος παιδεύσει ἐν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε. καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου, εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθήν. καὶ πολλήν. οὐ χειμάρροι ὑδάτων. καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων. γῆ πυρὸς καὶ κριθῆς. ἄμπελοι. σῦκα καὶ ῥόαι. γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος. γῆ ἐφ' ἧς οὐ μὴ φάγῃς ἐν ἀρτῳ σε. καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ ἐπ' αὐτῆς. γῆ οἱ λίθοι αὐτῆς σίδηρος. καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς, μεταλεύσεις χαλκόν. καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς δέδωκέ σοι. πρόσεχε σεαυτῷ

ζϐ. μὴ ἐπιλάθη κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξασθαι τοῦ μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον· μή ποτε φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ καθισάς ἐν αὐταῖς καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντων σοι, καὶ πάντων ὅσα σοι ἐστὶ πληθυνθέντων σοι, ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐπιλάθη κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς ἐκείνης· οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα· οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ· τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος· τοῦ ψωμίσαντός σε μαννᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὃ οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου· ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἵνα ἐκπράσῃ σε ἐν τοῖς ἐσχάτοις σου· καὶ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡ ἰσχύς μου καὶ ἡ κραταίωσις τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύν, ὅπως στήσῃ διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον. καὶ ἔσται ἐὰν λάθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τοῦτο οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖ σε, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα κύριος ὁ θεὸς ἀπολλύει ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· οὕτως ἀπολεῖ σε ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. θ'. ϙ.

Κουε Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην οὗτος εἰσελθὼν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ ὑμᾶς· πόλεις μεγάλας καὶ τετειχισμένας ἕως τοῦ οὐρανοῦ· λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη· ἱοὺς ἐνάκ οὓς σὺ οἶδας καὶ ἀκήκοας, τίς ἀνταστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν ἐνάκ; καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτοὺς καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι κύριος· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαί με κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου μου λέγων· διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέ με κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν ταύτην· διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου· οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου· οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου, σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν καὶ ἀνομίαν τῶν ἐθνῶν τούτων, κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου· καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι· ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι. μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθες ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἕως ἔλθητε ἕως τοῦ τόπου τούτου ἀπειθοῦντες διεγίνεσθε τῷ προσκυνεῖν κύριον· καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύνατε κύριον· καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλακᾶς τὰς λιθίνας· πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς· καὶ κατεμενόμην ἐν τῷ ὄρει, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον· καὶ ἔδωκέ μοι κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγεγράπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει· μὴ ἐγένετο ἀπὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν, ἔδωκε κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης· καὶ εἶπε κύριος πρός με· ἀναστηθι καὶ κατάβηθι τάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἀνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐξ αἰγύπτου

πλὴν παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα. καὶ εἶπε κύριος πρός με· λελάληκα πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δίς λέγων· ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν. ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον, ἢ τοῦτο. καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρί· καὶ αἱ δύο πλάκες μαρτυρίαι ἦσαν ταῖς δυσὶ χερσί μου, καὶ ἰδοὺ ἦμαρτήκατε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς μόσχον χωνευτόν, καὶ παρέβητε ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἐξέρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα αὐτὰς ἐναντίον ὑμῶν· καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου δεύτερον καθὼς καὶ πρότερον, ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἥμαρτε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ παροξύναι αὐτόν· καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ ἐσήκουσέ κύριός μου, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τῷ Ἀαρὼν ἐθυμώθη κύριος σφόδρα τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν· καὶ ἠυξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε ἐν μόσχῳ, ἔλαβον αὐτὴν καὶ κατέκαυσα αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ συνέκλασα αὐτὴν καὶ κατήλεσα σφόδρα, ἕως οὗ ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐνεπάσσετο ὡσεὶ κονιορτὸς καὶ ἐξέρριψα τὸν χοῦν αὐτῆς εἰς τὸν χειμῶρρουν τὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας, παροξύνοντες ἦτε κύριον ἐν θεοῖς ὑμῶν· καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς κύριος ἐκ Κάδης βαρνὴ λέγων, ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐσήκουσε τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγνώσθη ὑμῖν· καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδεήθην· εἶπε γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ ἠυξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα· κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολεθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἣν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ· μνήσθητι Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν θεραπόντων σου· οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, καὶ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν· μήποτε εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι κύριον αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὗτος λαός σου καὶ κλῆρός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Κεφάλαιον ι'. 10.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε κύριος πρός με· λάξευσόν σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην· καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ὅσα ἦν ἐπὶ ταῖς πρώταις αἷς συνέβρυας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ ἐξελαξευσάμην τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὥσπερ καὶ πρότερον, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος· καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσί μου, καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· καὶ ἔδωκεν αὐτὰς κύριος ἐμοί· καὶ ἐπι-

στρέψας, κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνεβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κι
βωτὸν ἣν ἐποίησα· καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος. καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρὼθ βηνὶ Ἰωακὶμ καὶ παρῴκησαν ἐκεῖ. ἐκεῖ δὲ
πέθανεν Ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ· καὶ ἱράτευσεν Ἐλιέζαρ υἱὸς αὐ
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγάδ, καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ
εἰς Ἰεβαθὰ γῆν χειμάρρους ὑδάτων. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέ
στειλε κύριος τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ αἴρειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου παρεστάναι ἐναντι κυρίου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι
τοῖς Λευίταις μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. καὶ
ὁ θεὸς αὐτοὺς κλῆρος αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἐγὼ ἔστην
ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας
καὶ εἰσήκουσε κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέ
λησε κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. καὶ εἶπε κύριος πρός με. βαδί
ζε ἀπαρον ἔναντι τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ
κατακληρονομέτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
δοῦναι αὐτοῖς. καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται
παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου. πορεύεσθαι ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν. καὶ λατρεύειν
κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυ
χῆς σου. φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα
εὖ σοι ᾖ. ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐ
ρανοῦ. ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. πλὴν τοὺς πατέρας
ὑμῶν προείλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρ
μα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καθὰ τὴν ἡ
μέραν ταύτην. καὶ περιτμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν,
καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. ὁ γὰρ κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν, οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων. ὁ
θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει

πρόσωπον οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ
καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ ἐν προσηλύτοις δοῦναι αὐ
τοῖς ἄρτον καὶ ἱμάτιον. καὶ ἀγαπήσετε ἐν προσηλύτοις. προ
σήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ
καὶ αὐτῷ λατρεύσεις. καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ. καὶ ἐν τῷ ὀ
νόματι αὐτοῦ ὀμῇ. αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς θεός σου ὃς
ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα ἃ εἶδοσαν
οἱ ὀφθαλμοί σου.

Κεφάλαιον ιά. 11.

Ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ψυχαῖς κατέβησαν οἱ
πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον. νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε κύ
ριος ὁ θεός σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλή
θει. καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. καὶ τὰς κρί
σεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ
τὰ παιδία ὑμῶν ἅτινα οὐκ οἴδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν καὶ
τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν χεῖρα τὴν
κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ.
καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βα
σιλεῖ Αἰγύπτου καὶ παντὶ τῇ γῇ αὐτοῦ. καὶ ὅσα ἐποίησε τῇ
δυνάμει τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον
αὐτῶν, ὡς ἐπῆκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν.
καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
καὶ ὅσα ἐποίησεν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τό
πον τοῦτον. καὶ ὅσα ἐποίησε Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς
Ἐλιὰβ υἱοῦ Ῥουβὴν οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐ
τοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν. καὶ πᾶσαν
αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν, ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσρα
ὴλ· ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρων πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα

λα ὅσα ἐποίησεν σὺ ὑμῖν σήμερον· καὶ φυλάξεσθε πάσας
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον· ἵνα ζῆ-
τε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν
γῆν· ἣν ὑμᾶς διαβαίνετε ὑμεῖς κληρονομῆσαι αὐτήν·
ἵνα μακρονημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσ-
σιν ὑμῶν, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς,
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν ἐσπορεύεσθε
ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ ἡ γῆ αἰγύπτου ἐστίν, ὅ-
θεν ἐξεπορεύθητε ἐκεῖθεν. ὅταν σπείρασι τὸν σπόρον σου τὸν
βασιν τοῖς ποσίν, ὥσπερ κῆπον λαχανείας· ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν σὺ εἰσπο-
ρεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινή· ἐκ τοῦ ὑε-
τοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ· γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται
αὐτὴν διαπαντός· ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῇ ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἐὰν οὖν ἀ-
κοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ δώσω τὸν ὑε-
τὸν τῇ γῇ ὑμῶν καθ' ὥραν πρώϊμον καὶ ὄψιμον· καὶ συνάξεις τὸν
τόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου· καὶ τὸ ἔλαιόν σου· καὶ δώσω χόρτον
σματα σοῦ τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου. Καὶ φαγῶν καὶ ἐμ-
πλησθεὶς, πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου· καὶ
παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς, καὶ θυμωθεὶς ὀργισθῇ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν οὐ-
ρανὸν, καὶ μὴ ᾖ ὑετός· καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς· καὶ
ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς· ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δί-
δωσιν ὑμῖν· καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ
εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἁφεῖτε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς
ὑμῶν· καὶ ἔσται ἀσάλευτα πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν· καὶ διδάξε-
τε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πο-
ρευομένους ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζομένους καὶ διανιστα-

γράψεις αὐτὰς ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν
ὑμῶν, ἵνα πληθυνθῶσιν αἱ ἡμέραι ὑμῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν
ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι
αὐτοῖς καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔσαι ἐὰν
ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, πορεύεσθαι
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ, καὶ ἐκ-
βαλεῖ κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· καὶ κληρο-
νομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον, ἢ ὑμεῖς· πᾶν τὸ
ἐν τόπῳ οὗ ἂν πατήσῃ ὁ ἴχνης τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν ἔσαι· ἀπὸ
τῆς ἐρήμου καὶ ἀντιλιβάνου· καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ
εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσαι τὰ ὅρια
ὑμῶν. οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· καὶ τὸν φό-
βον ὑμῶν καὶ ἐν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς ὃν τρό-
πον ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον
ὑμῶν σήμερον, εὐλογίας, καὶ κατάρας τὰς εὐλογίας ἐὰν ἀκού-
σητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον. καὶ τὰς κατάρας, ἐὰν μὴ εἰσακούσητε τὰς ἐν-
τολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμε-
ρον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν. πο-
ρευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ οἴδατε· καὶ ἔσαι ὅταν
εἰσαγάγῃσε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κλη-
ρονομῆσαι αὐτήν, καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος γαριζείν. καὶ
τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος γαιβάλ. οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ ἰορδά-
νου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου, ἐν γῇ χαναάν; κατοικῶν ἐν δυ-
σμῶν ἐχόμενον τοῦ γολγολ πλησίον τῆς ὑψηλῆς· ὑμεῖς γὰρ δι-
βαίνετε ἐν ἰορδάνῃ εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, δίδωσιν ὑμῖν, καὶ κληρονομήσετε αὐτήν. καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ. καὶ φυλάξεσθε

τοῦ ποιῆν πάντα τὰ προσάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτ
ἃς ἐγὼ διδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

Κεφάλαιον 16. 12.

Αἰ ταῦτα τὰ προσάγματα καὶ τὰ κρίματα φυ
κ λαξεσθε τοῦ ποιῆν τῆς γῆς ἣς κύριος ὁ θεὸς τ
πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς ὑμᾶς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντα
τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τὰ ἔθνη τοῖς θεοῖς αὐτῶν. οὓς
ὑμᾶς κατακληρονομεῖτε αὐτοὺς τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἀν
νῶν, καὶ ὑπὸ κάτω δένδρου λασίου, καὶ κατασκολῶτε τοὺς
βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτ καὶ τὰ ἄλση αὐτ
ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν, κατακαύσετε πυρὶ,
καὶ ἀπολεῖτε τ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. οὐ ποιήσε
τε οὕτω, κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ἀλλ ἢ εἰς τ τόπον ὃν ἂν ἐκλέ
ξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐκ μιᾶς τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομά
σαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐπικληθῆναι. καὶ ἐκζητήσετε καὶ
εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ. καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ
τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς
ὑμῶν. καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν. καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν. καὶ
προσάγματα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν. καὶ
φαγεσθε ἐκεῖ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσε
σθε ἐν πᾶσιν οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε τὰς χεῖρας ὑμῶν ὑμεῖς, καὶ οἱ
οἶκοι ὑμῶν καθότι εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου. οὐ ποιή
σετε ἐκεῖ πάντα ὅσα ὑμεῖς ποιεῖτε ὧδε σήμερον. ἕκαστος ὃ ἀρε
σὸν ἐναντίον αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἥκατε ἕως τοῦ νῦν. εἰς κατάπαυσιν καὶ εἰς τ
κληρονομίαν ἣν κ ὁ θεὸς ὑμῶν, δίδωσιν ὑμῖν. καὶ διαβήσεσθε
τὸν Ἰορδάνην καὶ κατοικήσετε ἐν τ γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
κατακληρονομήσει ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς, ἀπὸ πάντων τ ἐ
χθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ. καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας
πασ. καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

ἐπικληθῆναι αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλο
μαι ὑμῖν σήμερον. τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιά
σματα ὑμῶν. καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν
χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἂν
εὔξησθε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντι κυρί
ου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμᾶς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑ
μῶν. καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν. καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν. καὶ ὁ
λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν. ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς
οὐδὲ κλῆρος μεθ ὑμῶν. προσέχε σεαυτῷ μὴ ἀνοίγῃς τὰ
ὁλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς. ἀλλ ἢ εἰς τ τό
πον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτὴν ἐν μιᾷ τ πόλεών
σου, ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὁλοκαυτώματά σου. καὶ ποιήσεις πάν
τα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. ἀλλ ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ
σου θύσεις καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τ ψυχῆς σου, κατὰ
τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει. ὁ ἀ
καθαρτος ἐν σοὶ, καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φαγεται αὐτό,
ὡς δορκάδα καὶ ἔλαφον. πλὴν αἷμα οὐ φαγεσθε. ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκχεεῖτε αὐτὸ, ὡσεὶ ὕδωρ. οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν πόλεσί σου τ
ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ
πρωτοτοκια τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας
τὰς εὐχὰς ὅσας ἂν εὔξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀ
παρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, ἀλλ ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φα
γῇ αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτ
σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη
σου. καὶ ὁ λευίτης ὃς ἐν ταῖς πόλεσί σου. καὶ
οὐ μὴ εὐφρανθήσῃ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου πάντα οὗ ἐὰν ἐπιβά
λῃς τὴν χεῖρά σου. πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τ λευί
την πάντα ἐν χρόνον ὃν ἂν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς. ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ
κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅρια σου καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ εἴπῃ
φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὡς τε φαγεῖν κρέα

ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σε φαγεῖν κρέα. ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχῃ σου ὁ τόπος οὗ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σε ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, μὴ θύσῃς ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σε, ὧν ἂν δῶσοί κύριος ὁ θεός σου, οὗ τρόπον ἐνετειλάμην σοι. καὶ φαγεῖν ταῖς πόλεσί σε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου ὡς ἔδεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγεῖν αὐτό. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ μὴ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται. πρόσεχε ἰσχυρῶς, μὴ φαγεῖν αἷμα. ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχή. οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν. εἰ φάγεται αὐτό. ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ. εἰ φαγεῖν αὐτό, ἵνα εὖ σοι γένηται, σοὶ καὶ τοῖς ἐξόπισθεν σου υἱοῖς ἕως τοῦ αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. πλὴν τὰ ἅγιά σου ἃ ἂν γένηταί σοι καὶ τὰς εὐχάς σου λαβών, ἥξεις εἰς τὸν τόπον, οὗ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ποιήσεις τὰ ὁλοκαυτώματά σου. τὰ κρέα καὶ τὰ θυσιάσιμά σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου. τὰ δὲ κρέα φαγεῖν. φυλάσσου καὶ ἀκούσῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς ἐξόπισθεν σου ἕως τοῦ αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ἐὰν δὲ ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἐκεῖνα ἀπὸ προσώπου σου οὓς σὺ πρωὶ ἐκεῖ κληρονομῆσαι γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτοὺς καὶ καθιεῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς, μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ μὴ ἐκζητήσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων. πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν ποιήσω κἀγώ. οὐ ποιήσεις οὕτω κυρίῳ τῷ θεῷ σου, τὰ γὰρ βδελύγματα οἷς μισεῖ κύριος ὁ θεός σου ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅτι καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν. οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον, καὶ δῷ σοι σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων, πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ οἴδατε, οὐκ ἀκούσεταί τοῦ λόγου τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου ἐνύπνιον ἐκεῖνο. ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμᾶς ὑμῶν εἰ ἀγαπᾶτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ἐξ ὅλης καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε. καὶ αὐτὸν φοβηθήσεσθε. καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε. καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε. καὶ αὐτῷ δουλεύσετε καὶ πρὸς αὐτὸν προσεθήσεσθε. καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον ἐκεῖνος, ἀποθανεῖται. ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας. ἐξῶσαί σε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ. καὶ ἀφανιεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου, ἢ ἐκ μητρός σου, ἢ ἐκ τοῦ υἱοῦ σου, ἢ ἐκ τῆς θυγατρός σου, ἢ ἐκ τῆς γυναικός σου τῆς ἐν τῷ κόλπῳ σου, ἢ ὁ φίλος σου ὡς τὴν ψυχήν σου λάθρᾳ λέγων, πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἤδησάς σὺ καὶ οἱ πατέρες σου ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν τῶν ἐγγίζοντων σοὶ ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπὸ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐ συνθελήσῃς αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐισακούσῃ αὐτοῦ. καὶ οὐ φείσεταί ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐ δὲ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν. ἀναγγέλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ. καὶ ἡ χεὶρ σου ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ. καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται. ὅτι ἐζήτησαν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσουσι ποιῆσαι ὃ ὃ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν ὁ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ, λέγοντας· ἐξῆλθον ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν αὐτῶν λέγοντες, πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἤδεισαν, καὶ ἐπιζητήσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐξερευνήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος γέγονται, τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐποίησαν ἐν ὑμῖν, ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν ἐκείνην ἐν στόματι μαχαίρας· ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς παντελῆ ὁλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα· οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι· οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρί σου, ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε καθὼς ἐλάλησε σοι, ὃν τρόπον ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου· ἐὰν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον τοῦ ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου,

Κεφ. ιδ'. 14

Ιοὶ ἐστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· οὐ φοβήσεσθε ἐκ τῆς θλίψεως φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ· ὅτι λαὸς ἅγιος ἔσῃ κυρίῳ τῷ θεῷ σου· καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου λαὸν γενέσθαι αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· οὐ φαγεσθε πᾶν βδέλυγμα· ταῦτα τὰ κτήνη φαγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἄρνα ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν· ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον, καὶ τραγέλαφον· καὶ πύγαργον· καὶ ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν· πᾶν κτῆνος δίχηλον ὁπλὴν· καὶ ὄνυχα δίχας ὄνυχος δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς

κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε· πᾶν ταῦτα οὐ φάγεσθε· ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμόν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς καὶ ὄνυχα χηλοῦντων ὄνυχας δίχας· ἐν καμήλῳ καὶ δασύποδα καὶ χοιροχοιρύλλιον, ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν ταῦτα, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστι· καὶ ἐν ὗν ὅτι διχηλᾷ ὁπλὴν διχηλοῦσι καὶ ὄνυχα ὄνυχας ὁπλῆς, καὶ οὗτο μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτον οὗτος ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε· καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε· καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν οἷς ὕδασι, πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδας φάγεσθε· καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδας, οὐ φάγεσθε· ἀκάθαρτα ταῦτα ἔσται ὑμῖν· πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε· καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· ἐν ἀετῷ, καὶ ἐν γρυπᾷ· καὶ ἐν ἁλιαιέτῳ· καὶ ἐν γύπᾳ καὶ ἐν ἰκτῖνι· καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν· καὶ κορυδὸν καὶ ἐν γλαυκὶ καὶ ἐν λάρῳ καὶ ἱέρακα καὶ ἐρωδιὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῦ καὶ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῦ καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον, καὶ ἴβιν· καὶ καταῤῥάκτην καὶ ἔποπα· καὶ νυκτικόρακα καὶ πελεκᾶνα· καὶ χαραδριόν· καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῦ· καὶ ποδοκόρυφα καὶ νυκτερίδα· πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν· οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε, καὶ πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσιν οὐ δοθήσεται καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσεται τῷ ἀλλοφύλῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος ἔσῃ κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ· δεκάτην ἀποδεκατώσεις πάντας γενήματα τῶν σπερμάτων σου· ἐκγενήματα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν· καὶ φαγῇ αὐτὰ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· ἐκ οἴσεις τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου· καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον ἐν θεῷ σου πάντας

τὰς ἡμέρας· ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ καὶ μὴ δύνῃ
ἀναφέρειν αὐτὰ ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξηται
κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογή-
σει σε κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου· καὶ λήψῃ
τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσί σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν
ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐν
παντὶ οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου, ἐπὶ βουσὶν καὶ προβάτοις,
ἢ ἐπὶ οἴνῳ ἢ σίκερα ἢ ἐπὶ παντὶ οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή
σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου· καὶ ὁ λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου· οὐ γὰρ ἔστιν
αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ· μετὰ τρίτον ἔτος, ἐξοίσεις πᾶν
ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, θήσεις
αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσί σου· καὶ ἐλεύσεται ὁ λευίτης· ὅτι οὐκ ἔστιν
αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ· καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρ
φανὸς καὶ ἡ χήρα ἃ ἐν ταῖς πόλεσί σου· καὶ φάγονται καὶ χο
πλησθήσονται· ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου οἷς ἐὰν ποιῇς. Κεφ. ιε'. 15.

ΠΑΣΑ ἐπιτῶν ποιήσεως ἄφεσιν, καὶ οὕτω δὲ πρόσταγμα
τῆς ἀφέσεως, ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ ὀφείλει σοι ὁ
πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι
κλῆσις ἄφεσιν κυρίῳ τῷ θεῷ σου· τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα
ἐὰν ᾖ σοι παρ' αὐτῷ· τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ
χρέους σου ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἐνδεής· διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, εὐλο-
γῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῇ ἣν κύριος ὁ θε-
ός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομῆσαι αὐτήν· ἐὰν
δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ
ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σή-
μερον, ὅτι κύριος ὁ θεός σου, εὐλογήσει σε ὃν τρόπον ἐλάλη-
σέ σοι, καὶ δανείσεις ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανεῖῃ· καὶ ἄρξεις
σὺ ἐθνῶν πολλῶν· σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν· ἐὰν δὲ γένηταί σοι ἐν

ἀδελφὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ἐν τῇ
γῇ ᾗ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποσφίγξεις τὴν καρ
δίαν σου, οὐδὲ μὴ συσφίγξεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελ
φοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου· ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ·
καὶ δανείζων δανείσεις αὐτῷ ὅσων ἂν ἐπιδέῃ μὴ καθόσον ὑπ
ερῆται· πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρ
δίᾳ σου ἀνόμημα λέγων· ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον ἔτος ἀφέ
σεως· καὶ πονηρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ
ἐπιδεομένῳ καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύ
ριον· καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη· δίδους δώσεις αὐτῷ,
καὶ δανεῖζον δανείσεις αὐτῷ ὅσα ἂν ἐπιδέηται σου· καὶ μὴ λυ
πηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου δι' ὀργῆς σου αὐτῷ· ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦ
τὸ εὐλογήσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ
ἐν πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλλῃ τὴν χεῖρά σου· ὃ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδε
ὲς ἀπὸ τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ῥῆμα τοῦτο λέ
γων· ἀνοίγων ἀνοίξεις τὴν χεῖρά σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πέ
νητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου· ἐὰν δὲ πραθῇσοί ὁ
ἀδελφός σου ὁ ἑβραῖος ἢ ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ
ἕβδομῳ, ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ· ὅταν δὲ ἐξαπο
στέλλῃς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν· ἐ
φόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ τῆς
ἅλω σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὼς εὐλόγησέ σε κύριος
ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ· καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ
Αἰγύπτου· καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦ
το ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σὲ
οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπησέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου
ὅτι καλῶς ἐστιν αὐτῷ παρὰ σοί, λήψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ
οὖς αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐπὶ τὴν παιδίσκην σου ὡσαύτως ποιήσεις·
οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέ

ρὰν ἀπὸ σοῦ. οὐ πέτεται μισθὸν μισθωτοῦ, ἐὰν οὐ λευσθῇ σοι ἐξ
ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς.
πᾶν πρωτόγονον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν ταῖς βουσί σου καὶ ἐν ταῖς προ-
βάτοις σου, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐκ ἐρ-
γᾷ ἐν πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου. καὶ οὐ μὴ κείρῃς τὰ πρωτότοκα
τῶν προβάτων σου. ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὰ ἐνιαυ-
τὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. ἐὰν δὲ ἢ οὐ αὐτῷ μῶμος χωλὸν ἢ τυ-
φλὸν, ἢ πᾶς μῶμος πονηρὸς, οὐ θύσεις αὐτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτό. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθα-
ρὸς ὡσαύτως φάγεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον. πλὴν τὸ αἷμα οὐ
φαγῇ. ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

Κεφάλαιον. ις'. 16.

Φυλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ
σου. ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου
ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. καὶ θύσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. πρό-
βατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐπ' αὐτοῦ ἐκεῖ. οὐ φαγῇ
ἐπ' αὐτῷ ζύμωμα. ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα ἄρτον
κακώσεως. ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. ἵνα
μνησθῇς τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάν-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. οὐ φανεῖται ζύμη ἐν πᾶ-
σι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν
κρεῶν ὧν θύσητε τὴν ἡμέραν τὴν πρώτην εἰς τὸ πρωΐ. οὐ
δυνήσῃ θύσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν κύ-
ριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ἀλλ' ἢ εἰς ἓν τόπον ὃν ἂν ἐκλέ-
ξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ἐκεῖ
θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου. ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἐξῆλθες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἑψήσεις καὶ ὀπτήσεις. καὶ φαγῇ
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. καὶ ἐπι-

πορεύσῃ τὸ πρωΐ καὶ ἀπελεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου. ἑξ ἡμέ-
ρας φαγῇ ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ κυ-
ρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιη-
θῆναι ψυχῇ. ἑπτὰ ἑβδομάδας ἀριθμήσεις
σεαυτῷ. ἄρξαι μένα σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν, ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι
ἑπτὰ ἑβδομάδας. καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ
θεῷ σου, καθὼς ἡ χείρ σου ἰσχύει. ὅσα ἂν δῶσοι, καθὼς εὐλό-
γησέ σε κύριος ὁ θεός σου. καὶ φρανθήσῃ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ
σου. σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ ὁ παῖς σου καὶ ἡ παι-
δίσκη σου. καὶ ὁ λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ ὁ προσήλυ-
τος καὶ ὁ ὀρφανὸς. καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ὑμῖν. ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέ-
ξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.
καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου. καὶ φυλάξεσθε καὶ
ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας. ἑορτὴν τῶν σκηνῶν, ποιήσεις σε
αυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας, ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἅλωνός σου
καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου. καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου. σὺ καὶ
ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου. ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου
καὶ ὁ λευίτης. καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς. καὶ ἡ χήρα
ἡ οἰκοῦσα ἐν ταῖς πόλεσί σου. ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ
τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου
αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ἐὰν δὲ εὐλογήσῃ σε κύ-
ριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς γενήμασί σου καὶ ἐν παντὶ ἔρ-
γῳ τῶν χειρῶν σου, ἔσῃ εὐφραινόμενος, πρὸς καιρούς ἐνιαυ-
τοῦ ὀφθήσῃ πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἑορ-
τῇ τῶν ἀζύμων. καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορ-
τῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου
κενός. ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν. κατὰ
τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι. κρίτας καὶ γραμ-
ματοσατράπας κατασήσεις σεαυτῷ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί

σου αἷς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλάς· καὶ κρινοῦσι
τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν. οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσῃ
πρόσωπον· οὐδὲ λήψονται δῶρα, τὰ γὰρ δῶρα, ἐκτυφλοῖ
ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων. δικαίως δὲ δίκαιον
διώξῃ. ἵνα ζῇτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσί σοι. οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος
πᾶν ξύλον παρὰ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, οὐ ποιήσεις
σεαυτῷ. οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησε κύριος ὁ θεός
σου. οὐ προσοίσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον
ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος· πᾶν ῥῆμα πονηρὸν ὅτι βδέλυγ-
μα κυρίῳ τῷ θεῷ ἐστιν. Κεφ. ιζ. 17.

Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου ὧν κύ-
ριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιή-
σει τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἀπελθόντος λατρεύσασι θεοῖς ἑτέροις, καὶ
προσκυνήσασιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ παντὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ
οὐρανῷ, ἃ οὐ προσέταξά σοι, καὶ ἀναγγελῇσοί, καὶ ἐκζητήσας
σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὲς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδέλυγμα
τοῦτο ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖ-
κα ἐκείνην οἵτινες ἐποίησαν τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐπὶ
τὴν πύλην. καὶ λιθοβολήσουσι αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσι
σὶν. ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων·
μὴ ἀποθανεῖται ἐπὶ ἑνὶ μάρτυρι. καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται
ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ
λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ. καὶ ἐξαρεῖτε ἐν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει, ἀνὰ μέσον αἵματος
καὶ αἵματος. καὶ ἀνὰ μέσον κρίσεως κρίσεως. καὶ ἀνὰ μέσον ἁφῆς ἁφῆς.
καὶ ἀνὰ μέσον κρίσις κρίσεως. καὶ ἀνὰ μέσον ἁφῆς ἐν ταῖς πύ-
λαις σου, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύ-
ριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐλεύσῃ πρὸς

τοὺς ἱερεῖς τοὺς λευίτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις. καὶ ἐκζητήσαντος, ἀναγγελοῦσί σοι τὸ κρίσιν. καὶ
ποιήσεις κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐὰν
ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ φυλάξῃ
ἐν σφόδρα πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι. κατὰ τὸ
νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι ποιήσεις· οὐκ ἐκ-
κλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσοί σοι ἐξιὰ οὐ δεξιὰ ἀρι-
στερά. καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ποιήσῃ οὐ ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ
ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐκεῖ τῷ θεῷ σου
νόμου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις· καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονη-
ρὸν ἐξ Ἰσραήλ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀν-
οσιήσει ἔτι. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δί-
δωσί σοι οὐ κληρῷ, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς
ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς, καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ
τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου, καθίσῃ κατασήσεις ἐπὶ σεαυτὸν
ἄρχοντα. ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. ἐκ τῶν ἀ-
δελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα. οὐ δυνήσῃ κα-
τασῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα ἀνθρώπων ἀλλότριον. ὅτι οὐκ ἀ-
δελφός σου ἐστί. πλὴν ὁ πληθυνῶν ἑαυτῷ ἵππον. μηδὲ ὁ μὴ ἀπο-
στρέψῃ τὸν λαὸν εἰς αἴγυπτον. ὅπως μὴ πληθύνῃ ἑαυτῷ ἵππον. ὁ δὲ
κύριος εἶπεν ὑμῖν. οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τὴν ὁδὸν ταύ-
τὴν ἔτι. μὴ δὲ πληθυνῶ ἑαυτῷ γυναῖκας. ἵνα μὴ μεθασῇ αὐτοῦ ἡ καρ-
δία. καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνῶ ἑαυτῷ σφόδρα. καὶ
ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ ἑαυ-
τῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν
λευιτῶν καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν
αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, καὶ τὰ δι-
καιώματα ταῦτα, ποιεῖν αὐτά. ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐ-

τοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῦ. ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ὅπως ἂν μακροχρόνιος ἦς τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον ιη'. 18.

Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις, ὅλη φυλὴ, μερὶς. οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραὴλ καρπώματα κυρίου. ὁ κλῆρος αὐτῶν. φάγον δὲ αὐτὰ. κλῆρος δὲ ἔσται αὐτῷ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθὰ εἶπεν αὐτῷ. καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυόντων τὰς θυσίας. ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον, καὶ δώσεις ἐν βραχίονα τῷ ἱερεῖ, καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὴν ὕγυστρον. καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ οἴνου σου καὶ ἐλαίου σου. καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας. ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν, ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ κατὰ ὅλη ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ἡ ψυχὴ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος, καὶ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται. οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντι κυρίου. μερίδα μισθοῦ ὁμοίως φάγονται. πλὴν τῆς πράσεως τῶν κατὰ πατέρα αὐτοῦ ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ διαπεραίων διὰ τοῦ αὐτοῦ υἱὸν αὐτοῦ ἢ θυγατέρα αὐτοῦ πυρὶ μαντευόμενος μαντείαν καὶ κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος. φαρμακὸς ἐπάδων ἐπαοιδὴν. ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος. καὶ ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς. ἔστι βδέλυγμα κυρίῳ

τῷ θεῷ σου, πᾶσι τούτοις ταῦτα. ἕνεκα γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων, κύριος ὁ θεός σου ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. τέλειος ἔσῃ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδονισμοῖς καὶ μαντείαις ἀκούσονται. σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκε κύριος ὁ θεός σου. προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ, ἀναστήσει σοι κύριος ὁ θεός σου. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἠτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρήβ. τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντος. οὐ προσθήσομεν ἀκούσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀφόμεθα ἔτι. οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν. προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς κατὰ πάντα ὅσα ἐντελοῦμαι αὐτῷ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ. πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι, ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα αὐτῷ λαλῆσαι, καὶ ὅσα ἂν λαλήσῃ ἐπὶ ὀνόματι θεῶν ἑτέρων, ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος. ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε κύριος ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ συμβῇ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε κύριος, ἀλλ' ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος. οὐκ ἂν φοβηθῇς ἀπ' αὐτοῦ.

Κεφάλαιον ιθ'. 19.

Ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἃ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτοὺς, καὶ κατοικήσῃς ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν

καὶ οὐ τοῖς οἴκοις αὐτῶν, πρὶς πόλεις διασελᾷς σεαυτῷ ἐν
μέσῳ τῆς γῆς σου ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. οὐχα-
σαι σὺ τὴν ὁδὸν, καὶ τριμεριᾷς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου ἣν κατα-
μερίσει σοι κύριος ὁ θεός σου. καὶ ἔσαι ἐκᾷ καταφυγὴ παν-
τὶ φονευτῇ. τοῦτο δὲ ἔσαι τὸ πρόσαγμα τοῦ φονευτοῦ ὃς ἂν φύ-
γῃ ἐκᾷ καὶ ζήσεται ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως
καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης· καὶ
ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ εἰς ἕν δρυμὸν συναγα-
γεῖν ξύλα καὶ ἐκκρανθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ τοῦ κόψαι τὸ ξύ-
λον, καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου, τύχῃ τοῦ πλησίον
καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφυγέτω εἰς μίαν τῶν πόλεων τού-
των καὶ ζήσεται. ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπί-
σω τοῦ φονεύσαντος. ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἡ ὁδὸς, καὶ πατάξῃ αὐτὸ
τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ. καὶ τοῦτο οὐκ ἔσαι κρίσις θανάτου ὅτι οὐ μι-
σῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης. διατοῦτο ἐγὼ
σοι ἐντέλλομαι ῥῆμα τοῦτο λέγων. τρεῖς πόλεις διασελᾷς σεαυ-
τῷ. Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅρια σου ὃν τρόπον
ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῴῃ σοι κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἣν
εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου, ἐὰν φυλάξῃς πᾶσαν
τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγα-
πᾶν κύριον τὸν θεόν σου. πορεύεσθαι αὐτὸν πάσας τὰς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πό-
λεις, πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας. Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀ-
ναίτιον ἐν τῇ γῇ σου, ἣν κύριος ὁ θεός σε δίδωσί σοι ἐν κλη-
ρῳ. καὶ ἔσαι ἐν σοὶ αἷμα ἔνοχος. ἐὰν δὲ γένη ἐν σοὶ ἀνὴρ
μισῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστὰς ἐπ' αὐτὸν
καὶ πατάξῃ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν
πόλεων τούτων, καὶ ἀποστελοῦσιν οἱ γερουσίαι τῆς πόλεως αὐ-
τοῦ καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς

χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται, οὐ φεί-
σεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ. καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναί-
τιον ἐξ Ἰσραὴλ ἵνα σοὶ γένηται. Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ
πλησίον σου ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου
ᾗ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ᾗν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι κλῆρον νομῆσαι αὐτήν. ἐκ στόματος μαρτύρων στήσε-
ται κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτη-
μα καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἣν ἐὰν ἁμάρτῃ. ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων, σταθήσεται πᾶν ῥῆ-
μα. ἐὰν δὲ κατασὴς μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλα-
λῆσαι αὐτοῦ ἀσέβειαν, καὶ στήσονται δύο ἄνθρωποι οἷς ἐ-
στιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἐναντι κυρίου καὶ ἐναντι τῶν ἱερέων
καὶ ἐναντι τῶν κριτῶν, οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐξετάσουσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδι-
κος ἐμαρτύρησεν, ἀδικίαν ἀντίδικος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κα-
τὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐ-
τῶν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι, ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ
προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑ-
μῖν. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ. ψυχὴν ἀντὶ ψυ-
χῆς. ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. χεῖ-
ρα ἀντὶ χειρός. πόδα ἀντὶ ποδός. καθὼς ὅτι ἄνθρωπος ἐπῆ μῶμον
ἐν τῷ πλησίον, οὕτω ποιήσουσιν αὐτῷ.

Κεφάλαιον κ. 20.

Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν
πλείονα σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅτι
κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύ-

πλου. καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσητε τοῦ πολεμῆσαι, καὶ προσεγγίσας ὁ
ἱερεὺς λαλήσει τοῦ λαοῦ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς· ἄκουε Ἰσραήλ·
ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑ-
μῶν· μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβᾶσθε μηδὲ θραυέσθε
μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι κς ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προ-
πορευόμενος μεθ ὑμῶν, συνεκπολεμήσει ὑμῖν τοῖς ἐχθροῖς ὑ-
μῶν, καὶ διασώσει ὑμᾶς· καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς
τὸν λαὸν λέγοντες· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν
καινήν, καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν· πορευέσθω καὶ ἐπιστρα-
φήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν· καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐ-
φύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ· πορευέσθω
καὶ ἐπιστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πο-
λέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτῆς· καὶ τίς
ὁ ἄνθρωπος ὃς μεμνήστευται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν·
πορευέσθω καὶ ἐπιστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν· καὶ
προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν· καὶ ἐροῦ-
σι· τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, πο-
ρευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάσῃ
τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡσπερ ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὅ-
ταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαὸν καὶ κα-
ταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ· ἐὰν δὲ
προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτήν, καὶ ἐκκαλέσῃ
αὐτὴν μετ εἰρήνης, ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοί-
ξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες ἐν τῇ πόλῃ, ἔσονταί
σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σοι· ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι
καὶ ποιήσωσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθιεῖς αὐτὴν· καὶ παρα-
δώσει αὐτὴν κύριος ὁ θεός σου εἰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις πᾶν
ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῶν

σκευῶν· καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ
πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ· καὶ
φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν κύριος ὁ θε-
ός σου δίδωσί σοι, οὕτω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μα-
κρὰν οὔσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα· αἱ οὐχὶ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν
τούτων, οὐ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τούτων ὧν κύριος ὁ θεός σου δί-
δωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῆς, οὐ ζωγρήσεις ἀπ αὐτῆς πᾶν
ἐμπνεῖον· ἀλλὰ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖς αὐτούς, τὸ χετταῖον καὶ τὸ
ἀμορῥαῖον καὶ τὸ χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖον καὶ ἰευαῖον καὶ
ἰεβουσαῖον μὴ γεργεσαῖον· ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κς ὁ θεός
σου ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐ-
τῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντί-
ον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἐὰν δὲ μὴ περικαθήσῃς περὶ πόλιν ἡμέ-
ρας πλείονας ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν ἐς καταλῆψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξο-
λοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ αὐτὰ σίδηρον, ἀλ-
λὰ ἀπ αὐτοῦ φαγῇ αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος ἐξέ-
λθῃ ἐν τοῦ δρυμῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου ἐς ἐν χάρακα ἀλ-
λὰ ξύλον ὀπίσασα ὅλι οὐ καρποβρωτόν ἐστι τοῦτο ἐξολοθρεύ-
σεις καὶ ἐκκόψεις· μὴ οἰκοδομήσεις χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν ἣ
ἂν ἡ πρὸς σὲ ἐν πολέμῳ ἕως ἂν παραδοθῇ Κεφ. κά.

Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ θαυματίας ἐν τῇ γῇ ἣν κύριος ὁ θεός
σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ πε-
δίῳ, μὴ οὐκ οἴδασί τις πατάξαντα, ἐξελεύσε(ται) ἡ γερ-
σία σου καὶ οἱ κριταί σου καὶ μετρήσουσιν τὰς πόλεις τὰς κύ-
κλῳ τοῦ θαυματίου· καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τοῦ θαυματίου,
καὶ λήψεται ἡ γερσία τῆς πόλεως ἐκείνης, δάμαλιν ἐκ βοῶν,
ἥτις οὐκ εἴργασαι· καὶ ἥτις οὐ χειλκυσε ζυγόν, καὶ καταβιβά-
σουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης, τὴν δάμαλιν ἐς φά-
ραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασαι οὐδὲ σπερεῖ· καὶ νευροκοπήσου-
σιν ἐκεῖ τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι· καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς

οἱ λευῖται. ὃν αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου παρεστάναι
αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῷ στόματι
αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἁφή. καὶ πᾶσα ἡ
χρυσία τῆς πόλεως ἐκείνης. οἱ ἐγγίζοντος τῷ βδελύγματι, νίψον
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπη-
θησομένης ἐν τῇ φάραγγι. καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες
ἡμῶν, οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ
ἑωράκασιν. ἵλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ οὓς ἐλυτρώσω κύ-
ριε. καὶ μὴ δῷς αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου
Ἰσραὴλ, καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα. σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα
τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἐὰν ποιήσητε τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐν
ναυὶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐ-
χθροὺς σου, καὶ παραδῷ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας
σου καὶ προνομεύσῃς τὴν προνομὴν αὐτῶν, καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ
γυναῖκα καλὴν τῷ εἴδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐ-
τὴν σεαυτῷ γυναῖκα, καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν
σου καὶ ξυρήσῃς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχίσῃς αὐτὴν καὶ πε-
ριέλῃς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθι-
εῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
αὐτῆς μῆνας ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα, εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν. καὶ
συνοικιεῖς αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θελή-
σῃς αὐτὴν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν. καὶ πράσει οὐ πρα-
θήσῃ αὐτὴν, ἀργύριον. οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν, ἀνθ' ὅτι ἐταπείνωσας αὐ-
τήν. ἐὰν δέ γίνωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἠγαπη-
μένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκνωσιν αὐτῷ ἡ ἠγαπημέ-
νη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται ὁ υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης,
καὶ ἔσται ἡμέρᾳ κατακληροδοτεῖν αὐτοῖς τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχον-
τα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται προβάλλεσθαι τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπὶ τὸν υἱὸν τῆς ἠγαπημένης,
ὑπεναντίον τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης πρωτότοκον. ἀλλὰ τὸν πρω-
τότοκον υἱὸν, τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται, δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ

ἅπερ ἐστὶ πάντων ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ. ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων
αὐτοῦ. καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια. ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀ-
πειθὴς καὶ ἐρεθιστὴς οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς αὐτοῦ καὶ φω-
νὴν μητρὸς αὐτοῦ, καὶ παιδεύοντες αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούσῃ αὐτῶν, καὶ
συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐξάξουσιν
αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην
τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσι πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτοῦ, υἱὸς ἡ-
μῶν οὗτος, ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστὴς καὶ οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν.
συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται. καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.
ἐὰν δὲ γένηται ἐν υἱῷ ἁμαρτίᾳ κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ
κρεμάσητε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, οὐκ ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου. ἀλλὰ ταφῇ θάψεις αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ, πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. καὶ
οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλή-
ρῳ.

Κεφ. κβ'. 22.

Ἡ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐ-
τοῦ πλανώμενον ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς αὐτά. ἀποστρο-
φῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου. ἐὰν δὲ μὴ ἐγ-
γίζῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ, μηδὲ ἐπίσῃ αὐτόν, συνάξεις αὐ-
τὰ εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσται μετὰ σοῦ, ἕως ἂν ζητήσῃ αὐ-
τὰ ὁ ἀδελφός σου. καὶ ἀποδώσεις αὐτὰ αὐτῷ. οὕτω ποιήσεις
τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. καὶ οὕτω ποι-
ήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου. ὅσα ἐὰν ἀπολέ-
σῃ παρ' αὐτοῦ καὶ εὑρήσεις αὐτά, οὐ δυνήσῃ ὑπερορᾶν αὐτά.
οὐχ ὑπερόψεται τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἢ ἐν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότα ἐν τῇ ὁδῷ. μὴ ὑπερίδῃς αὐτοῦ. ἀνιστῶν ἀναστή-
σεις μετ' αὐτοῦ. οὐκ ἔσται σκεῦος ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί. οὐδὲ
μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν. ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ

τοῦ θεοῦ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα. ἐὰν δὲ σωαντήσῃς τῷ στρατηγῷ πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἐπὶ τὰ ἐνδρα ἢ ἐπὶ τῶν ὠμῶν, οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν· μνήσθητι γὰρ τοῦ θεοῦ σου τοῦ μεγάλου καὶ ἐπιφανοῦς, καὶ τοῦ φοβεροῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· τοὺς γὰρ πρωτοτόκους αὐτῶν ἀπέκτεινε, καὶ τὰ πρωτογενήματα τῶν κτηνῶν αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράσει μεγάλῃ· καὶ ἐποίησε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς οἰκέταις αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· ἐπίστασαι γὰρ ὅτι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν ὅμοιος τῷ θεῷ σου· καὶ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις οὐκ ἔστιν ὅμοιος τῷ θεῷ σου, ὃς ἐποίησε τὰ μεγαλεῖα ταῦτα ἐν τῇ γῇ σου, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα καὶ τὰς χεῖρας τὰς κραταιὰς καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν, ἃ ἐποίησε Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἃ ἐποίησε τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως ἐξῆλθε τοῦ τόπου τούτου· καὶ ἃ ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς Ἐλιὰβ τοῦ Ῥουβὴν, ἃ ἤνοιξε τὸ στόμα τῆς γῆς καὶ κατέπιε καὶ ἐξανέστησε καὶ ἐξανεῖλε καὶ ἐξανεβίβασε καὶ ἐξανεκόμισε καὶ ἐξανεκύκλωσε καὶ ἐξανεκύκλησε καὶ ἐξανεκύκλησε καὶ ἐξανεκύκλησ

αν κυρίῳ. Οὐκ εἰσελεύσεται ἀμμανίτης καὶ μοαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου· καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου· καὶ ἕως εἰς ἐν αἰῶνα παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι ὑμῖν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένοις ἐξ αἰγύπτου· καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπ' ἐμὲ ἐν βαλαὰμ υἱὸν βεὼρ ἐκ τῆς μεσοποταμίας, καταράσασθαί σε· καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τῆς βαλαὰμ καὶ μετέστρεψε κύριος ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίας· διότι ἠγάπησέ σε κύριος ὁ θεός σου· οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα· οὐ βδελύξῃ αἰγύπτιον· ὅτι προσήλυτος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. οἱ ἐὰν γενηθῶσιν αὐτοῖς, γενεαὶ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ἐὰν δὲ ἐξέλθητε πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ, ἐὰν μή τις ἐν σοὶ ἀνθρώπου ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως ὃς συμβήσεται αὐτῷ νυκτὸς, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ἔσται πρὸς ἑσπέραν, λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δυσκότου δοῦ ἡλίου, εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω καὶ πάσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζῃς ἔξω καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπιστρέψεις καὶ καλύψεις τὴν ἀφεδρεσύνην σου ἐν αὐτῷ. ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου, ἐξελέσθαί σε καὶ παραδοῦναι τοὺς ἐχθρούς σου εἰς τὰς χεῖράς σου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία· καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. ὃς προσέλθεταί σοι παρὰ τὸν κύριον αὐτοῦ· μετὰ σοῦ κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ. οὐ θλίψεις αὐτόν. ὃς ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ υἱῶν ἰσραὴλ. οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης, οὐδὲ ἀλλαγμα κυνὸς εἰς ἐν οἶκον κυρίου θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου εἰσὶ καὶ ἀμφότερα. οὐκ ἐκδικήσεις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων. καὶ τόκον παντὸς πράγματος. οὗ ἐὰν ἐκδανείσῃς, τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκδικήσεις τῷ ἀδελφῷ σου, οὐκ ἐκδικήσεις· ἵνα εὐλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν. ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι, οὐκ ἔστι σοι ἁμαρτία. τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου, φυλάξῃ καὶ ποιήσεις. ὃν τρόπον ηὔξω κυρίῳ τῷ θεῷ σου ὃ ὁμολόγησας τῷ στόματί σου.

Κεφ. κδ'. 24.

Ἐὰν δέ τις εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου σταφυλάς, καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου. ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φαγεῖν σταφυλὴν, ὅσον ἡ ψυχή σου ἐμπλησθῆναι. εἰς δὲ ἄγγος οὐ μὴ ἐμβάλῃς. ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εὗρηκεν ἐν αὐτῇ ἀσχημον πρᾶγμα· καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει αὐτῇ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν, ἐπαναστρέψαι λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτήν. ὅτι βδέλυγμα

λυγμάς ἐστιν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ. ἐὰν δὲ ὡς λάβῃ
γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον. καὶ οὐκ ἐπι-
βληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα. ἀθῷος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ ἐνιαυτὸν ἕνα καὶ εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν. οὐκ ἐπι-
λήμψεσθε μύλον. οὐδὲ ἐπιμύλιον. ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράσε-
ται. ἐὰν δὲ κλέψῃ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐ-
τοῦ τῶν υἱῶν Ισραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, ἀπο-
θανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος. καὶ ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν
αὐτῶν. Προσέχετε ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας. μὴ φυλάσ-
σεσθε σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα ὃν νόμον ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν
ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται. ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξα-
σθαι ποιεῖν. Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου τῇ
Μαριὰμ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

Ἐὰν δὲ ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφειλήματος τινος,
οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον·
ἔξω στήσῃ. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξε-
οίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω. ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένης, οὐ κοιμη-
θήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ. ἀποδόσει ἀποδώσεις αὐτῷ τὸ
ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ δυσμάς. ἡλίου. καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ
ἱματίῳ αὐτοῦ. καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται ἐλεημοσύνη, ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. Οὐκ ἀποστερήσεις μισθὸν πένητος
καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν
ταῖς πόλεσί σου. ἀνθημερὸν ἀποδώσεις αὐτῷ μισθὸν αὐτοῦ. οὐκ
ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ. ὅτι πένης ἐστὶ, καὶ ἐπ' αὐτῷ
ἔχει τὴν ἐλπίδα. καὶ οὐ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον
καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία. Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ
τέκνων. καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἕκαστος τῇ
ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται. Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσ-
λύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. καὶ οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χή-

ρας. καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό
σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν. διατάσσομαί σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν
τὸ ῥῆμα τοῦτο. Ἐὰν ἀμήσητε ἀμητὸν σου ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπι-
λάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἐπαναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό.
τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται. ἵνα εὐλογήσῃσε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν σου. Ἐὰν δὲ ἐλαιολογήσῃς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμή-
σασθε τὰ ὀπίσω σου. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ
ἔσται. καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ἐὰν δὲ πυγήσῃς τὴν
ἄμπελόν σου, οὐκ ἐπαναπυγήσεις τὰ ὀπίσω σου. τῷ προσ-
ηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται. καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο
ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. Κεφ. κε'. 25.

Ἂν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων, καὶ
προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσι, καὶ δικαιώσω-
σι τὸν δίκαιον, καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται
ἐὰν ᾖ ἄξιος ἡ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κρι-
τῶν. καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἔναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν
αὐτοῦ, ἀριθμῷ τεσσαράκοντα, μαστιγώσουσιν αὐτὸν κ' οὐ προσθή-
σουσιν. ἐὰν δὲ προσθῶσι μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πλη-
γὰς πλείονας, ἀκαθημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου. Οὐ φι-
μώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ
ἔξω τοῦ οἴκου ἐξω ἀνδρὶ μὴ ἐπιγόνῳ. ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν. καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα.
καὶ συνοικήσει αὐτῇ. καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ, κατα-
στήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τελευτήσαντος. καὶ οὐκ ἐξαλεί-
φθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραήλ. ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λα-
βεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ εἰς τὴν πύ-

λω ἐπὶ τὴν γερσίαν καὶ ἐρῇ, οὐ θέλει ὁ ἀδελφὸς σου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ. οὐκ ἀθέλησον ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου. καὶ καλέσουσιν αὐτὸν οἱ γερουσίαι τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ. οὐ σὰς εἶπα, οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτὴν, καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἐναντι τῶν γερουσίας, καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ. καὶ ἐμπτύσει εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ. οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνδρὶ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ, οἶκος τοῦ ὑπολελυθέντος τὸ ὑπόδημα.

Ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἀνδρὸς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν. καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπιλάβῃ τῶν διδύμων αὐτοῦ ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ᾽ αὐτῇ.

Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου σάθμιον καὶ σάθμιον μεγα ἢ μικρόν. οὐκ ἔσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον μεγα καὶ μικρόν. σάθμιον ἀληθινὸν, καὶ δίκαιον ἔσαι σοι. καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσαι σοι. ἵνα πολυήμερον γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ. ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα. πᾶς ποιῶν ἄδικον.

Μνήσθητι ὅσα ἐποίησέ σοι ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένου σου ἐξ αἰγύπτου. πῶς ἀντέστησέ σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐκκατέβη ἐν τῇ οὐραγίᾳ, ὅσους κοπιῶντας ὀπίσω σου. σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκπίας καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἐν θεοῦ. καὶ ἔσαι ὅταν κατα παύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ ἐν τῇ γῇ ἧ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, κατακληρονομῆσαι αὐτὴν, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

Κεφάλαιον

Κεφάλαι). κϛ. 26.

Αἰ ἔσαι ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, κατακληρονομῆσαι αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ᾽ αὐτῆς. καὶ λήψῃ ἀπὸ πάσης ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον. καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν. καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου. καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ ἀποκριθήσῃ καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. συρίαν ἀπέβαλον ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς αἴγυπτον. καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ. καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ καὶ μέγα. καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ αἰγύπτιοι. καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά, καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν. καὶ ἐν θλίμμασιν ἡμῶν. καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ αἰγύπτου ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ μεγάλῃ. οὐ χερὶ πρεσβυτῇ, καὶ οὐ τῷ βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ. καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις. καὶ οὐ σημείοις καὶ ἐν τέρασι. καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γενημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι κύριε. γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ εὐφρανθήσῃ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι κύριος ὁ θεός σου. καὶ τῇ οἰκίᾳ σου. καὶ ὁ λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί. ἐὰν δὲ σωτελέσῃς ἀποδεκατῶσαι, πᾶν δὲ ἐπισ-

κατον τ γενημάτων τ γῆς σου ἐν τ τῷ τρίτῳ τ δευτερ ἐπὶ
δέκατον δώσεις τῷ λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφα
νῷ καὶ τῇ χήρᾳ. καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου καὶ ἐμπλησθή
σονται. καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ
τῆς οἰκίας μου. καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ. κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς σου ἃς ἐ
νετείλω μοι. οὐ παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου. καὶ οὐκ ἐπιλαθόμην
καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν. οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτ
ἐξ ἀκαθάρτου. οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι. ὑπήκου
σα τῆς φωνῆς κυρίου μου θεοῦ μου. ἐποίησα κατὰ ἐνετείλω μοι
κάθου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγη
σον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, κατὰ
ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι
ποιῆσαι πάντα δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα. καὶ φυλάξῃ
καὶ ποιήσεις αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὑμῶν. ἐν θεῷ εἶναι σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύ
εσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ
τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ. καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ, καὶ κύριος εἵλετό σε σήμερον γενέσθαι σαυτῷ, λαὸν
περιούσιον. καθάπερ εἶπέ σοι φυλάττειν πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν. ὃς ἐποίησέ
σε ὄνομα καὶ καύχημα καὶ δοξασόν. εἶναί σε λαὸν ἅγιον
κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησε.

Κεφάλαιον κβ. 27.

Αἱ προσέταξε μωϋσῆς καὶ ἡ γερουσία τῶν ἰσραὴλ
λέγων. φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅ
σας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερ. καὶ ἔσται ἣν ἂν ἡμέ
ρᾳ διαβῆτε τ ἰορδάνην εἰς τ γῆν ἣν κς ὁ θεός σου δίδωσί σοι
ἣν κλήρῳ καὶ στήσεις σεαυτῷ, λίθους μεγάλους, καὶ κονιάσεις αὐτὴν

κονίᾳ. καὶ γράψεις ἐπ' τῶν λίθων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
τούτου ὡς ἂν διαβῆτε τὸν ἰορδάνην, ἡνίκα ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν
γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου σοί. καὶ
ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λίθους τούτους οὓς
ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον ἐν ὄρει γαιβαλ. καὶ κονιάσεις
αὐτοὺς κονίᾳ καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ
θεῷ σου. θυσιαστήριον ἐκ λίθων. οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδη
ρον. λίθους ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις τὸ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ
θεῷ σου. καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου
καὶ θύσεις θυσίαν σωτηρίου. καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ ἐκεῖ. καὶ
εὐφρανθήσῃ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων
τούτων, πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα. καὶ ἐλάλησε
μωϋσῆς καὶ διήρεσε διλευῖται, παντὶ ἰσραὴλ λέγοντες. σιώπα
καὶ ἄκουε ἰσραήλ. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ
τῷ θεῷ σου. καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ
ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. καὶ ἐνετείλατο μωϋσῆς τῷ λα
ῷ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων. οὗτοι σταθήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν
ἐν ὄρει γαριζεὶν διαβάντες τὸν ἰορδάνην. συμεών. λευΐ. ἰούδας
ἰσσάχαρ. ἰωσὴφ καὶ βενιαμείν. καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατά
ρας ἐν ὄρει γαιβάλ, ῥουβήν. γὰδ καὶ ἀσήρ. ζαβουλὼν. δάν, καὶ
νεφθαλείμ. καὶ ἀποκριθήσονται οἱ λευῖται παντὶ ἰσραὴλ
φωνῇ μεγάλῃ. ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὃς ποιήσει γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν. βδέλυγμα κυρίῳ. ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ
θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. καὶ ἀποκριθήσεται πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐρεῖ.
γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ, ἢ μητέρα
αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ μετα
τιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατά
ρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο.

ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ
καὶ χήρας. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ
κοιμῶμενος μετὰ γυναικὸς πατρὸς αὐτοῦ. ὅτι ἀπεκάλυψε
συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοι
το. ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους. καὶ ἐρεῖ
σι πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ
ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐ
τοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν
πλησίον δόλῳ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος
ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου. καὶ ἐροῦσι
πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ἐπικατάρατος πᾶς ἀνθρώπος ὃς τις οὐκ
ἐμμένει πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.
καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός. γένοιτο.

Κεφάλαιον κή. 28.

Αἰ ἴσα ὡς ἂν διακούσητε ἐν ἰορδάνῃ εἰς τὴν γῆν ἣν
κύριος ὁ θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ἐὰν ἀκοὴν ἀκού
σητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, φυλάσσειν
καὶ ποιῆν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σή
μερον. καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς. καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὗται. καὶ κα
τάσχωσί σε, ἐὰν ἀκοὴν ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
εὐλογημένη σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. εὐλογη
μένα τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου. καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου
καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου. καὶ τὰ πρόβατα τῶν προβάτων σου.
εὐλογημένα αἱ ἀποθῆκαί σου, τὰ ἐγκαταλείμματά σου, εὐλογη
μένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ
ἐκπορεύεσθαί σε. παραδῷσι κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς
σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι, συντετριμμένους πρὸ προσώπου
σου. ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσονται πρὸς σέ. καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξον

ἀπὸ προσώπου σου. ἀποστείλαι κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν ταῖς
ταμείοις σου καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου καὶ εὐ
λογήσει σε ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, ἀναστῆσαί σε κύριος ὁ
θεός σου λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε σοῖς πατράσι σου.
Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευ
θῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φοβηθήσονταί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς
γῆς, ὅτι ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι, καὶ φοβηθήσονταί σε. καὶ
πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου, εἰς ἀγαθά, ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοι
λίας σου. καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου. καὶ ἐπὶ τοῖς γε
νήμασι τῆς γῆς σου. ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πα
τράσι σου δοῦναί σοι. ἀνοίξαι σοι κύριος ἐν θυσαυρὸν αὐτοῦ
τὸν ἀγαθὸν, ἐν οὐρανῷ δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐν καιρῷ αὐ
τοῦ. εὐλογῆσαι, πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. καὶ δανιεῖς ἔθνε
σι πολλοῖς. σὺ δὲ οὐ δανιεῖ. καὶ ἄρξεις σύ, ἐθνῶν πολλῶν.
σοῦ δὲ ἄρξουσι. κατασύσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλήν,
καὶ μὴ εἰς οὐράν. καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω, καὶ οὐκ ἔσῃ ὑπὸ κάτω.
ἐὰν εἰσακούσῃς τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλ
λομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιῆν, οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πάν
των τῶν λόγων οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. δεξιὰ ἢ ἀριστε
ρὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς. καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ
ποιῆν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σή
μερον, ἐλεύσονταί σε πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ καταλήψον
ταί σε. ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ.
ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου. ἐ
πικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γενήματα τῆς
γῆς σου. τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προ
βάτων σου. ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε. καὶ
ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε. ἐξαποστείλαι κύ
ριος ἐπὶ σὲ τὴν ἐκλιμίαν. καὶ τὴν ἀνάλωσιν πάντα σὺ

ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου· ὅσα ἂν ποιήσῃς ἕως ἂν ἐξολοθρεύ-
σῃσε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃσε ἐν τάχει, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτη-
δεύματά σου διότι ἐγκατέλιπές με· προσκολλήσαι κύριος ἐν
σοὶ ἐν θανάτῳ, ἕως ἂν ἐξαναλώσῃσε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν σὺ εἰ-
σπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. πατάξαι σε κύριος ἀπορί-
ᾳ καὶ πυρετῷ· μὴ ῥίγει μὴ ἐριθισμῷ καὶ φόνῳ· μὴ ἀνεμοφθορίᾳ
μὴ τῇ ὠχρίᾳ· καὶ καταδιώξονταί σε ἕως ἂν ἀπολέσωσί σε· μὴ
ἔσαι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑπὸ κάτω
σου σιδηρᾶ. δώῃ κύριος ἐκ τῆς γῆς σου χοῦν καὶ κονιορτὸν, καὶ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σὲ ἕως ἂν ἐκτρίψῃσε καὶ ἕως ἂν
ἀπολέσῃσε. δώῃσε κύριος σε πεπληγότα ἐχθροῖς σου· ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπ'
αὐτῶν· καὶ ἔσῃ εἰς διασπορὰν εἰς πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς γῆς· καὶ ἔσονται οἱ νεκροί σου κατάβρωμα τοῖς πετει-
νοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ἀποδιώκων.
πατάξαι σε κύριος ἐν ἕλκει αἰγυπτίῳ εἰς τὰς ἕδρας· καὶ ψώρᾳ
ἀγρίᾳ καὶ κνήφῃ ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι. πατάξαι σε κύ-
ριος παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας· καὶ
ψηλαφήσεις μεσημβρίας· ὡσεὶ ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς ἐν
σκότει· καὶ οὐκ εὐοδώσε τὰς ὁδούς σου· καὶ ἔσῃ τότε
ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ
οὐκ ἔσαι σοι ὁ βοηθῶν· γυναῖκα λήψῃ· καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει
αὐτήν· οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐ κατοικήσεις ἐν αὐτῇ·
ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν· ὁ μόσχος
σε ἐσφαγμένος ἐνώπιόν σε, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σε ἡρ-
παγμένος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεταί σοι· τὰ πρόβατά σε,
δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σε, καὶ οὐκ ἔσαι σοι ὁ βοηθῶν· οἱ υἱοί
σε καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἑτέρῳ· καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοί σου ὁρῶντες σφακελίζοντες εἰς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἰσχύσε ἡ χεὶρ
σε· τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σε καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται

ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίσασι· καὶ μὴ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τυραυσμένος
ἐπὶ πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὁράματα
τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃ. πατάξαι σε κύριος ἐν ἕλκει πο-
νηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας· ὥς τε μὴ δύνασθαί ἰα-
θῆναί σε ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου. ἀπα-
γάγοι κύριος σε καὶ ὁδὸς ἀρχοντάς σου οὓς ἂν καταστήσεις ἐπὶ
σεαυτὸν, ἃς ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίσασι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου· καὶ λα-
τρεύσεις ἐκεῖ, θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις· καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰ-
νίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς
ἂν ἀπαγάγῃσε κύριος ἐκεῖ. σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδίον·
καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις. ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς. ἀμπελῶνα φυ-
τεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ συμφανθήσῃ ἐξ αὐ-
τοῦ· ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. ἐλαίαι ἔσονταί σοι ἐν πά-
σοις ὁρίοις σου· καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ, ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου·
υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις, καὶ οὐκ ἔσονταί σοι· ἀπελεύ-
σονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ. πολλὰ τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ γε-
νήματα τῆς γῆς σου. ἐξαναλώσει ἡ ἐρεσύβη. ὁ προσήλυτος ὃς
ἔσῃ ἐν σοί, ἀναβήσεταί ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω· σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω
κάτω. οὗτος δανείσει σοί· σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανείσεις. οὗτος ἔσαι εἰς
κεφαλήν· σὺ δὲ ἔσῃ εἰς οὐράν. μὴ ἐλεύσονταί ἐπί σε πᾶσαι αἱ κα-
τάραι αὗται καὶ καταδιώξονταί σε καὶ καταλήψονταί σε, ἕως
ἂν ἐξολοθρεύσῃσε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃσε· ὅτι οὐκ ἐσήκουσας
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐνετείλατό σοι· καὶ ἔσαι
ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶ-
νος· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ
ἐν ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ πλῆθος πάντων· καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐ-
χθροῖς σου οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου ἐπὶ σὲ ἐν λιμῷ καὶ
ἐν δίψῃ καὶ ἐν γυμνότητι· καὶ ἐν ἐλλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσει
σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃσε

καὶ ἐπάξει ἐπὶ σὲ κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὃν
σὺ ὄρημα ἀκούσῃ ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἔθνος ἀν
αισθὲς προσώπῳ, ὅσις οὐ θαυμάσῃ πρόσωπον πρεσβύτερον, καὶ
νέον οὐκ ἐλεήσει· καὶ κατέδεται τὰ ἐκγονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὰ γε
νήματα τῆς γῆς σου, ὥς τι μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαι
ον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων
σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε καὶ ἐκβίψῃ σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί
σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρὰ,
ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας, ἐπὶ αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει
σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου αἷς δέδωκε σοι κύριος ὁ θεός σου.
καὶ φαγῇ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σου· κρέα υἱῶν σου καὶ θυγατέρων
σου, ἃ ἔδωκε σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ συνοχορίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
θλίψει, ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου· ὁ ἁπαλὸς, ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφε
ρὸς σφόδρα, βασκανιεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, καὶ τὰ καταλειφθέντα
τὰ τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτοῖς· ὥστε δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν ἀπὸ
τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ ὧν ἂν κατεσθίῃ διὰ τὸ μὴ κατα
λελεῖφθαι αὐτῷ μηδὲν ἐν τῇ συνοχορίᾳ καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ θλί
ψουσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· καὶ ἡ ἁπα
λὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα ἥτις οὐκ πεῖρα ἔλαβεν ὁ πούς
αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἁπαλό
τητα, βασκανιεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς ἐν ὀνδρα αὐτῆς ἐν υἱὸν καὶ
τῷ κόλπῳ αὐτῆς· καὶ ἐν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς· καὶ ἐν κό
ριον αὐτῆς καὶ ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς· καὶ ἐν τέκνον αὐτῆς
ἃ ἂν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ, διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων
ἐν κρυφῇ ἐν τῇ συνοχορίᾳ καὶ ἐν τῇ θλίψει ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. ἐὰν μὴ εἰσακούσητε πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
τῷ φοβερῷ τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ θαυμαστὸν τοῦτο κύριος
τὸν θεόν σου· καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγάς σου, καὶ τὰς

πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστὰς, καὶ
νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς· καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ, πᾶσαν τὴν
δυσανίαν αἰγύπτου τὴν πονηρὰν ἣν ὀδυνᾶβοῦ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν· καὶ κολληθήσονται ἐν σοί· καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶ
σαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην
ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ νόμου τούτου, ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἕως ἂν
ἐξολοθρεύσῃ σε· καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ'
ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς πλῆθος· ὅτι οὐκ ἤκου
σατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἔσται ὃν τρόπον
εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθῦναι ὑ
μᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑ
μᾶς· καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐ
κεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν· καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου
εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου αὐτῆς· καὶ δουλεύ
σεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οἷς οὐκ ἐπίσασι σὺ καὶ
οἱ πατέρες σου· ἀλλὰ καὶ ἐν ἔθνεσιν ἐκείνοις, οὐκ ἀναπαύ
σεσι· οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τοῦ πόδος σου· καὶ
δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀ
φθαλμοὺς· καὶ τηκομένην ψυχήν· καὶ ἔσται ἡ ζωή σου κρεμαμέ
νη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νύ
κτα, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου· τοπρωῒ ἐρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο ἑ
σπέρα· καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο πρωΐ· ἀπὸ τῆς φό
βου τῆς καρδίας σου οὗ φοβηθήσῃ· καὶ ἀπὸ τῶν δραμάτων τῶν
ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψει· καὶ ἀποστρέψει κύριος ὁ θεός σε αἰ
χυντὸν ἐν πλοίοις, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰ
δεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, εἰσ
παίδας καὶ εἰσ παιδίσκας· καὶ οὐκ ἔσται ὁ κλύζων· οὐ
τοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο κύριος τῷ μωϋ
σεῖ στῆσαι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν γῇ μωὰβ πλὴν τῆς διαθήκης ἧς
διέθετο αὐτοῖς ὼρήβ.

Κεφ. κθ'. 29.

Αἰ ἐκάλεσε μῶϋσῆς πάντας ϐυς ἰηοὺς ἰσραὴλ, καὶ εἶ
κ πε πρὸς αὐϐυς. ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησε
κύει⊖ ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν γῇ αἰγύπ⌈τῳ, ἐνώπιον ὑμῶν, Φα
ραὼ καὶ πᾶσι τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ·
τοὺς πειρασμοὺς ϐυς μεγάλους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ ϐυ·
τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα. τὴν χεῖρα τὴν κρα
ταιὰν καὶ ἐν βραχίονα ἐν ὑ-ηλόν. καὶ οὐκ ἔδωκε κύει⊖ ὁ θε
ὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι. καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦτα ἀ
κούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἤγαγον ὑμᾶς τεσσαράκον
τα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑ
ποδήματα ὑμῶν, οὐ κατετρίϐη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. ἄρτον
οὐκ ἐφάγετε. οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε. ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐγώ
κύει⊖ ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ἤλθε⌈τε ἕως ⸗ τόπου τούτου, καὶ ἐξῆλθε σι
ὼν βασιλεὺς ἐσεϐών, καὶ ὠγ βασιλεὺς τῆς βασὰν, εἰς συναντη
σιν ὑμῖν ἐν πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐϐυς, ἐν ϐῳ πρέμῳ καὶ
ἐλάϐομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τοῖς ῥουϐὴ
νὶ ϐῳ γαδδί. καὶ ϐῳ ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ, καὶ φυλάξεσθε τὰ
ῥήματα τῆς διαθήκης ταύτης, ὅπως ἂν ποιήσητε πάντα τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ὅπως
συνῆτε πάντα ὅσα ἐποιήσατε. ὑμεῖς ἑστήκατε πάντες σήμερον
ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν. καὶ οἱ γέροντες ὑ-
μῶν, καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοδιδάσκαλοι ὑμῶν. πᾶς
ἀνὴρ ἰσραὴλ. καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. καὶ
ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν. ἀπὸ ξυλο
κόπου ὑμῶν, ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρί
ου τοῦ θεοῦ ϐυ, καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύειος ὁ θεὸς σή
διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον. ἵνα στήσῃ σε ἑαυτῷ εἰς λαόν.
καὶ αὐτὸς ἔσαι σου θεὸς ὃν τρόπον εἶπέ ϐι. καὶ ὃν τρόπον ὤμο
σε ϐοῖς πατράσι ϐυ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώϐ. καὶ οὐχὶ σὺ
μόνοις, ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὰς ἀρὰς

ταύτας, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον κυ
ρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. καὶ ϐοῖς μὴ οὖσι μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον, ὅτι
ὑμᾶς οἶδατε ὡς κατῳκήσαμεν ἐν γῇ αἰγύπτῳ, καὶ ὡς παρήλ
θομεν ἐν μέσῳ ⸗ ἐθνῶν οὓς παρήλθε⌈τε, καὶ εἴδετε τὰ ϐδελύγ-ματα
αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν. ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυ
σίον ἃ ἐστὶ παρ' αὐϐοῖς. μή τί ἐστιν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ἢ πατριὰ
ἢ φυλή ἐστιν, ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, πο
ρεύεσθαι λατρεύειν ϐοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. μή τις ἔστιν ἐν ὑ
μῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ. καὶ ἔσαι ἐὰν ἀκούσῃ
τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ λέγων. ὅσιοι μοι γένοιτο. ὅτι ἐν τῇ ἀπλανήσει τῆς
καρδίας μου πορεύσομαι. ἵνα μὴ σωσαπολίσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς
τὸν ἀναμάρτητον. οὐ μὴ θελήσει ὁ θεὸς νηλατεύειν αὐϐοῖ.
ὀλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ κυρίου καὶ ὁ ζῆλο⊖ αὐτοῦ ἐν
ϐῳ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ. καὶ κολληθήσονται ἐν αὐϐοῖ, πᾶσαι αἱ
ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν ϐῳ ϐιβλίῳ τῷ
νόμου ϐυτου, καὶ ἐξαλείψει κύει⊖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑ
πὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύει⊖ εἰς κακὰ ἐκ παν
των τῶν φυλῶν ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τῆς
γεγραμμένης ἐν ϐῳ ϐιβλίῳ τῷ νόμου ϐυτου. καὶ ἐροῦσιν ἡ γε
νεὰ ἡ ἑτέρα οἱ ἐξ ὑμῶν, οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλο
τριο⊖ ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν. καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς
γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἃς ἀπέστειλε κύει⊖ ἐπ' αὐ
τήν. θεῖον καὶ ἅλας κατακεκαυμένον. πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς, οὐ σπαρή
σεται οὐδὲ ἀνατελεῖ. οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶν χλωρόν.
ὃν τρόπον κατεστρώφη σόδομα καὶ γόμορῤῥα. ἀδαμὰ καὶ σεϐωὶμ
ἃς κατέστρεψε κύειος, ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πάντα
τὰ ἔθνη, διατί ἐποίησε κύειος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ. τίς ὁ θυμὸς
τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος. καὶ ἐροῦσιν ὅτι κατέλιπον τὴν διαθή
κην κυρίου ϐυ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν. ἣν διέθετο τοῖς πατράσ-

αὐτῶν. ὅτι ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, καὶ παρεβάλοσαν
τοῦ λατρεύσαι θεοῖς ἑτέροις. καὶ προσκύνησαν αὐτοῖς. οἷς οὐκ
ἐπίσανε, ἃ δὲ διένειμεν αὐτοῖς. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν
γῆν ἐκείνην, ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τὰς γε-
γραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἐξα-
λείψει αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παρ-
οξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα. καὶ ἐξέβαλεν αὐτὴν εἰς γῆν ἑτέραν
ὡσεὶ νῦν. τὰ κρυπτὰ, κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν
καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ
νόμου τούτου. Κεφ. λ'. 30.

Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐπέλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα
κ ταῦτα, ἥ τε εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν δέδωκα πρὸ προ-
σώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν διασκορπίσῃ κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ, καὶ
ἐπιστραφῇς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐπιστρέψει κύριος τὰς
ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν σωάξει σε ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν. εἰς οὓς διεσκόρπισε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ. ἐὰν ᾖ σου
διαστορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖ
θεν σωάξει σε κύριος ὁ θεός σου. καὶ ἐκεῖθεν λήψεταί σε. καὶ
σωάξει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ
πατέρες σου. καὶ κληρονομήσεις αὐτὴν καὶ εὖ σε ποιήσει. καὶ
πλεονάσαι σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. καὶ περικαθαριεῖ
κύριος τὴν καρδίαν σου, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀ-
γαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζήσῃς σύ. καὶ δώσει κύριος ὁ θεὸς σου τὰς
ἀρὰς ταύτας, ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἳ
ἐδίωξάν σε. καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ, καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί

σοι σήμερον, καὶ περισσεύσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ
ἔργῳ τῶν χειρῶν σου. ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν
τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου. καὶ ἐν τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου·
ἔτι ἐπιστρέψαι κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθά·
καθάπερ εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου. ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φω-
νῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντο-
λὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς
γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. ἐὰν ἐπιστραφῇς
πρὸς κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου. ὅτι ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,
οὐ χυπέρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστιν. οὐκ ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ ἐστι λέγων. τίς ἀναβήσεται ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήψε-
ται ἡμῖν αὐτήν. καὶ ἀκουστὸν αὐτὴν ποιήσομεν. ἢ δὲ πέραν
τῆς θαλάσσης ἐστὶ λέγων. τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν. καὶ ἀκουστὸν αὐτὴν ποιήσει
ἡμῖν; ἐγγύς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ποιεῖν αὐτό, ἰδοὺ δέδω-
κα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. ἐὰν
οὖν καὶ τὸ κακόν. ἐὰν ὑπακούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν
θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσ-
σειν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις
αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ γενεσθε. καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ
θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐ-
τήν. καὶ ἐὰν μεθασῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανη-
θεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἀναγγέλ-
λω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε, καὶ οὐ μὴ πολυήμε-
ρεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, εἰς
κληρονομῆσαι αὐτήν. διαβαίνεις τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι αὐτήν. διαμαρ-
τύρομαι ὑμῖν σήμερον τόνδε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τὴν ζωὴν

ἣν καὶ ἐν θάνατῳ διέσωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν. τὴν εὐλογίαν
καὶ τὴν κατάραν· καὶ ἐκλέξαι τὴν ζωήν, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρ
μα σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου· εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ ζωή σου· καὶ ἡ μακροθυμία τῶν ἡ
μερῶν σου, κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι
σου Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ δοῦναι αὐτοῖς.

Κεφαλαιον λά. 31.

ΚΑὶ συνετέλεσε Μωϋσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους
τούτους πρὸς πάντας Ισραηλ. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσ
μαι ἔτι ἐξορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι· κύριος δὲ εἶπε πρός με·
οὐ διαβήσῃ τὸν Ιορδάνην τοῦτον. κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευό
μενος πρὸ προσώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα
ἀπὸ προσώπου σου· καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς
ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησε κύριος·
καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε σηὼν καὶ ὼγ βασι
λεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου· καὶ τῇ
γῇ αὐτῶν· καθὸ ἐξωλόθρευσεν αὐτούς· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
κύριος ἐνώπιον ὑμῶν· καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετειλά
μην ὑμῖν· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία· μὴ δέ
πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος ὁ
προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν· οὐ μήσε ἀνῇ· οὐδὲ μή σε ἐγκα
ταλίπῃ· καὶ ἐκάλεσε Μωϋσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐναντίον
παντὸς Ἰσραηλ· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προ
σώπου τοῦ λαοῦ τούτου· εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι
σιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς· καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς
αὐτήν, καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει
σε οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία· καὶ
ἔγραψε Μωϋσῆς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βι
βλίον καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἴρουσι

τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου· καὶ τοῖς πρεσβυτέροις υἱῶν
Ισραήλ· καὶ ἐνετείλατο Μωϋσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων· μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἐν ἑορ
τῇ σκηνοπηγίας, ἐν τῷ συμπορεύεσθαι παντα Ισραὴλ ὀφθῆ
ναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐξελήται κύ
ριος, ἀναγνώσεσθε ἐν νόμον τοῦτον ἐναντι παντὸς Ισραὴλ εἰς τὰ
ὦτα αὐτῶν· ἐκκλησιάσατε ἐμοὶ λαόν· ὑμᾶς ἄνδρας καὶ τὰς γυ
ναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα· καὶ ἐν προσήλυτόν σου ἐν ταῖς πό
λεσί σου ἵνʼ ἀκούσωσι καὶ ἵνα μαθωσι φοβεῖσθαι κύριον τὸν
θεὸν ὑμῶν· καὶ ἀκούσονται τοῖς παντας τοὺς λόγους τοῦ νό
μου τούτου καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἴδασιν ἀκούσονται, καὶ
μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέ
ρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
Ιορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Μωϋσῆν· ἰδοὺ ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλε
σον τὴν Ἰησοῦν· καὶ στῆτε περὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ
τυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη Μωϋσῆς καὶ Ἰη
σοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐστησαν περὶ τὰς θύ
ρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ
νεφέλης· καὶ ἔστη ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ ἔστη στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς· καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἰδοὺ σὺ κοιμᾶσαι μετὰ τῶν πα
τέρων σου καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θε
ῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐ
τήν· καὶ ἐγκαταλείψουσί με· καὶ διασκεδῶ τὴν διαθήκην
μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς· καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ αὐτοῖς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ καταλείψω αὐτοὺς· καὶ ἀποστρέψω τὸ πρό
σωπόν μου ἀπʼ αὐτῶν καὶ ἔσται κατάβρωμα· καὶ εὑρήσουσιν αὐ
τὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις· καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι
οὐκ ἔστι κύριος ὁ θεός μου ἐν ἡμῖν εὕρασάν με τὰ κακὰ ταῦτα·

ἐγὼ δὲ ἀποστροφὴ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν. ὅτι ἐπε-
στράφησαν εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους. καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὠ-
δῆς ταύτης. καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. καὶ ἐμβάλ-
λετε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν. ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη εἰς
μαρτύριον ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ. εἰσαγῶ γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθήν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα
καὶ μέλι. καὶ φαγονται καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ πιανθήσονται. καὶ ἐπιστρα-
φήσονται εἰς θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παρο-
ξυνοῦσί με καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέ-
μην αὐτοῖς. καὶ ἀντικατασήσεται ἡ ᾠδὴ αὕτη, κατὰ πρόσωπόν
αὐτῶν μαρτυροῦσα. οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν
καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν. ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν σύνε-
σίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν
με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν. καὶ ἔγραψε μωϋσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν, τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ. καὶ ἐνετείλατο μωϋσῆς
Ἰησοῦ υἱῷ ναυῆ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. σὺ γὰρ εἰσά-
ξεις τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς κύριος. καὶ
αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ. ἡνίκα δ' συνετέλεσε μωϋσῆς γράφων πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος, καὶ ἐν-
τείλατο τοῖς λευίταις τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου
λέγων. λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ νόμου τούτου, θήσετε αὐτὸ ἐκ πλα-
γίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ ἔσται ἐκεῖ
ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον. ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὴν ἐριθισμόν σου καὶ
τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν. εἰ γὰρ ἔτι ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμε-
ρον παροξύνετε τὸν θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ
μετὰ τὸν θάνατόν μου. ἐκκλησιάσατε πρός με τοὺς φυλάρχους
ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν. καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς
γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάν-
τας τοὺς

τας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρτύρομαι αὐτοῖς τὸν τε οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν. οἶδα γὰρ ὅτι ἐπ' ἐσχάτῳ τῆς τελευτῆς μου
ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑ
μῖν. καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κατὰ τὴν ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ παροργίσαι αὐ
τὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

Κεφάλαιον λβ. 32.

κ Αἰλάλησε μωϋσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης τῆς ἐκκλη-
σίας ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἕως εἰς
τέλος. πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου. προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς ὁ ἀποφθεγμά-
μου, καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄ
γρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκαλεσα. δότε
μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. θεὸς πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ. δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος. ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα
μωμητά. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη. ταῦτα κυρίῳ ἀνταπο-
δίδοτε, λαὸς οὗτος μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός
σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε; μνήσθητε
ἡμέρας αἰῶνος. σύνετε δὴ ἔτη γενεὰς γενεῶν. ἐπερώτησον τὸν
πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι. τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐρεῖ
σοι, ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ἀδὰμ
ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. καὶ ἐγενήθη με
ρὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ ἰσρα-
ήλ. αὐτάρκησεν αὐτὸν οὐ τῇ ἐρήμῳ, οὐ λίβα καὶ μάδος ἐν ἀ
νύδρῳ. ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν
αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεποθησε. διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἔ
λαβεν αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.
κύριος μόνος ἦγεν αὐτὸν καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ θεὸς ἀλλότριος

ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἱππασίαν τῆς γῆς. ἐνόμισεν αὐθωρεί, ὅτι
νήματα ἀχρῶν. ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας. καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς
πέτρας. βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἀρνῶν
καὶ κριῶν. ἰδοὺ ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυρῶ
καὶ αἷμα σταφυλῆς. ἔπιον οἶνον, καὶ ἔφαγον ἐκάθη καὶ ἐνεπλή
σθη. καὶ ἐπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος, ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη ἐπλα
τύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ
πὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. παρώξυναν με ἐπ' ἀλλοτρίοις ἐν βδε
λύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με. ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θε
ῷ. θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν οὓς οὐκ
ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλι
πες. καὶ ἀπελάθη θεὸς τοῦ τρέφοντός σε. καὶ ἐβδελύξατο κύριος καὶ ἐ
ζήλωσε. καὶ παροξύνθη διὰ ὀργὴν ἰδίων αὐτῶν καὶ θυγατέρων. καὶ
εἶπεν ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν. καὶ δείξω, τί ἔσται
αὐτοῖς ἐπ' ἔσχατον. ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν. υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι
πίστις ἐν αὐτοῖς. αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. παρώργι
σαν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ'
οὐκ ἔθνει. ἐν ἔθνει συνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται
ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου, καταφάγε
ται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων. συν
άξω ἐς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω ἐς αὐτούς.
τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρέων. καὶ ὀπισθότονον ἀνίατον.
ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ ἐς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ συρόντων
ἐν τῆς γῆς. ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν τα
μιείων φόβος. νεανίσκους σὺν παρθένοις θηλάζων. μετὰ καθέδρης
κότου πρεσβυτέρου. εἶπα, διασπερῶ αὐτοὺς. καταπαύσω δὲ
ἐξ ἀνθρώπων, εἰ μνημόσυνον αὐτῶν. εἰμὴ διὰ ὀργὴν ἐχθρῶν. ἵνα
μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ σωπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι αὐ
μὴ δείξωσιν ἡ χεὶρ ὑμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησε
ταῦτα πάντα. ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἐστι, καὶ φρό

νησις οὐκ αὐτοῖς ἐπισήμη. οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. ταῦτα κατα
ξιώσαν εἰς ἐν ἐπιόντα χρόνον. πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ
δύο μυριάκις ἐμπλήσουσι μυελοῦ, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ
ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἡμῶν ὡς οἱ θε
οὶ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. ἐκ γὰρ ἀμπέλου σοδόμ
μων, καὶ ἐξ ἀμπελὼν αὐτῶν. καὶ ἡ κλῆμαξ αὐτῶν ἐκ γομόρρας
καὶ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βότρυς πικρίας αὐτοῖς. θυμὸς
δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα σωρὸς ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισα ἐν τοῖς θησαυ
ροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ οὗ
ταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν. ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν.
καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν. ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ
τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται, εἰδὲ γὰρ αὐτοὺς παρα
λελυμένους καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους.
καὶ εἶπε κύριος, ποῦ ἐστιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποίθει
σαν ἐπ' αὐτοῖς. ὧν ἔσθιεν τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠδίετο, καὶ ἐν
πινέτωσαν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀνασήτωσαν καὶ βοη
θησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί. ἴδετε
νῦν ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτεί
νω καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι. καὶ οὐκ ἔστιν ὃ
ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖ
ρά μου. καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ. ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν
αἰῶνα. ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μαχαιράν μου, καὶ
ἀντιλήψεται κρίματος ἡ χείρ μου. καὶ ἀνταποδώσω δίκην
τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. μεθύσω τὰ
βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα
ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρ
χόντων ἐθνῶν. εὐφράνθητε οὐρανοὶ αἷμα αὐτῶν μὴ προσκωμ
σάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτ
ἐκδικήσεται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς αὐ

τοῦ, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδιδόναι, καὶ ἐκ καθαιρεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐγραψε μωϋσῆς τὴν ὠδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. καὶ ἐσπλθε μωϋσῆς πρὸς ἐν λαόν. καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ἐς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυὴ, καὶ συνετέλεσε μωϋσῆς λαλῶν τοὺς λόγους τούτους πάντας παντὶ Ἰσραήλ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, προσέχετε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον ἃ ἐντελῇ τοῖς υἱοῖς ὑμῶν. φυλάσσεσθαι καὶ ποιῆν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου. ὅτι οὐ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν. ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν. καὶ ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς. ἐς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἵνα κληρονομῆσαι αὐτήν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωϋσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων. ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρείμ, ὅ ἐστιν οὐ γῆ μωὰβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχώ. καὶ ἴδε τὴν γῆν χαναὰν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐς κατοχήν. καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει ἐς ὃ ἂν βαίνεις ἐκεῖ. καὶ προστεθήση πρὸς ἐν λαόν σου. ὃν τρόπον ἀπέθανεν ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ ὥρ τῷ ὄρει. καὶ προσετέθη πρὸς ἐν λαὸν αὐτοῦ. διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς ὑδασι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ σίν. διότι οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. ὅτι ἀπέναντι ὄψει τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

Κεφάλαιον λγ. 33.

Αἱ αὕτη ἡ εὐλογία ἣν ηὐλόγησε μωϋσῆς ἄνθρω-
πος τὸ θεῖον υἱοὺς Ἰσραὴλ, πρὸ τ τελευτῆς αὐτ
κ. μὴ εἶπε κύριος ἐν σινὰ ἦκε καὶ ἐπέφανεν ἐκ σηὶρ
ἡμῖν, μὴ κατέπαυσεν ἐξ ὄρους φαρὰν σὺν μυριάσι κάδης ἐκ δε
ξιῶν αὐτ ἄγγελοι ἄγγελοι μετ αὐτ. καὶ ἐφείσαθ τ λαοῦ αὐ-
τοῦ. καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖρας σου καὶ οὗ-

τοι ὑπὸ σὲ ἔστί, καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν μωϋσῆς κληρονομίαν συναγωγῆς Ἰακώβ. καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἀρχόντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραήλ. ζήτω βουβήν, καὶ μὴ ἀποθανέτω. καὶ συμεὼν ἔστω ὀλυς οὐ ἀριθμός. καὶ αὕτη Ἰούδα. ἔσται κύριε φωνῆς Ἰούδα. καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτῦ εἰσελθοισαν. αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακενοῦσιν αὐτό. καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ καὶ τῷ λευὶ εἶπε. δότι λευὶ δήλους αὐτοῦ, καὶ ἀληθῆ αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ δσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ. ἐδιδόρησαν αὐτὸν, ἐφ ὕδατος ἀντιλογίας. ὁ λέγων τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ οὐχ ἑώρακά σε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωκαν. ἐφύλαξε τὰ λόγιά σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε. διδάξουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακὼβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραήλ. ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντὸς τοῦ θυσιαστηρίου σου. εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι. πάταξον ὀπισθεν τῶν ἐπανεστηκότων ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ δι μισοῦντός αὐτὸν μὴ ἀναστήσωσιν. καὶ τῷ βενιαμὶν εἶπεν. ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου. κατασκηνώσει. καὶ ὁ θεὸς σκιάσει ἐπ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε. καὶ τῷ ἰωσὴφ εἶπεν. ἀπ εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτῦ. ἀπὸ δρῶν οὐρανῦ καὶ δρόσου. καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν. καὶ καθ ὥραν γενημάτων ἡλίου τροπῶν. καὶ ἀπὸ σωρὸν μιμῶν καὶ ἀπὸ κεφαλῆς ὀρέων ἀρχῆς. καὶ ἀπὸ κεφαλῆς βουνῶν αἰωνίων. καὶ κατ ὥραν γῆς πληρώσεως. καὶ τὰ δικαιώματα τῷ ἐφθέντι ἐν τῇ βάτῳ. ἐλθοισαν κεφαλὴ ἰωσὴφ. καὶ ἐπὶ κεφαλῆς δεδοξασθεῖς ἐν ἀδελφοῖς. πρωτότοκος ταύρου εὐκλεὴς αὐτοῦ. κέρατα μονοκέρατος, τὰ κέρατα αὐτοῦ. ἐν αὐτοῖς ἔθνη κραταιᾷ ἅμα ἕως ἀπ ἄκρου τῆς γῆς αὗται μυριάδες ἐφραίμ. καὶ αὗται χιλιάδες μανασσῆ. καὶ τῷ ζαβουλὼν εἶπεν. εὐ-

φράνθητι Ιακουλὼν ἐν ἐξοδίᾳ σου μὴ ἰσάχαρ ἐν οἴς σκιωθήσε-
σιν αὐτοῦ. ἐλθη ἐξολοθρεύσουσι. μὴ ἐπικαλέσωνται ἐκεῖ. καὶ θύ-
σουσι ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης. ὅτι πλοῦτον θαλασσης θηλά-
σουσι. καὶ ἐμπορία ἀπὸ ἐθνῶν παρωλίου κατοικούντων. καὶ
ὡσεὶ γὰρ εἶπον. νύλογημένον ἐμπλατύνων γᾶν ὡς λέων ἀνε-
παύσατο. σωτηρίας βραχίονα καὶ ἄρχοντα. καὶ ἐδέξην ἀπαρ-
χὴν αὐτοῦ. ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων σωηγμένων ἅμα
ἀρχηγοῖς λαῶν. δικαιοσύνην κύριον ἐποίησε καὶ κρίσιν αὐ-
τοῦ μετὰ ἰσραήλ. καὶ ὡσεὶ δὰν εἶπον. δὰν σκύμνος λέοντος.
μὴ ἐκπηδήσει ἐκ βασάν. μὴ ὡσεὶ νεφθαλεὶμ εἶπε νεφθαλεὶμ
πλησμονὴ δεκτὴ. μὴ ἐμπλησθήτω νύλογίας πρὸς κύριον. θάλασ-
σαν μὴ λίβα κληρονομήσει. μὴ ὡσεὶ ἀσὲρ εἶπον. νύλογημένος
ἀπὸ τέκνων ἀσὴρ, μὴ ἔσαι δεκτὸς οἴς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψῃ ἐν
λαίῳ τὸ πόδα αὐτοῦ. σίδηρος καὶ χαλκὸς, τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσαι.
μὴ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχύς σου. ἐκ ἔσαι ὥσπερ θεὸς τοῦ ἠγαπη-
μένου. ὁ ἐπιβαίνων εἰς ἔν οὐρανὸν, βοηθός σου. καὶ ὁ μεγαλοπρε-
πὴς τοῦ στερεώματος. καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχῆς. καὶ ὑπὸ
ἰσχὺν βραχίονων αἰωνίων, καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου τὸν ἐ-
χθρὸν. λέγων. ἀπόλοιο. καὶ κατασκιωσει ἰσραὴλ μόνος πη-
γὴ ὑδάτων εἰς γῆς σίτου καὶ οἴνου. μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ
σωνεφὴς δρόσῳ. μακάριος εἶ ἰσραήλ. τίς ὅμοιός σοι λαὸς
σωζόμενος ὑπὸ κυρίου. ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου. καὶ μά-
χαιρα καυχήματος σου. καὶ φεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. καὶ σὺ
ἐπὶ πράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Κεφάλαιον λδ. 34.

ΚΑὶ ἀνέβη μωϋσῆς ἀπὸ ἀραβὼθ μωάβ. εἰς ὄρος
μωὰβ εἰς κορυφὴν βασγά, ἣ ἐστι κατὰ πρόσωπον ἰε-
ριχώ. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κς πᾶσαν τὴν γῆν γαλαὰδ ἕως δὰν,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐφραὶμ καὶ μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης καὶ τὴν ἔρημον

καὶ τὰ περίχωρα ἰερειχὼ πόλιν φοινίκων ἕως σιγώρ. καὶ εἶπε
κύριος πρὸς μωϋσῆν. αὕτη ἡ γῆ ἣν ὤμοσα τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰ-
σαὰκ καὶ ἰακὼβ λέγων. τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτὴν. καὶ
ἐθεάξε αὐτὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου. μὴ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. καὶ ἐτε-
λεύτησεν ἐκεῖ μωϋσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ μωὰβ διὰ ῥήμα-
τος κυρίου. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν γῇ μωὰβ ἐγγὺς οἴκου φογώρ.
καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
μωϋσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ ἐτῶν ἐν τῷ τελευτῆσαι αὐ-
τόν. οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν
τὰ χελώνια αὐτοῦ. καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν μωϋσῆν ἐν
ἀραβὼθ μωὰβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου. κατὰ ἰερειχὼ, πρὰ ἡμέ-
ρας. καὶ σωτελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ μωϋσῆ.
καὶ ἰησοῦς υἱὸς ναυῆ, ἐνεπλήσθη πνεύματος σωφίσεως. ἐπέθηκε γὰρ
μωϋσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐσήκουσαν αὐτοῦ οἱ
υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ ἐποίησαν καθὼς ἐνετείλατο κύριος τῷ μωϋσῇ.
καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν ἰσραὴλ, ὡς μωϋσῆς. ὃν ἔγνω κύ-
ριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον. ἐν πᾶσι τοῖς σημ-
μείοις καὶ τέρασιν, οἷς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ποιῆσαι
αὐτὰ ἐν γῇ αἰγύπτῳ φαραὼ καὶ τοῖς θεράπο-
σιν αὐτοῦ. καὶ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ τὰς θαυμασίας
τὰς μεγάλας, καὶ πᾶσαν τὴν χεῖρα τὴν
κραταιὰν, ἃς ἐποίησε μωϋσῆς
ἐναντίον παντὸς ἰσραήλ.

Τέλος τοῦ Δευτερονομίου.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κεφαλαιον α. 1

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωϋσῆ δούλου κυρίου, καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ τῷ ναυῆ τῷ λειτουργῷ Μωϋσῆ λέγων· Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου τεθνηκεν· νῦν οὖν ἀνάστας, διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. πᾶς ὁ τόπος ἐφ' οὗ ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν. οὗ τρόπον εἰρηκα τῷ Μωϋσεῖ· τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης ἐχάτης ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν. οὐκ ἀντισταθήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ· καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδ' ὑπερόψομαί σε. ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου· σὺ γὰρ διαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς. ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου σφόδρα φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο Μωϋσῆς ὁ παῖς μου· μὴ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ ἢ ἀριστερά· ἵνα σωθῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς, καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἵνα σωθῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· ὅτι τότε εὐοδωθήσῃ καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδούς σου καὶ τότε σωθήσεις. ἰδοὺ ἐντέλλομαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου μὴ φοβηθῇς· οὐδὲ μὴ δειλιάσῃς, μὴ δὲ φοβηθῇς· ὅτι μετὰ σοῦ

κύριος ὁ θεός σου ἐν πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ λέγων· εἰσέλθετε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες· ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν· ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι ὑμεῖς διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· εἰσελθόντος κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, δίδωσιν ὑμῖν· μὴ βουβήνῃ μὴ γᾶσι καὶ τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς· μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωϋσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων· κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην· αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ ᾗ ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε ἐνόπλοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων, καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς, ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, ὡσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσουσι καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ ἀποκαταστήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωϋσῆς ἐν τῷ πέραν Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς ὑμᾶς πορευσόμεθα· κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωϋσῆ· ἀκουσόμεθά σου· πλὴν ἔσω κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωϋσῆ· ὁ δὲ ἀνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὃς ἂν μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου ὧν ἂν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανείτω. ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

Κεφ. β'. 2

Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς ναυῆ ἐκ σατταεὶν δύο ναυῆ κρυπτὰς κατασκοπεύσατε λέγων· ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχώ. καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι ἦλθον εἰς Ἰεριχώ· καὶ εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ᾗ ὄνομα Ῥαὰβ καὶ κατέπαυσαν ἐκεῖ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ· ἰδοὺ ἄνδρες εἰσεπορεύοντο ὧδε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι

τὴν γῆν. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχὼ καὶ εἶπε πρὸς Ῥαὰβ
λέγων· ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπορευομένους εἰς τὴν οἰκίαν
σου τὴν νύκτα· κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι καὶ λαβοῦ
σα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας, ἔκρυψεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα·
ἐστιν ἀληθῆ ταῦτα πρός με οἱ ἄνδρες, ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείσθη τῇ
τοῦ σκότους καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον· οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πο
ρεύονται· καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς. αὐ
τὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα· καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν
τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἠρτιασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος· καὶ οἱ ἄν
δρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ
τὰς διαβάσεις· καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη· καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ
καταδιώκοντες ὀπίσω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ πρὶν κοιμηθῆναι αὐ
τούς· καὶ αὐτὴ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκε κύριος τὴν γῆν ὑμῖν· ἐπιπέ
πτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς· ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι ἐξή
ρανε κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑ
μῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ
σὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων· οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου· τῷ
σηὼ καὶ τῷ Ὠγ· οὓς ἐξολεθρεύσατε αὐτούς· καὶ ἀκούσαντες ἐμά
χεσθαι καὶ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· καὶ οὐκ ἔστη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἀν
θρώπῳ προσώπου ὑμῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, θεὸς αὐτὸς οὐρανῷ
ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι κύριον τὸν θε
ὸν ὅτι ἐγὼ ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πατρός μου· καὶ ζωγρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ τὰς ἀδελφὰς
μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχήν μου
ἐκ θανάτου· καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες· ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἀνθ' ὧν
μεῖς θανάτῳ· καὶ αὐτὴ εἶπεν καὶ ἔσται ὡς ἂν παραδῷ κύριος
ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσατε ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· καὶ κα
τέχλασεν αὐτοὺς διὰ τοῦ ῥήματος· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐς τὸ ὄρος πο

πορεύεσθε· μὴ σωαντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες· καὶ κρυ
βήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕως ἀναστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες
ὀπίσω ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα, ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν·
καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες· ἀθῷοι ἐσμὲν καὶ ὀμόσωμεν τῷ ὅρκῳ σου ᾧ ὤμο
σας ἡμᾶς εἰς περιπάτημα εἰς μέρος τῆς πόλεως· καὶ θήσεις τὸ
σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον, τοῦτο ἐκ θύρας εἰς τὴν θυρίδα
ἣν κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς· καὶ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέ
ρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου,
συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξ
ἔλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἐξω ἔνοχος ἔσται τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα ἀθῷοι τοῦ ὅρκου σου οὗτου· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν
τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἐνοχοι ἐσόμεθα· ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ, καὶ
ἐκκαλύψῃ τοὺς λόγους ὑμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῷοι τοῦ ὅρκου
σου τούτου ᾧ ὤμοσας ἡμᾶς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν
οὕτως ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἔδησε τὸ
σημεῖον τὸ κόκκινον ἐν τῇ θυρίδι· καὶ πορευθέντες ἦλθοσαν
εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν
οἱ καταδιώκοντες πᾶσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ὑπέ
στρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ διέ
βησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν ναυή· καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα
τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς· καὶ εἶπε πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παραδέδω
κεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χερὶ ὑμῶν καὶ κα
τέπηξε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

Κεφάλαιον γ'. 3.

Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωΐ· καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαττὶν
καὶ ἦλθον ἕως τοῦ Ἰορδάνου αὐτὸς καὶ πάντες οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι· καὶ ἐγένε
θη μετὰ τρεῖς ἡμέρας, διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμ
βολῆς καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες· ὅταν ἴδητε τὴν κιβω
τὸν διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ὑμῶν καὶ

τοὺς λωΐτας αἱροντας αὐτὴν, ἀπαρᾶτε ἐκ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ
πορεύσασθε ὀπίσω αὐτῆς. ἀλλὰ μακρὰν ἔσω ἀνὰ μέσον ὑμῶν
καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις σήσασθε. μὴ προσεγγίσητε
αὐτῇ· ἵνα ἐπίσησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύσεσθε αὐτήν. οὐ γὰρ πέπο-
ρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ πρίτης ἡμέρας. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς
τῷ λαῷ· ἁγνίσασθε εἰς τὴν αὔριον. ὅτι αὔριον ποιήσει κύριος
ἐν ὑμῖν θαυμάσια. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν· ἄρατε τὴν κι-
βωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ προπορεύεσθε ἔμπροσθεν τοῦ
λαοῦ. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐμπροσθεν
τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἄρχε
μαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων ἡμῶν Ἰσραήλ. ἵνα γνῶσιν
ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. καὶ
νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθή-
κης λέγων. ὡς ἂν ἐσέλθητε εἰς μέρος ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου
καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σήσασθε. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἡσραὴλ·
προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
ἐν τούτοις γνώσεσθε ὅτι κύριος ζῶν ἐν ὑμῖν. καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν, τὸν χαναναῖον καὶ τὸν χετταῖον, καὶ
τὸν φερεζαῖον, καὶ τὸν γεργεσαῖον καὶ τὸν ἀμορ-
ραῖον. καὶ τὸν ἰεβουσαῖον. ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου πο-
ρεύσεται ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ἐν χαναναίοις καὶ ἐν χετταίοις,
καὶ φερεζαίοις, καὶ ἐν γεργεσαίοις καὶ ἐν ἀμορ-
ραίοις. καὶ ἐν ἰεβουσαίοις. ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου πο-
σης τῆς γῆς διαβαίνει ἐν Ἰορδάνῃ, προχειρίσασθε ὑμῖν δώδε
κα ἄνδρας ἀπὸ ἐν ἑκάστων ἡσραήλ. ἵνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. καὶ ἔσται
ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορ-
δάνου ἐκ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει. τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον
σήσεται. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆραν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων
αὐτῶν διαβῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ. ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου εἰς ἐν Ἰορδάνῃ
καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς δια-

θήκης κυρίου, ἐβάφησαν εἰς τὸ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, τὸ
δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλων τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ὡσεὶ ἡμέ
ραι θερισμοῦ πυρῶν. καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἀνω-
θεν. ἔστη πῆγμα ἓν ἀφισηκὸς μακρὰν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ Ἀ-
δαμὶ, ἕως μέρους καριαθιαρίμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν
θάλασσαν ἄραβα θαλασσαν τῶν ἁλῶν ἕως εἰς τέλους ἐξέλιπε.
καὶ ὁ λαὸς ἐσήκει ἀπέναντι ἱεριχώ, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴ-
ροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐν ξηρᾷ ἐν μέσῳ τοῦ
Ἰορδάνου. καὶ παντὸς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς.
ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἐν Ἰορδάνῃ.

Κεφάλαιον. δ'. 4.

Καὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἐν Ἰορ-
δάνῃ, εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ λέγων. παράλαβε σεαυ-
τῷ ἐκ τοῦ λαοῦ ἄνδρας δώδεκα ἀπὸ ἑκάστης φυλῆς κ' σύν-
ταξον αὐτοῖς λέγων ἀνέλεσθε αὐτοῖς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐκεί-
θεν δώδεκα λίθους. καὶ διαπεμίσαντος ἅμα ὑμῖν αὐ-
τοῖς, θήσουσι αὐτοὺς ἐν τῇ σκηνῇ ὑμῶν οὗ ἐὰν παραβάλη-
τε ἐκεῖ τὴν νύκτα. καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας
τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, εἶπεν
αὐτοῖς. προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς
μέσον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀνελόμενος ἀράτω ἕκαθεν λίθον ἕνα ἑ-
καστος τῶν ὤμων αὐτοῦ. κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλῶν τοῦ ἰσρα-
ὴλ, ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός.
ἵνα ὅταν ἐρωτᾶσιν ὁ υἱός σου αὔριον λέγων. τί ἐστιν οἱ λίθοι οὗ
τοι ὑμῖν; καὶ σὺ φιλώσεις τοῦ υἱοῦ σου λέγων. ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορ-
δάνης ὕδατος ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης
τῆς γῆς. ὡς διέβαινεν αὐτόν. καὶ ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου
καὶ ἔσονται ὑμῖν οἱ λίθοι οὗτοι μνημόσυνον ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσρα-
ὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, καθότι
συνετάξατο κύριος τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἀναλαβόντος δώδεκα λίθους

ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ σωέταξε κύριος ὁ θεὸς Ἰησοῦ ἐν τῇ σωτηρίᾳ τῆς Λιαβάσεως τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ, καὶ διεκόπη μισαν ἅμα ἀνθρώποις εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ ἀπέθηκαν αὐτοὺς ἐκεῖ. ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν τοῦ γενομένῳ τόπῳ τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ ἐστήκασι ἐκεῖ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ἐτοίμους ὄντας οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, ἐν τοῦ Ἰορδάνῃ. ἕως σωτελέσθησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῦ Ἰησοῦς πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῦ Ἰησοῦ ὡς συνέταξε Μωυσῆς τῷ λαῷ. καὶ ἔσπευσαν ὁ λαὸς. καὶ διέβη καὶ ἐγένετο ὡς συνέτελεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ διέβησαν οἱ ἱερεῖς ἐνώπιον βάν. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ. διεσκευασμένοι ἐμπροσθεν τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς πεντακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον, πρὸς τὴν ἱερὰν πόλιν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἠύξησε κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς γένους Ἰσραήλ. καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν. ὥσπερ ἐφοβοῦντο Μωυσῆν ὅσον χρόνον ἔζη. καὶ εἶπε κύριος τοῦ Ἰησοῦ λέγων ἐντεῦθεν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι λέγων. ἐκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας τῶν ἱερέων ξηρὰς. καὶ ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν. καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος. καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. καὶ παρεπέδωσαν οἱ ἡμῶν Ἰσραήλ ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱερειχώ. καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τοὺς οὓς ἔλαβον ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις λέγων. ὅταν ἐρωτῶσιν οἱ ἡμῶν ὑμᾶς λέγοντες

τί ἐστιν οἱ λίθοι οὗτοι, ἀναγγελᾶτε τοῖς ἡμῶν ὑμῶν. ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην. ἀπεξήρανεν κύριος τοῦ θεοῦ ὑμῶν. τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἕως οὗ διέβησαν. καθάπερ ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἣν ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρῆλθομεν. ὅπως γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ δύναμις κυρίου ἰσχυρά ἐστι. καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ.

Κεφάλαιον ε. 5.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ ἦσαν παρὰ τὴν θάλασσαν ὅτι ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν τῶν ἡμῶν Ἰσραὴλ ἐν τοῦ διαβῆναι αὐτούς, καὶ κατέβησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδὲ μία ἀπὸ προσώπου τῶν ἡμῶν Ἰσραήλ. ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε κύριος τοῦ Ἰησοῦ. ποίησον σεαυτοῦ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς ἡμῶν Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου. καὶ ἐποίησεν ἑαυτοῦ Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους. καὶ περιέτεμε τοὺς ἡμῶν Ἰσραὴλ, ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν. οὗ δὲ πρόσθεν περιεκάθηρε τοὺς ἡμῶν Ἰσραὴλ Ἰησοῦς. ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξελθόντων ἐξ Αἰγύπτου, πάντας τοὺς περιέτεμε Ἰησοῦς τεταραγμένους γὰρ μὴ δύο ἔτη ἀνίστασθαι Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ μεγάλῃ. διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλάσει αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξελθόντων ἐκ Αἰγύπτου οἱ ἀπεθήσαντο τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ. οἷς καὶ διώμοσε κύριος αὐτοῖς μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς ἡμῶν αὐτῶν

οὗς Ἰησοῦς περιέτεμνον οἱ ἀκροβυστοι ἦσαν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγεννῆ-
σθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπερίτμητους. περιτμηθέντος δὲ ὅλου τοῦ ἔθνους
ἔμειναν αὐτοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν, καὶ
εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ· ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφῄρηκα τὸν ὀνειδισ-
μὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Γάλγαλα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ ἐν Γαλγάλοις. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τε-
σαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ
φαγον ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ
νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐξέλιπε δὲ μάννα, μετὰ τὸ βιβρωκέναι
αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς. καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
μάννα· ἐνεπάτησαν δὲ τὴν χώραν τῶν φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυ-
τῷ ἐκείνῳ. καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχώ καὶ ἀναβλέψας
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ
καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσῆλ-
θεν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ παρα-
γέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προ-
σκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπε· δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ
οἰκέτῃ; καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· λῦσον σὸν
πόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἅγι-
αὐτός, ἁγιός ἐστι. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως. καὶ Ἰεριχὼ συγκε-
κλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ
εἰσεπορεύετο.

Κεφ. ς. 6.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδω-
μί σοι τὸ ὑπάρχειόν τὴν Ἰεριχώ· καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς
καὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν ἰσχύι· σὺ δὲ περίσχες αὐτὴν
καὶ τοὺς μαχίμους κύκλῳ· καὶ ἔσαι ὡς ἂν σαλπίσητε τῇ
σάλπιγγι, ἀναχαγέτωσαν πᾶς ὁ λαός· καὶ ἀναχαγέντων αὐ-
τῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως· καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς

ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐξ
σήλθεν Ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἱερατεύοντας τὴν κι-
βωτὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λάβετε τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου,
καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς λαβόντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερατείας πορεύεσθε ἔμπρο-
σθεν κυρίου· καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς ἐχόντων ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερατείας
παρελθέτωσαν ὥσαυτως ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ παραπορευέσθω-
σαν καὶ σημαινέτωσαν αὐτόνομοι. καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυ-
ρίου, ἐπακολουθείτω. οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπρο-
σθεν. καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς κρατίναις καὶ οἱ βραχίονες
ἐπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου, πορευόμενοι καὶ σαλ-
πίζοντες. τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων· μὴ βοᾶτε μηδὲ
ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέρᾳ διαγένη-
ται· καὶ ἐρεῖτε πρὸς τὸν λαόν· ἀναβοήσατε. καὶ πορεύσεται
αὐτοῖς ἀναβοήσατε. καὶ τότε ἀναβοήσατε· καὶ περιελθέτω ἡ κι-
βωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν κύκλῳ, ἐὰν θέλωσι ἀπελθεῖν
εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀναπαύεσθαι ἐκεῖ. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀ-
νέστη Ἰησοῦς δὲ πρωὶ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, παρε-
πορεύοντο ἐναντίον κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπιγξαν ταῖς σάλπιγ-
ξι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας καὶ οἱ μάχιμοι ἐσεπορεύοντο με-
τὰ ταῦτα καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυ-
πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες ταῖς κρατίναις. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλ-
πισαν ταῖς κρατίναις σάλπιγξι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος περιεκύ-
κλωσε τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐγγύθεν· καὶ ἀπῆλ-
θον πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν· οὕτως ἐποίησαν ἓξ ἡμέρας·
καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ἐν τῇ ἀναβάσῃ
ὄρθρου· καὶ περιῆλθοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.
καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ, ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς ταῖς
σάλπιγξι· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἱερεῖς· κεκράξατε. παρέδω-
κεν κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν. καὶ ἔσαι ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐτῇ· καὶ πάν-
τα ὅσα ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῇ ζῷα καὶ τὰ σώματα, πλὴν χρυσίου καὶ ἀργυρίου,

πεπεποιήσασθε αὐτὴν· μὴ πάντα ὅσά ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς
ὅτι ἐκρυψεν ὁ ἀγγελος οὓς ἀπεστείλαμην· ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξε-
σθε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς, λάβητε
ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ισρα-
ὴλ ἀνάθεμα· καὶ ἐκβρίψητε ἡμᾶς καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον· καὶ
πᾶς χαλκὸς καὶ σίδηρος, ἁγιος ἔσται τῷ κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν κυ-
ρίου ἐκχωρήσατε· καὶ ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν
ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, ἠλάλαξεν πᾶς ὁ λαὸς ἀλαλα-
γμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ· καὶ
ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἷναστος ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ κατελάβοντο
τὴν πόλιν καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει
ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικός· ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτε-
ρου, καὶ ἕως μόσχου καὶ ἕως προβάτου· καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομ-
φαίας· καὶ τοῖς δύο νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασι τὴν γῆν,
εἶπεν ἰησοῦς· εἰσέλθετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς τῆς πόρνης
καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ πάντα ὅσα ἐστιν αὐτῇ, καὶ
εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν
εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξήγαγον ῥαὰβ τὴν πόρνην καὶ
τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τῆς, καὶ πᾶσαν τὴν συγγενειαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ·
καὶ κατέκησαν αὐτὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς ἰσραὴλ· καὶ ἡ πόλις
ἐνεπρήσθη ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυ-
σίου καὶ παντὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς οἶκον κυρίου ἐν
σωνεχθῆναι κυρίῳ καὶ ῥαὰβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὰ ἐν οἴκῳ
αὐτῆς ἐν παρικὸν ἐζώγρησεν ἰησοῦς καὶ κατῴκισεν ἐν τῷ Ισ-
ραὴλ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· διότι ἐκρυψε τοὺς κατασκο-
πεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν ἰεριχώ· καὶ
ὥρκισεν ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· ἐπικατάρατος ἀνθρω-
ὡς ἐναντίον κυρίου ὃς ἀνασήσει καὶ οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν ταύ-
κείνην τῷ ἰεριχώ· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, θεμελιώσῃ αὐτὴν καὶ

ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπισήσει τὰς πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως
ἐποίησεν ὁ ἀζὰν ὁ ἐκ βαθήλ· καὶ ἐβασίλευσεν τῷ πρωτοτό-
κῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν· καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασω-
σύντι, ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς.

Κεφαλαιον ζ. 7.

Αἰ δὲ ἦν κύριος μετὰ ἰησοῦ· καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ
πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
πλημμέλειαν μεγάλην· καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τῶν ἀνα-
θέματος· καὶ ἔλαβεν ἀχὰρ υἱὸς χαρμὶ υἱοῦ ζαμβρὶ υἱοῦ ζαρὰ ἐκ τῆς
φυλῆς ἰούδα ἀπὸ τῶν ἀναθέματος, καὶ ἐθυμώθη κύριος ὀργῇ τοῖς
υἱοῖς ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλεν ἰησοῦς ἄνδρας ἀπὸ ἰεριχὼ εἰς γαὶ
αἱ ἐστι κατὰ βηθαὺν πρὸς ἀνατολὰς βαθήλ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέ-
γων· ἀναβάντες κατασκέψασθε τὴν γῆν· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄν-
δρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν γαὶ, καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς ἰησοῦν, καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτόν· μὴ ἀναβήτωσαν πᾶς ὁ λαὸς, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ δι-
σχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἀνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπλιορκείτωσαν
τὴν πόλιν· μὴ ἀναγκης ἐκεῖ ἓν λαὸν ἅπαντα· ὀλίγοι γάρ εἰσι
καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐκεῖ ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες· καὶ ἔφυ
γον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν γαί· καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν οἱ
ἄνδρες γαί, ὡς τριακοντα ἐξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς πύλης, ἕως σωέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφερους·
καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὕσπερ ὕδωρ· καὶ
διέῤῥηξεν ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν ἰησοῦς ἐπὶ τῆς
γῆς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντι κυρίου ἕως ἑσπέρας· αὐτὸς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ καὶ ἐπέβαλον ἐν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφα-
λας αὐτῶν· καὶ εἶπεν ἰησοῦς· δέσποτα κύριε κύριε· ἵνατί δι-
βίβασον ὁ παῖς σου ἓν λαὸν τοῦτον ἐν ἰορδάνῃ παραδοῦναι
αὐτὸν τῷ ἀμορῥαίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς· καὶ εἰ κατεμείναμεν ἢ
κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν ἰορδάνην· καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλον ἰσρα
ὴλ αὐχένα ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ ἀκούσας ὁ χαναναῖος καὶ

πάντες δὲ οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ; καὶ εἶ
πεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἀνάστηθι· ἵνατί τοῦτο σὺ πεπτωκὼς εἶ
πρόσωπόν σου· ἥμαρτηκεν ὁ λαός· παρέβη τὴν διαθή-
κην μου, ἣν ἐνετειλάμην πρὸς αὐτούς· καὶ κλέψαντες ἀπὸ τοῦ
ἀναθέματος, ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ σταθῶ
τι δι' ὑμᾶς ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν
αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ὅτι ἐγενή
θησαν ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἔτι ἐὰν μὴ ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξέλη
τε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ἀνάστα ἁγίασον τὸν λαόν· καὶ εἰ
πὸν ἁγιάσθητε εἰς αὔριον· ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσρα-
ὴλ· ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀνταναστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχ
θρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ σωα
χθήσεσθε πάντες φυλαὶ κατὰ φυλάς· καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν ἐν
δείξῃ κύριος, προσάξεις κατὰ δήμους, καὶ ὁ δῆμος ὃν ἂν ἐνδείξη
κύριος προσάξεις κατ' οἴκους· καὶ ὁ οἶκος ὃν ἂν ἐνδείξηται κύριος προσάξεις κατ' ἄνδρα· καὶ ὃς ἂν ἐνδεχθῇ, κατακαυθήσε-
ται πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυ-
ρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν ἰσραήλ· καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς, καὶ προσήγαγε
τὸν λαὸν κατὰ φυλάς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα· καὶ προσήχθη
κατὰ δήμους· καὶ ἐνεδείχθη δῆμος ὁ Ζαραεί· καὶ προσήχθη δῆ-
μος ὁ Ζαραεὶ κατ' οἴκους· καὶ ἐνεδείχθη οἶκος ὁ Ζαμβρὴ καὶ προσή
χθη ὁ οἶκος κατ' ἄνδρα· καὶ ἐνεδείχθη Ἀχὰρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζα
βδί· υἱοῦ Ζαρὲ· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχάρ· υἱός μου Ἀχάρ· δὸς δόξαν σὺ μοὶ τῷ
κυρίῳ θεῷ ἰσραήλ· καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν· καὶ ἀνάγγειλόν μοι
τί ἐποίησας· καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἀπεκρίθη Ἀχὰρ τῷ Ἰησοῦ
καὶ εἶπεν· ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντι κυ τοῦ θεοῦ ἰσραήλ· οὕτω καὶ οὕτως
ἐποίησα· εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλήν· ὡραιζόμενον· καὶ ἐπεθύ-
κόσια διδράχμα ἀργυρίου· καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντή-
κοντα διδράχμων· καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον· καὶ ἰδοὺ κεῖ

ται ἐγκεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ σκηνῇ μου· καὶ τὸ ἀργύριον κέ-
κρυπται ὑπὸ κάτω αὐτῶν· καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔ-
δραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ταῦτα ἦν κε-
κρυμμένα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑπὸ κάτω αὐτῶν·
καὶ ἐξένεγκον αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἀνήνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν, καὶ
πρὸς πάντας τοὺς ἰσραήλ· καὶ ἔθηκαν αὐτὰ, ἐναντι κυ· καὶ ἔ-
λαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἀχὰρ υἱὸν Ζαρὲ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγ-
γα Ἀχὼρ καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν χρυ
σῆν· καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ τοὺς μόχ
αὐτοῦ· καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ· καὶ
τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ· καὶ πᾶς ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγον αὐτοὺς εἰς ἐμεκαχώρ· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
Ἀχάρ· τί ὀλόθρευσας ἡμᾶς· ἐξολοθρεύσαι σε κς καθὰ καὶ σήμε-
ρον· καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις πᾶς ἸΗΛ· καὶ ἐπέκαυσαν αὐ
τοὺς πυρὶ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις μεγάλοις· καὶ ἐπαύσατο κς τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ
τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐμεκαχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

Κεφάλαιον ϛ. ς.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῇς· μὴ δὲ
δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σαυτοῦ πάντας τοὺς ἀνδρας
τοὺς πολεμιστὰς· καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς γαι· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς
χεῖράς σου τὸν βασιλέα γαι καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν
πόλιν αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις τῇ γαι καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐ
ποίησας τῇ ἸΕΡΙΧΩ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς· καὶ τὴν προνομὴν δὲ καὶ τὰ κτή
νη προνομεύσεις σεαυτῷ· κατάστηθι σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πό
λει ἐκ τῶν ὀπίσω· καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥς
τε ἀναβῆναι εἰς γαι· καὶ ἐπέλεξεν Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀν
δρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός· καὶ ἐνετείλα
το αὐτοῖς λέγων· ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μα
κρὰν γίνεσθε τῆς πόλεως, καὶ ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι· καὶ ἐγὼ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' ἐμοῦ προσαξόμεθα πρὸς τὴν πόλιν·

καὶ ἔσα ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες γαῖ ἐς συνάντησιν
ἡμῖν καθολπ καὶ πρώϊα, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτ.
μὴ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, καταπατήσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τ
πόλεως. καὶ ἐροῦσι φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅμ
πρόσωπον καὶ ἐμπροσθεν. ὑμᾶς δὲ ἐξαναστήσωσιν ἐκ τῆς ἐνέδρας
μὴ πορευθῆτε εἰς τὴν πόλιν. μὴ ἐμπρήσητε αὐτὴν πυρί. κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε. ἰδοὺ ἐντέλλομαι ὑμῖν. μὴ ἀπίσεσθε αὐ.
τοὺς ἰησοῦς μὴ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἔνεδραν. καὶ ἐνεκαθίσαν
ἀνὰ μέσον βαιθὴλ, μὴ ἀνὰ μέσον γαῖ. ἀπὸ θαλασσης τῆς γαῖ.
καὶ ὀρθρίσας ἰησοῦς ἐπεσκέψαθ τὸν λαὸν καὶ ἀνέ.
βησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ κατὰ πρόσωπον τοῦ
λαοῦ ἐπὶ γαῖ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμισὴς μετ αὐτοῦ ἀνέβη.
σαν καὶ προσώμοσαν, ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατ.
τολῶν καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλασσης. καὶ παρεκ.
βαλον ἀπὸ βορρᾶ τῆς γαῖ. καὶ ἔλαβον ὡς πέντε χιλιάδας ἀν.
δρῶν. καὶ ἔθεσο αὐτοὺς ἐνεδρον, ἀνὰ μέσον βαιθὴλ καὶ τῆς
γαῖ. καὶ ἔθηκεν ὁ λαὸς πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ βορρᾶ τῆ
πόλει, καὶ τὰ ἔσχατα αὐτοῦ θαλασσαν τῆς πόλεως. καὶ ἔπε
ρωθη ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν μέσῳ τῆς κοιλάδος, καὶ ἐγέ
νετο ὡς εἶδον ὁ βασιλεὺς τῆς γαῖ, καὶ ἔσπευσε, καὶ ὤρθρισε.
καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ
εὐθείας εἰς ἐν πόλεμον αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς ἐν καιρὸν
κατὰ πρόσωπον τῆς ἐνέδρας. καὶ αὐτὸς οὐκ ἤδη, ὅτι ἐνέδρα
αὐτῷ ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. καὶ εἶπε καὶ ἀνεχώρησεν ἰησοῦς
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἔφυγον ὁδὸν ἔρη
μου. καὶ ἐνίχυσε πᾶς ὁ λαὸς διῶξαι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ κατε
δίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέκησαν ἀπὸ τῆς πό
λεως. ὃ κατελείφθη ὄλις ἐν τῇ γαῖ καὶ ἐν βαιθὴλ ὃς ὃ κατέδιω
ξεν ὀπίσω ἴσηλ. καὶ κατέλιπεν τὴν πόλιν ἠνεῳγμένην. καὶ κατεδίω
ξεν ὀπίσω ἴσηλ. καὶ εἶπε κς πρὸς ἰησοῦν. ἔκτεινον τὴν χάρακά σου
τῷ γαίσῳ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν. ὅτι δώσω τὴν πόλιν

παραδεδομένην αὐτήν. καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξανεστηκότα ἐν τάχει ἀπὸ τ
τόπου αὐτῶν. καὶ ἐξέτεινεν ἰησοῦς τὴν χάρακα αὐτοῦ ἐν τῷ γαίσῳ ἐ
πὶ τὴν πόλιν. καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐ
τῶν. καὶ ἐξῆλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε τὴν χάρακα καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς τ
πόλιν καὶ κατελάβοντο αὐτὴν. καὶ ἔσπευσαντες ἐνέπρησαν αὐτ
ὴν πυρί. καὶ περιβλέψαντες οἱ κατοικοῦντες γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐ.
τῶν, ἐθεώρουν. ἰδοὺ καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς ἐν οὐ
ρανόν. καὶ οὐκ ἦτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε. καὶ ὁ λαὸς ὁ
φεύγων εἰς τὴν ἔρημον ἐστράφησαν ἐπὶ τοὺς διώκοντας.

Κεφ. θ'. 9

Αἱ ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα
κ τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς εἰς ἐν οὐρανόν. καὶ
μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἀνδρας τοὺς γαῖ. καὶ
οὗτοι ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ ἐκυ.
κλώθησαν ἀνὰ μέσον τοῦ ἰσραὴλ τῆς παρεμβολῆς. οὗτοι ἐντεῦθεν
καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλει.
φθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα. καὶ τὸν βασι
λέα τῆς γαῖ συνέλαβον ζῶντα. καὶ προσήγαγον αὐτὸ πρὸς τὸν ἰη
σοῦν. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες ἅπαν
τας ζοὺς ἐν τῇ γαῖ, καὶ ζοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῆς κα
ταβάσεως οὗς κατεδίωξαν αὐτούς, καὶ ἔπεσον πάντες ἐν σό
μασι ῥομφαίας ἀπ αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν ἰησοῦς εἰς
γαῖ, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν ἐν σόματι ῥομφαίας. καὶ ἐγενήθη
σαν πάντες οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς
καὶ ἕως γυναικὸς, δώδεκα χιλιάδες πάντες οἱ κατοικοῦντες γαῖ.
καὶ ἰησοῦς οὐκ ἐπέστρεψε χάρακα ἣν ἐξέτεινεν ἐν τῇ γαῖ. εἰς ἀνεθεμάτι
σε πάντας τοὺς κατοικοῦντας γαῖ. πλὴν τῶν κτηνῶν αὐτῆς καὶ τῶν
σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. πάντα ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατὰ τὰ προσάγματα κυρίου ὃν τρόπον συνέτα
ξε κύριος τῷ ἰησοῦ. καὶ ἐνεπύρισαν ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρί.

χώμαι αὐτοῖς κύριον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι, ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύοντος τοῦ ἡλίου σωίταξεν Ἰησοῦς, καὶ καθεῖλον τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου· καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως· καὶ ἐπέστησαν ἐπ᾽ αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβὰλ καθότι ἐνετείλατο Μωϋσῆς ὁ θεράπων κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ὁλοκλήρων, ἐφ᾽ οὓς οὐκ ἐπιβλήθη ἐπ᾽ αὐτοὺς σίδηρος· καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα κυρίῳ καὶ θυσίαν σωτηρίου· καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς τὸ δευτερονόμιον τῶν λίθων νόμου Μωϋσῆ ὃν ἔγραψεν ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν· καὶ οἱ δικασταὶ αὐτῶν, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι· καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων οἱ ἦσαν ἡμίσεις αὐτῶν πλησίον ὄρους Γαιβάλ· καθὰ ἐνετείλατο Μωϋσῆς ὁ θεράπων κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν Ἰσραὴλ ἐν πρώτοις· καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆ· οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωϋσῆς τῷ Ἰησοῦ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν Ἰσραὴλ τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προπορευομένοις τοῦ Ἰσραήλ.

Κεφ. ι'. 10.

Ὡς δὲ ἤκουσαν πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορῥαίων οἱ ὧ ἐν τῷ Ἰορδάνου οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τοῦ Ἀντιλιβάνου, καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Ἀμορ-

ῥαῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι συνῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τὸ πολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. Καὶ οἱ κατοικοῦντες Βαιθὼν γαβαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῇ Ἰεριχὼ καὶ τῇ Γαΐ· καὶ ἐπραίσαν, καὶ γὰρ αὐτοὶ μιγὰς πανουργίας, καὶ ἐλθόντες ἐπισήσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν· καὶ ἀσκοὺς οἴνου παλαιοὺς κατερῥωγότας ἀποδεδεμένους· καὶ τὰ κοίλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ κατεπιπλαμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν· καὶ οἱ ἄρτοι αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ἐγεννήθησαν ξηροὶ καὶ κατεψωμισμένοι· καὶ ἦλθον πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γαλγάλα· καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ· ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκομεν· νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην· καὶ εἶπαν ἡμῖν οἱ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορραῖον· ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικῇς καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν· οἰκέται σου ἐσμέν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς· πόθεν ἥκετε· καὶ πόθεν παραγεγόνατε· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα, ἥκασιν οἱ παῖδές σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορῥαίων· οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου· τῷ Σηὼν βασιλεῖ Ἐσεβὼν, καὶ τῷ Ὠγ βασιλεῖ τῆς Βασάν· ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἀδραεΐν· καὶ εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες· λάβετε ἐαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ εἰρήτε πρὸς αὐτούς· οἰκέται ὑμῶν ἐσμεν· καὶ νῦν διαθεῖσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην· οὗτοι οἱ ἄρτοι ἡμῶν θερμοὶ ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἀπὸ οἴκων ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς· νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ

γεγόνασι βεβρωμένοι· καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλή-
σαμεν καινούς, καὶ οὗτοι ἐῤῥώγασι, καὶ ταῦτα τὰ ἱμάτια ἡ-
μῶν· καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωνται ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
τῆς πολλῆς σφόδρα· καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοὺς ἐπισιτι-
σμοὺς αὐτῶν, καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς
πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην· καὶ διέθετο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ δι-
ασῶσαι αὐτούς· καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγω-
γῆς· καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι αὐ-
τοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅτι
ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι· καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· αἱ δὲ πόλεις αὐ-
τῶν, Γαβαὼν καὶ Κεφιρὰ καὶ Βηρώτ· καὶ πόλεις Ἰαρείμ· καὶ
οὐκ ἐπολέμησαν αὐτοῖς, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς
πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς κύριον τὸν θεὸν Ἰσραήλ·
καὶ διεγόγγυσε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι, καὶ εἶ-
παν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ· ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς
κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐ-
τῶν· τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτοὺς καὶ περιποιησόμεθα
αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὅρκον ὃν ὠμόσα-
μεν αὐτοῖς· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες ζήσονται καὶ ἔσον-
ται ξυλοφόροι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐπρί-
ησαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες·
καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων· διατί
τί παρελογίσασθέ με λέγοντες μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐσμεν σφόδρα·
ὑμεῖς δὲ ἐγγύς εἰσε τ κατοικοῦντ ἐν ἡμῖν· μὴ νῦν ἐπικατάρατοι
ἐσέ· οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος ξυλοκόπος οὐδὲ ὑδροφό-
ρος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου· καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες·
ἀπαγγελίᾳ ἀπαγγείλη ἡμῖν ὅσα συνέταξε κύριος ὁ θεὸς σου Μω-
ϋσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦ-
σαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προ-

σώπου ὑμῶν, καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο· νῦ
νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῶν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ
ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξείλετο
αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ἀπέκτειναν αὐτούς· καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ θυ-
σιαστηρίῳ θεοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο γέγονε οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν,
ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου θεοῦ θεοῦ ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας· καὶ ἐς ἓν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος.

Κεφάλαιον ιά. 11.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἰλλὶμ ὅτι ἔλα-
βεν Ἰησοῦς τὴν γαῖ καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν ὃν τρό-
πον ἐποίησε τὴν Ἰεριχὼ καὶ ἐν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησε
καὶ τὴν γαῖ καὶ ἐν βασιλέα αὐτ, καὶ ὅτι ἐνεβάλοντο οἱ κατοικοῦν-
τες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ· καὶ ἐφοβήθησαν ἰσχυ-
ρῶς σφόδρα, ἤδεισαν γὰρ ὅτι ἡ πόλις ἦν μεγάλη Γαβαὼν ὡς
εἰ καὶ μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς
ἰσχυροί, καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἰλλὶμ πρὸς Ἐλὰμ
βασιλέα Χεβρών· καὶ πρὸς Φιρὰμ βασιλέα Ἰερμουθ· καὶ πρὸς
Ἀφὶκ βασιλέα Λαχείς· καὶ πρὸς Ἰάβρὴ βασιλέα Ἀδολλάμ λέγων
δεῦτε ἀναβητε πρός με καὶ βοηθήσατέ μοι· καὶ ἐκπολεμήσω
μεν τὴν Γαβαών· ἠνδρώθησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τ Ἰεβουσαίων· βασιλεὺς
Ἰλλὶμ· καὶ βασιλεὺς Χεβρών· καὶ βασιλεὺς Ἰερμουθ· καὶ βα-
σιλεὺς Λαχείς· καὶ βασιλεὺς Ἀγλών· αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
αὐτῶν· καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαών· καὶ ἐξεπολιόρκησαν
αὐτήν· καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν
ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰλλὶ ἐς Γαλγαλα λέγοντες· μὴ ἐκλύσῃς
τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου· ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τα-
χέως

χος καὶ βοήθησον ἡμῖν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς. ὅτι σωηγμένοι ἐσμὲν
ἐφ' ἡμᾶς πάντοθε οἱ βασιλῆς τῶν ἀμορῥαίων οἱ κατοικοῦντες
τὴν ὀρεινήν. μὴ ἀνέβη ἸΗΣΟΥΣ ἐκ γαλγάλων. αὐτὸς μὴ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ πᾶς σωτὴρ ἐν ἰσχύι. μὴ ἔλπε κύριος πρὸς
ἸΗΣΟΥΝ. μὴ φοβηθῇς αὐτούς. ἐς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα
αὐτούς. οὐ χὺ σταθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν. καὶ ἐπῆλθε
παρεγένετο ἸΗΣΟΥΣ ἐπ' αὐτοὺς ἀφνω, ὅλην τὴν νύκτα ἐσταυρώ-
θη ἸΗΣΟΥΣ ἐκ γαλγάλων. καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προ-
σώπου ἰσραὴλ. καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς κύριος σύντριψεν μεγά-
λην ἐν γαβαὼν. καὶ κατεδιώξαν αὐτοὺς ὁδὸν τὴν ἀναβάσεως βε-
θωρῶν. καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως ἀζηκᾶ καὶ ἕως μακηδά. ἐν δὲ
τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑῶν ἰσραὴλ ἐν τῇ καται-
βάσεως βαθωρῶν, καὶ κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους μεγά-
λους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἀζηκᾶ, καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ
ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ
υἱοὶ ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ. τότε ἐλάλησεν ἸΗΣΟΥΣ
πρὸς κύριον ἢ ἡμέρᾳ παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ἐν ἀμορῥαίοις
ὑποχείριον ἰσραὴλ ὑνίκα σωτηρίαν αὐτοὺς ἐν γαβαών. καὶ συν-
ἐτρίβησαν ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν ἸΗΣΟΥΣ. στῆτω ὁ ἥ-
λιος κατὰ γαβαών. καὶ σελήνη κατὰ φάραγγα ἀλλών. καὶ ἔστη ὁ
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν σάσει, ἕως ἠμύναθ ὁ θεὸς ὑὸς ἐχθρούς αὐ-
τῶν. οὐχὶ τοῦτο γεγραμμένον ἐν βιβλίου τοῦ εὐθοῦς. καὶ ἔστη ὁ ἥ-
λιος κατὰ μέσον οὐ οὐρανοῦ οὐ προσωπορεύετο ἐπὶ δυσμὰς ἡ-
μέρας μιᾶς. καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα ὁμοία ἐκείνῃ οὐ πρὸ
τερον οὐ μετ' ἐκείνην ὥστε ἐπακοῦσαι κύριον φωνῆς ἀνθρώπου
ὅτι κύριος συνεπολέμησε τῷ ἰσραὴλ. καὶ ἐπέστρεψεν ἸΗΣΟΥΣ
καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς γάλγαλα. καὶ
ἔφυγον οἱ πέντε βασιλῆς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαι-
ον εἰς μακηδά. καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἸΗΣΟΥ λέγοντες. εὕρηνται οἱ
πέντε βασιλῆς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν μακηδά.

καὶ εἶπεν ἸΗΣΟΥΣ. κυλίσατε λίθους μεγάλους ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
σπηλαίου. καὶ κατασήσατε ἐπ' αὐτοὺς ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ'
αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε ὧδε. ἀλλὰ καταδιώκετε ὀπίσω τῶν
ἐχθρῶν ὑμῶν. καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν. καὶ μὴ φθά-
σωσιν αὐτῶν. καὶ μὴ ἀφῆτε αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐ-
τῶν. παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡ-
μῶν. καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσαν ἸΗΣΟΥΣ καὶ πᾶς ἰσραὴλ κόπτον
τοὺς αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλους, καὶ οἱ διε-
σῳσμένοι διεσώθησαν εἰς αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς τὰς πό-
λεις τὰς ὀχυρὰς. καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν
πρὸς ἸΗΣΟΥΝ εἰς μακηδὰ ὑγιής. καὶ οὐκ ἐτρύξεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἸΗΣΟΥΣ. ἀνοίξατε τὸ σπήλαι-
ον, καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλῆς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου.
καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐξήγαγον τοὺς πέντε βασιλῆς τούτους ἐκ
τοῦ σπηλαίου. τὸν βασιλέα ἰερεμούθ. καὶ τὸν βασιλέα χεβρών. καὶ τὸν
βασιλέα ἐριμούθ. καὶ τὸν βασιλέα λαχῆς. καὶ τὸν βασιλέα ἀε-
γλών. καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς ἸΗΣΟΥΝ. καὶ συνεκάλεσεν ἸΗΣΟΥΣ
πάντα ἰσραὴλ. καὶ ὁ ὑὸς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπο-
ρευομένους αὐτῷ, λέγων πρὸς αὐτοὺς. προσπορεύεσθε μὴ ἐπίθε-
τε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν καὶ προσελθόν-
τες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. καὶ εἶ-
πεν ἸΗΣΟΥΣ πρὸς αὐτούς. μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε.
ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε. ὅτι οὕτω ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐ-
χθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς ἸΗΣΟΥΣ, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων. καὶ ἦσαν κρε
μάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων, ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐγενήθη πρὸς ἥλιον
δυσμάς. καὶ ἐνετείλατο ἸΗΣΟΥΣ καὶ καθεῖλαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύ-
λων. καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατέφυγον ἐκεῖ. καὶ
ἐπεκύλισαν λίθους μεγάλους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας. καὶ τὴν μακηδὰν ἔλαβον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐφόνευ-

σαν αὐτὴν. ἐν σόμαλι ξίφους. καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν. καὶ πᾶν
ἔμπνεον οὐ κ̄ν ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διά
σεσωσμένος καὶ διαπεφυγώς. καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ μα
κηδ̄, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ ἱεριχώ, καὶ ἀπῆλθεν
ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ μακηδ̄α εἰς λεμνᾶ καὶ ἐπο
λιόρκει λεμνᾶ. καὶ παρέδωκε κύριος καὶ αὐτὴν ἐν χερὶ ἰσραὴλ.
καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν, ἐν
σόμαλι ξίφους, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ. οὐ κατελείφθη ἐν αὐ
τῇ οὐδὲ εἷς διασεσωσμένος καὶ διαπεφυγώς. καὶ ἐποίησε τῷ
βασιλεῖ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησε τῷ βασιλεῖ ἱεριχώ. καὶ ἀπῆλ
θεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ λεβνᾶ εἰς λαχεῖς, καὶ πρὸς
κάθισαν αὐτὴν. καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν. καὶ παρέδωκε κύριος τὴν
λαχεῖς εἰς τὰς χεῖρας ἰσραὴλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν, ἐν σόμαλι ξίφους. καὶ ἐξωλόθρευ
σαν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐποίησε τῇ λεβνᾶ. τότε ἀνέβη ωρὰμ βα
σιλεὺς γαζὲρ βοηθήσων τῇ λαχεῖς. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἰησοῦς ἐν
σόμαλι ξίφους. καὶ ἐν λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὗ μὴ κατελείφθη αὐτῷ
σεσωσμένον καὶ διαπεφυγότα. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰ
σραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ λαχεῖς εἰς ἀγλών καὶ πρὶ καθίσαν αὐτὴν. καὶ
ἐξεπολιόρκησαν αὐτὴν. καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χερὶ
ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσαν αὐ
τὴν ἐν σόμαλι ξίφους. καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν, ὃν τρό
πον ἐποίησαν τῇ λαχεῖς. καὶ ἀπῆλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ'
αὐτοῦ εἰς χεβρών. καὶ πρὶ καθίσαν αὐτὴν, καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ
ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν σόμαλι ξίφους. καὶ πάντα τὰ ἔμπνεοντα
ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. οὐκ ἦν διασεσωσμένος οὐ πρόσωπον ἐποίησεν
τῇ ἀγλών. ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. καὶ
ἀπέστρεψεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς δαβείρ. καὶ πο
ρευθέντες αὐτὴν, ἔλαβον αὐτὴν καὶ ἐν βασιλέα αὐτῆς, καὶ
τὰς πάσας κώμας αὐτῆς. καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν, ἐν σόμαλι ξίφους

καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατέ
λιπον οὐδὲ ἕνα διασεσωσμένον ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ χεβρὼν
καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς. οὕτως ἐποίησαν τῇ δαβείρ καὶ τῷ βασι
λεῖ αὐτῆς, καθάπερ ἐποίησαν τῇ λεμνᾶ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς. καὶ
ἐπάταξεν ἰησοῦς, πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ τὴν νᾶγεβ. καὶ
τὴν πεδινὴν καὶ τὴν ἀσηδὼθ, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, οὐ κατέλιπον
ἐν αὐτῇ διασεσωσμένον. καὶ πᾶν ἔμπνεον ζωῆς ἐξ αὐτῆς ἐξωλό
θρευσαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ. καὶ ἐ
κύκτευσεν αὐτοὺς ἰησοῦς ἀπὸ κάδης βαρνὴ ἕως γάζης πᾶσαν
γῆν γοσόμ ἕως γαβαών. καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τούτους καὶ τὴν
γῆν, ἔλαβεν ἰησοῦς ἐσάπαξ. ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ συνεπο
λέμει τῷ ἰσραὴλ. Κεφ. ιβ. 12.

Σ δὲ ἔκλασεν ἰαβεὶν βασιλεὺς ἀσὼρ, ἀπέστειλε πρὸς
ἰωβὰβ βασιλέα μαδὼν, καὶ πρὸς βασιλέα σεμιρῶν,
καὶ πρὸς βασιλέα ἀχιὼφ. καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς
κατὰ σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς τὴν ὀρεινὴν εἰς ῥαβὰθ ἀπέναντι
χενερέθ, καὶ εἰς ἀσηδὼθ. καὶ εἰς ναφεδδὼρ καὶ εἰς τοὺς παρα
λίους χαναναίους, ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ εἰς τοὺς παραλίους ἀμορ
ραίους, καὶ τοὺς χεττταίους. καὶ φερεζαίους, καὶ ἰεβουσαίους
τοὺς ἐν τῷ ὄρει. καὶ τοὺς εὐαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ἀερμὼν εἰς
τὴν μασηφᾶ. καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐ
τῶν, βαπὶρ ἢ ἄμμος ἢ περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης τῷ πλή
θει. καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ σφόδρα. καὶ συνέβαλλον πάν
τες οἱ βασιλεῖς οὗτοι. καὶ παρεγένοντο καὶ παρενέβαλον ἐπὶ το
αὐτό. καὶ παρενέβαλον ἐπὶ ὕδατα μερρὼν πολεμῆσαι ἐν
ἰσραὴλ, καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν. ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τε
τραυμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ ἰσραὴλ. τοὺς ἵππους αὐτῶν
νευροκοπήσεις. καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί.
καὶ ἦλθεν ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ

Ἐ ὕδωρ μεῤῥῶν ἐξέπινα· καὶ ἐπίσον ἐπ' αὐδὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑπὸ χεῖρίους ἰσραήλ· καὶ κόπτουσιν αὐδὺς κατεδίωξαν αὐδὺς ἕως σιδῶνος τῆς μεγάλης· καὶ ἕως μασῤῥωθὼ μαΐμ· καὶ ἕως τῶν πεδίων μασπφᾶ· καὶ ἐπάταξαν αὐδὺς, καὶ κατέλειφεν αὐδὺς, ἕως οὗ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσωσμένον καὶ διαπφευγόντα· καὶ ἐποίησεν αὐδὺς ἰησοῦς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐδῷ κύριος· δὺς ἵππους αὐτῶν, ἐνυρόκοπησεν· καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν, ἐνέπρησε πυρί· καὶ ἐπέρισεν ἰησοῦς ἐν δῷ καιρῷ ἐκείνῳ· καὶ κατέλαβεν τὴν ἀσὼρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἦν δὲ ἀσὼρ τὸ πρότερον, ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλείων δύτων· καὶ ἀπέκτεινε πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν σομαρτι ξίφους· καὶ ἐξολόθρευσαν πάντας· καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ, πᾶν ἐμπνέον· καὶ τὴν ἀσὼρ ἐνέπρησεν ἐν πυρί, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλιῶν, καὶ δὺς βασιλᾶς αὐτῶν ἔλαβεν ἰησοῦς, καὶ ἀνεῖλεν αὐδὺς, ἐν σόμαλι ξίφους· καὶ ἐξολόθρευσεν αὐδὺς ὃν τρόπον συνέταξε μῶϋσῆς ὁ παῖς κυρίου· ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωμαλισμένας, οὐκ ἐνέπρησεν ἰσραήλ· πλὴν ἀσὼρ μόνῳ αὐτὴν ἐνέπρησεν ἰησοῦς· καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς· καὶ τὰ κτήνη προνομεύσαν ἑαυδῖς οἱ ἱῆοὶ ἰσραήλ· αὐδὺς δὲ πάντας ἐξολόθρευσαν ἐν σόμαλι ξίφους, ἕως ἀπώλεσαν αὐδύς· οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον· ὃν τρόπον συνέταξε κύριος δῷ μῶϋσῇ δῷ παιδὶ αὐτῦ· καὶ καθὼς ἐνετείλατο μῶϋσῆς δῷ ἰησοῦ, οὕτως ἐποίησεν ἰησοῦς· οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξε κύριος δῷ μῶϋσῇ, καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινήν· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν νᾶγέβ· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶσόμ· καὶ τὴν πεδινήν· καὶ τὴν πρὸς δυσμάς· καὶ τὸ ὄρος ἰσραήλ· καὶ τὰ πεδινὰ τὰ πρὸς δῷ ὄρει ἀλὰκ, καὶ τὸ προσαναβαῖνα εἰς σηειρωδ· καὶ ἕως βαλγὰδ· καὶ τὸ πεδίον τοῦ λιβάνου· ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ ἀερμών· καὶ πάντας δὺς βασιλᾶς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνεῖλεν αὐδὺς, καὶ ἀπέκτεινεν· καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν

ἰησοῦς πρὸς δὺς βασιλᾶς τούδους ἐν πόλεμον, καὶ οὐκ ἦν πόλις, ἥτις οὐ παρέδωκε δῖς ἡμῖν ἰσραήλ· πάντας ἔλαβον ἐν πολέμῳ· ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχύσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν, σωσαντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς ἰσραήλ, ἵνα ἐξολοθρεύσωσιν αὐτοὺς ὅπως μὴ δοθῇ αὐδῖς ἔλεος ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρεύσωσιν δν τρόπον ἔπε κύριος πρὸς μῶϋσῆν· καὶ ἦλθον ἰησοῦς οὐ δῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξολόθρευσε κὺς ἐνακεὶμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· ἐκ χεβρῶν, καὶ ἐκ δαβείρ· καὶ ἐξ ἀνώβ· καὶ ἐκ πασῶν ὀρῶν ἰοὺδᾶ· σὺν πασῖς πόλεσιν αὐτῦ καὶ ἐξολόθρευσεν αὐδὺς ἰησοῦς· ὃ κατελείφθη δῷ ἐνακεὶμ ὑπὸ τῶν ἡμῶν ἰηλ· ἀλλὰ πλὴν ἐν γαζᾶ καὶ ἐν γεθ καὶ ἐν ἀσηδὼθ, κατελείφθησαν· καὶ ἔλαβον ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος δῷ μῶϋσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτὺς ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ ἰσραὴλ ἐν μεσισμῷ αὐτῦ κατὰ φυλὰς αὐτῶν· καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη· καὶ οὗδοὶ δὶ βασιλᾶς τῆς γῆς, οὓς ἀνεῖλε μῶϋσῆς καὶ δὶ ἱῆοὶ ἰσραὴλ καὶ κατεκλήρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ ἰορδάνου, ἀφ' ἡλίου ἀναπολῶν· ἀπὸ φαραγγὼ ἀρνῶν, ἕως τοῦ ὄρους ἀρμῶν· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀραβὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐν σηὼν βασιλέα τ' ἀμορῥαίων ὃς κατῴκει οὐ ἐσεβών· κυριεύων ἀπὸ ἀρὼηρ, ἥ ἐστιν οὐ τῇ φαραγγὶ ἀρνῶν κατὰ μέρος τ' φάραγγος, καὶ ἔ ἥμισυ τῆς γαλαὰδ ἕως ἰακώβ· ὅρια ἡῶν ἀμμών· καὶ ἡ ἀραβὰ ἕως τῆς θαλάσσης χωρίου· κατ' ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης ἀραβὰ· θάλασσαν τῶν ἁλῶν· ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ βηθσιμὼθ καὶ ἀπὸ θαιμὰν τὴν ὑπὸ σισθωθφᾶγα· καὶ ὡγ βασιλεὺς βασὰν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων δ κατοικῶν οὐ ἀσαρὼθ καὶ ἐν ἐδραΐ· ἄρχων ἀπὸ ὄρους ἀερμών· καὶ ἀπὸ σελχὰ· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν βασὰν ἕως ὁρίων γεσουρὶ, καὶ τὴν μαχαθί· καὶ ἔ ἥμισυ γαλαὰδ, ὁρίων σηὼν βασιλέως ἐσεβών· μῶϋσῆς ὁ παῖς κυρίου, καὶ δὶ ἱῆοὶ ἰσραὴλ ἐπάταξαν αὐτούς· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν μῶϋσῆς ὁ παῖς κυρίου ἐν κληρονομίᾳ ῥουβὴν καὶ γάδ· καὶ δῷ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ·

καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων οὓς ἀνεῖλεν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ τὴν θάλασσαν βαλάδ. εἰς τὸν πολίζω τοῦ λιβάνου, καὶ ἕως ὄρους τοῦ ἁλὸκ ἀναβαινόντων εἰς σηείρ. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομίαν κατὰ κλῆρον αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐν ἀραβα. καὶ ἐν ἀσηδὼθ. καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐναγαὶθ. ἐν χασιὼν καὶ ἐν ἀμορραίων. καὶ ἐν χαναναίων. καὶ ἐν φερεζαίων. καὶ ἐν ἰεβουσαίων, ἐν βασιλείᾳ ἰεριχὼ, καὶ ἐν βασιλείᾳ τοῦ γαὶ, ἡ ἐστι πλησίον βαιθὴλ. βασιλείᾳ ἰλιὴμ. βασιλείᾳ χιβρῶν. βασιλείᾳ ἱερμουθ. βασιλείᾳ λαχεὶς. βασιλείᾳ ἐγλὼμ. βασιλείᾳ γαζὲρ. βασιλείᾳ δαβὲρ. βασιλείᾳ γαδὲρ. βασιλείᾳ ἑρμᾶ. βασιλείᾳ ἀδὲρ. βασιλείᾳ λιβνά. βασιλείᾳ ὀλομάμ. βασιλείᾳ μακηδᾶ. βασιλείᾳ βαθηὴλ βασιλείᾳ ἀπφοῦ. βασιλείᾳ ὀφὲρ. βασιλείᾳ ἀφὲκ. βασιλείᾳ χασαρώμ. βασιλείᾳ σαμβρών. βασιλείᾳ φοῦᾶ. βασιλείᾳ μαχεδών. βασιλείᾳ ἀχσὰφ. βασιλείᾳ θανὰχ. βασιλείᾳ μαγεδδών. βασιλείᾳ κυδὲς. βασιλείᾳ ἰεκονὰμ τοῦ γερμὶλ. βασιλείᾳ ἀδὼρ τοῦ ναφεδδώρ. βασιλείᾳ γωϊὶμ τῆς γαλγὰλ. βασιλείᾳ θερσά. πάντων οὗτοι βασιλεῖς τριάκοντα καὶ ἑπτά.

Κεφάλαι. ιγ. ιγ.

Α ΙΗΣΟΥΣ πρεσβύτης προβεβηκὼς ἡμερῶν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. σὺ προβέβηκας τῇ ἡμέρᾳ. καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς κληρονομίαν. καὶ αὕτη ἡ γῆ ἣ κατελειμμένη. ὅλα φυλιστιείμ. ὁ γεσορί. καὶ ὁ χαναναῖος. ἀπὸ τοῦ ἀοὶκ τῆς κατὰ πρόσωπον αἰγύπτου. ἕως τῶν ὁρίων ἀκκαρῶν ἐξωνυμοῦμενος τῶν χαναναίων, προσλογιζόμενα ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν φυλιστιείμ. τοῦ γαζαίου. καὶ τοῦ ἀζωτίου. καὶ τοῦ ἀσκαλωνίτου. καὶ τοῦ γεθθαίου. καὶ τοῦ ἀκκαρωνίτου. καὶ τοὺς ἑυαίους ἐκ θαιμαν. καὶ πάσης τῆς γῆς χαναάν. ἐναντίον ἀπὸ γάζης. καὶ ὅσα ἐὰν ἀφικνῆται ἕως ἀφικά. ἕως τῶν ὁρίων τῶν ἀμορραίων, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν γαμβλὶ φυλιστιείμ. καὶ πάντα τὰ ἀπὸ λίβανος ἀπὸ ἀνατολῶν

ἡλίου ἀπὸ γαλγὰλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ ἀρμών, ἕως τῶν εἰσόδων ἀμάθ πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινήν. ἀπὸ τοῦ λιβάνου ἕως τῆς μασρεφωθμαΐμ πάντας τοὺς σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου ὑῶν Ἰηλ. ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τοῦ Ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι. καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ, ταῖς ἐννέα φυλαῖς. καὶ τοῦ ἡμίσους τῆς φυλῆς μανασσῆ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τὴν μεγάλης. κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν. ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὅριόν. ταῖς δυσὶ φυλαῖς καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ. τοῖς μετ' αὐτοῦ, τοῦ ῥουβὴν καὶ τοῦ γάδ. ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς μωϋσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, κατ' ἀναολὰς ἡλίου. δίδωκεν αὐτοῖς μωϋσῆς ὁ παῖς κυρίου ἀπὸ ἀροήρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῷ χείλους χειμάῤῥου ἀρνῶν καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν μέσῳ τῆς φάραγγος. καὶ πᾶσαν τὴν μισώρ. ἀπὸ μαδαβὰ, πάσας τὰς πόλεις σηὼν βασιλέως ἀμορραίου ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἐσεβών. ἕως τῶν ὁρίων υἱῶν ἀμμών καὶ τὴν γαλαδίτιν. καὶ τὰ ὅρια γεσουρί. καὶ τοὺς μαχαθὶ πᾶν ὄρος ἀερμὼν. καὶ πᾶσαν τὴν βασανίτιν ἕως ἐλχά. πᾶσαν τὴν βασιλείαν ὼγ ἐν τῇ βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἀσταρὼθ ἐν ἐδραεί αὐτὸς κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν μωϋσῆς καὶ ἐξωλόθρευσε. καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν γεσουρί. καὶ ἐν μαχαθί. καὶ ἐν χαναναίων. καὶ κατῴκει βασιλεὺς γεσοῦρ καὶ ὁ μαχαθὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. πλὴν τῇ φυλῇ λευὶ, οὐκ ἔδωκε κληρονομίαν. κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς κληρονομία αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος. καὶ οὕτως ὁ καταμερισμὸς ὃν κατεμέρισε μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὗ ἀρᾶβωθ μωὰβ. οὗ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἰεριχώ. καὶ ἔδωκε μωϋσῆς τῇ φυλῇ υἱῶν ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀπὸ ἀροήρ ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος ἀρνῶν. καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ φάραγγι ἀρνῶν καὶ πᾶσαν τὴν μισώρ, ἕως ἐσεβών. καὶ πάσας τὰς πόλεις

τὰς οὔσας ἐν τῇ μεσογαίᾳ καὶ δαιβὼρ καὶ βαμὼθ βααλ· καὶ οἰκησε
βελαιὼν· καὶ ἰασὰ καὶ κεδὴμώθ· καὶ μηφαὰθ· καὶ κειεαθαίμ·
καὶ σεβαμά· καὶ σαρθ· καὶ σιὼρ ἐν τῷ ὄρει ἀνάκ· καὶ βαθφα
γὼρ· καὶ ἀσηλωθφασγά· καὶ βηθσιμούθ· καὶ πάσας τὰς πόλεις
τῶν μεσογαίων· καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν ϝ σηὼν βασιλέως ϝ ἀμορ
ῥαίων· ὃν ἐπάταξε μωϋσῆς αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραήλ· καὶ
ἐν ταύτῃ· καὶ ἐν ῥοκόμ· καὶ ἐν σὺρ· καὶ ἐν ῥιβεκ
ἀρχόντας σηών· τοὺς καρικυόντας τὴν γῆν· καὶ ἐν βαλαὰμ ἐν
τοῦ βαιὼρ ἐν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ προπῇ·
γένετο δὲ τὰ ὄρια ῥουβήν, ἰορδάνης ὅριον, αὕτη ἡ κληρονομία
ἡῶν ῥουβήν· κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν
ἔδωκε δὲ μωϋσῆς τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγέ
νετο αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ ἀροὴρ ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον ῥαββαθ· καὶ
πᾶσα πόλις γαλαὰδ καὶ ἥμισυ
γῆς ἡῶν ἀμμὼν· ἕως ἀροὴρ ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον ῥαββαθ· καὶ
ἀπὸ ἰσεβών· ἕως ῥαμὼθ κατὰ τὴν μασφα· καὶ βοτανὶμ μα
ναὶμ ἕως τῶν ὁρίων δαβείρ· καὶ ἐν σμὲκ βηθαρὰμ· καὶ βηθνε
μρᾶ· καὶ σὼχὼθ καὶ σαφών· καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν σηὼν
βασιλέως ἐσεβών· ὁ ἰορδάνης μεσεὶ ἕως τοῦ μέρους θαλάσσ
σης χενερὲθ· πέραν ϝ ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν· αὕτη ἡ κληρο
νομία ἡῶν γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν, καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν·
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν· καὶ ἔδωκε μωϋσῆς τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς
μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ
πὸ μαναὶμ καὶ πᾶσα βασιλεία βασαὰν· καὶ πᾶσα βασιλεία
ὼγ βασιλέως τῆς βασαὰν· καὶ πασσας τὰς κώμας ἰαείρ· αἵ ἐσ
σιν ἐν τῇ βασανίτιδι, ἑξήκοντα πόλεις καὶ ἥμισυ τῆς γα
λαὰδ καὶ ἀσαρώθ· καὶ ἐν ἐδραΐν· πόλεις τῆς βασιλείας
ὼγ ἐν τῇ βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν τοῖς ἡμίσεσι μαχὶρ υἱοῦ
μανασσῆ· καὶ τοῖς ἡμίσεσιν ἡμίσεσι μαχὶρ κατὰ δήμους αὐτῶν.
οὗτοί εἰσιν οὓς κατεκληρονόμησε μωϋσῆς πέραν τοῦ ἰορδάνου
ἐν ἀραβὼθ μωὰβ κατὰ ἱεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν.

Κεφάλαιον ιδ. 14.

Αἱ οὗτοι οἱ κατεκληρονομήσαντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν
κ γῇ χαναάν· οὓς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς ἐλεάζαρ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰησοῦς ὁ ϝ ναυὴ· καὶ οἱ ἄρχοντες ϝ πατέρ
ων φυλῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐκληρονομήθησαν· ὃν
τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χερὶ ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ
ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ τοῖς
λευίταις οὐκ ἔδωκε κλῆρον ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῦ θεοῦ
δύο φυλαὶ καὶ μανασσῆ καὶ ἐφραίμ· καὶ οὐκ ἔδοθη μερὶς οὐ τῇ
γῇ τοῖς λευίταις· ἀλλ' ἢ πόλεις κατοικᾶν· καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐταῖς εἰς κτήνεσιν αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ μωϋσῆ·
οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν· καὶ προ-
σῆλθοσαν οἱ υἱοὶ ἰούδα πρὸς ἰησοῦν ἐν γαλγάλοις· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν χάλεβ ὁ ϝ ἰεφοννὴ ὁ κενεζαῖος· σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη
σε κύριος πρὸς μωϋσῆν ἄνθρωπον τὸν θεὸν περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν
χάδης βαρνῆ· τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦμεν, ὅτε ἀπέστειλέ με μω
ϋσῆς ὁ δοῦλος κυρίου ἐκ κάδης βαρνῆ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν·
καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον κατὰ ἐν νῦν αὐτ. δι' ἀδελφοί μου,
οἱ συναναβάντος μετ' ἐμοῦ, καὶ μίσησαν τὴν διάνοιαν ϝ λαοῦ·
ἐγὼ δὲ προσετίθην ἐπακολουθῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου· καὶ ὤμο
σε μωϋσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων· ἡ γῆ ἐφ' ἣς ἐπέβης σὺ ἐ
σται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου ἕως ϝ αἰῶνος· ὅτι προσετέθης ἐν
πακολουθῆσαι ὀπίσω κύριός θεῦ μου· καὶ νῦν διέβρεξέ με κύριος
ὃν τρόπον εἶπε· τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλη
σε κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς μωϋσῆν· καὶ ἐπορεύθη ἰσραὴλ οὐ τῇ
ἐρήμῳ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἐμὶ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐ
τῶν· ἔτι ἐμὶ σήμερον ἰσχύων, ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλέ με μωϋσῆς· ὡ
σαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον· καὶ νῦν
αἴτημαί σε ὄρος ϝ ὃ κατὰ εἶπε κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὃ
σὺ ἀκήκοας ῥῆμα ϝ οὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· νῦν δὲ ἐνάκειμ

ἐκεῖ εἰσὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι. ἐὰν δὲ κύριος μετ' ἐμοῦ ᾖ
ἐξολεθρεύσω αὐτοὺς ὃν τρόπον εἶπέ μοι κύριος. καὶ εὐλόγησεν
αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε τὴν χεβρὼν τῷ Χάλεβ εἰς κληρονομίαν
Χοννιλαίᾳ ἐν κλήρῳ. διατοῦτο ἐγενήθη χεβρὼν τῷ Χάλεβ τῷ
τοῦ Ἰεφθοννὴ τοῦ Κενιζαίᾳ ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. διὰ
τὸ ἀκολουθῆσαι τῷ θεῷ Ἰσραήλ.
Καὶ ὄνομα χεβρὼν πρότερον πόλις ἀρβὸ μητρόπολις τῶν
Ἐνακιὶμ αὕτη. καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

Κεφάλαιον ιε. 15.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν
κ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου σὶν
πρὸς λίβα, ἕως κάδης πρὸς νότον. καὶ ἐγενήθη αὐτῶν
τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς. ἀπὸ γλώσ-
σης φιρούσης πρὸς νότον καὶ διαπερεύσεται ἀπένανθε πρὸς ἀνα-
βάσεως ἀκραββεὶμ. καὶ ἐκπερεύσεται σενά. καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ
νότου λιβὸς καδὴς βαρνῆ, καὶ ἐκπορεύσεται ἐσρών. καὶ
προσαναβαίνει εἰς ἀδδαρά. καὶ ἐκπεριστρέψει τὴν κατάδυσιν
σμὰς καδής. καὶ ἐκπεριστρέψει ἀκκαρκέ. καὶ στρέψει ἐπὶ
ἀσιμωνᾶ, καὶ διελεύσεται ὡς φάραγγος αἰγύπτου. καὶ ἔσται αὐτῶν
ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων θάλασσαν. ταῦτά ἐστιν αὐτῶν τὰ
ὅρια ἀπὸ λιβός. καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀναβολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ
ἁλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν βορρᾶν. καὶ ἀπὸ
γλώσσης τῆς θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου, ἐπιβαί-
νει τὰ ὅρια βηθαγλά. καὶ παραπορεύσεται ἀπὸ βορρᾶ βαα-
θαρά. καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια λίθων βαὼν ἡ οὖρος βοήν.
καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια σαιβηρὰ τῆς φαραγγος ἀι-
χὼρ. καὶ καταβαίνει ἐπὶ γαλγολ. ἥ ἐστιν ἀπέναντι τῆς προσ-
βάσεως δαδομὶν, ἥ ἐστι κατὰ νότον φαραγγι. καὶ διελεύσεται
ἐπὶ τὸ ὕδωρ, τῆς πηγῆς ἡλίου. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πη-
γὴ ρωγηλ. καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα ἐνὸμ. ἐπὶ νό-

τοῦ τοῦ Ἰεβοῦς ἀπὸ λιβός. αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ, καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια
ἐπὶ κορυφὴν ὄρους, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φαραγγος ἐννόμ. πρὸς
θαλάσσης ἥ ἐστιν ἐκ μέρους γῆς ῥαφαΐμ. καὶ διελεύσεται βορρᾶν. καὶ διε-
κβαλεῖ τὸ ὅριον κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ πηγὴν ὕδατος ἀφθώ. καὶ
διεκβαλεῖ ὄρους ἐφρών. καὶ ἐξελεύσεται τὸ ὅριον εἰς βααλ. αὕτη
ἐστὶ πόλις ἰαρείμ. καὶ περιελεύσεται ὅριον. ἀπὸ βααλ θαλ-
λασσαν. καὶ παρελεύσεται εἰς πόλιν σηείρ. καὶ παρελεύσεται ἐπὶ
νότου πόλιν ἰαρείμ ἐπὶ βορρᾶν. αὕτη ἐστὶ χασαλών. καὶ κα-
ταβήσεται ἐπὶ πόλιν βαλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ νότον. καὶ
διεκβαλεῖ τὸ ὅριον κατὰ νῶτον ἀκκαρών ἐπὶ βορρᾶν. καὶ διεκ-
βαλεῖ τὰ ὅρια εἰς σακχαρωνά. καὶ παρελεύσεται ὄρος γῆς βα-
λά. καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ ἰαβνήλ. καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων
θαλασσαν. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης. ἡ θάλασσα ἡ
μεγάλη ὁριεῖ. ταῦτα τὰ ὅρια ἐξῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους
αὐτῶν. καὶ τῷ Χάλεβ ἐξῶ ἐφθοννὴ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰούδα, διὰ προσταγμα τοῦ θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἰησοῦς
τὴν πόλιν ἀρβὲ, πατρὸς ἐννάκ. αὕτη ἐστὶ χεβρών. καὶ ἐξολόθρευ-
σεν ἐκεῖθεν Χάλεβ, ἐξ οὗ ἐφθοννὴ τοὺς τρεῖς υἱοὺς ἐννάκ. καὶ τὸν
σησαῖον καὶ ἀχεμά. καὶ ἐν θολμαΐ. καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χά-
λεβ τοὺς κατοικοῦντας δαβείρ, δὲ δὲ ὄνομα δαβείρ, πρό-
λις γραμμάτων πρότερον. καὶ εἶπε Χάλεβ. ὃς ἂν λάβῃ τὴν πό-
λιν τῶν γραμμάτων καὶ κατακυριεύσει αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτῷ
τὴν ἀχσὰν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. καὶ ἔλαβεν αὐτὴ γοθο-
νὴλ, υἱὸς κενεζὸ ἀδελφὸς Χάλεβ δευτερος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
τὴν ἀχσὰν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν, καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ λέγουσα. αἰ-
τήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν. καὶ ἐβόησεν ἀπὸ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν
αὐτῇ Χάλεβ. τί ἐστι σοι. καὶ εἶπεν αὐτῷ. δός μοι εὐλογίαν. ὅτι
εἰς γῆν νότου δέδωκάς με. δός μοι τὴν γαλαθμαΐμ. καὶ ἔδωκεν
αὐτῇ Χάλεβ τὴν γαλαθμαΐμ τὴν ἄνω καὶ τὴν γαλὰθ τὴν κάτω.

αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν ἰουδᾶ. ἐγενήθησαν δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν ἰούδᾶ, ἐπὶ ὁρίων ἐδώμ. ΔΔ τῆς ἐρήμου καβσεήλ. καὶ ἐδρᾶϊ. καὶ ἰαγούρ. καὶ κινὰ καὶ διμωνὰ. καὶ ἀδαδᾶά. καὶ κεδὲς, καὶ ἐθναζείφ. καὶ τελὲμ. καὶ βαλὼθ. καὶ πόλις ἀσερῶν. αὕτη ἀσὼρ ἀμὰμ, καὶ σμὶ, καὶ θαμᾶὰ καὶ μωδαδά. καὶ ἀσαρσοῦλά καὶ βηρσαβεὲ. καὶ ἐβιουθιαί. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, βαᾶλὰ, καὶ ἰυὶμ, καὶ ἀσὲμ καὶ ἐλθωλὰδ καὶ χεσίλ. καὶ ἑρμὰ. καὶ σικελὲγ. καὶ μαχαρὲμ. καὶ σεωνὰκ. καὶ λαμῶθ. καὶ σικελὲγ. καὶ μιδεμὼὰ καὶ σανσεννά. καὶ ἀλβὼν καὶ σιλεμεεὶμ. καὶ ἀεὶρ. καὶ ῥεμμὼν. πᾶσαι αἱ πόλεις εἰκοσιτεσσαρες. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἐν τῇ πεδινῇ ἐσθαόλ, καὶ σαρὰ. καὶ ἀσνὰ. καὶ ῥαμεὶν. καὶ ἰαγὼ. καὶ ὀγγονεὶμ. καὶ θαφφουά. καὶ ἡνααὲμ. καὶ ἰεριμοὺθ καὶ ὀδολλὰμ. καὶ νεμρὰ. καὶ σωχὼ. καὶ ἀζηκὰ. καὶ σαραεὶμ. καὶ ἀδιαγαθαΐμ. καὶ γαδήρα. καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις δεκατεσσαρες. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶ σεννὰν. καὶ ἀδασὰ. καὶ μαγδαλγαδ. καὶ δαλαὰν. καὶ μασιφὰ. καὶ ἰεχθαὴλ. καὶ λαχὶς. καὶ βασκὰθ. καὶ ὰγλώμ. καὶ χαβὰν. καὶ λαμὰς. καὶ χαθαλεὶς. καὶ γαδηρὼθ. καὶ βηθδαγὼν. καὶ ναμὰ. καὶ μακηδὰ πόλεις ἑκκαίδεκα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν λεβνὰ. καὶ ἀθὲρ, καὶ ἀασαν. καὶ ἰεφθὰ, καὶ ἀσννὰ. καὶ νεσεὶβ. καὶ κιλαεὶ. καὶ ἀχζείμ. καὶ μαρησὰ. καὶ μαλὼμ. πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἀκκαρῶν, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς. καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. καὶ ἀπὸ ἀκκαρῶν ἐαμνεεὶ. καὶ πᾶσα ὅσα εἰσὶ πλησίον ἐσδωδ', καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς, ἕως τοῦ χεμαὶ ῥοῦ αἰγύπτου καὶ ἡ θαλασσα ἡ μεγάλη διορίζει καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ σαφεὶρ καὶ ἐσθεμὼ καὶ ἀνὰβ καὶ ἐσθεμὼ, καὶ ἀνεὶβ. καὶ γοσόμ. καὶ χολὼν. πόλεις ἐννέα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἐρεβ. καὶ ῥουμὰ. καὶ ἀσὰν. καὶ ἰανούμ. καὶ βηθθαπφούὰ καὶ ἀφεκὰ, καὶ ἀμματά.

καὶ πόλις σαρβὰ. αὕτη ἐστὶ χεβρὼν. καὶ σιὼρ. πόλεις ἐννέα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν μαὼν. καὶ χερμεὶ. καὶ ζεὶφ καὶ ἰετθὲμ. καὶ ἐσρὰ εὶ. καὶ ἰακδαὰμ. καὶ ζανωὰκείμ. καὶ ἐδνὶ. καὶ γαβαὰ. καὶ θαμνᾶ, πόλεις δέκα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ἐλθὺλ καὶ βηθσὺρ καὶ χοδσούρ. καὶ μαρῶθ. καὶ βηθανὼθ. καὶ ἐλθεκὲν. πόλεις ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, θεκὼ, καὶ ἐφραθᾶ, αὕτη ἐστὶ βηθλεὲμ. φαγὼρ. καὶ αἰτὰμ. καὶ κουλὸμ καὶ τατὰμ. καὶ σωρῆς. καὶ καρὲμ. καὶ γαλλεὶμ. καὶ βηθὴρ. καὶ μανοχὼ πόλεις ἐνδεκα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ ἐλαβᾶκλ. αὕτη πόλις ἰαρὲμ καὶ ἀρυβᾶ. πόλεις δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ βήθ. καὶ βηθαραβὰ. καὶ μαδδὼν. καὶ ὀχχὰν. καὶ νιβσὰν. καὶ αἱ πόλεις τῶν ἁλῶν. καὶ ἐνγαδδὶ, πόλεις ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ δ' ἐκβουσαῖ & κατώκησεν ἐν ἰλήμ. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ υἱοὶ ἰούδᾶ ἀπολέσαι αὐτούς. καὶ κατώκησαν δ' ἐκβουσαῖ & ἐν ἰλήμ. ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Κεφ. ις'. 16

Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν ἰωσὴφ ἀπὸ Ἰορδάνου κατὰ ἰεριχὼ ἀπὸ ἀναπλῶν τὴν ἔρημον. καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ ἰεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς βαθὴλ. καὶ ἐξελεύσεται ἀπὸ βαθὴλ εἰς λυζᾶ. καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ ἀρχιταρωθ. καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θαλασσαν. ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ ἰεφλατί. ἕως τῶν ὁρίων βαθωρὼν τῆς κάτω. καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θαλασσαν. καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ ἰωσὴφ ἐφραὶμ καὶ μανασσῆ, καὶ ἐγνώσθη τὰ ὅρια υἱῶν ἐφραὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐγνώσθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπανατολῶν ἀταρὼθ καὶ ἀδὰρ, ἕως βαθωρὼν τῆς ἄνω. καὶ γαζαρὰ. καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς μαχωθὶ ἀπὸ βορρᾶ. καὶ παρελεύσεται ἐπ' ἀνατολὰς εἰς θανασηλῶ. καὶ παρελεύσεται ἐπ' ἀνατολῶν εἰς ἰανωὲ εἰς ἀταρὼθ καὶ νααρὰθ. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ διελεύσεται & ἰεριχὼ,

μὴ δικκβαλῇ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνιω. καὶ ἀπὸ δαφφοὺθ παρεμβόλαι
τὰ θεια ἐπὶ θαλασσαν ἐπὶ χεμάρρουν κανοὺ. καὶ ἔσαι ἡ λίξο
δ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ θάλασσαν. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς ἡῶν ἐ
φρεὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθῆσαι τοῖς
ἡοῖς ἐφραὶμ, ἀνὰ μέσον δ᾽ κληρονομίας ἡῶν μανασσῆ. πᾶσαι
πόλεις μὴ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀπώλεσαν ἐφραὶμ τὸν χα
ναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν γαζὲρ. καὶ κατῴκησὲ ὁ χαναναῖος ἐν
βοὸδ᾽ ἐφραὶμ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη φαραὼ βασι
λεὺς αἰγύπτου. καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν. καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυ
ρί. καὶ τοὺς χαναναίους καὶ τοὺς φερεζαίους. καὶ ἔδωκαν αὐτὴν
τας ἐν γαζὲρ ἐξεκέντησε. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν φαραὼ, ἐν φερνῇ
τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. Κεφ. ιζ. 17

Αἱ ἐκλῆσο τὰ θεια φυλῆς ἡῶν μανασσῆ. ὅτι οὗτο
πρωτοτόκος δ᾽ ἰωσὴφ δ᾽ μαχὶρ πρωτότοκος μα
νασσῆ πατὴρ γαλαὰδ. ἀνὴρ γ᾽ πολεμιστὴς ἦν ἐν τῇ γα
λαὰδ καὶ ἐν τῇ βασανίτιδι. καὶ ἐγενήθη τοῖς ἡοῖς μανασσῆ
τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶς ἡοῖς ἀρσενικὸς. καὶ πᾶς ἡοῖς
ἑλὲκ. καὶ τοῖς ἡοῖς ἰεσιὴλ. καὶ πᾶς ἡοῖς χεμ. καὶ τοῖς ἡοῖς ἐφερ.
καὶ τοῖς ἡοῖς σεμιρᾶε. οὗτοι ἄρσενοι κατὰ δήμους αὐτ. καὶ δ᾽
σᾶλπαὰδ ἡῷ ἐφερ, υἱκ ἦσαν αὐτῷ ἡοὶ ἀλλὰ θυγατέρες. καὶ τοῦ
τα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων σαλπαάδ. μαλᾶὰ. καὶ νουά.
καὶ αἰγλω. καὶ μελχᾶ. καὶ θερσά. καὶ ἔσησαν ἐναντίον ἐλεά
ζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον ἰησοῦ ἡοῦ ναυῆ. καὶ ἐναντίον τῶν
ἀρχόντων λέγουσα δ᾽ θεὸς ἐνετείλατο δια χερὸς μωϋσῆ δοῦ
ναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐδόθη
αὐταῖς κληρονομία δια προσάγματ᾽ κυρίου κλήρ᾽ ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν. καὶ ἔπεσον δ᾽ χοινισμὸς αὐ
τῶν, μανασσῆ πεντήκοντα λαβάδ. ἐκ τῆς γῆς γαλαὰδ καὶ τῆς βα
σάν, ἥ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ὅτι θυγατέρες ἡῶν μανασσῆ
ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ δ᾽ γῆ

γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς ἡοῖς μανασσῆ τοῖς καταλειμμένοις. μὴ
ἐγενήθη θεια ἡῶν μανασσῆ ἀπὸ ἀσὴρ τῆς μαχθὼθ, ἥ δανὰθ ἥ
ἐστι κατὰ πρόσωπον συχέμ. μὴ πορεύ᾽ τὰ θεια ἐπὶ ἰαμῖν. καὶ
ἐβασιλεύσαν ἐπὶ πηγὴν θαφθώθ. τῶν μανασσῆ ἔσαι. καὶ θαπφοὺ ἐπὶ
τῶν ὁρίων μανασσῆ. τῶν φάραγγα κάνε ἐπὶ λίβα. κατὰ φάραγγα
ἰαεὶρ ἥ τρίβινθ᾽ τῶν ἐφραὶμ. ἀνὰ μέσον πόλεως μανασσῆ. μὴ
θεια μανασσῆ ἐπὶ βορρᾶν ἐὰς τὸν χεμάρρουν. καὶ ἔσαι αὐτοῦ
ἥ διέξοδ᾽ θάλασσα ἀπὸ λίβὸς τῶν ἐφραὶμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν
τῶν μανασσῆ καὶ ἔσαι ἡ θάλασσα θεια αὐτῆς. κ᾽ ἐν ἀσὴρ συν
νάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν. μὴ τῶν ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ ἔσαι
μανασσῆ ἐν ἰσαχαρ. καὶ ἐν ἀσὴρ βαθσὰν μὴ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
μὴ ὁὺς κατοικοῦντας λὼρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, μὴ τοὺς κατοι
κοῦντας ταναὰχ μὴ τὰς κώμας αὐτ᾽ μὴ ὁὺς κατοικοῦντας μαγε
δὼ μὴ τὰς κώμας αὐτ. μὴ τρίτον ναφθαά. μὴ τὰς κώμας αὐτ.
μὴ οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ ἡοὶ μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις
ταύτας. καὶ ἤρξαν ὁ χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. κ᾽ ἐγε
νήθη ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ ἡοὶ ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν ὁὺς χαναναί
ους ὑπηκόους. ὀλοθρεύσει ὁ αὐὸὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐ ὁὺς. ἀν
τάπαν ὁ οἱ ἡοὶ ἰωσὴφ, τῶν ἐλάλουντο. διατὶ ἐκληρονόμη
σας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα, μὴ ἀρκοῦσα ἐν. ἐγὼ δ᾽ ε λαὸς πολὺς ἐμὶ
καὶ ὁ θεὸς με εὐλόγησε. μὴ εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς. εἰ λαὸς πολὺς
εἶ σύ, ἀναβήθι εἰς τὸν δρυμόν. καὶ ἐκκαθάρισον σεαυτῷ ἐ στε
νοχωρήσε ὄρος ἐφραὶμ. μὴ εἶπαν οἱ ἡοὶ ἰωσὴφ. οὐκ ἀρέσκε
ἡμῖν, ὄρος ἐφραὶμ μὴ ἵππος ἐπίλεκτος. μὴ σίδηρος τῶν χα
ναναίων τῶν κατοικοῦντ᾽ ἐν ἐμοὶ ἐν βαθσὰν καὶ ἐν ταῖς κώμαις
αὐτῆς. ἐν τῇ κιλάδ᾽ ἰεζραέλ. καὶ εἶπεν ἰησοῦς τοῖς ἡοῖς ἰωσὴφ
λέγων. εἰ λαὸς πολὺς εἶ καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσαι σοι
κλῆρος ἓς. ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσαι σοι. ὅτι δρυμός ἐστι. καὶ ἐκκαθαρι
εῖς αὐτὸν καὶ ἔσαι σοι ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν χαναναῖον ὅτι ἅρ
μα σιδηροῦν ἐπίλεκτος αὐτῷ ἐστί. σὺ γὰρ ὑπερισχύσεις αὐτόν.

Κεφάλαιον. ιϛ. ιη.

κ Αἱ ἐκλησίαδη πᾶσα ἡ σωαγωγὴ ἡμῶν ἰσραὴλ ἐς σηλώ· καὶ ἐπηξαν ἐκεῖ, τὴν σκλωὴν τῦ μαρτυρίυ· καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν· καὶ κατελείφθησαν οἱ ἑπτὰ ἰσραηλῖται οἱ οὐ κατεκληρονόμησαν ἐπὶ φυλαί· καὶ ἔπεσαν ἐπ' αὐτοῖς ἐκ τῶν σραηλ. ἕως τίνος ὑμεῖς ἐκλυθήσεσθε κληρονομῆσαι τὴν γῆν ἣν δῶκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς· καὶ ἀναστάντες, διελεύσονται τὴν γῆν καὶ διαγράψονται αὐτὴν ἐναντίον μου κατὰ δωμήσιν διελθεῖν αὐτὴν· καὶ ἥξουσι πρὸς ἐμέ, καὶ διελοῦμαι αὐτοῖς ἐνταῦθα μερίδας· ἰούδας μενεῖ ἐπ' αὐτοῖς, ὅσιον ἀπὸ λιβός· καὶ οἱ ἑπτὰ ἰωσηφ, μενοῦσιν ἀπὸ βορρᾶ· ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἐπτὰ μερίδας, καὶ ἀνοίσατε πρός με· καὶ ἐξόισω ὑμῖν κλῆρον, ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· οὐ γὰρ ἔστι μερὶς τοῖς ἱερεῦσι ἐν ὑμῖν. ὅτι ἱερατεία κυρίυ μερὶς αὐτῶν· καὶ γὰδ καὶ ῥουβὴν, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ ἰορδάνυ ἐπ' ἀνατολάς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς μωϋσῆς ὁ παῖς κυρίου. καὶ ἀνασάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν. καὶ ἐνετείλατο ἰησοῦς τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων. πορευθέντες τὴν γῆν καὶ χωροβατήσατε αὐτήν. καὶ παραγενήσεσθε πρός με· καὶ ἐξόισω ὑμῖν κλῆρον ἐναντι κυρίυ ἐν σηλώ· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν, καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις αὐτῶν ἑπτὰ μερίδας ἐς βιβλίον· καὶ ἦλθον πρὸς ἰησοῦν ἐς σηλώ· καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς ἰησοῦς κλῆρον, ἐν σηλὼ ἐναντι κυρίυ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθεν ὅσια ἡ κλῆρος αὐτῶν ἀνὰ μίαν ἡμῶν ἰούδα καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν ἰωσήφ· καὶ ἐγαυήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ ϐυ ἰορδάνυ προσαναβήσεται ὅσιον κατὰ νώϐυ ἱεριχὼ ϖ βορρᾶ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ ὄρος ϖ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔσαι αὐτῦ ἡ διέξοδος ἡ μαδβαρὶ ἔρυς βαθαύν· καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια λουζᾶ ϖ νώϐυ λουζᾶ ἀπὸ τῦ νότυ· αὕτη ἔσι βαθήλ· καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ ἀταρὼθ ἐδδὰρ ϖ τὴν ὀρεινήν· ἡ ἔσι πρὸς λίβα βαθωρῶν ἡ κάτω· καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια· καὶ περιελεύσεται ἐπὶ ϵ μέρος ϵβλέπων ἐς θάλασσαν ἀπὸ λιβός· ἀπὸ τῦ ὄρους ϖ πρόσωπον βαθωρῶν λίβα ἡ ἔσαι αὐτῦ ἡ διέξοδος ἐς καρὶαθ βάαλ, αὕτη ἔσι καριαθιαρὶν πόλις ἡμῶν ἰούδα· ϐῦτό ἔσι ϵ μέρος ϖ πρὸς θάλασσαν· καὶ μέρος ϖ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους καρὶαθβάαλ· καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια θαλάσσης ἐς γαῖαν ϖ πηγὴν ὕδατος ναφθώ· καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους τῦ ὄρους· ὃ ἔσι κατὰ πρόσωπον νάπης ἡνοῦ ἐννὼμ ὃ ἔσιν ἐκ μέρους ἐμὲκ ῥαφαῖν ἀπὸ βορρᾶ· καὶ καταβήσεται ϖ γαϊννὸμ ἐπὶ νώϐυ ἰεβούς· ἀπὸ λιβὸς καταβήσεται ϖ πηγὴν ῥωγήλ· καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν σαμέ· καὶ παρελεύσεται ϖ γαλιλώθ· ἡ ἔσιν ἀπέναντι πρὸς ἀναβασὶν ἀδωμείμ· καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθου βαὰν ἡμῶν ῥουβήν· καὶ διελεύσεται κατὰ νώϐυ ϐητᾶραβὰ καὶ καταβήσεται ἐπὶ νότου ϐηθαγλὰ ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἔσαι ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ϖ λοφὰ θαλάσσης ϖ ἁλῶν ἀπὸ βορρᾶ· ἐς μέρος ϖ ἰορδάνυ ἀπὸ λιβός· ταῦτα τὰ ὅρια ἔσιν ἀπὸ λιβός· καὶ ὁ ἰορδάνης δεῖ αὐτὸ ἀπὸ μέρους ἀναϐολῶν· αὕτη ἡ κληρονομία ἡμῶν ϐενιαμὶν τὰ ὅρια αὐτῦ κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγανήθησαν αἱ πόλεις τῦ φυλῆς τῶν ἡμῶν ϐενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν· ἱεριχὼ καὶ ϐηθαγλὰ καὶ ἀμεκκασείς· καὶ ϐαθαραϐὰ· καὶ σεμαρίμ· καὶ ϐηθήλ· καὶ ἀϐαμ· καὶ ὠφρά· καὶ ἀφραθά· καὶ αἰκαρίμ· καὶ καθηραμμαθμ· καὶ ἐπτοίκιον ἀμμωνᾶ καὶ τὴν ἀφνεὶ καὶ γαϐαὰ πόλεις δώδεκα· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· γαϐαών· καὶ ῥαμαθ· καὶ ϐηρὼθ· καὶ μασφᾶ· καὶ χεφειρὰ· καὶ μωσᾶ· καὶ ῥηκεμ· καὶ ἰερφαήλ· καὶ θεραλὰ· καὶ σηλεὶφ· καὶ ἰηβοῦς· αὕτη ἔσιν ἱερουσαλήμ· καὶ γαϐαὰθ καὶ πόλεις καριὰμ δεκατρεῖς· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· αὕτη ἡ κληρονομία ἡμῶν ϐενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν.

Κεφάλαιον ιθ. ιθ.

κ Αἱ ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος κλῆρος τῷ συμεών. κ ἐγε-
νήθη ἡ κληρονομία αὐτῆ ἀνὰ μέσον κλήρου ἡμῶν ἰού-
δα, κ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῆ βηρσαβεὲ κ σαβεὲ κ μωλαδά,
κ ἁσερσουάλ. κ βαθουλ. κ ωρμα. κ σικελάγ. κ βαθμαρχωθ. κ ἁσερσου-
σιμ. κ βαιθαρβώθ. κ ἁσερβουλά. κ βιβλαβαθά. κ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς. κ αἱ κῶμαι αὐ-
των αὐτῶν κ φυμών. κ ἐθέρ. κ ἁσὰν πόλεις τέσσαρες ὁμοῦ
φυλαὶ αἱ συμεὼν δεκαπλᾶ. κ αἱ κῶμαι αὐτ αἱ περὶ κύκλω τ
πόλεων ζιτων. ἕως βαλεθ. βηραμμωθ τρεινομένων ἰαμὶθ κα
τὰ λίβα. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς ἡμῶν συμεὼν, κατὰ δήμους
αὐτῶν. ἀπὸ θῦ κλήρου τῦ ἰούδα. ἡ κληρονομία φυλῆς ἡμῶν συ
μεὼν ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς ἡμῶν ἰούδα μείζων τῆς αὐτῶν. κ ἐκλη
ρονόμησαν οἱ ἡοὶ συμεὼν, ἐν μέσῳ τῦ κλήρου αὐτῶν, κ ἐξῆλ
θεν ὁ τρίτος κλῆρος τῷ ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν. κ ἐγε
τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν, ἕως σαρίδ. τὰ ὅρια αὐτῶν.
ἡ θάλασσα καὶ μαριλλὰ, κ σωάφθ ἐπὶ δαβασκεί. εἰς τὴν φά
ραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον ἰεκνάμ. καὶ ἀναστρέφει ἀπὸ σα
ρὶδ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν σολὰ τὰ ὅρια ἀχασαλὼθ θα
βώρ. καὶ διελεύσεται ἐπὶ δαβράθ. καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ
ἀφίε. καὶ ἐκθεν παρελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπὶ ἀνατολὰς ἐπὶ
χοθθεφθά. ἐπὶ πόλιν κασίμ. καὶ διελεύσεται τὰ ῥιμμανὰ
ἀμμαθανού. βηνουὴλ. καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὰ ὄρια βορρᾶ
ἐννασώθ. καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ γαὶ ἐφθαήλ. κ κατ
τάθ. καὶ ναλώθ. καὶ σιμρών. καὶ ἰεδηλά. καὶ βηθλεέμ. αὕτη ἡ
κληρονομία τῆς φυλῆς ἡμῶν ζαβουλών, κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ
πόλεις αὐτῶν. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ τῷ ἰσάχαρ ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος τοῖς ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐ
τῶν, καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν ἰεσραὲλ καὶ ἀχασελώθ. καὶ
σουνεμ. καὶ ἀφιραρεμ. καὶ σεηθν. καὶ ῥαφάθ. καὶ ἀναρὲθ. κ

ῥαββὼθ. καὶ κισεὼν. καὶ ἀαμέ. κ ῥαμαθ. καὶ ἐνγαννίμ. καὶ
ἐνασδδολ. κ βαιφασῆς. καὶ συνάφει τὰ ὅρια ἐπὶ θαβώρ. καὶ
ἐπὶ σασεμολ. κατὰ θάλασσαν καὶ βαιθσμάς. καὶ ἔσαι ἡ διέ-
ξοδος τῶν ὁρίων αὐτῶν ὁ ἰορδάνης. αὕτη ἡ κληρονομία φυ-
λῆς ἡμῶν ἰσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ αἱ πόλεις καὶ αἱ
κῶμαι καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμ
πτος ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν
χελκαθ. καὶ ὁλεῖ. καὶ βατνέ. καὶ ἀχσάφ. καὶ ἀλιμελεχ. καὶ
ἀμαδ. καὶ μασαὰλ. καὶ σωαφθ τῷ καρμήλῳ κατὰ θάλασ-
σαν. κ τῷ σεὼρ. καὶ λαβαναθ. κ ἐπιστρέφει ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου βηθδαγὼν. κ σωάφει τῷ ζαβουλῶν καὶ ἐνγαὶ ἰεφθα
ὴλ. καὶ ὠρεὶται ἐμθόειον κατὰ βεβέκαν. κατὰ βορρᾶν δ
μοῦ. καὶ ἐσελεύσεται τὰ ὅρια σαφθά. βηθαμεὶκ. κ ὠρεὶται
τὸ μθόειον ἀνιὴλ. καὶ διελεύσεται εἰς χαβὰλ ἀπὸ ἀρισερῶν
καὶ ἀαχρωθ. κ ῥοὼβ. κ ἀμμεὼν. καὶ καννατ. ἕως σιδῶν τῆς
μεγάλης. καὶ ἀναστρέφει τὰ ὅρια εἰς ῥαμα. καὶ ἕως πόλεως ὀ
χυρώματος τῶν τυρίων. κ ἀναστρέφει τὰ ὅρια ἐπὶ σωσά. καὶ
ἔσαι ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα. κ ἀπὸ θῦ χοινίσματος ἀ
χζὶφ. κ ἀμμά. κ ἀφὲκ. κ ῥοὼβ πόλεις ἐνθσιδύο. αὕτη ἡ κλη
ρονομία φυλῆς ἡμῶν ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτ, πόλεις αὐτ. κ αἱ
κῶμαι αὐτῶν. καὶ τῷ νεφθαλεὶμ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος κ
ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν μεελέφ. καὶ μηλώμ. καὶ βαανανείμ. κ
ἀρμαὶ. κ νακεὲβ. κ ἰαβνὴ. ἕως λωκκων. καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέ
ξοδοι αὐτῶν ἰορδάνης καὶ ἐπιστρέφει τὰ ὅρια θάλασσαν ἀ
σενὼθ θαβώρ. κ διελεύσεται ἐκεῖθεν εἰς ἰκὼκ. καὶ σωάφει τῷ
ζαβουλὼν ἀπὸ νότου κ τῷ ἀσὴρ σωάφει κατὰ θάλασσαν. κ
ὁ ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. κ πόλεις τειχήρεις τῶν τυρί
ων ἀσαηδείμ τύρος. κ ἀμμαθ. κ ῥηκκάθ. καὶ χανηρὲθ κ ἀδα
μί. καὶ ῥαμὰ. κ ἀσὼρ κ κισὼς. καὶ ἐδρατ. κ πηγαὶ ἀσὴρ. καὶ
ἀρὼν. κ μαγδαλιήλ. ὡρὲμ. κ βηθανάθ. κ θασμοὺς πόλεις δε

κεσυνία. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς ὑμῶν νεφθαλείμ. κὴ ὅρι
ξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος. καὶ ἐγνωρίσθη τὰ ὅρια αὐτῶν σα
ρὰω. καὶ ἐλαὰλ. κὴ πόλεις σαμῆς. καὶ σαλαβείν. κὴ βαλῶν. κὴ
ἰηθλὰ. καὶ αἰλῶν κὴ θαμνὰ. καὶ ἀκκαρῶν. κὴ ἐλθεμῶ. καὶ γαβα
θῶν. κὴ βαλαγὼθ. καὶ ἰοὺθ. κὴ βανηβαρὰκ κὴ γεθρεμμῶν κὴ ἀπὸ
θαλάσσης ἱεράκων ὅριον πλησίον ἰόππης. αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν δὰν. κατὰ δήμους αὐτῶν. αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν. κὴ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ δὰν τὴν ἀμορῥαῖον τὴν θλίβον
τα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς οἱ ἀμορῥαῖοι κατα
βαίνειν εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιβον ἐπ' αὐτῶν τὸ ὅριον μυρί
δος αὐτῶν. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δὰν καὶ ἐπολέμησαν τὴν
λισὲμ κὴ κατελαβοντο αὐτὴν. καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόμα
μαχαίρας. καὶ κατῴκησαν αὐτὴν. κὴ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς
λισεωδὰν. κὴ ὁ ἀμορῥαῖος ὑπέμενε τὸ κατοικεῖν ἐν ἐλὼμ καὶ
ἐν σαλαμεῖν. κὴ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ ἐφραὶμ ἐπ' αὐτούς, κὴ ἐγέ
νοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. κὴ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κα
τὰ τὸ ὅριον αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κλῆρον τοῦ ἰησοῦ
τοῦ υἱοῦ ναυῆ ἐν αὐτοῖς διὰ προσάγματος κυρίου. κὴ ἔδωκαν
αὐτοῦ τὴν πόλιν ἣν ἠτήσατο. ταμνὰθ σαραὶ ἡ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει
ἐφραίμ. κὴ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ. αὗτα
αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληροδότησαν ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰησοῦς
τοῦ τοῦ ναυῆ, κὴ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς τῶ
ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν σηλὼμ. ἐναντι κυρίου παρὰ τὰς θύ
ρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. κὴ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι
τὴν γῆν.

Κεφ. κ'. 20.

Καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ ἰησοῦ λέγων. λάλησον τοῖς
κ υἱοῖς ἰσραὴλ λέγων. διότι τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτη
ρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ μωϋσῆ. φυγαδευτή
ριον τοῦ φονευτῆ τοῦ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. κὴ ἔσονται
αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήριον, κὴ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς

ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος αἵματος, ἕως ἂν στῇ ἐναντίον τῆς συ
ναγωγῆς εἰς κρίσιν. καὶ φεύξεται εἰς μίαν τῶν πολιῶν τούτων
καὶ στήσεται τὴν θύραν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ λαλήσει ἐν
τοῖς ὠσὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης τοὺς λόγους τού
τους. καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτὸν οἱ συναγωγὴ πρὸς αὐτούς. καὶ δώ
σουσιν αὐτῷ τόπον καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν. καὶ ὅταν δι
ώξῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ οὐ συγκλείσουσι τὸν
φονεύσαντα ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξε τὸν πλησίον
αὐτοῦ. καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης. κὴ κα
τοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἕως ἂν στῇ κατὰ πρόσωπον τῆς συνα
γωγῆς εἰς κρίσιν, ἕως ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ὃς ἔσται ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις. τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεύσας, καὶ εἰσελεύσε
ται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ. κὴ πρὸς ἣν οἴκου αὐτοῦ, καὶ πρὸς πόλιν ἧ
θεν ἐφυγεν ἐκεῖθεν. καὶ διέσειλαν τὴν κεδὲς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἐν
τῷ ὄρει τῷ νεφθαλείμ. κὴ συχεμ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐφραίμ. κὴ τὴν
πόλιν ἀρβὸ, αὕτη ἐστὶ χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἰούδα. κὴ ἐν τῷ
πέραν τοῦ ἰορδάνου ἴεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν. ἔδωκαν τὴν βοσὸρ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς ῥουβήν. καὶ τὴν ῥαμὼθ
ἐν τῇ γαλαάδ. καὶ τὴν γωλὰν ἐν τῇ βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς μα
νασσῆ. αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι υἱοῖς ἰσραὴλ. κὴ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς, καταφυγὴν ἐκ παν
τὶ παιόντι ψυχὴν ἀκουσίως. ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐκ χειρὸς ἀγχιστεύ
οντος αἵματος. ἕως ἂν στῇ ἐναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

Κεφάλαιον κά. 21.

Καὶ προσῆλθοσαν οἱ ἀρχιπατρίωται τῶν υἱῶν λευὶ,
κ πρὸς ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, κὴ πρὸς ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ
κὴ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν τῶ
υἱῶν ἰσραὴλ. κὴ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς ἐν σηλὼ ἐν γῇ χανααν λέγον
τες. ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ μωϋσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κα
τοικεῖν, καὶ τὰ περισσεύοντα τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. καὶ ἔδωκαν

οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς λευίταις αὐ τοῖς κατακληρονομᾶν αὐτοὺς διὰ προσωπατ κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ πρὶ αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθον ὁ κλῆρ τοῦ Λήμῳ κατὰ θ. καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς συμεών. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς βενιαμεῖν, κληρονομίαι πόλεις δεκατρεῖς. καὶ τοῖς υἱοῖς κααθ τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ υἱοῖς ἐκ τῆς φυλῆς ἐφραΐμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς δαν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ, κληρονομίαι πόλεις δέκα. καὶ τοῖς υἱοῖς γηρσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς ἀσὴρ. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς νεφθαλείμ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ, ἐν τῇ βασὰν κληρονομίαι πόλεις δεκατρεῖς. καὶ τοῖς υἱοῖς μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῆς φυλῆς ῥουβήν, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς γαδ. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς ζαβουλὼν, κληρονομίαι πόλεις δώδεκα. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς λευίταις, τὰς πόλεις καὶ τὰ πρίατα αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος διὰ μωϋσῆ κληρονομίαι. καὶ ἔδωκαν ἡ φυλὴ υἱῶν ἰούδα. καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν συμεών, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν βενιαμεὶν τὰς πόλεις. καὶ ἐπεκλήθησαν τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ κατὰ θ τῶν υἱῶν λευὶ. ὅτι τούτοις ἐγένηθη ὁ κλῆρ. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν κατεα θαρβὰκ μητρόπολιν τῶν ἀνάκ, αὕτη ἐστὶ χεβρὼν οὐ δὲ ἐρεμ ἰούδα. τὰ δὲ πεδία τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἔδωκαν ἰεφοννῆ οὐ δὲ χαλεβ υἱῷ ἰεφοννῆ οὐ κατασχέσει. καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὴν πόλιν φυγαδευτήριον δὲ φονεύσαντι. τὴν χεβρὼν. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτὴν. καὶ τὴν λεβνά. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἰεθὲρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἰεθὲρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἐλὼ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἀλὶμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἀὶν. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν βεθσαμύς. ἱστγά. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν βεθσαμύς.

καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. πόλις ἰυνία παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων. καὶ παρὰ τῆς φυλῆς βενιαμὶν τὴν γαβαὼν. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν γαβέ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ ἀναθὼθ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἀλμὼ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. πόλεις τέσσαρες. πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν ἀαρὼν τῶν ἱερέων, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ τὰ πρασπόρια αὐτῶν. καὶ τοῖς δήμοις υἱῶν κααθ τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν κααθ. καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ὁρίων αὐτῶν, ἀπὸ φυλῆς ἐφραΐμ. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου, τὴν τῷ φονεύοντι τὴν συχέμ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα πρὸς αὐτῆ καὶ τὴν γαζὲρ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν καβσαΐμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἄνω βαθωρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. πόλεις τέσσαρες, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς δὰν τὴν ἐλθεκὼ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν γαβαθὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα, τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἀϊαλὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν γεθεμμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ, πόλεις τέσσαρες. καὶ ἀπὸ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ. τὴν θανακ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν βαθσὰν. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. πόλεις δύο αἱ πᾶσαι πόλεις δέκα. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς. τοῖς δήμοις υἱῶν κααθ τοῖς ὑπολειμμένοις, καὶ τοῖς υἱοῖς γηρσὼμ τοῖς λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ. τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασι. τὴν γολὰν ἐν τῇ βασανίτιδι. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν βεεθρὰ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ, πόλεις δύο, καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς ἰσσάχαρ τὴν κισιών. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν δαββὰθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. καὶ τὴν ἰερμὼθ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ. πηγὴν γραμμάτων, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῆ

πόλεις τέσσαρες. καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν μασσαλὴλ, καὶ τὰ
ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. καὶ τὴν Ἀβδῶν, καὶ τὰ ἀφωρισμέ-
να τὰ πρὸς αὐτῇ καὶ χελκάθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐ
τῇ, καὶ τὴν ῥοωβ. καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις
τέσσαρες. καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶμ, τὴν πόλιν τὴν ἀφω-
ρισμένην τῷ φονεύσαντι καὶ τὴν κεδὲς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. καὶ τὴν ἐμμαθδὼρ. καὶ τὰ ἀ-
φωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. καὶ τὴν νοὶμμὼν. καὶ τὰ ἀφωρι-
σμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. καὶ τὴν καρθὰν. καὶ τὰ ἀφωρισμένα
τὰ πρὸς αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ γερσωμι κα
τὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς. καὶ τῷ δήμῳ τῶν υἱῶν
μεραρὶ τοῖς λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς ἡῶν ἔλαβον,
λῶν. τὴν ἰεκναὰμ. καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς. καὶ καρθὰ καὶ
τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς καὶ τὴν δαμνά, καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐ
τῆς. καὶ τὴν δαλὼλ. καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτ, πόλεις τέσσαρες. καὶ
πέραι τῆ ἰορδάνῃ κατὰ ἰεριχὼ ἐκ τῆς φυλῆς ῥουβὴν ἔδωκε τὴ
πολιν τὴ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντ. τὴν βοσὸρ ἐν τῇ ἐ
ρήμῳ τῇ μισῶρ. καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς. καὶ τὴν ἰασὴρ. καὶ
τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς. καὶ τὴν γαδὼν, καὶ τὰ πεσσαώσεια
αὐτῆς. καὶ τὴν μασφὲ. καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς, πόλεις τσ
σαρες. καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς γαδ, τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου
τὸ φονεύσαντ. τὴν ῥαμὼθ ἐν τῇ γαλαὰδ, καὶ τὰ πεσσαώσεια
αὐτῆς. καὶ τὴν μαναὶμ, καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτῆς. καὶ τὴν ἐσε
βὼν, καὶ τὰ πρσσαώσεια αὐτῆς. καὶ τὴν ἰαζὴρ, καὶ τὰ πεσσαώσεια
αὐτῆς. πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς
μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλειμμένων ἀπὸ τῆς
φυλῆς τῆς λευί. καὶ ἐγενήθη τὰ δόσια αὐτῶν πόλεις δώδεκα.
πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν λευιτῶν οὐ μέσῳ τῆς κατασχέσεως ἡῶν
ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις. καὶ τὰ πεσσαώσεια αὐτ
κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων. πόλεις καὶ τὰ πεσσαώσεια κύκλῳ

πόλεως πάσας ταῖς πόλεσι ταύτας, καὶ σωθῆλισεν ἰησοῦς
διαμερίσας τὴν γῆν οὐ κῖς ὁρίοις αὐτῆς. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ
ἰσραὴλ μερίδα τῷ ἰησοῦ διὰ προσωγματ κυρίου. ἔδω-
καν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ἤτήσατο. τὴν θαμνασαχὰρ, ἔδωκαν
αὐτῷ οὐ τῷ ὄρει ἐφραίμ. καὶ ὠκοδόμησεν ἰησοῦς τὴν πόλιν
ἣν ἤτήσατο. καὶ ᾤκησεν ἐν αὐτῇ καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς τὰς μαχαίρας
τὰς πετρίνας. οὐ αἷς περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ τοὺς γενομέ
νους οὐ τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι οὐ περιετμήθησαν οὐ τῇ ἐρή
μῳ. καὶ ἔθηκεν αὐτὰς οὐ θαμνασαχάρ. καὶ ἔδωκε κύε τῷ ἰ
σραὴλ, πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν. καὶ κατῴκησαν οὐ αὐτῇ. καὶ κατέ
παυσεν αὐτοὺς κύε κυκλόθεν, καθότι ὤμοσε τοῖς πατράσιν
αὐτ. καὶ ἀνέστη ἀθεὶς κατωπίον αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τ ἐχθρῶν
αὐτῶν. πάντας ἐχθροὺς αὐτῶν, παρέδωκεν αὐτοῖς κ ἐς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, ἓ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν κα
λῶν ὧν ἐλάλησε κύε τοῖς οἴκοις ἰηλ. πάντα παρεγένετο.

Κεφάλαιον κϐ. 22.

1 Ὅτε σωεκάλεσεν ἰησοῦς, τοὺς υἱοὺς ῥουβὴν καὶ τοὺς υἱ
οὺς γαδ. καὶ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν μωϋ
σῆς ὁ παῖς κυ. καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου, κατὰ πάντα ὅ-
σα ἐνετειλάμην ὑμῖν οὐκ ἐγκατελείπετε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν
ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ἐ-
φυλάξατε τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. νῦν δὲ κατέ
παυσε κύε ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, ἃν πρότερον
εἶπεν αὐτοῖς. νῦν οὖν ἀποστραφέντες, ἀπέλθετε εἰς τοὺς οἴκους
ὑμῶν. καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν
μωϋσῆς οὐ τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου. ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα
ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ὑμῖν μωϋσῆς
ὁ παῖς κυρίου. ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. πορεύεσθαι οὖ

πάσας ταῖς δλοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ· καὶ λαβεῖν αὐτοὺς ἐξαλίας σφόδρα ψυχὰς ὑμῶν· καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν· καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς ἀπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ τοῖς ἡμίσεσι φυλῆς μανασσῆ, ἔδωκε Μωϋσῆς ἐν τῇ Βασὰν· καὶ τοῖς ἡμίσεσιν, ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν παρὰ τὸν Ἰορδάνην παρὰ θάλασσαν· καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς λέγων· οὐ χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα· καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν σφόδρα· καὶ διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ρουβήν, καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν Σηλὼν, ἐκ γῆς Χανααὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν· ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προσάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. καὶ ἦλθοσαν εἰς Γαλιλὼθ τοῦ Ἰορδάνου· ἔστιν ἐν γῇ Χανααὰν· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν· καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ· καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου· βωμὸν μέγαν τῷ ἰδεῖν· καὶ ἦκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων· ἰδοὺ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, βωμὸν ἐπὶ ὁρίων γῆς Χανααὰν ἐπὶ Γαλιλὼθ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼν τοῦ ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβήν· καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γάδ· καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, εἰς γῆν Γαλαάδ· τὸν τε φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἀρχιερέως· καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ· ἄρχοντα ἕνα ἀπὸ οἴκου πατριᾶς, ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· ἄνδρες ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσιν χιλιάρχοι Ἰσραὴλ· καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γάδ,

καὶ πρὸς ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, εἰς γῆν Γαλαάδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου· τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ· ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ· οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι σήμερον ἀπὸ κυρίου· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἡ ἁμάρτημα Φογὼρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐγένετο πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου· καὶ ὑμᾶς ἀποστραφήσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ κυρίου· καὶ αὔριον, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργὴ κυρίου· καὶ νῦν εἰ μικρὰ ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ κυρίου κατασχέσεως· οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν ὑμῖν· καὶ μὴ ἀπὸ κυρίου ἀποστάται γένησθε· ἀφ' ἡμῶν μὴ ἀποστῆτε· διὰ τί οἰκοδομήσατε ὑμᾶς βωμὸν ἐξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· οὐκ ἰδοὺ ἀχὰρ ὁ τοῦ Ζαρὰ, ἐπλημμελήσατο ἐπλημμέλειαν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγένετο ἡ ὀργή· καὶ οὗτος εἷς μόνος ἦν μὴ μόνος οὗτος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ· καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ λέγοντες· ὁ θεὸς ὁ θεός, κύριός ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ θεὸς οἶδε· αὐτὸς οἶδε· καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ ἐν ἀποστάσει ἐπλημμελήσαμεν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ κυρίου· μὴ φείσασθε ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· εἰ ᾠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ὑμᾶς ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὥστε ἀναβιβάσαι ἡμᾶς ἐπ' αὐτὸ θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, κύριος αὐτὸς ἐκζητήσαι· ἀλλ' ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο λέγοντες· ἵνα μὴ αὔριον εἴπωσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν λέγοντες· τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰηλ· καὶ ὅρια ἔθηκε κύριος ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἡμῶν, τὸν Ἰορδάνην· καὶ οὐκ

ἐστιν ὑμῖν μερὶς κυρίῳ ἢ ἀπαλλοτριώθουσιν οἱ ἡροὶ ὑμῶν τοὺς ἡ
ῶν ἡμῶν. ἵνα μὴ σίβωνται κύριον καὶ ἱερωσύνη ποιῆσαι οὗτα
τὰ οἱ κθομήσαι ἐν βωμὸν τοῦτον. οὐχ ἵνακα καρπωμάτων οὐ
δὲ ἐνίκων θυσιῶν. ἀλλ' ἵνα ἢ μαρτύριον τοῦτο ἀνὰ μέσον ὑμῶν
καὶ ἡμῶν. καὶ ἀνὰ μέσον τῶν τέκνων ἡμῶν μεθ ὑμᾶς. τὰ λατρεύ
ειν λατρείαν κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ. ἐν θῖς καρπώμασιν ἡμῶν.
καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν. καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέ
κνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν αὔριον. οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρί
ου. καὶ ἱπαμῶ. ἐὰν γένηται ποτὲ καὶ λαλήσωσι πρὸς ὑμᾶς.
ἢ καὶ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὔριον, καὶ ἐροῦσιν ἴδε τὸ ὁμοίωμα τ
θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρθ ἡμῶν. οὐχ ἵνακα
καρπωμάτων. οὐ δὲ ἵνακα θυσιῶν. ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέ
σον ἡμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον ὑμῶν. καὶ ἀνὰ μέσον τ τέκνων ἡμῶν, μὴ
γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ὡς τε ἀποστραφῆναι σή
μερον ἡμέρᾳ ἀπὸ κυρίου, ὡς τε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσια
στήριον θῖς καρπώμασιν. καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμεῖν. καὶ τῇ θυ
σίᾳ τῶν σωτηρίων. πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τὸ θεοῦ ἡμῶν,
ὃ ἐστιν ἀπέναντι τῆς σκιηῆς αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντος φινεὲς ὁ ἱε
ρεὺς, καὶ πάντθ οἱ ἄρχοντθ τῆς συναγωγῆς οἱ ἦσαν μθ αὐ
τοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ ἡροὶ ῥουβὴν καὶ οἱ ἡροὶ γὰδ καὶ
τ ἥμισυ φυλῆς μανασσῆ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς. καὶ εἶπε φινεὲς ὁ ἱ
ερεὺς τοῖς ἡροῖς ῥουβὴν καὶ τοῖς ἡροῖς γὰδ'. καὶ τῷ ἡμίσει φυ
λῆς μανασσῆ. σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ ἡμῶν κύριός. διότι
οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν. καὶ ὅτι ἐ
ρύσασθε τοὺς ἡροὺς ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς κυρίου. καὶ ἀπέστρεψε φι
νεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντθ πατριῶν ἀπὸ τῶν ἡμῶν ῥουβὴν καὶ
ἀπὸ τ ἡμῶν γὰδ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς μανασσῆ ἐκ γῆς
γαλαὰδ εἰς γῆν χανανὰν πρὸς τοὺς ἡροὺς ἰσραὴλ. καὶ ἀπεκρίθη
σαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τοῖς ἡροῖς ἰσραὴλ. καὶ
εὐλόγησαν τὸν θεὸν ἡμῶν ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἡροὺς

ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν. μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον
ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν ἡμῶν ῥουβὴν. καὶ τῶν ἡμῶν γάδ. καὶ
τὸ ἥμισους φυλῆς μανασσῆ. καὶ κατῴκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐπω
νόμασαν ἡσοῦς ἐν βωμὸν. τοῦ ῥυβὴν καὶ τοῦ γάδ. καὶ τοῦ ἡμί
σει φυλῆς μανασσῆ, καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐ
τῶν. ὅτι κύριος ὁ θεὸς θεὸς αὐτῶν ἐστ.

Κεφ. κγ' 23

Καὶ ἐγένετο μεθ ἡμέρας πλείους μετὰ τ κατακαῦσαι
κ κύριον τὸν θεὸν ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτ
κυκλόθεν. καὶ ἡσοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὸς ταῖς
ἡμέραις. καὶ συνεκάλεσεν ἡσοῦς πάντας τοὺς ἡροὺς ἰσραὴλ,
καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν. καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν. καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς. ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις. ὑμεῖς δὲ
ἑωράκατε σύμπαντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πά
σι τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θε
ὸς ὑμῶν, αὐτὸς ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν. ἴδετε ὅτι ἀπέῤῥιφα ὑ
μῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς
τὰς φυλὰς ὑμῶν. ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἐξολοθρεῦ
σα. καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης δυσμὰς ἡ
λίου. κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου ὑμῶν, καὶ ἀποκλινεῖ αὐτοῖς τὰ
θηρία τὰ ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς. καὶ τοὺς βασι
λεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ κατακληρονομήσετε τὴ
γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν. κατισχύ
σατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμέ
να, ἐν τῷ βιβλίῳ τ νόμου μωϋσῆ. ἵνα μὴ ἐκκλίνητε ἐξ δεξιᾶ ἢ
εἰς εὐώνυμα. ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμέ
να ταῦτα. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν, οὐκ ὀνομασθήσε
ται ἐν ὑμῖν. οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αὐτοῖς. οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε

αὐτοῖς. ἀλλ' ἢ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε. καθάπερ
ποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐξολοθρεύσει κύριος αὐτοὺς
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, καὶ ὑμεῖς οὐ δυνή-
σεσθε κατενώπιον ὑμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. εἷς ἐξ ὑμῶν, διώξε-
ται χιλίους. ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, οὗτος συνεκπολεμεῖ ὑμῖν. καθά-
περ εἶπεν ὑμῖν. καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τῆς ἀγαπᾶν κύριον τὸν
θεὸν ὑμῶν. ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσεθῆτε τοῖς ὑπολει-
φθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε
πρὸς αὐτούς, καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ ὑμῖν, γνώ-
σεσθε γινώσκετε, ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθ-
νη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας
καὶ εἰς σκῶλα καὶ εἰς πλευρὰς ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν. καὶ
εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς
ἀγαθῆς ταύτης. ἧς ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐγὼ δὲ
εἰσπορεύομαι σήμερον τὴν ὁδὸν, καθὰ καὶ πεποίηται οἱ πάντες τῆς
γῆς. γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ διέπεσεν
λόγος εἷς ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς ὑ-
μᾶς. πάντα ἥκει ὑμῖν. οὐκ ἐν οὐ διαπεφώνηκεν ἐξ αὐτῶν. καὶ ἔσται ὃν τρό-
πον ἥκει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐπ'
ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει κύριος ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ
πονηρά, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύ-
της, ἧς ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐν τῷ παραβαίνειν ὑ-
μᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν. καὶ
πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐ-
τοῖς. καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ ἀποστρέψει τα-
χὺς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς ἔδωκε κύριος ὑμῖν.

Κεφ. κδ'. 24

Καὶ σωήγαγεν Ἰησοῦς, πάσας τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ εἰς
κ συχέμ. καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἄρ-
χοντας αὐτῶν. καὶ τοὺς κριτὰς αὐτῶ τοὺς γραμματοῦ-

αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
πάντα τὸν λαὸν λέγων. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
πέραν τοῦ ποταμοῦ παῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τοπαρχῆς-
θαρρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ ναχωρ, καὶ ἐλάτρευσαν
θεοῖς ἑτέροις. καὶ ἔλαβον ὃν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὡδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ Χα-
ναὰν. καὶ ἐπλήθυνα τὸ σπέρμα αὐτοῦ. καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν
Ἰσαὰκ. καὶ τῷ Ἰσαὰκ, τὸν Ἰακὼβ καὶ Ἠσαῦ. καὶ ἔδωκα τῷ
Ἠσαῦ τὸ ὄρος Σηείρ κληρονομίαν αὐτῷ. καὶ Ἰακὼβ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ, εἰς ἔθ-
νος μέγα καὶ πολύ. καὶ κραταιόν. καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰ-
γύπτιοι. καὶ ἐπάταξε κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις ἃ οἷς
ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ Αἰγύ-
πτου, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύ-
πτιοι ὀπίσω τῶν πρώων ὑμῶν ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις, εἰς τὴν θά-
λασσαν τὴν ἐρυθράν. καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον. καὶ ἔδωκε νε-
φέλιν καὶ γνόφον. ἀνὰ μέσον, ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ
ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς. καὶ εἶ-
δοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους. καὶ ἠγάγον ὑμᾶς εἰς γῆν Ἀ-
μορῥαίων τῶν καθημένων πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ παρετάξαντο
ὑμῖν. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν. καὶ κατεκλη-
ρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν. καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προ-
σώπου ὑμῶν. καὶ οὐκ ἔστη βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ καὶ
παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ. καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ
τὰρ ἀραῖσασθαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεὸς ἀπολέσαι
σε. καὶ εὐλογίας εὐλόγησεν ὑμᾶς. καὶ ἐξείλετο ὑμᾶς ἐκ τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς καὶ Λιβνὴ ἐν Ἰορδάνῃ,
καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχώ. καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κα-
τοικοῦντες Ἱεριχώ. ὁ Ἀμορῥαῖος. καὶ ὁ Φερεζαῖος. καὶ ὁ Χανα-

καῖος. καὶ ὁ χιτ̃αῖος. καὶ ὁ γεργεσαῖος. καὶ ὁ εὐαῖος. καὶ ὁ ἰε-
βουσαῖος. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν.
καὶ ἐξαπέστειλε πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν σφηκίαν. καὶ ἐξέβαλεν αὐ-
τοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δύο βασιλεῖς τῶν ἀμορῥαίων. οὐκ ἐν
τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου. καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν
ᾗ οὐκ ἐκοπίασατε ἐπ' αὐτὴν. καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾠκοδομή-
σατε. καὶ κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς. καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας
οὓς οὐ κατεφυτεύσατε, ὑμεῖς ἔδεσθε. καὶ νῦν φοβήθητε τὸν κύρι-
ον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ, ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ ἐν εὐθύτητι. καὶ πε-
ρίελεσθε θεοὺς θεοὺς ἀλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ λατρεύσα-
τε τῷ κυρίῳ. εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ, ἐκλέξα-
σθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον, τίνι λατρεύσητε. εἴτε θεοῖς τοῖς
πατέρων ὑμῶν, ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε θεοῖς τῶν
ἀμορῥαίων, ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἐγὼ δὲ καὶ
ὁ οἶκός μου λατρεύσομεν κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
λαὸς εἶπε. μὴ γένοιτο ὑμῖν καταλιπεῖν κύριον, ὥστε λατρεύειν θε-
οῖς ἑτέροις. κύριος γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεός ἐστιν. αὐτὸς ἀνήγα-
γεν ὑμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ διεφύλαξεν
ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ. καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρῆλθομεν δι' αὐτῶν. καὶ ἐξέβαλε κύριος πάν-
τα τὰ ἔθνη καὶ τὸν ἀμορῥαῖον ἐν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προ-
σώπου ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν τῷ κυρίῳ. οὗτος
γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστι. καὶ εἶπεν ἰησοῦς πρὸς ἐν λαόν. οὐ μὴ δύνη-
σθε λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ. ὅτι ὁ θεὸς ἅγιός ἐστι. καὶ ζηλώσας
οὗτος, οὐκ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα ὑ-
μῶν. ἡνίκα ἂν ἐγκατα λίπητε τὸν κύριον, καὶ λατρεύσητε θεοῖς θε-
οῖς ἀλλοτρίοις. καὶ ἐπιστρέψῃ κακώσει ὑμᾶς. καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς,
ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμῖν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἰησοῦν. οὐχί.
ἀλλὰ τῷ κυρίῳ λατρεύσομεν. καὶ εἶπεν ἰησοῦς πρὸς ἐν λαον.

μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν. ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε τὸν κύριον λα-
τρεύειν αὐτῷ. καὶ νῦν περίελεσθε θεοὺς θεοὺς ἀλλοτρίους τοὺς
ἐν ὑμῖν. καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν. πρὸς κύριον τὸν θεὸν
ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς ἰησοῦν. κυρίῳ λατρεύσομεν. καὶ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. καὶ διέθετο ἰησοῦς διαθήκην πρὸς
τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρί-
σιν ἐν συχέμ. ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. καὶ ἔγραψε
τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμου τοῦ θεοῦ. καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς
λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέβινθον ἀπέναντι κυ-
ρίου. καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν. ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ὑμῖν εἰς
μαρτύριον. ὅτι αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λελεχθέντα ὑπὸ κυρίου
ὅσα ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον. καὶ οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς
μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσησθε κυρίῳ
τῷ θεῷ ἡμῶν. καὶ ἐξαπέστειλεν ἰησοῦς ἕκαστον εἰς ἔν τόπον
τῶν αὐτοῦ. καὶ ἐλάτρευσαν ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας ἰησοῦ. καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφέλε-
κυσαν ἐν χρόνοις μετὰ ἰησοῦ, καὶ ὅσοι ἑώρασαν πάντα τὰ ἔργα
κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ
ἀπέθανεν ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ δοῦλος κυρίου. ἐτῶν ἑκατὸν καὶ δέκα
ἐτῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τῆς κληρου αὐτοῦ, ἐν θαρ
μασὰχαρ, ἐν τῷ ὄρει ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους γαάς.
καὶ ἔθηκαν ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ εἰς μνημεῖον ἐν ᾧ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ
τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας. ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
ἐν γαλγάλοις ἰησοῦς. ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου, καθὰ
συνέταξε κύριος. καὶ ἐκεῖ ἐστιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ τὰ
ὀστᾶ ἰωσὴφ, ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου καὶ κατώρυ-
ξαν αὐτὰ ἐν σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο ὁ ἰα-
κὼβ παρὰ τῶν ἀμορῥαίων τῶν κατοικούντων ἐν σικίμοις, ἀμνά-
δων ἑκατόν. καὶ ἔδωκαν αὐτὴν ἰωσὴφ ἐν μερίδι, καὶ ἐγένε-
μετὰ ταῦτα καὶ ἐλεάζαρ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεύς, ἐτελεύτησε καὶ

ἐτάφη ἐν γαβαὰθ φινεὲς υἱοῦ ἡλοῦ αὐτοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ
ὄρει τῷ ἐφραΐμ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης θεοῦ θεοῦ, περιφέρον ἐν ἑαυτοῖς. καὶ
φινεὲς ἐρωτήσασαν αὐτὴ ἑλκάδαρ τὸ πατρὸς αὐτοῦ, ἕως ἂν
πίθανε, καὶ κατωρύγη ἐν γαβαὰθ τῇ ἑαυτοῦ. οἱ δὲ
υἱοὶ ἰσραὴλ, ἀπήλθοσαν ἕκαστος εἰς τὸν τό-
πον αὐτῶν. καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν. καὶ
ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὴν ἀσταρ
τὼθ καὶ τὴν ἀστάρτην, καὶ τοὺς θε-
οὺς τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ
αὐτῶν. καὶ παρέδωκε
κεν αὐτοὺς κύ-
ριος εἰς
χεῖρας ἐγλὼμ
τοῦ βασιλέως μωὰβ.
καὶ κατεκυρίευσεν αὐ-
τῶν. ἔτη δεκαοκτώ.

Τέλος ἰησοῦ τοῦ ναυῆ.

ΚΡΙΤΑΙ.

Κεφάλαιον. α. ι.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰησοῦ,
καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ
λέγοντες. τίς ἀναβήσεται ὑμῖν πρὸς
τὸν χαναναῖον ἀφηγούμενος τοῦ πολε-
μῆσαι ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπε κύριος. ἰούδας
ἀναβήσεται. ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν
χερὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἰούδας πρὸς συ-
μεὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου,
καὶ πολεμήσωμεν ἐν τῷ χαναναίῳ καὶ πορευθήσομαι καὶ γὰρ
ἐγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου. καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ συμε-
ὼν, καὶ ἀνέβη ἰούδας. καὶ ἔδωκε κύριος τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερε-
ζαῖον ἐν χερὶ αὐτῶν. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν βεζὲκ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν. καὶ εὗρον τὸν ἀδωνιβεζὲκ ἐν τῇ βεζὲκ. καὶ ἐπολε-
μησαν ἐν αὐτῷ. καὶ ἐπάταξαν τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖ-
ον. καὶ ἔφυγεν ἀδωνιβεζὲκ καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
κατελαβόσαν αὐτόν. καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐ-
τοῦ, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἀδωνιβεζὲκ. ἑβδο-
μήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν
ποδῶν αὐτῶν, ἀποκεκομμένοι ἦσαν, συλλέγοντός τὰ ὑπὸ κά-
τω τῆς τραπέζης μου. καθὼς οὕτω ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδω-
κέ μοι ὁ θεός. καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέθα-
νεν ἐκεῖ. καὶ ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ ἰούδα ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ κα-
τελαβόντο αὐτήν. καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν, ἐν στόματι ῥομφαίας,
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί. καὶ μετὰ ταῦτα, κατέβη

ἐὰν οἱ υἱοὶ ἰούδα πολεμῆσαι ἐν τῷ χαναναίῳ τῷ καθημένῳ
τι τὴν ὀρεινήν. καὶ ἐν νότου μὴ τὴν πεδινήν. καὶ ἐπορεύθη ἰούδ
δας πρὸς ἐν χαναναῖον τὸν καθημένην ἐν χεβρών. καὶ ἐξῆλθε
χεβρὼν ἐξ ἐναντίας. ἐδὲ ὄνομα χεβρὼν, πρὸ ἐμπροσθεν καρια
θὰρ βοσιφέρ. καὶ ἐπάταξεν σοι. μὴ τὸν ἀχιμάν. μὴ ἐν θολο
μί. γενήματα τοῦ ἐνὰκ μὴ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν, πρὸς τοὺς καθημένη
τας δαβείρ. τὸ δὲ ὄνομα δαβεὶρ πρὸ ἦν ἐμπροσθεν πόλις γραμμά
των. καὶ εἶπε χάλεβ. ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων,
καὶ προκαταλάβῃ αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν ἀχσὰ θυγατέρα
μου εἰς γυναῖκα. μὴ προκατελαβετο αὐτὴν γοθονιὴλ υἱὸς κενεζ
ἀδελφοῦ χάλεβ ὁ νεώτερος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάλεβ τὴν ἀ
χὰν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν, μὴ πείσῃ αὐτὴν γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι
παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν. καὶ ἐγόγγυσεν ἐπάνω τοῦ ὄνου
γίου καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὄνου γίου. εἰς γῆν νότου ἐκδίδοσαί
με. μὴ εἶπεν αὐτῇ χάλεβ. τί σοι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀχσά. δὸς
μοι εὐλογίαν. ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδίδοσαί με. καὶ δώσεις
μοι λύτρωσιν ὕδατος. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ χάλεβ κατὰ τὴν καρ
δίαν αὐτῆ, λύτρωσιν μετεώρων, καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν. καὶ οἱ υἱοὶ
ἰωδὰθ τοῦ κιναίου πενθερᾶ μωϋσῆ, ἀνέβησαν ἐκ τῆς πόλεως τῶν
φοινίκων πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον. ἣ ἐστὶν ἐν τῷ νό
τῳ ἰούδα. καὶ κατέβασεν ἀρὰδ, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατῴκη
σαν μετὰ τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπορεύθη ἰούδας μετὰ συμεὼν τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν ἐν χαναναίου, ἐν καθημένην ἐν σεφέθ.
καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτὴν καὶ ἐξολόθρευσαν αὐτήν. καὶ ἐκάλε
σαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ἐξολόθρευσις. καὶ ἐκληρονόμησεν ἰούδ
δας τὴν γαζᾶν καὶ τὸ ὅριον αὐτῆς. καὶ τὴν ἀσκαλῶνα καὶ τὸ ὅριον
αὐτῆς. καὶ τὴν ἀκκαρὼν καὶ τὸ ὅριον αὐτῆς. καὶ τὴν ἀζώτου καὶ
τὰ περίαυτόεια αὐτῆς. καὶ ἦν κύριος μετὰ ἰούδα. καὶ ἐκλήρο
μησε τὸ ὄρος. διότι οὐκ ἠδυνάσθησαν κληρονομῆσαι τοὺς κα

θημένους τὴν κοιλάδα. οὐ ῥῖχαβ δισεσίλαβ αὐτῆς. καὶ ἔρημα
σίδηρᾶ αὐτοῖς. καὶ ἔδωκαν τῷ χάλεβ τὴν χεβρών, καθὼς ἐλά
λησε μωϋσῆς. καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν
ἐνὰκ. καὶ ἐξῆρεν ἐκεῖθεν τοὺς τρεῖς υἱοὺς ἐνὰκ, καὶ τὸν ἰεβουσαῖον
τὸν κατοικοῦντα εἰς ἱερουσαλήμ, οὐκ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ βενιαμείν. καὶ
κατῴκησεν ὁ ἰεβουσαῖος, μετὰ τῶν υἱῶν βενιαμὶν εἰς ἱερου
σαλήμ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰωσὴφ καὶ ἐπ
αὐτὸν εἰς βαθὴλ καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν. καὶ παρενέβαλον
οἶκος ἰσραὴλ κατὰ βαθήλ. ἐδὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπρο
σθεν λουζά. καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, ἄνδρα ἐκπορευόμενον
ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν. καὶ εἶπον αὐτῷ. δεῖξον ἡ
μῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως. καὶ ἐπάταξαν τὴν
πόλιν, αὐτὸ σῶμα ῥομφαίας. τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐ
τοῦ, ἐξαπέστειλαν καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἀνὴρ, εἰς γῆν χεθθιείμ. καὶ ᾠκοδό
μησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς λουζά. ἔστι ὄνομα αὐ
τῇ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐκ ἐκληρονόμησε μανασσῆς τὴν
βαθσᾶν, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. οὐδὲ τὰς
πεδιάδας αὐτῆς. οὐδὲ τὴν ἐκ θανὰχ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. οὐ
δὲ τοὺς κατοικοῦντας δῶρ. οὐδὲ τὰ πρόσοικα αὐτῆς. καὶ τὰς θυ
γατέρας αὐτῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἰβλαάμ. οὐδὲ τὰ πε
ρίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ τοὺς κατοικοῦν
τας μαγεδώ. οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς. καὶ ἤρξατο ὁ χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν ἰσραήλ. καὶ ἔθετο τὸν χαναναῖον εἰς φό
ρον. καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν. καὶ ἔφραξεν οὐκ ἐξῆρε τὸν χα
ναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν γαζέρ. καὶ κατῴκησεν ὁ χαναναῖος
ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν γαζέρ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. καὶ
ἔβαλεν, οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας χεβρών. καὶ τοὺς κατοι
κοῦντας ἐν ἀμμάν. καὶ κατῴκησεν ὁ χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ

γένηται αὐτοῖς εἰς φόρον. καὶ ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας
Ἀκχὼρ καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς φόρον. καὶ νεὶς κατοικοῦντας Δῶρ
καὶ τοὺς κατοικοῦντας σιδῶνα. καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἀλαὲφ. καὶ
τὴν Ἀχαζείβ. καὶ τὴν Ἑλβά. καὶ τὴν Ἀφίκ. καὶ τὴν Ῥοώβ. καὶ κα-
τῴκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν. ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξῆραι αὐτόν. καὶ νεφθαλεὶμ ἐκ
ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βηθσαμύς. οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Βηθανὼχ. καὶ κατῴκησε νεφθαλεὶμ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου
τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν. ὅμως κατοικοῦντος Βηθσαμύς καὶ
τὴν Βηθανὰχ ἐγενήθησαν αὐτοῖς εἰς φόρον. καὶ ἐξέθλιψεν ὁ
Ἀμορῥαῖος τοὺς υἱοὺς Δὰν εἰς τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς
καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα. καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορῥαῖος κατοι-
κεῖν ἐν τῷ ὄρει Ἐρὲς μυρσινῶν. ἐν Αἰαλὼν καὶ ἐν Σαλαβεὶν ἐν
τῷ μυρσινῶνι. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰω
σὴφ, καὶ ἦν Ἀμορῥαῖος. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς φόρον, καὶ ἔ
ριον τοῦ Ἀμορῥαίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβεῖν, ἀπὸ τῆς
πέτρας καὶ ἀπάνω.

Κεφάλαιον ϛ.

Καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλγὰλ εἰς Βωκὰμ καὶ κλαυθ
μῶνα, καὶ εἰς Βαθήλ. καὶ ἐπὶ ἦν οἶκον Ἰσραήλ, καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνεβίβα
σα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι ὑμῖν. καὶ εἶπον. οὐ διάσκε-
δάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ ὑμῶν εἰς ἐν αἰῶνα. καὶ ὑ-
μεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς ταύ
της. οὐ δὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐ μὴ προσκυνήσητε. ἀλλὰ τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν κατα-
σκάψετε. καὶ οὐκ ἐσήκουσατε τῆς φωνῆς μου. ὅτε ταῦτα ἐ
ποιήσατε. κἀγὼ εἶπα. οὐ προσθήσω μετοικίσαι τὸν λαὸν ὃν
εἶπα τοῦ ἐξῶσαι. ἀπὸ μὴ ἐξάρῃ αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν.

καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς σωοχὰς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑ-
μῖν εἰς σκωνδαλον. καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυ
ρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας ἡμᾶς Ἰσραήλ, καὶ ἐ-
πῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. διὰ τοῦτο ἐ-
κλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κλαυθμῶνος. καὶ ἔθυσαν
ἐκεῖ τῷ κυρίῳ. καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαὸν, καὶ ἀπῆλθον
οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι αὐτήν. καὶ ἐδούλευ-
σεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων
ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ. ὅσοι ἐγνώσαν πᾶν ἔρ-
γον κυρίου ὃ ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ. καὶ ἐτελεύτησεν Ἰη-
σοῦς υἱὸς Ναυὴ δοῦλος κυρίου, ἦν δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν. καὶ ἔ
θαψαν αὐτὸν, ἐν ὁρίοις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἐν Θαμναθὰρες
ἐν ὄρει Ἐφραΐμ. ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γάας. καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐ-
κείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέ
ρα μετ αὐτοὺς οἳ οὐκ ἔγνωσαν τὸν κύριον. καὶ τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε τῷ
Ἰσραήλ. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυ, καὶ
ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλείμ. καὶ ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἐ-
πορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων. ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν λαῶν τῶν
περὶ κύκλῳ αὐτῶν. καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς. καὶ παρώργι-
σαν τὸν κύριον. καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν. καὶ ἐλάτρευσαν τῇ
Βάαλ, καὶ ταῖς ἀσταρταις. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσρα
ήλ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων. καὶ κα-
τεπρονόμευσαν αὐτούς. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερὶ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν κυκλόθεν. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀνθίστασθαι κατὰ πρόσωπον
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο. καὶ χεὶρ κυρίου ἦν
ἐν αὐτοῖς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ καθὼς ὤμοσε κύ
ριος. καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα. καὶ ἤγειρε κύριος κριτὰς
καὶ ἔσωσαν αὐτοὺς κύριος, ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων

αὐτοὺς · καί γε αὐτῶν οὐκ ἐπήκουσαν · ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων · καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς · καὶ παρώργισαν τὸν κύριον · καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν ὁδὸν πατέρων αὐτῶν · τοῦ ἀκοῦσαι ἐντολὰς κυρίου · οὐκ ἐποίησαν οὕτω. καὶ ὅτι ἤγειρε κύριος αὐτοῖς κριτάς · καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ · ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν · ἀπὸ προσώπου τῶν θλιβόντων αὐτοὺς καὶ κακούντων αὐτούς · καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς καὶ ἀπέστρεφον καὶ ἐφθείρανθ ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, οὐκ ἀπέβαλον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς σκληρᾶς · καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν · ἀνθ ὧν ὅσα ἐγκατέλιπε τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τοῖς παρᾴσιν αὐτῶν οὐ θέλχυπήκουσαν τῆς φωνῆς μου, οὐκ ἐγὼ ἔτι προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνθρωπα ἐκ προσώπου αὐτῶν · ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ναυῆ · καὶ ἀφῆκε τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ · εἰ φυλάξονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὔ · καὶ ἀφῆκε κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ ταχύ · καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ, ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κεφάλαιον γ. 3.

Αἱ ταῦτα τὰ ἔθνη ἀφῆκε κύριος ὅστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ · ὅσα πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας πολέμους Χαναάν · πλὴν διὰ τὰς γενεὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ · τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον · πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἔγνωσαν αὐτὸ · πλὴν τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων · καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον · καὶ τὸν σιδώνιον · καὶ τὸν εὐαῖον · τὸν κατοικοῦντα τὸν λίβανον · ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ βαὰλ ἑρμὼν, ἕως λαβωμεθ. καὶ ἐγένοντο εἰς πειρασμὸν αὐτοῖς τοῦ ἐπιγνῶναι ἐὰν ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου, ἃς ἐνετείλατο κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωϋσῆ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου · καὶ τοῦ Χετταίου · καὶ τοῦ ἀμορραίου · καὶ τοῦ φερεζαίου · καὶ τοῦ εὐαίου, καὶ τοῦ γεργεσαίου, καὶ τοῦ ἰεβουσαίου · καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας · καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου. καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν · καὶ ἐλάτρευσαν τῇ βάαλ καὶ τοῖς ἄλσεσι · καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας χουσαρσαθαὶμ βασιλέως μεσοποταμίας συρίας · καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ ὀκτώ · καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον · καὶ ἤγειρε κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐν χοθονιὴλ υἱὸν κενὲζ ἀδελφοῦ χαλὲβ ἐν νεώτερον αὐτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐπ αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ · καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον πρὸς χουσαρσαθαὶμ. καὶ παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν χουσαρσαθαὶμ βασιλέα συρίας καὶ ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν χουσαρσαθαὶμ, καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα. καὶ ἀπέθανε χοθονιὴλ υἱὸς κενέζ. Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου · καὶ ἐνίσχυσε κύριος τὸν ἀγλὼμ, βασιλέα μωὰβ ἐπὶ Ἰσραὴλ διὰ τὸ πονηρεῦσαι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου · καὶ συνήγαγε πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ · καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων · καὶ ἐδούλωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ ἀγ-

γλωμ βασιλᾶ μωᾶβ ἐτη δεκαοκτώ. καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσρα
ηλ πρὸς κύριον. καὶ ἤγειρον αὐτοῖς κύριος σωτῆρα τὸν ἀωδ
ηλὸν γηρᾶ. ἠλὸν τοῦ ἰεμινι, ἀνδρα ἀμφοτεροδέξιον, καὶ ἐξαπ
έστειλαν δῶρα δι ἠλοὶ ἰσραηλ αὐ χειρὶ αὐτοῦ τῷ ἀωδ. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀωδ μαχαιραν δίστο
μον. πηθαμῆς τὸ μῆκος. καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν
μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. καὶ προσηνεγκε τὰ δῶρα τῷ ἀγλωμ βασιλᾶ μωᾶβ. καὶ ἀγλωμ
ἀνὴρ ἀσὰφ σφόδρα. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀωδ προ
σφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς αἴροντας τὰ δῶρα.
καὶ ἀγλωμ ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν ἐν γαλγαλ.
καὶ εἶπεν ἀωδ. λόγος μοι κρυφῆ πρός σε βασιλεῦ. καὶ ἐπ
έσταν ἀγλωμ πρὸς αὐτὸν σιώπα πᾶσιν ἐκ μέσου. καὶ ἐξῆλθον
ἀπ αὐτοῦ πάντες οἱ παρεστηκότες αὐτῷ. καὶ ἀωδ εἰσῆλθε
πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐκαθητο ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ
αὐτοῦ μονώτατος. καὶ εἶπεν ἀωδ. λόγος θεοῦ μοι πρὸς σε
βασιλεῦ. καὶ ἐξανέστη ἀγλωμ ἐκ τοῦ θρόνου ἐγγὺς αὐτοῦ. καὶ ἐγ
γίζων ἄμα τῷ ἀνασῆναι αὐτῶν, ἐξέτεινεν ἀωδ τὴν χεῖρα ἐκ
δεξιᾶς αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἀπὸ τοῦ μηροῦ αὐ
τοῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν εἰς τὴν κοιλίαν ἀγλωμ. καὶ ἐπε
σήνεγκε καὶ τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογὸς καὶ ἀπέκλεισε τὸ
στέαρ κατὰ τῆς φλογός. οὐ γὰρ ἐξεῖλκυσε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς
κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον ἀωδ εἰς τὴν προσάρκην. καὶ ἐξῆλ
θε τοὺς διεκθεμένους. καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴ
ου ἐπ αὐτῷ καὶ ἐσφήνωσε. καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε. καὶ οἱ παῖ
δες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴ
ου ἐσφιγμέναι. καὶ εἶπαν μή ποτε πρὸς σίφρους κοιθῶνα
ἐν τῇ ἀποχωρήσει τοῦ κοιτῶνος. καὶ προσέμειναν ἕως αἰσχυνθη
μεν. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου. καὶ ἔ
λαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν. καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πε

πεσὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. καὶ ἀωδ διεσώθη ἕως τῆς ἀπω
θορυβοῦντο. καὶ οὐκ ἦν ὁ προσγνοῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς παρῆλθε
τὰ γλυπτά. καὶ διεσώθη ἕως τῆς ἀπω. καὶ ἐγένετο νίκη ἐλθοῦ
ἀωδ ἐς τὴν γῆν ἰσραηλ καὶ ἐσαλπισαν ἐν κερατίναις οὐ
τος ὄρει ἐφραὶμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ ἰσραηλ. καὶ
αὐτὸς ἐμπροσθεν αὐτῶν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καταβαίνετε ὀπί
σω μου. ὅτι παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν τὴν
μωὰβ ἐν χειρὶ ὑμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ προκατε
λάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου τῆς μωὰβ. καὶ οὐκ ἀν
φῆκαν ἄνδρα διαβῆναι. καὶ ἐπαυτάξαν τὴν μωὰβ τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντας τοὺς μαχητὰς
τοὺς ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντα ἄνδρα δυναμεως. καὶ οὐ διεσώθη
ἀνὴρ. καὶ ἐνεπράπη μωὰβ αὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τὴν χεῖρα
ἰσραήλ. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ ἔκρινεν αὐ
τοὺς ἀωδ ἕως οὗ ἀπέθανε. καὶ μετ αὐτὸν ἀνέστη σαμεγὰρ ὁ υἱὸς ἀ
νὰθ, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἐς ἑξακοσίους ἀνδρας ἐν τῷ
ἀροτροπόδι τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καὶ αὐτὸς ἦν ἰσραήλ.

Κεφ. δ'. 4

Αἱ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
κ ἐναντίον κυρίου. καὶ ἀωδ ἀπέθανε. καὶ ἀπέδοτο αὐ
τοὺς κύριος ἐν χειρὶ ἰαβὶν, βασιλέως χαναάν, ὃς ἐβα
σίλευσεν ἐν ἀσῶρ. καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ σισαρά.
καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν ἀεισὼθ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰ
σραὴλ πρὸς κύριον. ὅτι ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ. καὶ
αὐτὸς ἐθλιβε τὸν ἰσραὴλ κατακράτος εἴκοσι ἔτη. καὶ δεβόρρα γυ
νὴ προφῆτις γαυὴ λαφιδὼθ, αὕτη ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ αὕτη ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα δεβόρρα, ἀνὰ μέσον
τῆς ῥαμᾶ, καὶ ἀνὰ μέσον βαθὴλ ἐν τῷ ὄρει ἐφραίμ. καὶ ἀνέ
βαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς κρίσιν. καὶ ἀπέστει
λε δεβόρρα καὶ ἐκάλεσε τὸν βαρὰκ. ἠλὸν ἀβινεὲμ ἐκ κεδὲς

μεφθαλείμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοι· καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος θαβωρ· καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν νεφθαλείμ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ζαβουλών· καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν κισσῶν ἐπὶ τὸν σισαρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἰαβίν· καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ· καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ· καὶ παραδώσω αὐτὸν ἐν τῇ χειρί σου· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν βαράκ· ἐὰν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῇς μετ' ἐμοῦ, οὐ πορεύσομαι· ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ εὐοδοῖ κύριος ἐν ἀγγέλῳ μετ' ἐμοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Δεβόρρα· πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ· πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ· ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς, ἀποδώσει κύριος τὸν σισαρα, καὶ ἀνέστη Δεβόρρα· καὶ ἐπορεύθη μετὰ βαράκ εἰς κάδης· καὶ παρήγγειλε βαράκ τῷ ζαβουλὼν καὶ τῷ νεφθαλείμ εἰς κάδης· καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεβόρρα μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ πλησίον τοῦ κιναίου, ἐχωρίσθησαν ἀπὸ κενεῶν· καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰωβὰκ γαμβροῦ μωϋσῆ· καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἕως δρυὸς ἀναπαυομένων· ὃ ἐστιν ἐχόμενα κάδης· καὶ ἀνηγγέλη τῷ σισαρᾳ ὅτι ἀνέβη βαράκ υἱὸς ἀβινοὲμ ἐπ' ὄρος θαβώρ· καὶ ἐκάλεσε σισαρα πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ· ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ· καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, ἀπὸ εἰσόδου τῶν ἐθνῶν ἐπὶ χειμάρρουν κισσῶν· καὶ εἶπε Δεβόρρα πρὸς βαράκ· ἀνάστηθι ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ παρέδωκε κύριος τὸν σισαρα ἐν τῇ χειρί σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου σου· καὶ κατέβη βαράκ ἀπὸ τοῦ ὄρους θαβώρ· καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ ἐξέστησε κύριος τὸν σισαρα καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον βαράκ· καὶ κατέβη σισαρα ἀπὸ ἁρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε ποσὶν αὐτοῦ· καὶ βαράκ ἐδίωκεν ὀπίσω τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ

καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως δρυμοῦ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα ἡ παρεμβολὴ σισαρα ἐν στόματι ῥομφαίας· οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός· καὶ σισαρα ἀνεχώρησε ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν ἰαὴλ γυναικὸς χαβερ τοῦ κιναίου· ὅτι εἰρήνη ἀνὰ μέσον ἰαβὶν βασιλέως ἀσώρ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου χαβερ τοῦ κιναίου· καὶ ἐξῆλθεν ἰαὴλ εἰς ἀπάντησιν σισαρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐκκλινον κύριέ μου, ἐκκλινον πρός με· μὴ φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν· καὶ συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐν τῇ διέρρᾳ αὐτοῦ· καὶ εἶπε σισαρα πρὸς αὐτήν· πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὸν ἀσκὸν γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, καὶ συνεκάλυψε πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν σισαρα· στῆθι δὴ ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς· καὶ ἔσται ἐάνπερ ἐπέλθῃ πρός σε καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἴπῃ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ἀνήρ, καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν· καὶ συνεκάλυψεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ διέρρᾳ αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἰαὴλ ἐν πάσσαλον τῆς σκηνῆς· καὶ ἔδηκε τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς· καὶ ἐσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἡσυχῇ· καὶ ἐνέκρυσε ἐν πάσσαλον ἐν τῇ γνάθῳ αὐτοῦ, καὶ διήλασεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἀπεσκάφη καὶ ἐξέψυξε· καὶ ἀπέθανε καὶ ἰδοὺ βαράκ διώκων ἐν σισάρᾳ, καὶ ἐξῆλθεν ἰαὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν δεῦρο καὶ δείξω σοι ἐν ἀνδρὶ οὗ σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν· καὶ ἰδοὺ σισαρα ἐρριμένος νεκρός· καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῇ κροτάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἐταπείνωσεν ὁ θεὸς ἐν ἰαβὶν βασιλέα χαναὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον υἱῶν ἰσραήλ· καὶ ἐπορεύθη χεὶρ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ ἰαβὶν βασιλέα χαναάν· ἕως οὗ ἐξολόθρευσαν αὐτόν.

Κεφ. ε. 5

Α Ἆισε Δεβόρρα καὶ βαράκ υἱὸς ἀβινοὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπον· ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀρχηγοὺς ἐν ἰσραὴλ ἐν προσαρέσει λαοῦ, εὐλογεῖτε κύριον· ἀκούσατε βασιλεῖς, ἐνωτίσασθε σατράπαι ἐγὼ τῷ κυρίῳ ἄσομαι ψαλῶ

τῷ θεῷ ἰσραὴλ· κύριε ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐκ σηὶρ ἐν τῷ ἐπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ ἐσάλευσε γῆ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἐταράχθη, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ. ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ σινᾶ· ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ ἰσραήλ. ἐν ἡμέραις σαμεγὰρ ἰαηλ ἐν ἡμέραις ἰαὴλ ἐξέλιπον βασιλεῖς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς. ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεσταλμένας. ἐξέλιπον οἱ κατοικοῦντες ἰσραήλ. ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέστη δεβόρρα. ἕως οὗ ἔστη μήτηρ ἐν τῷ ἰσραὴλ. ἐξελέξατο κύριος νέους· τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων, σκέπη καὶ ἀσπὶς οὐκ ὤφθη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν ἰσραὴλ. ἡ καρδία μου τοῖς διατεταγμένοις τῷ ἡγουμένῳ τοῦ λαοῦ εὐλογήσατε ἐν κύριε ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὑποζυγίων μετεωρίας καὶ λαμπηνῶν. ἐπὶ κριτηρίου πορευόμενοι σωφρονεῖτε. φθέγξασθε φωνὴν ἀναφερομένων ἀνὰ μέσον ἐφόρων μεμνημένων. ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας κυρίῳ. δικαιοσύνας ἐνίσχυσον ἐν ἰσραὴλ. τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ ὁ λαὸς κυρίου. ἐξεγείρου ἐξεγείρου δεβόρρα. ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλει μετ᾽ ᾠδῆς. ἐξανίσασθε βαρὰκ καὶ κατίσχυσον δεβόρρα τοῦ βαρὰκ, καὶ ἀνεμαλώτισε αἰχμαλωσίαν σου ἰὼς ἀβινοὲμ. τότε ἐμεγαλύνθη ἰσχὺς αὐτοῦ. λαὸς κυρίου κύριε ταπείνωσόν μοι τοὺς ἰσχυροτέρους μου λαὸς ἐφραὶμ ἐτιμωρήσαντο αὐτοὺς ἐν χειλάδι. ἀδελφός σου βενιαμὶν ἐν λαοῖς σου. ἐξ ἐμοῦ μαχεὶρ κατέβησαν ἐξερριζωμένοι καὶ ἐκ ζαβουλὼν ἐνισχύοντες ἐν σκήπτρῳ διηγήσεως γραμματέως, καὶ ἀρχηγοὶ ἐν ἰσσαχὰρ μετὰ δεβόρρας καὶ βαρὰκ. οὕτως ἐν βαρὰκ ἐν τῇ χειλάδι ἐξαπέστειλε πεζοὺς αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα. ἵνα τί σὺ κάθησαι σὺ ἐν μέσῳ χειλιῶν. ἐξέτεινε πόδας αὐτοῦ, ἐν διαιρέσει ῥοὺβην μεγάλοι ἀκριβασμοὶ καρδίας καὶ βαρὰκ ἵνα τί μοι κάθησαι ἀνὰ μέσον τῶν μοσφαθαὶμ τοῦ ἀσακούδ συρισμοὺς ἐξεφρόντισε. ἦλθεν εἰς τὰ τοῦ ῥουβήν· μεγάλοι ἐξιχνιασμοὶ καρδίας. γαλαὰδ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου κατεσκήνωσε.

καὶ δὰν ἵνατί παροικεῖς πλοίοις· ἀσὴρ παρώκησεν παρὰ θαλασσῶν. καὶ ἐπὶ τὰς λιακοπὰς αὐτοῦ κατεσκήνωσε. ζαβουλὼν. λαὸς ὀνειδίσας ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον. καὶ νεφθαλεὶμ ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ. ἦλθον αὐτῷ βασιλεῖς καὶ παρετάξαντο. τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς χαναάν. ἐν θανὰκ ἐπὶ ὕδατος μαγεδδώ. πλεονεξίαν ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον. ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες. ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ σισάρα. χειμάρρους κισσῶν ἐξέβαλεν αὐτούς. χειμάρρους καδημείν. χειμάρρους κισσῶν καταπατήσει αὐτόν. ψυχή μου δυνατή. τότε ἐνυροκοπήθησαν πτέρναι ἵππων καὶ ὁμαλιεῖ αὐτοὺς ἡ πτέρνα μου τὰς ὕβρεις ἐκ σάσεως αὐτῶν. καταράσασθε μαῴρ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου. καταρᾶσθε καταρασθήσεται τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτήν. ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν βοήθειαν κυρίου. βοηθὸς κύριος ἐν μαχηταῖς. εὐλογηθείη ἐκ γυναικῶν ἰσραὴλ. γυνὴ χαβὲρ τοῦ κιναίου. ἐκ γυναικῶν ἐν σκηνῇ εὐλογηθείη, ὕδωρ ᾔτησεν αὐτήν. καὶ γάλα ἔδωκεν αὐτῷ ἐν λεκάνῃ φυσεῶν. προσήνεγκε βούτυρον. τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν ἀριστερὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε. καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς τοῦ εἰς τέλος ἀχρεῶσαι εἰς ἀπορίας κατακόπων. καὶ ἀπέτεμε σισάρα. διήλασε κρόταφον αὐτοῦ. διήλασε καὶ φαλήν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν, ἀνὰ μέσον τῶν σφονδυλῶν αὐτῆς βαρυθείς. ἔπεσε καὶ ἀφύπνωσεν ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν αὐτῆς. ἐν ᾧ ἐκαμψε καθὼς κατεκλείδωσε. ἐκεῖ ἔπεσε ταλαιπώρως. διὰ θυρίδος διέκυψεν καὶ μήτηρ σισάρα διὰ τῆς δικτυωτῆς. διόδου ἀνέκραγεν ἔρμα αὐτοῦ παραγενέσθαι. διατί ἐχρόνισαν ἵππων ἅρματα αὐτοῦ. φθαὶ ἀρχουσῶν αὐτοῦ ἀνταπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν. καὶ αὐτὴ ἀνταπεκρίνατο λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ. οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα φιλιάζοντα φλογὶς εἰς κεφαλὴν ἀνδρὸς δυνάστου σκῦλα βαμμάτων τοῦ σισάρα. σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας, βαμμα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ βαχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα. οὕτως ἀπόλοιντο πάντες οἱ ἐχθροί σου κύριε. καὶ οἱ ἀγαπῶντες

τοῦ αὐτὸν πάθῃς ἃ ἀνατολὴ τῷ ἡλίου ἐμ σωτερίᾳ αὐτοῦ. καὶ ὑσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

Κεφάλαιον ϛ'. 6.

Καὶ ἐποίησαν οἱ ὑοὶ ἰσραὴλ, τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη. καὶ κατίσχυσε χεὶρ μαδιὰμ ἐπὶ ἰσραὴλ. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ ὑοὶ ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου μαδιὰμ τὰς μάνδρας ἐν ὄρεσι καὶ τοῖς σπηλαίοις καὶ ὀχυρώμασι. καὶ ἐγένετο ὅτε ἔσπειρεν ἀνὴρ ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινε μαδιὰμ καὶ ἀμαλήκ. καὶ οἱ ὑοὶ ἀνατολῶν καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτόν. καὶ παρενέβαλον ἐπ' αὐτοὺς. καὶ διέφθειρον τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς, ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς γάζαν. καὶ οὐχ ὑπελείποντο ὑπόσα περ ζωὴ ἐν ἰσραὴλ. καὶ πρόβατον καὶ μόσχον καὶ ὄνον. καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἀνέβαινον. καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν παρεφέροντο, καὶ παρεγίνοντο ὡς ἀκρὶς εἰς πλῆθος. καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν, οὐκ ἦν ἀριθμός. καὶ παρεγίνοντο ἐν τῇ γῇ ἰσραὴλ. τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν. καὶ ἐπλούτησεν ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου μαδιὰμ. καὶ οἱ ὑοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον ἐκέκραξαν. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκέκραξαν οἱ ὑοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον διὰ μαδιὰμ, καὶ ἐξαπέστειλε κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς ὑοὺς ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ. ἐγώ εἰμι ὁ ἀναβιβάσας ὑμᾶς ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας. καὶ ἐξελόμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αἰγύπτου. καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς τοὺς ἀμορῥαίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐσακούσατε τῆς φωνῆς μου. καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν οὖσαν ἐν ἐφρὰ τὴν τοῦ ἰωὰς πατρὸς τοῦ ἐσδρί. καὶ γεδεὼν ὁ ὑὸς αὐτοῦ, ἐράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ τοῦ ἐκφυγεῖν ἐκ προσώπου

μαδιὰμ. καὶ ὤφθη αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύι. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ κύριέ μου; καὶ εἰ ἔστι κύριος μεθ' ἡμῶν, καὶ ἵνατί εὗρον ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα. καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες. οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς. καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ μαδιάμ; καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πορεύου ἐν τῇ ἰσχύι σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν ἰσραὴλ. καὶ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ κύριε; ἐν τίνι σώσω τὸν ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν μανασσῇ. καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος ὅτι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ. καὶ πατάξεις τὴν μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, μὴ χωρισθῇς ἐν τούτῳ ἕως σοῦ ἐλθὼν πρός σε, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου καὶ θήσω ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι. καθίσομαι ἕως σοῦ ἐπιστρέψαι σε. καὶ γεδεὼν εἰσῆλθε. καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν. καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα. καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κανῷ, καὶ τὸν ζωμὸν ἐνέχεεν εἰς χύτραν. καὶ ἐξήνεγκε πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσεκύνησε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου. λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους. καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἔκχεον. καὶ ἐποίησεν οὕτως. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων. καὶ ἀνῆφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐδιδάχθη γεδεὼν ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε γεδεών, οἴμοι κύριε κύριε. ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. εἰρήνησοι. μὴ φοβοῦ. οὐ μὴ ἀποθάνῃς. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. καὶ

ἐκάλεσεν αὐτὸ, εἰρήνη κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ἔτι αὐ-
τῷ ὄγδοι ἐν ἐφραθᾶ παῖδος τῷ ἰσσεί. καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. λάβε σὺ μόσχον σὺ σιτευτὸν τῷ πα-
τρός σου καὶ μόσχον δεύτερον ἑπταετῆ. καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστή-
ριον τοῦ βάαλ. ὃ ἐστὶ τοῦ πατρός σου. καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ
ἐκκόψεις. καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
ὀφθέντι σοι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μανδὰλ τοῦ ὄρους ἐν τῇ παράτα-
ξει. καὶ λήψῃ τὸν μόσχον. καὶ ἀνοίσεις ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ ἄλσους, οὗ ἐκκόψεις, καὶ ἐλάβε γεδεὼν δέκα ἄν-
δρας ἀπὸ τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ ἐποίησε καθὰ ἐλάλησε πρὸς
αὐτὸν κύριος. καὶ ἐγένετο. ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἡμέρας, μὴ ἐν
ποιῆσε νυκτός. καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρωΐ.
καὶ ἰδοὺ κατεσκαμμένον τὸ θυσιαστήριον τοῦ βάαλ. καὶ τὸ ἄλ-
σος τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐκκεκομμένον. καὶ ὁ μόσχος ὁ σιτευτὸς ἀνη-
νεγμένος ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον,
καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τίς ἐποίησε τὸ πρᾶγμα
τοῦτο. καὶ ἀνήτασον. καὶ ἐξιζήτουν καὶ εἶπαν. ὅτι γεδεὼν ὁ υἱὸς
ἰὼας, ἐποίησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πό-
λεως πρὸς ἰὼας. ἔξαγε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω. ὅτι κατέ-
σκαψε τὸ θυσιαστήριον βάαλ. καὶ ὅτι ἐξέκοψε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐ-
τῷ, καὶ εἶπεν ἰὼας πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπανεστηκότας ἐπ'
αὐτὸν, μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε περὶ τοῦ βάαλ. ἢ ὑμεῖς σώσετε
αὐτόν. ὃς ἀντιδικήσων αὐτῷ, ἀποθανεῖται ἕως πρωΐ. εἰ θεός
αὐτός ἐστιν, ἐκδικήσει ἑαυτῷ ὅτι κατέσκαψε τὸ θυσιαστήριον
αὐτοῦ. καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἱεροβάαλ
τοῦ βάαλ. ὅτι κατέσκαψε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. καὶ πᾶσα μα-
διὰμ καὶ ἀμαλὴκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τοαν
τό. καὶ παρῆλθον καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι ἰσραήλ. καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνεδυνάμωσε τὸν γεδεών, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κρατεῖ

νῦν. καὶ ἐβόησεν ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ἐξαπέσταλμα
ἐν παντὶ μανασσῆ. καὶ ἐβόησε καὶ αὐτὸς ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ ἀγγέ-
λους ἐξαπέστειλεν ἐν ἀσὴρ καὶ ἐν ζαβουλὼν, καὶ ἐν νεφθαλείμ.
καὶ ἀνέβησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν
θεόν. εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας. ἰ-
δοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι ἐν πόκῳ τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλῳ. καὶ ἐάν
δρόσος γένηται ἐπὶ ἐν πόκῳ μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ξηρασίαν, καὶ γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραὴλ
ὃν τρόπον ἐλάλησας. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὤρθρισε γεδεὼν
τῇ ἐπαύριον. καὶ ἀπεπίασε τὸν πόκον. καὶ ἀπέρρυη δρόσος ἐκ
τοῦ πόκου πλήρης λεκάνης ὕδατος. καὶ εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν
θεόν μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί. καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ
καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενηθήτω ξηρασία
ἐπὶ ἐν πόκου μόνον. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.
καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρα
σία ἐπὶ τὸν πόκου μόνον. ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

Κεφ. ζ'. 7.

Α Ὤρθρισεν ἰεροβάαλ. αὐτός ἐστι γεδεών. καὶ πᾶς ὁ
κ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν ἁρώδ.
καὶ ἡ παρεμβολὴ μαδιὰμ καὶ ἀμαλὴκ ἦν αὐτοῖς ἀ-
πὸ βορρᾶ ἐπὶ βουνοῦ τοῦ μωρέ. γαβαὰθ. ἀμωρέ. σὺ ἦν τὴν κοι-
λάδι. καὶ εἶπε κύριος πρὸς γεδεών, πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ. ὃ
τι μὴ παραδῶναί με τὴν μαδιὰμ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν. μὴ πο-
τε μὴ καυχήσηται ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ λέγων. ἡ χείρ μου ἔσωσέ με.
καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτὸν. λάλησον δὴ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ λέ-
γων. τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς ἀποστραφήτω. καὶ ἐξόρμησαν
ἀπὸ τοῦ ὄρους γαλαάδ. καὶ ἀπεστράφησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι
δύο χιλιάδες. καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν. καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς γεδεών. ἔτι ὁ λαὸς πολύς ἐστι. κατάγαγε αὐτοὺς εἰς
τὸ ὕδωρ καὶ δοκιμῶ αὐτοὺς σοι ἐκεῖ. καὶ ἔσται ὃν ἂν εἴπω πρὸς

σὲ οὕτω πορεύσεσθαι μετὰ σοῦ· μὴ ἂν εἴπω ὅτι οὐ πορεύσεσθαι μετὰ σοῦ, μὴ αὐτὸς οὐ πορεύσεσθαι μετὰ σοῦ· μὴ κατίδῃ ἐκεῖ λαὸν ἐς ὕδωρ· μὴ εἶπε κύριος πρὸς γεδεών· πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας· μὴ πᾶς ὃς ἐὰν καμψῃ τὸ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν, μεθύσῃς αὐτὸν καὶ αὐτόν· μὴ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν εἰς τῇ γλώσσῃ αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες· μὴ πᾶν τὸ κτήνος τοῦ λαοῦ ἐκάμψαν τὰ γόνατα αὐτῶν τοῦ πιεῖν ὕδωρ· καὶ εἶπε κύριος πρὸς γεδεών· ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς· καὶ παραδώσω τὴν μαδιὰμ εἰς χεῖρά σου· μὴ πᾶς ὁ λαὸς ἀπερχέτω ἀνήρ· εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· μὴ ἐλάβοσαν ἐν ἐπισυσμῷ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν μὴ τὰς κρατίνας αὐτῶν· μὴ πάντα ἀνδρα ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· τῶν δὲ τριακοσίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν· ἡ δὲ παρεμβολὴ μαδιὰμ ἦσαν αὐτοῦ ὑπὸ κάτωθεν αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι· μὴ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, μὴ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος· ἀνάστα κατάβηθι εἰς τάχος ἐν τοῦτῳ, εἰς τὴν παρεμβολὴν ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου· εἰ δὲ φοβῇ σὺ καταβῆναι, καταβήθι σὺ μὴ φαρὰ ὁ παιδάριον σου μετὰ σοῦ εἰς τὴν παρεμβολήν· μὴ ἀκούσῃ τί λαλήσουσι· μὴ μετὰ ταῦτα, ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου μὴ καταβύσῃ σὺ τῇ παρεμβολῇ· μὴ κατέβη αὐτὸς μὴ φαρὰ ὁ παιδάριον αὐτοῦ εἰς μέρος τῶν πεντήκοντα τῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ· μὴ μαδιὰμ μὴ ἀμαλήκ, μὴ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν παρεμβεβλήκεισαν ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρὶς εἰς πλῆθος· μὴ ταῖς καμήλοις αὐτῶν, οὐκ ἦν ἀριθμὸς· ἀλλ' ἦσαν ὡς τὸ ψὴφ ὃ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς θαλάσσης· μὴ ἐπορεύθη γεδεών, μὴ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγεῖτο τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου, κυλιομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ μαδιὰμ· μὴ ἦλθεν ἕως σκηνῆς μαδιὰμ· μὴ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ κατέστρεψεν αὐτὴν μὴ ἀνέστρεψεν ἡ σκηνή· καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν αὕτη· ἀλλ' ἢ ῥομφαία γεδεὼν υἱοῦ ἰωὰς ἀνδρὸς ἰσραὴλ πρίλωκον ὁ θεὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν μαδιὰμ, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν· μὴ ἐνύσθη ὡς ἤκουσε γεδεὼν τὴν διήγησιν τοῦ ἐνυπνίου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε κύριον· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἀνάστητε· ὅτι παρέδωκε κύριος ἐν χερσὶν ἡμῶν, τὴν παρεμβολὴν μαδιὰμ· καὶ ἐπίεσεν ὡς πρωθυστερίους ἀνδρας εἰς τὰς ἀρχὰς· καὶ ἐδίωξε κρατίνας ἐν χειρὶ πολιτῶν· καὶ ὑδρίας κενὰς· καὶ λαμπάδας ἐν μέσῳ τῶν ὑδριῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε· καὶ οὕτω ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰς στρατόπεδον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε· καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κρατίνῃ ἐγώ· καὶ σαλπίσατε καὶ ὑμεῖς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε, ῥομφαία τοῦ κυρίου καὶ τοῦ γεδεών· καὶ ἐσήλθε γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν μέρει τῆς παρεμβολῆς ἀρχομένης τῆς φυλακῆς τῆς μεσούσης πλὴν ἐγήγερσε ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας· καὶ ἐσάλπισαν ταῖς κρατίναις· καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἐσαλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κρατίναις· καὶ συνέκρουσαν τὰς ὑδρίας· καὶ ἐλάβοντο ἐν τῇ χειρὶ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῶν τῶν λαμπάδων· καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ αὐτῶν αἱ κρατίναι τοῦ σαλπίσαι· καὶ ἀνεκράξαν ῥομφαία τοῦ κυρίου καὶ τοῦ γεδεών· καὶ ἔστησαν ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔδραμον πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγον· καὶ ἐσάλπισαν αἱ τριακόσιαι κρατίναι· καὶ ἔθετο κύριος μοσχαραν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ παρεμβολῇ· καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως τοῦ βηθασεττα· καὶ σωθήσαν ἕως χεέλους ἀβὲλ μαουλὰ καὶ ἐπὶ ταβὲθ· καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐκ νεφθαλεὶμ· καὶ ἐξ ἀσὴρ καὶ ἐκ πάσης μανασσῆ· καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω μαδιὰμ, καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλε γεδεὼν ἐν παντὶ ὄρει

ἐφραὶμ λέγων· κατάβητε εἰς σ ωὰντησιν μασιὰμ καὶ κατα-
λάβετε ἑαυτοῖς ἔ ὕδωρ ἕως βαθβηρὰ καὶ ἐν ἰορδάνῃ· μὴ ἐβόη-
σε πᾶς ἀνὴρ ἐφραὶμ καὶ προκατελάβοντο ἔ ὕδωρ ἕως βαθβη-
ρὰ μὴ ἦν ἰορδάνῃ· μὴ σωελάβοντο τοὺς δύο ἄρχοντας μαδιὰμ
ἐν ωρὴβ καὶ ἐν ζὴβ· καὶ ἀπέκτειναν ἐν ωρὴβ ἐν σὺρ ωρὴβ· καὶ
ἐν ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν ἰακὼβ ζήβ· καὶ κατεδίωξαν τὴν μαδιὰμ·
καὶ τὴν κεφαλὴν ωρὴβ καὶ ζὴβ, ἤνεγκαν πρὸς γεδεὼν ἐκ τοῦ πέ-
ραν ἰορδάνου· καὶ ἔτι πρὸς γεδεὼν ἀνὴρ ἐφραίμ· τί τὸ ῥῆμα τοῦ-
το ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐξεπορεύου παρατά-
ξασθαι ἐν τῇ μασιὰμ καὶ ἐνίσχυσε μετ' αὐτοῦ κραταιῶς· καὶ ἔτι
πρὸς αὐτοὺς· τί ἐποίησαν νῦν καθὼς ὑμεῖς· οὐχὶ κρείσσων
φυλαῖς ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς ἀβιέζερ· ἐν χερὶ ἡμῶν παρέδωκε
κύριος τοὺς ἄρχοντας μαδιὰμ· ἐν ωρὴβ καὶ ἐν ζὴβ· καὶ τί ἠδυ-
νήθην ποιῆσαι καθὼς ὑμεῖς· τότε ἀνῆκε τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐ-
τῶν ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον·

Κεφάλαιον ἡ. ς.

Καὶ ἦλθε γεδεὼν εἰς ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς
καὶ διακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλιγοψυχοῦν-
τες καὶ πεινῶντες· καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι σοκχώθ· δότε
δὴ ἄρτους εἰς τὴν τροφὴν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ μετ' ἐμοῦ ὅτι πε-
νῶσιν· ἐγὼ δὲ διώκω ὀπίσω τοῦ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ βασιλέων μα-
διάμ· καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες σοκχώθ· μὴ χεὶρ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ
ἐν τῇ χειρί σου ὅτι διώξομαι τῇ στρατιᾷ σου ἄρτους· καὶ εἶπε γεδε-
ὼν, οὐχ οὕτως· ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν ζεβεὲ καὶ τὸν σαλμανὰ
ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἐγὼ καταξανῶ τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς
ἀκανθαις τῆς ἐρήμου καὶ ἐν τοῖς βορκοννείμ· καὶ ἀνέβη ἐκεῖ
θεν εἰς φανουήλ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ ταυτὸ· καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες φανουήλ· οὐ πρόσθες ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἄνδρες σοκχώθ· καὶ εἶπε γεδεὼν τοῖς ἀνδράσι φανουή-
λ· ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με μετ' εἰρήνης, κατασκάψω τὸν πύργον

τοῦτον· καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ ἐν καρκάρ· καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν
μετ' αὐτῶν, ὡσεὶ δισχίλιοι χιλιάδες· οἱ κατελείφθησαν ἐν
πάσῃ τῇ παρεμβολῇ ἣν ἀνατολῶν· καὶ οἱ πεπτωκότες, ἦσαν ἑ-
κατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων ῥομφαίαν· καὶ
ἀνέβη γεδεὼν ὁδὸν τῶν κατοικούντων ἐν σκηναῖς, ἀπὸ ἀνατολῶν
τῆς ναβαθεί· καὶ ἐξησθένησε ναβί· καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν·
ἡ γὰρ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα· καὶ ἔφυγε ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ·
καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς μα-
διὰμ τὸν ζεβεὲ καὶ σαλμανά· καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐ-
τῶν ἐξέπησε· καὶ ἀνέστρεψε γεδεὼν ἐκ τοῦ πολέμου
ἀπὸ ἀναβάσεως ἀρέσ· καὶ συνέλαβε παιδάριον ἐκ τῶν ἀν-
δρῶν θοκχώθ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἀπεγράψατο πρὸς
αὐτὸν τοὺς ἄρχοντας· καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῆς· ἑβδομή-
κοντα καὶ ἑπτὰ ἀνδρῶν· καὶ παρεγένετο γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας σοκχώθ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ ἐπ'
οὓς ὠνειδίσατέ με λέγοντες· μὴ χεὶρ ζεβεὲ καὶ σαλμανὰ νῦν
ἐν τῇ χειρί σου ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλυομένοις
ἄρτους, καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλε-
ως καὶ κατέξανεν αὐτούς· καὶ τὰς ἀκανθας τῆς ἐρήμου καὶ τὰς
βαρκλωσίμ, καὶ κατέξανεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας σοκχώθ·
καὶ ἐν πύργον φανουὴλ κατέσκαψε· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας
τῆς πόλεως· καὶ εἶπε πρὸς ζεβεὲ καὶ σαλμανά· ποῦ οἱ ἄνδρες
οὓς ἀπεκτείνατε ἐν θαβώρ· καὶ εἶπαν· ὡς εἶ σύ, ὡς αὐτοί, ὅμοιος
σὺ ὅμοιοι αὐτοῖς ὡς εἷς οἱ ἐν υἱοῖς βασιλέως· καὶ εἶπε γεδεὼν
ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου εἰσίν· καὶ ὤμοσεν αὐ-
τοῖς ζῇ κύριος εἰ ἐζωογονήσατε αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς
μὴ εἶπεν ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ· ἀνάστηθι, ἀπόκτεινον αὐτούς·
μὴ ἐκ ἔστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· ὅτι ἐφο-
βήθη ὅτι νεώτερος ἦν, καὶ εἶπε ζεβεὲ καὶ σαλμανά· ἀνάστα σὺ
καὶ ἀπαντησον ἡμῖν· ὅτι ὡς ἀνὴρ ἡ δύναμις αὐτοῦ· καὶ

ἀνέστη γεδεὼν καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔλαβε τοὺς μίσθους τοὺς ὡς τοῖς πρεσβύτεροις τῶν καμήλων αὐτῶν καὶ ἔπτων ἀνὴρ ἰσραὴλ πρὸς γεδεών· ἄρχε ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱός σου· ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς μαδιάμ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς γεδεών· οὐκ ἄρξω ἐγὼ ὑμῶν· καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ὑμῶν· κύριος ἄρξει ὑμῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς γεδεών· αἴτημα παρ' ὑμῶν αἰτήσομαι· καὶ δότωσαν ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ τῶν σκύλων αὐτοῦ· ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ ἦν αὐτοῖς· διὰ ἦσαν ἰσμαηλῖται, καὶ εἶπαν δώσομεν δώσωμεν, καὶ ἀνέπτυξε τὸ μανδύον αὐτοῦ· καὶ ἔρριψαν ἀνὴρ ἐκεῖ ἐνώτιον τῶν σκύλων αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ᾔτησαν, σίκλοι χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσίου· πλὴν τῶν σιρώνων· καὶ τῶν ὁρμίσκων, ὧν φῶθ· καὶ τῶν περιβολαίων τῶν πορφυρῶν· καὶ τῶν τοῖς βασιλεῦσι μαδιὰμ, πλὴν τῶν κλοιῶν τῶν ἐν τοῖς πραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν· καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γεδεὼν εἰς ἐφούδ· καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐν ἐφραθᾶ· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἐγένετο τῷ γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκάνδαλον, καὶ ἐπράθη μαδιὰμ ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραήλ· καὶ οὐ προσέθεντο ἀραι κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις γεδεών· καὶ ἐπορεύθη ἱεροβάαλ υἱὸς ἰωὰς, καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ τῷ γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἑβδομήκοντα, ἐκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ· ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ· καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ ἐν συκίμοις, ἔτεκεν αὐτῷ καὶ αὐτὴ υἱόν· καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτῷ ἀβιμέλεχ· καὶ ἀπέθανε γεδεὼν υἱὸς ἰωὰς ἐν πολιᾷ ἀγαθῇ· καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ ἰωὰς πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἐφραθᾶ πατρὸς ἐσδρί· καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε γεδεὼν καὶ ἀπεστράφησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν βαάλειμ· καὶ ἔθεντο αὑτοῖς τῷ βαάλβερίθ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτὸν αὐτοῖς εἰς θεόν· καὶ οὐ μνήσθησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κύριον τοῦ θεοῦ αὐτῶν, τὸν ῥυσαμένον αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν· καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου ἱεροβάαλ· αὐτός ἐστι γεδεών, κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην ἣν ἐποίησε μετὰ ἰσραήλ.

Κεφ. θ. ϙ.

Καὶ ἐπορεύθη ἀβιμέλεχ υἱὸς ἱεροβάαλ εἰς συκίμους πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς· καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν συγγένειαν τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ λέγων· λαλήσατε δὴ ἐν ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν συκίμων τοῦτο ἄλλο ὑμῖν· ἄρχει ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς ἱεροβάαλ, ἢ κυριεύει ὑμῶν ἀνδρὸς ἑνός· καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σάρξ ὑμῶν ἐγώ· καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐν ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν συκίμων πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν, ὀπίσω ἀβιμέλεχ· ὅτι εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστι· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐκ τοῦ οἴκου βαάλβερίθ διαθήκης· καὶ ἐμισθώσατο οὐ αὐτοῖς ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ θαμβουμένους· καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ ἔστη ἐν οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ λίθου ἕνα· καὶ ὑπελείφθη ἰωὰθαμ υἱὸς ἱεροβάαλ ὁ νεώτερος δὺ ἐκρύβη· καὶ σωήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες συκίμων καὶ πᾶς ὁ οἶκος μαλὼ καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἐβασίλευσαν ἐν ἀβιμέλεχ πρὸς τὴν βαλανωτὴν τὴν στῆσαν τὴν ἐν συκίμοις· καὶ ἀνηγγέλη τῷ ἰωάθαμ· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους γαριζὶν· καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες συκίμων καὶ ἀκουσθήτω ὑμῶν ὁ θεός· ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα χρίσαι ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα· καὶ εἶπεν τῇ ἐλαίᾳ· βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἡ ἐλαία· ἀφεῖσα

τὴν πιότητά μου, ἢ ἐν ἐμοὶ ἐδόξασεν ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι
πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων καὶ ἔπαιον τὰ ξύλα τῇ συκῇ. καὶ ἔβοα σίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ ἔπαιον αὐτοῖς ἡ συκῆ. ἀφήσατε τὴν γλυκύτη τά μου καὶ τὴν γένημά μου τὸ ἀγαθὸν, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ ἔπαιον τὰ ξύλα τῇ ἀμπέλῳ. καὶ ἔβοα βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἔπαιον αὐτοῖς ἡ ἄμπελος. ἀφήσατε τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ ἔπαιον πάντα τὰ ξύλα πρὸς τὴν βάμνον. καὶ ἔβοα βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ ἔπαιον ἡ βάμνος πρὸς τὰ ξύλα, εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμᾶς τὸ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε πεποίθατε ἐν τῇ σκέπῃ μου. καὶ εἰ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῆς βάμνου καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου. καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε ἐπ' ἐμὲ ἀβιμέλεχ. καὶ εἰ κακῶς ἐποιήσατε μετὰ ἰεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ εἰ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ. ὡς ἐπολέμησεν ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ ἔρριψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας. καὶ ἐῤῥύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μαδιὰμ, καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον. καὶ ἀπεκτείνατε υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθου ἑνὸς. καὶ ἐβασιλεύσατε ἐπὶ ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας σικίμων. ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστι. καὶ εἰ ἀληθείᾳ καὶ εἰ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ ἰεροβάαλ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην. εὐλογητέα ὑμᾶς καὶ εὐφραν θείητε εἰ ἀβιμέλεχ. καὶ εὐφρανθείη εἰ ἡμῖν. καὶ εἰ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας σικίμων, καὶ τὸν οἶκον μαχαλῶ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν σικίμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου μαχαλῶ. καὶ καταφάγοι τὸν ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέδραμεν ἰωαθαμ καὶ ἔφυγε καὶ ἐπορεύθη εἰς βηρ. καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ, ἀπὸ προσώπου ἀβιμέλεχ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἦρξεν ἀβιμέλεχ ἐπὶ ἰσραὴλ τρία ἔτη, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον ἀβιμέλεχ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀν

δρῶν σικίμων. καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ ἀβιμέλεχ, τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα ἱερομήνυτα ἡμῶν ἱεροβοάλ καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπιθεῖναι ἐπὶ ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς. καὶ τοὺς ἄνδρας σικίμων ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὥστε ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτῷ οἱ ἄνδρες σικίμων ἐνεδρεύοντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ ἀνήρπαζον πάντας τοὺς διαπορευομένους ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἀβιμέλεχ. καὶ ἦλθε γαὰλ υἱὸς ἀβέδ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ παρῆλθον εἰς σίκιμα. καὶ ἦλπισαν ἐπ' αὐτῷ οἱ ἄνδρες σικίμων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρόν. καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν. καὶ ἐπάτουν καὶ ἐποίησαν χορούς. καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν. καὶ ἔφαγον, καὶ ἔπιον, καὶ κατηρῶντο τὸν ἀβιμέλεχ. καὶ εἶπε γαὰλ υἱὸς ἀβέδ. τίς ἐστιν ἀβιμέλεχ. καὶ τίς ἐστιν υἱὸς συχέμ. ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ. οὐχὶ υἱὸς ἱεροβοάλ, καὶ ζεβοὺλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσι τοῦ ἐμμὼρ πατρὸς συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς. καὶ τίς δώσει τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρί μου. καὶ μεταστήσω τὸν ἀβιμέλεχ. καὶ ἐρῶ τῷ ἀβιμέλεχ. πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἔξελθε. καὶ ἤκουσε ζεβοὺλ ὁ ἄρχων τῆς πόλεως σὺς λόγους γαὰλ υἱοῦ ἀβέδ, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς ἀβιμέλεχ μετὰ δώρων λέγων. ἰδοὺ γαὰλ υἱὸς ἀβέδ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ παραγεγόνασιν εἰς σίκιμα καὶ οἱ δὲ πολιορκοῦσι τὴν πόλιν σὲ. καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτός. καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ. καὶ ἐνέδρευσον τοπρωῒ ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ ἔσται τοπρωῒ ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθριεῖς καὶ ἐκτινεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθάπερ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου. καὶ ἀνέστη ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ νυκτός. καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ σίκιμα τέσσαρσιν ἀρχαί. καὶ ἐξῆλθε γαὰλ υἱὸς ἀβέδ, καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τ

πόλιδος, καὶ ἀνέσῃ Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐ
νέδρων. καὶ ἔδῃ Γαὰλ υἱὸς Ἀβεδ τὸν λαὸν καὶ ἔπε πρὸς Ζεβούλ·
ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων ἀπὸ τ κορυφῶν τῶν ὀρέων. καὶ ἔπε πρὸς
αὐτὸν Ζεβούλ· τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ ὁρᾷς ὡς ἀνθρας· καὶ προσ
έθετο ἔτι Γαὰλ τοῦ λαλῆσαι. καὶ ἔπεν· ἰδοὺ λαὸς καταβαί
νων κατὰ θάλασσαν· ἀπὸ τ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς. καὶ ἄρ
χη μία παραγίνεται ἀπὸ δρυὸς ἀωνενιπόντων· καὶ ἔπε
πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ, ποῦ ἐστι νῦν τὸ στόμα σου τὸ λέγον· τίς ἐστιν Ἀβι
μέλεχ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ· οὐκ ἰδοὺ οὗτός ἐστιν ὁ λαὸς ὃν ἐ
ξουδένωσας; ἔξελθε νῦν καὶ πολέμει πρὸς αὐτόν. καὶ ἐξῆλθε
Γαὰλ ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν Σικίμων. καὶ ἐπολέμησεν Ἀ
βιμέλεχ. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προ
σώπου αὐτοῦ. καὶ ἐπτώθη τραυματίαι πολλοὶ, ἕως τῶν θυρῶν τ
πόλεως. καὶ ἐκάθισεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρεμᾶ. καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τ
Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μὴ κατοικεῖν ἐν Σικίμοις. καὶ ἐγε
νήθη τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς ἐς τ πεδίον καὶ ἀπηγ
γέλη τῷ Ἀβιμέλεχ. καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν· καὶ διέλαβεν αὐτὸν εἰς τρεῖς
ἀρχάς. καὶ ἐνήδρευσεν αὐτοῖς, καὶ ἔδῃ. καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλ
θεν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἀνέσῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.
καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξετάθησαν καὶ ἔστη
σαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τ πόλεως. καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξε
χύθησαν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.
καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπολέμει ἐν τῇ πόλει ὅλῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
καὶ κατελάβοντο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτειναν.
καὶ τὴν πόλιν κατεβάλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. καὶ ἤκουσαν
πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων καὶ εἰσῆλθον εἰς τ ὀχύρω
μα οἴκου βηθμαχιὰ διαθήκης. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ ὅτι
συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων. καὶ ἀνέβη Ἀβι
μέλεχ εἰς τ ὄρος Σελμών. αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὴν ἀξίνην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔκοψε φορ

τίον. καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ. καὶ ἔπε πρὸς τὸν
λαὸν ἐν μετ' αὐτοῦ· τί ἴδετέ με ποιοῦντα· ταχέως ποιήσατε
ὡς καὶ ἐγώ. καὶ ἔκοψαν καὶ γε πάντες αὐτοὶ ἕκαστος φορτίον· καὶ
ἦραν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τ ὀχύ
ρωμα. καὶ ἐνέπρησαν ἐπ' αὐτοὺς τ ὀχύρωμα ἐν πυρί· καὶ ἀπέθα
νον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων· ὡσεὶ χίλιοι ἄν
δρες καὶ γυναῖκες. καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ εἰς Θηβής, καὶ παρεικά
θισεν ἐπ' αὐτήν. καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ πύργος ἦν ἐχυ
ρὸς ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ
αἱ γυναῖκες καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῆς πόλεως. καὶ ἀπέκλεισαν
ἐφ' ἑαυτούς. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τ δῶμα τοῦ πύργου. Καὶ ἦλ
θεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου καὶ ἐξεπολέμησεν αὐτόν. καὶ ἤγγι
σεν Ἀβιμέλεχ ἕως τ θύρας τ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί.
καὶ ἔρριψε γυνὴ μίαν κλάσμα μύλου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέ
λεχ. καὶ συνέκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε τὸ ταχὺ
πρὸς τὸ παιδάριον τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπάσας
τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με· μήποτε εἴπωσιν ὅτι γυνὴ
ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐξεκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀ
πέθανε. καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπῆλ
θεν ἀνὴρ εἰς ἐν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τ κακίαν Ἀ
βιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομή
κοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ πᾶσαν τὴν κακίαν ἀνδρῶν Σικίμων
ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐ
τοὺς ἡ κατάρα Ἰωαθαμ τοῦ υἱοῦ Ἱεροβαάλ.

Κεφ. ι. 10.

Καὶ ἀνέσῃ μετ' Ἀβιμέλεχ τ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, θαλὰ
κ υἱὸς φαὰ· υἱὸς πατρὸς ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀνὴρ Ἰσάχαρ· καὶ
αὐτὸς κατῴκει ἐν σαμαρείᾳ ἐν ὄρει Ἐφραίμ. καὶ ἔκεινε
τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν σαμα
ρείᾳ. καὶ ἀνέσῃ μετ' αὐτὸ Ἰαὴρ ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἔκεινε τὸν Ἰσραὴλ

εἴκοσι καὶ δύο ἔτη· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ πῶλους ἑβδομήκοντα καὶ δύο πῶλους· καὶ πρίωλκοντα καὶ δύο πόλεις αὐδῖς· καὶ αὐτὰς ἐκάλεσεν ἐπαύλεις Ἰαείρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· αἵ εἰσιν ἐν γῇ γαλαάδ· καὶ ἀπέθανεν Ἰαείρ καὶ ἐτάφη ἐν καμών· καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυ· καὶ ἐλάτρευσαν ταῖς βααλείμ· καὶ ταῖς ἀσαρώθ· καὶ θεοῖς συρίας· καὶ θεοῖς σιδῶνος· καὶ θεοῖς μωάβ· καὶ θεοῖς υἱῶν ἀμμών· καὶ θεοῖς τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ· καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ κυ κύριος ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν ἀμμών· καὶ ἐσαθρώσαν καὶ ἐθλασαν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὀκτωκαίδεκα ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς ἰσραὴλ, τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου· ἐν γῇ τοῦ ἀμορῥαίου ἐν τῇ γαλαάδ· καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν τὸν ἰορδάνην ἐκπολεμῆσαι καὶ ἐν τῷ ἰούδα, καὶ ἐν τῷ βενιαμὶν· καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐφραίμ· καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ σφόδρα· καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον λέγοντες· ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομέν σε θεὸν ἡμῶν καὶ ἐλατρεύσαμεν τοῖς βααλὰμ καὶ εἶπε κς πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ· οὐχ οἱ αἰγύπτιοι καὶ οἱ ἀμορῥαῖοι καὶ οἱ ἀμμὼν καὶ μωὰβ καὶ ἀλλόφυλοι καὶ σιδώνιοι, καὶ ἀμαλὴκ καὶ χαναὰν ἐξεθλίψαν ὑμᾶς, καὶ ἐκεκράξατε πρός με καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς. βαδίσατε καὶ βοᾶτε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἐν αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ σώσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κν· ἡμάρτομεν· ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἀρέσκῃ ἐνώπιόν σου· πλὴν ἐξελοῦ ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· καὶ μετέστησαν τοὺς θεοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ· καὶ οὐκ εὐηρέστησεν αὐτῷ τῷ λαῷ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ἐν κόπῳ ἰσραὴλ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν καὶ παρενέβαλον ἐν γαλαάδ, καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ μασηφά· καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες γαλαάδ ἀνήρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τίς ὁ ἀνὴρ ὃς ἄρξεται πολεμῆσαι ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμών· καὶ ἔσται εἰς κεφαλὴν πᾶσι τοῖς καθημένοις γαλαάδ.

Κεφάλαιον ια'. 11.

Ἰεφθάε ὁ γαλααδίτης ἦν δυνατὸς ἰσχύι· καὶ οὗτος υἱὸς γυναικὸς πόρνης· καὶ ἔτεκε τὸν γαλαάδ, τὸν ἰεφθάε· καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ γαλαάδ αὐτῷ υἱούς· καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον ἐν ἰεφθάε, καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι γυναικὸς ἑταίρας εἶ σύ· καὶ ἀπέδρα ἰεφθάε ἐκ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ κατῴκησεν ἐν γῇ τὼβ· καὶ συνελέγοντο πρὸς ἐν ἰεφθάε ἄνδρες λῃσταὶ καὶ συνεξεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν μετὰ ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη νίκη ἐπολέμησαν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν μετὰ ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι γαλαὰδ παραλαβεῖν τὸν ἰεφθάε ἐν γῇ τὼβ· καὶ εἶπαν πρὸς ἰεφθάε· δεῦρο καὶ ἐσῃ ἡμῖν εἰς ἡγούμενον· καὶ πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμών· καὶ εἶπεν ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις γαλαάδ· οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ τί ὅτι ἤλθατε πρός με νῦν ἡνίκα ἐθλίβητε, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι γαλαὰδ πρὸς ἰεφθάε· οὐχ οὕτως νῦν ἤλθομεν πρὸς σέ· καὶ συμπορεύσῃ ἡμῖν· καὶ πολεμήσομεν ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμὼν, καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς κεφαλὴν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι γαλαάδ· καὶ εἶπεν ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους γαλαάδ· εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμᾶς πολεμῆσαι ἐν τοῖς υἱοῖς ἀμμὼν καὶ παραδῷ αὐτοὺς κύριος ἐνώπιόν μου, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα· καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι γαλαὰδ πρὸς ἰεφθάε· κύριος ἔσαι ὁ ἀκούων ἀνὰ μέσον

ἡμῶν, ἐὰν μὴ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ, οὕτω ποιήσωμεν. καὶ ἐπορεύθη
Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ. καὶ κατέστησαν αὐτὸν
ὁ λαὸς ἐπὶ κεφαλὴν ἐπ' αὐτῶν εἰς ἡγούμενον. καὶ ἐλάλησεν Ἰε-
φθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον κυρίου ἐν μασηφά. καὶ
ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν λέγων.
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι ἦλθες πρός με τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῇ γῇ μου.
καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε. διὰ
τί ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ ἐξ Αἰγύ-
πτου. ἀπὸ ἀρνῶν ἕως Ἰάβοκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ νῦν ἐπί-
στρεψον αὐτήν μετ' εἰρήνης καὶ πορεύθητι. καὶ ἀπέστειλεν οὖν
ἀγγέλους πρὸς Ἰεφθάε καὶ προσέθετο ἔτι Ἰεφθάε. καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸς τὸν βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε
λέγει Ἰεφθάε. οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ. καὶ τὴν γῆν
υἱῶν Ἀμμὼν ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου. ἀλλ' ἐπορεύ-
θη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἦλθεν ἕως
Κάδης. καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδώμ
λέγων. παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου, καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς
Ἐδώμ. καί γε πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε καὶ οὐκ ἠθέλησε. καὶ
ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης. καὶ διῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐκύ-
κλωσε τὴν γῆν Ἐδώμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ καὶ παρεγένετο κατ'
ἀνατολὰς ἡλίου τῆς γῆς Μωάβ. καὶ παρενέβαλεν ἐν πέραν
Ἀρνῶν. καὶ οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὅριον Μωάβ. καὶ ἀπέστειλεν Ἰσ-
ραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἀμορῥαίου. βασιλεύσω ἐν
Σηών, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ. παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς
σου ἕως τοῦ τόπου μου. καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν ἐν Ἰσραὴλ διέλ-
θειν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλεν εἰς Ἰασσά. καὶ ἐπολέμησε μετὰ Ἰσρα-
ὴλ. καὶ παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ ἐ-
κληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἀμορῥαίου τοῦ κα-

κοῦντος ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. καὶ ἐκληρονόμησε πᾶν τὸ ὅριον τοῦ Ἀ-
μορῥαίου ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως Ἰάβοκ. καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορῥαῖον, ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ Ἰ-
σραὴλ. καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτὸν; οὐχὶ ὅσα κατεκλη-
ρονόμησέ σοι Χαμὼς ὁ θεός σου ταῦτα κατακληρονομήσεις, καὶ
πάντας οὓς ἐξῆρε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, αὐτὰ κληρονομήσομεν.
καὶ νῦν μὴ χρείαν ἔχεις σὺ βάλακ υἱὸν Σεπφὼρ βασιλέως Μωάβ.
μὴ μάχῃ ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν
αὐτούς; ἐν τῷ οἰκῆσαι Ἐσεβὼν καὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἐσεβὼν καὶ ἐν ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς. καὶ ἐν Ἀροήρ. καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς. καὶ
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη.
τί ὅτι οὐκ ἐρρύσαντο αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. κἀγὼ
οὐχ ἥμαρτόν σοι. καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ πολεμῆ-
σαι ἐν ἐμοί. κρίναι κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον ἡμῶν Ἰ-
σραὴλ, καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν Ἀμμών. καὶ οὐκ ἐσήκουσε βασιλεὺς
ἡμῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάε ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν. καὶ
ἐγενήθη ἐπὶ Ἰεφθάε, πνεῦμα κυρίου, καὶ διῆλθεν γαλααδ. καὶ Μα-
ναασσή καὶ διῆλθε τὴν σκοπιὰν Γαλααδ. καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς Γα-
λααδ ἐς Ἐ πέραν ἡμῶν Ἀμμών. καὶ ηὔξατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ κυ-
ρίῳ καὶ εἶπεν. ἐὰν παραδόσει παραδῶς μοι τοὺς ἐχθροὺς Ἀμμὼν
ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν
θυρῶν τοῦ οἴκου μου εἰς ἀπαντησίν μου, ἐν τῷ ἐπιστρέψαι με
ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ, ἀνοίσω αὐ-
τὸν ὁλοκαύτωμα. καὶ διῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν τοῦ
πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν
χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροήρ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε
μμιθ. εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἀβὲλ ἀμπελώνων, πληγὴν μεγά-
λην σφόδρα. καὶ ἐνετράπησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου
υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς μασηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτῦ ἐξεπορεύετο εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ μετὰ τυμπάνων καὶ ἐν χοροῖς· μονογενὴς αὐτῷ ἀγαπητὸς καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ πλὴν αὐτῆς υἱὸς ἢ θυγάτηρ· καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ καὶ ἔπεσεν οἱ θυγατέρες μου ἐμπεπορδοσάτηκάς με εἰς σκῶλον ἐγένου ἐν ὀφθαλμοῖς μου· ἐγὼ δὲ ἤνοιξα τὸ στόμα μου πρὸς τὸν κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· εἰ ἐν ἐμοὶ ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον, ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ σοῦ στόματός σου ἀνθ' ὧν ἐποίησέ σοι κύριος ἐκ δικήσεις ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου, ἐκ τῶν ὑιῶν ἀμμών· καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· μὴ ποίησόν μοι τὸ ῥῆμα σοῦτο· ἐκαστὸν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι μὴ καταβήσομαι τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενεῖα μου· ἐγὼ καὶ αἱ συνεταιρίδες μου· καὶ εἶπε πορεύου καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς· καὶ ἐκλαυσαν ἐπὶ τὰ παρθενεῖα αὐτῆς τὰ ὄρη· καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἀνέκαμψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐτέλεσεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτῦ ἣν ηὔξατο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγενήθη εἰς πρόσταγμα ἐν ἰσραὴλ· ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας σωποπορεύονθ αἱ θυγατέρες ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα ἰφθάε, τῦ γαλααδίτου τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

Κεφάλαιον ιϛ. ιβ.

Αἱ σωήχθησαν οἱ ὑοὶ ἐφραὶμ καὶ ἦλθον εἰς σαφινὰ, καὶ εἶπαν πρὸς ἰφθάε· τί ὅτι ἐπορεύθης πολεμεῖν πρὸς υἱοὺς ἀμμὼν, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ· τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἰφθάε· ἀνὴρ ἀντιδικῶν ἦμεν ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου· καὶ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν ἐτασπένωσε με σφόδρα· καὶ ἐβόησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν· καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἦν ὁ σώζων, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου· καὶ διέβην πρὸς υἱοὺς ἀμμών· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἵνατί ἀνέβητε πρός με τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ πολεμεῖν ἐν ἐμοί· καὶ συνήθροισεν ἰφθάε πάντας υἱοὺς ἀνδρὸς γαλααδ καὶ ἐπολέμει τὸν ἐφραίμ· καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες γαλααδ τὸν ἐφραίμ· ὅτι εἶπαν οἱ διασεσωσμένοι τῦ ἐφραίμ, ὑμεῖς γαλαάδ ἐν μέσῳ υἱοῦ ἐφραίμ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ μανασσῆ· καὶ προκατελάβετο γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τῦ ἰορδάνου υἱοῦ ἐφραίμ· καὶ ἐγενήθη ὅτι εἶπαν οἱ διασεσωσμένοι τοῦ ἐφραὶμ διαβῶμεν δή· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες γαλαὰδ· μὴ ἐκ τοῦ ἐφραὶμ ὑμεῖς; καὶ εἶπαν οὐκ ἐσμέν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς· εἰπατε δὴ σύνθημα καὶ οὐ κατηύθυναν τοῦ λαλῆσαι οὕτως· καὶ ἐπελάβοντο αὐτῶν· καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἐπὶ τὰς διαβάσεις τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξ ἐφραὶμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες· καὶ ἔκρινεν ἰφθάε τὸν ἰσραὴλ ἓξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ἰφθάε ὁ γαλααδίτης· καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ γαλαάδ· καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν ἰσραὴλ ἐσεβὼν ἐκ βηθλεέμ· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ, καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ἐξαπέστειλε μίαν ἔξω· καὶ τριάκοντα γυναῖκας εἰσήγαγε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ἐσεβών, καὶ ἐτάφη ἐν βηθλεέμ· καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν ἰσραὴλ αἰλὼν ὁ ζαβουλωνίτης, καὶ ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ δέκα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν αἰλὼν ὁ ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν αἰλὼμ ἐν γῇ ζαβουλών· καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν ἰσραὴλ ἀβδὼν υἱὸς ἐλλὴχ ὁ φαραθωνίτης· καὶ ἐγένοντο αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ· καὶ τριάκοντα υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν ἀβδὼν υἱὸς ἐλλὴχ ὁ φαραθωνίτης· καὶ ἐτάφη ἐν φαραθὼν ἐν ὄρει ἀμαλήκ·

Κεφάλαιον ιγ'. 13.

Αἱ προσήλθοντο ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονη-
κ ρὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος
ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων, τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἐγένετο
ἀνὴρ ἐκ Σαραὰ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτικτε. καὶ ὤφθη ἄγγελος κυ-
ρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἰδοὺ δὴ σὺ στεῖρα
καὶ οὐ τέτοκας· καὶ ἐν γαστρὶ ἕξεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ νῦν φύλαξαι
καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ σίδηρος ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται. ὅτι ναζιραῖος θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός. καὶ αὐτὸς ἄρξεται σώζειν τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς φυλιστιείμ. καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα. ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρός με. καὶ ἡ
ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἀγγέλου τοῦ θεοῦ. ἐπιφανὴς σφόδρα.
καὶ ἠρώτων πόθεν εἰσί. καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι,
καὶ εἶπέ μοι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ νῦν φύ-
λαξαι καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα. καὶ μὴ φάγῃς πᾶσαν ἀκα-
θαρσίαν. ὅτι ναζιραῖον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γα-
στρός, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ ἐδεήθη μανωὲ τοῦ κυρίου
καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗ ἀπέστειλας. ἐλ-
θέτω δὴ πρὸς ἡμᾶς καὶ φωτισάτω ἡμᾶς τί ποιήσομεν τῷ
παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς
μανωέ· καὶ παρεγένετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα,
αὐτῆς καθημένης ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, οὐκ ἦν
μετ' αὐτῆς· καὶ ἔταχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἐξέδραμε. καὶ ἀπήγγειλε
τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ὤφθαί μοι ὁ ἀνὴρ
ὃς ἦλθεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πρὸς μέ. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
μανωὲ, ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ
εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ
εἶπεν

εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ. καὶ εἶπε μανωὲ νῦν δὴ ἐλθόντος τοῦ ῥή-
ματός σου τί ἔσται τὸ κρίμα τοῦ παιδαρίου καὶ τί τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μανωέ. ἀπὸ πάντων
ὧν εἶπα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλαξάσθω. ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύε-
ται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται. καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω.
καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω. πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐ-
τῇ φυλαξάσθω, καὶ εἶπε μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου. βια-
σώμεθά δή σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν. καὶ
εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μανωέ. ἐὰν βιάσησί με οὐ φάγομαι
τῶν ἄρτων σου. καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὁλοκαύτωμα, τῷ κυρίῳ ἀνοί-
σεις αὐτό. ὅτι οὐκ ἔγνω μανωὲ ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός. καὶ εἶ
πε μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου. τί τὸ ὄνομά σου ἵνα ὅταν ἔλθῃ
τὰ ῥήματά σου δοξάσωμέν σε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ. ἵνατί
τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου. καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. καὶ ἔλα
βε μανωὲ τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν. καὶ ἀνήνεγκεν
τὴν πέτραν τοῦ κυρίου τοῦ θαυμαστὰ ποιοῦντι. καὶ μανωὲ καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐθεώρουν. καὶ ἐγένετο ὡς τοῦ ἀναβῆναι τὴν φλό-
γα ἐπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγε
λος κυρίου ἐν τῇ φλογί. καὶ μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐθεώρουν
καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ οὐ προσέ-
θηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι πρὸς μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ. τότε ἔγνω μανωὲ ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστί. καὶ εἶπε μα
νωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. θανάτῳ ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν ἑω
ράκαμεν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. εἰ ἐβούλετο κύριος
θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβε ἐκ τῆς χειρὸς ἡμῶν ὁλοκαύτω
μα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἐφώτισεν ἡμᾶς ταῦτα πάντα καὶ οὐκ ἂν ἐ
κρυσὲ ἐποίησεν ἡμῖν ταῦτα. καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν, καὶ ἐκάλε
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμψών. καὶ ἠυξήθη τὸ παιδάριον. καὶ εὐλόγη-
σεν αὐτὸν κύριος. καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυ συμπορεύεσθαι αὐτῷ
ἐν παρεμβολῇ δὰν. ἀνὰ μέσον σαρὰ καὶ ἀνὰ μέσον ἐσθαόλ.

Κεφάλαιον ιδ 14.

Αἰ κατέβη σαμψὼν εἰς θαμναθᾶ. μὴ εἶδε γυναῖκα
κ ἐν θαμναθᾶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ἦρισεν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγει
λε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε. γυναῖκα ἑώ
ρακα ἐν θαμναθᾶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων. καὶ νῦν
λάβετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. μὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀδελ
φῶν σου καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ μου γυνή. ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν
γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμή
των; καὶ εἶπε σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ταύτην λαβέ
μοι. ὅτι αὕτη ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, οὐκ ἐγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστίν. ὅτι ἀντα
πόδομα αὐτῶν ἐκζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι ἐκυρίευον τῶν ἰώνων ἰσραήλ. καὶ κατέβη σαμ
ψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς θαμναθᾶ, καὶ ἐξέ
κλιναν εἰς ἀμπελῶνα θαμναθᾶ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος
ὠρυόμενος εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ καὶ κατεύθυνεν ἐπ' αὐτὸν πνεῦ
μα κυρίου, καὶ διέσπασεν αὐτὸν ὡς ἐρίφου αἰγῶν. καὶ οὐδὲν ἦν ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἃ ἐποίησε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ ὃ ἐποίησε. καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναικί.
καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον σαμψών. καὶ ὑπέστρεψε μετὰ ἡμέρας λα
βὲν αὐτήν. καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος. καὶ ἰδοὺ
συστροφὴ μελισσῶν ἐν τῷ σώματι τοῦ λέοντος καὶ μέ
λι. καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο πορευό
μενος καὶ ἐσθων. καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον. καὶ οὐκ ἀνήγ
γειλεν αὐτοῖς ὅτι ἐκ τῆς ἐξόδου τοῦ λέοντος ἐξῆλθε τὸ μέλι. καὶ
κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα. καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ
σαμψὼν ὧδε ἡμέρας ἑπτά. ὅτι οὕτως ἐποίουν οἱ νεανίσκοι.

μὴ ἐγένετο ἐν τῷ φοβεῖσθαι αὐτοὺς αὐτὸν, προκατέσησαν αὐτῷ ἐ
τέρους τριάκοντα, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψὼν
προβάλω ὑμῖν δὴ πρόβλημά μου. καὶ ἐὰν ἀπαγγείλητέ μοι αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τῆς πότου, καὶ δώσω ὑμῖν σι
άκοντα σινδόνας, καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων καὶ ἐὰν μὴ δύνη
σθε αὐτὸ ἀπαγγεῖλαί μοι καὶ δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα σινδό
νας, καὶ τριάκοντα στολάς. καὶ εἶπαν αὐτῷ. προβάλλου τὸ πρόβλη
μά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐκ τοῦ ἐδόντος, ἐξ
ἦλθε βρῶσις. καὶ ἐξ ἰσχυροῦ, ἐξῆλθε γλυκύ. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀ
παγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἕως τῆς ἡμέρας. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ σαμψών. ἀπάτησον δὴ τὸν
ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα. μή ποτε ἐμπυ
ρίσωμέν σε καὶ ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός σου. ἢ πτωχεῦσαι ἐκαλέ
σατε ἡμᾶς. καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ σαμψὼν πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν
αὐτῷ. ἐμίσησάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με. ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ
προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλας καὶ ἐμοὶ αὐτό.
καὶ εἶπεν αὐτῇ σαμψών. ἰδοὺ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀ
πήγγειλα αὐτό. καὶ σοὶ ἀπαγγελῶ; καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτὸν
τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἐν αἷς ἦν αὐταῖς ὁ πότος. καὶ ἐγένε
το αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρη
νώχλησεν αὐτόν. καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐ
τῆς. καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑ
βδόμῃ πρὶν δῦναι τὸν ἥλιον. τί γλυκύτερον μέλιτος. καὶ τί
ἰσχυρότερον λέοντος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών. εἰ μὴ κατεδα
μάσατέ μου τὴν δάμαλιν, οὐκ ἂν εὕρετε τὸ πρόβλημά μου. καὶ κα
τώθωσεν ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυ. καὶ κατέβη εἰς ἀσκάλωνα. καὶ ἔπαι
σεν ἐκεῖθεν, τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἔ
δωκε δοὺς ἀπαγγέλασι τὸ πρόβλημα. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ σαμψὼν
καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ συνώκησεν ἡ γυνὴ σαμ
ψὼν τῷ νυμφαγωγῷ αὐτοῦ, ὃς ἦν ἑταῖρος αὐτοῦ.

Κεφαλαιον ις. ις.

Αἰ ἐγένοντο μυθ' ἡμέρας σὺ ἡμέρας θεισμοῦ πυ
κ ρῶν, καὶ ἐπισκέψατο σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ φέρων ἐριφον αἰγῶν καὶ εἶπον. εἰσελεύσομαι
πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς ἐν ταμιῶνα. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ
πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν. καὶ εἶπον ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰπὼν εἶπον μι-
σῶν ἐμίσησας αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν εἰς τὸν σωκαίρων σου. ἴδ-
οὐ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα κρείσσων αὐτῆς ἐστιν; ἔσω δὴ
σοι ἀντὶ αὐτῆς. καὶ εἶπον αὐτῷ σαμψών. ἀθῶομαι τὸ ἄπαξ ἀπὸ
τῶν ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μυθ' ὑμῶν κακόν. καὶ ἐπορεύθη
σαμψὼν καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας. καὶ ἔλαβε λαμ-
πάδας. καὶ συνέδησε κέρκον πρὸς κέρκον. καὶ ἔδησε λαμπάδα
μίαν. ἀνὰ μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἐμήσησε. καὶ ἐξέκαυσε πῦρ
ἐν ταῖς λαμπάσι καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὰς εἰς ἀγρὸν ἀλλοφύ-
λων καὶ ἐνεπύρισε τοὺς σάχυς ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἕως σαχύων ὀρ-
θῶν. καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαίας. καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι. τίς ἐποί-
ησε ταῦτα, εἰ μὴ σαμψὼν ὁ γαμβρὸς τοῦ θαμναταίου. ὅτι ἔλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ σωκαίρῳ αὐτοῦ. καὶ ἀ-
νέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνεπρησαν ἐν οἴκῳ τὴν παρὸς αὐτῆς
καὶ αὐτὴν αὐ πυρί. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών. ἐὰν ποιήσητε οὕ-
τως ταύτῃ, οὐκ ἐὰν ἐκδικήσω. ἀλλὰ τὴν ἐκδίκησίν μου ἐξ ἑνὸς ἑ-
κάστου ὑμῶν ποιήσομαι. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμῃ ἐπὶ μηρὸν
πληγὴν μεγάλην. καὶ κατέβη καὶ κατῴκει παρὰ τῷ χαμάξῳ
οὐ τῷ σωκαίῳ τῆς πέτρας ἐτάμ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι καὶ παρενέβαλον οὐ ἰούδᾳ. καὶ ἐξερρίφησαν ἐν λεχεῖ καὶ ἔ-
πεσαν αὐτοῖς πᾶς ἀνὴρ ἰούδᾳ ἵνατί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς. καὶ εἶπαν οἱ
ἀλλόφυλοι, δῆσαι ἐν σαμψὼν ἀνέβημεν. καὶ ποιῆσαι αὐτῷ
ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν. καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἐξ ἰούδᾳ
ἀνδρὸς εἰς τρυμαλιὰν τῆς πέτρας ἐτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς σαμ-
ψών. οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν, καὶ τί

νατὶ ταῦτα ἐποίησας ἡμῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς σαμψών. ὃν τρόπον
ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ εἶπαν αὐτῷ. δῆ-
σαι σε κατέβημεν τοῦ παραδοῦναί σε εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς. ὀμόσατέ μοι καὶ μὴ ἀποκτείνητέ με ὑμεῖς, καὶ παρὸ
λοτέ με ὑμεῖς, μήποτε ἀπαντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς. καὶ ὤμοσαν
αὐτῷ λέγοντες. οὐχὶ ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώ-
σομέν σε εἰς χεῖρας αὐτῶν. θανάτῳ δὲ οὐ θανατώσομέν σε,
καὶ ἔδησαν αὐτὸν σὺν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς. καὶ ἀνήνεγκαν αὐ
τὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης καὶ αὐτὸς ἦλθεν ἕως σιαγόνος. καὶ οἱ ἀλ
λόφυλοι ἠλάλαξαν. καὶ ἔφθασεν ἐς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ κατευ
θυνεν ἐπ' αὐτὸ πνεῦμα κυρίου. καὶ ἐγένετο τὰ καλώδια τὰ ἐν βρα
χίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ σιπύα ἥνικα ἂν ὀσφρανθῇ πυρός. καὶ ἐ
τακήσαν οἱ δεσμοὶ ἀπὸ τῶν βραχιόνων αὐτοῦ. καὶ εὗρε σιαγό-
να ὄνου ἐξερριμμένην. καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐ
τὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἀνδρας. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
σαμψών. ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειφα αὐτούς. ὅτι
ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου, ἐπάταξα χιλίους ἀνδρας. καὶ ἐγένε
το ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν καὶ ἔρριψε τὴν σιαγόνα ἀπὸ τῆ
ρος αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναίρεσις σιαγόνος. καὶ
ἐδίψησε σφόδρα καὶ ἐβόησε πρὸς κύριον καὶ εἶπε. σὺ ἔδωκας
σὺ χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύ
την. καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι ἐν δίψῃ καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χει
ρὶ τῶν ἀπεριτμήτων. καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸν τραῦμα τὸν ἐν τῇ σι
αγόνι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς ὕδατα καὶ ἔπιε. καὶ ἐπέστρεψε τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἀνέψυξε. διὰτοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς πη
γὴ τοῦ ἐπικαλουμένου. ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ
ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσιν ἔτη.

Κεφαλαιον ις. ις.

Αἰ ἐπορνεύθη σαμψὼν εἰς γάζαν καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυ-
κ ναῖκα πόρνην. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἀπεπλη-

τοῖς γαλαίοις λέγοντος· ἥκει σαμψὼν ὧδε. καὶ κατεκύκλωσαν
καὶ ἐνέδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πό-
λεως· καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα λέγοντες· ἕως διαφαύ-
σῃ ὁ ὄρθρος καὶ μείνωμεν καὶ ἀποκτείνωμεν αὐτόν· καὶ ἐκοιμή-
θη σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου· καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτός·
καὶ ἐπιλάβετο τῶν δύο θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς
δυσὶ σταθμοῖς· καὶ ἀναβάσας αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ, καὶ ἔ-
θηκεν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ εἰς κο-
ρυφὴν τοῦ ὄρους ὅ ἐστιν ἐν προσώπῳ τοῦ χεβρών· καὶ ἔθηκεν αὐ-
τὰ ἐκεῖ· καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐκ τῆς χει-
μάρρου σωρήχ· καὶ ὄνομα αὐτῇ δαλιδά· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐ-
τὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ· ἀπάτησον αὐτὸν
καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐστιν ἡ μεγάλη· καὶ ἐν τίνι δυνησόμε-
θα πρὸς αὐτόν· καὶ δήσωμεν αὐτὸν ὥστε ταπεινῶσαι αὐτόν· καὶ
ἡμεῖς δώσομέν σοι χιλίους, καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου· καὶ εἶπε δαλιδὰ
πρὸς σαμψών· ἀπάγγειλόν δή μοι· ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ με-
γάλη· καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ πρὸς ταπεινωθῆναί σε· καὶ εἶπεν αὐτῇ σαμ-
ψών· ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ νευρίαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέ-
ναις καὶ ἀσθενήσω καὶ γενόμενος ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀνήνεγκαν
αὐτῇ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρίας ὑγρὰς μὴ διε-
φθαρμένας· καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς· καὶ ἐνέδρευον αὐτῷ ἐκά-
θητο ἐν τῷ ταμείῳ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἀλλόφυλοί σε σαμ-
ψών· καὶ τὰς νευρὰς διέῤῥηξεν ὡς εἴ τις διαπράσει σπεῖρμα σπ
πίου ὃ οὐ δοσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ· καὶ εἶπε δαλιδὰ πρὸς σαμψών· ἰδοὺ ἐπλανησάμε-
με· καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι
ἐν τίνι δεθήσῃ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἐὰν διαμυόντος δή-
σωσί με σὺ καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο σὺ αὐτοῖς ἔρ-
γον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἔ-
λαβε δαλιδὰ καλωδία καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν σὺ αὐτοῖς·

καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οἱ ἀλλόφυλοι ἐπί σε σαμψών· καὶ τὸ
ἐνέδρον ἐκάθητο σὺ τῷ ταμείῳ· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ
τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ ῥῶμμα· καὶ εἶπε δαλιδὰ πρὸς
σαμψών· ἕως νῦν παρελογίσω με· καὶ ἐλάλησας πρός με ψευδῆ·
ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑ
πτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου μετὰ τοῦ διάσματος· καὶ ἐγκρούσῃ
ἐν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ἀσθενὴς ὡς εἷς τῶν ἀν-
θρώπων καὶ ἐκοιμήσεν αὐτὸν δαλιδά· καὶ μιᾶς τῶν γυναικῶν
αὐτῆς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλαβε δαλιδὰ τὰς ἑ
πτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὕφανεν σὺ τῷ διασήματι·
καὶ ἐνέκρουσεν εἰς τὸν πάσσαλον εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν, ἀλλόφυλοί ἐ
πί σε σαμψών· καὶ ἐξηγέρθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξέ-
σπασε τὸν πάσσαλον σὺ τῷ ὑφάσματι ἐκ τοῦ τοίχου· καὶ εἶπε δα-
σμα· καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν δαλι-
δά· πῶς ἐρεῖς ἠγάπηκά σε καὶ ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ·
τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι σὺ τίνι ἡ ἰ-
σχύς σου ἡ μεγάλη· καὶ ἐγένετο ὅτε κατεργάσατο αὐτὸν σὺ λό
γοις αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα, καὶ παρηνώχλησε καὶ ὠλιγοψύχη-
σεν εἰς θάνατον· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας αὐ
τοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· ξυρὸν οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλήν
μου· ὅτι ναζηραῖος θεοῦ ἐγώ εἰμι ἐκ κοιλίας μητρός μου· καὶ ἐ
ὰν ξυρήσωμαι, ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω·
καὶ ἔσομαι κατὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εἶδε δαλιδὰ ὅτι
ἀπήγγειλεν αὐτῇ πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἀπέστει-
λε καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων λέ-
γουσα· ἀναβητε ἅπαξ τοῦτο· ὅτι ἀπήγγελέ μοι πᾶσαν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν πᾶσα αἱ σατραπεῖ-
αι τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤνεγκαν ἀργύριον σὺ ταῖς χερσὶν
αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτῆς·
καὶ ἐκάλεσεν ἐν κουρίᾳ καὶ ἐξύρησε τοὺς ἑπτὰ βοστρύχους τῆς

κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἤρξατο ταπεινοῦσθαι· καὶ ἀπέση ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἶπε Δαλιδά· ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἐξελεύσομαι καὶ σεισθήσομαι καθὼς ἀεὶ καὶ ἀποτινάξομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ κύριος ἀπέστη ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκαῖς· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τῆς φυλακῆς. καὶ ἤρξατο ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξηρήσατο· καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν τοῦ θῦσαι θυσίαν μεγάλην Δαγὼν τῷ θεῷ αὐτῶν, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ εἶπαν παρέδωκεν ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν χερὶ ὑμῶν, τὸν Σαμψών· τὸν ἐχθρὸν ὑμῶν· καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν· ὅτι εἶπαν παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν χερὶ ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν· τὸν ἐξερημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν· ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν· καὶ ἐγένετο ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν· καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν ἐν Σαμψὼν, ἐξ οἴκου δεσμωτηρίου καὶ ἐπαίζετο αὐτοῖς· καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνὰ μέσον δύο στύλων· καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίσκον τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπεστήρικται ἐπ' αὐτοῖς· καὶ ἐπιστηρίξομαι ἐπ' αὐτοῖς. ὁ δὲ πᾶς ἐπλήσθη οὕτως ὁ οἶκος ἦν πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν· καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐπὶ τοῦ δώματος ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐμβλέποντες ἐμπαίζοντα τῷ Σαμψών· καὶ ἐβόησε Σαμψὼν πρὸς κύριον καὶ εἶπε· κύριε κύριε μνήσθητί μου· καὶ ἐνίσχυσόν με δὴ πλὴν καὶ ἅπαξ τοῦτο θεέ· καὶ ἐκδικήσω ἐκδίκησιν μίαν, ἀντὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο στύλους τοὺς μέσους ὧν ὁ οἶκος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῶν·

καὶ ἐπεστηρίξατο ἐπ' αὐτοῖς· ἕνα ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἕνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ· καὶ εἶπε Σαμψών· ἀποθανέτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἔκλινεν ἐν ἰσχύι καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς σατράπας· καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν αὐτῷ. καὶ ἐγένοντο οἱ νεκροὶ οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ὑπὲρ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν, ἀνὰ μέσον σαρὰ καὶ ἀνὰ μέσον Ἐσθαόλ· ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ, εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἀνέστη Μιχὰ ἐν Σαμψὼν ἐμεγάλῃ ἦδος ἐναν καὶ εἴκοσιν ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἀνέβησαν ἐκ τῶν κτηνῶν· καὶ ἔσωσεν αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφάλαιον ιζ'. 17.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· χίλιοι καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου οὓς συνελήφθησαν σοι· καὶ ἐξώρκισας καὶ εἶπας ἐν τοῖς ὠσὶ μου, ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί· ἐγὼ ἔλαβον αὐτό· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· εὐλογημένος ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ· καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίους τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἁγιασμῷ ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου κατὰ μόνας τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι· καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους τοῦ ἀργυρίου· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῷ χωνευτῇ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχά· καὶ ὁ οἶκος Μιχὰ αὐτῷ ἐγένετο οἶκος θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφοὺδ καὶ θεραφὶν καὶ ἐνέπλησε τὴν χεῖρα ἑνὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.

Κεφ. ιη'. 18

Ν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσρα-
ἠλ· ἀνὴρ δὲ Ἰουδαῖος ἐν Βηθλεὲμ Ἰούδα ἐπορεύθη παροικῆσαι ἐν
τῷ παραγείῳ ἐν Βηθλεὲμ Ἰούδα ἐκ τῆς συγγενείας δὲ αὐ-
τῷ Ἰουδαία, καὶ οὗτος λευίτης· καὶ οὗτος παρῴκει ἐκεῖ· καὶ ἐπορεύθη
ὁ ἀνὴρ ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεὲμ Ἰούδα παροικῆσαι οὗ ἂν εὕρῃ· καὶ ἦλ-
θεν ἕως ὄρους Ἐφραίμ· καὶ ἕως οἴκου Μιχᾶ τοῦ ποιῆσαι τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχᾶ, πόθεν ἔρχῃ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δ. λευί-
της ἐγώ εἰμι ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι οὗ
ἂν εὕρω· καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχᾶ· κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς
πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέρας
καὶ ζεῦγος ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου· καὶ ἐπορεύθη ὁ λευί-
της· καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ· καὶ ἐγενήθη ὁ παι-
δάριον αὐτῷ ὡς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐνέπλησε Μιχᾶ τὴν χεῖρα τοῦ
λευίτου· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ ὁ παιδάριον εἰς ἱερέα· καὶ ἦν ἐν τῷ
οἴκῳ Μιχᾶ· καὶ εἶπε Μιχᾶ· νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθοποιήσει μοι κύ-
ριος, ὅτι ἐγενήθη μοι ὁ λευίτης εἰς ἱερέα ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσρ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ
τῶν Δὰν, ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν τοῦ κατοικεῖν· ὅτι οὐκ ἐνέπε-
σεν αὐτῇ ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσρα-
ὴλ κληρονομία· καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ λίμνων αὐ-
τῶν πέντε ἄνδρας ἀπὸ μέρους αὐτῶν υἱοὺς δυνάμεως ἐκ σαρὰ· καὶ
ἐκ θαὰλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν· καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτούς· πορεύεσθε καὶ ἐρευνήσατε τὴν γῆν· καὶ πα-
ρεγένοντο ἕως ὄρους Ἐφραίμ ἕως οἴκου Μιχᾶ· καὶ κατέπαυσαν ἐκεῖ·
καὶ αὐτῶν ὄντων οὐ τοῦ οἴκου Μιχᾶ· καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν
φωνὴν τοῦ παιδαρίου τοῦ λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ· καὶ εἶ-
παν αὐτῷ· τίς ἤγαγέ σε ὧδε· καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τούτῳ· καὶ τί
σοί ἐστιν ὧδε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησε Μιχᾶ
καὶ ἐμισθώσατό με· καὶ ἐγενήθην αὐτῷ εἰς ἱερέα· καὶ εἶπαν αὐτῷ·
ἐπερώτησον δὴ ἐν τοῖς θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ κατευοδοῖ τὴν

ὁδὸν ἡμῶν· ἣν ἡμεῖς πορευόμεθα ἐπ' αὐτήν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἱερεύς· πορεύεσθε εἰς εἰρήνην· ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν καθ'
ἣν πορεύεσθε ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ
παρεγένοντο εἰς λαισά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν
αὐτῇ ἐν καθησυχίᾳ κατὰ τὴν σύγκρισιν Σιδωνίων,
ἡσυχάζοντα οὐκ ἐλπίδι, καὶ μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥῆμα·
ὅτι μακρὰν ἐστιν ἀπὸ Σιδῶνος· καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ
συρίας· καὶ παρεγένοντο οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν εἰς θαραὰ καὶ ἐσταλ· καὶ ἔλεγον αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν· τί ὑμεῖς καθῆσθε· καὶ εἶπαν· ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν πρὸς
αὐτούς· ὅτι ἑωράκαμεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα· καὶ
ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν
τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν· καὶ ἡνίκα ἂν ἔλθητε, ἥξετε πρὸς
λαὸν πεποιθότα· καὶ ἡ γῆ εὐρύχωρος· ὅτι παρέδωκεν αὐτὴν
ὁ θεὸς ὑμῖν· τόπος οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς ῥήματος
ὅσά ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἐκ συγγενείας Δὰν τῆς
Δὰν ἐκ σαραὰ καὶ ἐξ ἐσθαὸλ ἐγκεκρυμμένοι
σκυτίνῃ παρατάξεως· καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καρια-
θιαρὶμ ἐν Ἰούδᾳ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ τόπῳ ἐκείνῳ παρεμβο-
λὴ Δὰν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ κατόπισθεν Καριαθιαρὶμ
καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ἕως τοῦ ὄρους Ἐφραίμ· καὶ ἦλθον ἕως οἴκου
Μιχᾶ· καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατα-
σκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν· ἐν οἴδατε
τι ὅτι ἔστιν ἐν τοῖς οἴκοις τούτοις ἐφούδ καὶ θραφὶν καὶ γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν· καὶ νῦν γνῶτε τί ποιήσετε· καὶ ἐξεκλιναν ἐκεῖ·
καὶ ἐπῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδαρίου τοῦ λευίτου εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ Μιχᾶ· καὶ ἠσπάσαντο αὐτὸν εἰς εἰρήνην· καὶ οἱ ἑξακό-
σιοι ἄνδρες περιζωσμένοι σκεύη πολεμικὰ αὐτῶν ἑστηκότες
παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δὰν· καὶ ἀ-
ναβάντες οἱ πέντε ἄνδρες οἱ κατασκέψασθαι τὴν

γῆν. καὶ ἐπιλθόντος ἐκεῖ, ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφούδ. καὶ τὸ
θραφείν, καὶ τὸ χωνευτόν. καὶ ὁ ἱερεὺς ἑστηλωμένος πρὶ τῇ θύρᾳ
τῆ πυλῶν Ⓓ, καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ περιζωσμένοι σκευὴ
πολεμικά. καὶ οὗτοι ἐσπῆλθον εἰς οἶκον μιχᾶ. καὶ ἔλαβον τὸ γλυ-
πτὸν καὶ τὸ ἐφούδ. καὶ τὸ θραφεὶν καὶ τὸ χωνευτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ ἱερεύς. τί ὑμεῖς ποιεῖτε. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. κώφωσον.
ἐπίθου τὴν χεῖρά σου Ⓓ τὸ σόμα σου καὶ ἔλθε μεθ' ἡμῶν καὶ ἔσει
ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα. μὴ βέλτιον εἶναί σε ἱερέα οἴκου
ἀνδρὸς ἑνὸς, ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ συγγενείας ἐν ἰσρᾶ-
ήλ. καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως καὶ ἔλαβε τὸ ἐφοὺδ καὶ τὸ
θεραφεῖν, καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἐσῆλθεν ἐν μέσῳ τοῦ
λαοῦ. καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον καὶ ἐποίησαν τὴν παροικίαν
καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῶν τὴν εὐδοξον ἔμπροσθεν αὐτῶν. αὐτῶν δὲ
μεμακρυ-κότων ἀπὸ οἴκου μιχᾶ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰ-
κίαις μετὰ τοῦ οἴκου μιχᾶ ἐκράζον καὶ κατέλαβον τοὺς υἱοὺς
δὰν. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ δὰν τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ εἶπαν
πρὸς μιχᾶ. τί ἐστι σοι ὅτι ἐκράξας. καὶ εἶπε μιχᾶ. ὅτι τοὺς θεούς
μου οὓς ἐποίησα ἐμαυτῷ ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα καὶ ἀπῆλθετε.
καὶ τίμοι ἔτι. καὶ τί τοῦτό μοι λέγετε τί τοῦτο κράζεις. καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ δὰν. μὴ ἀκουσθήτω δή ἡ φωνή σου μετ' ἡ-
μῶν. μή ποτε ἀπαντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες κατωδυνοὶ ψυχῇ
αὐτῶν. καὶ προσθήσεις τὴν ψυχήν σου. καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου
σου. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δὰν ἐς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ ἔδε μι-
χᾶ ὅτι ἰσχυρότεροί εἰσιν αὐτοῦ, καὶ ἐξένευσε καὶ ἀνέστρεψεν ἐς
τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ ἔλαβον ὅσα ἐποίησε μιχᾶ. καὶ τὸν ἱερέα
ὃς ἦν αὐτοῖς. καὶ ἦλθον Ⓓ λαΐσα ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πε-
ποιθότα ἐπ' ἐλπίδι. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν σόματι ῥομφαίας
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί. καὶ οὐκ ἦσαν ὁ ἐξαιρούμενος.
ὅτι μακρὰν ἦσαν ἀπὸ σιδῶνος. καὶ λόγος οὐκ ἦσαν αὐτοῖς μετὰ
ἀνου. καὶ αὕτη οὐκ ἦσαν ἐν τῇ κοιλάδι ἣ ἐστὶ τοῦ οἴκου ῥοὼβ. καὶ ᾠ-

κοδόμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ. καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως δὰν. ἐν ὀνόματι δὰν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὃς ἐ-
γενήθη Ⓓ ἰσρᾶήλ. καὶ ἦν λαΐς ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον.
καὶ ἐνέσησαν ἐκεῖ οἱ υἱοὶ τοῦ δὰν τὸν γλυπτὸν καὶ ἰωνάθαν υἱὸς
γηρσὼν υἱοῦ μανασσῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυ-
λῇ δάν. ἕως τῆς ἡμέρας τῆς μετοικεσίας τῆς γῆς. καὶ ἔστησαν ἑαυ-
τοῖς τὸ γλυπτὸν μιχᾶ ὃ ἐποίησε μιχᾶ πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας
ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν σηλὼμ. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν ἰσρᾶήλ.

Κεφάλαιον. ιθ. 19.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους
ἐφραίμ. καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἐκ
βηθλεὲμ ἰούδα. καὶ ὠργίσθη αὐτῷ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ.
καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς βηθλεὲμ
ἰούδα. καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ἡμέρας τετράμηνον. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι Ⓓ τὴν καρδίαν
αὐτῆς. τοῦ διαλάξαι αὐτὴν αὐτῷ. καὶ ἀπάγειν αὐτὴν πάλιν
πρὸς ἑαυτόν. καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ζεῦγος ὑποζυ-
γίων. καὶ ἐπορεύθη ἕως οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ ἔδεν αὐτὸν
ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος Ⓓ καὶ παρῆν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. καὶ ἔστη-
σεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκά-
θισε μετ' αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ὑπνώσαν ἐ-
κεῖ. καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τοπρωὶ καὶ
ἀνέστη τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος Ⓓ πρὸς τὸν
γαμβρὸν αὐτοῦ. στήριξον τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρτου καὶ
μετὰ ταῦτα πορεύσεσθε. καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον ἀμφότεροι ἐπὶ
τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος Ⓓ πρὸς τὸν ἄν-
δρα. ἀρξάμενος αὐλίσθητι. καὶ ἀγαθυνθήτω ἡ καρδία σου. καὶ
ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ
καὶ ἐκάθισε καὶ πάλιν ηὐλίσθη ἐκεῖ. καὶ ὤρθρισε τοπρωὶ τῇ ἡμέρᾳ

τῇ πέμπτῃ ϑῦ ἀπιλθᾶν. καὶ εἶπον ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδός. σπείσϑω δὴ τὴν καρδίαν ϑυ ἄρτῳ. καὶ στρατεύθητι ἕως κλίνῃ ἡ ἡμέρα. καὶ φαγον καὶ πιον ἀμφότεροι. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τῦ ἀπιλθᾶν αὐτὸς καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ παιδάριον αὐτῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐϑῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος. ἰδοὺ δὴ κέκλικεν ἡμέρα εἰς ἑσπέραν. αὐλίσϑητι ὧδε καὶ ἀγαθωϑήτω ἡ καρδία ϑυ καὶ ὀρθριᾶτε αὔριον εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ἀπελεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά ϑυ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀνὴρ αὐλισϑῆναι. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε. καὶ παρηνέγκαντο ἕως ἀπέναντι Ἰεβούς. αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ. καὶ μετ' αὐτῦ ζεῦγος ὑποζυγίων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐϑῦ ἐπ' αὐτῶν μετ' αὐτοῦ. αὐϑὶ καὶ τὰ Ἰεβοῦς αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἡ ἡμέρα κεκλικυῖα σφόδρα. καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν κύριον αὐτῦ. δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ϑῦ Ἰεβουσαίου ταύτην, καὶ αὐλισϑῶμεν οὐ αὐτῇ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐϑῦ. οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίου οὐ μὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά. καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτῦ. δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισϑῶμεν ἐν Γαβαὰ ἢ οὐ Ῥαμᾶ. καὶ παρῆλθον καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἦλϑε αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς Γαβαά. ἢ ἦσι ϑῦ βενιαμείν. καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τῦ εἰσελϑᾶν καταλῦσαι, οὐ Γαβαᾶ. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἐκάθισεν οὐ τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ οὐκ ἦσαν ἀνὴρ ὁ συνάγων αὐϑοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ καταλῦσαι. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης εἰσῆλθεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῦ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας. καὶ ὁ ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει οὐ Γαβαᾶ. καὶ οἱ ἄνδρες τῦ τόπου ἦσαν υἱοὶ βενιαμείν. καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν ἄνδρα τὸν ὁδοιπόρον οὐ τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης. ποῦ πορεύῃ, καὶ πόϑεν ἔρχῃ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. διαβαίνομεν ἡμεῖς ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως μερῶν ὄρους Ἐφραὶμ. ἐγὼ ἐκεῖϑεν εἰμί. καὶ ἐπορεύϑην ἕως

Βηθλεὲμ Ἰούδα. καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ ἀποπορεύομαι. καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς οἰκίαν. καίγε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ἔστι ϑοῖς ὄνοις ἡμῶν ὑπάρχει. καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ὑπάρχει ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ ϑῷ παιδίσκῳ ϑοῦ τοῖς δούλοις ϑυ οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος. καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης ἀνήρ. εἰρήνη ϑοι. πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά ϑυ ἐπ' ἐμέ. πλὴν οὐ τῇ πλατείᾳ μὴ καταλύσῃς. καὶ ἐσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῦ, καὶ παρῴκαλεσε ϑοῖς ὑποζυγίοις αὐτῦ. καὶ ἐνίψαντο ϑοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. αὐτῶν δὲ ἀγαθωϑέντων τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων, περικυκλώσαν τὴν οἰκίαν. καὶ ἐκρούσαν ἐπὶ τὴν ϑύραν. καὶ εἶπαν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τῆς οἰκίας τὸν πρεσβύτην λέγοντες. ἔξαγαγε τὸν ἄνδρα τὸν εἰσελθόντα εἰς τὴν οἰκίαν ϑυ, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐϑοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τῦ οἴκου, καὶ εἶπε πρὸς αὐϑούς. μηδαμῶς. μὴ πονηρεύσησϑε δὴ μϑὰ τὸν εἰσελθᾶν τὸν ἄνδρα ϑοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου. μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτῦ. ἐξάξω δὴ αὐτὰς, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς. καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν οὐ ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ ϑῷ ἀνδρὶ ϑούτῳ, μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης. καὶ οὐκ ἠθέλησαν οἱ ἄνδρες ϑοῦ ἀκοῦσαι αὐτῦ. καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐϑοὺς ἔξω. καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν. καὶ ἐνέπαιξαν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωΐ. καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ἅμα ϑῷ ἀναβαίνειν τὸν ὄρθριον. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ τὸ πρὸς πρωΐ, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν ϑύραν ϝ πυλῶνος ϝ οἴκου ϝ ἀνδρὸς οὗ ἦν ὁ κύριος αὐτ' ἐκεῖ ἕως οὗ διεφώνησε. καὶ ἀνέστη ὁ κύριος αὐτῆς τοπρωΐ. καὶ ἤνοιξε τὰς ϑύρας τῦ οἴκου καὶ ἐξῆλθε τῦ ἀπελθᾶν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα. καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόϑυρον. καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἀνάστηϑι καὶ ἀπέλϑωμεν. καὶ οὐκ ἀπε-

κριθη αὐτῷ· ἀλλὰ τεθνήκει· καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ὁ υἱὸς αὐτῆς· καὶ ἐγένετο· καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἀπῆλθεν εἰς ὄρη τόπου αὐτοῦ· καὶ ἐστήλθεν εἰς ἓν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μαλχαραν καὶ ἐπελάβετο τῆς παλλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν κατὰ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς, εἰς δώδεκα μερίδας· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς πάσας τὰς φυλὰς Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ὁρῶν ἔλεγεν· οὐ γεγένηθη, οὐδὲ ὤφθη οὕτως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναβάσεως ὑμῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐνετείλατο ὑμῖν ἀνδράσιν οὖσι ἐξαπέστειλε λέγων τοῦ δὲ ἐρᾶτε πρὸς παντὰ Ἰσραήλ· ἐγένετο κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, θέασθε δὴ ἑαυτοῖς περὶ αὐτῆς βουλὴν καὶ λαλήσατε.

Κεφαλαιον κ'. 20.

Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεκλησιάσθη
κ σαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἡ γῆ Γαλαάδ πρὸς κύριον εἰς μασηφά· καὶ ἔστη ἡ κλίμα παντὸς τοῦ λαοῦ· πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν σωμένων ῥομφαίαν· καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μασηφά· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· λαλήσατε· ποῦ ἐγένετο ἡ κακία αὕτη· καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς πεφονευμένης καὶ εἶπεν· εἰς γαβαὰ τῆς βενιαμὶν, ἦλθον ἐγώ· καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ καταλῦσαι· καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τοῦ παρὰ τῆς γαβαὰ, καὶ περὶ κύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ τὴν οἰκίαν νυκτός· καὶ ἐμὲ ἠθέλησαν ἀποκτεῖναι, καὶ τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν· καὶ ἐνέπαιξαν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐπιλαβόμην τῆς παλλακῆς μου, καὶ ἐμέλισα αὐτὴν· καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας Ἰσραήλ· ὅτι ἐποίησαν ἀφροσύνην ἐν Ἰσραὴλ· ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε αὐτοῖς λόγον καὶ βουλήν· καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες· οὐκ εἰσελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ καὶ

τοῦ οἶκον οὐκ ἐκκλινοῦμεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιήσομεν τῇ γαβαᾷ· ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ πλὴν ἐμοὶ καὶ ἀνέβημεν ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς πάντες ἄνδρες εἷς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο ἐν πᾶσι χιλίοις· καὶ χίλιοι ἐξ μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τῷ λαῷ· ἐπιτιλέσαι τοῖς εἰς πορευομένοις εἰς τὴν γαβαὰ τοῦ βενιαμείν· κατὰ πᾶσαν τὴν ἀφροσύνην ἣν ἐποίησαν ἐν Ἰσραήλ· καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς ἐκ τῆς πόλεως ἑνὸς ὁμοῦ· καὶ ἐξαπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ βενιαμὶν λέγοντες· τίς ἡ κακία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν· καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀσεβεῖς τοὺς ἐν γαβαᾷ τοὺς ἱνα θανατώσωμεν αὐτοὺς· καὶ ἐξαρῶμεν κακίαν ἐξ Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἠθέλησαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν εἰσακοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ἐκ τῶν πόλεων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν σωμένων ῥομφαίαν χωρὶς τῶν κατοικούντων τὴν γαβαά· οἳ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται βάλλοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα καὶ οὐ διαμαρτάνον τες· καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν χωρὶς τῶν υἱῶν βενιαμὶν τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν σωμένων ῥομφαίαν· καὶ πάντες οὗτοι ἀνδρες πολεμισταί· καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς βαθήλ· καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν θεόν· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τίς ἀναβήσεται ὑμῖν ἀφηγούμενος πολεμῆσαι μετὰ τῶν υἱῶν βενιαμείν· καὶ εἶπε κύριος Ἰούδας ἀναβήσεται ἀφηγούμενος· καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὴν γαβαὰ, καὶ ἐξῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον μετὰ βενιαμείν· καὶ παρετάξαντο μετ' αὐτῶν ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον πρὸς τὴν γαβαά· καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνι

ὠχυσαν πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ· καὶ προσέθοντο παρατάξασθαι πόλεμον ἐν τῷ τόπῳ ᾧ παρετάξαντο ἐκεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπηρώτησαν ἐν κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶ ἔτι προσεγγίσαι εἰς πόλεμον μετὰ βενιαμὶν τὸν ἀδελφόν μου· καὶ εἶπε κύριος· ἀναβητε πρὸς αὐτόν· καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ· καὶ ἐξῆλθε βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς ἐκ τῆς γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ· καὶ διέφθειραν ἐκ τοῦ λαοῦ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν εἰς τὴν γῆν· πάντες οὗτοι ἐσπασμένοι ῥομφαίαν· καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἦλθοσαν εἰς βαθήλ· καὶ ἔκλαυσαν· καὶ ἐκάθισαν ἐναντι κυρίου· καὶ ἀνέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίου ἐναντι κυρίου· καὶ ἐκ δευτέρου διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ φινεες υἱὸς ἐλεαζαρ υἱὸς ἀαρὼν παρειστήκει ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ κυρίῳ λέγοντες· εἰ προσθῶ ἔτι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον μετὰ υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ κατάπαυσω· καὶ εἶπε κύριος· ἀναβητε καὶ αὔριον παραδώσω αὐτὸν ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν· καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐνέδρας τῇ γαβαᾷ κύκλῳ· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸν βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ παρετάξαντο πρὸς τὴν γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ· καὶ ἐξελκύσθησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο τύπτειν ἐκ τοῦ λαοῦ τραυματίας καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς· ἡ εἷς μία ἀναβαίνουσα εἰς βαθήλ· καὶ μία ἀναβαίνουσα εἰς γαβαὰ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὡσεὶ τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐν τῷ ἰσραὴλ· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν· προσκόπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν καθὼς ἐμπροσθεν· καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἶπαν· φύγωμεν καὶ ἐκσπασώμεθα αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς· καὶ ἐποίησαν

οὕτω· καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐν βαὰλ θαμάρ· καὶ ἐνεδρον ἰσραὴλ ἐξεπάλαισεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ· ἀπὸ λυσμῶν τῆς γαβαᾶ· καὶ παρεγένοντο ἐξεναντίας τῆς γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς ἰσραὴλ· καὶ ὁ πόλεμος ἐβαρύνθη καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἀφῆπται ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία· καὶ ἐπόησε κύριος τὸν βενιαμὶν κατὰ πρόσωπον ἰσραὴλ· καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ βενιαμὶν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι ἀσώμωμοι ῥομφαίαν· καὶ εἶδον βενιαμὶν ὅτι τετρόπωται καὶ ἔδωκαν ἀνὴρ ἰσραὴλ τῷ βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ τὸ ἔνεδρον ὃ ἔταξαν πρὸς τὴν γαβαά· καὶ τὸ ἔνεδρον ὥρμησε καὶ ἐξεχύθησαν πρὸς τὴν γαβαᾶ· καὶ ἐπορεύθη τὸ ἔνεδρον· καὶ ἐπάταξε τὴν πόλιν ὅλῃ ἐν στόματι ῥομφαίας· καὶ ἡ σωτηρία ἦν ἀνὴρ πρὸς τὸ ἔνεδρον· μαχαίρα τοῦ ἀνεῖλε καὶ αὐτοὺς πυρσὸν τοῦ καπνοῦ τῆς πόλεως· καὶ ἀνέστρεψαν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ βενιαμὶν ἤρξατο τύπτειν τραυματίας ἐν τῷ ἀνδρὶ ἰσραὴλ ὡσεὶ τριάκοντα ἄνδρας· ὅτι εἶπαν πλὴν τροπούμεθα προπετῶς ἐναντίον ἡμῶν καθὼς ἐμπροσθεν· καὶ ὁ σύσσημον ἀνέβη ἐπιπλοῦν ἐκ τῆς πόλεως σύλης καπνοῦ, καὶ ἐπέβλεψε βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη σωτηλεία τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἰσραὴλ ἀνέστρεψε· καὶ ἐπαισθόσαν ἀνὴρ βενιαμεὶν· καὶ εἶδον ὅτι ἥψατο αὐτοῦ ἡ κακία· καὶ ἔκλιναν ἐνώπιον ἀνδρὸς ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου· καὶ ὁ πόλεμος κατέφθασεν ἐπ' αὐτούς· καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ κατέκλεισαν τὸν βενιαμεὶν· καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ νὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι γαβαὰ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου· καὶ κατεπάτησεν αὐτὸν ἐξεναντίας γαβαὰ πρὸς ἀναβολὰς ἡλίου· καὶ ἔπεσον ἐκ βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν· οἱ πάντες οὗτοι, ἄνδρες δυνατοί· καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον

πρὸς τὴν πέραν τὴν ῥομμῶν, καὶ ἐκαλαμήσαντο αὐτὴν ἐν ταῖς
δ δοῦσι, πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν · καὶ προσεθλίθησαν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως γαδαάμ. καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν λιοχιλίους ἀνδρας
καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἐν τῷ βενιαμὶν, ἑκκαι-
πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἀπομάχων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ· οἱ πάντες οὗτοι, ἀνδρες δυνάμεως. καὶ ἐξεκλίναν οἱ λοιποὶ
καὶ ἔφυγον ἐς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν ῥομμῶν. ἐξακόσιοι ἄν-
δρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ πέτρᾳ ῥομμῶν τετράμηνον, καὶ ἀνὴρ
ἰσραὴλ ἀνεκάλεσεν ἐς θοὺς ἡμῶς βενιαμὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐ-
τοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας · ἀπὸ πόλεως ἕως κτήνους. ἕως
παντὸς τοῦ εὑρεθέντος ἐς πᾶσας τὰς πόλεις. καὶ τὰς πόλεις
τὰς εὑρεθείσας, ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

Κεφάλαιον. κά. 21.

Αἱ δὲ ἡμῶι ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν μασηφᾶ λέγοντες
κ ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ
βενιαμὶν ἐς γυναῖκα, καὶ παρεγένοντο πᾶς ὁ λαὸς
εἰς βαθὴλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ
ἦραν τὴν φωνὴν αὐτῶν. καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν καὶ εἶ
πεν. ἵνατί κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη σήμερον ἐν τῷ ἰσραὴλ
τοῦ ἐπισκιπῆναι ἐν τῷ ἰσραὴλ φυλὴν μίαν. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύρι
ον καὶ ὤρθρισαν ὁ λαὸς. καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ ἀ-
νήνεγκαν ὁλοκαυτώματα σωτηρίου. καὶ εἶπαν οἱ ἡμῶι ἰσραὴλ. τίς ὃ
μὴ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ πασῶν φυλῶν ἰσραὴλ πρὸς κύρι
ον. ὅτι ὅρκος μέγας ἦν τῷ μὴ ἀναβάντι πρὸς κύριον εἰς μασηφᾶ
λέγοντες. θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ παρεκλήθησαν οἱ ἡμῶι ἰσρα
ὴλ περὶ βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν. ἀφῄρηται σήμερον φυ
λὴ μία ἐξ ἰσραὴλ. τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς ὑπολοίποις ἐς γυναῖ
κας. καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν τῷ κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. καὶ εἶπαν. τίς μία τῶν φυλῶν ἰσρα
ὴλ ἥλις οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς μασηφᾶ. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν

ἐκεῖ ἀνὴρ ἐκ τῶν κατοικούντων ἰαβὴς γαλαάδ. καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦσαν ἐκεῖ υἱοὶ
ἀνὴρ ἀπὸ τῶν οἰκούντων ἰαβὴς γαλαάδ. καὶ ἀπέστειλαν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ
δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν ἡλίων τῆς δυνάμεως καὶ ἐνε-
τείλαντο αὐτοῖς λέγοντες. πορεύθητε καὶ πατάξατε πάντας κύ-
ους καὶ
θικῦντας ἰαβὴς γαλαὰδ ἐν σόματι ῥομφαίας. καὶ τὰς γυναῖκας
καὶ τὰ λαόν. καὶ οὕτως ὁ λόγος ὃν ποιήσατε. πᾶν ἀρσενικὸν καὶ
πᾶσαν γυναῖκα γινώσκουσαν κοίτῳ ἄρσενος ἀναθεματίζετε
τὰς δὲ παρθένους, στειροποιήσατε. καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ εὗρον
ἀπὸ τῶν οἰκούντων ἰαβὴς γαλαὰδ, τετρακοσίας παρθένους νεανί
δας. αἵτινες οὐκ ἐγνωσαν ἀνδρας ἐς κοίτην ἄρσενος. καὶ ἔδω-
καν αὐτὰς εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐς σηλώ. ὅ ἐστιν ἐν γῇ χαναάν. καὶ
ἀπέστειλε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς ἡμῶς βενια
μὶν ἐν τῇ πέτρᾳ ῥομμῶν. καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐς εἰρήνην. καὶ
ἐπέστρεψε βενιαμὶν πρὸς θοὺς ἡμῶς ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ. καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας αἳ ἦσαν ἐκ τῶν γυναι
κῶν ἰαβὴς γαλαὰδ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς οὕτω. καὶ ὁ λαὸς παρεκλή
θη τῷ κυρίῳ βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυ
λαῖς ἰσραὴλ. καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς. τί ποι
ήσωμεν τοῖς ἐπιλοίποις ἐς τὰς γυναῖκας. ὅτι ἠφανίσθη ἐκ τοῦ
βενιαμὶν γυνή. καὶ πῶς ἔσαι κληρονομία, διασωσμένοις τῷ
βενιαμείν. καὶ οὐ μὴ ἐξαλειφθῇ φυλὴ ἰσραὴλ. καὶ ἡμεῖς δὲ δυ
νησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν.
ὅτι ὠμόσαμεν οἱ ἡμῶι ἰσραὴλ λέγοντες. ἐπικατάρατος ὁ δι
δοὺς γυναῖκα τῷ βενιαμείν. καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἑορτὴ τῷ κυρίῳ
ἐν σηλὼ ἀφ' ἡμερῶν ἐς ἡμέρας. ἥ ἐστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς βαθὴλ
κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐν τῇ διόδῳ τῇ ἀναβαινούσῃ ἐκ βαθὴλ
ἐς σίκιμα. καὶ ἀπὸ νότου τῆς λιβανᾶ. καὶ ἐνετείλαντο τοῖς ἡμοῖς
βενιαμὶν λέγοντες. πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπε
λῶσι καὶ ὄψεσθε. καὶ ἰδοὺ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν

ρῖ κυύντων σηλῶ χρυύσαι χροΐς, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῶν ἀμ
πελώνων. καὶ ἁρπάσατε ἀνὴρ ἐαυτῷ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγα
τέρων σηλώμ. καὶ ἀπελεύσεται εἰς γῆν βενιαμείν. καὶ ἔσαι ὅταν
ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς
ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν πρὸς αὐτούς, ἐλεήσατε αὐτούς. ὅτι οὐκ ἔλαβεν
ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε
αὐτοῖς. ὅτι οὐκ ἐπλημμελήσατε. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ
βενιαμείν. καὶ ἔλαβον γυναῖκας κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ
τῶν χορευουσῶν ὧν διήρπασαν καὶ ἀπῆλθον. καὶ ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ κα
τῴκησαν ἐν αὐταῖς. καὶ ἐπορεύθησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς
τὴν συγγένειαν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ἀ
νὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν βασι
λεὺς ἐν ἰσραήλ. ἀνὴρ
ἐνώπιον ἐν ὀ
φθαλμοῖς
αὐτοῦ ἐ
ποί
ει.

Τέλος τῶν κριτῶν.

Κεφαλαιον α.

Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ κρίνειν
τοὺς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ
γῇ. καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ βηθλεὲμ
τῆς ἰουδαίας τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ μωαβ. αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὄνομα τῷ
ἀνδρὶ ἐλιμέλεχ. καὶ ὄνομα τῇ γυ
ναικὶ αὐτοῦ νοεμμείν. καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ μα
αλλὼν καὶ χελαιὼν ἐφραθαῖοι ἐκ βηθλεὲμ τῆς ἰούδα. καὶ
ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν μωάβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ. καὶ ἀπέθανεν ἐλιμέ
λεχ ὁ ἀνὴρ τῆς νοεμμείν, καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτῆς. καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας μωαβίτιδας. ὄνομα τῇ
μιᾷ, ὀρφᾶ. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ ῥούθ. καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ
ὡς δέκα ἔτη. καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι μααλλὼν καὶ
χελαιών. καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπὸ
τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς,
καὶ ὑπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ μωάβ. ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ μωάβ
ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρ
τους. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ αὐτὴ. καὶ αἱ δύο νύμ
φαι αὐτῆς μετ αὐτῆς. καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι
εἰς γῆν ἰούδα. καὶ εἶπε νοεμμείν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς.
πορεύθητε δὴ ἀποστρέφητε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον τῆς πατρικῆς αὐ
τῆς. ποιήσαι κύριος μεθ ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ
τῶν τεθνηκότων καὶ μετ ἐμοῦ. δῴη κύριος ὑμῖν καὶ εὕροιτε ἀνά

πασιν ἑκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ κατεφίλησαν αὐτάς. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. καὶ εἶπαν αὐτῇ· οὐχὶ μετὰ σοῦ ἐπιστρέψομεν εἰς τὸν λαόν σου. καὶ εἶπε νοεμμεήν· ἐπιστράφητε δή θυγατέρες μου. ἵνατί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ. μὴ ἔτι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας; ἐπιστράφητε δή θυγατέρες μου. διατοῦτο ὅτι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναί με ἀνδρί. ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρί. καὶ ἐγενόμην λιλα· καμένη ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς. μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἀνδρισθῶσι; καὶ αὐτοῖς καταχωσθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ μὴ θυγατέρες μου. ὅτι ἐπικραίνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς. ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι. καὶ κατεφίλησεν ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς. ῥοὺθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ. καὶ εἶπε νοεμμεήν πρὸς ῥοὺθ· ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς. καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς. ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου. καὶ εἶπε ῥοὺθ· μὴ ἀπαντήσαι μοι τοῦ καταλιπεῖν σε. τοῦ ἀποστρέψαι με ἀπὸ ὄπισθέν σου. ὅτι σὺ οὗ ἐὰν πορευθῇς πορεύσομαι, καὶ ὅπου ἐὰν αὐλισθῇς, αὐλισθήσομαι. ὁ λαός σου, λαός μου. ὁ θεός σου, θεός μου. καὶ οὗ ἐὰν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι. καὶ ἐκεῖ ταφήσομαι. τάδε ποιήσαι μοι κύριος καὶ τάδε προσθείη· ὅτι θάνατος διαχωριεῖ, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἰδοῦσα δὲ ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι. ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως οὗ παραγένεσθαι αὐτὰς πρὸς βηθλεέμ. καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν αὐτὰς εἰς βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς. καὶ ἔπαγε δὲ αὐτή ἔστι νοεμμεήν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· μὴ δή καλεῖτε με νοεμμεήν. καλέσατε με πικρά. ὅτι ἐπικράνθη ὡς ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα. ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην. καὶ κενήν ἀπέστρεψέ με κύριος. καὶ ἵνατί καλεῖτέ με νοεμμεήν. καὶ κύριος ἐταπείνωσέ με. καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσέ με

καὶ ἀπέστρεψε νοεμμεὴν καὶ ῥοὺθ ἡ μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς μετ' αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ μωαβ. αὐταὶ δὲ παρεγένηθησαν εἰς βηθλεὲμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

Κεφ. ϛ'. 2.

Αἰ τῇ νοεμμεήν, ἀνὴρ γνώσιμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. ὁ δὲ
κ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν ἰσχύι ἐκ τῆς συγγενείας ἐλιμέλεχ· καὶ
ὄνομα αὐτῷ βοόζ· καὶ εἶπε ῥοὺθ ἡ μωαβῖτις πρὸς νο
εμμεήν· πορευθῶ δή εἰς ἀγρὸν καὶ σωλέξω ἐν ταῖς σάχυσι κα
τόπισθεν οὗ ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐ
τῇ πορεύου θύγατερ. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν
τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θεριζόντων. καὶ περιέπεσε περιπώ
ματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ βοόζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας ἐλιμέ
λεχ. καὶ ἰδοὺ βοόζ ἦλθεν ἐκ βηθλεέμ. καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι κύ
ριος μεθ' ὑμῶν. καὶ εἶπον αὐτῷ· εὐλογήσαι σε κύριος. καὶ εἶ
πε βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας
τίς ἡ γυνὴ αὕτη. καὶ ἀποκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὼς ἐπὶ
τοὺς θερίζοντας καὶ εἶπεν· ἡ παῖς ἡ μωαβῖτίς ἐστιν ἡ ἀποστραφεῖ
σα μετὰ νοεμμεὴν ἐξ ἀγροῦ μωάβ. καὶ εἶπε συλλέξω δή καὶ σωά
ξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὄπισθεν τῶν θεριζόντων. καὶ ἦλθε καὶ ἔστη, ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας. καὶ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. καὶ εἶπε βοὸζ πρὸς ῥοὺθ. ἤκουσας θύγατερ μὴ πορευθῇς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ. καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντεῦθεν· ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κοραsίων μου. καὶ ὁ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θερίζωσι. καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν. ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου. καὶ ὅτε διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί ὅτι εὗρον χάριν οὐ ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με. καὶ ἐγὼ ἐμὶ ξένη. καὶ ἀπεκρίθη βοὸζ καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀπαγγελία ἀπηγγέλη μοι ὅσα ἐπ

ποιήσας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου. καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν γῆν, γενεσώς σου. καὶ ἐπορεύθης πρὸς τὸν λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἀπ' ἐχθες καὶ τρίτης. ἀποτίσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου. καὶ γένοιτό σοι μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ πτέρυγας αὐτοῦ. ἡ δὲ, εἶπεν. ὑρομαι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου. ὅτι παρεκάλεσάς με. καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου. μὴ εἶπον αὐτῇ βοός. ἤδη ὥρα τοῦ φαγεῖν. πρόσελθε δὴ ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων μου. καὶ βάψεις ἐν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν, ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων. καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ βοὸς ἀλφιτον. καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε. καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν. καὶ ἐνετείλατο βοὸς τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων, καὶ γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω. καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν. καὶ βασάζοντος βασάσατε. καὶ γε παραβαλλόντος παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων καὶ ἀφήσετε αὐτὴν καὶ φάγεται καὶ συλλέξει καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐράβδισεν τὰ συνέλεξε. καὶ ἐγενήθη ὡς εἰφεῖ κεφὰ ὧν, καὶ ἦρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε. καὶ ἐξενέγκασα ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας. εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀπήγγειλε ἔδωκε τῇ πενθερᾷ αὐτῆς, πῷ ἐποίησε καὶ εἶπε. ὄνομα τῷ ἀνδρὸς μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον Βοός. εἶπε δὲ νοεμμὰν τῇ νύμφῃ αὐτῆς. εὐλογητός εἶ τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ νοεμμὰν. ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστεύοντων ἡμῖν ἐστι. καὶ εἶπε ἔδωκε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. καί γε ὅτι εἶπε πρός με μετὰ τῶν θερασίων τῶν

ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν θερισμόν μου ὃς ὑπάρχει μοι. μὴ εἶπε νοεμμὰν πρὸς ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς. ἀγαθὸν θύγατερ ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν θερασίων αὐτῆς μὴ οὐ συναπαντήσονταί σε ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ. μὴ προσκολλήθη ῥοὺθ δεῖς θερασίοις δεῦ βεοῦ τῆ συλλέγειν ἕως τοῦ σωτελέσαι ἐν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.

Κεφάλαιον γ'. 3.

κ Αἰ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. εἶπε δὲ αὐτῇ νοεμμὰν ἡ πενθερὰ αὐτ. θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί σοι. μὴ νῦν οὐχὶ βοὸς γνώσεμος ἡμῶν οὗ ἧς μετὰ τῶν θερασίων αὐτῆ. ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ ἐν ἅλωνα τὰ κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί. σὺ δὲ λούσῃ μὴ ἀλείψῃ. μὴ περιθήσῃ ἐν ἱματισμόν σου ἐπ' σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ ἐν ἅλω. μὴ γνωσθῆς δεῖ ἀνδρὶ ἕως τῆ σωτελέσαι αὐτὸν δεῦ φαγεῖν μὴ πιεῖν. καὶ ἔσαι ἐν δεῖ κοιμηθῆναι αὐτὸν μὴ γνώσῃ ἐν τόπῳ οὗ κοιμᾶται ἐκεῖ. καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐδεῦ καὶ κοιμηθήσῃ. καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις. εἶπε δὲ ῥοὺθ πρὸς αὐτὴν. πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς μοι ποιήσω. μὴ κατέβη εἰς ἐν ἅλω. καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. μὴ ἔφαγε βοὸς καὶ ἔπιε μὴ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐδεῦ καὶ ἦλθε τοῦ κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς σωρᾶς. ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ. μὴ ἀποκαλύψῃ τὰ πρὸς ποδῶν αὐδεῦ μὴ ἐκοιμήθη. ἐγένετο δὲ ἐν δεῖ μεσονυκτίῳ, μὴ ἐξέσῃ ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη. μὴ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐδεῦ. εἶπε δὲ, τίς εἶ σύ. ἡ δὲ, εἶπεν, ἐγώ εἰμι ῥοὺθ ἡ δούλη σου. καὶ περιβαλεῖς τὸ πτέρυγόν σου τὴν δούλην σου. ὅτι ἀγχιστεύων εἶ σύ. καὶ εἶπε βοός. εὐλογημένη σὺ δεῖ κυρίῳ θυγατερ. ὅτι ἠγάθωσας τὸ ἔλεός σου. τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον σου μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτε πλουσίους εἴτε πλουσίους. μὴ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ. πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι. οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυ-

μάμιδος εἶ σύ. μὴ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεύς ἐγώ εἰμι. καὶ γὰρ εἰ ἦν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ, αὐλίσθητι τὴν νύκτα. μὴ ἔσαι δὲ πρωὶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃσι, ἀγαθόν. ἀγχιστεύετω. ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ. ζῇ κύριος. κοιμήθητι ἕως τοπρωΐ. καὶ ἐκοιμήθη πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς ἕως πρωΐ. ἀνέστη δὲ, ἀνίσῃ πρωὶ πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνθρωπον τὸν πλησίον αὐτοῦ. εἶπε δὲ Βοὸζ, μὴ γνωσθήτω, ὅτι εἰλήλυθε γυνὴ εἰς τὴν ἅλω. εἶπεν αὐτῇ. φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου καὶ κράτησον αὐτό. καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ καὶ ἐμέτρησεν ἓξ κριθῶν. καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἦλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. καὶ δὲ, εἶπε. τί ἔσῃ θύγατερ. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἓξ τῶν κριθῶν, ταῦτα ἔδωκέ μοι. ὅτι εἶπε πρός με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθερά σου. καὶ δὲ, εἶπε. κάθισον θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται τὸ ῥῆμα. οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ, ἕως ἂν συντελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Κεφάλαιον δ'. 4.

κ Αἰ Βοὸζ, ἀνέβη τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο. ὃν ἐλάλησε Βοὸζ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Βοὸζ ἐκκλίνας κάθισον ὧδε. ὁ δὲ, ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε. καὶ ἔλαβε Βοὸζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως. καὶ εἶπε καθίσατε ὧδε. καὶ ἐκάθισαν. καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν μερίδα Ἐλιμέλεχ καὶ τὴν μερίδα Χελαιὼν καὶ Μααλὼν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ ὡς ἀπέδοτο Νοεμμὰν ἡ ἐπιστρέψασα ἐξ ἀγροῦ Μωάβ. κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω δὲ οὖς σου λέγων. κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων. καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. ἐὰν ἀγχιστεύῃς ἀγχίστευε. ἐὰν δὲ μὴ ἀγχιστεύῃς, ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνῶμα ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι. καὶ ἐγὼ ἐμὶ μετὰ σέ. ὁ δὲ, εἶπεν. ἐγὼ ἐμὶ ἀγχιστεύσω. καὶ εἶπε Βοὸζ. ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νοεμμὰν, καὶ παρὰ Ῥοὺθ τῆς

Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ κτήσασθαι σεαυτῷ ὥστε ἀναστῆσαι ὄνομα τοῦ τεθνηκότος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεύς. οὐ δύναμαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ. μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου. ἀγχίστευσαι σεαυτῷ σὺ, τὴν ἀγχιστείαν μου. ὅτι οὐ δύναμαι ἀγχιστεῦσαι. καὶ οὗτος ὁ δικαίωμα ἐμπροσθεν ἐν τῷ ἰσραὴλ, τὴν ἀγχιστείαν. καὶ ἐπὶ τὰ ἀντάλλαγμα στῆσαι πάντα λόγον καὶ ὑπελύσατο ἀνὴρ ὁ ὑποδημα αὐτοῦ. καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ. καὶ οὗτος ὁ μαρτύριον ἐν ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοὸζ. κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου. καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑποδημα αὐτοῦ, καὶ ἐδωκεν αὐτῷ. καὶ εἶπε Βοὸζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ. μαρτυροῦτε ὑμεῖς σήμερον. ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ. καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν. καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νοεμμάν. καὶ γε Ῥοὺθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ φοβου τοῦ τόπου αὐτοῦ. μάρτυροι ὑμεῖς σήμερον. καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. δώη κύριος τὴν γυναῖκα σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λεᾶν. αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον Ισραὴλ. καὶ ποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθᾶ. καὶ ἔσαι ὄνομα ἐν Βηθλεέμ. καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου, ὡς ὁ οἶκος Φαρὲς, ὃν ἔτεκε θάμαρ τῷ Ἰούδα. ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ δώσει σοι κύριος ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης τέκνα. καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥοὺθ, καὶ ἐγένηθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κύησιν καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νοεμμᾶν. εὐλογητὸς κύριος ὃς κατέλυσε σήμερον σοι ἀγχιστέα. καὶ κληθήσεται ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ.

καὶ ἰδοὺ βι ἐς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν κὴ τὸ διαθρέψαι τὴν πε-
λιάν σου. δῦλ ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε, ἔτεκεν ὑἱόν, ὃν ἐγὼ
ἀγαθήσομαι ὑπὲρ ἐπὶ τὰ ἡμοῦς. καὶ ἔλαβε νοεμμᾶν τὸ παιδάριον. κὴ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς. καὶ ἐγενήθη αὐτῷ ἐς ἔθη-
νον. κὴ ἐκάλεσαν αὐτῷ αἱ γείτονες τὸ ὄνομα λέγουσαι. ἐτέχθη
ὑὸς τῇ νοεμμᾶν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὠβήδ. οὗτος πα-
τὴρ ἰεσσαὶ πατρὸς δαυΐδ. Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
φᾶρες. φᾶρες, ἐγέννησε τὸν ἑσρὼμ, κὴ ἑσρὼμ, ἐγέννησε
τὸν ἀρὰμ. καὶ ἀρὰμ, ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ, καὶ
ἀμιναδάβ, ἐγέννησε τὸν ναασσὼν, κὴ ναασσὼν
σὼν, ἐγέννησε τὸν σαλμών. καὶ σαλ
μὼν, ἐγέννησε τὸν βοὸζ. κὴ βοὸζ
ἐγέννησε τὸν ὠβήδ. κὴ ὠ-
βὴδ, ἐγέννησε τὸν ἰεσ
σαί. καὶ ἰεσσαὶ,
ἐγέννησε τὸν
δαυΐδ.

Τέλος τῆς ῥοῦθ.

In Geneſi fol. σ. col. 1. uer. 8. ubi Aldus legit ἐπισωπά-
γων ποιήσῃς κατὰ τὴν κιβωτόν. Vetus quoddam in Græcia
ſcriptum exemplar, κατὰ præpoſitionem omittit.

Fol. 7. col. 1. uer. 25. σωεχέθη lege non σωεχώθη.

In Exodo. 28. capite, in tertio ordine gemmarum, Al-
dus habet ἀργύειον κὴ ἀμέθυσος. Et quanquam ſubinde
in Repetitione λιγύειον. pro ἀργύειον. legendum appa-
reat. Vetus tamen exemplar, ὑάκινθος καὶ ἀμέθυσος. eo-
dem loci habet.

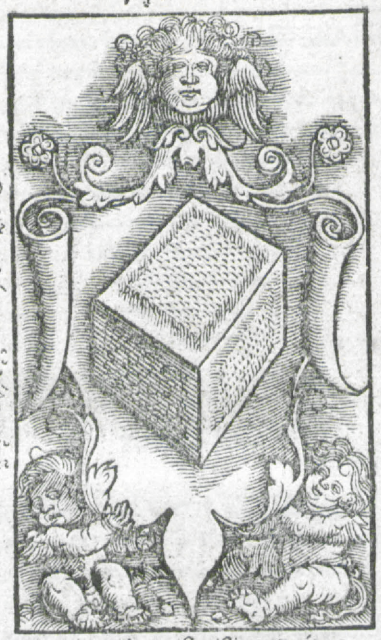

Omnium longe fortißima Veritas.

CHRISTOPHORVS F[ABER] VERVS
PIO LECTO[RI]

EN DAMVS TIBI CHRIST[IANISSI]SIME LECTOR,

COMMENTARIA BI=

BLIORVM ET ILLA BREVIA[RIA] DEM AC CATHO=
lica, eruditissimi simul ac pijssimi v[iri] ONRADI PELLICANI
Rubeaquensis, qui & Vulgatar[um] entarijs inseruit
æditionem, sed ad Hebraica[m] nem accurate
emendatam. Habes aũt in[te]re quicquid
syncerae theologiae est. Ici sapis ex
ipso potius Sacrorũ fo[n]ãm ri=
uulis religionem u[er]n=
bibe. Viue
Vale.

ANNO[...] M.D.XXXIII.

907

III
1920:5093